

# **Tuncay Akdeniz**

**- şiirler -**

**Yayın Tarihi:**

17.06.2017

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Tuncay Akdeniz

TUNCAY AKDENİZ

T utuldu aşkına bağlandı gönlüm  
U fuklar dan esen yel değil misin  
N e cananım oldu nede sevenim  
C anları sevecek kul değil misin  
A şkın yollarına düştüm ararım  
Y alan değil gerçek sevmek kararım

A levlenmiş ateş gibi yanarım  
K özüme karışan kül değil misin  
D üşürdü dillere kara sevdası  
E limden düşmüyor aşkın badesi  
N e zaman sarılır gönül yarası  
İ çimden çağlayan sel değil misin  
Z alim incitecek dil değil misin

\*\*\*\*\*18 Mart Çanakkale

18 Mart 1915 ÇANAKKALE

Mart'ın onsekizi sabah zamanı  
Zalimler kan kustu Çanakkalede  
Türk'ün ruhundaki gücü imanı  
Türk'ün özü hastı Çanakkalede

Aldırmadık tüfek topa barut'a  
Denizde ders verdik kudurmuş it'e  
Hayal oldu çizdikleri harita  
Yedi düvel sustu Çanakkalede

Türkü kürdü lâzı omuz,omuza  
Bir olup düşmanı getirdik dize  
Dediler şehitlik hak oldu bize  
Fatıha'lar süstü Çanakkalede

Göğsündeki iman gücü bir farklı  
Ayaklar çarıklı eller bayraklı  
Gaza meydanında yeşil sarıklı  
Yüreklerde yastı Çanakkalede

Türk'ün düşmanlardan yoktur korkusu  
Haçlılar haince kurmuştu pusu  
Bu oyunu bozdu Türk'ün ordusu  
Düşmanlar buz kesti Çanakkalede

Doğuda yaşadık biz karakışı  
Unutmadık dedi Sarıkamışı  
Topunu gürletti Seyit onbaşı  
Fırtınalar esti Çanakkalede

Tekbir alıp Allah deyip bindirdik  
Küfrün ocağını burda söndürdük  
Zülme diz çöktürüp böyle sindirdik  
Allah diyen sesti Çanakkalede

Edirnedен Kars'sa kurdu temeli  
Şehitlerdir bu vatanın temeli  
Tuncay diyor bunu her Türk bilmeli  
Yoktu Türk'ün dostu Çanakkalede

Tuncay Akdeniz

\*\*\*\*\*Onu dinle

Akıl izan vermiş kula  
Dil ne söyler onu dinle  
Bülbül gibi kon bir dala  
Gül ne söyler onu dinle

Aşktır murada yetiren  
Sevdadır alıp götüreren  
Keremi yakıp biteren  
Kül ne söyler onu dinle

Varlığını görmez isen  
Bak doğaya desen,desen  
Tipi boran gibi esen  
Yel ne söyler onu dinle

Yanar yüreklerin başı  
Su ister toprağı taşı  
Bulutları döker yaşı  
Sel ne söyler onu dinle

Hak islâh eder azanı  
Levh-i kalemdir yazanı  
Konuşturur aşk ozanı  
Tel ne söyler onu dinle

Nefs-i arzuların taşla  
Zamanı ezânla beşle  
Secdesine eğil başla  
Hal ne söyler onu dinle

Sevgiyle donat köşkünü  
Mutlu ol yaşa meşkini  
Mecnunla Leylâ aşkını  
Çöl ne söyler onu dinle

Çırak ol usta hasına  
Çalış verdiği dersine  
Marifetin koy örsüne  
El ne söyler onu dinle

Yurtsuz yaşamaz insanı  
Candan aziz bil vatani  
Bayrağında şehit kanı  
Al ne söyler onu dinle

Tuncayım özü unutma  
Kulluğuna benlik katma  
İzin eğrisine gitme  
Yol ne söyler onu dinle

Tuncay Akdeniz

\*\*\*\*\*İbret levhası

İBRET LEVHASI

Ey'insanoğlu kul beşer,düşmeyin sakın telaş'a  
Hakikat'ta iki yer var,biri nurdur biri zûlmet.  
Kâinatın sahibine,eş ortak koşulmaz haşa  
Yaratılanın hası'sın,şekline bak çıkar ibret.

İsm-i A'zâm bildiğimiz,tek yaratıcımız haktır,  
Sonsuz kâinat içinde,ibreti alâmet çoktur...!  
Gözün önündedir hedef,tarife izah'ı yoktur  
Allah vermiş akıl izân,kalbindeki nedir nefret.

Vatansız neyle'sin bülbül,neye yarar altın kafes  
Bitir artık inlemeyi,ruhun alsın rahat nefes  
Dönüp dolaşır bulutlar,şimşek çakar çıkar bir ses  
Biri ağlar biri güler,fani bu diyârı gurbet.

Mağfireti çoktur onun,her yaratık bunu sezer  
Öyle bir aşk yaratmışki,arşından arz-ı'nı gezer  
Girdiği kalbin içine,nakış nakış sedef dizer  
Tarifsizce huzur verir,bundan güzel varmı rahmet.

Kul Tuncayım şükür eyle,bizdeki Eyyûp yarası  
Aşkıyla donat kalbini,koy yansın sevda çırası  
Yönelirsen hakka doğru,güzeldir zikir sonrası  
Semahat-ı Yüce Rabbim,vustatına özüm hasret

\*Semahat...Kadri ve şanı büyük

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Rahmetin kokusu gülün içinde**

**RAHMETİN KOKUSU GÜLÜN İÇİNDE**

Gök kûbbesi arzla arşın arası  
Bilinmez ötesi ilim içinde  
Gözü görmez öder akıl kirâsı  
Hakikati görmez bilim içinde

Yaşama Rahmettir toprak su hava  
Rabbim derdi cana görmüyor revâ  
Bir çiçeği olur bin derde devâ  
Nice sırlar vardır balın içinde

Bu aşk yürekleri yakmıyor neden  
Toprağın koynunda yok olur beden  
Şu ömür dediğin mevsimlik fidan  
Ömürler tükenir yılın içinde

Dünyası kalmamış sultana şaha  
Gidenleri geri dönmez bir daha  
Dallar bile zikir eder Allaha  
Rahmetin kokusu gülün içinde

Nuhun yaşadığı tufani çağıdı  
Son İslamın şems-i Hiradan doğdu  
Cehalet küfrünü şevkiyle boğdu  
Umutlar yeşerdi çölün içinde

Kelâm okuyordu Resulu emin  
Muhammed ümmeti diyordu amin  
Hakikat aşkına içilmiş yemin  
Kapanır secdeye selin içinde

Aşkıyla yanıyor canlar hanesi  
Erir dergahında Yunus sinesi  
Hu diye inliyor göğüs kafesi  
Evliya ereni halin içinde

Kâhrında lütfunda hoştur Allahım  
Beytullah makamı yönü dergahım  
Şükür yaratana birdir Penahım  
Kün alemler hak, bu yolun içinde

Bilemesin sen bendeki ademi  
Aşkı sevda eritiyor didemi  
Tuncayım bir yöne yaptım secdemi  
Ruhuyatı candır kulun içinde

Tuncay Akdeniz

\*\*\*\*\*Ezeli ebedi haktır

EZELİ- EBEDİ HAK'TIR

Ezeli ebedi,sonsuz kâinat,  
Her nesnenin şekil,alması haktır.  
İnan ecel ile son bulmaz hayat,  
Her boşluğun yeri,dolması haktır.

Nasıl'ki can vermiş,kemik ve et'e,  
Ruhla mana katmış,cismi suret'e.  
Bilinir her canlı,göçer âhret'e,  
Her ilk'in bir sonu olması haktır.

Varlığa yokluğa,sorulmaz neden,  
Gönüllere dildir,rehberlik eden.  
Doğru yaşıyorsa,ruh ile beden,  
Rahmet'i Rahman'a gülmesi haktır

Alemi nazar'a,seyretmek için,  
Dünya arzu'sunu reddetmek için.  
Müşkül'ü hallere,sabretmek için,  
İkrâ'ında karar kılması haktır.

Muhtaç değil zaman,ile mekâna,  
Murat eder herşey,gelir imkâna.  
Kün varlık alemi,yönelir ona,  
Herkesin bir mesned bulması haktır.

Tuncay gerçekleri,görmez'mi gözün,  
Hergün yüreğime,yüklenir hüznün.  
Gül mevsimi değil,yaklaşan güzün  
Açılan bir gülün,solması haktır.

Tuncay Akdeniz

\*\*\*\*\***Gelsin**

GELSİN

Bir milleti millet yapar vatani  
Huzuru barışı kuranlar gelsin  
Unutma altında şehit yatani  
Haklının hakkını soranlar gelsin

Aydın fikirlide akıl değışti  
Vicdanlar içine isyanlar düştü  
Yığılmış dertlerim bendimi aştı  
Kanayan yaramı saranlar gelsin

Kimi garip kalmış vatan yurdundan  
Kimi feryat figan eder derdinden  
Ölse ağlayanı olmaz ardından  
Dertlinin derdini görenler gelsin

Geçmişten bu güne ünümüz oldu  
Acı tatlı geçen dünümüz oldu  
Hakkın dergahında demimiz oldu  
Ocağında yanan erenler gelsin

Geçici dünyada ömürler kısa  
Bir toplumda insan ağlıyor ise  
Demekki düzensiz işliyor yasa  
Zalimlere karşı duranlar gelsin

Nice tufan koptu şahlar başına  
Ey beşer aklını yorma boşuna  
Sahip ol vatanın toprak taşına  
Ok ile yayını gerenler gelsin

Vatansız milletin nicedir hali  
Şükür vardır Türk'ün yıldız hilâli  
Bağında yeşermiş İslamın gülü  
Sevgiyi gönlüne örenler gelsin

Allah'ın rahmeti ihsani boldur  
Hakikat aşkını kalbine doldur  
Tuncay gönül kırma oda bir kuldur  
İnsanlığa gönül verenler gelsin

Tuncay Akdeniz



\*\*\*\*\***Aklı izan**

AKLI-İZÂN

Aklı selim içinde,nedir fikri dalgınlık,  
Yoksa noksanlık'mı var,izân belâgatında.  
Biçarelik haline,yakışır'mı çılgınlık,  
Divanelik yazmıyor,hakkın tebligatında.

Perdemi var gözlerde,görmüyorsun önünü,  
Zayi etme boşuna,geri dönmez gününü.  
Şu temiz dünyasına,ekme nifak kinini,  
Bak gerçeği görürsün,dünya mülâkatında.

Varlığında var görün,ne arar'sın yoklarda,  
Mizânına dikkat et,hesap çoktur haklarda.  
Devranına güvenme,ezilirsin çarklarda,  
Çok zahmetler çekersin,darlık müşkülâtında.

İmtihandır dünyası,beşer denen kullara,  
Kuşlar bile konmuyor,boş dikenli dallara.  
İşaret yok yönünde,dikkat eyle yollara,  
Kurulu bir düzen var,onun teşkilâtında.

Yenemedi nefs'ini,o nemrûtun hiddeti,  
İbrahimde denen'di,ateş narın şiddeti.  
Şirk koşanlar anladı,o andaki hikmeti  
Çok ibretler göründü,arz-ı semâ-vatında

Deryasında bir zaman,gemi yüzdüren Nuh'u  
Kaderi mahkûm etti,mısırında Yusuf'u  
Bir gün ecel alacak,beden'deki o ruhu  
Müjdesinde cennet var,onun mükâfatında.

Çok firavun hükmetti,devran denen çağına,  
Küskünlüğün kimedir,gölgeye'mi dağına  
Tuncay yön ver yoluna,düşme nefs'in ağına  
Affû mağfiret vardır,onun pak-i zatında.

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Aşkımın yürek dili Leyla**

**AŞKIMIN YÜREK DİLİ (LEYLÂ)**

Konuşturdum aşkın yürek dilini  
Aç sinemi dinle beni duy Leylâ  
Dideden çağlattım sevda selini  
Damla damla deryalara yay leylâ

Bilmem deli gönlüm nasıl uslanır  
Çöllerin koynunda sevdam beslenir  
Mecnun olan Leylâsına seslenir  
Böyledir bendeki özde huy Leylâ

Değişmem adını koça cihana  
İbrahim narıyla aşığım sana  
Bismili ekbere canım kurbanı  
İsmail'em arafât'a say Leylâ

İkbalim yazıldı ezelden kara  
Bülbül gibi düştüm figani zara  
Sürüldüm vatansız şehri diyara  
Sensin zindanıma yıldız ay leylâ

Yoldular bağımın menekşesini  
Sevdam yaşamadı aşk neşesini  
Kırdılar kalbimin dört köşesini  
Kurt kuş yesin kabuğumu soy leylâ

Sidretül makamda okunur çağrı  
Zaten yönelmişim yeksân'a doğru  
İndi yüreğime em'siz bir ağrı  
Eyyûbünden yaralıyım oy leylâ

Tuncayım haktandır her gelen emir  
Bilmem vuslatına yetermi ömür  
Aşkın ateşiyle yüreğim erir  
Kerem eyle kul yerine koy Leylâ

\*Sidretül:Yedinci gök semâvat,Görünmez alem.

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Babam böyle diyordu**

Eğer bir menzile istersen ermek  
Arkadaşsız yola çıkma diyordu  
Ter döküp işine vermesen emek  
Mideni doyurmaz lokma diyordu

Akşamdan sabaha düşün yarını  
Helâl kazancından sağla kârını  
Azı yığsan çok edersin varını  
Lüzumsuz kandilin yakma diyordu

Kusur kabahati kendinde ara  
El yamandır seni düşürür dara  
Huysuzu kaşıma edersin yara  
Herkesin huyunca akma diyordu

Bir meclis içinde var otur ağır  
Her insanı kendi adıyla çağır  
Eğer unun varsa hamurun yoğur  
Namert tandırına bakma diyordu

Hızlı giden yolcu çabuk yorulur  
Gönül umduğundan küser darılır  
Mazlum güvendiği dala sarılır  
Gücün yettiğini yıkma diyordu

Tuncay oğlum derdi sevdik kendini  
Sakın ihmal etme imanı dini  
Her yüze gülmenin vardır nedeni  
Arsızın elini sıkma diyordu

Tuncay Akdeniz

\*\*\*\*\***Ey kul biraz düşün**

EY KUL BİRAZ DÜŞÜN

Adını anıyorum,arz ve arş ortasında  
Sana sesleniyorum,dünya endişesinden  
Her ölümü son değil,hayat yumurtasında  
Âsi nefsimi kurtar,şeytan düşüncesinden

Budandı bahçelerde,nice koca ağaçlar  
Kurumuş yatıyorlar,garip bir mezarlıkta  
Son baharları renksiz,hüzün kokar yamaçlar  
Sesini duyan olmaz,kimse yok ortalıkta

Akıtsan göz yaşını,pişmanlık neye yarar  
Az yaşayıp çok ölüp,acıya sabır getir  
Aşkınin meftunuyum,gözlerim seni arar  
Ömrümü son nefeste,elif diyerek bitir

Akşama hüzün düşer,güneşin batmasıyla  
Kudretinden nur iner,yok eder karanlığı  
Yeni bir hayat başlar,şafağın atmasıyla,  
Bütün kainat bekler,o nuru aydınlığı

Erilmez hidayete,islâh olmasa nefs'im  
Kalbime ok saplanır,yarası derin kanar  
Ey Tuncay dünya fani,birgün kesilir sesin  
Mevsime hazan düşer,belki önün son bahar

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Hakikatı tek bir yolda ararım**

Yakar yüreğimi sevdanın harı  
Hakikatı tek bir yolda ararım  
İsmin hürmetine cennet baharı  
Muhammedi aşkı gülde ararım

Aklım ermez yaratanın işine  
İlahi mührünü bastım döşüme  
Bulutları ortak ettim yaşıma  
Damla damla coşan selde ararım

Adem cismi ile geldim cihana  
Deryada tutuldum Nuh'u tufana  
İrşadımız oldu Yunus,Mevlana,  
Muhabbeti tatlı dilde ararım

Bilirim gelecek ömrümün sonu  
Bu bendeki sevda uzun bir konu  
Leylayı görünce oldum mecnunu  
Aşkın güzelini çölde ararım

Kainati sırdır aşkın eseri  
Rahmeti dolaşır bütün her yeri  
Miski amber kokar sabah seheri  
O gül kokusunu yelde ararım

Ya Rabbim deyince büyük imandır  
Tuncayım yoluna inancım tamdır  
İslami Türklük kutlu sevdamdır  
Vatan sevgisini al'da ararım

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Rahmetin kokusu gülü içinde**

**RAHMETİN KOKUSU GÜLÜN İÇİNDE**

Gök kûbbesi arzla arşın arası  
Bilinmez ötesi ilim içinde  
Gözü görmez öder akıl kirâsı  
Hakikati görmez bilim içinde

Yaşama Rahmettir toprak su hava  
Rabbim derdi cana görmüyor revâ  
Bir çiçeği olur bin derde devâ  
Nice sırlar vardır balın içinde

Bu aşk yürekleri yakmıyor neden  
Toprağın koynunda yok olur beden  
Şu ömür dediğin mevsimlik fidan  
Ömürler tükenir yılın içinde

Dünyası kalmamış sultana şaha  
Gidenleri geri dönmez bir daha  
Dallar bile zikir eder Allaha  
Rahmetin kokusu gülün içinde

Nuhun yaşadığı tufani çağıdı  
Son İslamın şems-i Hiradan doğdu  
Cehalet küfrünü şevkiyle boğdu  
Umutlar yeşerdi çölün içinde

Kelâm okuyordu Resulu emin  
Muhammed ümmeti diyordu amin  
Hakikat aşkına içilmiş yemin  
Kapanır secdeye selin içinde

Aşkıyla yanıyor canlar hanesi  
Erir dergahında Yunus sinesi  
Hu diye inliyor göğüs kafesi  
Evliya ereni halin içinde

Kâhrında lütfunda hoştur Allahım  
Beytullah makamı yönü dergahım  
Şükür yaratana birdir Penahım  
Kün alemler hak, bu yolun içinde

Bilemesin sen bendeki ademi  
Aşkı sevda eritiyor didemi  
Tuncayım bir yöne yaptım secdemi  
Görünmezi dertdir kulun içinde

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Gör ağlamayı**

**GÖR AĞLAMAYI**

Bu fanide kimse değil kalıcı  
Yol Allah deyince gör ağlamayı  
Resul mevlâ ile arabulucu  
Gül Allah deyince gör ağlamayı

Her şeye kadirdir,yüce celâli  
Arz-ı semâvatı nuru cemâli  
Bütün alemlerin feyz-i kemâli;  
Dil Allah deyince gör ağlamayı

Nazar edin bakın şu sonsuz düze  
Düşünsek ibreti yetiyor bize  
Nurundan nur vermiş her iki göze  
Sel Allah deyince gör ağlamayı

Ulu dergahına döndüm yüzümü  
O rahim va'dine diktim gözümü  
Benden daha iyi bilir özümü  
Hal Allah deyince gör ağlamayı

Kaç bahar eridi dağların karı  
Bitmiyor gönlümün gamı efkarı  
Soldurdun gülümü hazanım sarı  
Dal Allah deyince gör ağlamayı

Levh-ü den yazılan silinmez yazı  
Herkes kaderine olmasa razı  
Hep doğruyu ölçer o hak terâzı  
Mil Allah deyince gör ağlamayı

Yüreğime koydum aşkı sevdayı  
Gece gündüz anıyorum mevlayı  
Perişan halime yarı leylâyı  
Çöl Allah deyince gör ağlamayı

Tuncay'a mülk olmaz fani burası  
Dünyası yalandır,ebet orası  
Yüreğimde kanar sevda yarası  
Kul Allah deyince gör ağlamayı

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Küs neye yarar**

Dünyanın dolusu,varlığın olsun,  
Kan kustuğun altın,tas neye yarar.  
Bir ağaç üstünde,bir fidan dalsın,  
Onu büyütmeden,kes neye yarar.

Alemler alemi,yücedir başı,  
Boyamış mavi'ye,semayı arşı.  
Kalbe giydirmesen,iman kumaşı,  
Üstüne giydiğin,has neye yarar.

Zamansız mekansız,başı dediler,  
Sevgisi eritir,taşı dediler.  
Secdesini gönül,hoşu dediler,  
Eğilmeyen başa fes neye yarar.

Devran'ın devamı,böyle velhasıl,  
Soysuzun soyuna,karışmış asıl.  
Sevgiyi saygıyı,unutmuş nesil,  
Gösterişe bezek,süs neye yarar.

Garibin her günü,karadan kara,  
İnsanlık gözünü,bürümüş para.  
Çağırsan gelmezler,zor günde dara,  
Kulağı duymaza,ses neye yarar.

Tuncay'ın yürekte,yarası derin,  
Vücûdu azamın,solunda yerin.  
İki taş bir mezar,var'mı haberin,  
İster dünyasına,küs neye yarar.

Tuncay Akdeniz



**\*\*\*\*\*Seven o sevdiren o**

**SEVEN O SEVDİREN O**

Ey canımın cananı,aşkına yanıp durdum,  
Düşmüşüm çöllerine,yâri Leylâdır derdim.  
Çilesi bana düştü,çölü mecnûna verdim.

-Seven o sevdiren o,yaşadığım kafeste  
-Varlığını unutmam aldığım her nefeste

Aşkına meftun gönlüm,sevdan ile hal olur  
Aşkın olduğu yere,diken eksen gül olur  
Sevdiği her çiçeği arı işler bal olur  
-Çirkin güzel demeden gül sunar deste,deste  
-Varlığını unutmam,aldığım her nefeste.

O Yüceler yücesi ne melektir nede zat  
Doksan dokuz adıyla titreşir tüm kâinat  
Nebilere gösterdi aşıkâr'e mû-cizat  
-Mirâcından bellidir,kelâmı beste beste  
-Varlığını unutmam aldığım her nefeste

Mana yazar kalemi,sönmez rahmet güneşi  
Nemrutlara ibretti,İbrahimin ateşi  
Ateşleri gül eder bulunmazki bir eşi  
-Seven o sevdiren o şüphem yok bu hususta  
-Varlığını unutmam aldığım her nefeste

'Rahmanirrahim'Yüce,cenneti var gülistan  
Ey ademoğlu insan,dünya geçici vatan  
Nice binyıl yaşasan,son yolculuk kabristan  
-Seven o sevdiren o,sever aheste,aheste  
-Varlığını unutmam aldığım her nefeste

İki cihanı haktır,her can tadacak ölüm  
Rahmetine muhtacım,ben günahkar bir kulum  
Tuncayım son nefeste,isini ansa dilim  
-Seven o sevdiren o,can kulağım o seste  
-Varlığını unutmam aldığım her nefeste

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Niyazım benim**

**NIYAZIM BENİM**

Rahmansın rahimsin Allahu ekber  
Her zaman böyledir niyazım benim  
Peygamber gönderdi ümmete rehber  
Alemlere rahmet beyazım benim

İlahi kelâmın kurân sözündür  
Makamın beytullah nuru yüzündür  
Baş koyduğum secde yeri dizindir  
Muhammed Mustafa feyizim benim

Vücudu azalar ruhum emanet  
Tamusu var ama güzeli cennet  
Dinin direğidir farz ile sünnet  
Beş vakit ezânla namazım benim

Amentü billâhı tevhit beyanım  
Nefis ile kavgalıdır sol yanı  
Günahkar kulunu af et Allah'ım  
Her gün böyle çıkar avazım benim

Her nereye baksam hep onun nuru  
Beyazından beyaz sulardan duru  
Başımın baş tacı gönlümün varı  
Canımın cananı can özüm benim

Kul Tuncayım beşer,insanlık özüm  
Bir tebessüm etse hep güler yüzüm  
İhsanına şükür sabırdır çözüm  
Yarsız perişandır enkazım benim

-

Dostlardan gelen inciler

-

Yürekte imanın kaleme vurmuş,  
Gönlün secdelerde, kelâma durmuş,  
Bütün sevdiklerin selâma durmuş,  
Hak yolunda gitmek, mirazın senin....Aydın SEVGİ  
\*\*

Muhabbette kevser mestane olduk  
Dost gönlünde meşkle dostane olduk  
Sırrı aleminde yüz tane olduk  
Kalp gözüne vuran avazım benim.....dertliyürek  
\*\*

Açtığım kapılar onun kapısı  
Oturdığım mekan onun yapısı  
Mekanın tapusu onun tapusu  
Dilimden dökülen niyazım benim.. Mehmet TEKECİ  
\*\*

Hak adına her şey veren kul nezih  
Mekke Medine ye giden yol nezih

Beş vakit ezanla okur dil nezih  
Dost muhabbetinde tevazüm benim...Zaralı Turan  
\*\*

Ayar derki teslim olmuşuz hakka  
Güveneceğimiz kalmadı başka  
İsmi anılınca kul gelir aşka  
Başka tutunacak dalım yok benim.. Mustafa AYAR  
\*\*

Mutluyum bu aşka canımı versem  
Belki yüzüm olur, bedel ödersem.  
Nâmerdim bir kere efgan edersem  
Yâr yolunda olsun infazım benim....Âşık Cinasi(Ekrem Yal buz)  
\*\*

Makbul duadır bu,manzum diliyle,  
Merhamet istiyor, açık eliyle,  
Arş'a yükseliyor, hak bir valiyle,  
Bu güzel istekler, niyazım benim.....Bedri Tahir Adakl  
\*\*

İslamın güneşi sarsın heryanı  
Nuru Muhammedin, alsın Dünyanı  
Onun sevgisidir, canların canı  
Budur yüce Haktan murazım benim.... Ataman Ertuğrul  
\*\*

Gönlümde güzeli yâr edemedim  
Rabbim büyük dedim olmaz demedim  
Henüz tükenmedi arzum ümidim  
Elbet yaza döner ayazım benim.....Burhanettin AKDAĞ  
\*\*

Oku Dedi Rabbim Bizde Okuduk  
Rehberim Her Zaman Kur'an dır Benim.  
O Nur Işığında Daim Yürüdük  
Önderim Her Zaman Peygamber Benim...Salim DEMİR

Gönlümü Fethetti Hocam Niyazın  
Yönümü Mevlaya çevirdi Benim.  
Artsın ve Bol olsun Bu Güzel Feyzin  
Üstad Kalbimdesin Her Daim Benim....Salim DEMİR  
\*\*

Doğumdan ölüme sensin sahibim,  
İnşallah şefaet eder Habibim.  
Dökülüp saçılсам yoluna Rabbim,  
Senden son dileğim son arzum benim...Yener SEZGİ  
\*\*

Hak Muhammed Ali diye yanarız.  
Aşkın badesinden içe kanarız.  
Hakka yöneliriz semah döneriz.  
Hakk'a doğru gider niyazım benim.....Aşık Korhani  
\*\*

Senin kitabınla zanları silmek,  
Uyudan uyanıp nefsimi bilmek,  
Rabb'in izni ile yolunda ölmek,  
Şu kirli alnımda ak yazım benim.....Talibi

\*\*

Nefsimle kavgalı oldum olalı  
Kalbime hakikat sırrı dolalı  
Aynalara küstüm yüzüm solalı  
Şahidim olacak bu sızım benim....Mücella Pakdemir  
\*\*

Kesme ünsiyetti gönül ülfeti  
Üstümüze yağsın Hakkın rahmeti  
Bizlere sonsuzca vermiş nimeti  
Kismetimiz olsun feyyazım benim.....Aşık Kevseri  
\*\*

Hakkıyla kulluğun eyleyemedik  
Takva hırkasını bir giyemedik  
Yine de yolunda ümit kesmedik  
Alicenap yâr'e arızam benim.....Salim Kanat  
\*\*

Ayrılık ölümden betermiş meğer,  
Vuslatın tek günü, bir ömre değer;  
Görenler halimi söylerse eğer,  
Yirmi yıldır inler hep sazım benim! .....Dr. İrfan Yılmaz.

KOCA EVREN İLAHİ GÜÇLE KURULMUŞ  
AY, GÜNEŞ, YILDIZLAR GÖKTE BULUŞMUŞ  
DÜNYA DÖNMÜŞ GECE GÜNDÜZ OLUŞMUŞ  
İSMİNLE YÜKSELİR AVAZIM BENİM.....ORHAN ERDOĞAN

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Fani dünyasında vara güvenme**

Az çoğun yanında,boynunu bükerek,  
Fani dünyasında,vara güvenme.  
Başın belasını,ayaklar çeker,  
Koyma akıl ile,sere güvenme.

Bulutlar üstüne,bina kurulmaz,  
Akmayınca durgun,sular durulmaz.  
Yelin esmesiyle,rüzgar yorulmaz,  
Yaz bahar ayında,kara güvenme.

Arsızın yüzünde,edep ar olmaz,  
Selin getirdiği,kumdan var olmaz.  
Sevgisiz gönülde,seven yar olmaz,  
Kendine süslenen,yara güvenme.

Temeli olmayan,dala yaslanma,  
Yağmursuz bulutsuz,yerde ıslanma.  
Her davul sesini,düğündür sanma,  
Davetsiz gidilen,yere güvenme.

Her çiçeğin rengi,kendine güzel,  
Güllerin kokusu,bülbüle özel.  
Hazan mevsiminde,dökülür gazel,  
Baharsız çiçekle,bara güvenme.

Bütün mahlukatın,hakka sevgisi,  
Bir birinden yoktur,ayrı gayrısı.  
Zahmetsiz bir işin,olmaz faydası,  
Vuslatsız gidilen,tura güvenme.

Tuncay göstermelik,yapma bir işi,  
Gücün yetmediği,kaldırma taşı.  
Namert sofrasının,yenilmez aşısı,  
Benim diyen yiğit,ere güvenme.

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*İbret ve dua**

**ASRI -ZAMAN AŞKINA (Dua)**

Görünmez alemlerle,kâinatı donattın,  
İki cihan aşkına.bu vatana huzur ver,  
Beşeriyet neslini,bir baba'dan yarattın,  
Adem insan aşkına, bu vatana huzur ver.

Doğru yolu gösterdin,Adem ile havvaya,  
Cennette kandırıldı,sürgün ettin dünyaya.  
Asi! insanlar için,gemi saldın deryaya,  
Nuh'u tufan aşkına,bu vatana huzur ver

Hazreti İbrahimi! ..Nemrut attı ateşe,  
Ateş alev gül oldu,Nemrut düştü telaşa,  
Yarata'nın işine,ortak koşulmaz haşa,  
Halil Rahman aşkına,bu vatana huzur ver.

Bin bir kelâm öğretti.Kelâmullah Musa'ya,  
O Ruhullah İsa'yi,arz'dan çekti semâ'ya  
İsmail,Hacer ana,çölde kavuştu suya,  
Bayram kurban aşkına,bu vatana huzur ver.

Peygamberler Nebiler,sığındılar Rahman'a,  
Eyyüb'i sabır için,şifaları Lokmana.  
Deryada balık bile,hürmet etti insana,  
Yunus umman aşkına,bu vatana huzur ver.

Ol Habibi! .Resûl'u,Serdar etti cihana,  
Batılı zâil etti,uyun dedi kur'ana.  
Adem oğlu insanı,çağırdı hak imana,  
Yarab kur'an aşkına,bu millete huzur ver

Enbiyalar erenler,toprağında şûheda!  
O mübarek canlarını,sana ettiler feda,  
Ya'Rabbi bu milleti,etme yurdundan cûdâ,  
Asrı zaman aşkına,bu vatana huzur ver,

Tuncay'ım arar olduk,adalet'te Ömeri! ..  
Zalim'in zul'mü bastı,dünyamızda her yeri,  
Ya Rabbi islah eyle,kul denen tüm beşeri,  
Yüce nuran aşkına,bu vatana huzur ver...

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## \*\*\*\*\*İfade

### İFADE

Haktan başkasına boyun eğmedim  
Bir sevdaya tutulmuşum hakim bey  
Aşkın kanunu yok hüküm giymedim  
Mahkemeye çağırılmışım hakim bey

Asıl görev uymak yasa kanuna  
Adalet yakışır yüce şanına  
Zalimler susamış mazlum kanına  
Zindanlara atılmışım hakim bey

Yollarında geze,geze yoruldum  
Ayaklarda çamur gibi karıldım  
Çok yaraya sargı oldum sarıldım  
Riyakâra yanılmışım hakim bey

Kader kitabını açtım okudum  
Hayat tezgahında çile dokudum  
Haksızlığa feryat ettim şakıdım  
Kafeslere itilmişim hakim bey

Namertlere boyun eğip uymadım  
Kursağıma haram koyup doymadım  
Pak yüzümü ellerine koymadım  
Mahkûmlara katılmışım hakim bey

İnsanlara insan gibi göründüm  
Hayal değil hakikate büründüm  
Eğrisine eğri dedim süründüm  
Doğrusuna batılmışım hakim bey

Tuncayım sözümü kimse dinlemez  
Alındı ifadem karar verilmez  
Çağırsam birini delile gelmez  
Arkalardan vurulmuşum hakim bey

Tuncay Akdeniz

## \*\*\*\*\*Dostluk

Hayatın zevkidir birlik yaşamak  
Sevgi bağlarında gül olur dostluk  
Gönülden gönül e sevgi taşımak  
Arasına köprü yol olur dostluk

Kendinden bilmesin ah dersin kader  
İyi kötü günü paylaş beraber  
Gün olur devranı eder derbeder  
Dar günde insana bol olur dostluk

Can dayanmaz derdin acı zoruna  
Kara günde lazım olur darına  
Bir gün için değil hazır yarına  
Akşamdan sabaha yıl olur dostluk

Hak vermiş sevgiyi sevmeyi bana  
Onun için aşık olmuşum sana  
Kul yanılır beşer demiş insana  
Gönül sofrasında bal olur dostluk

Her dillerin tatlı sözüne kanma  
Söğüdün dalında meyve var sanma  
Gül olsa namerttin bağına konma  
Garibin derdine hal olur dostluk

Hasretlik çekilir köyde şehirde  
Kavuşmaz ayrılık bekler tehirde  
Balık bile dost arıyor nehirde  
Karışır sevgiler sel olur dostluk

Güzelin güzeli bir insan olmak  
Derdine dermandır onu anlamak  
Tuncay'ın görevi sözünde durmak  
Yaratan aşkına kul olur dostluk

Tuncay Akdeniz



**\*\*\*\*\*Kara bahtım**

**KARA BAHTIM**

Her nereye gitsem oldun arkadaş  
Hangi günüm oldu hoş kara bahtım  
Başladı yağmaya kar yavaş, yavaş  
Yaz baharım oldu kış kara bahtım

Aşk deseydin tatlı canı verirdim  
Çöllerinde mecnun olur yürürdüm  
Şevdam için yanar, yanar erirdim  
Kurtulmaz cefadan baş kara bahtım

Sevenlere sundum sevgi elimi  
Sen susturdun aşkım diyen dilimi  
Soldurdun açmadan gonca gülümü  
Konmuyor dalıma kuş kara bahtım

Anadan doğalı beşik vermedin  
Gören gözlerime ışık vermedin  
Sofrada elime kaşık vermedin  
Koymadın ağzımda diş kara bahtım

Arsızlara uyup olmadım arsız  
Azıyla yetindim şükür haramsız  
Fani dünyasında kalmadım yersiz  
Bağrıma bastığın taş kara bahtım

Tuncayım varında olmadı gözüm  
Rabbime ayandır tarumar özüm  
Halimi arz ettim olmadı çözüm  
Yeter ki yakamdan düş kara bahtım

Tuncay Akdeniz

## \*\*\*\*\*Kirletme

### KİRLETME

Başkasından büyük görmez,insan olan kendini,  
Halk edilen bu ademin,kimyasını kirletme.  
Kabaran hırs arzusuyla,yıkamasın bendini,  
Ahlak denen bu onurun,hayasını kirletme.

Haydi o nefsin uyandır,vakti etme avare,  
Bilmem neden telaştasın,uğraşın neye göre.  
Örsündeki o güç kuvvet,şekil verir demire,  
Özündeki bu gevherin,cilasını kirletme.

Çok Firavun hükmeyle,İçi boş dünyasına,  
Bir sineye gücü yetmez,düştü nefs belasına.  
Bu hikmete gücün yetmez,nazar eyle aynasına,  
Elvan,elvan bu renklerin,boyasını kirletme.

Sevgi üstüne kurulmuş,insanlığın temeli,  
Dileğimdir güzel olsun,bütün nâs'sın ameli.  
Bunu bilmez kul beşere,bilmemki ne demeli,  
Cehâletle has kulların,dünysını kirletme.

Özümüz kurana bağlı,tefekür bir görevdir,  
Varlık yokluğunu bilsek,işrem'i güzel evdir.  
Tuncay'ım kullara değil,Özü Allaha sevdire,  
Kalbindeki bu nur'un,ziyasını kirletme

Tuncay Akdeniz

## \*\*\*\*\*Saygılar yeni

### SAYGILAR

Kutsal vatanımın aziz insanı  
Şehide can feda kula saygılar  
Bayrağının rengi şehitler kanı  
Hilâli yıldıza ala saygılar

Aşkın libasını kalbe giydiren  
Peygamber nebiler evliya eren  
Bana mutluluğu bunlardır veren  
Aşkima sunulan güle saygılar

Ruhuma esiyor rahmetin yeli  
Önümdeki yoldur hakikat yolu  
Değmesin tenime namahrem eli  
Dostluğa uzanan el'e saygılar

Günahsız kul olmaz oyuna geldim  
Doğruyu görünce yanlış sildim  
Hakça ölçü tartı ayarı bildim  
Doğruyu gösteren mile saygılar

Bir olup el ele vermemiz lazım  
Düşkünü yetimi görmemiz lazım  
Gönülden gönül'e girmemiz lazım  
Muhabbetle tatlı dile saygılar

İnsan kıymetine biçilmez değer  
Yürekte mücevher sevgiymiş meğer  
Arı gibi çiçek işlesek eğer  
Kovana peteğe bala saygılar

Tuncayım kapında aciz bir kulum  
Dergahında yere serilen çulum  
Riyakar söylersem lal olsun dilim  
Hakka doğru giden yola saygılar

Tuncay Akdeniz

**\*\*\*\*\*Olmaz bu kadar(sitem)**

Merhametin yok mu çektiğim yeter  
Savurdun yel gibi estin de gittin  
İlk baharın senin güzünden beter  
Kırdın dallarımı kestini de gittin

Ben senden almıştım sevgi sözünü  
Kalbimden silemem aşkın izini  
Ses verdim almadı döndü yüzünü  
Dönmedin yüzünü sustun da gittin

Sen diyordun inan seninim senin  
Seviyorum diye etmiştin yemin  
Kalbimde sakladım o güzel anın  
Kalbime mührünü bastında gittin

Tuncay a çektirdin acıdan acı  
Dediler bulunmaz aşkın ilacı  
Bundan sonra derim ben sana bacı  
Sen kendi kendine küstün de gittin

Tuncay Akdeniz

## **\*\*Adını bir hoş koymuş**

### ADINI BİR HOŞ KOYMUŞ

Alemi var olmadan nuru vardı ademde  
Yarattı kün mülkünü,adını bir baş koymuş  
Sabrın tevekkülüne,Eyyüb vardı o demde  
Beşeri mâhlûkatın adını kardeş koymuş

Yokluğum elem olur bağım döner gazele  
Umutlar onda saklı huri derler güzele  
Elif lâm mim kelâm var bir baksana ezele  
Alem'deki alemini, beşere sırdaş koymuş.

Nefs'e hakim olmayan,kendi kendini üzer,  
Adil olanı kollar,zalimliği o ezer.  
Zerre kadar her işin,kimyasını o bezer,  
Makamı Beytûllâha, ibreti bir taş koymuş

Zemheride üşüsem, ağustos'a kar yağar  
Karanlığın üstüne üzülme güneş doğar  
Sonsuz bu kainata, künde alemini sığar  
Nazarına binâen göz üstüne kaş koymuş

Ezeli tescil etmiş böyle yazar kalemi  
Tuncayım bir faniyim dosttan aldım selamı  
Dilimizde tevhide.ayet ayet kelâmı  
Bizdeki bu ahvalin tadını bir hoş koymuş

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## **\*\*Baba**

Baba gibi can bulunmaz  
Ağzımızda dildir baba  
Temelsiz yuva kurulmaz  
Sağlam temel beldir baba

Annem her gün ismin söyler  
Gölgesinde gönül eyler  
Başsız olmaz şehir köyler  
Baş kentimiz ildir baba

Gönlümüzde baş tacımız  
Derde derman ilacımız  
Meyveli bağ ağacımız  
Bahçemizde güldür baba

Mutlu günde bayramımız  
Onsuz olmaz ayranımız  
Bereketli hep soframız  
Çiçek arı baldır baba

Kördüğümü elsiz çözer  
Gönlümüzde gizli gezer  
Kalem gibi yazı yazar  
Sevdamıza çöldür baba

Deryamıza gemi olur  
Her limana uğrar durur  
Önde gider yolu bulur  
Kaptanımız mildir baba

Dertler üst üstte dizilir  
Gam keder ile ezilir  
Tuncay'a bakar üzülür  
Açan kanat koldur baba

\*\*\*\*\*

Dostlar kaleminden Dörtlükler

\*\*\*\*\*

KARDEŞ KILAN BACIMIZI  
GIYMİŞİZ BİZ TACIMIZI  
SERİNLETİR ACIMIZI  
SEHERDEKİ YELDİR BABA...OSMAN ÖCAL  
(a) Teşekkür ederim.

Baba...

Derdimize derman o'dur  
Halimizi soran o'dur  
Yaramızı saran o'dur  
Bize müşfik el'dir baba.

Bizim için üzülen o  
Derdimizle dertlenen o,

Bize kanat, kol geren o,  
Tutunacak daldır baba.

Evimizin direğidir  
Akan şefkat ırmağıdır  
Bir insanlık örneğidir  
Bize bir okuldur baba.

Ramazan'da çıktı yola  
'ALLAH' sözü geldi dile  
Yüce Rabbin rahmetiyle  
Cennetmekan kuldur baba.

O herkese örnek olan  
Numûne bir güzel insan  
Garip oğlu Mehmed İhsan  
Der; 'Ne güzel kuldur baba'...  
Mehmed İhsan Uslu  
(ya) Teşekkür ederim.

Sevdalardan gülmez isek  
Gurbet elden gelmez isek  
Ağlamayı bilmez isek  
Gözümüzde seldir baba.....Burhanettin AKDAĞ  
(a) Teşekkür ederim

Evimizde orta direk.  
Bizim için çarpar yürek.  
Elden düşmez kazma kürek.  
Hakikate yoldur BABA.....Aşık Korhane'ye  
-Teşekkür ederim

Özümüze rehber olan,  
Derdimize çare bulan,  
Gönlümüze akıp dolan,  
Saadetten haldir BABA.....Aydın SEVGİ  
(ye) Teşekkür ederim.

Uzak değil kuş uçuşu  
Yine sızlatır içimi  
Okşar ağarmış saçımı  
Bir şifalı eldir baba.....Ümran TOKMAK  
(a) Teşekkür ederim

Seller boğar, ateş yakar  
Nem çürütür, deprem yıkar  
Bıçak keser kanlar akar  
İlk basılan küldür baba.....Aşık Cinasi (Ekrem YALBUZ)  
(a) Teşekkür ederim

Fırtına eserde yel derler.  
Yükü çeken bel derler

Kabirden ıkta gel derler  
Başımızda nurdur baba.....Orhan semiz  
(e) Teşekkür ederim

Adın dilden düşmez hece,  
İster gündüz ister gece  
Ne emrin var sen sadece  
Bana onu bildir baba.....Dr.İrfan Yılmaz.  
(a) Teşekkür ederim

Emek onda ekmek onda  
Doğru onda gerçek onda  
Meyve onda çiçek onda  
Ulu çınar daldır baba.....Aşık Kevseri  
(ye) Teşekkür ederim

Eve yetecek mi diye  
Düşünür her ne alırsa  
Çocukları aç kalırsa  
Gözü çağlar seldir baba.....İbrahim Akın  
(a) Teşekkür ederim

Arkamızda dağımızdır  
İçimizde yağımızdır  
Gözümüzde ağıımızdır  
Merhamati göldür baba.....Ataman Ertuğrul  
(a) Teşekkür ederim

Tuncay Akdeniz



## **\*\*Bu günlerde**

Dostlardan uzak bir yerde  
Yaşıyorum bu günlerde  
Gam efkâr düşürdü derde  
Taşıyorum bu günlerde

Bu dünyada kim bahtiyar  
Alçak yüksek dağları var  
Bekliyorum gelmez bahar  
Üşüyorum bu günlerde

İnsanı insan saymıyor  
Aç gözün gözü doymuyor  
Dertler içime sığmıyor  
Coşuyorum bu günlerde

Dostça uzatmıştım eli  
Seviyordum açan gülü  
Kırdılar tuttuğum dalı  
Düşüyorum bu günlerde

Geçmiş zaman asırları  
Örttüm gitti kusurları  
Çağımızda nasırları  
Kaşıyorum bu günlerde

Gezerim gurbet elinde  
Savurdular sam yelinde  
Aşk için sevda çölünde  
Koşuyorum bu günlerde

Tuncayım çekerim çile  
Derdimi getirdim dile  
Şu kendi halime bile  
Şaşıyorum bu günlerde

\*\*\*\*\*

Dostlar kaleminden damlalar.....

\*\*\*\*\*

Mehmedim sadece mimdir  
Yürekteki dostun kimdir  
Tuncayım gönlümde cimdir.  
Koşuyorum bu günlerde.....Mehmet Tekeci  
(ye) Teşekkür ederim.

-

Derdi derde ekleyerek  
Dost yolu bekleyerek  
Selam sabah söyleyerek  
Aşıyorum bu günlerde.....Şeyrani  
(ye) Teşekkür ederim

\*\*\*

Yaralarım dizden aştı  
Akli selim buna şaştı  
Dostluğa kemlik bulaştı

Deşiyorum bu günlerde....osman öcal  
(a) Teşekkür ederim.

-  
kaldırdılar yivi, seti  
Yedikleri domuz eti  
kan akıtır, elin iti  
Şaşıyorum bu günlerde.....Necati Ocakcı  
\*\*\*

Yazan çok da, yazdıran Bir  
Kuran, İncil, Tevrat, Zebur  
Mü'min olan, etmez kibir  
Taşıyorum bu günlerde.....Necati Ocakcı  
(ya) teşekkür ederim.  
\*\*\*

Gurbet vuslatı azdırdı.  
Sevgiye mezar kazdırdı.  
Beden bu canı bezdirdi.  
Eşiyorum bu günlerde.....Aşık Korhani

Aşkın girdabına düştüm.  
Bakıp şu halime şaştım.  
Delik delip dağlar aştım.  
Deşiyorum bu günlerde. "

Seher vakti göremedim.  
Ben bu sırra eremedim.  
Eşe dosta varamadım.  
Aşıyorum bu günlerde. "

Fakir yoksulu ezene  
Hayalde düşte gezene.  
Günül ehlini üzene.  
Şaşıyorum bu günlerde....."

Korhaniyim düştüm zara.  
Kemlik etme, düşen dara  
Dostun ateşiyle kora  
Koşuyorum bu günlerde.....Aşık Korhani  
(ye) Teşekkür ederim  
\*\*\*

Yıkmam gönül kırmam hatır  
Dert dökülür patır patır  
Şiirlerle satır satır  
Çoşuyorum bu günlerde.....Hiddeti/Fikret Öztürk  
(e) Teşekkür ederim  
\*\*\*

Beden çürük, sonum belli,  
Muşalla'lık an'ım belli,  
Sağ yanım, sol yanım belli,  
Pişiyorum bu günlerde.....Tarkan Köksoy  
(a) Teşekkür ederim  
\*\*\*

Bir ses aldım kalesinden  
Göl tutuştu halesinden  
Sadık dostun şulesinden  
İşiyorum bu günlerde.....Âşık Cinasi  
(ye) Teşekkür ederim  
\*\*\*

Selam verdim dost almadı  
Kimse kapımı çalmadı  
Tırnağımda hal kalmadı  
Eşiyorum bu günlerde.....şemsettin Dervişoğlu  
(na) Teşekkür ederim  
\*\*\*

Coşkunoğluyum dillerde  
Türküm şalınır tellerde  
Bu yazın bizim ellerde  
koşuyorum bu günlerde....Ozan EROL  
(a) Teşekkür ederim  
\*\*\*

şeytanlardan ırak yerde,  
Kötülüğe çorak yerde,  
lmlere durak yerde,  
Yaşıyorum bu günlerde,.....Aydın SEVGİ

Rasulullah zleminde,  
Yollarım hep gözleminde,  
Hakk' yolcusu izleminde,  
Koşuyorum bu günlerde,...Aydın SEVGİ

Tuncay Hocam yine coşmuş,  
Hakk divana yine koşmuş,  
Böyle dostlar,yare eşmiş,  
Coşuyorum bu günlerde....Aydın SEVGİ.  
(ye) Teşekkür ederim  
-

Namaz ile oruç ile  
Kötülükten huruş ile  
Ben Rabbime, urş ile  
Koşuyorum bu günlerde.....Mehmed İhsan USLU  
\*\*\*

Geçti pek şok Ramazan'lar  
Afvımıza sebep bunlar  
Hürmet etmiyor insanlar  
şaşıyorum bu günlerde.....Mehmed İhsan USLU  
\*\*\*

Takva gitti, aşk azaldı  
Hayra teşvik, şevk azaldı  
Ümmet ne günlere kaldı?  
şaşıyorum bu günlerde.....Mehmed İhsan USLU  
\*\*\*

nbir ayın sultanı bu!  
İman nerde? Haya yok mu?  
Edep Ya h, Edep Ya h

Şaşıyorum bu günlerde.....Mehmed İhsan USLU  
\*\*\*

Zira haya imandandır  
Mü'min; Hayalı insandır  
Bunlar nasıl müslümandır?  
Şaşıyorum bu günlerde.....Mehmed İhsan USLU  
(ya) Teşekkür ederim  
Ağustosta üşüyorum.  
İnsanlığa koşuyorum.  
Hayasıza şaşıyorum.  
Pişiyorum bu günlerde  
\*\*\*

Duymaz gönül feryadını.  
Zikrederek Hak adını.  
Soygunun aldık tadını.  
Şışıyorum bu günlerde.\*\*\*\*\*Aşık Korhani.  
(ye) Teşekkür ederim

İÇİMDEKİ BİLMECELER  
DİLİM İSMİNİ HECELER  
GÜNDÜZ DEĞİL KÖR GECELER  
YAŞIYORUM BU GÜNLERDE.....Hüseyin CİHAN  
(a) Teşekkür ederim  
Pınardan akamazken suyum  
Karardıkça gece ayım  
Yüreğimi kıyım kıyım  
Eşiyorum bu günlerde.

Sebepsizce döküp yaşı  
Ağarttıkça dertli başı  
Utancımdan dağı taşı  
Aşıyorum bu günlerde.....Burhanettin Akdağ  
(a) Teşekkür ederim

İki gözümün her biri,  
Damlatıyor iri iri,  
Ne ölüyüm ne de diri,  
Yaşıyorum bu günlerde.....Dr.İrfan Yılmaz.  
(a) Teşekkür ederim

Düşmüşümde gurbet ele  
Giderim bilinmezlere  
Can mehil eder güzele  
Uçuyorum bu günlerde

....Gizemlikartal / Ramazan Kocapınar  
(a) Teşekkür ederim

Sırtımdaki kabanını  
Arıyorum çobanını  
Pahalılık çibanını  
Kaşıyorum bu günlerde.....Aşık KEVSERİ

(ye) Teşekkür ederim

Tuncay Akdeniz

## **\*\*Dün Gece**

Bir anda tüken-di bütün umutlar  
Yatağım yastığım taştı dün gece  
Üzerime çökmüş kara bulutlar  
Ağlayan gözlerim yaştı dün gece

Gök yüzünde yıldız hilâli gördüm  
Elimi bulutlar üstüne sürdüm  
Uykusuz gecemi yar sana verdim  
Can kafeste esir kuştı dün gece

Her şeye kâdirsin yüce yaradan  
Arz-ı halım sana yazdım buradan  
Sen olmadan hasret kalkmaz aradan  
Şu bıçare gönlüm coştı dün gece

Nefisler arzuyla,sürüyor sefa  
Günahkar bedenle gelmişim af'a  
Canım canan için çekiyor cefa  
Dost ile Muhabbet hoştu dün gece

Tuncayım kadere boyun bükerim  
Aşkım hasretini her gün çekerim  
Göz yaşımı damla damla dökerim  
Yüreğime közün düştü dün gece.

\*\*\*\*\*

Dostlardan gelen dörtlükler

Kirpiğime düştü sarı damlacıklar  
Boynunu büktü sensiz hatıralar  
Elimde solmuş eski fotoğraflar  
Hep seni andım ağladım dün gece.....Dil-rûba

.....  
Konağımda misafirim yar idi  
Benim için çok değerli kâr idi  
Arzularım hep yanımda var idi  
Bende bilmem bu ne işti dün gece....Âşık Gürkani

Duvar da dururken yırtık bir resim.!  
Sanki yaşamaktan geçti hevesim.  
Hep kendime sordum,sen kimsin nesen?  
İsyân bayrağını açtı dün gece.....Aşık Korhani

Kevseri'ye mübhem bir neşe verdi  
Yüreğimi aşk-i ateşe verdi  
Azrail bakışlı endişe verdi  
Sanki ruh bedensiz koştı dün gece.....Aşık KEVSERİ

.....  
Bu sabah Tuncay Akdeniz'in ' Dün Gece '  iirine nazire

Okudum dostumun intizarını  
Gönlüm karanlıkta kaldı bu sabah  
Duyunca feryadı ah-u zarını  
Beni h z nlere saldı bu sabah

Gönlünde sevdanın nakışı vardı  
Semalara dönüp bakışı vardı  
 zleriyle canı yakışı vardı  
İçimden ne 'emi aldı bu sabah

Dertlerini yazıp bize sayınca  
Haklı olabilir kendi payınca  
Ama ben bir dostum onu duyunca  
Tehlike  anları çaldı bu sabah

Gözlerim ya ardı i im ah dedi  
Sana umut yoktur bu sabah dedi  
Dostum ilenirken gönlüm ah dedi  
Keder deryasına daldı bu sabah

Mikdat  her şeyin vardır hikmeti  
Onun çektiğini kimse çekmedi  
Hala ayaktadır boyun b kmedi  
Tuncay'a a layan BAL'dı bu sabah

Mikdat Bal

Tuncay Akdeniz

## **\*\*Er görünür**

Dertler bitmez katar,katar  
Bini gizli bir görünür  
İnsanim der benlik satar  
İn'i gizli ser görünür

Şirtına giyinir yelek  
Özü başka sözü melek  
Yüzü kavun içi kelek  
Kini gizli er görünür

Yaşantısı çeşit,çeşit  
Ölçüsünde olmaz eşit  
Sanki boyalı bir taşıt  
Feni gizli ar görünür

Arsızın utanmaz yüzü  
Atlas diye satar bezi  
Dünyasına doymaz gözü  
Dünü gizli var görünür

Şu zamanın çok cambazı  
Gökten indirir yıldızı  
Hak yoluna gitmez izi  
Dini gizli nur görünür

Tuncayım bitmez efkarım  
Kimseye olmaz zararım  
Doğruluktur son kararım  
Sonu gizli yer görünür

Tuncay Akdeniz



## **\*\*Genelleme**

Alınanlar alınsın, hiç kalmasın kusura,,  
Gözlerini bürümüş,yalan dünyanın malı.  
Geçmişini unutan,adam olmuş bu sıra,  
Benliğini bilmeyen ne bilir insan hali.

Bu dünya benim deme, yenilirsin devrana,  
Ne firavunlar gördük,ok attılar her yana.  
Adaleti hak bildik,çıktık huzur divana,  
Ölçüsüne güvendik bozuk ayarı mili.

Nefsini kin bürüyen, nifak sokar araya,  
Tuz biberi ektirir, kanayan her yaraya,  
Kula kulluk edilmez,güvenmesin paraya.  
Çok Karunları gördük,savuruyor sam yeli.

Kainattan ibret al,siyah döner beyaza,  
Akıl ermez bu sırra, suyu çevirir buza,  
İpek böceği bile,has örüyor bak koza  
Toprağına emek eken, boşunu yapar dolu.

İnadına yenilen gören, gözle kör yaşar  
Ne doğrarsan çanağa, kismetine o düşer,  
Yanlış yola sapanın,yolu her zaman şaşar  
Nefse hakim olmayan,keser bindiği dalı.

Doğru yolu göstermiş, kainatın sahibi,  
Her şeyin nizamı var, katma şekere şebi.  
Bilmiş maskeli cahil, gezer alimler gibi,  
İkramına gidenler,boş çanak yalar dili

Sevdiklerine nimet suyu ekmeği aşı  
Aydınlatır kalpleri o kudretin güneşi  
Alem saadet giyinir eğer secdeye başı  
İbretini almayan bulamaz doğru yolu

Tuncayım ram olmuşum iki cihanı bizde  
Yücelerin yücesi nuru fur-kani bizde  
Kırmızı güller kokan ruhu revani bizde  
O isterse soldurmaz kışında açan gülü

Acıları tatlıya katıp hayatta kaldım  
Sevgiyi kalbe sarıp,gerçek sevdayı buldum  
Kırmadım gönülleri,İnsanlığa kök saldım.  
Dert şarkıları şimdi,dille hep seni söyler..Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## **\*\*GÜLÜN ÜSTÜNE (Atışma)**

Sevda çiçek olmuş gönül de arı  
Arının davası balın üstüne.  
Kafes altın olsa bekler baharı  
Bülbülün çilesi gülün üstüne...(T.Akdeniz)

Bülbülden aldığım yanık ses ile  
Aradım cananı bin heves ile.  
Sarp dağlar aşılmaz bu nefes ile  
Kervanın molası yolun üstüne...(E.Yalbuz)

Yıldızlar gecenin bağrında yanar  
Hilâli geceye tebessüm sunar.  
Her canlı yavruyu bağrına banar  
Kuşların yuvası dalın üstüne...(T.Akdeniz)

Bir duman yükselir inceden ince  
Sonra volkan olur kalbe gidince  
Aşık, maşuk ile vuslat edince  
Kolların sefası belin üstüne...) E.Yalbuz)

Aşk gözükmmez gizli sırdır dünyası  
Kerem'i yandırdı Aslı sevdası.  
Mecnun'un içinde Leylâ yarası  
Onun da sevdası çölün üstüne...(T.Akdeniz)

Sular yücelerden ummana akar  
Yârinden ayrılan sılaya bakar.  
Her şeyin fitratı soyuna çeker  
Sunalar dönesi gölün üstüne...(E.Yalbuz)

Tuncay, yaza yaza derdi bitmiyor  
Gönül sevdasına gücü yetmiyor.  
Hasret yaşı göze fayda etmiyor  
Karışır damlası selin üstüne...(T.Akdeniz)

Vatana hizmettir kadrini bilmek,  
Yalbuz'a rütbedir uğrunda ölmek.  
Hilâl'e yakışır yüksekte olmak  
Göklerden şûlesi al'ın üstüne...(E.Yalbuz)

22.02.2007

Dostlardan Gelen İnciler

\*\*\*\*\*

Şiirin ustası hası mısınız,  
Mevt olan şiirin yası mısınız,  
Ömrüme yazılan yazı mısınız,  
Alnımı vurayım elin üstüne.....(Aydın Sevgi)

Aşıklar gönülden coşa gelmişler  
Keremi yandırmışlar külün üstüne  
Gönülden geleni dökmüşler tele  
Hiçde dememişler dilin üstüne.....(Ozan Erol Coçkunoğlu)

Aşık derdin döker sazın teline  
Emsal bulunmazki yazın gülüne  
Umut ne söylese kafi değildir  
Dostların ettiği sözün üstüne....(Umut Gül)

Olmaz bu kokular, hiçbir çiçekte,  
Gönüller bir olmuş, şimdi açıkta  
Özlem dolu kollar,kucaklaştıkça  
Dostluk kurulmuştur, sevda üstüne.....(Süleyman Baştürk)

Beri gel sevdiğim yabanda durma  
Hicran kalemini yüreğe vurma  
Dervişine mekan arayıp sorma  
Dergahında yatar çulun üstüne.....(Şemsettin Dervişoğlu)

Dediler sevenler, sebep olur mu,  
Gözlerim diyenler, seni bulur mu,  
Güllerin miadı, aman alır mı,  
Bülbülün selası, kalın üstüne.....(Çağlar Karataş)

Nice süleymanlar geçti buradan  
Neler yedi neler içti buradan  
Her çadırı kuran göçtü buradan  
Dünyanın cefası kulun üstüne.....(Ozan Şerafettin Hansu)

Gönlünüze sağlık sohbet tatlandı  
Okudukça sizi zevkim katlandı  
Bugün bu şiir son, sayfam hatlandı  
Sirke içilmez ya balın üstüne.....(İhsan Ertem)

Dostun merhabası Sifali gıda,  
Nasil mest olunmaz böylesi tada  
Gönül mizrap olur yürek te nida  
Muhabbet dökülür telin üstüne.....(Ozan Sentezi)

Gözyaşı akıyor sanki bir dere,  
Vuslata set çeken zalim kadere,  
Hasret işleniyor ak gergeflere,  
Altın simin yası tülün üstüne.....(Dr.İrfan Yılmaz)

Nasıl tarif etsem, nasıl anlatsam  
Şu Tuncay Akdeniz denen kişiyi  
Deyin dostlar nasıl kafamdan atsam  
Her nefsi, her şerri yenen kişiyi.....Zülfikar Yapar Kaleli

Hakikatten yana, halveti hakla  
Ayağa taş değse gönlünü yokla  
Yarab, merhamet et kıyında sakla  
Kötülük görünce sinen kişiyi.....Zülfikar Yapar Kaleli

Toroslardan eser safak ruzğarı

Can dostlar anlatmıs renk rek baharı  
Arzuyu unutmus' Arzu Kamberi  
Gözünde yasları gülün üstüne.....Bilal Sili

Tuncayım hakikat sırrına ermiş.  
İrem bahcesinden kelamı dermiş.  
Neyi var, neyi yok ortaya sermiş.  
Söylenecek varmı, dilin üstüne..... Aşık Korhani

cümlesi vurmuş sazın teline  
çiçekler bezemiş gülün üstüne  
haber salmış eşine dostuna  
oturmuş aşıklar şiirin postuna.....Perihan Pehlivan

Güle aşiktır bülbülün figanı  
Dem be dem dağlanır aha her anı  
Gün yüzü nur gözü yakan fermanı  
Damla damla akar gönül üstüne.....Rifat KAYA

Şözümün özünde olmaz riyalık  
Özü kaderime bakî mayalık  
Öyle bir sevda ki iki dünyalık  
Yıkılmaz kalesi salın üstüne....Celil ÇINGİR

Sayfama dörtlüklerle onur veren üstadlarıma sonsuz teşekkür ederim.  
Tuncay Akdeniz  
Saygılarımla

Tuncay Akdeniz

## **\*\*Kokusu başka**

Bin bir çiçeklerin kokusu başka  
Sana aşık etti güllerin beni  
Bakışın düşürdü beni bu aşka  
Mecnuna çevirdi çöllerin beni

Gözlerinin rengi deniz mavisi  
Papatya güzeli çimen sarısı  
Dallardan geliyor gülün kokusu  
Meltemine kattı yellerin beni

Bakışın başımdan aklımı aldı  
Aşk hudut dinlemez gönlümü çaldı  
Başımı sevdadan sevdaya saldı  
Yönümü şaşırttı yolların beni

Tuncay diyor sevgin kalbime sardım  
Dedim aşık mısın gönlüne sordum  
Gerçek sevenlerin farkına vardım  
Dedim aldatmasın dillerin beni

Tuncay Akdeniz

## **\*\*Uslan sevdiğim**

Sensiz kışa döndü yazım baharım  
Aşkımın günahı olma sevdiğim  
Çağlamış coşuyor gönül pınarım  
Aklımı başımdan alma sevdiğim

Sevdamın çilesi seninle biter  
Yürek alev almış içinden tüter  
Kerem etme beni gel artık yeter  
Mecnunu göllere salma sevdiğim

Geceler karanlık gündüzler hüzün  
Ay buluta girdi görünmez yüzün  
Kalbimde yazılı unutma sözün  
Gönül defterinden silme sevdiğim

Hayat tatsın dedim ömür tadını  
Sevdiğim koymuştum senin adını  
Koydun yüreğime aşkın odunu  
Kalbimi hicranla delme sevdiğim

Tuncayım bu gönlüm sevdanla pişer  
Yaram derinleşir bağrımı değer  
Şeven iki gönül beraber yaşar  
Ölürsem kabrime gelme sevdiğim

Tuncay Akdeniz

## **\*Bu Ramazanda..**

Sahurlar geceyi ikiye böler  
Bereket bollanır bu ramazanda  
Ağızlar oruçlu yüzleri güler  
İftarlar ballanır bu ramazanda....

Arzından arşına hep açık yollar  
Hakikat ne imiş öğrenir kullar  
Amin der duaya açılır kollar  
Gönüller hallenir bu ramazanda

Bu ayda çağlıyor rahmet pınarı  
Yüzleri güldürür oruç iftarı  
Sadaka söndürür ateşi narı  
Düşkünler kollanır bu ramazanda...

Dilimiz dua'da hakka seslenir  
Gönül huzur bulur ruhlar süslenir  
Sabır gayret ile nefis uslanır  
Karalar allanır bu ramazanda.

Muhammed gülüdür bu ayda kokan  
Gönülden gönüle sevgidir akan  
Tuncay'ım tenimi aşkıdır yakan  
Alemler dillenir bu ramazanda.

\*\*\*\*\*

Dostlar kaleminden damlalar

\*\*\*\*\*

Coşkunoğlum düşme şeytan ağına  
Gelin yürüyelim rahmet dağına  
Bir fidan ekersen mazlum bağına  
Cennette dallanır bu ramazanda...Ozan EROL  
\*\*\*

Ni'metin kıymeti biliniverdi,  
Nefisler kalplere yeniliverdi,  
Akıllar mideye hükmediverdi,  
Mevla'ya teslimiz, bu ramazanda....Bedri Tahir Adaklı  
\*\*\*

Gökten şerha şerha rahmet inerken  
Mü'minin gönlünde acı dinerken  
Dört bir yana rayihası sinerken  
Her taraf güllenir bu ramazanda.....Şemsettin DERVİŞOĞLU  
\*\*\*

Nefsinle oruç tut ağzınla değil,  
Tüm azalarınla önünde eğil,  
Derin derin düşün diz üstü yığıl,  
Ecirler dallanır bu ramazanda.....Ayser ÖZBAKIR  
\*\*\*

Melekler seyreder kâmil insanı  
Çok olur Mevlâ'nın lütf-u ihsanı  
Rahmet yağmurları yıkar cihanı  
Sevaplar göllenir bu ramazanda. Aşık Cinasi (Ekrem Yalbuz)

\*\*\*

Tövbeler yapılır, özde ağlanır  
Garib, gurebaya imkân sağlanır  
Bayramla bir ayın ağzı bağlanır  
Mizan'a yollanır bu ramazanda...Yusuf Ziya Karahasanoğlu  
\*\*\*

Girdiğimiz yolda doğru yürürüz  
Sadaka fitreyi alır veririz  
Mevlanın aşkına yanar eririz  
Gönüller şenlenir bu ramazanda....Osman Öcal  
\*\*\*

Müminden kötülük fenalık doğmaz  
Kulluğu bilenler dünyalık yığmaz  
İnfaklar ihsanlar kabına sığmaz  
Hayırlar göllenir bu Ramazanda...FİKRET OĞUZTÜRK  
\*\*\*

Ramazan ayında ersek menzile  
Gönüller aklanır yaradan ile  
Şefaathline şükürler dile.  
Gönüller sel'lenir bu Ramazanda.

Şükür Yaradan'a bu aya erdik.  
Hikmet dergahından nasibi derdik.  
Günahı sevabı ortaya serdik.  
Lütuflar pullanır bu Ramazanda.

Muhammed ceminin yıkılmaz burcu.  
Hakka biat edip tuttuk orucu.  
Kimi Yobaz dedi kimisi nurcu.  
Şefaath yollanır bu Ramazanda

Hak ile ahd edip hakla bağlanmak.  
Kur'anı okuyup nuruna yanmak.  
Rahman ve Rahimsin sana inanmak.  
Benliğim nurlanır bu Ramazanda.

Güzel dost ibadet olur mu heder.  
Hak'ın dergahında olmaz ki keder.  
Tuncay'la, Korhani şefaath eder.  
Şükürler sırlanır bu Ramazanda.\*\*\*\*\*Aşık Korhani  
\*\*\*

Şair dediğin'de böyle olmalı  
Bazı bazı ummanlara dalmalı  
İnsanlığın gerçeğini görmeli  
Salim'i mest ettin bu Ramazanda.....Salim DEMİR  
\*\*\*

Farz olundu bize ey islami alem  
Alemlerin Rabbi soyledi madem  
Halveti itikati orucu tutam  
Aylarin sultan'dir bu ramazanda.....Bilal Sili  
\*\*\*

Her ayağına zincir takılır



Kullardan uzak bir yere çekilir  
Melunların bile boynu bükülür  
Şeytanlar dellendir bu ramazanda....Ozan Şerafettin Hansu  
\*\*\*

İlahi sevgiye husû kattıkça  
Sofrada huzurla asi tattıkça  
Mevla'ya bes vakit sükûr ettikçe  
Nimetler bollanır bu ramazanda.....Burhanettin Akdağ

Sevgiye kapanmış tüm kutuların  
Dostluktan nasipsiz tüm katıların  
İnsanlık düşmanı tüm kötülerin  
Kalpleri çöller bu ramazanda.....Burhanettin Akdağ  
\*\*\*

Haram fark edilir helal ellenir  
İblisler lal olur mümin dillenir  
Nefisler çöl olur gönül güllenir  
Katreler göller bu ramazanda..... talibi.İhsan Ertem  
\*\*\*

Ramazandır on bir ayın sultanı  
İnlerde iner o rahmanın ihsanı  
Kötülük yok yürür sevap kervanı  
Kötüler sollanır bu ramazandaŞeyrani  
\*\*\*

Rabbin emrettiği yolda gidenler  
Ahde vefa ile sebat edenler  
İmanla ihlasla vefat edenler  
Cennete yollanır bu Ramazanda.....Mehmed İhsan Uslu  
\*\*\*

Başka zamanların husumet dolu,  
Doğruya çevrilir eğrilmiş yolu.  
Zaman sarkacının sıkışan kolu,  
Sevaba sallanır bu ramazanda.....İrfan Yılmaz.  
\*\*\*

En güzel kelimim,KUR'AN dır benim,  
Okudukça dilim doyar bedenim,  
Bir an zikretmese çekilir tenim,  
Kainat dillenir bu Ramazanda.....Aydın SEVGİ  
\*\*\*

Nefsi terbiye et, der kutlu emir,  
Yürekten kalır mı is ile kömür,  
Günahtan arınır paklanır ömür,  
Gönüller pullanır bu ramazanda.....Saadet ÜN  
\*\*\*

Mahyalar göklere ışık saçıyor  
Gökten de yerlere nurlar yağıyor  
Mü'minlerin gönlü bir hoş oluyor  
Rahmet sebillenir bu ramazanda.....Salim Kanat  
\*\*\*

Sevginin önünden kalksın kötülük  
Bayramlar bayram olsun bayramda

Gönüllerde sevgi yüzde gülücük  
Bayramlar bayram olsun bayramda...Zaralı Turan  
\*\*\*

'Kim gelecek kim gidecek belli mi?  
Niyaz et yaradan duyar sesini  
El açma kullara sen sen ol e mi  
Gönüller bir olsun bu ramazanda'.....Nazan Yinanç  
\*\*\*

Herkes uykudan uyanır, çoşar da çoşar.  
Kuru ağaçlar dallanır bu ramazanda.  
Kötü söz, gıybet, yalan burda nasıl yaşar?  
Şeytan zincirde sallanır bu ramazanda.  
Rıza AKBULUT  
\*\*\*\*

Şeytan boşa kürek çeker  
Yürek taze sevap diker  
Allah yolunda zahmetler  
Bayram gelir damakta şeker.....Perihan PEHLİVAN

Tuncay Akdeniz

## **\*Diye Diye**

Neyine güvendik biz bu hayatın  
Hak dedik gizlendik var diye,diye  
Kim olmuş sahibi bu saltanatın  
Mevt dedik düzlendik yer diye,diye

Gelmeden cihana aşkıttım ona  
Doğuştan bir sevgi sunmuştu bana  
Bende onun için düştüm sevdana  
Aşk dedik nazlandık yar diye,diye

Akşamından doğar sabah yıldızı  
Biçare gönlümün gülmüyor yüzü  
Bülbüle bıraktım baharı yazı  
Kış dedik güzlendik kar diye,diye

Tabiatın doğal renktir örtüsü  
Her sevdanın vardır şarkı türküsü  
Mecnunla Leyla'nın bitmez öyküsü  
Od dedik közlendik kor diye,diye

Eylül hazanıma sam yeli esti  
Seven sevdiklerim selamı kesti  
Ak günün dostları karada küstü  
Dost dedik sözlendik dar diye,diye

Hasretle yollara gözdür bakışan  
Sevda çekenlere aşktır yakışan  
Tabiatta güldür güzel kokuşan  
Gül dedik özlendik mor diye,diye

Beyinler yıkadık fikirler aldık  
Af edersin beyim gaflete daldık  
Boyu posu serdik medyatik olduk  
Çek dedik pozlandık ar diye diye

Tuncay boşa akıl yoruyorum ben  
Yazıp günahlara giriyorum ben  
Bazı testileri kırıyorum ben  
Vur dedik tezlendik hor diye,diye

Tuncay Akdeniz

Dostlardan gelen dörtlükler

Kulak ver nazlı yar duy be çağırımı  
Gel de meded eyle dindir ağrımı  
Gamzen oku ile deldin bağrımı  
Gönlündeki yayı ger diye diye.....Şemsettin Dervişoğlu

Dünyaya bu kadar bağlı kaldıkça  
Nefiste hesapsız tamah oldukça  
Dönülmez ayrılık vakti geldikçe

Git dedik sızlandık zor diye, diye...Burhanettin Akdağ

Şamarla, ağlaya ağlaya geldik,  
uzun kısa yolda yürekler deldik,  
hem gaflet hem hüznün hepsinde seldik,  
külleri közledik har diye diye..... MADemircan

İçin için yanar aşka susarsın,  
Yüreklerle sevda olup esersin,  
Vuslatın hasrete sofrayı sersin.  
Nimetleri bir bir gör diye diye.....Kadir KAYA

Yatarak yemesi gider hoşuna  
Koca ömrü heder etmiş boşuna  
Günler geçti geldik elli yaşına  
Ver dedik hazlandık, nar diye diye.....Hıfzı özbekmez

Yıkılırken içten içe kaleler  
Daha yazılacak neler var neler..  
Dün hiç geçilmezdi Çanakkale'ler  
Böl dedik hızlandık dur diye diye.... Hilmi Yazgı

Dost dediğim oda halime güldü  
Ne tabip anladı ne lokman bildi  
Alıp neşterini bağrımı deldi  
Ağladım yaremi sar diye diye....Ozan EROL

Ateşin bir yandan, hicran bir yandan,  
Acizlik bir yandan, devran bir yandan,  
O zülmün bir yandan, cefan bir yandan,  
Bana bin dert verdi, yar diye diye....Gulnare Leman

Vatanımda batıl hakkı vururken  
Günden güne toprakları kururken  
Öte yanda koca derya dururken  
Göl dedik buzlandık kar diye diye....İbrahim Yavuz

Taşıdık hammallar tutup ahrete.  
Attıkça toprağı, var selamete.  
Kesrette kalmaya, er hidayete.  
Çok dedik. Aşka yan, nur diye diye....Ahmet Çelik

Bahar geldi gönlüm coştı,  
Deli gönül hep güzelliklere coştı  
Başak gibi saçları rüzgarla uçtu  
Çiçek olup açtık, gül diye diye.....Reşat Karabağ

Git gide gömüldük karanlıklara  
Katlandırdılar bizi tüm zorluklara  
Kapanacak yerde büyüyor yara  
Kandırdılar ilaç var diye, diye.....Orhan Erdoğan

Yaktılar ateşe gönöl bağını.  
Kabe'mi yaptılar nemrut dağını.  
Unuttu namertler yezit çağını.  
Gözlerimden akan yaş diye diye....Aşık Korhani

Tuncay Akdeniz

## **\*Efendim..?**

Güvenme yalancı yaza bahara  
Ağustosun döner kışa efendim  
Aklın sınırından çıkma kenara  
Amellerin gider boşa efendim

Benim diyenlerden uzak dur sakın  
Adalet ehline her dem ol yakın  
İrfan meclisinde kelâm ol okun  
Cehalete olma maşa efendim

Kötülükle insan üstüne varma  
İyilik yaparsan yüzüne vurma  
Sevgisini kazan kalbini kırma  
Sevgi eksen biter taş efendim

Kem söz yiye,yiye oluruz şişman  
Akılsız dostundan iyidir düşman  
Seni yaptığına eder bin pişman  
Evde düşman eder eşe efendim

Akıl düşünmeye en güzel yoldur  
Fikri yürütmeye beşeri kuldur  
İmanla itikat tutacak daldır  
Güzel amel gider hoş efendim

İnsana doğası ibret verdikçe  
Bundan ötesine var mı gerekçe  
Hakikat gerçeği gözün gördükçe  
Haramları katma aş efendim

Hakikat bir gerçek gösteriş değil  
Ameline kalpten eylersen meyil  
İlim öğretinin önünde eğil  
Bereket karışır işe efendim

Tuncay'ım ahvalim bize yaşatan  
Şükür Rabbimize güzelim vatan  
Unutma geçmişi şehittir atan  
Onur şerefine yaşa efendim  
\*\*\*\*\*

Dostlar kaleminden süzülen damlalar.

-

Taş olsun midede malım yutanda  
Neler gitti neler kaldı vatanda  
Hiç insaf yok imiş toprak satanda  
Çevirdiler bizi kuşa efendim.....osman öcal

Mehmedim Sadece sana gelirim.  
'Ölmeden ölünüz' bunu bilirim  
İnsanın gönlünü kabe kılarım.  
Sevgiyle başlasak işe efendim.....Mehmet TEKECİ

Gitmek için geldin, fani aleme  
Ne kadar yaşarsan yaşa efendim.  
'Güçlü, kuvvetliyim, kim yıkar' deme  
Azrail getirir, tuşa efendim.....Mehmed İhsan Uslu

Geceler karanlık görünmez yüzü  
Dostumdur bilir o ettiği sözü  
Sevdadır kör eden aşıkın gözü  
Yazımı döndürdü kışa efendim.....Bilal SİLİ

Verdiğin öğütler yerinde Ustam  
Üç melek hemşirem yürektir hastam  
Eğipte boynumu karşında sustum  
Haddime mi tövbe haşa efendim....Bilal SİLİ

İyisi kötüsü yaşanan kader,  
Yokluk çoğalınca bırakmaz keder,  
Şükürü unutma Mevlamız ne der,  
Yoğurdun dokunur dişe efendim.....Kadir KAYA

Yeşilken biçilir en iyi yonca  
Azrail de bakmaz yaşlıya gence  
Gececeğin köprü bir kıldan ince  
Günahlar takılır peşe efendim.....Âşık Cinasî

İnşallah hanene uğramaz firak  
Kemlikler gönlünden olmalı ırak  
Sevgiden örülmüş bir eser bırak  
Ki gören hayretle şaşa efendim....Şemsettin DERVİŞOĞLU

Yılları yıllar ekler de zaman  
Ömür biter elbet tükenir zaman  
Denk al ayağını aman ha aman  
Kaçan balık geri dönmez efendim.....Salim KANAT

Doğruya boynumuz elbet büküktür  
Zaten bu dünyada kul kula yükür  
Ne patişah ne de sultan büyüktür  
Tek yüce Mevladır hâşa efendim.....Ozan Şerafettin HANSU

Ömrünce arayıp ilmi bulmazsan  
Varınla yoğunda kıymet bilmezsen  
Sağlam imanınla dimdik olmazsan  
Günahkâr kalzp döner leşe efendim....Burhanettin AKDAĞ

Bağımsızdık bizi esir ettiler.  
Demokrasi denen bir yol tuttular.  
Bu Vatanı karış karış sattılar.  
Emeksiz kiracı olduk efendim.....Aşık Korhani

Cahille her daim sohbete durma.  
Ettiğin iyiliği yüzüne vurma.

Hal bilmez yarene, yol yolak sorma  
Sonra dağ başında kalın efendim. .... Aşık KORHANİ

Güvenme alemde maddeye, pula  
Kimbilir ne gelir, başa efendim?  
Engel yoktur sanma, çıkınca yola  
Ayağın takılır, taş efendim.....Mehmed İhsan Uslu

Atan kalbin atmaz olur, yorulur  
Bir gün gelir, ulu divan kurulur  
İğneden ipliğe, hesap sorulur  
Bunlar hep gelecek başa efendim.....Mehmed İhsan Uslu

Basiretsiz kullar geldi hep başa.  
Hükmeyle mazluma toprağa taş.  
Şimdi düşman oldu gardaş gardaşa.  
Sinekler Uçuştı bala efendi.....Aşık KORHANİ.

Devletin malını çalıp soyarsan  
Yetimin hakkını yiyip doyarsan  
Ahlaka yasaya karşı koyarsan  
Ceza gelir aptal başa efendim.....Enver Bilgiç

Geçtim zalim feleğin çemberinden  
Gönlüm kırık yaralıyım derinden  
Hiç kimse kaçamaz öz kaderinden  
Bir baktımki geldim kışa efendim.....Aşık Şeyrani

Ömür dedikleri esip giden yel,  
Lâl olurken dil yana düşer el,  
Beklenmedik anda gelince ecel,  
Ne ağa dinler ne paşa efendim.....Dr.İrfan Yılmaz.

Daldım hak suyuna içerim kanmam  
İçimde aşk odu nedendir yanmam  
Kurtlar koyun olmuş hala inanmam  
Her demde hırsız gördün efendim  
.....Osman Karahasanoğlu

Gönülden mahfi'dir aşık Kevseri  
Dertlere dermandır verir iksiri  
'Baba şair Tuncay' yapmış eseri  
Emeklerin gitmez boşa efendim.....Aşık KEVSERİ

Mevlayı unutup zevke dalarsan  
Bil ki geçer ömrün boşa efendim  
Azrail gelmez hiç diye sanarsan  
Beyhude düşünme boşa efendim...Emrullah Dengi

Her canlı elbette birgün göçecek  
Kimse olmaz sana kuşak açacak  
Bulunmaz arama bir yer kaçacak



Ne kenar kalir ne köşe efendim....Emrullah Dengi

Terör denen illet artık yok olsun,  
Fitne, fesat, namert Allah'tan bulsun,  
Soysuz ciğerine, ateşler dolsun  
Acıyamam kokmuş leşe efendim! ...dertliyürek

Tuncay Akdeniz

## **\*İzini Sevdim**

Rabbim rahmetini vermiş cihana  
Yolundan gidenin izini sevdim  
Hayat güzel yaşa demiş insana  
Hak için konuşan sözünü sevdim

Kanunu böyledir sonsuz ezeli  
Hoş geliyor ona çirkin güzeli  
Gül ile dans eder dalda gazeli  
Ruhumu okşayan hazzını sevdim

İlahi kelimedir bakın kurana  
Verdiği öğütler gitmez yabana  
Hakikati bilen gelir imana  
Kuranın tümünü cüzünü sevdim

Gece karanlığın parlak yıldızı  
Aleme yetiyor şavkı yaldızı  
Hak yola çağırılmış Resulu bizi  
Habibi Muhammet özünü sevdim

Dünyası böyledir neyime deme  
Bahşetmiş cihanı bütün aleme  
Gönül arzusuyla girer bir ceme  
İslam'ın o nurlu yüzünü sevdim

Kul Tuncay kendini bilir öz gibi  
Hak için ocakta yanar köz gibi  
Gerçeği yakından gören göz gibi  
İlk bahardan sonra yazını sevdim  
\*\*\*\*\*

Dostlardan gelen inciler

-  
Nurun ışıldarken arş-ı âlada  
Okunan ezanda ya da selâda  
Gerektiği anda def-i belâda  
Ümmet üstündeki gözünü sevdim.....Dr.İrfan Yılmaz

Kevseri:der yaşar kalbimde her an  
Hak nasip eylesin bizlere iman  
Mekkedden Medine hicret-i zaman  
Ashab-ı kiramın haz'ini sevdim.....Aşık KEVSERİ

Gürkaniyem oldum insan sarrafı  
Bir çok bilgilerle doldurdum rafı  
Herkesin var sevilen bir tarafı  
Senin gibi dostun nazını sevdim.....Aşık Gürkani.

Aşığım bilir misin arafı  
Nur doluydu her tarafı  
İnsanın hası, sarrafı  
Muhammed'in sabrını sevdim...Perihan PEHLİVAN

Tuncay Akdeniz

## **\*Sevgi can**

Döküyorsun damla,damla yaşların,  
Yüreğime çisiyorsun,sevgi can  
Yüzün gülmez çatıyorsun kaşların,  
Kime surat,asıyorsun sevgi can

Ay buluta girmiş,gece karanlık,  
Aşkım sevda ile olmuş davalık.  
Bulanık sularda,yaşar mı balık,  
Durulmadan,küsüyorsun sevgi can

Bilmiyorum deli gönlüm delimi,  
Seviyorum bülbül gibi gülümü  
Senin için,konuşturdum dilimi,  
Ses vermiyor,susuyorsun sevgi can

Hasretini yüreğimde gizledim  
Hayalini gece gündüz özledim  
Yollarında dikenleri düzledim  
Güllerime basıyorsun sevgi can

Bu dünyanın fani değil'mi adı  
Sensiz yaşamının var'mı bir tadı  
Koydun yüreğime ateşi odu  
Alevl,alev esiyorsun sevgi can

Tuncayım canımı koydum yoluna  
Mecnun edip sürdün beni çölüne  
Garip kuşlar gibi kondum dalına  
Tuttuğumu kesiyorsun sevgi can

Tuncay Akdeniz

## **\*Zamanın Renkleri**

İnsanlığa ayar ettim kendimi  
Surat asık yüzler yüze hor baba  
Utancımdan açamadım derdimi  
Kulu kula sattırıyor var baba

Büyük küçük birbirini saymıyor  
Eğik başın kulakları duymuyor  
Örf adetler geleneğe uymuyor  
Geleceğe bakan gözler kör baba

Bozulmuş dönmüyor devranın çarkı  
Kimsenin kimseden kalmamış farkı  
Muhabbet yerine dillerde şarkı  
Zihinde kalmamış temiz yer baba

Meclisinde dikkat ettim lisana  
İnsanın faydası olur insana  
Dedim belki bir şey öğretir bana  
Onda da kalmamış edep ar baba

Kendim için kendim bir düzen kurdum  
Haklıyı savundum haksıza vurdum  
Nefsimle savaştım önüne durdum  
Bu zamanda başa çıkmak zor baba

Mekansız yerdeyim yoktur durağım  
Gönüllere yakın gözden ırağım  
Kökünden kurumuş dalım yaprağım  
Kurt girmiş ağaçta olmaz bar baba

Tutulur mu havadaki dumanı  
Boşa tükettiler geçen zamanı  
Rüzgarın önüne sermiş harmanı  
Günden güne savuruyor har baba

Tuncayım değişmem asla rengimi  
Bulamadım kafa uygun dengimi  
Çok gönüle sardım sıcak sevgimi  
Ağustosta üşütüyor kar baba

\*\*\*\*\*

Dostlar kaleminden dörtlükler

Bukalemun gibi rengim olmadı.  
Ortamına uygun, açıp, solmadı.  
Şimdi güvenecek tek dost kalmadı.  
Can çıkmadan huy değişmez zor baba..... Aşık Korhani

Değişmedi değiştirmem tenimi.  
Diken sarmış has bahçenin önünü.  
Kendi aklım ile buldum yönü.  
Vazgeçmedim, vazgeçmesi ar baba...Aşık Korhani.

(ye) Teşekkür ederim

Kimi yemin eder ahdinden durmaz  
Kimi ihlal yapar haddinden durmaz  
Kimi söz verir de va'dinden durmaz  
Bu devirde neler neler var Baba.....Aşık Kevseri  
(ye) Teşekkür ederim.  
'Dostum üzülme hiç, devir zamane  
Yalanla dolanla, bin bir bahane  
Değişmek dönmek, değil ki çare  
Namerde muhtaçlık, kor mu kor baba.... ZEYBEK HOCA  
ma) teşekkür ederim.

Tuncay Akdeniz

## ????????? Yaza yaza yorulдум

Kağıtlar üstünde çok kalem yordum  
Arzu haller yaza,yaza yorulдум  
Haksızı savundum haklıya vurdum  
Vicdanları üze,üze yorulдум

Çok gördüm yüzlere gülen döneşler  
Mazlumlari soktu sivri sineşler  
İçte dışta huzur bozan inekler  
Sütlerini süze,süze yorulдум

Markaların olduk biz eğlencesi  
Bozulmuş Türkçenin güzel hecesi  
Yabancı yazıyor em reçetesi  
Üzerini çize,çize yorulдум

Asasız Musasız gidiyor tura  
Akıl hocasına ödüyor kira  
Milleş kesilir sahte fatura  
Riyakara kıza,kıza yorulдум

İnsanda terbiye güzel ahlaktır  
Cehalet işinin sonu helâktır  
Haddini aşmak büyük günahdır  
Yüreğimi eze,eze yorulдум

Düşünce duyguya sıra gelince  
Bu işin sırrını çözmesi ince  
Gönül bir deryadır dibi derince  
Ummanın'da yüze,yüze yorulдум

Tuncayım insanda bulunur kusur  
Sevgi bilmezlerin yüreği nasır  
Kalemler yazmıyor fikirler esir  
Dertlerimi dize,dize yorulдум

Tuncay Akdeniz

## ???????? Sende Bilesin

Karanlık geceler bir gün ağarır  
Yüce dağı duman bürür bilesin  
Sabır eden gönül menzile varır  
Kervan ağır,ağır yürür bilesin

Sevda tütmez her yüreğin bacası  
Aşk dediğin karanlıktır gecesi  
Hayatın okunmaz harfi hecesi  
Yaşamaya değer ömür bilesin

Dünyadan bihaber beşeri miskin  
Kime sorsam herkes kadere küskün  
O lokman hekimin ilacı keskin  
Derdi veren derman verir bilesin

Başını kaldırda,bir bak göklere  
Nicesinin sırtı değdi mindere  
Ömrünü harcama nafile yere  
Karda mevsiminde erir bilesin

Hasret yaşı gözlerimde dinse de  
Damla,damla dizlerime inse de  
Acı dertler yüreğimde sinse de  
Yiğit erir içten çürür bilesin

Tuncayım boşuna söylemem sözü  
Haktan ayıramam bendeki özü  
İçimdeki yanan bir sevda közü  
Yananı yaratan görür bilesin

Tuncay Akdeniz



## 1.....Hak mizanı adalet

### HAK MİZAN ADALET

Aleme ibrettir hikmeti düzen  
Hakikate giden yoldur adalet.  
Her iki cihanda şaşmaz o mizan  
Dünyadan ukbaya mildir adalet.

O kalbin dilini yalan söyletmez  
Nefs-i arzulara asla meyletmez  
Şerefini korur adın kirletmez  
Asalet şehrine ildir adalet

Kılıktan keskindir oyun bozana  
Huzur güven verir yaşam düzene  
Haddini bildirir yoldan azana  
Mazlumun derdine dildir adalet

Kalkan olur hille şerri satana  
Erdemliktir Ömer gibi sultana  
Hakk mührüdür adil olur insana  
Alan değil veren eldir adalet

Gözlerin görmezmi arz ile arşı  
Gücün yetmediği kaldırma taşı  
Tefekkür ederse kalbinden kişi  
Edebi erkâna tuldür adalet

Her iki cihanın hakikat yolu  
Haklıyı haksızı söyletir dili  
Temel eğitimin milli okulu  
Herkesin tuttuğu daldır adalet

Ey mülkün sahibi yüceden yüce  
Emrinle gündüzler oluyor gece  
Kul Tuncayım aklım ermez bu güce  
O aşkı sevdiren güldür adelet

Tuncay Akdeniz

## 1....Gönülden gönüle yol eyler beni

Hakk aşkıyla yanan sadıklar hani  
Yunuslar dergahı kül eyler beni  
Hakk dostuna feda ederim canı  
Gönülden gönüle yol eyler beni

Nuhu tufan kopsa kalsamda darda  
Eyyüp yarasıyla yem olsam kurda  
Nemrudun harıyla yansamda narda  
İbrahim ateşi gül eyler beni

Musa Tur dağına çevirmiş yüzü  
Habibi Hirada ararken izi  
Muhammed sevgisi eritir buzu  
Yaradan aşkına kul eyler beni

Arz ile Arşının arası benim  
Varlıkta yokluğun sırası benim  
Muhammed Alinin senası benim  
Hasanla Hüseyin çöl eyler beni

Yusuf gibi düştüm yad yaban ele  
Coştı göz yaşlarım karıştı nile  
Ah vatan deyince çekerim çile  
Bülbülün zarına dil eyler beni

Gönüller yurduna koymuşlar haciz  
Vicdani şerefler satılmış ucuz  
Şehit vatanımın toprağı taciz  
Şühedalar aşkı al eyler beni

Kul Tuncay olduğum aşikâr iken  
İnsan ol eceli gelmeden erken  
Cehalet sahnede ün dilenirken  
Şu beşeri aklım hal eyler beni

Tuncay Akdeniz

## 17 Ağustos Depremi

Yedi nokta dördttür deprem şiddeti  
Geceyi ikiye böldü bu deprem  
İstanbul Sakarya Bursa İzmit i  
Marmara yi sanki deldi bu deprem

Gürültüyle bomba gibi patladı  
Binaları beşik gibi salladı  
Köprüler yıkıldı yollar çatladı  
Bir gecede canlar aldı bu deprem

Depremi şiddeti gece duyuldu  
Ana kalktı çocuğuna sarıldı  
Kaçamadı bir köşeye yığıldı  
Bebeğimi gece çaldı bu deprem

Enkazların altı hep insan dolu  
Vücutları ezik kırılmış kolu  
Kimi imdat diyor kurtarın beni  
İnsanlara mezar oldu bu deprem

Sardı yurdumuzu acı felaket  
Vatan kan ağlıyor bütün memleket  
Yetiştirdi imdada askerle millet  
Başımızı derde saldı bu deprem

Tuncay feryat eder dayanmaz yürek  
Enkazın altında yatıyor bebek  
Anaları yavrum,yavrum diyerek  
İçimizde acı kaldı bu deprem

17.08.1999

Tuncay Akdeniz

## 2.Türkiyem

Edirne'den baksam Karsım görünür  
Sarıkamış yürek yakar Türkiyem  
Vatan şehit verse yasa bürünür  
Gözlerinden seli akar Türkiyem

Malazgirtten başlar şanlı öyküsü  
Söğütte kök saldı Turan ülküsü  
Destanlaştı Çanakkale türküsü  
Anadolun şehit kokar Türkiyem

Türkü Kürdü lazı hepsi bir millet  
Al bayrak altında kurdular devlet  
Bundan daha güzel varmı memleket  
Her kıtaya yolun çıkar Türkiyen

Toprağında yatar şehit kahraman  
Ruhum büyülenir baktığım zaman  
Şehitler diyarı bu cennet vatan  
Göğsüne al bayrak takar Türkiyem

Dadaşı gakkosu efesi gardaş  
Vatan Millet Bayrak sevgisi paylaş  
Yurduna düşmanı sokma arkadaş  
Erlikte dünyayı yıkar Türkiyem

Oğuz boylarından gelen Türkleriz  
Kafkasta Balkana hep bir milletiz  
Hepimiz kardeşiz şeksiz şüphesiz  
Gönüllere sevgi eker Türkiyem

Türk İslami yoldur aşkı sevdası  
Şenlik benlik yapmaz aydın ufkusu  
İlim medeniyet yayar yuvası  
Sevene sevgiyle bakar Türkiyem

Şehitten emanet şanlı bayrağın  
Atamızdan miras kutsal toprağın  
Bükülmez bileğin çelik tırnağın  
Vatan için kurşun sıkar Türkiyem

Bedeli ödenmiş sınırlar belli  
T.C.dir kimliği Türkçedir dili  
Vatana ihanet ediyor deli  
Düşmanın kökünü söker Türkiyem

Tuncayım yürürüm ata izinde  
Mertlik vardır milletin özünde  
Ya İstiklal ya ölüm erlik sözünde  
Burcuna bayrağı diker Türkiyem

Tuncay Akdeniz

#### 4.Merhaba

Şükür olsun yaratana dalgalanır bayrağımız  
Elden ele Türk bayrağı dolaştıranlar merhaba  
Edirnedен Ardahana seksen birdir ocağımız  
İlden ile dost selamı ulaştıranlar merhaba

Kahramanca destan yazan,Türk'üm diyen asil soylu  
Sevdasında mecnun kerem,yiğitlikte bir köroğlu  
Şehitlerin ruhu ile,ulvîleşti Anadolu  
Bu sevgiyi tüm vatana bölüştürenler merhaba

Necip bir millet ırkıyız,Türk özümüz asil maya  
Turanı Türk ülküsüyle yürüdük kızıl elmaya  
Al içinde yıldız ayı,haz veriyor gök semaya  
Türk dünyasına bu aşkı paylaştıranlar merhaba

Toprağına düşen beden,vatanım diyordu her can  
Al bayraklara dönüştü,şehitlerden dökülen kan  
Türk'ün bu iman gücünü,zaferle duydu tüm cihan  
Mukaddesât milli aşkı gülleştirenler merhaba

Kafkastaн Balkana kadar,sevdası yüklü tanımda  
Kayı boyu Türk soyunun,hasreti yaşar anımda  
Azerbaycanı Türkmeni,can gardaşım yanımda  
İki devlet bir milleti,birleştirenler merhaba

Peygamber övgüsü almış,necip millet asil Türk  
Duy zalimler kan döküyor,hedefinde Erbil Kerkük  
Tuncay bağımsızlık hakkın,yol Cumhuriyet ATATÜRK  
Sesimizi tüm cihanda,dilleştirenler merhaba

Tuncay Akdeniz

**A.Faruk Türkyılmaz Hocamın Döndün ya şiirine naziredir.**

**YAŞAMAKSA ADI**

Yaz bahar peşinde dolaşan hüzün  
Kışın müjdesini haber veriyor  
Seyrine bakışan o elâ gözün  
Hasretinden karlı dağlar eriyor

Hasrete tutulan vuslat orucu,  
Sadece beş ile ödenmez borcu.  
Arasına kabul etmez aracı  
Gözleri ikiye birden görüyor

Doğu ile batı ikiz kardeşmiş  
Arasında yollar uzun yokuşmuş  
Libas aynı libas rengi değişmiş  
Her gün bir birine hesap soruyor

Doyurmaz dünyası beyim aç gözün  
Var mı bir yerinde iyilik izin  
Orda üşütmesin üstünü bezin  
Dünyaya yığ'dığın aynı duruyor.

Siyaha boyanmış karanlık oda  
Günahlar sevaplar yazılır ada  
Leke kir bulunmaz akan bir suda  
Temizi akları Allah koruyor.

Tuncayım sesimi kattım sesine  
Aldanmam fanının yalan süsüne  
Kelimeyi tevhit son nefesime  
Can özüm özüne selam duruyor!

Not.Bu şiirin yazılmasına vesile olan A.Faruk Türkyılmaz hoca'ma Teşekkür ederim.

Tuncay Akdeniz

## Acı name

Kırk beş yıldır çaresizim  
Eyyüp'deki yara gibi  
Dinmek bilmez acı sızım  
Bekliyorum çare gibi

Bazı keder bazı gamda  
Arı gibi bir kovanda  
Sevgi aradım insanda  
Harcadılar para gibi

Bazı güldüm bazı kızdım  
Rüzgarın önünde tozdum  
Zalimler çarkını bozdum  
Çekilmişim dara gibi

Tuncay gözden olmuş ırak  
Şah olsanda sonu toprak  
Bundan öte var mı durak  
Bekliyorum sıra gibi

25.08.2000

Dostlardan gelen dörtlükler

Yarab şu dostumu kayır  
Gönlünü aşkınla doyur  
Derdi gamı cayır cayır  
Yansın gitsin çıra gibi.....Aşık Gürkan

Belalardan koru Ya Rab!  
Gösterme hiç zor'u Ya Rab!  
Akıt kalbe nûr'u Ya Rab!  
Aydınlatın çıra gibi.....Mehmed İhsan Uslu

Vefa yok ki ahde dostlar!  
Etraf dolu sahte dostlar  
Yüze güler ve pohpohlar  
Harcar bozuk para gibi.....Mehmed İhsan Uslu

Kurur bağım aşk çölünde,  
Sararmıs bir yaprak gibi;  
Daldım geri aşk gölüne,  
Çağlayan bir dere gibi; .....Derliyürek

Tuncay Akdeniz

## Acı tatlı

Hayat denen acı tatlı  
Düşürürler halden hale  
Gönül denen çift kanatlı  
Uçar konar daldan dala

Ruh ile can bulmuş hayat  
Ömür e kurulmuş saat  
Bir gün duracaktır dikkat  
Bozma geçer elden ele

Kendini bilmektir önce  
Yaradan her şeyden yüce  
Kurandaki sırlar ince  
Okuturlar dilden dile

Tuncay Nice olur halin  
Yaradan diyorsa dilin  
Kendin için varsa malın  
Savururlar yelden yele

Tuncay Akdeniz



## Açılmaz kapı

Kader kapısının hepsi kapalı  
Gücüm,yetmeyeni nasıl açsın ki  
Neye el uzatsam dedi pahalı  
Gücüm yetmeyeni yeni nasıl alsın ki

Kaldıramam gücüm yetmeyen taşı  
Kaderine karşı eğdirir başı  
Gönül ustasının ağırdır işi  
Gücüm yetmeyeni nasıl yapsın ki

Kibirlenme seni biri överse  
Sabırlı ol biri kalbin kırarsa  
Merdin meydanında namert yen erse  
Gücüm yetmeyeni nasıl yensin ki

Tuncay razı olur kedere gama  
Gönüller benziyor kırılan cama  
İyi olmaz derler dildeki yara  
Gücüm yetmeyeni nasıl sarsın ki

Tuncay Akdeniz

## Adaletsiz Dünya

### ADALETSİZ DÜNYA

Adaletsiz yok düzeni  
Dünya haksızın dünyası  
Çoğaldı sarhoş gezeni  
Dünya arsızın dünyası

Sırtında yoktu ceketi  
Karun kadar var serveti  
Ahır zaman adaleti  
Dünya hırsızın dünyası

Hakk yoldan batıla sapar  
Din diye maddeye tapar  
Ahrete hazırlık yapar  
Dünya dinsizin dünyası

İmanlı görünür gezer  
Arkandan kuyunu kazar  
Kurulu düzeni bozar  
Dünya densizin dünyası

Zalimin gücü sömürü  
Emir kesiyor demiri  
Bunun yok yatacak yeri  
Dünya gen'sizin dünyası

Dünyamın yok bunda suçu  
Türlü nimet dolu içi  
Değerini bilmez haç'ı  
Dünya nursuzun dünyası

Tuncay hak yolundan şaşma  
Haddini bil boyun aşma  
Kanayan yarayıdeşme  
Dünya birsizin dünyası

28.04.2003

\*\*\*\*\*

Dostlardan gelen dörtlükler

Kimi üstünde sömürü,  
Bulamaz odun kömürü  
Boşa tüketir ömürü  
Dünya kârsızın dünyası.....Dr.İrfan Yılmaz.

Tuncay Akdeniz

## **Adam isen izin kalır**

Doğru yolda yürüyorsan  
Adam isen izin kalır  
Beni insan görüyorsan  
Adam isen özün kalır

Karanlığa seni iter  
Doğru söze yalan katar  
Bire alır ona satar  
Çoğun gider azın kalır

Kibirlenme kendini bil  
İçinden kin nefreti sil  
Söz değil özde doğru ol  
Sevilecek yüzün kalır

Tuncay der her şey dengine  
Yüksek uçma in engine  
Acımaz fakir zengine  
Taş üstünde yazın kalır  
\*\*\*\*\*

Dostlar dilinden

Güzel söz'ü hoş diyorsun,  
İyiliğe koş diyorsun.  
Tuncay dost'a gidiyorsun.  
Dost gönlünde izin kalır.....Hüseyin Durmuş

Tuncay Akdeniz

## Adem ruhu ile insan göründüm

Adem ruhu ile insan göründüm  
Zulmet dünyasına sürdüler beni  
Salavâttan beri aşka büründüm  
Enel haktır dedim yerdiler beni

Doğruyu söyledim akıl verdiler  
Alın ak yüzüme leke sürdüler  
Yargısız cezayı reva gördüler  
Hallacın darına gerdiler beni

Cehalet kökünü dünyaya salmış  
Ne insanlık nede iyilik kalmış  
Mertliğin yerini namertlik almış  
Nişansız hedefsiz vurdular beni

Karanlık yollarda yoruldu beden  
Bir iz arıyorum hak yola giden  
Bizi bizden iyi görür af eden  
Yol bir dedim hakir gördüler beni

Doğruluk her zaman şifâdır dile  
Eğrilik insana çektirir çile  
Dedim aramıza girmesin hile  
Gidip el alemden sordular beni

Mecunun gölleri unutmuş aşkı  
O mutsuz sevdalar bitirmiş meşki  
Sevgiye kapanmış gönüller köşkü  
Hicranı hüzüne kardılar beni

Tuncayım yanılma bozma sen özün  
Özün gibi olsun,görünen yüzün  
Şu fani dünyası doyurmaz gözün  
Bu derdin yüküyle yordular beni

Tuncay Akdeniz

## Ağa

AĞA

Ne dine uyarsın nede kurâna  
Doğru değil o gittiğin yol ağa  
Doğruyu söylersem bana kızarsın  
Sağlam değil o tuttuğun dal ağa

Hiç uymasın hak adalet mizâna  
Arka çıktın huzur güven bozana  
Lanet olsun şu mandacı düzene  
İnsafa gel biraz adil ol ağa

Haram kazan helâl görün millete  
Bu yaptığın uymaz farza sünnete  
Nefsine uyupta düşme gaflete  
Uy emrine doğru yola gel ağa

Kul görmedim senin gibi adilsiz  
Kan ağlıyor işsiz güçsüz parasız  
Zenginleri zengin ettin duyarsız  
Yoksulları kim yaratmış kul ağa

Çalınıyor emektarın emeği  
Zenginleri çöpe döker yemeği  
Yoksul bulamazken kuru ekmeği  
Kahvaltıda beğenmiyor bal ağa

Kul Tuncayım vatan içindir çabam  
Şehit acısıyla yaşıyor anam  
Şefalet içinde emekli babam  
Haksızlığa isyan ettim bil ağa

Tuncay Akdeniz

## Ağam Ağam

Beni gurbet sürdü dağlar ardına  
Aşılmaz başından kar ağam,ağam  
Hasret kaldım vatanıma yurduma  
Sılada bekliyor yar ağam,ağam

Arı gibi çiçek,çiçek dolaştım  
Kovanımda bal yapmaya çalıştım  
İnsan bildim dertlerini paylaştım  
Adam olunması zor ağam,ağam

Gönül bağlarının gülleri solmuş  
Sevginin yerini nefret kin almış  
Arsızlarda edep haya kalmamış  
Zamana uymuyor ar ağam,ağam

Şu dünyada baki değil mülkümüz  
Hayat dertle dolu ağır yükümüz  
Hani adem denen insan ilkimiz  
Hikmeti bilinmez sır ağam ağam

Sevgiler sonsuzdur olmaz kenarı  
Sevdasız çağlamaz gönül pınarı  
Tuncayım beklerim gelsin baharı  
Sevilecek gülüm var ağam ağam

Tuncay Akdeniz

## **Ağıt(Yazmaz olaydım)**

Yüreğim yaralı dinmiyor acım  
Mevsim kışa döndü boran kardayım  
Elleri koynunda ağlıyor bacım  
Dilim figan eder ahu zardayım

Eşim yaslı gözü yaslı duruyor  
Ah çektikçe figan arşa varıyor  
Bülbüller gülünü benden soruyor  
Lâl oldu dillerim sustu zordayım

Kardeş benden uzak koydu arayı  
Unuttum beyazı giydim karayı  
Hangi tabip sarar böyle yarayı  
Başım kara yaslı bilin dardayım

Bir anda başıma bak geldi neler  
Düşer göz yaşlarım toprağı beler  
Yürekte acısı bağrımı deler  
Alevlenmiş ateş sönmez nardayım

Tuncayım yazmaya varmıyor elim  
Çiçekler arısız peteksiz balım  
İlk bahar ayında kurudu dalım  
Esti sam yelleri talan hardayım

Tuncay Akdeniz

## Ağlar gibiyim

Bana gül diyorlar nasıl gülerim  
Yüzüm güler özden ağlar gibiyim  
Sabah akşam boş viranı beklerim  
Başı duman ıssız dağlar gibiyim

Yüklesem derdimi götürmez kervan  
Ne arayanım var nede bir soran  
Kader bu gönlümü eyledi viran  
Hazan dökmüş viran bağlar gibiyim

Bu kadar çileler çektiğim yeter  
Bülbüller zar eder gül için öter  
Her gün ağlatırsan göz yaşım biter  
Gözlerim sel olmuş çağlar gibiyim

Tuncayım yüreğim dert ile dolmuş  
Ayrılık çekenler ne zaman gülmüş  
Acılar içinde bir canım kalmış  
Ne ölüyüm nede sağlar gibiyim

.....Yarasızlar, yarasızlar  
.....İçimdeki yara sızlar  
.....Kimse bilemez derdimi  
.....Anlamaz ki yarasızlar

Tuncay Akdeniz



## Ağlarım

Kimse bilmez içimdeki derdimi  
Ben kendi kendimi üzer ağlarım  
Acının üstüne acı geldi mi  
Katar birbirine bizar ağlarım

Dizdim dertlerimi bak sıra,sıra  
Kırdı dallarımı yel vura,vura  
Tabipler neylesin içerim yara  
Derdimle beraber gezer ağlarım

Dökülmüş yaprağı kuru dallarım  
Sevilmeden soldu bağda güllerim  
Deryalara döndü akan sellerim  
Kaptansız gemisiz yüzer ağlarım

Tuncayım içimde dinmedi sızım  
Ne bayramım belli ne bahar yazım  
Yaşlar döke döke usandı gözüm  
Ben derdimi boşa yazar ağlarım

Tuncay Akdeniz

## Ah bu fani diyar

AH BU FANİ DİYAR (sitem)

Virane bağima bülbüller konmaz  
Koklanacak bende gül mü bıraktın  
Kereme dönmüşüm yaksanda yanmaz  
Savrulacak bende kül mü bıraktın

Yüreğimde korku izdirap hüznün  
Kış gibi yaşattı baharı yazın  
Hicranı derdime çalmaya sazın  
Vurulacak bende el mi bıraktın

Ömrüm gurbetinde geçtiği zaman  
Hasret yüreğimi deştigi zaman  
Masumlar zindana düştüğü zaman  
Varılacak bende yol mu bıraktın

Gölgede yaşattım bendeki beni  
Korkarım toprağın gizler bedeni  
Gözlerim arıyor meçhûlde seni  
Durulacak bende sel mi bıraktın

Şu gönlümün viran oldu vatani  
Kimi şad eyledi bu yalan fani  
Hoyratlar bağımda kırdı fidanı  
Tutulacak bende dal mi bıraktın

Kimleri güldürmüş gurbeti diyar  
Ağarttı saçımı etti ihtiyar  
Durmadan esiyor sam yeli rüzgar  
Doğrulacak bende bel mi bıraktın

Tuncayım ömrümün vadesi doldu  
O gençlik yıllarım mazide kaldı  
Tabipler derdimden anlamaz oldu  
Sarılacak bende hal mi bıraktın

Tuncay Akdeniz

## Ah Bu Gurbet

AH BU GURBET

Şu diyarı gurbet eli  
Geze,geze yol usandı  
Elinde kazması beli  
Kaza,kaza bel usandı

Şarılmaz hasret yarası  
Ölüm var kaş göz arası  
Çözülmez düğüm burası  
Çöze,çöze tel usandı

Zehir dolu gam şişesi  
İçilmez ki çok cefası  
Geçilmez derya arası  
Yüze,yüze kol usandı

Yarım yolları gözlüyor  
Kalbim içimde sızlıyor  
Tuncay derdini yazıyor  
Yaza,yaza el usandı

04.04.2002

Tuncay Akdeniz

## Ahmet Faruk Türkyılmaz Hocamın Özü

Aşıklara benden,haber sal diyor,  
\_Sevdamızın sırma teli Ofludur  
\_Mecnunsuz bir Leylâ ancak lâl diyor  
\_Leyla ya mecnunun dili Ofludur

Hiç görmeden ona gönül vermiştim  
\_O bir dergah ben kapıda derviştim  
\_Ben Ofluyu tanımadan sevmiştim  
\_Hasretimin gurbet eli Ofludur

Mevlâna yunusa katmış aşkını  
\_Dost mekanı yapmış gönül köşkünü  
\_Bahar gibi çiçek,açar kış günü  
\_O kırmızı gülün dalı Ofludur

Emek ile kurmuş bahçe bağları  
\_Viran etmez sevda kokan çağları  
\_Azmi eritiyor karlı dağları  
\_Gözlerimin akan seli Ofludur

Terk eylemiş suskunluğun sihrini  
\_Azık etmiş ayrılığın zehrini  
\_Arı gibi çeker kovan kahrını  
\_İkrâm sofrasının balı Ofludur

Fani diyor bize göre değilmiş  
\_Burasına bin bir dertler yığılmış  
\_Bu baş onun için hakka eğilmiş  
\_Yaratanın sadık kulu Ofludur

Alemi evrahta senle tanıştık  
\_Dünyaya Gelirken bile yarıştık  
\_Cem olduk fanide bile kavuştuk  
\_Sadakat dostluğun beli Ofludur

Rabbime sevdalı gizlidir aşkı  
\_Gönül sarayıdır muhabbet köşkü  
\_Sadakat bağına estirmez kuşku  
\_Seherimin esen yeli Ofludur

Ulvi sevgisinde sonsuzdur çapı  
\_Yedi binasında seksen üç kapı  
\_Sağlamdır temeli yıkılmaz yapı  
\_İlmihalin rehber kolu Ofludur

Kula kulluk yok der bizdeki dinde  
\_Can emanet diyor fani bedende  
\_El kaldırıp hakka dua edende  
\_İrşadı vuslatın ehli Ofludur

Türk yılmaz soyadı doyumsuz tadı  
\_Türk olmanın onur veriyor adı

\_İsmi Ahmet Faruk(Ofli) dur kodu  
\_Gönüller şehrinin ili Ofludur

Üşüveni alır bağrına basar  
\_Haksızlığa eser haklıya susar  
\_Cehalet önüne olur bir hisar  
\_Burcunda bayrağın alı Ofludur

Rabbin nuru ile boyanmış yüzün  
\_Aşk coğrafyasında iklimler hüznün  
\_Günün baharımız ayların yazın  
\_Dört mevsimin ayı yılı Ofludur

Kadir bilenlere olmaz sitem kâr  
\_Sadakat bağında solmaz gülü var.  
\_Dört mevsimi dostlar için hep bahar  
\_Gönüllerin solmaz gülü Ofludur

Yetim düşkün için yanar feneri  
\_İyilik yardımdan hiç durmaz geri  
\_Sadakat deyince tam gönül eri  
\_Edebin erkanın yolu Ofludur

İlahi aşk düşmüş gönül sevgine  
\_Ömür bitti rastlamadım dengine  
\_Gül bürünmüş kızıl alev rengine  
\_İlahi ateşin külü Ofludur

Limanlara gemi gibi yanaşan  
\_Dert yüküme ortak olup paylaşan  
\_Deryalarda dalga ile yarışan  
\_Ummanların rota mili Ofludur

Muhabbet bağında söz verir dile  
\_Sen bülbülü aşık edersin güle  
\_Uçan turnaları seslersin göle  
\_Yuvasız kuşların gölü Ofludur

Aşkı için canı yakarım diyor  
\_Mazlumu ezeni sıkarım diyor  
\_Dertliye su gibi akarım diyor  
\_Adalet şehrinde vali Ofludur

Zorlukları aşıp yardıma koşar  
\_Şaire ses verir şiirle coşar  
\_Tuncayım kalbimde o aşkın yaşar  
\_Ahvalimin arzu halı Ofludur

Tuncay Akdeniz

## Ahu Gözlüm

Ahu gözlüm niye benden kaçarsın  
Leylanın çölünde kalmaya geldim  
Avcı değilim ki yüksek uçarsın  
Sevdalar gölüne dalmaya geldim

Ben seni sevmiştim o günden beri  
Aşka yeminim var dönemem geri  
Attığın okların kanıyor yeri  
Yaramı sararı bulmaya geldim

Sensiz dinmez yüreğimde bu sızım  
Hep karakış geçti baharla yazım  
Hiçbir mevsim olmaz soğuk ayazım  
Her mevsimde bahar olmaya geldim

Gizleme sevdanı benden saklama  
Dikenleri gül yerine koklama  
Benden ayrı yürekleri yoklama  
Ben senin kalbini çalmaya geldim

Ben aşkın bağına sevda ekerken  
Kar çiçeği gibi açıldın erken  
Daldan yaprağını yeller dökerken  
Hoyratlar elinden almaya geldim

Tuncay ilk bakışta aşıktı sana  
O sevdanı kattım seven bu cana  
Senden sonra kefen yakışır bana  
Aşkın bahçesinde solmaya geldim

Tuncay Akdeniz

## Ahu Gözlüm Gül Yüzlüm

Levhû-den yazılmış,anlıma yazın  
Yüreğime düştü,ateşin közün  
Divane eyledi.o ahu gözün.

-Haz'ın yüreğimde,ebet ve ezel,  
-Ahu gözlüm yüzün,melekten güzel.

Bulutlardan yağmur sellerin aksın,  
İstersen şimşegin,üstüme çaksın,  
Kalbime saplanmış çıkmaz bir oksun.

-Sızın yüreğimde,ebet ve ezel,  
-Ahu gözlüm yüzün,melekten güzel.

Yar'sız gözlerime uyku haramdır,  
Tutuldum derdine,yürek veremdir  
Aşkı sevda ile,yanan keremdir

-Közün yüreğimde,ebet ve ezel  
-Ahu gözlüm yüzün,melekten güzel

Damarımda kansın canımda özün  
Cemalin cennete benziyor yüzün  
Ruhumu okşuyor o tatlı sözün

-Özün yüreğimde,ebet ve ezel  
-Ahu gözlüm yüzün,melekten güzel..

Aşkın badesini,içtim elinden,  
Kökün aldım senin,beyaz gülünden,  
Ayrılamam izzet,ikram yolundan.

-İzin yüreğimde,ebet ve ezel  
-Ahu gözlüm yüzün,melekten güzel...

Tuncayım olmuşum ben,şana hasta,  
Kendim gurbet elde kulağım seste  
Dilim ahu zarda gönlüm kafeste

-Sözün yüreğimde,ebet ve ezel,  
-Ahu gözlüm yüzün,melekten güzel

Tuncay Akdeniz

## Ahu gözlüm.....2

Gönlümün güzeli o ahu gözlüm  
Hilâli kaşları yaya benziyor  
Kâinat güneşi o mah'i yüzlüm  
Cemali onbeşlik aya benziyor

Şirinler şirini gönüller şahı  
Aşkına meftunum ey güzel ahu  
Beni mecnun ettin ezel ervâh-ı  
Güzelliği yâr leylaya benziyor

Ey canan düşürme beni gurbete  
Göz yaşlarım yetmez böyle hasrete  
Ölümünden başka yol var mı öte  
Can vatanım öz sılaya benziyor

Yâr sevdası yaraladı sinemi  
Aşk ateşi kül eyledi keremi  
Aşkın denizinde yüzdürdüm gemi  
O limansız bir deryaya benziyor

Muradım yâr işe çekerim çile  
Hakk sevda uğruna ölürüm bile  
Eyyüp sabır ile erdi menzile  
O böyle bir sevdaya benziyor

Kul Tuncayım özge cana öz verir  
İklim iklim bahar verir yaz verir  
Şu gönlüme yeşillikler haz verir  
Görünüşü bir yaylaya benziyor

Tuncay Akdeniz



### Ahu gözlüm.....3

Sensizlik canıma elemdir elem  
Bir tebesüm eyle gül ahu gözlüm  
Aşkımı yazmaya yetmez ki kalem  
İfademe yetmez dil ahu gözlüm

Tükenmek bilmiyor hasretin derdi  
Nice sevenleri ecel ayırdı  
Aşıkların olmaz vatani yurdu  
Sevda diyarımdır çöl ahu gözlüm

Aşkima sevdadır o güzel yüzün  
Ayrılık ruhuma yaşatır hüznün  
Şes olur derdime kemanım sazım  
Üstünde inliyor tel ahu gözlüm

Ruha can veriyor gözün bakışı  
Bülbülü çağırır gülün kokuşu  
Bu sevdami işler aşkın nakışı  
Bende bırakmadın hal ahu gözlüm

Aldırmam avcının kurşun sesine  
Alda bu canımı yasla göğsüne  
Fani bedenimin bak sinesine  
Sevdanla yanıyor sol ahu gözlüm

Senden başkasına eğmem başımı  
Nevbahara çevir kara kışımı  
Emir verde dindir akan yaşımı  
Göz yaşlarım oldu nil ahu gözlüm

Kul Tuncayım benim sevdam bir çiçek  
Kozasında ipek örüyor böcek  
Sırrını arıda gördüğüm gerçek  
Baldanda tatlısın bil ahu gözlüm

Tuncay Akdeniz

## Ahval

Yaralıyım Eyyübüne benzerim  
Vücudumda kurtlar beni üzüyor  
Sabır çeke,çeke dertli gezerim  
Deva yetmez yaralarım azıyor

Her acıda şükür ettim Mevla'ya  
Yıldızlar şahittir sorun semaya  
Rabbim ilacını sürer yaraya  
Yaralarım için,için sızıyor

Hiç dünya varında olmadı gözüm  
Bir aşkına yanar yüreğim özüm  
Hasret yarasına bulunmaz çözüm  
Menzil yetmez yol önümde uzuyor

Üstümüzden kalkmaz gaflet dumanı  
Gidip rahmetinden alma zamanı  
Okunmuyor bu kaderin fermanı  
Kalemi durmadan hüzün yazıyor

Bu dünyanın bur da yoktur durağı  
Gövdesizdir yoktur dalı yaprağı  
Can üstüne düşer bir gün kırağı  
Ecel böyle kapı,kapı geziyor

Tuncayım hep baharını ararsın  
Kışın bülbülere gülü sorarsın  
Gam keder içine düşer yanarsın  
Acı dertler her mevsime benziyor

Tuncay Akdeniz

## Al Bayrağım...II

Bağımsızlığın simgesi  
Şanıımızdır al bayrağım  
Şehit atamın mirası  
Canımızdır al bayrağım

Çanakkale Sarıkamış  
Uğruna şehitler vermiş  
Bedeli canla ödenmiş  
Kanımızdır al bayrağım

Minnet sana şehit gazi  
Esir ettirmedi bizi  
Tüm dünyanın sende gözü  
Ünümüzdür al bayrağım

Varlığınla övündüğüm  
Gölgesine sığındığım  
Kucağında ısındığım  
Yuvamızdır al bayrağım

Varlığın tanıdı lozan  
Gölgesinde kurduk düzen  
Var oldukça susmaz ezân  
Yönümüzdür al bayrağım

Gönüllere sevgi ören  
Barış huzur güven veren  
Onsuz olmaz hiçbir tören  
Günümüzdür al bayrağım

Dalgalan ey nazlı yârim  
Namusum şerefim arım  
Uğrunda ölmeye varım  
Tenimizdir al bayrağım

Hava da kara da su da  
Düşmanı sokmadık yurda  
Uğruna can ettik feda  
Anımızdır al bayrağım

Kul Tuncayım var mı dengi  
Hilâl yıldız aldır rengi  
Türk İslam yaşatır bengü  
Tanımızdır al bayrağım

-----

Bengü-Sonsuz ebet

Tuncay Akdeniz

## Al bayrağım

### BAYRAĞIM

Doksan dokuz adıyla, arş-a yazıldı ismi  
Gerçek aşkın sahibi,haz'ındaki bayrağım.  
Al rengi şehit kanı,yapamazlar bu resmi,  
Bir milletin sevdası,özündeki bayrağım...

Göründüğün her yerde,yer gök olur gülistan,  
Uğruna şehit vermiş,sana hayran Türkistan.  
Zaferiyle yazdırdı; Çanakkale'de destan,  
Ya İstiklâl ya ölüm,sözündeki bayrağım..

Şüheda şehitleri,vatan vatan diyerek,  
Göğsünü siper edip,canlarını vererek.  
Damarında'ki kanı,kanıma katan yürek,  
Asrı sâadetimin,izindeki bayrağım...

Allah Allah sesleri,inletirken bu arşı,  
Alperenler göğsünü,gerdi düşmana karşı.  
Doksanbin şehit verdi Sarıkamışın kışı,  
Al duvaklı gelinin yüzündeki bayrağım

Yedi düvel şahittir,kurtuluş savaşıma,  
Şerefsin al bayrağım,kahraman o şanıma.  
Kul Tuncay gerekirse,sarsınlar naaş'ıma,  
İstiklal marşımızın,gizindeki bayrağım...

Tuncay Akdeniz

## Alemden Yüce

Ruhumu sıkıyor karanlık gece  
Bakışı yıldıza bir aya benzer  
Bilinmez varlığı alemden yüce  
Duygusu içimde bir faya benzer

Bulunmaz ortağı yoktur bir eşi  
Her canlı varlığa ibret güneşi  
Yüreğimde başlar sevda yarışı  
Canımın cananı bir soya benzer

Akıl almaz inceliği zarifi  
Onu mümkün değil kulun tarifi  
İkramından doymaz abid arifi  
İçimi zembemden bir suya benzer

Asilik edenler kendini üzer  
Sevilen gönülde beraber gezer  
Eleğinden eler inceden süzer  
Cemali hilali bir yay'a benzer

Gönüllere onun nuru vurunca  
Selamına durur yerde karınca  
Sevgiyi bedende kalbe sarınca  
Sevdası sahilde bir koya benzer

Kanat verse kuşlar gibi uçarım  
Tuncay kulum acizane naçarım  
Rızanı semaya elim açarım  
Mağfireti güzel bir huya benzer

Tuncay Akdeniz

## Alemi cihan iklimi

Alemler; Alemi,hakk düzen kurmuş,  
Mabedi makamı,tur olur bize.  
Bütün mahlûkat-ı kıyama durmuş,  
O Rahmanı Rahim bir olur bize...

Kâinatın rengi,sonsuz masmavi,  
İnançlar; Nâs için dinler semavi.  
Bedenler topraktır,ruhlar uhrevi,  
Cenneti ziyası,nur olur bize...

Umut dünyasına güneşi doğar,  
Bir gönül içine bin sevgi sığar.  
Nebâtatlar bile emrine uyar,  
Açar dal yaprağı bar olur bize...

Alçağı yükseği dumanlı dağlar,  
Coşar bulutları selleri çağlar.  
Gül verir baharı,şenlenir bağlar,  
Karışır al yeşil mor olur bize...

Acı tatlı hayat yürekler yakar,  
Mazlumun feryadı göklere çıkar.  
Birinin eline! .Binleri bakar,  
O zaman; Dünyası dar olur bize...

Nefs-i hırslar ile ar damar çatlar,  
Toplumu bozmaya yarışır zıtlar.  
Hakk hukuk bilmese erkânı zatlar,  
Kulak sağır gözler kör olur bize...

Oku öğren diyor! .Ayet-i kelâm,  
Cahil-i eğitir,defteri kalem.  
Vatanı,yurduna yaşatmaz elem,  
Nam-ı değer yiğit er olur bize...

Kul Tuncayım; Alem bize ibretse,  
Nefes alıp vermek kutlu devletse.  
Beşeriyet; Akli hakkça yönetse,  
Her iki dünyası hür olur bize...

Tuncay Akdeniz

## Alemi hal

Ruhumu okşardı gelince bahar  
Onu hatırlatır bana gülleri  
İnliyor yüreğim esince rüzgâr  
Bedenle raks eder esen yelleri

İhsanına şükür ettim niyazla  
Uyandır gözünü doğa'yı izle  
Mevsimi kışıyla baharı yazla  
Tükeniyor şu ömrümün yılları

Adem oğlu adem insanlığın bil  
Veren alır canı kim olursan ol  
Beşikten mezara meçhule bu yol  
Umutsuzdur o gurbetin yolları

Bilmem hâyaldeki nedir amaçlar  
Ruhun gıdasıdır dini inançlar  
Yana yana yatıyor tok ile açlar  
Doyuran var karıncayı filleri

Her an değişiyor gün gün nöbetler  
Buna tanık gökkubbeler mâbetler  
Son nefes üfleyen ebedi mevtler  
Susmuş konuşmuyor suskun dilleri

Senide benide birdir yaradan  
Zengini fakiri seçmez aradan  
Üçbeş ahabap yolcu eder buradan  
Değişiyor şu insanı hâlleri

Ervah'dan Berzah'a gelip giden var  
Her canlıda bir ruh birde beden var  
Kul Tuncay'ı bir imtihan eden var  
Dünya ahret yolcusudur kulları

Tuncay Akdeniz

## Alemi ibrettir kula

Kün! Âlemi rahmet ile uyanır  
Rabbim diye diye can gelir dile  
Gönüller bahçesi nura boyanır  
Hasret biter bülbül kavuşur güle

Kudretten yaratmış mübarek nuru  
Bütün alemlerin odur mimârı  
Bulutları döker rahmet yağmuru  
Damla damla coşar dönüşür sele

O Rahmeti Rahim güzellik sunar  
Doğa yeşil giyer haz verir bahar  
Sabah meltemiyle seslenir seher  
Eser serin serin hız verir yele

Gönüllerde aşktır yıkılmaz kale  
Muradın yâr'ise yürü hakk yola  
Hakkın aşıkları çeksede çile  
Kavuşturur Mevlâ denen menzile

Arz ile Arşının arası Miraç  
Bütün alemleri hep ona muhtaç  
Gafil olma kurur yeşeren ağaç  
Azığın al hazan düşmeden dağa

Her şeye Kadirdir Yüce el-Kebir  
Çalışan her cana bol rızık verir  
Zamanının boşuyla geçmesin ömür  
Sakin dü cihanın dönmesin çöle

Kul Tuncay bedende fani can taşır  
Nirân-ı yakmadan sen seni pişir  
Aşk dolan bir kalbin imanı ısır  
Rabbim azap etmez sevdiği kula

Tuncay Akdeniz



## **Alemlerin Rabbi**

Gizli yerde zerreleri görürsün  
Alemlere rahmet rahimsin Allah  
Alemler senindir sever korursun  
Bütün kainata sahipsın Allah

Yaradan in emri bakın hikmete  
Bütün mahlukatı erdi lezzette  
İsmin andı başladılar sohbete  
Nerde ansak orda hazırsın Allah

Nice nebi peygamberler gönderdin  
Dört kitapta hak yolunu bildirdin  
Muhammet-e kuranını indirdin  
Rahmansın rahimsin kerimsin Allah

Allah,Allah dedim getirdim tekbir  
Yolumuz İslam dır Muhammet haktır  
Bu fani hayatta duranlar yoktur  
Her iki alemde kadirsın Allah

Tuncay Akdeniz

## Alı var Türk'ün

Şükür yaradana; İslam dinimiz  
Tutunacak sağlam dalı var Türk'ün  
Beytullah makamı kible yönümüz  
Habibi sevgilli gülü var Türk'ün

Türkistanlı Türk'üm oğuzdur soyum  
Ceddimin nesliyim kayıdır boyum  
Dokuz tuğ taşıdım alper tunga'yım  
Yirmidört boy oğuz kolu var Türk'ün

Çinden Viyana'ya atını sürdü  
Malazgirtten Anadolu'ya girdi  
Söğüt boylarında çadırı kurdu  
Alparslanlar gibi hali var Türk'ün

Türk'üm müslümanım Kutlu otağım  
Peygamber ocağı İslam sancağım  
Türkiye vatanım şanlı bayrağım  
Hilâli yıldızı alı var Türk'ün

Beşiğinde nice kürşad uyuttu  
Türklüğünü birlik ile büyüttü  
Kulluğunu dini ile eğitti  
Hirasından esen yeli var Türk'ün

Her cephede teslim oldu Allaha  
Karanlık ufuklar döndü sabaha  
Mukaddes vatana biçilmez paha  
Çanakkale gibi ili var Türk'ün

Sabrimızı yedi düvel taşırdı  
Türk'ün zaferine dünya şaşırdı  
Cumhuriyet ilkeleri yeşerdi  
Öz Türkçe konuşan dili var Türk'ün

Asırlar evveli öz Türkçesiyle  
Korkut dedemizin hikâyesiyle  
Türklüğüm yol bulmuş bu bilgisiyle  
Vatan diye çalan teli var Türk'ün

Kul Tuncayım Türküm Türküm diyerek  
Haksızlığa karşı köroğlu gerek  
Vatan millet bayrağını severek  
Atamın izinde yolu var Türk'ün

Tuncay Akdeniz

## Ameli uhrevi

Neden asileşti dünyada insan  
Yârabbi ne olur eyle hidayet  
Hayat bir imtihan geçiyor zaman  
Göçüp gidiyoruz hergün nihayet

Nice sır gizlemiş toprağın bağı  
Yüreğimde dinmez sızlayan ağrı  
Yönümü çevirdim Mevlâya doğru  
Vuslatına varan yolları öğret

Aşka meftun ruhum canân'ı arar  
Sevgisiz bir yaşam ömrüme zarar  
Dünyasında kalır garip bir mezar  
Veren alır canı doğrular Âyet

Her şeye kadirdir Yüce Celâli  
Kul günahsız değil vardır vebalı  
Mahşerde sorulur dünya suâl-ı  
Yüzüm yok demeye desem ki affet

Kıyılır mı hakkın verdiği cana  
Aldığın kararı danış vicdana  
Bu dünyası baki değil insana  
Bilinmez ol gayb-ı ezeli ebet

Şu insan dediğin ruh ile tendir  
Yaşadığı hayat fanı bir candır  
Kul Tuncay şu nefsi hırsını söndür  
Canân'a can vermek ölümsüz hayat

Tuncay Akdeniz

## **Ana deyince**

Bahar gelir güneş vurur yamaca  
Dala sürgün düşer ana deyince  
Gül uyanır bülbül konar ağaca  
Ses verince coşar ana deyince

Uyanır uykudan minik bebekler  
Sevgi namesiyle oynar mimikler  
Tebessüm yüzüyle anayı bekler  
Can bedenden taşar ana deyince

Baharda çiçekle bezenir dallar  
Sabah meltemiyle söyleşir diller  
Kuşların sesiyle titreşir göller  
Kanat kolu şaşar ana deyince

Al yeşil giyinir süslenir bağlar  
Koyunlu kuzulu çobanlı dağlar  
Anasız yetimler dolaşır ağlar  
Ses verince koşar ana deyince

Ana gibi sevgi nerde bulunur  
Candan cana yakın şah damar olur  
Bir acını duysa yanar kavrulur  
Hasret gözler yaşar ana deyince

Ana sevgisiyle her canlı yaşar  
Gönül sarayını sevgiyle döşer  
Arılar çiçekten çiçeğe koşar  
Tuncay yanar pişer ana deyince

Not.Bu şiiri bütün Annelere armağan ediyorum  
08 mayıs Anneler günü kutlu olsun

Tuncay Akdeniz

## **Anar Yunusca ağlarım**

Ey ilahi Rabbim Yüce  
Anar Yunusca ağlarım  
Pervaneyim gündüz gece  
Döner Yunusca ağlarım

Meylâm yârdır can kuluna  
Çağırıyor hakk yoluna  
Bülbül gibi gül dalına  
Konar Yunusca ağlarım

Tövbekârlar bağışlanır  
Dal yaprağı yemişlenir  
Temiz kalpler gümüşlenir  
Mimar Yunusca ağlarım

Asumanın rengi mavi  
Dergahıdır dostun evi  
Kevserinden çağlar sevi  
Kanar Yunusca ağlarım

Secdeye koyarım başı  
El açarım arş'a karşı  
Dolanırım dağı taşı  
Diner Yunusca ağlarım

Şusmaz nefesimin ney'i  
İnletirim gök kubbeyi  
Kalbim Allâh deyû deyû  
Yanar Yunusca ağlarım

Kul Tuncayım kul olurum  
Tûrabına yol olurum  
Ocağında kül olurum  
Söner Yunusca ağlarım

Tuncay Akdeniz

## **Anasız yetim**

Bir can taşıyorum, senden hediye,  
Aşkımın sevdası,canda öz gibi  
Hergün yanıyorum ben ana diye,  
Yaktın yüreğimi,ateş köz gibi

Seni bırakmışım,ben uzaklarda,  
Elim kolum bağlı,hep sokaklarda.  
Yaş kurumaz oldu,bu yanaklarda,  
Şimdi anlıyorum,mevsim güz gibi.

Bülbüllerin susmuş.ötmez seherde,  
Her derdime derman,olanım nerde.  
Ben seni ararım, yerde göklerde,  
Cennette dediler,huri kız gibi.

Yokluğun yakıyor yürek sinemi  
Öyle özledim ki.yavrum demeni.  
Uykusuz geceler,üşüttü beni,  
Şimdi geziyorum,yetim yüz gibi

Arasam bulunmaz,onun bir eşi,  
Akşamdan sabaha,kalmazdı işi.  
Ufkuma doğardı,sabah güneşi,  
Şimdi özlüyorum,bahar yaz gibi.

İlk aşkım sen idin,şükür birine,  
Tuncay'ı terk ettin,sen kaderine.  
Ben kimi seveyim,senin yerine,  
Anasız bu yaşam,soğuk buz gibi.

Tuncay Akdeniz

## **Anladım hakk yolun tek olduğunu**

Yaşadığım hayat sanki bir düştü  
Gördüm varlıkların yok olduğunu  
Düşüne düşünce aklım karıştı  
Öğrendim birlikten çok olduğunu

Altmış yıllık yolu dönemem geri  
Mevsimler sonbahar önü zemheri  
Hergün yaşıyorum gamı kederi  
Anladım dünyanın dek olduğunu

Ruhum küs dünyaya nefsim barışık  
Önümdeki yollar karma karışık  
Hangi yöne baksam kırmızı ışık  
Anladım hakk yolun tek olduğunu

Can çıkmadan benim değişmez huyum  
Gizlemem duygumu sizlerde duyun  
Sevgiden başkası gerisi oyun  
Anladım kalbimde kök olduğunu

Ey Yüce Rabbimin sönmez ışığı  
Ol dergahın ben olmuşum aşığı  
Siz altın tas'ına salın kaşığı  
Aç göz bilmez kalbin tok olduğunu

Kul Tuncay dünyalık değil muradın  
Birgün bu faniden silinir adın  
Ölümünden evvel ölümü tadın  
Yaratanın bildim hakk olduğunu

Tuncay Akdeniz

## Anlamasın sen beni

Garip düşkün hâl hatırı sormaya  
Gitmedikçe anlamasın sen beni  
Hakkın sevgisine aklın ermeye  
Yetmedikçe anlamasın sen beni

Herkes inancıyla yaşarken dini  
Kem hislere hedef gösterme beni  
İçindeki haset nefret kinini  
Atmadıkça anlamasın sen beni

Hayatta kimseye olmadım dargın  
Sabırla yaşadım çileyi hergün  
Her gece yatağa bedenim yorgun  
Yatmadıkça anlamasın sen beni

Gündüzler izdirap gece uykusuz  
Sen hiç yaşadın mı bacağı donsuz  
Her türlü acıyı günlük aç susuz  
Tatmadıkça anlamasın sen beni

Hakk hakikat doğru yolunda yürü  
Kalbini süslesin imanın Nûr'u  
Veysel gibi bir akçeye bin sürü  
Gütmedikçe anlamasın sen beni

Kendisi tok komşusu gezerken aç  
Bunu kabul etmez islamı inanç  
Dünyasında arzu nefesine oruç  
Tutmadıkça anlamasın sen beni

Emeksiz ambara yığma ürünü  
Helâline katma haram kirini  
Yediğin ekmeye alın terini  
Katmadıkça anlamasın sen beni

Rabbime ayandır ahvali halim  
Şükür yaradana niyazda dilim  
Eyyübu sabırla çileye talim  
Etmedikçe anlamasın sen beni

Dinle anlatayım ben beni sana  
Kul Tuncay yüreğim dostluktan yana  
Hele vatan için zalim düşmana  
Çatmadıkça anlamasın sen beni

Tuncay Akdeniz



## **Anlarsın.....**

Sevgidir; İnsanın,gerçek dünyası,  
Hele gönüllere,girde anlarsın.  
Gerçek sevenmidir,güzelin hası,  
Aşkını kalbine,örde anlarsın...

Yaşadığın günler,dönermi geri,  
Üçgünlük dünyadır,insanın ömrü.  
Gafillerin olmaz,bundan haberi,  
Aklını bu sırra,yorda anlarsın...

Kalp gözüyle görmek,lazım öteyi,  
Dikkat eyle taş,vurma baltayı,  
Sevinme'ki toprak,gizler hatayı.  
O nefs'in hırsını kırdı anlarsın...

Mecnun kerem sevda ile çağladı,  
Hakk yola erenler gönül bağladı.  
Yunus; Mevlâm diye diye ağladı,  
Bu mâna sırrına erde anlarsın...

Cenneti güzellik,baharı yazı,  
Kışın habercisi,sonbahar güzü.  
Bülbüllerin gülsüz,gülermi yüzü,  
Hele bir derdini,sorda anlarsın...

Hani o mührü şah,sultanlar nerde,  
Meydanları kalmış,kalleş namerde.  
Hakk mizân kurulur mahşeri yerde  
Bu dünya halini orda anlarsın...

İçimdeki derttir,beni bağirtan,  
Kendini bilmezdir,bilgelik satan.  
Bir toplumu devlet,yapandır vatan,  
Uğruna canını verde anlarsın...

Kul Tuncay'da derin,bu yara izi,  
Bakışın göremez,bende'ki özü.  
Ötelerden bir ses,çağırır bizi,  
Git yolun sonuna,varda anlarsın...

Tuncay Akdeniz

## **Ararsan bulursun**

### **SEVGİ**

Sevgi denen manevidir  
Seversen gülde bulunur  
Aşk sevginin devamıdır  
Ararsan çölde bulunur

Her mevsimin sonu bahar  
Hazanla koklaşır rüzgar  
Gönülden gönül'e akar  
Çağlarsan selde bulunur

Kuşatır arşı alemi  
El'siz yazıyor kalemi  
Konuşturur hak kelâmi  
Söylersen dilde bulunur

Giremez kimse araya  
Aldanmaz pula paraya  
Sığmaz havaya karaya  
Esersen yelde bulunur

Nerde olduğu bilinmez  
Sırlıdır yüzü görünmez  
Çağırsan yanına gelmez  
Çiçekte balda bulunur

Dalı yoktur ağacında  
Gölge gibi baş ucunda  
Tuncay hakkın ocağında  
Yanarsan külde bulunur

Tuncay Akdeniz

## Ardahan

Toprağında vardır şehitler kanı  
Yirmi üç şubatta bizim Ardahan  
Sınırları belli Türkün vatanı  
İl oldun gülüyor yüzün Ardahan

Alpaslan sultanla aynı yaştasın  
Savaşları yenmiş hansın paşasın  
Bayrağın inmesin adın yaşasın  
Tarihi kalesi özün Ardahan

Eğitim kültürden kalmamış geri  
Şehit kanıyla sulanmış her yeri  
Uğruna can vermiş askeri eri  
Çoktur şehitlerin gazın Ardahan

Vatan bir fark etmez doğu batısı  
İnsanların gurbet olmaz yuvası  
Yatırımlar için uygun burası  
Çalışana yeter azın Ardahan

Halkına yaklaşılan ilim kokuyor  
Okulları açık çocuk okuyor  
Gelini tezgahta halı dokuyor  
Elleri hünerli kızın Ardahan

Misafire açık gönül kapısı  
Önüne kurulur Halil sofrası  
Ocağından kalkmaz pişi tavası  
Lezzeti bir başka kazın Ardahan

İçinden kurası sessizce akar  
Yalnız çam ormanı reçine kokar  
Mor sümbüllü dağlar güzele bakar  
Güllük gülistanlık yazın Ardahan

Kışın taksi gibi atlı zankası  
Ulaşımı sağlar köyler arası  
İnsanı üşütmez soğuk havası  
Çatıların süsü buzun Ardahan

Çıldırın gölünde piknik sefası  
Çana şifa verir suyu havası  
İlk bahar şenlenir ova yaylası  
Koklaşır koyunla kuzun Ardahan

Gölede yapılır kaşar peyniri  
Balı ilaç sanki lokman iksiri  
Yedirsen hastaya olur dipdiri  
Okusam reçeten uzun Ardahan

Posof un yarısı hep Avrupa da  
Türk özü yazılı sınır kapında

Komşusu Gürcistan az öte yanda  
Dünyaya yayılmış izin Ardahan

Damal kazasında görün hikmeti  
Atatürk ün dağa düşmüş suleti  
Hayrete düşür gören milleti  
Gizem dolu ovan düzün Ardahan

Serhat boylarında Ardahan farklı  
Gönlümün içinde sevgisi saklı  
Şiirini yazan Tuncay hanaklı  
Şusmaz ozanların sazın Ardahan

23.Şubat 2003  
Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## Ardahan\*2

Ardahan doğu kalesi  
Vilayettir il Ardahan  
Şusmaz ezanların sesi  
İlim dolu göl Ardahan

Şubat ayı kurtuluşu  
Alpaslan la birdir yaşı  
Yol göstermek insan işi  
Ayrım yapmaz dil Ardahan

Köylü tarlada çalışır  
Elinde nasır oluşur  
Serhatlık sana yakışır  
Nöbet tutar bil Ardahan

Çam ormanı mis kokulu  
Kırları menekşe dolu  
İlaçlığa çiçek balı  
Her köyünde bal Ardahan

Gelinin hünerli eli  
Kızları yaylanın gülü  
Tarlası buğday ekili  
Bereketi bol Ardahan

Bağrından ozan yetişir  
Usta çırağı yarışır  
Şazıyla teli konuyor  
İlim şehri yol Ardahan

Tunçayım sana koşması  
Çağlıyor gönül çeşmesi  
Toprağı cennet bahçesi  
Sevgi için gül Ardahan

Tuncay Akdeniz

## **Ardahanın kurtuluşu 23 subat**

23 ŞUBAT (Ardahanın kurtuluşu)

Yirmi üç Şubattır kurtuluş günü  
Adın Türkistana döndü Ardahan  
Yakıp yıktı seni Agop İvani  
Umutun Rahmana döndü Ardahan

Ermeni Moskofa eğmedin başı  
Kazandın asırlar süren savaşı  
Kazım paşa ile dindi göz yaşı  
Yaralar dermana döndü Ardahan

Burcunu süsledi yıldız hilâli  
Toprağın suladı şehitler al-ı  
Yirmi üç Şubatta bitti işgali  
Yeniden vatana döndü Ardahan

Şehitler kanı var topraklarında  
Acılar dinmedi konaklarında  
Atamın çatlayan dudaklarında  
Hasretin ummana döndü Ardahan

Serhat boylarının doğu kalesi  
Yanık yüreklerin türkü nağmesi  
Ağıtlarla susmaz ozanın sesi  
Dillerde destana döndü Ardahan

Ey Anadolumun koç yiğitleri  
Tarihe gömdüler kara günleri  
Rahmetle analım tüm şehitleri  
Yiğit kahramana döndü Ardahan

Güzel vatanımız güzel yurdumuz  
Uğruna savaşır gelin kızımız  
Sulh gününde bile dinmez acımız  
Zaferin seyrana döndü Ardahan

Gazı Ardahanım sesimi dinle  
Seni çok özledim kaza köy ile  
Kul Tuncayım şiir oldum seninle  
Mısralar divana döndü Ardahan

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## Arkadaşlar

Kalplere sevgi harcını  
Karmalıyız arkadaşlar  
Cehaletin kılıcını  
Kırmalıyız arkadaşlar

Bölücölük büyük ayıp  
Hoşgörü sevgiyi yayıp  
Cümlesini kucaklayıp  
Sarmalıyız arkadaşlar

Kuralım birlik otağı  
Yaşatalım insanlığı  
Gönüllere sevgi ağı  
Örmeliyiz arkadaşlar

Sığınalım yaradana  
Gel diyelim sana bana  
Hakk sofrasını meydana  
Sermeliyiz arkadaşlar

Kör düşünceyle akılı  
Ayırmadan hiç bir kulu  
Sevgiyle saygı okulu  
Kurmaliyiz arkadaşlar

Birlik olun diyor kelâm  
Alıp vermeliyiz selam  
Yaramıza İlahi em  
Sürmeliyiz arkadaşlar

İnsan oğlu Kul Tuncayı  
Ayırmadan bayan bayı  
Hep beraber bir nokta'yı  
Görmeliyiz arkadaşlar

Tuncay Akdeniz

## Askerim

O şanlı şerefın yeter bizlere  
Siz var iken ocak sönmez askerim  
Vatanı emanet ettik sizlere  
Bayrağımız gökten inmez askerim

Güvenimiz sonsuz subay erine  
Huzur verir şehir ime köyüme  
Sadık kalır ant içtiği yemine  
Verdiği sözünden dönmez askerim

Silahı elinde şerefli gezer  
Uçan kuştan bile hep şüphe sezer  
Nerde düşman görse başını ezer  
Görevinden taviz vermez askerim

Tuncay gerekirse asker olurum  
Vatana millete bağlı kalırım  
Askerimiz varken rahat uyurum  
Sırlarına akıl ermez askerim

Tuncay Akdeniz



## Asrı saadet hakikati

Türk İslam yaşarız dilimiz Türkçe  
Hakkça adalettir yasamız bizim  
Helâle katmayız haram bir akçe  
Haram kabul etmez kasamız bizim

Ülkümüz Turandır cumhur devletçe  
Vatana bağlıyız özgür milletçe  
Yurda göz dikene atarız pençe  
Vatan millet bayrak tasamız bizim

Gaza meydanında kükredik coştuk  
Düne kadar vatan için savaştık  
Güce güç katarak engeller aştık  
Lozanda kuruldu masamız bizim

Cennet ehilleri hakka tevekkül  
Göğsünde solmamış kınalı mendil  
Sönmez şehidimin yaktığı kandil  
Ay yıldızlı bayrak süsümüz bizim

Çanakkale gibi iller geçilmez  
Şehit vatanına değer biçilmez  
Türk kürt çerkez lazı asla seçilmez  
Nene hatunlardır nisâmız bizim

Ey Anadolumun serhat beldesi  
Karlı dağlar oldu gül abidesi  
Binlerce şehitle yandı sinesi  
Sarıkamış Karsı yasımız bizim

Peygamber övgüsü almış bir millet  
Ata terbiyemiz mertlik ciddiyet  
Dünyaya yaymışız hep medeniyet  
İlim İrfân yolu asâmız bizim

Kul Tuncayım kardeş kardeş yaşarız  
Dinlere ırklara saygı duyarız  
Vatan namus için ölmeye varız  
Şehit kahramandır asımız bizim

Tuncay Akdeniz

## Asrı saadet kimliğim

Bize bizden yakın Cenâbi Allah  
Hakikat sırrını sezenlerdeniz  
Şükür müslümanız Elhamdülillah  
İslamın yolunda gezenlerdeniz

İlâhi kelâmın herbir harf'ında  
Hikmet dolu azabında affında  
Muhammedi ümmet olduk sâf'ında  
Bilâli habeşi ezânlardanız

Cehalet sarmıştı sahrayı çölü  
Yetişdi imdat'a Allah Resulü  
Ebubekir Ömer Osman ya Ali  
Hayber kalesini bozanlardanız

Asırlardır çökmez kutlu bu çatı  
Uç kıta feht etti kürşatlar atı  
Köhne ziyniyetli kudurdu batı  
Tarihlere destan yazanlardanız

Altay dağlarının üşütmez karı  
Yeseviyle eser ilim rüzgarı  
Türklük kültürünün koca çınarı  
Dede korkut gibi ozanlardanız

Oğuzlardan Atatürk'e uzanır  
O Türklük şanıma dünya özenir  
Girdiği savaşta zafer kazanır  
Cephelerde mevzi kazanlardanız

Allah nidasıyla göğü titreten  
İman kuvvetiyle toplar gürleten  
Bir zaman karada gemi yürüten  
Akdeniz egede yüzenlerdeniz

Ededi tütecek Türklük ocağım  
Dalgalar üstünde şanlı bayrağım  
Edirne Ardahan şehit toprağım  
Kanlarıyla sınır çizenlerdeniz

Cephede savaştık düşmana karşı  
Zafer bayramıyla dindi göz yaşı  
Atatürkle doğdu Türk'ün güneşi  
Cumhuriyet kuran düzenlerdeniz

Kul Tuncayım bizim hakktır yolumuz  
Dava vatan ise akar alımız  
Mazluma düşküne kalkmaz elimiz  
Ömer-i adalet mizânlardanız

Tuncay Akdeniz

## Aşığım

Sevgi verilmiş insana  
Çiçeğe güle aşığım  
Gönül benzer bir ummana  
Sunaya göle aşığım

Kalem kağıda deyince  
Yazı yazar ince, ince  
Okunursa hece, hece  
Emeğe ele aşığım

Figandayım gör halımı  
Bülbüle verdim gülümü  
Kırmayın fidañ dalımı  
Ariya bala aşığım

Çağladıkça gönül coşar  
İklimden iklime koşar  
Canlar sevgi ile yaşar  
Çiçekli dala aşığım

Bülbülüm çekerim çile  
Aşkım yanar sevda ile  
Kerem gibi döndüm küle  
Mecnuna çöle aşığım

Sevdamın yarası derin  
Kalbimin içidir yerin  
Sabah eser serin serin  
Melteme yele aşığım

Yıkılmaz ozan binası  
Şiirlerdir onun sesi  
Şazı inletir türküsü  
Mızraba tele aşığım

Cumhuriyet tek devletim  
Var olsun yüce milletim  
Adil düzen bir yönetim  
Vatana ile aşığım

Can kapanmış bir kafese  
Kulak verin çıkan sese  
Aldanmam hayale süse  
İnsana kula aşığım

Diller seslenir Allaha  
Geceler döner Sabaha  
Kutlu makam beytullaha  
Vuslata yola aşığım

Tuncayım akar çağlarım  
Hak için yürek dağlarım

Allah deyince ağlarım  
Gözlere sele aşığım

Tuncay Akdeniz

## **Aşık Gürkani -Tuncay Akdeniz Atışması.**

### **GÖREYİM**

Köşelerde atıp tutma Akdeniz  
Hele şu meydana gel de göreyim  
Dar edeyim sana koca dünyayı  
Şu deli ozana gel de göreyim .....Aşık Gürkani

Dükkanım bellidir, Aşık Gürkani,  
Adresini sende, ver'de göreyim.  
Dar ettiğin dünya, fanidir fanı,  
Dünya devranını,sür'de göreyim? .....Tuncay Akdeniz

Yiğitler meydanda göğüs gereler  
Peşrev çekip nicesini sereler  
Beni tatmin etmez ufak dereler  
Koskoca ummana gel de göreyim .....Aşık Gürkani

Yiğitler kendini, görmez yukarı,  
Yatağım topraktır, madenim sarı.  
Marifette büyük, o küçük arı,  
Aklını bu sırra, yor'da göreyim? .....Tuncay Akdeniz

Sen tam mısın çeyrek misin yarımı  
Esmer misin beyaz mısın sarımı  
Buğday mısın arpa mısın darımı  
Şu açık harmana gel de göreyim.....Aşık Gürkani

Sağ olsun var olsun, ürün soranı,  
Koydum çuvallara, mısır darını.  
Değirmende öne yazdım sıranı,  
Hele bir bendime gir de göreyim? .....Tuncay Akdeniz

Hiç çekinme ben olayım deruhte  
Dünyada mı olsun yoksa Merih'te  
Hangi günde ya da hangi tarihte  
Beli bir zamana gel de göreyim .....Aşık Gürkani

Bilinir ki hayat, yoktur merih'te,  
Nicelerin adı, kaldı tarih'te.  
Tufan belli kaptan, dümen marif te,  
Hele limanıma, var'da göreyim? .....Tuncay Akdeniz

Âşık gürkani'yem çıktım divana  
Gücü yeten varsa gelsin bu yana  
Haydı avantajı vereyim sana  
Sizin Ardahan gel de göreyim .....Aşık Gürkani

Kul Tuncayım şair, diyorlar bana,  
Bir can borcum var, tek yaradana.  
Basın ile haber saldım Gür kana,  
Kardeş ahvalimi sor'da göreyim .....Tuncay Akdeniz

Dostlar'dan gelen dörtlükler

\*\*\*\*\*

Aşıklar tutuşmuş ne güzel cenge  
Bir fazlalık olsa kurulmaz denge  
Canım kurban olsun böyle ahenge  
Dostluğun sırrını bölde göreyim.....Osman Öcal  
\*\*\*\*\*

Aşıklarım siler gönülde pası,  
Tuncayım bilirim sözün ustası,  
Grkanimden bize sevgi pastası,  
Sizleri tomurcuk glde göreyim.....Kadir KAYA  
\*\*\*\*\*

Bir AB sevdası kaplamış bizi  
Karışmış at ile itlerin izi  
Deşifre edilmiş ülkemin gizi  
Bu ahvali hayra yor da göreyim.....Şemsettin DERVİŞOĞLU  
\*\*\*\*\*

Ellerde sazları dilde sözleri  
Yürekten yüreğe dser közleri  
Yiğitler meydanda dostluk kozları  
Böyle güzelliği nerde göreyim.....Bilal Sili  
\*\*\*\*\*

Selam vermem,selamım almıyana  
Olmaz İkram,soframda kalmıyana  
Gl vermem,gerçek dost olmuyana  
Batar diken,gelip derde göreyim.....Ozan EROL  
\*\*\*\*\*

Grkâni bir başka, Tuncay bir başka  
İki yürek coşmuş yürümüş aşka  
Ah...ben de orada olsaydım keşke  
Derdim şu yamana gelde göreyim.....Ozan Şerafettin Hansu  
\*\*\*\*\*

Arslarlar kapışmış kabarmış yele,  
Heceler coşuyor dönüşmüş sele,  
Sevda ateşine bir düşün hele;  
Sizleri ben aşkta, korda göreyim! .....Dr.İrfan Yılmaz.  
\*\*\*\*\*

Ycedir anlayana dostun eli,  
Renkleriyle nur olur sevgileri,  
Kalpten kalbe çağlayan gönülleri,  
Durgun derelere koy da göreyim! .....Selma İzcimen  
\*\*\*\*\*

Sarıkamış dağı ipekten halı  
Ardahan yaylası gönderir balı  
Gl olur baharda her kara çalı  
Hele durun sizi karda göreyim.....Aşık cinasi (Ekrem Yalbuz)  
\*\*\*\*\*

Aşık Gürkani'yle, Tuncay Akdeniz;  
Gnlnzde dostluk, hep derya deniz.  
Hayrandır dostluğa, garip bendeniz,  
Sizi hep gönülde, ser'de göreyim.....Saadet n

\*\*\*\*\*

Ya aksıyor, ya da işler saz geçir  
Söz makamı ancak el#601; az geçir  
Vakit gelmiş kış ötüşür, yaz geçir  
Gel şimdi tersine döndür göreyim...Gulnare Leman  
\*\*\*\*\*

girmeyim araya aşık değilim  
her iki aşığı tebrik edeyim  
bırakın da maşukuma gideyim  
sevgili nazını çek de göreyim.....Salim Kanat  
\*\*\*\*\*

Korhaniden, Gürkaniye, Tuncaya.  
Sizlerle yürüdem ben kaldım yaya.  
Mecnun misaliyim düştüm sahraya.  
İkiside Kerem gibi, kar getir.....Aşık Korhani.

Tuncay Akdeniz

## Aşık Korhani'ye hitaben.

Aziz dostum adın yazdım künyeme  
Başkent gibi ilsin Aşık Korhani  
Takatsız halime aciz bünyeme  
Tutunacak dalsın Aşık Korhani

Aşıklar dertlidir diyorlar bize  
Affına sığınıp başladım söze  
Bismil-i ek bere kurbanım öze  
Bağımızda gülsün Aşık korhani

Namerdim sözümünden dönersem eğer  
İlahi sevgiye biçilmez değer  
Mevlâ'm nur katmış özüne meğer  
Doğru söze dilsin Aşık Korhani

Bilirim vatanın alimler şehri  
Kalbine vurulmuş erenler mührü  
ilim deryasının çağlayan nehri  
Derya deniz gölsün Aşık Korhani

Engin düşünceli ariften arif  
Marifet ehline gerekmez tarif  
Özü sözü doğru yüreği zarif  
İkramında balsın Aşık korhani

Hakikatin Kanber Orhan aynası  
Merhamet vakarlık asıl mayası  
Şiirde hecede bilgi deryası  
Mısırdaki nilsin Aşık korhani

Anlatmaya yetmez beş altı kıta  
Onurun yücelsin en yüksek kata  
Tuncayım af edin yaptıysam hata  
Minnettarım bilsin Aşık Korhani  
\*\*\*\*\*

Dost kaleminden inciler  
\*\*\*\*\*

Bir ağaçta iki elme misali  
Bir birine baka baka kızarmış  
Kulun Yaradana ayandır hali  
Sevap isteyene sevap yazarmış

Gönül okşanması gitmezmi hoş  
İster elli yaşa, ister yüz yaşa  
İsmi yazarlara bir kara taş  
Eyvah, sonu bir daracık mezarmış::: Binali Kılıç  
(a) Teşekkür ederim

Tuncay Akdeniz



## Aşık Mevlüt İhsanı Babaya

Mühleti zamanı bekliyor usta  
....Muhabbette sözün mercan ihsani  
....Reyhaani Bursada yatıyor hasta  
....Bulunmaz derdine derman ihsani

Emanet dünyada bekler bir canı  
....Gönül sarayının yıkılmaz hanı  
....Sen diyordun oğul koru vatanı  
....Zamana yenilmiş devran ihsani

Velhasıl gönlümün gonca gülüsün  
....Yedi bölgemizin şehir köyüsün  
....Dünyasına hasret gözler uyusun  
....Yakışmaz adına hicran ihsani

Lütfünden çıkarma kendine paye  
....Ömür törpülüyor hayat bir ege  
....Yaşadığın gerçek değil hikaye  
....Adına yazılır destan ihsani

Üstünde dolaşır gam ile hüznün  
...Cennetin nuruyla boyanmış yüzün  
...Ol ziyadan mahrum gece gündüzün  
....O kutlu yollarda kervan ihsani

Talihsiz dünyada görmüyor gözü  
....Koymuş yüreğine ateşi közü  
....Alana ibrettir arifin sözü  
....İlim deryasıdır umman ihsani

İlahi kelâmdır hakkın ihtarı  
....Mukaddes inancın aziz muhtarı  
....Dünyadır orucun ahret iftarı  
....Zemzemle süslenir sofran ihsani

Hak deyince ağlıyorsun Mevla, ya  
....Beş vakitte el açıyor semaya  
....Gönül bağlamadı fani dünyaya  
....Bil ki ihtiyarlık viran ihsani

Sazında mızrabın küstü'mü tele  
....Bülbülü seslerdin bağında güle  
....Dadaşlar kuşağı bağlardın bele  
....Meydanında vardı seyran ihsani

Aşıklar kalesi yıkılmaz bir sur  
...Vatan bayrak için yürekten cesur  
...Sevgide saygıda etmezdi kusur  
...Solmaz o güllerin elvan ihsani

Niyazından belli yüzün ak beyaz  
...Kara kış olsan da üşütmez ayaz

...Gönüller bağında sensin bahar yaz  
...Yeşile boyanmış aban İhsani

İhsanı babaya selamım olsun  
..Tuncay'ı göndermiş söyleyin alsın  
..Gönülden gönül e giden bir yolsun  
.. Erzurumlu Emrah Sümman İhsani

Tuncay Akdeniz

## Aşık Reyhanı baba

Küsmüş kaderine yatıyor hasta  
Kaç yıldır dinmedi sizin reyhanı  
Aşıklar babası sen yaşar usta  
Neden gülmez oldu yüzün reyhanı

Yetmiş yıldır bir köz ile yanarsın  
Her iklime dört mevsimle kanarsın  
Şimdi ağustosta üşür donarsın  
Kara kış mı oldu yazın reyhanı

Düğüm,düğüm olmuş iplik yumağı  
Bir derya ummandı akli dimağı  
İlim okuluydun gönül emeği  
Şiir mayasıydı sözün reyhanı

Gam kederi yaşıyordun özünle  
Meydanlarda yarışırdın sazınla  
Çok gözleri ağlatırdın hüznle  
Yürekler yakardı közün reyhanı

Aşık binasının temel yapısı  
Gönül sarayının giriş kapısı  
İkram eden eller gönül tapusu  
Erzurumlu gelin kızın reyhanı

Baba yok mu dertlerinin çaresi  
Ağzında dilinde yasın süresi  
Nazlı yara bir çiçektir yaresi  
Arılar çekmiyor nazın reyhanı

Nihani babayla gittin yarıştın  
Ortak oldun dertlerine karıştın  
Gönüllerde coşan sevgi barıştın  
Hasretine yanmış özün reyhanı

Tuncay'ın gönlünde sevgin doludur  
Sendeki yol ozanların yoludur  
Sazın da tel Sümmani'nin telidir  
Dert ortağın susmuş sazın reyhanı

17.11.2000

Tuncay Akdeniz

## Aşk tır

Hüzünü hicrânı, cana cefadır.  
Sabırla huzura, varması aşktır!  
Kadir kıymet bilmek, ahde vefâdır,  
Dostun dosta selam, vermesi aşktır!

Sular bile aka, aka durulmuş,  
Mecnun Leylâsını, sevmiş vurulmuş.  
Güzellik üstüne, sevgi kurulmuş,  
Gönülden gönüle, girmesi aşktır!

Terh edelim, senlik benlik etmeyi,  
Öğrenelim; Hak yolunda gitmeyi.  
Bilmelisin bülbül gibi ötmeyi,  
Dost bağından güller, dermesi aşktır!

Ey fani! yığdığın pula güvenme,  
Giydiğin kumaşa çula güvenme.  
Kalbi aç karnı tok, dile güvenme,  
Yunus gibi hakka, ermesi aşktır!

Birleştiren vardır! ruhu bedenle,  
Kurân ne diyorsa, sözünü dinle.  
Bu dünya varlığı, gelmez seninle.  
Toprağın bedeni, sarması aşktır!

Her aşık olanı, sanmayın deli,  
Rabbime ayandır her kulun hali.  
Kul Tuncay konuşma, sakın hayali,  
Gerçeği gözünle, görmesi aşktır!

Tuncay Akdeniz

## **Aşk ı nazar eyler gül usul usul**

Kalbe haz vermiyor,sevdalar sessiz,  
Aşk ı nazar eyler gül usul,usul  
Bülbüller hüznünlü dallar çaresiz  
Okşar bağımızı yel usul,usul

Tebessümlü bakış, güldürür yüzü  
Yüreğe sevinçten iner bir sızı  
Haz kalbe deyince çağlatır özü  
Damla,damla coşar sel usul,usul

Rehbersiz yolcu ermez menzile  
Küserler kadere nedir bu çile  
Zamanı sayarlar aylar gün ile  
Sonsuza uzanır yıl usul,usul

Vuslata ne gerek malûmya zaman  
Dünyası yaşama vermiyor aman  
Ecel yarasına bulunmaz derman  
Başında dolanır sal usul,usul

Yaratana olsun hamd-ü senâlar  
Arzından Arş-ına çıkar nidalar  
Cennetinde makam,makam odalar  
Uzar gurbetine yol usul,usul

Hak yolun yoluna biçilmez ücret  
Uhrevi şehrine edersin hicret  
Kul Tuncayım bundan alasın ibret  
Dünyadan çekilir kul usul usul

Tuncay Akdeniz

## Aşkımın sevdası leyla

### AŞKIMIN SEVDASI LEYLÂ

Adını söylerken kesilir sesim  
Andıkça dilimde sen varsın Leylâ  
Bir iklim içinde dört adet resim  
Baktıkça elimde sen varsın Leylâ

Nuru cemâlini seyran eylerken  
Bütün alemlerin yüzü gülerken  
Gül dalında bülbül şarkı söylerken  
Sustukça dilimde sen varsın Leylâ

Solmasınlar diye güle dal oldum  
Sevda diyarına susuz çöl oldum  
Kerem gibi Aslı hana kul oldum  
Yandıkça külümde sen varsın Leylâ

Yusuf gibi diyar diyar dolaştım  
Kuyulardan çıkıp zindana düştüm  
Yakup göz yaşıyla Nilini deştim  
Coştukça selimde sen varsın Leylâ

Ferhat gibi yüce dağları delsem  
Mecnun sevdasıyla çölünde ölsem  
Vuslatına varıp yanına gelsem  
Koştukça yolumda sen varsın Leylâ

Kul Tuncayım işte gönlüm aynası  
Gelip geçicidir yalan dünyası  
Senden başka varmı güzelin hası  
Sevdikçe gülümde sen varsın Leylâ

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## Aşkın kanunu yok leylâm

Düğüm,düğüm olmuş, aşkın çilesi,  
Perişan halimi,gör leylâm,leylâm.  
Mecnun gibi ettin, aşkın kölesi,  
Yakıyor sevdami,kor leylâm,leylâm.

Gücüm yetmez aşkı satın almaya,  
Beni mecnun ettin esir olmaya.  
Yemin ettim çölllerinde ölmeye  
Ayrılık ölümden,zor leylâm,leylâm.

Aşka katılmaz ki, acı ve hüznün,  
Verdiğin sürenin, vadesi uzun.  
Bilirsin güllerde,soluyor güzün,  
Kırdı dallarımı,har leylâm,leylâm

Sevda ile coşan,sessiz ırmağım,  
Aşkın meyvesini vermedi bağım  
Yarsız viranedir gönül konağım  
Bülbül gibi dilim zar leylâm,leylâm

Tuncayım açıldım,sonsuz engine,  
Baktım alemlere, dengi dengine,  
Aşk düşürdü beni,sevda cengine  
Sensiz dünya bana dar leylâm,leylâm.

Tuncay Akdeniz

## Aşkın noktası

Kudretten renk almış mavi kainat  
Cihanı aleme eylemiş takdir  
Yerle gök arası fani bir hayat  
Beşeri insana arayış hakkıdır

Bütün mahlûkatı En'âm-i Nas'ı  
Yaratılmış canın ruhtur kimyası  
Rahmet öfke kahır alem dünyası  
Şiarı insana İbreti çoktur

Batından zahirin varlığı doğuş  
Hakkı hak bilenin dileği bağış  
Sadakatlı kulun sonu kurtuluş  
O nuranı yüzler beyazdan aktır

Hesap günü hesap soran var bilin  
Farkı yoktur o gün karınca filin  
Hiç doğrudan şaşmaz mizân-ı milin  
Hakkı hak bilmeze Sırât tuzaktır

Arş dan arz-a iner rahmet kokusu  
Varsa bir gönülde aşkın noktası  
Açılır meşkine cennet kapısı  
Müstakim mirağın yolu buraktır

Kul Tuncay nefsin eyle müdafa  
Mesnetsiz gidilmez öte tarafa  
İdrak etmiyorsa bu ruhu kafa  
Anla ki yönünde rehberi yoktur

Tuncay Akdeniz



## Aşkına aşık ruhum

Beni yaratan Rabbim,olamam senden ırak  
Açtım sana elimi,koyma beni susuz aç  
Dünya ahret arası,yaşıatma bana firak  
Ezel ebedi sonsuz,haktır müstakim Miraç

Aşkına aşık ruhum,bedenim kara toprak  
Helâllığını alıp,bu dünyadan koparak  
Yel vurup titredikçe,dökülür daldan yaprak  
Sen istersen yeşerir,kökü kurumuş ağaç

Kainatta her varlık,sevgisiyle beslenir  
Semâların gölgesinde,yıldızları süslenir  
Hakka aşık olanlar,Rabbim diye seslenir  
Alemleri nâs içinde,koyma beni utangaç

Çileli aşk yolunda,gezerim gurbet gurbet  
Bülbülün derdi güldür,eder figanı feryat  
Ol yoktan can yaratan,haktır ilahi kudret  
Ey Tabipler tabibi,sensin derdime ilaç

Var olan her alemin,sahibi Yüce Kerim  
Şu fani aleminde,sensen seni isterim  
Kul Tuncayım bu canı,sana kurban ederim  
Her iki cihanında,can ruhum sana muhtaç

Tuncay Akdeniz

## Ateşden gömlektir aşkın busesi

Kudretten kök alır zerrenin özü  
Kün bir alem olur nev'i hücre  
Kubbeyi semâvat arş-ı gök yüzü  
O hüsnü arz'ının mavi perdesi

İlahi bir sanat bak kâinatı  
Olmasa olmazdı mizânî tartı  
Var yok alemdir canlı hayatı  
En büyük aşk bir karınca yuvası

Ağladıkça döker bulutlar seli  
Yönden yöne eser rüzgarı yeli  
Hû deyince titrer dalında gülü  
Ateşden gömlektir aşkın buse'si

Güzelini sevmek cenneti köşktür  
Sevip sevilmesi ilahi aşktır  
Leylânın aşkına mecnun maşuktur  
Her aşğın vardır sevda öyküsü

Hakikatı hakktır dünya hikaye  
İlmine günevîp çıkarma paye  
Canânâ kavuşmak olmalı gaye  
Adem de yemişti cennet meyvesi

Tuncayım dokunma sen zülfi yare  
Sanma ki sarılmaz Eyyûb-u yara  
Gönülden kalbini bağla didâr'a  
Rabbime ayandır aşkın cefâsı

Tuncay Akdeniz

## Ayrılığın vakti sandım

Aldı beni gece gündüz düşünce  
İçimde derdimi azdırmış sandım  
Acının sızısı kalbe vurunca  
Canımı canımdan bezdirmiş sandım

Kader erken kesti benim yolumu  
Anlamadım yağan yağmur dolumu  
Hoyratlar bağımda kırdı dalımı  
Harını bağımda gezdirmiş sandım

Gece gündüz sizler yaramın ucu  
Ayrılmaz yanımdan kardeşle bacı  
Göz attım ağlıyor başımın tacı  
Kader ayrılığı yazdırmış sandım

Tuncayım Mevla ya döndüm özümü  
Hasta yatağında açtım gözümü  
Dedim yavrularım görsün yüzümü  
Dostlar mezarımı kazdırmış sandım

Tuncay Akdeniz

## **Ayrılık içime sinmedi kızım**

Yavrum seni gözlerime kıymazdım  
Dökülen yaşlarım dinmedi kızım  
Sever,sever sevginize doymazdım  
Benim sevgim size candandı kızım

Şükür gelin oldun telli duvaklı  
Gülüm sen olasın dallı budaklı  
Evladın sevgisi her şeyden farklı  
Ayrılık içime sinmedi kızım

Her sabah bakarım senin odana  
Sensiz haram oldu sofralar bana  
Bir tabak noksandı dedim ana'na  
Bekledim yolunu dönmedi kızım

Annen gelir diye bekler yolunu  
Dedim kızın olmuş elin gelini  
Tuncay yanıp bitmiş savur külünü  
İçimde ateşim sönmedi kızım

Tuncay Akdeniz

## **B u s e n e**

Kimse bilmez derdi sorun çekene  
Yine perişandı halim bu sene  
Sevdiğim çiçekler dönmüş dikene  
Açılmadan soldu gülüm bu sene

Bahtıma gülmedi yaşamın yüzü  
Koydu yüreğime dinmez bir sızı  
Çileli ömrümün yok tadı tuzu  
Zehir oldu bana balım bu sene

Geçen gün bir daha gelmiyor geri  
Gönlüm kış yaşıyor yazı baharı  
Her yönden esiyor hicrân rüzgarı  
Koymadı yeşersin dalım bu sene

Günleri ayları dönüşür yıla  
Gurbet ellerinden görünmez sıla  
Hasretini çekmek zor gelir kula  
Vuslatına varmaz yolum bu sene

Günbe gün artıyor gamım efkârım  
Hergün zarardayım olmadı kârım  
Sol yanımlı yaralı bitmiyor zarım  
Feryadı figanda dilim bu sene

Yeni yıl ömrümden bir sene sildi  
Yaş ellidokuzdan altmışa geldi  
Hicranlar hüznünler bağrımı deldi  
Hep karalı geçti yılım bu sene

Alçaklı yüksekli dumanlı dağlar  
Kul Tuncaya kalmaz devranı çağlar  
Gelenler sevinir gidenler ağlar  
Güldürmez yüzümü zalım bu sene

Tuncay Akdeniz

## Baba oğul hasbihali

Baba oğul hasbihali

.....Oğul..

Yürüyordum yalın ayak yollarda  
Ne zaman gülecek yüzümüz baba  
Üşüyordum soğuk kışın karlarda  
Ne zaman gelecek yazımız baba

.....Baba..

Gel oğul gel sende üşür donarsın  
Seni gören baba nasıl dayansın  
Gaflet uykusundan zalim uyanşın  
Mevsim bozuk yazlarımız kış oğul

.....Oğul..

Bükülmüş belini yaslar duvara  
Gülmüyordu yüzü ezelden kara  
Elleri nasırlı parmaklar yara  
Ne zaman dinecek sızımız baba

.....Baba

Kemirdi bitirdi fareler yaman  
Ambarda tahıl yok harmanda saman  
Bunu kabul etmez din ile iman  
Zalimlerin gücü bizden baş oğul

.....Oğul

Rüyamda şehit dedemi gördüm  
Birikmiş derdimi önüne serdim  
Yalanım varsa baba namerdim  
Çoktur şehidimiz gazımız baba

.....Baba..

Dört yıl nöbet tuttum silah başında  
Cumhuriyet seksen iki yaşında  
Şehit anasının eli döşünde  
Gözümde kurumaz şimdi yaş oğul

.....Oğul..

Kendimi ararken zaman çağında  
Sözde demokrasi, gençlik ağında  
Ne solda fayda var nede sağında  
Kimseye geçmiyor sözümüz baba

.....Baba..

Bu güne dek şükür ettim övündüm  
Toprak kazdım kazma ile dövündüm  
Emek ettim tırnak ile didindim  
Çoluk çocuk benden ister aş oğul

.....Oğul.

Vatanın sevgisi sinmiş özüne  
O duygu yaşları inmiş dizine  
Gidiyoruz Avrupa'nın izine  
Kalmadı tadımız tuzumuz baba

.....Baba..

Yıkanmış beyinler kafalar örtük  
Mandacı düzenden bıkmışım artık  
Yiyiciler varken kapanmaz yırtık  
Yandaşları vermez sana iş oğul

.....Oğul..  
Nedir bu çekilen eza sefalet  
Bizde yokmu Ömer gibi adalet  
Peki nasıl kalkınacak bu devlet  
Umut bekler oğul kızımız baba  
.....Baba..  
Arayıp ta doğru yolu bulmalı  
Adalette Ömer gibi olmalı  
Kanuna yasaya doğru uymalı  
Ömersiz adalet düzen boş oğul  
.....Oğul..  
Yazık seni anlamayan düzene  
Yazık seni anlamayan yazana  
Yazık seni anlamayan ozana  
Aynı kan aynı can özümüz baba  
.....Baba..  
Tuncay oğlum size emanet vatan  
Toprağında şehit dedendir yatan  
Hainlerdir senin toprağın satan  
Şimdi düşmanların gönlü hoş oğul

Tuncay Akdeniz

## **Babalar için**

Baba gibi can bulunmaz  
Ağzımızda dildir baba  
Temelsiz yuva kurulmaz  
Sağlam temel beldir baba

Annem her gün ismin söyler  
Gölgesinde gönül eyler  
Başsız olmaz şehir köyler  
Baş kentimiz ildir baba

Başımızda baş tacımız  
Derde derman ilacımız  
Meyveli bağ ağacımız  
Bahçemizde güldür baba

Mutlu günde bayramımız  
Onsuz olmaz ayranımız  
Bereketli hep soframız  
Çiçek arı baldır baba

Kördüğümü elsiz çözer  
Gönlümüzde gizli gezer  
Kalem gibi yazı yazar  
Sevdamıza çöldür baba

Deryamıza gemi olur  
Her limana uğrar durur  
Önde gider yolu bulur  
Kaptanımız mildir baba

Dertler üst üstte dizilir  
Gam keder ile ezilir  
Tuncay'a bakar üzülür  
Açan kanat koldur baba

Tuncay Akdeniz



## **Babamın ikazı**

Dost iyi olursa düşman üzülr  
Aynasına bakar yüzü severim  
Bulut hüzünlenir yağmur süzülür  
Baharına bakar yazı severim

Bağbanın davası har ile yeldir  
Arının çabası petekte baldır  
Biliriz insanın düşmanı dildir  
Foyasına bakar sözü severim

Ne oldum ne olacağım demedim  
Bu dünya varını asla sevmedim  
Helali bırakıp haram yemedim  
Fazlasına bakar azı severim

Kin nefret önüne çok tuzak kurdum  
Menfaat çıkardan hep uzak durdum  
Ezanın vaktini imama sordum  
Duasına bakar haz-ı severim

Gönül denen elmas yakut taşıdır  
İşleyip süslemek sabır işidir  
O hilal duruşlar gözün kaşdır  
Edasına bakar nazı severim

Atarsan içinden kini gururu  
Ter döküp çalışan başarır zoru  
Vicdanın şerefın namusun koru  
Mayasına bakar kızı severim

Tuncayım sen görüldüğün gibi kal  
Beşikten mezara değişmez bu hal  
Bu resmi çizmeye yetmezki tuval  
Doğasına bakar özü severim

Tuncay Akdeniz

## Bakışların

Canımı benimden almadan evvel  
Koydu yüreğime köz bakışların  
Alem şahit olsun öderim bedel  
Aşk delisi etti göz bakışların

Bu dünyası bana değil ezeli  
Sevdanı ruhumda sezdim sezeli  
Cemâl-i güzelden daha güzeli  
Canıma can katar yüz bakışların

Mecnun'nu düşürdün Leyla çölüne  
Keremi yandırdın aşkın külüne  
Bülbülleri aşık ettin gülüne  
Yazımı kış eyler güz bakışların

Virane eyleme seven gönlümü  
Eceli döşümde görsen halimi  
Yar olmadan kabul etmem ölümü  
Ölmeden öldürür naz bakışların

Hüzünü hicrân-ı karma yarama  
Kalbi siper ettim bütün harama  
Aşkın defterinde baktım sırama  
Daha onbeşinde kız bakışların

Hükümsüzdür sayma deli sevdamı  
Ebet müddet çekmem geri davamı  
Dillere düşürür seven adamı  
Cana ferman yazar söz bakışların

Aşkta günah yokmuş yazılmaz vebal  
Kul Tuncay aşkımla ettim hasbihal  
Ay güneş yıldızım kudreti hilâl  
Gönlümü feht eder öz bakışların

Tuncay Akdeniz

## **Bana bana**

Umutla bekledim gönül bağı  
Meyve vermez oldu dal bana,bana  
Sevdam aşamadı umut dağını  
Geçit vermez oldu yol bana,bana

Hayaller kurmuştum deli gönlüme  
Dedim kavuşurum sevda eline  
Benim ahu zarım bağda gülüme  
Dallar vermez oldu gül bana,bana

Acı çektirilmez sağ olan cana  
Bu acılar zaten yetiyor bana  
Sazımla derdimi dökeyim sana  
Bak ses vermez oldu tel bana,bana

Tuncayım olmuşum dertler ortağı  
Dökülmüş dalımın gülü yaprağı  
Ben yarsız neyleyim bu viran bağı  
Sensiz hayat oldu çöl bana,bana

Tuncay Akdeniz

## Bana Ne

BANA NE

Bülbül gülü için çileden çıkar  
Gülü yok baharsız kırdan bana ne  
Hüzünlü geceler karanlık kokar  
Yanımda olmayan yardan bana ne

Sevgisiz sevdalar düşürür derde  
Çektirir araya bir kara perde  
Kır ağı yaprağa düşer seherde  
Dalımda olmayan bardan bana ne

Aşkın sevdasına yetmese gücü  
Gezdirir çölünde çektirir acı  
Tek çaresi bunun vardır ilacı  
Aradaki sevda sırdan bana ne

Bağbancı koymadı bağa girmeye  
Dikenler kıskandı gülü dermeye  
Dedim sonu ölüm gittim görmeye  
Kabulsüz duadan turdan bana ne

Duygular içimde bitmez efkarım  
Benim belli değil yazım baharım  
Yangın yüreğime yetmez ki karın  
Dağımda olmayan kardan bana ne

Ömür geçti saç döküldü yaşlandım  
Közsüz alev ocağında haşlandım  
Gül dalında ayva gibi taşlandım  
Bağımda olmayan nardan bana ne

Kul Tuncayım of çekerim derinden  
Dağı taşı titretirim yerinden  
Kurtulsaydım cehaletin kirinden  
Faydasız kazançtan vardan bana ne

Tuncay Akdeniz

## Bana ne.....2

Gül meşkine bülbül çileden çıkar  
Vatansız kafeste zar dan bana ne  
Canânsız muhabbet canımı yakar  
Gönlümde olmayan yar'dan bana ne

Gurbeti koymuşlar garibin adı  
Hicranmış hayatın en acı tadı  
Bir bağ bezemiştım kader budadı  
Dalımda olmayan bar'dan bana ne

Aşkın sevdasına yetmese gücü  
Sevda çöllerinde çektirir acı  
Derdinin çaresi leylâ ilacı  
Mecnundaki sevda sır'dan bana ne

Dünyalık görüşüm sevgi nazarım  
Gönüller seyrine açık pazarım  
Ahlaksız alemde bitmez efkârım  
Edepsiz hayasız ar dan bana ne

Hakk adelet bilmez bir sürü çapsız  
Rezalet diz boyu kârsız hesapsız  
varlıkla kirlenmiş dinsiz imansız  
Maddeci softadan kâr dan bana ne

Ömür geçti saç ağardı yaşlandım  
Meyve veren ağaç gibi taşlandım  
Haktan yana oldum haksız suçlandım  
Günahım yok ateş nar'dan bana ne

Kul Tuncay bulaşma nefsin kirine  
Hasret kaldık; Yüce Rabbin nuruna  
Vicdan cüzdan gelmiş burun buruna  
Şerefsiz yoksunu var dan bana ne

Tuncay Akdeniz

## **Başka gurbet sılamı var**

Hikmetinden sual olmaz  
Onun levh-ü kalemi var  
Varlığını akıl almaz  
On sekiz bin alemi var

Nebilere selam salmış  
O selamı Resul almış  
İnsanlığa rehber olmuş  
Ayet,ayet kelâmı var

Kırılır altın kafesi  
Birgün susar dilin sesi  
İki taş bir hediyesi  
Yarın sonsuz selamı var

Solacak açılan güller  
Konuşmaz lal olur diller  
Poyraz gibi eser yeller  
Has bahçede lâlemi var

Yeri göğü benim sandım  
Gökte uçan kuşa kandım  
Vay insanoğlu inadım  
Şirkten kötü belamı var

Tuncay uyan sabah oldu  
Nice gonca güller soldu  
Makam tahtlar kime kaldı  
Başka gurbet sılamı var

Tuncay Akdeniz

## Bayrağım

### BAYRAĞIM

Ay yıldız süslemiş yerleri arşı  
Mukaddes inancın yolu bayrağım  
Saygıyla okunur İstiklal marşı  
Şehit kanlarının alı bayrağım

Gönüllerde kutsal gibi sevilen  
Uğruna can verip elde edilen  
İstiklal nişanı burca dikilen  
Milli davamızın dili bayrağım

Türklük var oldukça sönmez bu ocak  
Gücümüzde vardır şerefli sancak  
Al yıldız hilâli baki kalacak  
Ulusal birliğin beli bayrağım

Cephede savaştı kahraman eri  
Zafer benim dedi dönmedi geri  
Şanlı bayrağında şehitler mührü  
Geçmiş i ibretle dolu bayrağım

Yuvasız kuşların yanık ötüşü  
Balkanların sana ağıt yakışı  
Altaylardan coşan selin akışı  
Asırlık çınarın dalı bayrağım

Düşmanlar baş vurdu oyun hileye  
Kim dayanır vatan için çileye  
Ulu batlı hasan dikti kaleye  
Şehit kanlarının gölü bayrağım

Vatanını seven etmezki kusur  
Bu aziz milletin yüreği cesur  
Şehit düştü ama olmadı esir  
Kahraman bileğin eli bayrağım

Tuncayım kurbanım aziz vatana  
Lanet olsun bayrağımı yırtana  
Sana kıyan Türk değil ki utana  
Türk'ün ay yıldızlı gülü bayrağım

22.03.2005

Tuncay Akdeniz

## Bayram günleri

Yazdıklarım gerçek değildir yalan  
Zengine ziyafet bayram günleri  
Varmıdır garibin yüzüne gülen  
Yoksula eziyet bayram günleri

Doğruluk yoludur din ile iman  
İslâmın şartına azaldı uyan  
Çoğaldı haramdan mide doyuran  
Bir yanı rezalet bayram günleri

Evlatlar sormuyor ana babayı  
Zaman unutturmuş dost akrabayı  
Yetimi düşkünün yatan hastayı  
Etmiyor ziyaret bayram günleri

Kimi gurbet elde boynunu büker  
Kimi hasretine göz yaşı döker  
Kimi geçim için çileler çeker  
Gariplere hasret bayram günleri

Fakiri yoksulu çekiyor çile  
Bu nasıl adalet düşün bir hele  
Zengin yatı ile gider tatile  
Fakire sefalet bayram günleri

Toplumdan gizlenir gerçek hakikat  
Müslüman geçinir kurduğu şirket  
Hele vurguncuya bu günler fırsat  
Vergisiz hâsilat bayram günleri

Her geçen günümüz karadan kara  
Bir türlü kapanmaz kanayan yara  
Yılda bir defa et görür fukara  
Cambaza ticaret bayram günleri

Şehit verdik Çanakkale'de Kars'ta  
Terör belasından analar yasta  
Vatana duyarsız kafalar hasta  
Zalimlere fırsat bayram günleri

Bu nasıl erkandır bu nasıl usul  
Geçmişini bilmiyor yetişen nesil  
Bu gidişat iyi değil velhasıl  
Gam kasavet olmuş bayram günleri

Kul Tuncay gerçeği yazdı sıradan  
Şu hinlere kızıyorum buradan  
Nefs'imle sınama beni yaradan  
Ya sabır ya gayret bayram günleri

Tuncay Akdeniz



## Beladır bela

Kurulu düzende olmasa huzur  
Derbeder vaziyet beladır bela  
Derdi varmı yokmu sormasa nazır  
Sağ cana eziyet beladır bela

Huzursuz yaşamak acı ızdırıp,  
Özlenen mutluluk olmuş bir serap  
Sevgi saygı yoksa halimiz harap  
Her kötü zihniyet beladır bela

Zehire gerek yok yılan yanında  
Kızınca diliyle sokar anında  
Şuçunu itiraf eder sonunda  
Özürde meziyet beladır bela

Ne Allaha uyar ne peygambere  
Dindarım geçinir kendi göre  
Çıkarına yemin içer bin kere  
Şeytanca şikayet beladır bela

Binleri birine zorla ezdiren  
Yardım için kuyruklara dizdiren  
Tatlı candan hayatından bezdiren  
Toplumda sefalet beladır bela

Hiç abat olurmu düzeni bozan  
Birgün belasını bulacak azan  
Fırsat elde iken sermaye kazan  
Şerefsiz şahsiyet beladır bela

Kul Tuncayım razı olsam çileme  
Kahretmezdim şahsım için âleme  
Benden ötesini döktüm kaleme  
Tebdil-i kıyafet beladır bela

Tuncay Akdeniz

## Belli

Uğruna yanıyor canda yüreğim  
Cilvesi edası nazından belli  
Elvan,elvan olmuş rengin çiçeğim  
Baharda açmışsın yazından belli

Seni gören düşer aşk sevdasına  
Yüzün boyamışlar nurun hasına  
Güzelliğin ilaç can yarasına  
Gözlerin bakışı yüzünden belli

Aşkın bulutları üstümde durur  
Çaktığın şimşekler kalbimi vurur  
Sevdamın külünü yeller savurur  
Yüreğimi yakan közünden belli

Ezelden yazılmış yazımız vardır  
Kaderden yazıyı silmesi zordur  
İki taş arası yeri mezardır  
Dünyama bakışın gözünden belli

Sevdanın ateşi yakar yandırır  
Kerem eder aslı için öldürür  
Akıtsan yaşını belki söndürür  
Çağlayıp akışın düzünden belli

Tuncay'ın içinde derindir yara  
Tabibi bulunmaz yaramı sara  
Kırdırdın dalımı rüzgara hara  
Döktün yaprağımı güzünden belli

Tuncay Akdeniz

## **Ben benimle**

Dünya aynasında özüme baktım  
Henüz ben benimle tanışamadım  
Damlaya,damlaya su gibi aktım  
Sel olup deryaya karışamadım

Unutamam geçmişimi dünümü  
Kör gözlerim görmez olmuş önümü  
Parsel,parsel eylemişler günümü  
Daha yarınları konuşamadım

Gözlerim baktıkça neleri gördü  
İçime birikmiş yılların derdi  
Bir kalem bir kağıt elime verdi  
Koyma akıl ile yarışamadım

İçim volkan gibi yandıkça yanar  
Hani derler arı çiçeğe konar  
Ezileni görsem yüreğim kanar  
Mazlumu ezenle barışamadım

Hasret akar gözlerdeki pınardan  
Gönül ayrılır'mı seven o yardan  
Yar selam göndermiş bizim diyardan  
Gidip hasretime kavuşamadım

Hiç kimseye mekan olmaz dünyada  
Kaptansız gemiler yüzmez deryada  
Tuncay imdat diye düşmüş feryada  
Daha bir limana yanaşamadım

Tuncay Akdeniz

## **Ben.....**

Acı tatlı hayat,yamanmı yaman,  
Hergün acı derdi,bitirir beni.  
Geriye dönmüyor,her geçen zaman,  
Dönülmez bir yolda,yürütür beni...

Gönlümün kalbine,kilit vuramam,  
Haktan gelen emre,karşı duramam.  
Merhamet tacını,asla kıramam,  
Hoş tebessüm içten,eritir beni...

Leylânın sevdası,düştü bu öze,  
Kerem gibi canı,yandırdım köze.  
Yaz bahar ayımı,çevirdi güze,  
Zemheri kışıyla,üşütür beni...

Sabahı olmadan,gün akşam olur,  
Çileli geceye,gönlüm ram olur.  
Yüreğe yerleşir,derdi gam olur,  
İnceden inceye,çürütür beni...

Saki bade sunar,sarhoşluk başta,  
Riyakâr mest olur,dostluk telaşta,  
İnsani değerle,madde yarışta,  
Kederi hüzüne,bürütür beni...

Hüsrânlar yağıyor,tatlı dilinden,  
Ayır dikenleri,diyor gülünden.  
Hükümdarı gider,zillet yolundan,  
Ne çareki yerde sürütür beni...

Kul Tuncayım bende,fani bir kulum,  
Hakka giden yoldan,ayrılmaz yolum.  
Bilirim her canlı,tadacak ölüm,  
Alır dünyasından,götürür beni...

Tuncay Akdeniz

## Bencileyin

Neyleyim fani dünyayı  
Gülemedim bencileyin  
Ömrümü eyledi zay ı  
Bilemedim bencileyin

Ab-ı hayat kevser suya  
Kanamadım doya doya  
Aradım hû diye diye  
Bulamadım bencileyin

Al ver ettim bu pazarda  
Gelir gider hep zararda  
İkrar verip bir kararda  
Kalamadım bencileyin

Tufanı ibret insana  
İnanmasan bak Kurân'a  
İlim dolu bu ummana  
Dalamadım bencileyin

Zay ettim gençlik çağını  
Kuruttum yeşil bağını  
Göz doyurmaz toprağını  
Bölemedim bencileyin

Muhammed İslamın gülü  
Yolu Hakikatın yolu  
Yaradanın halis kulu  
Olamadım bencileyin

Dövemedim nefis örsü mü  
Kabarttı kibir hırsımı  
Dünyadan ibret dersimi  
Alamadım bencileyin

Tuncay uyan aç gözünü  
Yaradana dön yüzünü  
Yunus gibi aşk sazını  
Çalamadım bencileyin

Tuncay Akdeniz

## Bende

Hicrân kalemleri deldi bağırımı  
Dünya yaşamının her derdi bende  
Dindiremez lokman hekim ağrımı  
Canımın cananı yâr derdi bende

Diyarı gurbetten bıktım usandım  
Keremin yandığı ateşe yandım  
Gül ararken diken dalına kondum  
Bülbülün efganı zar derdi bende

Hakk vâki olursa öderim borcu  
Sensizlik yürekte dinmez bu acı  
Dünya maddesiyle bozmam oruç'u  
Azabı ızdırap nâr derdi bende

İstemem dünyada devrânı demi  
Yüreğe kök saldı derdimin cemi  
Bilirim yarama süren var em-i  
Eyyüp yarasının sır derdi bende

O mülkü MELİK'dir Kadir İlâhi  
Görünmez ötesi Âlem ervah-ı  
Belki olmaz yarın günün sabahı  
O Rahmeti Rahim nur derdi bende

Kul Tuncay derdini kimler ne bile  
Yokları var eden yâr'dır müşküle  
Of demem uğruna çeksemde çile  
Rabbimin vuslatı tûr derdi bende

Tuncay Akdeniz

## **Bende bende.....**

Sevenler derdini,bağrına basar,  
Kanayan yarası,bak bende bende.  
Sevdalı yüreğim,kadere küser,  
Kin tutacak yürek,yok bende bende...

Daldım ötelere,düşündüm durdum,  
Yüreğimi hasret,narına vurdum.  
Gurbet ellerini,eyledim yurdum,  
Ağarmış saçlarım,ak bende bende...

Hilaf'ı Hakikat yoktur sözümde  
Yunusun aşkıyla gezdim izinde  
Kerem'in ateşi,yanar özümde  
Çakarsa sevdama,şok bende bende...

Bu aşkı sevdamı,anlatamaz dil,  
Akan göz yaşıma,şahittir mendil.  
Varsa bir günahım,yargıla adil,  
Kaderin vurduğu,ok bende bende...

Hakikatte boynum,kurbana adak,  
Ya ekber et ya'da,azat et bırak.  
Himmet dergahına,al beni çırak,  
Aşkın ateşini,yak bende bende...

Kul Tuncay ahvali halime bakın  
Bir canım var oda sevene yakın  
Yeter rızasını kazansam hakkın  
Bu sevdanın derdi çok bende bende

Tuncay Akdeniz

## Benden Sonra

Bir gün Şu dünyaya veda edersem  
Kendinle baş başa kal benden sonra  
G z  yaşlı seni koyup gidersem  
Damla,damla olur sel benden sonra

Gizli sırlarımın kapısı sende  
Helal et hakkını kalmasın bende  
Canımı sıkmasın ruhum bedende  
Dua için kalksın el benden sonra

Hep bahar yaŐardım sen ile kışın  
Sakin mezarıma düŐmesin yaşın  
Hakkın secdesinden kalkmazdı başın  
Otur namazını kıl benden sonra

Kolay değilki bu sevgiyi unutmak  
Gönlüm razı olmaz bırakıp gitmek  
Bülbülün arzusu bahara yetmek  
Açılmaz bağında g l benden sonra

Dünyasında var mı ebedi duran  
YoldaŐımız olsun imanla kuran  
Akıbeti gelir seninde sıran  
Gelirsin yanıma bil benden sonra

Bir düzen kurulu var aleminde  
Ayrılık yazılmış hak kel mında  
Tuncay'a dost demiş son selamında  
Rabbime olasın kul benden sonra

\*\*\*\*\*

Dost kaleminden inciler

\*\*\*\*\*

Daha ne söylesem, işte bu halim  
Beni sevmiş isen, kalmaz vebalim  
Beş çocuktan sonra, ötesi malum  
Gerçek mutluluğu bul, benden sonra.

 ster helâl etme, hakkın var ise  
Yalnız seni sevdim, konmadım pise  
Adım  ıktı benim, Koca Reis'e  
Gayri senin adın, dul benden sonra,  
Tek- tek saçlarını, yol benden sonra....Necati OCAKÇI

Sevgili hocam teşekkür ederim

Tuncay Akdeniz



## Benim

Yuva kurdu kalbime bu sevdanın ateşi  
Alev almış yanıyor köz deki narı benim  
Yamacımı ısıtmaz akşam batan güneşi  
Ağustosunna yağın yazda ki karı benim

Bülbülleri yas tutar mevsimleri sonbahar  
Gül,gül diye seslenen dilimde bir ahu zar  
Çiçekleri açmadan gül şenimi yaktı har  
Boz kırlarda dolaşan düz deki arı benim

Ruhumda eksilmeyen odur lokman iksiri  
Sol yanımda içinde kalbimde onun yeri  
Yar aşkına sunulan kim içmez ki zehir'i  
Ölmeden yar bekleyen özde ki diri benim

Umut bekleyen canlar, acılarla yoğrulur  
Dudaklar suya hasret yürek yanar kavrulur  
Dallar üstünde solan yaprak gibi savrulur  
Mevsim hazana döner güz deki sarı benim

Bir sevdanın uğruna düşmüşüm halden hale  
Yüreğimde sönmeyen o bir yanan meşale  
Yıldızları hüznü ay dönüşmüş hilale  
Toprak koynunda yatan bez deki kuru benim

Tuncayım yâr yolundan yoktur geri dönüşüm  
Vuslatımın menzili son duraktır gidişim  
Deryasında bir gemi dalgasıyla yok işim  
Ufukları görmeyen gözde ki körü benim

Tuncay Akdeniz

## Benim....8+7=15.Divan

Benim sevdamı yazmaya,yetmez mürekkep kalem,  
Kün"Kalû-Belâ"dan beri,bitmez hasretim benim.  
Ruhum aşkıyla yanarken, özümü bilmez âlem,  
Kara toprağın bağrında,odur rahmetim benim...

Şecde yerleri az gelir,bir nefesin şükrüne,  
Ömür boyu hamd ederim, yaşattığı her güne.  
Hiç kimseye vatan olmaz,fani denen virane,  
Ezel-i ebedi sonsuz; Hakk'tır gurbetim benim...

Yaratılmış kul beşerin,gözü gerçeği görür,  
Her ferâset sahibi,kalbi aşk ile erir.  
Mevlâsını arayanlar; Yunus yolundan yürür,  
Sadıkların kapısında,bitmez nöbetim benim...

Yaratılmış âleminde,canlı cansız her varlık,  
Her can ölümü tadacak,kara yerdir mezarlık.  
Berzah denen o alemde,hiç olmaz ihtiyarlık,  
Toprak olsada bedenim,ruhtur sûret'im benim...

Kul Tuncayım bu dünyaya,gelir gider bir defa,  
Her amel'in güzel olsun; Ahret'te çekme cefa.  
Yüce Rabbimin; Resulû,gül \*Muhammed Mustafa\*!  
Ümmetine kabul eyle,iman servetim benim...

ustalardan inciler

Andelib-i Zişân'ı var gönüllerin Gül ayı  
Kabirde Nûr Nişanı var Ahirette balayı  
Yaratılanın şanı var Yaratan'dan dolayı  
Bu Yunusun kesretidir,can enanetim benim...İ.Etem EKİNCİ.  
(Teşekkür ederim Etem hocam)

Halal haram karıştırdık zehir kattık ballara  
Zig zag ettik yürür iken gösterdiğin yollara  
Meccanen rahmete gark et dahil et has kullara  
Divanında yalvarmaya yoktur cüretim benim...Ozan Mikdat BAL  
(teşekkür ederim Mikdat hocam)

Tuncay Akdeniz

## Beyaz beyaz

BEYAZ BEYAZ

Güzelin güzeli,en güzel insan!  
Öz beşer kendince,OL beyaz,beyaz.  
Baharın neşesi,mart ile nisan,  
Açar çiçekleri,DAL beyaz,beyaz.

Toprağın üstünde,gazeller sarı,  
Neylersin dünya'da,mesnetsiz varı.  
Günde bin çiçeği,dolaşır arı,  
Kovanda peteği,BAL beyaz,beyaz

Bu aşkın ateşi,dokun'sa cana,  
Dünya'nın derdini,bırak bir yana.  
Kaynağından suyun,iç kana,kana,  
Aşkın pınarından,DOL beyaz,beyaz.

Gören gözle,görmeyeni,körü var,  
Bizi bizden iyi,bilen biri var.  
Her nereye bakşak,onun nuru var,  
Kâinat güzeli,GÜL beyaz,beyaz.

Bu sırrı hikmeti,çözemez şifren,  
Doğru ilim yaymak,asıl vazifen,  
Zerreyi delmeye,yetermi bu fen,  
Cehalet zırhını,DEL beyaz,beyaz

O sonsuzun sonu,alem'e gizdir!  
Fanide bu ömrün,yaşam'ı hazdır,  
Dünyalık serveti,üç metre bezdir,  
Bahtiyar olmaya,KÜL beyaz,beyaz.

Tuncay'ım bilmezler,yürek ağrı'mı,  
Bağlamışım büyük aşka bağı'mı.  
Hata yanlışlıkla,anla doğru'mu,  
Riyadan arınsa,DİL beyaz.beyaz.

Tuncay Akdeniz

## Beyim Beyim

Ben ağlar sen eğlencede  
Tasası yok beyim,beyim  
İşlerimiz imecede  
Çabası yok beyim, beyim

Şak,şak ile çıkar yasa  
Haklarımız korunmasa  
Hep açık veriyor kasa  
Fazlası yok beyim,beyim

Girmeyi almışız göze  
Karıştılar içimize  
Kıbrıs ırak sorun bize  
Şurası yok beyim,beyim

Çiftçinin ekmek parası  
Yoksa bunların çaresi  
Esnafın bitmez çilesi  
Kirası çok beyim, beyim

Ezdi emekli mağduru  
Aç gezer işçi memuru  
Çogaldı işsiz sorunu  
Çorbası yok beyim,beyim

Uyuttular kuzu,kuzu  
Fazla kaçırdılar dozu  
Bu turşunun fazla tuzu  
Markası yok beyim,beyim

Görüşmeler özel,özel  
İlişkiler gayet güzel  
Kürsüden okunur gazel  
Hocası yok beyim,beyim

Batmaz dedik bu gemiye  
Sarıldık suda köpüğe  
Her dalgıca bir hediye  
Sırası yok beyim.beyim

Öter ırak borazanı  
Uyarın dedik azanı  
Susturdu bunu yazanı  
Amcası yok beyim,beyim

Tuncayların öz vatani  
Kovarız toprak satanı  
Unutmam şehit yatani  
Anası çok beyim,beyim

Tuncay Akdeniz

## Beykoz

Boğaza bakıyor yüzü  
Görmek için gel Beykoz a  
Çağırıyor deniz sizi  
Yüzmek için gel Beykoz a

Boğazın güzel incisi  
Meyvelidir bağ bahçesi  
İçinde var on çeşmesi  
İçmek için gel Beykoz a

Doğası yeşil manzara  
Huzur veriyor insana  
Güller saçıyor her yana  
Sevmek için gel Beykoz a

Hayal değil gerçek doğa  
Manzarası renk, renk boya  
Plajlar da berrak suya  
Girmek için gel Beykoz a

Cennete benzer köşesi  
Hazret-i yuşa tepesi  
İmanın gönül kalesi  
Bulmak için gel Beykoz a

Izgara balık tavası  
Meşhurdur paça çorbası  
Oksijenli bol havası  
Almak için gel Beykoz a

Tuncay diyor iki gözüm  
Tarih kokuyor Beykoz um  
Gerçekleri görmek lazım  
Gezmek için gel Beykoz a

10.03.2002

Tuncay Akdeniz

## Bezmi Elest hal benim

Âdem babam Havva anam Er-râhim  
Yaratılmış beşer insan kul benim  
Halilürrahman-ı aslım İbrahim  
Ateşin içinde açan gül benim

Kainat-ı iklim zaman-ı vakit  
Aşk muhabettir Kurânı öğüt  
Kalbi hakka bağla özünü eğit  
Kelimeyi tevhid eden dil benim

Haksıza asiyim davamız büyük  
Bizim kitabımız yazmaz kötülük  
Leke kabul etmez İslamda benlik  
Dinim hakk'tır Muhammedi yol benim

Üç kıta mührüyüm tuğrası resmim  
Hoşgörü Mevlana Yunusu ismim  
Vatana meftunum düşmanı hasmım  
Ülkümün nizam-i üç hilâl benim

Ne kalbimde kin var ne dilde riya  
Çağım medeniyet yolum Enbiya  
İnsanca yaşama yeter bu dünya  
Dü cihanda bezm-i Elest hâl benim

İşgal edilmişti mübarek yurdum  
Diz çöktürdü yedi düvele ordum  
Yeniden Türkiye devleti kurdum  
Çanakkale gibi gazi il benim

Kul Tuncayım oğuz Türkü'n özü'yüm  
Yiğitlikte kürşatların gürzü'yüm  
Vatan için Atatürk'ün izi'yim  
Harp'de şehit sulhda istiklâl benim

Tuncay Akdeniz

## Bilelim

Bulutlar olmasa,rahmet var olmaz,  
Toprağında göl olmayı bilelim  
Çiçeği sevmese,arılar konmaz,  
Kovanında bal, olmayı bilelim

Kusur kabahat çok olur kulda  
Bülbülün sevgisi gül ile dalda  
Hasretlik içimde gözlerim yolda  
Gönüllerde hal olmayı bilelim

Her işin başına başlanır erken  
Ha bugün ha yarın yapayım derken  
Güllerin içinden ayrılmaz diken  
Dallarında gül olmayı bilelim

Çok gönül gezilir edeple arla  
Bahçivansız bağa neylesin tarla  
Rüzgar olup esme tipiyle karla  
Seherlere yel olmayı bilelim

Haramı katılmaz helal varına  
Güvenme dağların beyaz karına  
Hazırlığın yoksa eğer yarına  
Orasına yol olmayı bilelim

Tuncay diyor insan gönlü kırılmaz  
Hatır pazarına vicdan satılmaz  
Doğru varken eğrilere katılmaz  
Yaradan a kul olmayı bilelim

Tuncay Akdeniz



## **Bilen bilsin biz böyleyiz**

Ayrıımız gayrımız yoktur  
Öz Türkçedir dili Türk'ün  
Vatan için ölmek haktır  
Seksenbirdir ili Türk'ün

Vatan deyince ölürüz  
Ne uyur ne göz yumarız  
Haksıza kalem kırarız  
Adalettir mili Türk'ün

Üç kıtada var adımız  
Dalgalanır bayrağımız  
Şerefli şanlı ordumuz  
Hilâl yıldız alı Türk'ün

Aynı vatanda yaşarız  
Darda yardıma koşarız  
Küs olsak da barışırız  
Bükölmezki kolu Türk'ün

Hep bir millet beraberiz  
Bir çeşmeden su içeriz  
Aynı köprüden geçeriz  
Al kırmızı gülü Türk'ün

Tuncay diyor birlik lazım  
Türk oğluyum Türk tür özüm  
Bu vatan bu millet bizim  
Türk İslamin yolu Türk'ün 01.01.2002

Tuncay Akdeniz

## Bilesin

Hakkına razı ol doğrudan şaşma  
Ölçün tartın darasını bilesin  
Faydasız işlerin peşine koşma  
Dünya ahret arasını bilesin

Yavaş, yavaş saçlar aka dönüyor  
Güneşin altında buzlar eriyor  
Durakta lambalar yanıp sönüyor  
Geçişinde sırasını bilesin

Seyrine sergiler dünya pulunu  
Kandırdı malına nice kulunu  
Uzatma elini keser kolunu  
Ak günlerin karasını bilesin

Rabbimin verdiği ihsana şükür  
Can hedef nişanı akılla fikir  
Tevhidi imanla, dillerde zikir  
Yüreklerin yarasını bilesin.

Nazar et gözünle çevreni tanı  
Noksansız donatmış bak asumanı  
Gece gündüz ile geçen zamanı  
Oturduğun yerin,kirâ'sını bilesin.

Tuncay ateşinde yaksa özünü  
Dünya doyurmazmış kulun gözünü  
İster çoğundan al ister azını  
Hakka şükür duasını bilesin

Tuncay Akdeniz

## Bilmek gerek

İnsanlığın iyiliğın  
Sırasını bilmek gerek  
Çiçek ile karanfilin  
Şarısını bilmek gerek

Bilinmez ki sırdır alem  
Aracıdır dile kalem  
Hakkın emri yüce kelâm  
Şurasını bilmek gerek

Bulut ağlar döker yaşı  
Sabırdır her ilmin başı  
Hak yaratmış arzı arşı  
Arasını bilmek gerek

Ölümde hak dirilmekte  
Her canlı bunu bilmekte  
İş libası giyinmekte  
Orasını bilmek gerek

Mekan kılmış dağı taşı  
Yuvasız koymamış kuşu  
Hayat denen uzun koşu  
Turasını bilmek gerek

Önündeki derin kuyu  
Çalışmasan çıkmaz suyu  
Tabiatın budur huyu  
Burasını bilmek gerek

Tuncayım hep kardeş olsak  
Yol bilenle yoldaş olsak  
Dertlilere sırdaş olsak  
Yarasını bilmek gerek

Not.bu şiirim zamana göre içimden gelen bir duygudur.Gönül dostları ile paylaşmak istedim hiç bir amaca yönelik değildir.

Tuncay Akdeniz

## **Bilsene Yar Bilsene**

Kerem etti beni sevdaya saldı  
Ben yanmadan savurdular külümü  
Mecnun Leyla için çöller yol oldu  
Ben varmadan kapadılar yolumu

.....Bilsene yar bilsene  
.....Yar halimden bilsene  
.....Sensiz geçen her günüm  
.....Bana gelir bin sene

Engel olman seven seveni alsın  
Aşkın pınarından bu sevda dolsun  
Bağımdaki güller hep senin olsun  
Ben dermeden soldurdular gülümü

Tuncay derki gerçek seveni buldum  
Bu aşkın yolunda yoruldu kaldım  
Bülbül gibi gülün dalına kondum  
Ben konmadan budadılar dalımı

Tuncay Akdeniz

## Bin göl depremi

Bir mayıs sabahı deprem duyuldu  
Tarihe adını yazmış bin gölün  
Kara haber her tarafa yayıldı  
Her yerini deprem kazmış bin gölün

Saatler gösterdi gece üçünü  
Analar başında yoldu saçını  
Enkazlar kaplamış şehir içini  
Deprem düzenini bozmuş bin gölün

Depremin acısı acıdan acı  
Kardeşine ağıt yakıyor bacı  
Dışarı da kalmış ellerin ucu  
Nice canlarını ezmiş bin gölün

Bu bir büyük yıkım acı felaket  
Boğulmuş yasına bütün memleket  
Var olsun Mehmetcik ediyor hizmet  
Depremler yeniden azmış bin gölün

Enkazın altında minik öksüzler  
Umutla bekliyor o yaşlı gözler  
Kalplerden silinmez bu acı izler  
Geriye enkazı dizmiş bin gölün

Tuncay in kanıyor derin yarası  
Depremde yıkılmış okul binası  
Ne öğrenci kalmış nede hocası  
Deprem içine sızmış bin gölün

01.05.2003

Tuncay Akdeniz

## **Bir bana.....**

Aşkın gülşeninde açılan gülü  
Dersemde bir dermesemde bir bana  
Gönül bağlarımın kurumuş dalı  
Kırsanda bir kırmasanda bir bana

Yâr sevdası almış başımdan aklı  
Kaderiyle başa kim çıkmış haklı  
Bende ki yüreğin yarası farklı  
Sarsanda bir sarmasanda bir bana

Veren alır canı buyurmuş ayet  
Değişir dünyası biter muhabbet  
Ruhsuz bedenime değişik hayat  
Versende bir vermesende bir bana

Gönlüm viran olmuş hata bendemi  
Kurumak bilmiyor gözümün nemi  
Bana deva olmaz tabibin em-i  
Sürsende bir sürmesende bir bana

Senden başka beni duyanım yoktur  
Benim gibi dertli aşıklar çoktur  
Sineme saplanan çıkmaz bir oktur  
Vursanda bir vurmasanda bir bana

Tutuştı yanıyor can yavaş yavaş  
Bir ben değil alem ediyor savaş  
Velhasılı kelâm hâlimi kardeş  
Sorsanda bir sormasanda bir bana

Belki olmaz yarın günün sabahı  
Mihman et yanına; Kadir İlâhi  
Kul Tuncay göründü vuslatın râhı  
Dursamda bir durmasamda bir bana

Tuncay Akdeniz

## **Bir gün**

Kimseye kalmamış dünyanın mülkü  
Toprağına beden inecek bir gün  
Hazret- i ademdi insanın ilki  
Her gelen geri dönecek bir gün

Bu fani böyledir durmadan döner  
Kainat lambası kudretten yanar  
Lambadaki yağın bitince söner  
Yanan kandillerin sönecek bir gün

Bur da ne yaptıysan gelir önüne  
Yardım eder imanına dinine  
Ettiğin iyilik kalır yanına  
Herkes ektiğini bi ecek bir gün

Niceleri geldi gitti bu hana  
Kalmadı burası şaha sultana  
Tuncay bir gün döner asıl vatana  
Ecel şerbetini içecek bir gün

Tuncay Akdeniz

## **Bir nefeslik bu cihanda**

Bir nefeslik bu cihanda  
Can değişir dünyasını  
Ecel gelir fi zamanda  
Giydirir hakk libâsını

Çağırıyor Davud-i ses  
Duy gayriden umudu kes  
Hû diyorsa nefes nefes  
Kabul eder dua'sını

Ne dilersen haktan dile  
Aşık olan çeker çile  
Erişirsen o menzile  
Hakktan alır nemâ'sını

Hakka inanmaktır gaye  
Seveni eder himaye  
Cenneti değil hikaye  
Giden sürer sefâ'sını

Her güzelin aşığı var  
Dilinden düşmez ahuzar  
Beşikten mezara kadar  
Seven çeker cefâ'sını

Ne ayyaşım nede sarhoş  
El zan eder yürek bom boş  
Derde derman verene koş  
Varan bulur devâ'sını

Kul Tuncayım himmet için  
Farz-ı vacip sünnet için  
Muhammed-i ümmet için  
Arar bulur Mevlâ'sını

Tuncay Akdeniz



## **Bir olmayınca**

Her güzele aşık olup sevemem  
Leylâ dan güzeli yâr olmayınca  
Her gördüğüm dağa ulu dağ demem  
Yamacı başında kar olmayınca

Anam gibi can koruyan bir melek  
Babam gibi yiğit bükülmez bilek  
Dar günüme tokat vurunca felek  
Namerde güvenmem er olmayınca

Sadakatlı dostu mihman eylerim  
Sabırı derdime derman eylerim  
Dilimi lal sözü nihan eylerim  
Söylemem birine sır olmayınca

İnsan fitratında en güzel kimya  
Namus şeref vicdan edebi haya  
Ütanması yoksa başlar yaymaya  
Âleme faş eder ar olmayınca

Gösterişe güzel olsa ne yazar  
Nefisle çevreyi etmişse bizar  
Şanma ki kurtuluş girdiği mezar  
İnsanı kalbinde nur olmayınca

Kul Tuncayım; İnsan geldik cihana  
Senliği benliği bırak bir yana  
Huzursuz bir yaşam viran insana  
Milletin sevgisi bir olmayınca

Tuncay Akdeniz

## **Bir senin demiş**

Bir senin demiş

Hak aşkına kainatı yaratmış  
Her canlı varlığa yer senin demiş  
Onsekiz bin çeşit kalbin donatmış  
Sevdiği kuluna yar senin demiş

İncil zebur tevrat eyledi beyan  
Dört kitap başını bağladı kur'an  
Bunca kavimlere kalmadı mekan  
Resülü habibe nur senin demiş

Gül için figanı vermiş bülbüle  
Şükür tekbirini getirsen dile  
Gönül dükkânını hakka sergile  
Kırklar makamında pir senin demiş

Bilinir insanlık adem'den beri  
Kul Tuncay'ım bende beşerin biri  
Buldum hak yolunu dönemem geri  
Kendini bilene bir senin demiş

12,08,2003

Tuncay Akdeniz

## **Bir ses gelir ötelerden**

Gördüğün alemler değil sahipsiz  
Tufanda batmadı; Nuh'un gemisi  
Hidayete eremesin rehbersiz  
Boşa akıl yorar dünya delisi

Hikmeti bilinmez geçiyor zaman  
Kün alem içinde Ademdir insan  
Tevhid'e dil verdi kalbine iman  
Secdeye kapandı o an nebisi

Zaman geçer dünya döner yerinde  
Hayat denen durur günün birinde  
Nice sır var görünmezki derinde  
Deryasında balık yuttu Yunusu

Haktan gelir hakka gider nesneler  
Gaflettemi gözü gören kimseler  
Ansız gelir ecel ruhu enseler  
Son nefesten başlar Ahret uykusu

Her yol hakka çıkar bu bir tâbirdir  
Amelleri güzel eden sabırdır  
Her nereye gitsen sonu kabirdir  
Bu binanın hiç kapanmaz kapısı

Tuncay dergahında erit dideni  
İbrettir cihana gelip gideni  
Ecel ayırıyor ruhtan bedeni  
Kime kalmış bu dünyanın tapusu

Tuncay Akdeniz

## **Bir Sevdadır Batman**

Tarihten öğrendim Elakhan adı  
Asırlık çınarın dalı BATMAN dır  
Medeniyet şehri yaşamın tadı  
Kültürün libası tülü BATMAN dır

Yavuz Selim hanla aynı yaştasın  
Adın İLUH köyü sen bir başkasın  
Altından değerli gözde kaştasın  
Türkiye'nin gözde ili BATMAN dır

İlahi bir sırdır beştir ilçesi  
Evliya diyarı köyü beldesi  
Hasankeyf kalesi ayrı bir süsü  
İslam'ı alimler gölü BATMAN dır

İnsana sevgiyle dostlukla bakar  
Doğudan diclesi sevdıyla akar  
Raman kuyusundan petrolü çıkar  
Türkiye'nin eli kolu BATMAN dır

Kimseler sormamış nasıl geçimi  
Köyleri kazası vermiş göçünü  
Şiirle ağıtla dökmüş içini  
Hasret yaşlarının seli BATMAN dır

Sevginin yuvası doğruluk özü  
Yatırıma uygun ovası düzü  
Misafir gidince gülüyor yüzü  
Dostluk bağlarının gülü BATMAN dır

Tuncay dan hediye yazdım şiirin  
Kadım dost edindim iki şairin  
Anlatamam seni tarihin derin  
Söyletsem tarihi dili BATMAN dır

Tuncay Akdeniz

## **Bir Sevdasın Türkiyem**

Anadolu baştan başa vatanım  
Ecdattan yadigar yersin TÜRKİYEM  
Çoktur toprağında şehit vatanım  
Gönülde sevdamız birsin TÜRKİYEM

Şehitler diyarı yeşil bağlarım  
Sarıkamış için yürek dağlarım  
Çanakkale sırdır coşar çağlarım  
Şeyyit çavuş gibi ersin TÜRKİYEM

Kıyamete kadar sönmez yıldızı  
Nine hatun gibi kadını kızı  
Sütçü imam kokar ovası düzü  
Yıkılmaz kalesin sursun TÜRKİYEM

Seninle övünür dik durur başım  
Senin için bitmez benim savaşım  
Nimettir toprağın ekmeğim aşım  
Allah Bereketin versin TÜRKİYEM

Cephelerde yeri göğü inlettin  
Ağıtlar yaktırdın türkü söylettin  
Minarenden ezan sesi dinlettin  
Bağımsız ilkesi hürsün TÜRKİYEM

Anlatsam tarihin geçmişin derin  
Cihanda bulunmaz eşin benzerin  
Medeniyet kültür asıl hünerin  
Dünyaya örnektir dersin TÜRKİYEM

Hangi devlet senin yerini tutar  
Sevgin yedi düvel içinde atar  
Evliya ereni bağrında yatar  
Allah'ın vergisi nursun TÜRKİYEM

Nice çağ yaşattın sen kucağında  
Peygamber nişanı var sancağında  
Şehitlerin kanı al bayrağında  
Seni gören selam dursun TÜRKİYEM

Sen Türklüğün yurdu aziz vatansın  
Tuncay vatandaşın közünde yansın  
Sana hain bakan yüzler utanşın  
Gözleri gerçeği görsün TÜRKİYEM

12.10.2006

Tuncay Akdeniz

## **Bir umut (ağıt)**

Yaz mevsimi ağustosun son günü  
Gözüm yollarında kaldı nerdesin  
Karalara giyindirdin sen beni  
Kader bize kara çaldı nerdesin

Düşürdün içime acı bir sızı  
Perişan eyledin yaktın sen bizi  
Sordum deryalara bulunmaz izi  
Kader yazımızı sildi nerdesin

Açmadan gülümü yaktı kır ağı  
Kırdı dallarımı döktü yaprağı  
Ben sensiz neylerim bu viran bağı  
Açmadan güllerim soldu nerdesin

Mezarın olsaydı dikedim taşı  
Oturur başına dökerdim yaşı  
Tutuştı yanıyor yürekler başı  
Hicrani bağrımı deldi nerdesin

Tuncay diyor yine karalı başım  
Ses verdim sesimi duymaz kardeşim  
Seni deryalarda arıyor eşin  
Asker oğlun bile geldi nerdesin

Bu şiir gerçek bir olayın öyküsüdür

Tuncay Akdeniz

## **Bir virane hal benim**

Yaz bahar peşinde dolaşan hüzün  
Kışın müjdesini haber veriyor  
Seyrine bakışan o elâ gözün  
Hasretinden karlı dağlar eriyor

Hakk ebedette var mı yaşayan diri  
O gelen gidenler bizlerden biri  
Alem de ibreti görmüyor körü  
Her şeyi o bizden iyi görüyor

Bu aşkın yolları ne dik yokuşmuş  
Çilesini çeken hep bitap düşmüş  
Geceyle gündüzün huyu değişmiş  
Her gün bir birine hesap soruyor

Doyurmaz dünyası beyim aç gözün  
Var mı bir yerinde iyilik izin  
Dünyanın maddesi güldürmez yüzün  
Var servetin dünyasında duruyor.

Dünyalık hırsıyla nefsi heveste  
Tükenir bir ömür bir can kafeste  
Muradın yar ise en son nefeste  
Secdeye varanı Allah koruyor

Kul Tuncay söylemez dili lâl benim  
İşte ibret alacaksan al benim  
Sona kalan bir virane hâl benim  
Can özüm özüne selam duruyor!

Tuncay Akdeniz

## **Biri unutmam unutma**

Yazılan kelâmı oku  
Biri unutmam unutma  
Yaratılan değil baki  
Yâri unutmam unutma

Gönül hatır sorar iken  
Gül seven ayırmaz diken  
Namus haya edep erkân  
Ar'ı unutmam unutma

Hakk Mevlâya bağla meğil  
Başın koy secdeye eğil  
Kulluk etmek kolay değil  
Sir'rı unutmam unutma

Bu dünyası kalmaz bana  
İbreti alemdir sana  
Sefası cefası cana  
Nârı unutmam unutma

Tatlı diller zehir kusar  
Gönül umduğundan küser  
Ah güzgarı yaman eser  
Harı unutmam unutma

Varlığını toprak eden  
Ruhsuz üryan kalır beden  
Geri dönmez hakka giden  
Turu unutmam unutma

Tuncay ayrılmaz hak yoldan  
Korkum yok rüzgardan yelden  
Bülbül ayrılır mı gülden  
Zarı unutmam unutma

Tuncay Akdeniz



## **Biri var**

Kelâm'ı Hilkat-ı gerçek beyanat  
Âyet âyet hecesinde biri var  
Enel-haktan beri var olan hayat  
Bez-mi elest öncesinde biri var

Zamansız mekansız münezzeh sırdan  
Yokları var eder turab-ı Tûr'dan  
Ol ki yaratıldık hâtem-ül Nûr'dan  
Bu kimyanın hücrelerinde biri var

Gök kubbeler yakut yerleri cevher  
Doğasına yeşil giydirir bahar  
Güneşi doğunca yıldızlar söner  
Her gündüzün gecesinde biri var

Kurân'da ki Âyet hükmü yerince  
Sırât köprüsünün yolları ince  
O dilerse fili yener karınca  
Bu kuvvetin cüsesinde biri var

"Hâlık-ı" Kainat Sübhan-ı güzel  
Küllî mahlûkatın ervah-ı güzel  
Beytullah makamı cihan-ı güzel  
Her namazın secdesinde biri vardır

Görünmeyen sırdır gayb-ı alemi  
Kul Tuncay'a rehber hakkın kelâmı  
Muhammed-i ümmet dinim İslami  
Fahr-i alem yücesinde biri var

Tuncay Akdeniz

## **Bitmedi derdim**

Otuz yıldır yazdım bitmedi derdim  
Dizdim dertlerimi dillere döktüm  
Dertli,dertli nice insanlar gördüm  
Yazdım dertlerimi tellere döktüm

Bir yolculuk yaptım sonsuz umuda  
Kapandı yollarım dağlar arada  
Gitmiyor kervanım bekler sırada  
Gezdim dertlerimi yollara döktüm

Birikmiş içime yıllarca dertler  
Birisi bitmeden binini ekler  
Mecnun sahralarda Leylayı bekler  
Bezdım dertlerimi çöllere döktüm

Tuncay in kalmamış ahi amanı  
Bürümüş başımı dertler dumanı  
Yer yedi bitirdi ana babamı  
Süzdüm dertlerimi sellere döktüm

Tuncay Akdeniz

## Bizim

Baykuş konmuş, bülbüllerin yurduna,  
Ördeksiz, turnasız, gölümüz bizim.  
Sevdayı sürmüşler, dağlar ardına,  
Mecnunsuz, Leylasız, çölümüz bizim.

Toprak'ta çürümüş, fidanın kökü,  
Sırtımızdan inmez, gurbetin yükü.  
Ayrılık yanında, ölüm'ü ne ki  
Hasrete kavuşmaz, yolumuz bizim.

Fani'dir dünyası, oyalar bizi,  
Acıları bitmez, dert dizi, dizi.  
Peşinden ağlatır, oğlu kızı,  
O zaman bükülür, belimiz bizim.

Kimi kimsesizdir, kimi yuvasız,  
Dünyayı verseler, neyler'sin yarsız.  
Keman akort tutmaz, düzen ayarsız,  
Ustasız çıraksız, telimiz bizim.

Can beden içinde, kutsal bir köşe,  
Gönüller huzursuz, kalmamış neşe.  
Yeniden yapılmaz, kırılan şişe,  
Şaşılacak olmuş, halimiz bizim.

Tuncayım neylerim dünyada malı,  
Zengine gül verir, fakire çalı.  
Deryada dövündüm, dalga misali,  
Dertli, dertli çağlar, selimiz bizim.

-----  
Dostlardan gelen inciler  
-----

Baykuş komuş viranede ötmüyor.  
Mecalim kalmadı takat tutmuyor.  
Derdimi söylesem derman yetmiyor.  
Ne olur güzel dost halımız bizim.....Aşık KORHANİ

Tuncay Akdeniz

## **Bizim köyleri göreydin**

Yavrum sen babana köyümü sordun  
Çayır çimen biçilende göreydin  
Sen bizim köylerin neyini gördün  
Kır çiçeği açılанда göreydin

Dedem babam köyde yaşadı gitti  
Bir devir böylece kapandı bitti  
Her sofrâ başında ayran kuruttu  
Sabah çorba içilende göreydin

Dağlar yamacında orman sıralı  
İçinde gezerdi ceylan maralı  
Çoban sürüsüne çalar kavalı  
Koyun kuzu seçilende göreydin

Yine hatırlattın eski zamanı  
At öküzle döver idik harmanı  
Unutamam dirgen tırmık yabanı  
Patatesler sökölende göreydin

Çalıştık durmadan hep gündüz gece  
İş belli değildi sanki bilmece  
Birlik çalışırdı ırgat imece  
Yaylalara göçölende göreydin

Kış mevsimi başlar köylerde oyun  
Oğlan kıza sorar ne zaman toyun  
Nişanlı gençlere kurulur düğün  
Halayları çekilende göreydin

Böyle yanıyorum yetmiş den beri  
Beni söndüremez dağların karı  
Bu Tuncay olmuştur hasret pınarı  
Göz yaşlarım dökölende göreydin

Tuncay Akdeniz

## **Bizlerin arasına**

Ey beşeri kul insan,güzel eyle ameli,  
İkicilik düşürme,bizlerin arasına...  
Ağırdır hesap günü,iftiranın bedeli,  
Karıştırma yalanı,sözlerin arasına...

Yayıldı yer yüzüne; Hakkça eşit adâlet,  
Ahlâk denen vicdanı,satın almış cehâlet.  
Koru namus şerefi,bozulmasın asâlet,  
Kat sevgini büyüsün,özlerin arasına...

Her can taşıyan canlı,bir birine muhtaçtır,  
Başı yüksek dağların,güzelliği yamaçtır.  
Bin bir çeşit tadiyla,meyve veren ağaçtır,  
Nice sırlar gizlemiş,gizlerin arasına...

Gaybına akıl yorma,o görünmez bir sırdır,  
Yarattığı her alem! .Allah katında birdir.  
Güzeli çirkin gören,kendine bakar kördür,  
Yüksek dağlar yaratmış,düzlerin arasına...

Kıyametten yamandır,yaşadığın şu zaman,  
Ömür uzun değildir,uyan artık ey insan.  
On sekizbin alemin,sahibidir o Rahman,  
Şükür eyle yaş akıt,dizlerin arasına...

Kul Tuncayım unutma,yol uzun ömür kısa,  
Her iki cihanında,değişmez yargıç yasa.  
İnsanoğlu kendini,önce bir yargılasa,  
Şah olsan saracaklar,bezlerin arasına...

Tuncay Akdeniz

## Boyası çıktı

İpek diye aldım kutlu kumaşı  
Daha yıkamadan boyası çıktı  
Viraneden tuttum besledim kuşu  
Oda baykuşların balası çıktı

Hakkı bilmeyenden olduk davacı  
Delilsiz davaya bakmıyor savcı  
Şahit ben olurum dedi riyacı  
Oda yandaşların dayısı çıktı

Herkese inandık ettik baş tacı  
Dünkü cambaz olmuş bugün modacı  
Günahsız dönmüştü o temiz dinci  
Onunda şeytanla foyası çıktı

Kafasına göre yazan yazana  
Tencereyi eşit ettik kazana  
Haklının hakkını sordum düzene  
Oda yüzsüzlerin bayısı çıktı

Tuncay'ım derdimin gelmez arkası  
Giydirdik cahile alim hırkası  
Sildim boyasını çıktı markası  
Oda kutupların ayısı çıktı

Tuncay Akdeniz

## Bozuldu

Yirminci asrın sonu biterken  
İnsanlar değişti kullar bozuldu  
Çıkarları için yalan söylerken  
Doğrular değişti haller bozuldu

Terk eden köyünü şehir e dolmuş  
Çağ atlamış yanı modaya uymuş  
Uç beş kelimeyi turistten duymuş  
Türkçemiz değişti diller bozuldu

Bu senin neyindir sorsalar gence  
Halasına teyze dayıya amca  
Akrabayı bile tanımaz bence  
Sılası değişti eller bozuldu

Tuncayım yaşarım ömür boyunca  
Her sabah bakarım karşı yamaca  
Yaprağı dökülmüş bakın ağaca  
Renkleri değişti güller bozuldu

Mal dünya sevgisi öne geçince  
İnsanlar zalimi lider seçince  
Eşkiyalar dağdan şehre göçünce  
Barikat değişti yollar bozuldu

Herkes gördüğüne apışıp kalmış  
İnsanlar irfanı ilmi bırakmış  
Sahtekar maskeyi-İslamı takmış  
Hakikat değişti haller bozuldu

Son iki dörtlük Sayın Şair Mikdat balın kendisine aittir hoş görüsüne sığınarak şiirime ilave ettim katkılarından dolayı kendisine teşekkür ederim.

Tuncay Akdeniz

## Böyle olsaydı

Kimseye yar olmaz dünyası fani  
Hayat hakkım yaşamayı isterim  
Türlü nimet vermiş ye gani,gani  
Adilane paylaşmayı isterim

Adem derler insanların atası  
İnsan oğlu kuldur olur hatası  
Bir vatanın olmaz doğu batısı  
Her yerinde dolaşmayı isterim

İnsanın insandan ayrımı olmaz  
Kimi korkmaz kimi arsız utanmaz  
Yıllarca küs durur belki konuşmaz  
Dargınlarda barışmayı isterim

Geçmiş den bu güne emek katana  
Sakin laf ettirme şehit yatana  
Sahip ol demişler bayrak vatana  
Gerekirse savaşmayı isterim

Sevgi muhabbetten hoş görü olur  
Gönül muhabbeti gönülde kalır  
İnsanın halinden insanlar bilir  
Bir biriyle tanışmayı isterim

Hakka karşı yalan olmaz sözümüz  
Doğruluk mertliktir bizim özümüz  
El ele verirse artar gücümüz  
Vatan için çalışmayı isterim

Dini ırkı neyse insan hepimiz  
Sevgiden yana ol diyor dinimiz  
Şair Tuncay susmuş çıkmaz sesimiz  
Özgür,özgür konuşmayı isterim

Tuncay Akdeniz



## **Böylesin dünya**

Dünyanın sırrı'na akıl erilmez  
Değirmeni susuz, döndüren dünya  
Başa kadar bunda devran sürülmez  
Nice ocakları söndüren dünya

Her gişeden bize bilet aldırır  
Yüzmez gemisine insan bindirir  
Zamanla yarışır günün doldurur  
Limansız deryada indiren dünya

Kalmamış dünyanın lezzeti tadı  
Yar olmaz kimseye yalandır adı  
Bir yandan geleni bir yandan yedi  
Toprağa canları gömdüren dünya

Gördünmü fanide baki kalanı  
Eceline var mı çare bulanı  
Ebede hazırla lazım olanı  
Madde ile gözü kandıran dünya

Tuncay'ı aldatır, o benden kurnaz,  
Gözün doyursa'da, kalbi doyurmaz.  
Hak adalet desen, ona'da uymaz,  
Aslanı çakala, yendiren dünya.

04.01.2000

Tuncay Akdeniz

## **Böylesin kader**

İyilik mi ettin bende bilmedim  
Ağlaya, ağlaya gözden eyledin  
Geçti mevsimlerin gülün dermedim  
Bahardan eyledin yazdan eyledin

Beklettirdin bana boşa dünyayı  
Sen ayırdın benden ana babayı  
Unutturdun bana dost akrabayı  
Tatlı muhabbetten sözden eyledin

Üfledin lambamı gece söndürdün  
Al yerine karaları giydirdin  
Bal yerine zehirleri yedirdin  
Lezzetten eyledin tuzdan eyledin

Bu Tuncay in senle açık arası  
İyileşmez bende gönül yarası  
Kabul olmaz dedin garip duası  
İnsandan eyledin özden eyledin

Tuncay Akdeniz

## **Bu akşam Ozan Mikdat Balın Bu sabah adlı şiirine naziredir**

Aldım mektubunu açtım zarfını  
Can dostumdan haber aldım bu akşam  
Sevgiyle donatmış satır harfini  
Teselliyi dostta buldum bu akşam

Her zaman aradın halımı sordun  
Esen rüzgarlara hep karşı durdun  
Samdım ki kolların boynuma sardın  
Hasret yaşlarıyla seldim bu akşam

Dostum selamını göndermiş bana  
Binlerce teşekkür az gelir sana  
Canım gibi sevdim söyleyin ona  
Sevgi pınarından doldum bu akşam

Gönlüm ilenirken dostum ah demiş  
Yürekte yaralı ne zaman gülmüş  
Bu sabah sayfama şiir göndermiş  
Dostun deryasına daldım bu akşam

Ses verdin sesini kattım sesime  
Asla aldanmadım dünya süsüne  
Gönlümü kapattım yar kafesine  
Rabbimle baş başa kaldım bu akşam

Tuncayım önümde yol ince,ince  
Ne gündüzüm belli ne gecem gece  
Dostların sevgisi her şeyden önce  
Mikdat bala haber saldım bu akşam

13.09.2006

Tuncay Akdeniz

## **Bu Ayda (Ramazan)**

Açıldı aleme rahmet kapısı  
İlmik,ilmik düğüm çözer bu ayda  
Kabul olur duaların hep isi  
Sıra,sıra saflar dizer bu ayda

Zikirle geçirdik recep şabanı  
Ramazanın başka gülü gül şanı  
Bu ayda bulursun cana şifanı  
Şifa reçetesi yazar bu ayda

Mümin olan hürmet eder bu aya  
Kabul için kalkar eller duaya  
Ezanın sesleri çıktı semaya  
Şeytanın canını üzer bu ayda

O temiz kalpleri nuruyla yıkar  
Kin nefret kötülük içinden çıkar  
Gönüller ırmağı şenlenir akar  
Bulanık suları süzer bu ayda

Şükür eder canlı cansız kainat  
Doğuştan başlıyor canlıda hayat  
Arınmış günahattan gönüller rahat  
Şeytanda kendine kızar bu ayda

Ramazan içinde kadir gecesi  
Ayet,ayet inmiş kuran süresi  
Tuncay in dilinde elif hecesi  
Rahmeti alemi gezer bu ayda

Tuncay Akdeniz

## **Bu bayram günü**

Dokumdum dertliye derin of çekti  
Yüreğime bastı bu bayram günü  
Ne varsa yürekte içini döktü  
Konuşmadı sustu bu bayram günü

Elleri nasırlı çıkmış kamburu  
Gözlerden dinmiyor yaşı yağmuru  
Gariban yetimi düşkün mağduru  
Kaderine küstü bu bayran günü

Gam kasevet zaten yokluk kaderi  
Dedi yavrum asker dönermi geri  
Hergün veriyorlar şehit haberi  
Sesimizi kesti bu bayram günü

Vatan şehit vermiş dinmiyor acı  
Tutuşmuş yanıyor yürekler ucu  
Hüzüne dönüşmüş bayram sevinci  
Yüreklerde yastı bu bayram günü

Kursağına girmez bayram tatlısı  
Yese zaten kabul etmez hayası  
Un helvası ile ayran çorbası  
Yiyemedi kustu bu bayram günü

Bu dert yüreğimi böldü ikiye  
Birini gönderdim şehire köye  
Tuncayım gönlünü alalım diye  
Aramadı dostu bu bayram günü

Tuncay Akdeniz

## **Bu Bir Deli Sevdadır**

Şu kalbime yığdığın,sevgi ile övgüyü,  
Günden güne üzüyor,edep haya ar beni.  
Ruhum senden öğrenmiş,bu aşktaki sevgiyi,  
Bu bir deli sevdadır,döndürüyor tur beni.

Koysan sevgiyi kaynar,kışın buzu karında,  
On sekiz bin alem var,onun şah damarında  
Bağlan sadık kalp ile,aşkı var dîdârında,  
Yakışırsam şanına,al bağrına sar beni.

Acizane bir kulum,seslenirim ben güle,  
Kol kaldırıp el açtım,biçare dileğimle  
O şanına adandım,yanmış köz yüreğimle,  
Affet günahlarımı,yandırmasın kor beni.

Nasip olmasın bana,ondan ayrıya hizmet,  
Hak ikramından ruhum,vücûd aleme ibret.  
Fanisinde kalmaya,var mı elimde senet,  
Telkînim verilende,yedi yerden sor beni.

Tuncayım hep yenildim,bu nefsin yarışında,  
Bahardaki sevgiye,hazan düştü kışında.  
Ben mutluluk aradım,umutsuz dağ başında,  
Vuslatımı bekliyor,gece gündüz yâr beni  
\*\*\*\*\*

Dostlardan gelen inciler

Senden başka kimseye lâle sümbül derilmez.  
Buyurmazsan çileye neden göğüs gerilmez?  
Bunun adı imandır. Asla ödün verilmez;  
Döner isem bu yoldan, yıldırımla vur beni! ....Dr.İrfan Yılmaz

Tuncay Akdeniz

## **Bu Devlet**

Kimse söndüremez tüter bu ocak  
Şan'ı Türk'tür Türk kalacak Türkiyem  
Şehit bedelidir bu şanlı bayrak  
Kan'ı Türk'tür Türk kalacak Türkiyem

Atam şehit olmuş düşmüş toprağa  
Sahip çıkın demiş vatan bayrağa  
Medeniyet mührü vurmuş bu çağa  
Dün'ü Türk'tür Türk kalacak Türkiyem

Her şafakta parlayacak ışığı  
Bu vatanın seven olmuş aşığı  
Kimse kimselerin olmaz uşağı  
Ün'ü Türk'tür Türk kalacak Türkiyem

Düşman karşısın da gücümüz birdir  
Barış kardeşliğe sevgimiz vardır  
Huzuru bozana yerimiz dardır  
Han'ı Türk'tür Türk kalacak Türkiyem

Tuncayım ölsede vatan duracak  
Nöbetimi torunlarım tutacak  
Onlarda ne mutlu Türk'üm diyecek  
Gen'i Türk'tür Türk kalacak Türkiyem

Tuncay Akdeniz

## **Bu gece**

Hak deyince yanar sinemin ucu  
Bendeki yaraya baksan bu gece  
Hiçbir canlı burda değil kalıcı  
Her şeye kadirdir yeksân bu gece

Çirkinin güzelden olmaz ayrısı  
Yumurtanın vardır akı sarısı  
Her canlıyı doğurandır anası  
Bunlara bir yuva kursan bu gece

Ey beşer hatanı kendinde ara  
Tatlı meyve vardır kabuğu kara  
Hasretiyle düştüm figana zara  
Ruhuma bir ışık yaksan bu gece

Tuncayım bir bakın derdi gamına  
Müşkülü halimin bakın sonuna  
Gönül penceremin kırık camına  
Kırık camlarını taksan bu gece

10.12.2000

Tuncay Akdeniz



### **Bu gece.....3**

#### **BU GECE.....III**

Berât müjdesini verir melekler  
Arş'dan Arz'a rahmet iner bu gece  
Kabul olur bütün dua dilekler  
O her şeye Kadir CEBBÂR bu gece

Uyan gönül uyan Allah'a dayan  
İnsanı kulluğun eyle sen beyan  
Miraç'ı yolunda kalmasın yayan  
İsteyen burak'a biner bu gece

Üç aylar içinde ihsanı boldur  
O iman nuruyla kalbini doldur  
Salât selam ile hâlini bildir  
Dertlilere derman sunar bu gece

Bakın dünyasından göçen birine  
Sende gideceksin hüküm yerine  
Bulaşma şeytanın nefsi kirine  
Müminler rahmete kanar bu gece

Lâtif sevgisiyle rahmet lûtfeden  
Her canlıya vermiş ruh ile beden  
O'dur kullarını imtihan eden  
Rabbim kullarını sınar bu gece

İnkârcı fikirler nankör hileler  
Hurefe batılı kalbi lekeler  
Şeytandan kurtulur bütün köleler  
Tövbekâr Rabbine döner bu gece

Kul Tuncay eyleme ömrünü zay'ı  
Üç aylar nimettir mübarek ayı  
Nefsinle kirletme fanı dünyayı  
Rahmet kandilleri yanar bu gece

Tuncay Akdeniz

## **Bu millet**

Eğer yaşıyorsak biz bu vatanda  
Birlik olsa huzur bulur bu millet  
Sevgi saygı hürmet varsa insanda  
Büyük küçüğünü bilir bu millet

Cehalettir insanlığın ayıbı  
Oku öğren demiş o güzel nebi  
İlim-li toplumun olmaz kaybı  
Büyük güçlü devlet olur bu millet

Candan sevse vatanını dini'ni  
Düşman gibi sürdürmese kinini  
Komşulara sevdendirse kendini  
Huzur bulur güven alır bu millet

Tuncay diyor insanları sevmeli  
Gönül alıp hatırları sormalı  
İyi kötü günde birlik olmalı  
Koşar imdadına gelir bu millet

Tuncay Akdeniz

## **Bu Nasıl Sevda**

Tutuştı yanıyor,canımın özü,  
Aslı ateşiyle,kerem kül şimdi  
Sönmüyor içimde,bu aşkın közü,  
Akan göz yaşlarım olmuş sel şimdi

Kafamda beynimi,kemirir kurtlar  
Beyaza boyanmış,o yağız atlar.  
Gül yerinde bitmiş,dikenli otlar  
Ötmez bülbüllerin,dili lâl şimdi.

Kader defterimi,her gün inceler,  
Gündüzümü zehir,etti geceler.  
Yazdırsam kaleme,yetmez heceler,  
Yüreğimde acı,dertler bol şimdi.

Başım önde eğik,eğik yürüdüm,  
Kimse görmez için,için eridim.  
Kafeslerde esir,gibi çürüdüm  
Bulamadım tutunacak dal şimdi

Kul Tuncay derdimi,getirdim dile,  
Ömrümü tüketti,çektğim çile,  
Ölmeden yaşamı unuttum bile  
Al sevdayı benden,hoşça kal şimdi.

Tuncay Akdeniz

## **Bu sene**

Kimse bilmez derdi sorun çekene  
Yine perişandı halim bu sene  
Sevdiğim çiçekler dönmüş dikene  
Açılmadan soldu gülüm bu sene

Bahtıma gülmedi yaşamın yüzü  
Koydu yüreğime dinmez bir sızı  
Çileli ömrümün yok tadı tuzu  
Zehir oldu bana balım bu sene

Geçen gün bir daha gelmiyor geri  
Gönlüm kış yaşıyor yazı baharı  
Her yönden esiyor hicrân rüzgarı  
Koymadı yeşersin dalım bu sene

Günleri ayları dönüşür yıla  
Gurbet ellerinden görünmez sıla  
Hasretini çekmek zor gelir kula  
Vuslatına varmaz yolum bu sene

Günbe gün artıyor gamım efkârım  
Hergün zarardayım olmadı kârım  
Sol yanımla yaralı bitmiyor zarım  
Feryadı figanda dilim bu sene

Yeni yıl ömrümden bir sene sildi  
Yaş ellidokuzdan altmışa geldi  
Hicranlar hüznünler bağrımı deldi  
Hep karalı geçti yılım bu sene

Alçaklı yüksekli dumanlı dağlar  
Kul Tuncaya kalmaz devranı çağlar  
Gelenler sevinir gidenler ağlar  
Güldürmez yüzümü zalım bu sene

Tuncay Akdeniz

## **Bu vatan bizim**

Bu vatan Türkiye Türkün ülkesi  
Beş vakit susmayan ezan bir olsun  
Laik Cumhuriyetin belli ilkesi  
Yönetimde adil düzen bir olsun

Vatana yan bakan olur bin pişman  
Tarihlere bakın gösterir nişan  
Bilinki suyu uyur,uyumaz düşman  
Gizli oyununu bozan bir olsun

Makamlar değişir değişmez düzen  
Bir gün belasını bulacak azan  
Batıl zihniyettir düzeni bozan  
Basında gerçeği yazan bir olsun

Her karış toprağı sulandı kanla  
Çok bedel ödedik sayısız canla  
Bu vatan kolayca olmadı anla  
Şehit diyarında gezen bir olsun

Gurbette sılada özümde vatan.  
Şehit acısıyla, közümde vatan.  
Şarkımda türkümde sözümde vatan  
Şazıyla teliyle ozan bir olsun

Tuncay diyor bu vatani sevmeli  
Vatansız yurt olmaz bunu bilmeli  
El ele verip de birlik olmalı  
Ocakta kaynayan kazan bir olsun

Tuncay Akdeniz

## **Buda kendi huyumca**

Buda Kendi Huyum'ca

Dünya benim diyen,baksa ibrete,  
Kabirler sıralı.boylu boyunca.  
Yeri göğü dolu, şükür rahmete,  
Nimeti bilmiyor,karnı doyunca.

Yiğidin göğsünde,imandır kale,  
Yazmaz kitabında,namertlik hile.  
Ser verir sır vermez,rüzgara yele,  
Değişmez libası,mertlik huyunca.

Sevgi gönüllerin yürek sevdası  
Kula kul olmanın,yoktur faydası,  
Cilveli oyunun,çıkar foyası,  
Astarı yüzünden,alıp soyunca,

Ruhu emanettir,namahrem beden,  
Göz ile beyindir,sebepsiz neden.  
Ateşe dumanlık,vicdandır eden,  
Herkes nasibini,alır payınca.

Dört iklimi vardır,bak tabiatın,  
Devamı yok beyim,bu saltanatın.  
Dolu almamışsan,bur dan beratın,  
Boşa kabul görmez,özden cayınca

Ruhsuzlaşan beden,kalmış avare,  
Kendini ölümsüz,sanmış biçare.  
Hatır sayar olmuş, varına göre,  
Gaflet uyanır mı,nefse uyunca

Tuncayım hükmetme çağa asıra  
Belki tuzu fazla bastım nasıra  
İster sürgün edin,beni mısıra  
Bilmem hatamıdır, hakkı sayınca.

Tuncay Akdeniz

## Buda Sevdanın Tarifi

Şenin aklın ermez,deseler bana,  
Alemler âlemin,ilinde sevda.  
Yeşeren dallarım,dedi hep sana,  
O kırmızı gülün,dalında sevda.

Varlığı bilinmez arş-u alâda,  
Alemî evrahta, kalû belâda.  
Sabâvetten beri hayat dünyada,  
Eser bâd-ı sabâ, yelinde sevda.

İki yol arası,bir yerden geçer,  
Kuşun kanadı var,yüksekten uçar.  
Her gelen mahlûkat,ona el açar.  
Cemî cümlesinin,dilinde sevda.

Sevgiden yapılmış,ana temeli,  
Bedeni şad eder,ruhun ameli.  
Cennetine benzer,onun cemâli,  
Ariyla çiçeğin, balında sevda.

O yersiz zamansız, mekanı yoktur,  
Nerde ansak orda,hazır ve haktır.  
O nurun ziyası, aklardan aktır,  
O birler birinin,yolunda sevda.

Yüceler yücesi,her şeye kadir,  
Suda balıkları, yaşatan odur,  
Kul Tuncay'ın aşkı,sevdası budur.  
Coşan gönüllerin,selinde sevda...

Tuncay Akdeniz

## **Bundan sonra**

Aşık oldum içim yanar  
Bundan sonra kor kar etmez  
Garipleri kimler anar  
Bundan sonra sor kar etmez

Bendeki aşkın yarası  
İçim yanıyor doğrusu  
Vermediler bir yudum su  
Bundan sonra ver kar etmez

Aşk elinden düştüm derde  
Bak yarası tam içerde  
Tek ilacı nazlı yarda  
Bundan sonra sür kar etmez

Gelecek ömrümün sonu  
Can veren alacak canı  
Derdimi bilmez lokmanı  
Bundan sar kar etmez

Bindim aşkın gemisine  
Daldım umman deryasına  
Tuncay küsmüş dünyasına  
Bundan sonra yar kar etmez

Tuncay Akdeniz



## Bülbül

Derdime dert katıyorsun  
Hiç susmaz mı dilin bülbül  
Feryat figan ötüyorsun  
Hep böyle mi halin bülbül

Başı karlı duman dağlar  
Geçit vermez yolun bağlar  
Aşıkların özü ağlar  
Durmaz akar selin bülbül

Ey güzeli nuru cemâl  
Ahu gözler kaşlar hilal  
Bu aşk eder dilleri lal  
İnler durur telin bülbül

Gariplerin sılası yok  
Tutunacak çalısı yok  
Bu bahçenin lâlesi yok  
Yok mu yuvan dalın bülbül

Şükür verdiği nefese  
Bak Hû diye çıkan sese  
Gurbeti benzer kafese  
Yok mu vatan elin bülbül

Baki değil bize fani  
Hakka teslim ettim canı  
Aşkı yakar seni beni  
Vuslat olsun yolun bülbül

Ötüyorsun zarı zarı  
Tuncay'ı ağlatma bari  
Bekleyelim yaz baharı  
Belki açar gülün bülbül

Tuncay Akdeniz

## Bütün analar

Karşılıksız emek ile çalışan  
Çileli gayretli bütün analar  
Bütün zorlukların üstünden aşan  
Azimli kuvvetli bütün analar

Kucağında uyur büyür kuzusu  
Yüreginde dinmez acı sızısı  
Birde kara ise alın yazısı  
Dertli kasavetli bazı analar

Kutlu bir çatının temel direği  
Vazosunda solmaz gülü çiçeği  
Yavruları için erir yüreği  
Sevgide şevkatlı bütün analar

Kendi yemez yavrusuna yedirir  
Sevgi libasını kalbe giydirir  
Sıcaktır yuvası pamuk gibidir  
Sonsuz merhametli bütün analar

Büyüktür değeri çağın içinde  
Fabrikada işte yağın içinde  
Toprakta tarlada bağın içinde  
Müşkül meşakatlı bizim analar

Dar günlerde yardımına ulaşır  
Nene hatun gibi mermiler taşır  
Gerekirse vatan için savaşır  
Özden cesaretli bütün analar

Değerleri yüksek; Allah katında  
Dokuz ay gezdirdi bizi batında  
Cennetine layık pak-i zâtında  
Nuranı hikmetli bütün analar

Anam; Rahmetine eyledi mirâç  
Kul Tuncayım oldum sevgine muhtaç  
Bütün dertlerime; Anamdı ilaç  
Canımdan kıymetli bütün analar

Tuncay Akdeniz

## **Büyüksün Allah'ım**

Düşünmez garip yetimi  
Halimizi gör Allah'ım  
Adaletsiz yönetimi  
Defterini dür Allah'ım

Vatana feda canımız  
Terörle aktı kanımız  
Babasız yetim yavrumuz  
Yarasını sar Allah'ım

Her taraf olmuş tarumar  
Bölücüden yardım umar  
Oynuyorlar gizli kumar  
Ellerini kır Allah'ım

Batıla giden yolları  
Riya söyleyen dilleri  
Hakkı bilmeyen kulları  
İçimizden sür Allah'ım

Sözüm yok hakkı bilene  
Hakk adalet bilmeyene  
Devlet malını yiyene  
Hakkımızı sor Allah'ım

Türkiye'dir vatanımız  
Ayrı gayrı yok farkımız  
Şadece bozuk çarkımız  
İnancımız bir Allah'ım

Tuncay altmış yıldır dertli  
İmanı güçlü kuvvetli  
Ömer gibi adaletli  
Başımıza ver Allah'ım

Tuncay Akdeniz

## Camii de

Hak için susmaz dilleri  
Öter camide cami de  
Duaya kalkar elleri  
Açar camide cami de

Yaradan'a kul yalvarır  
Arayan mevlayı bulur  
Kanatsız kanat olur  
Uçar camide cami de

Hak katına varmak için  
Ezanları duymak için  
Namazları kılmak için  
Zikir camide cami de

Haber getirdi hıradan  
Kulunu sever yaradan  
Nifak kaldırır aradan  
Şükür camide cami de

ALLAH diyor gökte kuşlar  
Secdeye eğilir başlar  
Melekler şeytanı taşlar  
Siper camide cami de

Yaradan in yüce şanı  
Her yerdir onun mekanı  
İmamlar okur kuran i  
Fikir camide cami de

ALLAH in camiler evi  
Namaz kılmış resul nebi  
Çağırıyor seni beni  
Toplar camide cami de

Bakın mescidi aksaya  
Yol gider or dan semaya  
Miraç da ki konuşmaya  
Çıkar camiden cami den

Tuncay sen kendin yoklasan  
Şu toprağını koklasan  
Yaşın olsa seksen doksan  
Göçer camiden cami den

15.05.2004

Tuncay Akdeniz

## Can kurban

Sevenler taht kurmuş gönül yurduna  
Edep erkan düzenine hayranım  
İmdat desen koşar gelir yardıma  
İlgisine özenine hayranım

Lale sümbül yamacında dağında  
Diken değil gül koklanır bağında  
Muhabbet kaynıyor ar otağında  
Çorbasına kazanına hayranım

Geçmişimde vardır asıl asalet  
Şimdiki kişilik olmuş rezalet  
Niyetini doğru ölçmüştür alet  
Ömerlerin mizanına hayranım

Senlik benlik dolu alemlerinde  
Yalakalık akar kalemlerinde  
Çıkarıcılık vardır amellerinde  
Oyununu bozanına hayranım

Dil kemiksiz söyler sözü cüsseli  
Sevgiyle gönül ün var mı emsali  
Gerçeğe aşığım sevda misali  
Gönüllerin ozanına hayranım

Bedbahtlara arka çıkan utansın  
Karanlık gecede koy ışık yansın  
Körelmiş zihinde gaflet uyansın  
Doğruları yazanına hayranım

Ne kırılır ne incinir küserim  
Meyve veren dalı nasıl keserim  
Hile düzenbaza yaman eserim  
Kızıl dağın kızanına hayranım

Gönlümdeki yerin geniş han gibi  
Canımın içinde kutlu can gibi  
Yaşamaya hayat veren kan gibi  
Damarlara sızanına hayranım

Saygısında kusur etmem insana  
Bu bir nasihattir babamdan bana  
Tuncayım rotasız daldım ummana  
İlimi'ne izarına hayranım

Bu şiir.Zülfikar Yapar Kaleli hocamın Murat dağdan koç kırıandan eserim şiirine hitaben yazılmıştır.

Tuncay Akdeniz

## Canan

Şu cihanda güzel sevdiğim gerçek  
Baktıkça yüzüne hislendim canan  
Bende ki yarayı sara bir çiçek  
Her derdin rengiyle süslendim canan

Küsmem kaderime bu hakk'ın işi  
Kurtaramam dertten ben garip başı  
Gurbet ellerinde döktüm göz yaşı  
Akan yaşlarıyla ıslandım canan

Bir bak gözlerime hâlimden anla  
Aşkınla yanarım verdiğin canla  
Dökeyim derdimi sesimi dinle  
Figanı zarımla seslendim canan

Duymadın dilimin haykırışını  
Çatlattın gönlümün sabır taşını  
Bir ömür yaşattın kara kışını  
Karlı dağlar gibi puslandım canan

Alemler içinde alemsin alem  
Arzından arşına dururum selam  
Toprağın kabristan ebedi sılam  
Her gün yamacına yaslandım canan

Hakkı hakk bilirim doğrular Âyet  
Kul Tuncay halimden etmem şikayet  
Emrine razıyım ölüm nihayet  
Aşkınla bir ömür beslendim canan

Tuncay Akdeniz

## Cananı cananda ara

Hitab-ı Elest'de duy çağıranı  
Hakkın rızasını cihan da ara  
Veren alacaktır birgün bu canı  
Ahret nimetini Rahman da ara

İbretine yeter sana Kainat  
Hakkı bil batıl'a eyleme biat  
Kurân rehberidir resulu irşat  
Varsa bir noksanın iman'da ara

Rahmetle donatmış arş-ı alâyı  
Tefekkür eyleyen anlar manâ'yı  
Hakikatı bilen bulur Mevlâ'yı  
İlahi aşkını Sübhan da ara

Ezel ebet devran hep böyle döner  
Dünya müşkülâtı sırtına biner  
Karanlık yoluna ilimdir fener  
Mürşid-i mekteb-i irfanda ara

Meyletme dünyaya fanidir fani  
Rabbine teslim ol dile ihsanı  
Rûz-i mahşer günü yakmaz niranı  
Sırat-ı Müstakîm Huban'da ara

Rahmeti Nûru'dur azab-ı Niran  
Böyle emrediyor hazreti Kurân  
Amentü-de.! Yüce Allah'a inan  
Kul Tuncay cananı canan da ara

Tuncay Akdeniz

## **Candan olursun**

Bu dñnyanın bitmez gamı kaderi  
Birikir dertlerin candan olursun  
Hayırsız evlada bırakma varı  
Bilmez kıymetini dondan olursun

Doğru ol ki inansınlar özüne  
Bezden astar olmaz kumaş yüzüne  
Evde hanım bakmaz ise sözüne  
Atarlar dışarı damdan olursun

Helalden ye haram katma aşına  
Büyük kaya olur düşer başına  
Komşu dememişsen kapı komşuna  
Evdeki bulgurdan undan olursun

Bu Tuncay'ın gurbet bükmüş belini  
Dosttan başka kimse tutmaz elini  
Eğer sevdirmesen kendi kendini  
Akrabadan dosttan yandan olursun

11.11.1998

Tuncay Akdeniz



## **Canım canım**

CANIM CANIM

Kapanmaz dediler aşkın yarası  
Getir ilacını sür canım,canım  
Derdimin dermanı sensin çaresi  
Gönül yarasını sar canım,canım

Umut verdin bana gülerim sandım  
Acı dertlerini yüreğe bandım  
Sen seversin diye bende inandım  
Gel de bu halimi gör canım,canım

Kader ayrılığı yazmış ezelden  
Ona gücüm yetmez ne gelir elden  
Bülbül ayrılır mı sevdiği gülden  
Sevenden ayrılmak zor canım,canım

KulTuncay neylesin sensiz hayatı  
Acımasız dünya yüreği katı  
Gezdirdi peşine şirin Ferhat-ı  
Yandırdı keremi kor canım canım

(01.02.2000)

Tuncay Akdeniz

## Cennetine gül yakışır

Ezelden levh-e yazdığı,ol dediği ilk anda  
Noksansız her zerresi,yaratmış Kainatı  
Hiçbir şeyin benzeri yok,halk ettiği mekânda  
Görünmez alem ötesi,en güzeli cenneti

Bilinmezken o Hilkat-ı,ezelinden Ervahı  
Doğdu Alemler üstüne,kainatın sabahı  
Tecelli etti cihana,adalet-i İlâhi  
O her şeyin sahibi,sonsuz onun rahmeti

Gökte melek yerde insan,hu diye çıkar sesi  
Alemler gaybtan şuhuda,gelir rahmet müjdesi  
Bütün kalplere işlenir,Yüce ALLAH sevgisi  
İki cihana şems olur, o Nurun azameti

Ey insanlık uyan artık,kabirler göz önünde  
Kendine bak ibret çıkar,kaç hücre var geninde  
Şirk koşup düşme zillete,yok olursun anında  
Allah'a yoksa zikirin,boş tutarsın nöbeti

Bütün seven gönüllere,O duyurur sesini  
Şu dünyanın maddesiyle,kandırma o nefsin  
Kainata nazar eyle,aç gözün perdesini  
İki cihan arasındır,kıyametin müddeti

Kul Tuncayım uyan artık,vaadi haktır Hakkın  
Uy Hâtemü-l Enbiyaya,kutlu olsun Firakın  
Gir Hakkın has bahçesine,çünkü ecel çok yakın  
Cennetine gül yakışır,kirletme emaneti

Tuncay Akdeniz

## **Cihani insana irşadı....**

Ey Ademin oğlu bırak inadı  
Gücün yetmez zaman ile mekâna  
O Levh-i Mahfuzdur kalemin adı  
Hakk dilerse herşey gelir imkâna

Kainat içinde şems-i kameri  
Doğudan batıya gezer her yeri  
Bu İlahi gücün tektir mimari  
Arzından arşına bakın her yana

Mülk-i Melekût sırdır Berzahı  
Kün alemler secde eder Allahı  
Levh-i den zamana yazdı sabahı  
Gaflette olanlar belki uyana

Anasrdan başlar yaşamın ilki  
Her şeyin sahibi Mevladır bilki  
Yarattı topraktan cismani mülkü  
İndi maneviden Adem cihana

Adem dünyasında etti ikâmet  
Rahman-ı ismiyle eyledi biât  
Şît neslinden sonra değişti hayat  
Nuhun gemisiyle düştük tufana

Yüzdört kitabında kıldı hitabı  
Zebûr Tevrât İncil hakkın kitabı  
Kurân-ı kerimde bütün hesabı  
Hakk yolu gösterdi Resûl İnsana

Kul Tuncay aşığım ilk günden beri  
Odur yerin göğün perver-digârı  
Rehber oldu iki cihan serveri  
Allah birdir diye herkes inana

Tuncay Akdeniz

## Cumhuriyet

Cumhuriyet  
Seksen yıldır yaşatırız  
Cumhuriyetci milletiz  
Bayram eder biz coşarız  
Cumhuriyetci milletiz

Türk olmakla gururluyuz  
Atatürk le övünürüz  
Bilen bilsin biz böyleyiz  
Cumhuriyetci milletiz

İnsanlığın budur yolu  
Eser özgürlüğün yeli  
Uzatırız sevgi gülü  
Cumhuriyetci milletiz

Bayrağın rengi kırmızı  
İçinde hilal yıldızı  
Kimseler bölemez bizi  
Cumhuriyetci milletiz

Medeniyetler ülkesi  
Birlik yaşatır herkesi  
Sormaz kime neyin nesi  
Cumhuriyetci milletiz

Tuncay diyor şehit atam  
Geçmişimi unutamam  
Emanettir bize vatan  
Cumhuriyetci milletiz

29,10,2003

Tuncay Akdeniz

## Çanakkale

### ÇANAKKALE

Haktan başkasına,eğmedik başı,  
Tarihte tezlendik,Çanakkalede.  
Vatanı'mın kutsal,toprağı taşı,  
Birliğe sözlendik Çanakkalede.

Gün oldu ağladık,gün oldu güldük,  
Vatan'ı sevmeyi,imandan bildik  
Şehit vere,vere,bu hale geldik,  
Can verdik közlendik,Çanakkalede

Doğu cephesinde,açmadan solduk,  
Kars sarıkamışta,zemheri olduk.  
Allah,Allah deyip,düşmana daldık,  
Mevzide gözlendik,Çanakkalede

Türk'ün bulunur'mu,ayarı dengi  
Tüfekler ucuna,takıldı süngü,  
Cepheden cepheye,düşmanla cengi,  
Namluda gezlendik,Çanakkalede

Atamız bellidir,oğuzlar özü,  
Üç kıtada vardır,Türklüğün izi  
Kardeş Türkü kürdü,çerkezi lazı  
Zorluğa dizlendik Çanakkalede,

Necip bir milletin,onuru bizde  
Seyit onbaşının gururu bizde  
Tuncayım şehitler torunu bizde  
Hasrete özlendik,Çanakkalede.

Tuncay Akdeniz

## Çanakkaledede...2

Ezanları dinmez kutsal bu arş'ın  
Peygamber gülşanı Çanakkaledede  
Ne düşman yıldırıldı ne kahpe kurşun  
Yiğit kahramanı Çanakkaledede

Türkü kürdü çerkez lazı dadaşı  
Can siper oldular düşmana karşı  
Topunu gürletti Seyyit onbaşı  
Yendiler düşmanı Çanakkaledede

Server-i kâinat iman rehberi  
Alparslanlar gibi sulh'dur zaferi  
Anadolu onun mübarek yeri  
Geçilmez vatani Çanakkaledede

Dinmemişken Sarıkamış göz yaşı  
Haçlılar başlattı kanlı savaşı  
Vermedi vatandan bir çakıl taşı  
Yazdılar destanı Çanakkaledede

Onsekiz mart günü okundu ekber  
Gökte bayram etti şems ile kamer  
Ne güzel askerler dedi paygamber  
Şehitler erkânı Çanakkaledede

Bu Rahmetin gücü sığmaz akıla  
Onun için uymadılar batıla  
Boyadı bayrağı kırmızı ala  
Mehmedi Hasanı Çanakkaledede

Yedi düvel dize geldi önünde  
Bağımsızlık şekil aldı sonunda  
Cumhuriyet kurduk zafer gününde  
O baş komutanı Çanakkaledede

Kul Tuncay soyum bu necip millet  
Ruhunuz şad olsun ey şanlı ecdat  
Bu aziz vatanım sizden emanet  
Ülkümün Turanı Çanakkaledede

Tuncay Akdeniz

## **Çarkı felek devranı dönüyor ağır ağır**

Eşrefi mahlûkatı,Ademi kul insanlar,  
Rabbin sana rahmeti,sunuyor ağır ağır.  
Ruh Berzah-ı alemde,bunu rüya sananlar,  
Çarkı felek devranı,dönüyor ağır ağır.

Şu varlık aleminde,ibret sana böceği,  
Konavında arılar, bal yapıyor çiçeği.  
Hikmet arayan gafil,gözün görsün gerçeği  
Yaratan kün âlemi,sınıyor ağır ağır.

Sorsan kimler yatıyor,bastığın şu toprağa,  
Nerde şahı sultanlar,bakın devrana çağa.  
Vakit vade doldumu,bakmaz saray konağa,  
Nice yanan ocaklar,sönüyor ağır ağır.

Ahir zaman tarihi,şu mezarın taşları,  
Nice seven üstüne,akıtmış göz yaşları.  
Hayalleri yıkılmış,ötelerdir düşleri,  
Viraneye baykuşlar,konuyor ağır ağır.

Kul Tuncayım sevdama,sahra çöller yetmiyor,  
Kerem gibi yanarım,dumanım da tütmüyor.  
Leylânın sevdasını,hiçbir sevda tutmuyor,  
Şu solumun tarafı, yanıyor ağır ağır..

Tuncay Akdeniz

## Çekilmiyor

### GÖRÜLMÜYOR

Kaderimle Şu hesabı  
Görem dedim görülmüyor  
Dedim al bu derdi gamı  
Verem dedim verilmiyor

Boş dediler dünya varı  
Çiçeğime konmaz arı  
Yıkılmış ömür duvarı  
Örem dedim örülmüyor

İçimdeki hakk sevgisi  
Benim için boş gerisi  
Sevdiğime aşk sorusu  
Soram dedim sorulmuyor

Kader beni etti deli  
Düşmedi yakamdan eli  
Sevgi bağlarından gülü  
Derem dedim derilmiyor

Tuncay neylesin bu mülkü  
Kime kaldı makam mevki  
Bir az dedim dünya zevki  
Sürem dedim sürülmüyor

Tuncay Akdeniz



## Çile

İnsan olduğumu,bildim bileli,  
Yaşam çile,beden çile,can çile.  
Dertten kurtulmayan, başım belâlı,  
Bu gün çile, yarın çile,dün çile.

Dalgın,dalgın,şu dünyayı izlerim,  
Ben beni aynada, gördü gözlerim.  
Her geçen günümü, geri özlerim,  
Yıllar çile,aylar çile,gün çile.

Tarihler'de baktım,geçen ası'ra,  
Dünyası yalanmış,ebedi o'ra! ..  
Yusuf'u kaderi, sürdürü mısıra,  
Yollar çile, yolcu çile, han çile.

Yorgun yıllarımı, beden aşırđı  
Yüreğimi acı, dertler pişirdi.  
En sonunda yataklara düşürdü  
Yatak çile yorgan çile yan çile

Gençlikte çıkardım dağın başına  
Hükmederdim Süleyman'ın kuşuna  
Senin tahtın tacın boşu boşuna  
Seksen çile doksan çile bin çile

Aldanma dünyanın has libasına  
Ecel şerbetini koymuş tasına  
Tuncay toprağına ruh yuvasına  
Hayat çile ömür çile ben çile

Tuncay Akdeniz

## Çoban oğluna..(Ağıt)

AŞIK MURAT ÇOBANOĞLUNA (AĞIT)

Yirmi altı martta yürüdün hakka  
Tarih iki bin beş yıl Çobanoğlu  
Doğruyu söyledin sevdiğin halk'a  
Susturma sazını çal Çobanoğlu

Tarih elli birde gördü rüyayı  
Hakkın pınarından içmiş badeyi  
Mecnun gibi çekmiş aşkı sevdayı  
Sevdayla coşardı sel Çobanoğlu

Sevdayı sır etti sardı mendile  
Duyguyu saziyla okuttu tele  
Çiçek,çiçek gezer konardı güle  
Kovanlar peteksiz bal Çobanoğlu

Peh,pehle köroğlu leb değmez dile  
Muamma deryası benzerdi göle  
Dallar ses vermiyor bülbüle çile  
Bülbüller figanda gül Çobanoğlu

Gönül sarayının yıkılmış hanı  
Dağlar yas tutuyor yayla zamanı  
Sen ağlattın Iğdır Kars Ardahan'ı  
Sazında inliyor tel Çobanoğlu

Edirne den vana diyordu vatan  
Anadolu baştan başa bir destan  
Rahmetli babandı aşık gülistan  
Koca çınar gibi dal Çobanoğlu

Söyledi dünyanın yoktur tapusu  
Bir günde bozulur ömrün yapısı  
Aşıklar ustası gönül kapısı  
Kars Ardahan gibi il Çobanoğlu

Çobanoğlu derdi güller solacak  
Sen ölmesin eserlerin kalacak  
Tuncay sanma dünya benim olacak  
Rahmet olsun sana bil Çobanoğlu

26.03.2005

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## **Dal feryat eder**

Kırma dedim filizlenmiş dalımı  
Yaz'ım feryat eder gül feryat eder  
Yâr'dan başka bilen olmaz halimi  
Sözüm feryat eder dil feryat eder

Dünyaya aldandım göz göre,göre,  
Vallah pişman etti beni bin kere  
Al götür cananım sevdiğin yere  
Közüm feryat eder kül feryat eder

Sevda gemisini saldım deryaya  
Bulunmaz bir liman çarptı kayaya  
Yar senin aşkına düştüm sevdaya  
Dizim feryat eder çöl feryat eder

Sevda konuşurdu gönül kuşları  
Aşk uğruna deldim dağı taşları  
Hayale dökmüşüm akan yaşları  
Gözüm feryat eder sel feryat eder

Kaderine dargın gülmüyor yüzler  
Hayatta gerçeği görmüyor gözler  
Ne çabuk geçiyor baharlar güzler  
Özüm feryat eder kul feryat eder

Tuncayım konuşmaz lâl olmuş dilim  
Bir türlü uslanmaz bu deli gönlüm  
Bu sevda elinden perişan halim  
Sazım feryat eder tel feryat eder

Tuncay Akdeniz

## **Dal vermez bana**

Fidan oldum toprağına dikildim  
Kurumuş kökleri dal vermez bana  
Söküldüm de bağdan bağa ekildim  
Tomurcuk dalından gül vermez bana

Boşuna gezmişim ömür boyunca  
Hayat bana atmış çelik bir kanca  
Hiç dostum kalmadı var olmayınca  
Kesmiş kısmetimi mal vermez bana

Otuz yıldır terk etmişim köyümü  
Mesken tuttum ben gurbetin elini  
Gezdim sahrasını susuz çölünü  
Kesilmiş mayası döl vermez bana

Tuncay bu gurbeti gezdi boşuna  
Bu garip başımı koydum taşına  
Yaptığın gider mi insan hoşuna  
Geri gönder dedim yol vermez bana

Tuncay Akdeniz

## **Dalgalandır ay yıldızı**

İmanla gelmesen vecde  
Vatansız olur mu secde  
Zaferin bayrama müjde  
-Bir oldukça Türk'ün özü  
-Dalgalanır ay yıldızı

Savaşlık omuz omuza  
Sahip çıktık yurdumuza  
Minnet şehit atamıza  
-Korudukça yurdumuzu  
-Kimseler bölemez bizi

Sarıkamış sır meydanı  
Çanakkale ser meydanı  
Anadolu er meydanı  
-Sırrına sırdaş gök yüzü  
-Dalgalanır ay yıldızı

Dön tarihe bir bak hele  
Yedi düvel kurdu hile  
Geçilmedi Çanakkale  
-Siper ettik canımızı  
-Dalgalandı ay yıldızı

Bizansı candan bezdirdin  
Kara da gemi yüzdürdün  
Cihana destan yazdırdın  
-Önünde çöktürdü dizi  
-Dalgalandı ay yıldızı

Erittik körükle dağı  
Çağ kapadık açtık çağı  
Şöğütte kurduk otağı  
-Başbuğum Ertuğrul gazi  
-Dalgalandır ay yıldızı

Çin seddini sen çektirdin  
Bizanslıya diz çöktürdün  
Burçlara bayrak diktirdin  
-Kürşadı şehidi gazi  
-Yıldırıamaz kimse bizi

Zor oyunu bozan sensin  
Deryalarda yüzen sensin  
Kanla sınır çizen sensin  
-Şehit kahramandır özü  
-Dalgalandır ay yıldızı

Bozkurtur gözdeki bakış  
Azminle düzlenir yokuş  
Sevgi ördük nakış nakış  
-Vatana verdikçe hazi

-Dalgalanır ay yıldızı

Hakktan gelen kutlu çağrı  
Şehit dolu vatan bağı  
Kutsal değer al bayrağı  
-Türkün oğlu Türk'ün kızı  
-Dalgalandır ay yıldızı

Yaşa var ol Türk milleti  
Sende var iman kuvveti  
Koru vatan kutsiyeti  
-Kul Tuncayın iki gözü  
-Dalgalandır ay yıldızı

Tuncay Akdeniz

## **Dalmı koydun**

Diyar,diyar çok dolaştım  
Tutuncak dalmı koydun  
Arı gibi çok çalıştım  
Kovanımda balmı koydun

Tabibler derdimi bilmez  
Özüm ağlar yüzüm gülmez  
Yüreğimde acı dinmez  
Dayanacak hal mı koydun

Olmuşum arzuya kamer

Sevenlerim bekler haber  
Gidilecek yolmu koydun

Kapanmıyor yara izi  
Çok ağlattın iki gözü  
Akıtacak selmi koydun

Tuncay'ı sevgisiz sandın  
Ne verdiysen geri aldın  
Tuttuğum dalı budadın  
Koklanacak gül mü koydun

Tuncay Akdeniz

## De' Allah Allah

Derdim bitmez tabip ile em ile  
Acısıyla Rabbim de Allah Allah  
Habibi Muhammed\* élif mim ile  
Hecesiyle Rabbim de Allah Allah

Nerde sultanların mührü devleti  
Hükümsüzdür bu dünyanın serveti  
Her yeri kuşatmış; Nûru rahmeti  
Yücesiyle Rabbim de Allah Allah

Aldanma dünyanın sahte işine  
Kul olan kadere olur aşına  
Acı tatlı hâller gelir başına  
Çilesiyle Rabbim de Allah Allah

Yaratmış güneşi yıldızı ayı  
Zamanla yaşarız arz-ı dünyayı  
Sidret-ül miraç'ı arş-ı alâyi  
Gecesiyle Rabbim de Allah Allah

Rahmet kimyasıyla can bulur hayat  
Bir damla yağmura hasret tabiat  
Düşerse toprağa doğurur nebat  
Hücresiyle Rabbim de Allah Allah

Aşkî yâr olana Leylâ'dır göller  
İrşatsız vuslata kavuşmaz yollar  
Sevgisiz çözülmez müşkülü hâller  
Secdesiyle Rabbim de Allah Allah

Hakk dostunu sever canı gönülden  
Hakkı bilen gider hakkın yolundan  
Bülbül ayrılırmı gülün dalından  
Goncasiyle Rabbim de Allah Allah

Kul Tuncayım; Yâ Râb ruhum emanet  
Dünya fani hayat ebettir ahret  
Nirân-ı yok sanma Nûr'anı cennet  
Müjdesiyle Rabbim de Allah Allah

Tuncay Akdeniz



## De şükür Elhamdülillah

Allah kulum demiş sana  
De şükür elhamdülillah  
Haktan gelen her ihsana  
De şükür elhamdülillah

Bak gör herşeyi aşıkâr  
Her canlıdan çok farkın var  
Akıl izan düşüncen var  
De şükür Elhamdülillah

Konuşmayı vermiş dile  
Bülbül figan eder güle  
Müşkül dertli olsan bile  
De şükür elhamdülillah

Her şeyi atma yabana  
Büyük emek vermiş sana  
Hele annene babana  
De şükür elhamdülillah

Yaşadığın hayat için  
Huzur sağlık sıhhat için  
Hayırlı bir evlat için  
De şükür elhamdülillah

Nefs için girme külfete  
Dayan biraz zor zahmete  
Azı çoğu her nimete  
De şükür elhamdülillah

Bak doğup batan güneşe  
Doğası veriyor neşe  
Suyu kaynatan ateşe  
De şükür elhamdülillah

Uzak durursan zâlime  
Yakın olursan âlime  
Öğrendiğin her ilime  
De şükür elhamdülillah

Uy Muhammedi ümmete  
Hak yolu gider cennete  
Yaşadığın şu saadete  
De şükür elhamdülillah

Tuncayım etmem sitemkâr  
Gün doğmadan neler doğar  
Beterinden beteri var  
De şükür elhamdülillah

Tuncay Akdeniz

## Dediler

Sordum Hakka giden bütün yolları  
Allah Kurân Resul o üç dediler  
Cennetine varmak ister kulları  
Secdeyi namazı miraç dediler

Bilinmez'ki gayb-ı alem ötesi  
Bu dünya dediğin bir kuş kafesi  
Her mekânda işitendir o sesi  
Kün mahlûkat ona muhtaç dediler

Ademinden beri geçen zamana  
Nice mührü sultan geldi cihana  
Bıraktılar tacı tâhtı bir yana  
Hiç kimseye kalmaz o taç dediler

Beşere ibrettir Nuh'un tufanı  
Firavun şeytanı Musa Rahmanı  
Halili yakmadı Nemrût nirânı  
İsmaile kurban o koç dediler

Meryemi anadan dünyaya gelen,  
Daha konuşmadan Rabbini bilen.  
Ruhullah İsa'dır arşa yükselen  
Ölüyü diriltir o güç dediler

Yaratandan büyük duymadım haşa  
Topraktan tad verir yediğin aş'a  
Hazırlığın yoksa yazından kışa  
Baharsız yeşermez ağaç dediler

Bütün ibâdetler Allah aşkına  
Ahrette nûr olur gönül köşküne  
O melûn iblisi döner şaşkına  
Nefs-ine kalkandır oruç dediler

Kul Tuncayım hakktan ayırmam yolu  
Bütün enbiyalar Allah resulü  
Muhammed Mustafa seçilmiş gülü  
İslam-ı Âleme ilaç dediler

Tuncay Akdeniz

## **Demiştim**

Canımı sıkandı düzen  
Kafalara dar demiştim  
Fikirlerdi beni üzen  
Akıllarla zor demiştim

Sığamadık bu mekana  
Ortak olmuştuk dükkana  
Müşteri yok garibana  
Karunlara var demiştim

Terazisi tutmaz ayar  
Eller sağa sola kayar  
İmanını hiçe sayar  
Vicdanlara sor demiştim

Yalan söz bağrımı deler  
İnsanı arifler eler  
Adını cahil zedeler  
Edep haya ar demiştim

Sağlam tut işini baştan  
Kurusunu ayır yaştan  
Yar olmaz sevgisiz aşktan  
Sevdasına kor demiştim

Tuncay yaratana inan  
Ebedi varlıktır iman  
Rehberdir insana kuran  
Tek yolumuz bir demiştim

Tuncay Akdeniz

## Deprem çocukları

Deprem koydu sizi yetim  
Acımızdır bu çocuklar  
Okul yıkık yok eğitim  
Tezimizdir bu çocuklar

Acı büyük yara derin  
Bak toprağın yüzü serin  
Ne haledir gidin görün  
Közümüzdür bu çocuklar

Kundakta bebek ağlıyor  
Baktıkça yürek dağlıyor  
Gözünden seller çağlıyor  
Gözümüzdür bu çocuklar

Anne diye çok ağlamış  
Üç gündür karnı doymamış  
Üstü açık uymamış  
Özümüzdür bu çocuklar

Daha küçük bunun yaşı  
Sevgi eli ister başı  
Gelecekte büyük kişi  
Hazımızdır bu çocuklar

Tuncay'ın bunlar dilleri  
Vatanın solmaz gülleri  
Kalem tutarsa elleri  
Türkçemizdir bu çocuklar

17.08.1999

Tuncay Akdeniz

## **Derman ondadır**

Hastaydı vücudum eridi beden  
Kesmedim umudu zaman ondadır  
Sordular derdimin sebebi neden  
Bilmem dedim emir ferman ondadır

Bacı kardeş baş ucuma geldiler  
Hasta halimden haber sordular  
Vasiyetim bir kağıda yazdılar  
Takdiri ilahi süphan ondadır

Kader torbasından şansımı seçtim  
Doktor,doktor gezdim peşinden koştum  
Verdiler narkozu kendimden geçtim  
Götürüp getiren kervan ondadır

Eyledim kendimi hakka emanet  
Razıyım emrine etmem şikayet  
Açtım gözlerimi vermiş hidayet  
Tuncay in derdine derman ondadır

02.02.1994

Tuncay Akdeniz

## **Dert beni**

Ezelden yazılmış yazım karalı  
Gönül defterinden sildi dert beni  
Beden yorgun yürek içten yaralı  
Gittiğim yerlerde buldu dert beni

Dertsiz insan olmaz bilirim amma  
Benim çektiğimi hiç kolay sanma  
Hayat benim için oldu muamma  
Dilim,dilim edip böldü dert beni

Her gün ah çekerim gam kederimden  
Seslensem sesimi duymaz derinden  
Yürek yaralanmış bin bir yerinden  
Hicran kalemiyle deldi dert beni

Kimi dertli gördüm kimi bahtiyar  
Tükettim ömrümü oldum ihtiyar  
Bir çiçeğe gezdim ben diyar,diyar  
Böyle bir sevdaya saldı dert beni

Kader defterinde baktım sırama  
Kara perdesini çekmiş arama  
Bakın dedim yürekdeki yarama  
Aldı taştan taş çaldı dert beni

Kul Tuncay gülmedim öteden beri  
Kimsenin kimseden olmaz haberi  
Bu aşkın yolundan dönemem geri  
Böyle bir sevdaya saldı dert beni

Tuncay Akdeniz

## **Dil suskun**

Şiirler yazmıştım senin adına  
Sensiz okunmuyor dil suskun canım  
Bal koydum tabağa baktım tadına  
Sensiz tadılmıyor bal suskun canım

Mecnun gibi medet umdum çölünden  
Çok çileler çektim kader elinden  
Bülbül gibi ayrılamam gülümden  
Viran oldu bağım dal suskun canım

Yeni girmiş idim aşkın çağına  
Dolu yağdırdılar gönül dağıma  
Güller dikmiş idim sevgi bağına  
Sensiz sevilmiyor gül suskun canım

Tuncayım yoluna koydum canımı  
Ben sensiz neyleyim dünya malını  
Yazamadım sana arzu halımı  
Yazmıyor kalemim el suskun canım

Tuncay Akdeniz

## **Dilde doğruyu severim**

Her güzellik var insanda  
Yolda arlıyı severim  
Her kötülük var yalanda  
Dilde doğruyu severim

Sevgi saygı desen bizde  
Ayrılıklar yakar közde  
Hasret yaşı akar gözde  
Selde damlayı severim

İnsanları sev gönülden  
Uzak durun nefret kinden  
Temizlik gelir imandan  
Kulda nurluyu severim

Sevgi desen erir taşlar  
Çeşit, çeşit bak ağaçlar  
Muhabbet ediyor kuşlar  
Dalda sevdayı severim

Bu Tuncay'ın böyle huyu  
Bin dereden akar suyu  
Fark etmiyor bayan bayı  
Elde g ll y  severim

Tuncay Akdeniz



## **Dindirir beni kendi kendime sitem**

Birikmiş derdimi döktüm kağıda  
Asilik duygular sindirir beni  
Çektiğim acılar döndü ağıda  
Keremin ateşi yandırır beni

Elli sekiz yılın açık hesabı  
Anladım katmışım şekere şebi  
Şekeri şebinden oldum asabi  
Sırıtır yüzüme kandırır beni

Ezdikçe ezildim çarkın dışında  
Sinsice zalimlik gezer peşimde  
Eylül rüzgarları eser başımda  
Savurur hazana döndürür beni

Yaşadığım günler karadan kara  
Eyyübe dönmüşüm her yanıma yara  
Tabipler göremez yarımı sara  
Derinden derine indirir beni

Rabbim diye diye yüreğim inler  
Bana haram olmuş bayram düğünler  
Dünyasında bitmez çileli günler  
Vuslat gemisine bindirir beni

Kul Tuncayım neden sitemli dilsin  
Diyorum insanlık iyilik bulsun  
Tevhid-i inkâra dilim lâl olsun  
Sadakat sabırımı dindirir beni

Tuncay Akdeniz

## **Dipsiz kazan**

İş kalmadı düştük saza cümbüşe  
Dans ediyor nazlarından bellidir  
İşini bilenler olmuş dört köşe  
Yolunacak kazlarından bellidir

Dipsiz kazan kepçeleri bol gibi  
Yumurta yok gösteriyor fol gibi  
Yalanları yutturuyor bal gibi  
Lak,lakları sözlerinden bellidir

Şak,şak ile boşa geçer günleri  
Yemekli mezeli eğlenceleri  
Medyada afişde boy resimleri  
Duruşları pozlarından bellidir

Yoksula demişler dertsiz mi dertsiz  
Deryada yüzdürür kolsuz küreksiz  
Ariflere tarif etmek gereksiz  
Gittiği yol izlerinden bellidir

Tuncayım bulamam derde dermanı  
Yaratandan başka yoktur gümanı  
Son nefeste gönderirler imamı  
Saracağı bezlerinden bellidir

01.02.2003

Tuncay Akdeniz

## Divane

Nakış,nakış kainatı donatmış  
Yeşil bizim için al bizim için  
Anasız topraktan insan yaratmış  
Dünya bizim için kul bizim için

Nazar et gözünle arzı arşını  
Bulutlar döküyor gözden yaşını  
Yuvasız koymuyor kurdu kuşunu  
Ağaç bizim için dal bizim için

Aşk ile sevgiyi vermiş insana  
Bağından gülleri sev demiş sana  
Güllerin kokusu haz verir cana  
Bağı bizim için gül bizim için

Kul Tuncayım ezel ebedi haktır  
Dünyasının bize mekanı yoktur  
İşleri ağırdır zahmeti çoktur  
Zaman bizim için hal bizim için

.....Yaradan,yaradan  
.....Neler çektik yaradan  
.....Yaratmışsın Alemini  
.....Yeri göğü yaradan

Tuncay Akdeniz

## **Doğru olsun**

Duyanlar ayıplar bizi  
Sözde dilin doğru olsun  
Eğrilerin şaşar izi  
Özde yolun doğru olsun

Hasret çeker gurbet elde  
Gözlerimiz kalır yolda  
Çiçek açar dal baharda  
Yazda gülün doğru olsun

Sevgi yoksa sevme boşa  
Yaz baharın döner kışa  
Keremi yakan ateşe  
Közde külün doğru olsun

Her işin başı okumak  
Arayıp da usta bulmak  
Tuncay olamadı çırak  
Sazda telin doğru olsun

Tuncay Akdeniz

## Doğrusu bu

Eğer doğru yola varmak istersen  
Zaman lazım mekan lazım hal lazım  
Eğer bir topluma girmek istersen  
Edep lazım erkân lazım yol lazım

Gidip gurbet eli mekan tutarsan  
Vatandan sıladan ayrı kalırsan  
Oturup arz-ı hal name yazarsan  
Kağıt lazım kalem lazım pul lazım

Her şeye kadir'dir emir buyuran  
Diyor kulum değil insan ayıran  
Bir avuç topraktır gözü doyuran  
Kazma lazım kürek lazım bel lazım

Cahille oturup eyleme sohbet  
Dinlemez sözünü tutmaz nasihat  
Doğru söylemeye edersen gayret  
Mana lazım kelâm lazım dil lazım

Tuncay-i yaratmış beşer birisi  
İçinde var ise Allah korkusu  
En güzel şey insanların sevgisi  
Sevgi lazım iman lazım kul lazım

Tuncay Akdeniz

## **Doktor bey**

Her yandan kırıldı kanadım kolum  
Kanat kırık uçulmuyor doktor bey  
Dökülmüş yaprağım kurumuş dalım  
Solmuş güller açılmıyor doktor bey

İllet girmiş iliğime kanıma  
Sandım ecel kıyacakmış canıma  
Toplandı dostlarım geldi yanıma  
Şerbet acı içilmiyor doktor bey

Doktor kapısından girdim içeri  
Vücudum kalmış bir kemik bir deri  
Rabbim bile taşı ediyor diri  
Can tatlıdır geçilmiyor doktor bey

Hak yoluna bu can kurbandır feda  
Eyyüp sabır ile erdi murada  
Tabibler aracı lokmandır hüdâ  
Acı dertler çekilmiyor doktor bey

Tuncay'ım yatıyor çok ağır hasta  
Haber salın dedim akraba dosta  
Yavrular ağlaşır yar kara yasta  
Sağa kefen biçilmiyor doktor bey

17.02.1994

Tuncay Akdeniz

## Dostlar

Ayrı değil birlik olma zamanı  
Yaratan kullara bir demiş dostlar  
Zirvesine çökmüş sisi dumanı  
Güvendiğin dağa kar yağmış dostlar

Sadık bildiklerim oldular kenar  
Sönmeyen bir ateş içimde yanar  
Dokunsan yarama her yerden kanar  
Can beden içinde dar kalmış dostlar

Sevgiler gizlenmiş gönüller yasta  
Sevdikler doldurmuş samanı posta  
Güvence kalmamış arkadaş dosta  
Aralara perde var çekmiş dostlar

Paslı demirlerin süslü boyası  
Aynanın yaldızı parlak cilası  
Bakınca yüzlerin çıkar foyası  
Edebi hayayı ar yıkmış dostlar

Kin nefret karışık içmiş sütünü  
Adalet bilmezler kapmış bütünü  
Namert iyiliğin örtmüş üstünü  
Bunlar insanları hor görmüş dostlar

Karanlık içinden ışık sağarım  
Bulutsuz havada gürler yağarım  
Sevgi olan yerde dara sığarım  
Bağımda dalımı har kırmış dostlar

Doğrular yanılmaz eğriler şaştı  
Dost bildiğin düşman ile barıştı  
Tuncay yazdı kağıt kalem konuştu  
Seni beni bilmez sır olmuş dostlar

Tuncay Akdeniz

## **Dostlarım**

Bunlarla geçerdi gecem gündüzüm  
Bir zaman yanımda çoktu dostlarım  
Eğrisiyle barışmazdı yıldızım  
Yağmursuz bulutsuz çaktı dostlarım

Kimisi candandı cesur yürekli  
İçli dışlı olduk katmer börekli  
Poz verdim çektiler eli çiçekli  
Hatıramı dedim yaktı dostlarım

Her yüze gülteni dostum sandığım  
Dertlerine ortak olup yandığım  
Teselli umudu sizde bulduğum  
Kapattı kapıyı çıktı dostlarım

Tuncayım içinde bitmez umutlar  
Gerçek dost sevgiyi gönülde saklar  
Bir birine kavuşur mu kırıklar  
Kendi kendisini yıktı dostlarım

15.02.1997

Tuncay Akdeniz



## **Dostta doğru**

Allah'a varılan yoldur yakarış  
Sâlâvat getiren kullar olalım  
Hakkın dergahında gel deme karış  
Duaya açılan eller olalım

Hak aşkına ıslatalım gözleri  
Hep beraber eritemiz buzları  
Bırakalım senlik benlik bizleri  
Kardeşçe sarılan kollar olalım

Kalplerimiz birbirine yaslansın  
Rahmet yağmurunda özler ıslansın  
Nefsi kör edelim gönül ıslansın  
Muhabbette tatlı diller olalım

Halimizden yüce Allah haberdar  
Sesimizi ondan başka kim duyar  
Dünyadan ahrete bilin hicret var  
Hakka doğru giden yollar olalım

Bütün mahlûkatın secdede başı  
Kıyamına durmuş dağ ile taşı  
Kul Tuncayım gözden dökerim yaşı  
Dosta doğru coşan seller olalım.

Tuncay AKDENİZ 28 mart 2008

Tuncay Akdeniz

## **Dosttan dostlara**

Dost'um

Hasretlik ie vurdukça,gözde kurumaz yaşıım,  
Yönü sevgi ırmağına, akar sellerim dostum.  
Sizinle birlik oldukça,benim hiç olmaz kışım,  
Dört mevsim içinde bile,açar güllerim dostum

Kardeşliğe asla doymam,doğruluğa baktıkça,  
Düşmanlığı dost edinmem,kin nefreti aktıkça.  
Canımı candan ayırmam,canlar sadık oldukça,  
Seherlerde sır olurum,eser yellerim dostum.

Gülen yüzlere baktıkça,tebessümü kaçırmam,  
Dallarına kuş konduka,ömrü billah uçurmam.  
Sevgi saygı var oldukça,namert eli geçirmem,  
El açarım gel bağrıma,sarar kollarım dostum.

Omuzlara yük binince,taşır bedeni yormam,  
Gönüller birlik olunca,kalbe sevgiyi sormam.  
Sevgiler ie sinince,cana acıyı sürmem,  
Mecnunları gibi sevda,çeker çöllerim dostum

Tuncay hak için ölürüm,haktan dışarı çıkmam,  
Hakikati hak bilirim,haksıza ışık yakmam.  
Yiğit mertliği severim,namert yüzüne bakmam.  
Hakk adalet köprüsünden,geçer yollarım dostum.

Tuncay Akdeniz

## Dostum

Seni sevmeyene gönül bağlama  
Kadere boynunu büktürür dostum  
Ayrılık acıdır yürek dağlama  
Gözünden yaşını döktürür dostum

Kurtulmaz bu başım kederden yastan  
Hoyrat tarlasına ekilmez bostan  
Viraneye döner güllük gülistan  
Bülbüle çileyi çektirir dostum

Mal servet dediğin ah ile aman  
Yel vurur savurur olur toz duman  
Padişah olsan da el senden yaman  
Ocağına incir diktirir dostum

Mazlumun yetimin alma ahını  
Dilerse indirir tahtan şahını  
Kurulu çatını çöktürür dostum

Kul Tuncay dünyada yaşıyor şaşkın  
Çağlamış selleri bendinden taşkın  
Yaradana yoksa gönülden aşkın  
Temelden kökünü söktürür dostum.

Tuncay Akdeniz

## **Doyulur'mu**

Hepimize olan sünnet  
Yar sözüne doyulur mu  
Bir birine eder hürmet  
Yar yüzüne doyulur mu

Sevenler geçer mi yardan  
Bir birini sever candan  
İstemezler yatak yorgan  
Yar dizine doyulur mu

Söyler derdini eşine  
Yar gezer yarin peşine  
Başını koyar dşne  
Can özüne doyulur mu

Tuncay sözüm hepinize  
Dünya kalmaz ikimize  
Ks günah bakın yüz yüze  
Yar gzne doyulur mu

Tuncay Akdeniz

## Döne döne

İbreti alemi bir bak doğaya  
Rüzgar döne,döne yel döne,döne  
Dön bulutlara bak birde deryaya  
Yağmur döne,döne sel döne,döne

Sır nüve kökünü salmış toprağa  
Renklenir nebatlar dönüşür bağa  
Ağaçlar süslenir yaslanır dağa  
Meyve döne,döne,dal döne,döne

Her nimeti vermiş yaratan sana  
Boşa oyalanma yazık zamana  
Bir arılara bak birde kovana  
Çiçek döne,döne bal döne,döne

Zahiri bedenle ruhu dirisin  
Bunlara bakarken yürek erisin  
Zaten hakikatın mutlak yerisin  
Ömür döne,döne yıl döne,döne

Rahmet nimetini vermiş yaradan  
Nice zengin fakir göçtü buradan  
Dünyalık hırsını kaldır aradan  
Devran döne,döne pul döne,döne

Çehalet izinden ayır yolunu  
İnsanlığa uzat sevgi dalını  
Muhabbet balına bandır dilini  
Sevgi döne,döne gül döne,döne

Haramdam riyadan pakla özünü  
Edep ar şerefle akla yüzünü  
Aşık ol Yunusca söndür közünü  
İnsan döne,döne hâl döne döne

Tuncay düşündükçe aklım şaşıyor  
Çok yaşayan yüze kadar yaşıyor  
Dil Rabbim deyince gözüm coşuyor  
Vuslat döne,döne yol döne,döne

Tuncay Akdeniz

## **Dönüşü yok bu yolun.**

İnsan oğlu duydunmu, bu dünyada kalanı  
Ecel gelir can alır, var mı çare bulanı  
Bir imtahan yeridir, fani denen yalanı  
-Şah sultan olsan bile, dünya kalmaz bir kula  
-Dönüşü yok bu yolun, hicretin kutlu ola

Bu dünyaya aldanıp, sakın uyma şeytana  
Ezelinden düşmandır, zaten o melun sana  
Hak kelâmı doğrudur, uyun demiş kurâna  
-Azana haktan gelir, başına türlü belâ  
-Dönüşü yok bu yolun, hicretin kutlu ola

Bak kaderin çarkını, çevirmiyor bileğin  
Yığıdığın bunca derdi, elemiyor eleğin  
Ecel vakti gelince, çıkaracak yeğin  
-Bindiriler bir sala, al azığın çık yola  
-Dönüşü yok bu yolun, hicretin kutlu ola

Her şeyin hâliki o, hükmü ise ezeli  
Onsekiz bin alemi, onun çirkin güzeli  
Evliyâsı ereni, hak bildiler bu yolu  
-Azıksız çıkma yola, bu yollar vermez mola  
-Dönüşü yok bu yolun, hicretin kutlu ola

Eğer yolun doğru ise, o hep tebessüm sunar  
Hazır vaktin var iken, kırdığın kalbi onar  
Yeterki sen çiçek ol, arılar gelir konar  
-Doğru olsun amelin, zehiri katma bala  
-Dönüşü yok bu yolun, hicretin kutlu ola

Kul Tuncayım sığındım, yaratan o Mevlâyâ  
Yüce Rabbime ayan, meyletmedim dünyaya  
Hep gelenler döndüler, sonsuz denen ukbaya  
-Yol göründü vuslata, tekbirin getir dile  
-Dönüşü yok bu yolun, hicretin kutlu ola

Tuncay Akdeniz

## Dört Halife

### DÖRT HALİFE

Muhammed aşkına gönül verenler  
Ebubekir osman ömer ya ali  
Hakikat yoluna doğru gidenler  
Ebubekir osman ömer ya ali

Uhud hendek bedir ağır bir savaş  
Düşmanın önünde eğilmez bir baş  
Peygambere bunlar olmuş arkadaş  
Ebubekir osman ömer ya ali

Nurlanmış kainat asuman zemin  
Demişler bu alem kimindir kimin  
Adil olmak için etmişler yemin  
Ebubekir osman ömer ya ali

Yaratmış nurunu eylemiş diri  
Aleme göndermiş son peygamberi  
Dört yanını örmüş islam duvarı  
Ebubekir osman ömer ya ali

Allahın kelamı açıkca beyan  
Bunlardır kurandan feyyizi alan  
Cehalete karşı okumuş meydan  
Ebubekir osman ömer ya ali

Tuncay pirinize kurban olurum  
Yol birdir ben ayrı nasıl görürüm  
On iki çeşitten bir tat alırım  
Ebubekir osman ömer ya ali  
29.111998

Tuncay Akdeniz

## **Dua -Ar nasip eyle**

Kalmamış zamanın,sevgi saygısı,  
Rabbim edep haya,ar nasip eyle.  
Geleceğin vardır,bundan kaygısı.  
İslam'ı aleme,nur nasip eyle.

Sarmış başımızı,deprem korkusu,  
Şehirde değişmiş,bina yapısı.  
Gözleri doymazda,site tapusu,  
Dünyada bunlara,yer nasip eyle.

Çıkar için arka,tutan tutana,  
Bire alıp yüze,satan satana.  
Faydası olmuyor,millet vatana,  
Helal kazancından,var nasip eyle.

Rüşvetin mikrobi,ele bulaştı,  
Kendini bilmezler,nefse çalıştı.  
Helâlına bile,haram karıştı,  
Faizden arınmış,kâr nasip eyle.

Kırk yıllık eşleri,zaman ayırdı  
Evde kalan kızlar,esti savurdu.  
Babasına oğul,kızdı bağırdı,  
Bunlara da sadık,yar nasip eyle.

Tuncay diyor Allah,islah eylesin,  
Yalanım var ise,bilen söylesin.  
Riyakar olana,doğru neylesin,  
Yiğit cesur insan,er nasip eyle.

Tuncay Akdeniz



## Duvardaki resim

Gözüme bakıyor kuru bir cisim  
Söylemez dudaklar dil suskun durur  
Yüzüne baktım ki cansız bir resim  
Ağlamaz gözleri sel suskun durur

Seslendim kendine ses vermez bana  
Dünyası yalandır dedi insana  
Uzattım elimi dokundum cama  
Merhaba demiyor el suskun durur

Gönlümün sultanı gözümün nuru  
Gözlerim gözlüyor her gün duvarı  
Dokundum dalına gülleri kuru  
Kurumuş dalları gül suskun durur

Tuncayım kurumaz gözümün seli  
Bu ayrılık beni eyledi deli  
Onbeş yıldır canım babam gideli  
Dönüyor geriye yol suskun durur

Tuncay Akdeniz

## Dünya alemi

Ervâh-ı ezelden yalan bu dünya  
Bir içinde birdir dünya alemi  
Rabbim ziya vermiş güneşe aya  
Nur içinde nurdur dünya alemi

Hiçliğin ötesi hep mezarlıkta  
En büyük ibreti kara toprakta  
İster köşkte otur ister konakta  
Yer içinde yerdur dünya alemi

Gösteriş düşkünü almaz bir ibret  
Nefs'ine maddeyi ediyor âlet  
O tamu bildiğin başka alâmet  
Nâr içinde nârdır dünya alemi

Deryanın içinde ateş yandırır  
Dilerse güneşi bile söndürür  
Hakk'ın emri göğü yere indirir  
Sur içinde surdur dünya alemi

Bütün alemleri hakk bilir onu  
Her canlının mutlak gelecek sonu  
Döşündürür akıl fikir insan'ı  
Her içinde herdir dünya alemi

Siyaseti maske yaptık yüzlere  
Nefs'e uyduk riya kattık sözlere  
Yakışmaz'ki iki yüzlük özlere  
Hır içinde hırdır dünya alemi

Vicdanı şerefi sattık paraya  
Ar edepte dönmüş kanser yaraya  
Hayat gemiside vurmuş karaya  
Zor içinde zordur dünya alemi

Kul Tuncay aldınmı ibreti ders'in  
Daha bitmedimi o nefsi hırsın  
Allah gafillere hidayet versin  
Tûr içinde tûrdur dünya alemi

Tuncay Akdeniz

## Dünya....2

Kime ne yaşattın,acıdan başka,  
Çanı dertten derde,salansın dünya.  
Ölmeden öldürdün,doyumsuz aşk'a,  
Zalimlerden yana,olansın dünya

Ezelden bilinir,umutsuz halin,  
Soluyor güllerin,kuruyor dalın.  
Ayrılıkta yoktur,eşin emsalin,  
Boşaldıkça geri dolansın dünya.

Dertlerim çaresiz,hep derbederim,  
Günbe gün artıyor,gamım kederim.  
Ağıtlarla dolu,gönül defterim,  
Sevenleri benden,alansın dünya.

İnsanları yolcu,sende bir hancı,  
Geleni gideni,yaptın kiracı.  
İki gün kalmadan,oldun davacı,  
Anasırdan kâlû belâsın dünya.

Nuh'u tufan ile,deryaya saldın,  
Nice sultanların,tacını aldın.  
Başımızda ecel,gibi dolandın,  
Hergün kapımızı,çalansın dünya.

Çok yaşayan yüze,kadar yaşıyor,  
Bundan ötesine,aklım şaşıyor.  
Hergün kabristanlar,dolup taşıyor,  
Senin gözlerin,ıslansın dünya.

Kul Tuncay'ın sana,değil hitabı,  
Yüce Rabbin emri,o hakk kitabı.  
Birgün sorulacak,benden hesabı,  
Bâki değil fani,yalansın dünya...

Tuncay Akdeniz

## Dünyamız

Dünyada bekleriz, emanet canı,  
Götürüp getiren, kervan dünyamız.  
Kimseye kalmıyor sarayı hanı  
İnciyle süslenmiş, mercan dünyamız.

Bülbül figan eder altın kafeste  
Esir olsa bile o güle hasta.  
Rüzgarlar çalıyor hüznü bestesi  
Kimseye kalmayan devran dünyamız

Hayat denen gerçek, değil hikaye  
Ömür törpülüyor, dişli bir ege  
Ne sultana kalmış, ne ağa beye  
Peşine yazdırır, destan dünyamız

Dünya malı ile doymayan gözün  
Malları güldürmez o güzel yüzün  
Hep karanlık geçer, gece gündüzün  
Ötesine katar hicran dünyamız

Beslendiğin gıda ekmeğin aşın  
Seksen doksan yüze gelse de yaşın  
Bir gün toprağına koyarsın başın  
Ömür bittiği an, viran dünyamız

Ey insan oğlu sen beşeri kulsun  
İstersen bu dünya hep senin olsun  
Kul Tuncay baksında ibretin alsın  
Şah sultana yazar ferman dünyamız

Tuncay Akdeniz

## Düſer

Hakka sevdalı aşığın  
Bülbülü gül zara düſer  
Özde yoksa nur ışığın  
Ak kalbine kara düſer

Aç gözünü yukarı bak  
Kâinat'a renk vermiş hakk  
Yanıyorum dese toprak  
Gökten rahmet yere düſer

Her ſeye kadir İlâhi  
Tefekkür eyle Allahı  
Çekmeyen nefs-e silahı  
İblis ile ſere düſer

Arif meclisinde arif  
Sarraf'a gerekmez tarif  
Has cevherde olmaz cüruf  
Özü bilmez fire düſer

Er odur ki yiğit ola  
Köroğlu gibi nam sala  
Meydanında olmaz hile  
Hak adalet sere düſer

Kime kalmış bu devranı  
Veren Allah alır canı  
Seyreyle giden kervanı  
Yolu hep hünkâra düſer

Kul Tuncay nicedir hâlin  
Cana fayda vermez malın  
Hakkı hakk bilmez bir kulun  
Ukbâ'sında nâra düſer

Tuncay Akdeniz

## Düşersin

Aşk olmayan yerde sevgi aranmaz  
Kaderin yaktığı kora düşersin  
Hayal ile sevda aşka yaramaz  
Ağustos ayında kara düşersin

Ay güneş yanına yıldız eklersin  
Gecelere kabus katar beklersin  
Sevdanın üstüne perde çekersin  
Sevgisiz gönülde dara düşersin

Keremin çektiği zülümdür cana  
Bir can feda etti yar aslı hana  
Arzu kamber gibi yatar yan yana  
Aşkın deryasında tora düşersin

Umutsuz çöllere fidan ekeni  
Gül yerine biter çalı dikeni  
Mecnun gibi olur sevda çeken  
Susuz çöllerinde zora düşersin

Sevda haber bekler sırdan umuttan  
Toprak susuz yağmur umar buluttan  
Anlamaz rüzgarlar emir komuttan  
Mevsim hoyrat olur hara düşersin

Tuncay'ım istemem sarayı hanı  
Uç günlük dünyası fanıdır fanı  
Aşkı sevda ile sevmesen canı  
Gider bir vefasız yara düşersin

Tuncay Akdeniz

## Düşesin

Bilmeden gönlümü sana bağladım  
Sen sevmesen elden ele düşesin  
Seviyorum dedim coştum çağladım  
Ağlatırsan dilden dile düşesin

Geçelerim sabahları bölerdi  
Yağmur gibi gözüm yaşı elerdi  
Düşseydi damlası taşı delerdi  
Çağlatırsan selden sele düşesin

Bülbüller ötüşür gül ile dalda  
Çiçeğin kokusu arıda balda  
Sevda aranırmı yelde rüzgarda  
Benim gibi halden hale düşesin

Karardıkça kara bahtım kararır  
Tomurcuk dalımda yaprak sararır  
Hoyratlar bağımda harı savurur  
Savrulasın yelden yele düşesin

Tuncay senin için çağladı coştı  
Doldu derelere ırmaklar taşı  
Bir mecnun sevdası başımdan geçti  
Deli gibi çölden çöle düşesin

07.07.1977 Ardahan

Tuncay Akdeniz

## Düşündükçe

Hangi dalda bülbül ötse  
Gülüşan gelir aklıma  
Şesini sesime katsa  
İsmi-şan gelir aklıma

Kullar sığınır Allaha  
Yönü döner beytullaha  
Eller açılır dergaha  
Devrişan gelir aklıma

Kamiller her yerde kamil  
Sanatkârlık ister ehil  
Cevheri incitir cahil  
Zernişan gelir aklıma

Atamın kutlu otağı  
Dalgalanır al bayrağı  
Yiğit odur çala zağı  
Alışan gelir aklıma

Allahtan büyük yok haşa  
Hakktan gelen haktır başa  
Baktıkça gözlerde yaşa  
Perişan gelir aklıma

Güvenme servete vara  
Gün olur düşürür dara  
Helâl kazanç vermez fire  
Çalışan gelir aklıma

Kul Tuncayım dünya fani  
Sakin yerme onu bunu  
Sevgi yüceltir insanı  
Barışan gelir aklıma

Tuncay Akdeniz



## **Düşünür! !**

Bülbülün umudu kalır bahara,  
Konar bir çalıya gülü düşünür.  
Kırdırmaz dalını, hara rüzgara,  
Bağbancı bağında dalı düşünür

Gelinler beşikte, bebeği bezer,  
Yetimlerin eli, koynunda gezer.  
Arılar çiçeğin, sırrını çözer,  
Girer kovanında balı düşünür.

Bu aşkın sevdası, büktü belimi,  
İstersen bağımda soldur gülümü  
Can çıkmıyor canda, bekler ölümü  
Kerem yanar aslı külü düşünür

Anasız ağlaşır körpe kuzular  
Yüzü gülmez yürek yara sızılar  
Sevda hasretinde aşkı arzular  
Bahar sevdasında yeli düşünür

Bu sevdıyla aşkın, gülünü kokla,  
Kurut yaprağını, hatıra sakla.  
Yaralama gönlü, attığın okla,  
Mecnun Leylasını çölü düşünür

İnsanlar yorulur gönül yorulmaz  
Sevgisiz gönülden sevgi alınmaz  
Her suyun üstünde geçit bulunmaz  
Gönülden gönül'e yolu düşünür

Sevgisi kaplamış bak asumanı  
Gönüller sınırsız derin ummanı  
Tuncay'a sev demiş sevdiğin canı  
Dünyası bir başka kulu düşünür

Tuncay Akdeniz

## Düşürür

Zamansız mevsimle girme oyuna  
Yaz bahar ayında hara düşürür  
Dalma sessiz akan kara suyuna  
Şaşkın balık gibi tora düşürür

Haksızların yeme tatlı balından  
Kuruyan yapraklar düşer dalından  
Cahil anlamaz ki senin dilinden  
Kızartır yüzünü kara düşürür

Hiç ayva biter mi erik dalında  
Elma yenilir mi üzüm tadında  
Çirkinlik ararsan güzel kadında  
Çirkinden beter yara düşürür

Meyletme dünyaya gelip geçici  
Sakin yükseklerden olma uçucu  
Dar günde olmasan dosta yardımcı  
Gün olur senide dara düşürür

Tuncayım dünyadan ibret al barı  
Altın kıymetlidir rengi'de sarı  
Hayırsız evlada bırakma varı  
Onu da ikiden bire düşürür

Tuncay Akdeniz

## Düzce Depremi

İkinci darbeyi vurdu Bolu'ya  
Yıkıldı binalar yeller inledi  
Tutuldular akşam üstü doluya  
Döküldü göz yaşı seller inledi

Temelinden binaları devirdi  
Şehir köyü viraneye çevirdi  
Dağı taşı bir birinden ayırdı  
Bülbüller ağladı güller inledi

Yedi nokta iki deprem şiddeti  
Acılara boğdu yine milleti  
Yaralı İstanbul bursa İzmit'i  
Yıkıldı ağaçlar dallar inledi

Acının üstüne acıyı saldı  
Akşam sularında kapıyı çaldı  
İki bin yaralı beş yüz can aldı  
Enkazın altında eller inledi

İnsanların gözü yaş ile dolu  
Ağıtlar yakıyor düzceyle bolu  
İkiye ayrılmış otoban yolu  
Gitmiyor araçlar yollar inledi

Daha kapanmadı eski yaralar  
Yavrusunu kayıp etmiş analar  
Bir umut bekliyor kalan insanlar  
Bulunmaz cesetler kullar inledi

Tuncay feryat eder kalmıştır darda  
İnsanları seven gelsin imdada  
Yavrusunu ana arıyor burda  
Yavrum,yavrum diyen diller inledi

12.11.1999

Tuncay Akdeniz

## **Efendim mikdat bala nazire**

Anlatsam derdimi savcı sorgular  
Korkarım ederler sürgün efendim  
Zan altında yargılıyor yargılar  
Haklı zaten mahkûm hergün efendim,

Adalet aradım Ömer i kayıp  
Sözler yalan olmuş vicdan acayip  
Riyakar ortada sayılmaz ayıp  
Edebi hayadan argın efendim

Zamanın insafı acıdan acı  
İnsanlığı bozmuş ayırım ilacı  
Kibleyi bilmiyor o sofı dinci  
Cemaat imama kırgın efendim

Geceler balolu gündüzler serap  
Aile dağılmış yuvalar harap  
Çarşıya uymuyor evdeki hesap  
İşimiz gücümüz durgun efendim

Alimler geride cahiller önde  
Cehaletin başı saklanır inde  
Hakkımızı yiyen zalimler zinde  
Bizde mûbah olmuş vurgun efendim

Herkes endişede gelecek kaygı  
Gönüllerden uzak sevgisiz duygu  
Terbiye bozulmuş kalmamış saygı  
Komşu komşusuna dargın efendim

Tuncayım koymazlar insan yerine  
Adaletsiz düzen körü körüne  
Rant için dil döker biri birine  
Bu dert ile düştüm yorgun efendim

Tuncay Akdeniz

## Efsane Gönlüm

### EFSANE GÖNLÜM

Yıllarca koşturdun beni peşinden  
Yok mudur durağın efsane gönlüm  
Oyaladın beni savdın başından  
Sende çok yoruldun desene gönlüm

 atlı canı vermiş bana emanet  
Ömür tez geçiyor kıssadır hayat  
Ecelinden kimse alamaz mühlet  
Bir gün alacaktır bilsene gönlüm

Yükseklere  ıkma bir gün inersin  
Dengin bulunmasa geri dönersin  
Gülsüz  alı dikenlere konarsın  
G ller solar dedim hep sana gönlüm

Tuncay yorulurda g n l yorulmaz  
Her ağacın meyvesinden yenilmez  
Gönül yarasına usta bulunmaz  
Kırılan kalbimi yapsana gönlüm

(02.11.2000)

Tuncay Akdeniz

## **Eğrilirsen şaşarsın**

Doğruyu bil doğru git  
Eğrilirsen şaşarsın  
Yaradan-a şükür et  
Kazanın da pişersin

Söz bilmesen konuşma  
Boş gezmeye alışma  
El ayağa dolaşma  
Ayak kayar düşersin

Nefret etme insandan  
Temiz olun imandan  
Malın varsa samandan  
Rüzgar ile yaşarsın

Tuncay dan yamandır el  
Kayaya ne yapar yel  
Sevgi için eken gül  
Seven ile coşarsın

Tuncay Akdeniz

## Eğrisiyle Doğrusuyla

O kutlu hazineden,verilir eşit hakklar  
Haramını kursaklar,yutar yutar bizlenir  
Rabbim deyince inler,alemi yaratıklar  
Sesini bir birine,katar katar hazlanır

Tefekkür ehli anlar,o kelâmi sözünden  
Doğru yoluna giden,ayrılmaz hakk izinden  
Kabuklaşmış kafalar,uzaklaşır özünden  
O nefs-i çamuruna batır batır gizlenir

Hayat yaşama değer,o şems-i doğar batır  
Bir kalbe bin kalp sığar,fitne girmese yeter  
Zalimler insan satar,masum zindanda yatar  
O diyarı gurbette,yatar yatar özlenir

O kibiri forşundan,aklı gelmez başına  
Firavunu hırşından,iman girmez döşüne  
Merasimler yapılır,tabuttaki L.....  
Cehalet mikrobunu satar satar bezlenir

Hiç gizlenmez hatası,bir konuş iki düşün  
Zan altında bırakma,mertlik olsun her işin  
Cürmü kadar yer yakar,o namertlik ateşin  
O şeytanı şerrini,atar atar düzlenir

Ey fani Adem insan,hakk yola gitsin izin  
Şu üç günlük dünyada,kirletme beyaz yüzün  
Kul Tuncay özüne dön,madde doyurmaz gözün  
Dergahında yananlar tüter tüter közlenir

Tuncay Akdeniz

## Ele çevirdin

Sana ilk bakış da gönül bağladım  
Bakmadan yüzünü ele çevirdin  
Aşk pınarı gibi coştum çağladım  
Yağmurun yağmadan sele çevirdin

Kalbimin içinden sevgin silemem  
Senden başkasına aşkım diyemem  
Aramızda engel var mı bilemem  
İssız sahralarda çöle çevirdin

Bizi yaratmıştır yaradan biri  
Ona yemin ettim dönemem geri  
Kader güldürmedi öteden beri  
İplikten inceye tele çevirdin

Tuncay sevgisine gerçek inandı  
Aşk kapısı üzerime kapandı  
Aslıda keremin külüne yandı  
Yaktın ateşine küle çevirdin

Tuncay Akdeniz



## **Eller seveni biliyor**

Gel güzelim naz eyleme  
Eller seveni biliyor  
Aşkını benden gizleme  
Kullar seveni biliyor

Seviyorum ben birini,  
Ferhat ta sevdi şirini  
Sehere sordum yerini  
Yeller seveni biliyor

Bülbül gibi dilimde zar  
İnsaf eyle ver bir karar  
Sevilecek güzelim var  
Güller seveni biliyor

Tuncay'ın inan sözüne  
Gönül sevdalı özüne  
Yakma keremin közüne  
Küller seveni biliyor

Tuncay Akdeniz

## Emanettir

Allah bir can vermiş bana  
Özü bana emanettir  
İnandım kelâm Kurân'a  
Cüzû bana emanettir

Muhammed-i O hakk yola  
Tevhid ile geldim dile  
Aşkı ile döndüm küle  
Közû bana emanettir

Yunusu Mevlam deyince  
Düşündürdü gündüz gece  
Dedim bu yol uzun ince  
İzi bana emanettir

İlahi aşk verir huşu  
Dalda dile gelir kuşu  
Secdeye koyduğum başı  
Yüzü bana emanettir

Yaratılmış gibi görün  
Sevgi olsun gönül yerin  
Cana fayda vermez varın  
Gözû bana emanettir

Mizan odur doğru tarta  
Helâl çalış kazanç arta  
Soyulurmu çiğ yumurta  
Gizi bana emanettir

Rabbim vermiş akıl fikir  
İhsanından olma fakir  
Verdiğine ettim şükür  
Azı bana emanettir

Cephelerde mevzi kazan  
Kanı ile sınır çizen  
Kahramanca destan yazan  
Tezi bana emanettir

Türk milleti kul Tuncayı  
Kutsaldır vatan toprağı  
Dalgalanan al bayrağı  
Hazı bana emanettir

Tuncay Akdeniz

## Emekli

Soran yok derdini eridin bittin  
Hep çileli günün yılın emekli  
Otuz yıl çalıştın çok fidan diktin  
Giden gelen kesti dalın emekli

Hizmet edip emek vatana katmış  
Kimisi şehitler acısı tatmış  
İnsan hakkı diyen seni unutmuş  
Onlar bilmez senin halin emekli

Dertlerin bitmiyor kanıyor yaran  
Fatura kiraya yetmiyor paran  
Sabahtan akşama gelmiyor sıran  
Bağlamışlar elin kolun emekli

Emekli Tuncay in hiç yüzü gülmez  
Tok aç halinden anlamaz bilmez  
Makamlar geçici şahlara kalmaz  
Bilmem doğrulur mu belin emekli

Tuncay Akdeniz

## Emekli..2

iyiki emekli oldun  
Gidici oldun emekli  
Eğlenecek neyin kaldı  
Gülücü oldun emekli

Otuz yılın gitti boşa  
Bundan sonra rahat yaşa  
Çıkamaz rampa yokuşa  
Asacı oldun emekli

Beğenmezdin giysileri  
Yeter sana eskileri  
Çok gelir iş teklifleri  
Kapıcı oldun emekli

Emir verir birileri  
Taşı derler kömürleri  
Tuttururlar torunları  
Bakıcı oldun emekli

II.  
Harçlığı yok borçla gezer  
Alış veriş bilmez pazar  
Eve gelir hanım kızar  
Olaycı oldun emekli

Kuyruklardan sıra gelmez  
Hastalanır doktor bakmaz  
Gözler görmez kulak duymaz  
Yalancı oldun emekli

Hasret kalır çaya tuza  
Dokunma derler beyaza  
İştahı sulu karpuzla  
Kolaycı oldun emekli

Tuncay emekliden biri  
Baki değil makam yeri  
İnsan görün bizi barı  
Alaycı oldun emekli

Tuncay Akdeniz

## Emeklinin çilesi

Çalışıp yorulduñ nafile boşa  
Şimdi üzülecek oldun emekli  
Motor bitik çıkamasın yokuşa  
Şimdi itilecek oldun emekli

Yıllar boyu emek vermiş işine  
Geceden takılır kuyruk peşine  
Alay eder gülüşürler başına  
Şimdi gülünecek oldun emekli

On beş numarayı takmış gözüne  
Bel bükülmüş başı değer dizine  
Sağa sola gider bakın izine  
Şimdi sürünecek oldun emekli

Arkadaşı olmaz kapanır eve  
Hanımı gelmez ki dönesin köye  
Sabah akşam seni gönderir suya  
Şimdi sevilecek oldun emekli

Erkenden kalkarsın soba yakmaya  
Söz ararsın ona buna çatmaya  
Gelin alıştıırır torun bakmaya  
Şimdi ezilecek oldun emekli

Tuncay'ın suyunca böyle akarlar  
Paran bitinceye kadar bakarlar  
Hanım ölür bir odaya tıkarlar  
Şimdi delirecek oldun emekli

14.09.1997

Bu şiirimi emekli oldğum gün yazdım kendime diğer emeklilerden özür diliyorum.

Tuncay Akdeniz

## **Emir bil buradan başlar**

Levh-ü kalem böyle yazar  
Emir bil buradan başlar  
Doğum ölüm sonu mezar  
Ömür kul buradan başlar

Ervah-ı ebet ezeli  
Her şeye kadir Celâl-i  
Kar da rahmetin güzeli  
Erir sel buradan başlar

Gençlik çağı gonca güldür  
İhtiyarlık müşkül hâldir  
Yaşam denen yeşil daldır  
Kurur çöl buradan başlar

Sarraff sarrafı beyenmez  
Sanat yapsan değer etmez  
Ter dökmeden işin bitmez  
Hüner el buradan başlar

Hikmeti bakın toprağa  
Tabiat dönüşür bağa  
Dilerse canlanır doğa  
Bahar gül buradan başlar

Musallaya konur salın  
Başı açık ayak yalın  
Gideceği her bir kulun  
Yürür yol buradan başlar

Gökdekiler yere iner  
Mahşeri meydana döner  
Tutuşur bir alem yanar  
Eser yel buradan başlar

Kul Tuncayım aşkım o yâr  
Her aşığın bir ahı var  
Ömür biter sesin susar  
Ahir hâl buradan başlar

Tuncay Akdeniz

## Emr-i Maruf

Rabbim diye çarpan yürek,ne bozulur nede azar  
Aşkıyla arayan bulur,güzellerin güzeli var  
Hesap günü sorulacak,taksirâtı azar azar  
Beşeri adem kuludur,belki noksan ihmali var

Kurân'dır Allah kelâmı,Nuru alemlerin nuru  
Rahmetini esirgemez,dilerse yeşerir kuru  
O Rahmet ihsan sahibi,gl eder ateşi nâr'ı  
Sonsuzdur onun sevgisi,sonsuz ebet ezeli var

Allah bilir kalbindeki,taşıdığın kutsi tacı  
İnanç İtikatın bozma,dert vardır acıdan acı  
Yaralanmış her yüreğe,şifadır onun ilacı  
Derman ondan sabır senden,Eyyûb'unda bu hâli var

Ey cihana gelen insan,insanca güzel yaşa bak  
Cıvanı ihtiyar fanı,bir bahara bir kışa bak  
Adem oğlu olma gafil,hem doluya hem boşa bak  
Bu dünyası bir imtihan,haram ile helâli var

Kainatı kn âlemin,sahibi Cenab-ı Allah  
Adem'ine ilk secdeyi,öğretti Rabbi İlâh  
Son peygamber enbiyası,Habibidir Resulullah  
Muhammedi ezan okur,kul Habeşi Bilâli var

Kul Tuncay; Gayb'ı bilinmez, o sırrı levh-i mahfuzdur  
Yaşadığın bir gerçek var,hayat dünyamız arz'ıdır  
Kurânı kelâm beyanı,ibadet etmek farz'ıdır  
Sıfâtı"Esma-l Hüsna",Rabbimiz Zlcelâli var

Tuncay Akdeniz

## Erol oşkunoğlu (Akrostiş)

Erol um ozandır halkın adına  
\_\_\_Mazlumlara dilsin sen COŞKUNOğLU  
\_\_\_Seni dinleyenler doymaz tadına  
\_\_\_Kltrme ilsin sen COŞKUNOğLU

Rabbimden bir ilham verilmiş sana  
\_\_\_Sen aşık olmuşsun ezelden ona  
\_\_\_Sevgiyi katmışsın damardan cana  
\_\_\_Gnllere yolsun sen COŞKUNOğLU

Ozanlık yoluna gnl vermişsin  
\_\_\_Hakka aşık olup hakka ermişsin  
\_\_\_Gnl bahçesinden gller dermişsin  
\_\_\_Sevenlere gülsün sen COŞKUNOğLU

Lle-zar bahçesi gller bağında  
\_\_\_iek açar yamacında dağında  
\_\_\_İlk bahar mevsimi yazın ağında  
\_\_\_Meyvelere dalsın sen COŞKUNOğLU

Coşkun deryalarda aşk için ada  
\_\_\_ağırsam gelirsın dara imdada  
\_\_\_an evi şah damar dilimde seda  
\_\_\_Seherime yelsin sen COŞKUNOğLU

Ozanlık yakışmış sözü dilinde  
\_\_\_Yolu sevda yolu mecnun çölünde  
\_\_\_ağladıka coşar aşkın selinde  
\_\_\_Aşkımıza tlsn sen COŞKUNOğLU

şair ruhlı ozan gnl zengindir  
\_\_\_Ufukları geniş umman engindir  
\_\_\_Namertlerden uzak sözü dingindir  
\_\_\_Sazımızda telsin sen COŞKUNOğLU

Kula kulluk etmez yaşar özünü  
\_\_\_Hak yolunda hakça söyler sözünü  
\_\_\_Gariple paylaşır ekmek tuzunu  
\_\_\_Dşknlere elsin sen COŞKUNOğLU

Uzak şehirleri yakın ediyor  
\_\_\_Ardahan Edirne vatanım diyor  
\_\_\_vatanı milleti candan seviyor  
\_\_\_Bayraktaki alsın sen COŞKUNOğLU

Neyleyim diyorsun dost olmayınca  
\_\_\_Akmaz pınarlarım aşk dolmayınca  
\_\_\_Arı çiçeklerden bal almayınca  
\_\_\_İkramında balsın sen COŞKUNOğLU

Oğuz yaylasında gln güzeldir  
\_\_\_Ozanlık yolunda telin güzeldir



\_\_\_Edebin erkanın yolun güzeldir  
\_\_\_İnci mercan lalsın sen ÇOŞKUNOĞLU

(Ğ) Güğübe köyünün bin başak adı  
\_\_\_Ardahan ilimiz yetmiş beş kodu  
\_\_\_Kardeşlik dostluğun bir başka tadı  
\_\_\_Bedenime kolsun sen COŞKUNOĞLU  
Lafzında her daim kelâmdır sözün  
\_\_\_Nur ile yoğrulmuş asalet özün  
\_\_\_Hakikat doğrudan ayrılmaz izin  
\_\_\_Yaratana kulsun sen COŞKUNOĞLU

Ufkumun engini umman deryası  
\_\_\_Yangın yüreğimin sensin su taşı  
\_\_\_Tuncay Akdeniz'in bir hatırası  
\_\_\_Hasrettime selsin sen COŞKUNOĞLU

Tuncay Akdeniz 01.09.2006

Tuncay Akdeniz

## Es geçti

Adım,adım gezdim ben bu gurbeti  
Ben bir adam olamadım es geçti  
Sarmış dillerini yalan gıybeti  
Doğru sözü duyamadım es geçti

Bazıları doymaz mülke paraya  
Sıra beklemezler girer araya  
Dayısı olanlar girmez sıraya  
Bir aracı bulamadım es geçti

Acil gittim bakın dedim hastaya  
Bekle sıran gelir dedi haftaya  
Doktor bile düşmüş kara borsaya  
Sıra bile alamadım es geçti

Yaş geçti evlilik aklıma düştü  
Ev araba dedim kızlar yanaştı  
Ana baba vardı oda vaz geçti  
Nikah bile kıyamadım es geçti

Şu şehir in bitmez oldu çilesi  
Akşam eve boş geliyor filesi  
Karın doyurmaz ki hazır çorbası  
Bir gün olsun doyamadım es geçti

Dertlerimle kader aldı araya  
Boşuna gelmişim yalan dünyaya  
Tuncay in gemisi vurdu karaya  
Bir ummana dalamadım es geçti

Tuncay Akdeniz

## Esmâ

Yüreğimde yanar, ateşin közün,  
Mecnun sevdasına,bırakma Esmâ.  
Geceler karanlık,gündüzler hüzün,  
Zindan odasına,bırakma Esmâ.

Cümle alem aşkın,yolundan gider,  
Senin ile dağ taş,muhabbet eder.  
Bu can senin için,çok bedel öder,  
Vahlar nidasına,bırakma Esmâ..

Vücudum şehrinde,ruhum ırakta,  
Yüreğim hasrette,vuslat toprakta..  
Ahret yolcuları,bekler durakta,  
İssız vadi'sine,bırakma Esmâ..

Senin için coştum,döndüm ummana,  
Hayalı bu cismim,kalmaz zamana.  
Kavuşurum hesap,günü ben sana,  
Mahşer ovasına,bırakma Esmâ..

Gülleri kurumuş,bu gönlüm yasta,  
Nehirler coşturan,gözlerim hasta..  
Kıldır namazımı,akraba dostta,  
Eller duasına,bırakma Esmâ

Tuncayım neylerim,sensiz burada,  
Nuh'un gemisiyle,yüzdüm deryada.  
Yetiş imdadıma kaldım karada,  
Meçhul adasına,bırakma Esmâ..

Tuncay Akdeniz

## **Evtan.Uğruna can verilen yer**

Türk'ün imanlı gücü,kırdı çelik çemberi  
Tüm cihana yayıldı,Türk'ün şanlı zaferi  
Anadolu vatanım,her yer şehit makberi  
-Savaşta şehit düşen,her bir yiğit civandı  
-Düşmana diz çöktüren,muzaffer komutandı

Sarıkamış kışında,yol vermedi zemheri  
Doksan bin şehit verdik,gidin görün o yeri  
Hicrân merhemi oldu,Çanakkale zaferi  
-Yedi düvel gücünü,Türk'e karşı sınıdı  
-Kurtuluşun zaferi,göğsünde ki imandı

Ah düşürmüş sineme,şehidimin gelini  
Beşiğim in üstüne,örtmüş beyaz alını  
Canımla ödeseydim,o hakkın bedelini  
-Her can vatan diyorken,ne afet ne tufandı  
-Anadolu göz yaşım,bağrımın ucu yandı

Türk'ün şanlı geçmişi,tarihler kadar uzun  
Damarımda kanı var,Bilge Kağan oğuzun  
Unuttun mu huyunu,Alparslanın Yavuzun  
-Çağ kapayıp çağ açan,Türk İslamı Turandı  
-Türk'ün her bir yiğidi,kahraman Alosmandı

Uyan Türkoğlu uyan,dostu düşmanı tanı  
Çünkü; Bizansın soyu,ezeli Türk düşmanı  
Can sağ iken bölünmez,Türkün aziz vatanı  
-Türkistanda kardeşim,esaretten usandı  
-Ya İstiklal ya ölüm,ne mübarek beyandı

Atamızın yolunda,ülkümüz ilerlemek  
İlim bilim fen ile,çalışıp emek vermek  
Milli birlik ruhuyla,ne mutlu Türküm demek  
-Türk öğün çalış güven,istikbalin onandı  
-Hikmet fermani kudsi,Çanakkale duam dı

Türk'ün zafer bayramı,kutlu olsun yurduma  
Kul Tuncayım Türküm ben,minnet cumhur orduma  
Selam olsun halkıma,salam Anadoluma  
-Önderimiz Atatürk,milli birlik uyandı  
-Milli mukaddes aşkı,millet bayrak vatandı

Tuncay Akdeniz

## **Ey alemi insan**

Cansıza can veren yaradan Hûda  
Muhteşem bir yaşam vermiş cihana  
Her kul görevini eylese eda  
Hakkın secdesinde durur divana

İnsan baki değil kalmaz ebedi  
Yaşadığın aşkın vardır sebebi  
Daim açık olsun gönül mabedi  
Dostunu dost eyler seven her cana

Kul kusursuz olmaz vardır günahı  
Zalimlere kalmaz mazlumun ah-ı  
Hakkı hak edendir kadir İlâhi  
Sadık dostlarını yakmaz Nirâna

Kün canlı alemin insandır hası  
Hiçlik dünyasında şirk neyin nesi  
Canını zindana sürükler nefsi  
Ademine demiş uyma şeytana

Vakitli vadeli zaman aşama  
Nice canlar veda etti yaşama  
Ne Tuncay'a kalır nede paşama  
Fakiri zengini yatar yan yana

Tuncay Akdeniz

## Ey canlar Cananı

Ey! canlar; Canân'ı,güzel'mi güzel,  
Haz verir ruhum'un,her azâ'sına.  
Ora'da farklı'dır,o sonsuz ezel,  
Kavuşur gönüller; Hakk rızâ'sına...

Yerleri gökleri,ayrı bir cisim,  
Bir mizân'a benzer,o mahşer yeri.  
Âleminden âlem,çağrılan isim,  
Bir birini görmez,bakan gözleri...

Hırâ'dan duyulur; Davud'i sesi,  
Ayet-i kelâmın,sözü riyâ'sız.  
Hakikattır ruhun enson nefesi,  
O dilleri sessiz,yatar zamansız...

Hakiki mülk değil,ferâgat evi,  
Terk eder cismâni,bedeni her can.  
Uhrevi cihanda,ruhtur mânevi,  
Hâzretsiz ateşde,erimez hicrân...

Cansıza can veren,adı güzel ad,  
Îlâhi hikmetin; Yeksân-ı sensin.  
Rahmet ondan diler,bütün mâhlûkat,  
Yeter ki Râb deyip,adını ansın...

O gün inler durur,ney'in nâğmesi,  
Hû diye erenler,arar Mevlâ'yı.  
Çekilir aradan,gaflet perdesi,  
Gözü görmez görür,ak'ı karayı...

Kul Tuncay beşerin,Âdem kimliği,  
Semâvatın yedi,kattır perdesi.  
Nefs'ine uymasın,insan benliği  
Rabbim yâr'sa,hiç gerekmez ötesi...

Tuncay Akdeniz

## **Ey cihanı alem**

Hıfz eyle aklını ey insan oğlu  
Batından Zâhiri geldi meydana  
Hakikatı hakktır seç doğru yolu  
Nefsini kabartıp uyma şeytana

Kâinat sahibi Yüce ol Kudret  
Dünyasına gelen gider akıbet  
Tacı tahtı ile dünyalık devlet  
Yıkıldı kalmadı şaha sultana

Kerâmet tacını koymuş başına  
Süleymanı hükmederdi kuşuna  
Görünen âlem'e sensin aşına  
Niceleri geldi gitti cihana

Firavun Nemrutlar yolundan saptı  
Ladini kavimler putlara taptı  
Azgınlara başına kıyamet koptu  
Nuh tutuldu gemisiyle tufana

Aklı selim düşün dünyası fanı  
Veren Allah geri alacak canı  
Nice yıl yaşasan ölümdür sonu  
İki taş bir mezar ibret insana

Kul Tuncayım olma nefsine asi  
Gözünü doyurmaz dünya maddesi  
Bir gün dolacaktır ömür vadesi  
Hesap vereceksin Yüce divana

Tuncay Akdeniz

## **Ey İnsan**

Bu dünyayı parsel,parsel edenler  
Sen kendine parsel buldun mu insan  
Başına toplanır servet bölenler  
Sen malını hakça böldün mü insan

Sen bilirsin bu dünyanın halını  
Gözün duymaz kırdın gülün dalını  
Evlatların pay ederler malını  
Varislere haber saldın mı insan

Toplanır varisler malın bölerler  
Kimi razı olmaz kavga ederler  
Kimi söver kimi kah,kah gülerler  
Şimdi dövülecek oldun mu insan

Kızların yığılır ağlar peşine  
Eniştelere konar varın başına  
Oğullar harcamaz kuruş taşına  
Kime yığdığını bildin mi insan

Tuncay bu dünyaya geri gelemeyiz  
Kimin kim olduğunu kimse bilemez  
Malını bölenler rahmet dilemez  
Dünyadan dersini aldın mı insan

Tuncay Akdeniz



## **Ey İnsan bir bilebilsen**

İkimizde insan adem oğluyuz  
Özümüz bir özü bir bilebilsen  
Sende bende yaratanın kuluyuz  
Közümüz bir közü bir bilebilsen

Ey şükür fakiri beşeri insan  
Bilsen ikicilik en büyük hüsrân  
Doğru yolu bize göstermiş furkân  
Cûzumuz bir cûzu bir bilebilsen

Çalışırız yaşam için gayretle  
Nefse yenilmişiz gördüm hayretle  
Hakk mizanı haktır gerçek âyetle  
Düzümüz bir düzü bir bilebilsen

Kainatın rengi kudret boyası  
Ona mihrap yerin göğün arası  
Baktığımız aynı hakk'ın aynası  
Gözümüz bir gözü bir bilebilsen

Allah her güzellik vermiş insana  
Kavuşturmuş seni beni ihsana  
O kalbin gözüyle bir bak her yana  
Feyzimiz bir feyzi bir bilebilsen

Musa değilsinki olsun bir Âsan  
Benim adım Mehmet seninki Hasan  
Dilin konuşsada ayrı bir lisan  
Sözümüz bir sözü bir bilebilsen

Yol bir Kuran tarif ettiği gibi  
Enbiya yolundan gittiği gibi  
Yunusun menzile yettiği gibi  
İzimiz bir izi bir bilebilsen

Şu dünyaya gelip geçici bizler  
İnsana yakışmaz ıgneli sözler  
Bir tebessüm etsek nemlenir gözler  
Hazımız bir hazı bir bilebilsen

Kul Tuncayım dünya malı neylerim  
Her gönüle gerçek aşkı söylerim  
Geride bir mezar kalır beylerim  
Bezimiz bir bezi bir bilebilsen

Tuncay Akdeniz

## **Ey insanoğlu insan.....**

Ey dünyalık gözü doymaz,fazlası hakkın değil,  
Bugün varsın yarın yoksun, gücün yetmez zamana.  
Hakları hakk eden vardır,insan olduğunu bil,  
Ebedi ukba hayatı,hiç benzemez cihana.

Bir nefeslik bu hayatı,ateşinde pişirme,  
Dikkat eyle şeytanına,belâsına düşürme.  
Bilirsin ki nefis dilenci,hakk yolunu şaşıрма,  
Yaşadığın bu dünyası,baki değil ki sana.

Mahlûkattan üstün kılmış,ademoğlu insanı,  
Ol Yaradana ayandır,yaşadığı her anı.  
Ecel gelir alır canı,ruh terk eder bedeni,  
Değişmez ilahi kanun,döneceksin Rahmana.

Hakikatı hakk biliriz,iman ile yaşarız,  
Muhammedin ümmetiyiz,sevgisiyle coşarız.  
Dergahında Yunus gibi, Hakk aşkıyla pişeriz,  
Allah Kerim yâr deriz,can adarız Canâna.

Yaratılmış kün alemler,ol kudretten renk alır,  
İman libası giymeyen,ahrette üryan kalır.  
Bugün kul Tuncay dediğin,yarın bir mezar olur,  
Bitmeden dünya hayatı,teslim ol yaradana..

Tuncay Akdeniz

## **Ey kul hesabı var bilesin**

Ey beşer-i mahlûkat; Rehberi kurâna bak! ..  
Özde güzel olmalı,insandaki her ahlak.  
Küfrü şirk batağında,nicesi oldu helâk! ...  
-Ey hakkın hakk yolcusu,doğru olsun adresin?  
-Hesabı var bilesin,aldığın her nefesin...

Ey asr-ı saâdetlerin,yaşandığı beldesi,  
Cehâletten korundu,Mukâddesat kalesi.  
Beytullah makamıdır,İnsanlık abidesi,  
Mabetlerden duyulur,Muhammed ezan sesi..  
-Hicretin kutlu yoldur,ey kul farkındamısın?  
-Hesabı var bilesin,aldığın her nefesin...

Kurân beyan ediyor,seç diyor rehberini,  
Ya Rahmanı ya şeytan,iki yoldan birini.  
O Ukbayı mekânda,dar eyleme yerini...  
-Ya Muhammed; Mustafa,Rabbim kulu af etsin,  
-Hesabı var bilesin,aldığın her nefesin...

Kâinatın içinde; Nûh yaşadı tufanı,  
Alana bir ibrettir,yarattığı cihanı.  
Her can ölüm tadacak,ezel ebettir sonu!  
-Şaşırmadan hakk yönü,doğru yola gidesin,  
-Hesabı var bilesin,aldığın her nefesin...

Kul; Tuncayım hakk yolu,terk etme bile bile,  
O büyük mahkemede,hesap vardır her kula.  
Rabbim yardım eylesin,o gün düştüğüm hâle! .  
-Hergün ölüp dirilen,sanmaki rüyadasın  
-Hesabi var bilesin,aldığın her nefesin...

Tuncay Akdeniz

## **Ey kul metin ol metin**

İnsan gözü doymaz neden cihana  
Birgün yok olacak zevkin şehvetin  
Tacı tahtı mülkü kalmaz sultana  
Şükür et haline metin ol metin

Belki uzun sürmez bahtıyarlığın  
Bir mezarı bekler ihtiyarlığın  
Dünyada kalacak maddi varlığın  
Orda hükümsüzdür şanın şöhretin

Gözün kapatmasın gaflet uykusu  
Ateşinde içinde bilki yanar su  
Eğer yoksa sende Allah korkusu  
Mahşer-i hesabı çetindir çetin

Senden uzak değil yaratan sana  
Bütün yaptıkların ayandır ona  
Sultanla kölesi yatar yan yana  
Kanunu böyledir bu memleketin

Dertlinin derdine sabırdır çare  
Felâh-a çağırır kutlu minâre  
O ses kavuşturur seni o yâre  
Sırâtından geçer yolu cennetin

Kul Tuncay emrine sen eyle biat  
Teslim ol Allaha şeytana inat  
Hakkın kudretidir sonsuz kâinat  
Yaratanı birdir kün mahlûkatın

Tuncay Akdeniz

## **Ey sevdamın aşkı dildar**

Canân ile canımdasın  
Bilde gönlüm rahat olsun  
Ömür boyu yanımdasın  
Kalda gönlüm rahat olsun

Sevdan ile düştüm aşka  
Senle nefes almak başka  
Kollarında ölsem keşke  
Alda gönlüm rahat olsun

Baktıkça yıldıza ay'a  
Sensiz geçen günüm rüya  
Her gecemi bin parçaya  
Bölde gönlüm rahat olsun

Gönül ehli ulu hünkâr  
Ey sevdamın aşkı dildâr  
Ne gonca var nede bahar  
Gülde gönlüm rahat olsun

Bilinmez o gayb-ı Kerim  
Yaradanım birdir derim  
Lütfeyle olsun haberim  
Salda gönlüm rahat olsun

Yıkmadan fani yapımı  
Almadan gönül tapumu  
Ecel gelmeden kapımı  
Çalda gömlüm rahat olsun

Kul Tuncaya yâr Sûphanım  
Ey benim Gâffar Allahım  
Af eyle varsa günahım  
Silde gönlüm rahat olsun

Tuncay Akdeniz

## **Ey sevdamin sırdaşı**

Aşkına meftun ruhum,kudretten almış ateş  
Savrulurken küllerim,sevenler sevdasında  
Baht-ı kara üstüne,ne ay doğar ne güneş  
Çırpınırken dalgalar,bahri dans havasında

Nice ağıt dinledi,gece ile gündüzü  
Açın bakın neler var,şu yaralı bağırmı  
Gizli gizli kanıyor,bedenimin can özü  
Yeter artık ağlatma,dindir yürek ağrımı

Yol vermiyor aşayım,dağlar gibi engebe  
Ferhat kayalar deldi,mecunu aşık Leylâ ya  
Deli divane gibi,yaşıyorum göçebe  
Dedim bir kapı açar,niyaz ettim Mevlâ ya

Alemlerin sırdaşı; Kâinat-ı gökyüzü  
Zaman bile dağların,heybetini eritmiş  
Fani dünya yorgunu,ağartmış civan yüzü  
Anladım ki bu hayat,bir nefeslik ibretmiş

Yorgun düşen rüzigar,koparıyor fırtına  
Ey sevdamin sırdaşı,sırdaş olan arkadaş  
Kul Tuncay'ı bindirmiş,bir yularsız atına  
Geri kalan hatıra,iki damla gözde yaş

Tuncay Akdeniz

## **Ey tabibim**

Ey tabibim em sürmesen,  
Bağrımda kapanmaz yara  
Eğer yarımı sarmasan  
Muhtaç eyleme ağyara

Hakka meftun olan gönül  
Ah çeker tutulur zara  
Güle figan eden bülbül  
Ağıt yakar ilk bahara

Herşeye kadirdir Celil  
Çektirmez kulunu dara  
Nirân'a atıldı Halil  
Hiç yakar'mı yâri nâra

Bu can sığmaz kafesine  
Kavuşmak ister gülzara  
Seslenirim ötesine  
Secdesine vura vura

Can ruhumu azat eyle  
Gönül maksuduna vara  
Aşkın ile döndüm küle  
Savurma beni rüzgara

Haktan gelen hakka gider  
Daha üflenmeden surâ  
Kanatlarım pervaz eder  
Bana vermeden muhtıra

Kul Tuncay'ı dil eyleyen  
Can adadım ben Dîdâr'a  
O ruhumu hal eyleyen  
Cismanîm benzer mezara

Tuncay Akdeniz

## **Ey tefekkür dünyam**

Noksansız donatmış Rabbim her yeri  
Kainat resmini çizene götür  
Bütün alemleri aşkın eseri  
Mührünü kalbime kazana götür

Yaşadığım dünya zerreden küre  
Her günü ömrüme veriyor fire  
Bir gün geleceğim o sonsuz yere  
O kalemsiz yazı yazana götür

İceli yetenler hep hakka yürür  
İsteyene Rahmetini bol verir  
Mahşeri meydanda hesabın görür  
Bu hikmet sırrını çözene götür

Ey Tefekkür dünyam hata bendemi  
Yürek sesimizi duyar Es-Semî  
Cennette kandırdı melûn Ademi  
Tılsım şehrini bozana götür

Bilinmez ötesi yetmişbin perde  
Bir gülün aşkına düşmüşüm derde  
Ararım Sidretûl-müntehâ nerde  
Görünmezi gören düzene götür

Kul Tuncayım çoktur günahın suçun  
Basiret gerekli gözleri açın  
Bu eğri yolumu düzeltmek için  
O hakkı hakk eden mizana götür

Tuncay Akdeniz



## **Ey Türkoğlu hakikate örnek ol**

Ey Türkoğlu asil kanlı yiğitler  
Geçmişini görenlere örnek ol  
Çağlar açıp çağ kapadı kürşatlar  
Ötelere varanlara örnek ol

Altaylar'dan Viyana'yı kuşatan  
Türk İslami kıtalarda yaşatan  
Peygamber övgüsü almıştır atan  
O Bizansı yoranlara örnek ol

Kırım kafkas Acemistan Türkistan  
Türklüğün şanına yazdırdı destan  
Sen Yavuzsun Yavuzda senin ustan  
O kürşad-ı turanlara örnek ol

Sakarya İzmirde Kocatepe'de  
Düşman karşısında herkes cephede  
Seyitler yenilmez kalma şüphede  
Bu vatani kuranlara örnek ol

Karanlık üstüne şafaklar yırtmış  
Vatan toprağına kanını katmış  
Şehitler ölmezki uykuya yatmış  
O hak sırra erenlere örnek ol

Gök kubbemiz mabetlerle süslenir  
Bilâlleri minaredeñ seslenir  
Bağımsızlık ATATÜRKİE beslenir  
Barış huzur verenlere örnek ol

Tuñcayım oy! benim Sarıkamışım  
Ya İstiklâl Çanakkele sırdaşım  
Vatan benim şehit benim kardeşim  
Al bayraklı törenlere örnek ol

Tuncay Akdeniz

## Ey vah ey

Hayatımı ilmi halde okurken  
Dinimizin şartı beşti eyvah ey  
Yıllar sessiz nehir gibi akarken  
Seven vardı sevgi hoştu eyvah ey

Yaşam tatlı dünya zevki malında  
Kuşlar yuva kurmuş ağaç dalında  
Ömürler geçiyor gurbet yolunda  
Sevenleri bekler muştı eyvah ey

Rüzgar gibi yönden yöne eseriz  
Tutar gölge eden dalı keseriz  
Elin sözü ile dostu küseriz  
Başımızı yaran taştı eyvah ey

Bitmez arzu ile nefis birleşti  
Gerçekleri gören gözler körleşti  
Gönül bağımıza baykuş yerleşti  
Hicrani bağrımı deşti eyvah ey

Levhû-den yazılır ikbal kaderin  
Bizdeki sevdanın yarası derin  
Ötesi bilinmez neresi yerin  
Bu dünyası yedi dişti eyvah ey

Kimi yok der gözüm dünya malında  
Bir eli yağında biri balında  
Harcadık ömür'ü nefsin yolunda  
Yolumuz yolundan şaştı eyvah ey

Kimse baki değil bur da kalmaya  
Açılan gülümüz başlar solmaya  
Tuncayım hazırlan yolcu olmaya  
Ah! gün ikindiye aştı eyvah ey

--

Dost kalemlerden dörtlükler

Çok güleni gördüm içinde hicrân,  
Çok kâşane gördüm her yanı virân.  
Ağıtlar yakıyor gördüğüm seyrân  
İki gözden biri yaştı eyvah ey! .....Ekrem Yalbuz

Çılgın derya idim şimdi duruldum,  
Yeşil yaprak idim yandım kavruldum.  
Arkasından koşa koşa yoruldum  
Kervan karşı dağı aştı eyvah ey! .....Ekrem Yalbuz

Kudurdu o terör hemde ecnebi  
Kimi hain hak ister durur biri  
Sirtına vurur öbürü hanceri

Arsiz baslar yere düstü eyvah ey! .....Gizemli Kartal

Tuncay Akdeniz

## **Ey Yüce Rabbim**

Rabbim hâlim sana anlatmak yersiz  
Dergahında beni eritir misin  
Yöneldim kapına em'siz tabipsiz  
Eyyûb-u sabıra yetirir misin

Aşık ettin tapduk Yunus emreyi  
Hoşgörüyle Mevlâna'ca sevmeyi  
Bir akçeye bin deveyi gütmeyi  
Veysel gibi beni eğitir misin

Yüreğimde dinmez sızlayan ağrı  
Yönümü çevirdim yeksana doğru  
Nice sır gizlemiş toprağın bağı  
Rahmetle ruhumu uyutur musun

Dilersen yeşerir sahrası çölü  
Bülbüle sevdirdin daldaki gülü  
Şefâat eylerse Allah Resulü  
Vuslatına beni götürür müsün

Lütfunda kahrında doğrular Âyet  
Yâ Rabbi ne olur eyle hidayet  
Bilirim sonsuzdur keremin rahmet  
Yoksa dane dane öğütür müsün

Kul Tuncayım ruhum canânı arar  
Kurân'sız bir yaşam ömrüme zarar  
Şeytanın şerriyle olmadan bi-zar  
Hakikat yolunda yürütür müsün

Tuncay Akdeniz

## **Ey Zahirî görünen**

Rahmeti kuşanmış bütün kainat  
Arz-ından arşına bakın semâ'ya  
Zülcelâl-in ikrâmıdır bu hayat  
Ol nurundan ziya düşmüş sima'ya

Hakk bildiğin yolda insanca yürü  
Her daim gönlünde olsun hoş görü  
Dünya hevesiyle tüketme ömrü  
Birgün döneceğiz gerçek yuvaya

Esrârı gizlidir hayır da şer de  
Hesap günü vardır mahşeri yerde  
O devâ verendir her türlü derde  
Derdi veren muhtaç etmez devâya

Hakikat-ı gerçek kelâm'ı kurân  
Kudretine yetmez ne söz ne lisan  
Azabından korkar inançlı insan  
Aşk kalbe değerse başlar dua'ya

Kalbî ruhu besle O'nu severek  
Enbiyanın yolu kutlu mübarek  
"Bana seni gerek seni"! diyerek  
Yunusca gönlünü bağla Mevlâ'ya

Rahmani Rahimdir Yüce Ya Rabbi  
Allah elçisidir Resulu Nebi  
Kul Tuncayım katma şeker şebi  
Bir gelen bir daha gelmez dünyaya

Tuncay Akdeniz

## Eyledin

Yalan değil misin öteden beri  
İnsan mı eyledin kul mu eyledin  
Giden insanları gelmiyor geri  
Kervan mı eyledin yol mu eyledin

Keremini yaktın ateş közüne  
Yaş doldurdun dertlilerin gözüne  
Bülbül hasret kalmış gülün yüzüne  
Sevgimi eyledin gül mü eyledin

Her yönden esiyor acı rüzgarı  
Yaşatmaz mevsime yazı baharı  
Solmuş çiçeklere konar mı arı  
Kovan mı eyledin bal mı eyledin

Tuncay i kandıran yalan dünyaydı  
Ah dedikçe can yerinden oynadı  
Ruh bedende ceset cana doymadı  
Kanat mı eyledin kol mu eyledin

Tuncay Akdeniz

## Farkındamısın

Umudun bağlama yalan dünyaya  
Orada şahidin beş olur senin  
Besmelesiz kaşık salma çorbaya  
Sofrada şahidin aş olur senin

Yaratmamış bu düzeni boşuna  
Yaptığın ameller gitsin hoşuna  
Eğer göz yumarsan gizli işine  
Mizanda şahidin kaş olur senin

Her nereye baksan hakkın hikmeti  
Topraktan bitirmiş türlü nebatı  
Yazın bilinmese gülün kıymeti  
Bahara şahidin kış olur senin

Tuncay diyor fazla inme derine  
Hazırlığın var mı bu gün yarına  
Yarın gireceksin kara yerine  
Hak mekanda elin boş olur senin

Tuncay Akdeniz

## Farkındamısın?

Kudret-i cihanın Şu âhengini  
Kurani var kuran farkındamısın  
Bütün Âlemlerin türlü rengini  
Vereni var veren farkındamısın

Kainatta o ışığı yaktıkça  
Hakikat görünür,gözün baktıkça  
O Rahmetin sevgi gülü açtıkça  
Nur'anı var nur'an farkındamısın

Yokları var eden ilâhi kudret  
Bu fani âlemde yaşatır hayat  
Doğurur topraklar her türlü nebat  
Bârânı var bârân farkındamısın

Konuşmayı kim öğretti kullara  
Yunus; Mevlam diye çıktı yollara  
Hasretine Veysel düştü çöllere  
Karânı var karân farkındamısın

Hakkı hakk bilene veriyor huşu  
Şu beşer dediğın yapar her işi  
Yılan bile sever o hoş görüşü  
İrfani var irfan farkındamısın

Şu dünya dediğın bir mezar taşı  
Hakka bağı bütün yolların başı  
Her müminin olsun iman yoldaşı  
Kûrân'ı var Kûrân farkındamısın

Kul Tuncay bitmez'mi dünya uğraşın  
Ben faniyim derken bir daha düşün  
Aslına dön güzel olsun duruşun  
Virani var viran farkındamısın

Tuncay Akdeniz



## **Fincanı var**

Kainatta neye baksan  
Her yerinde nişanı var  
Hiçbir şeyi değil noksan  
Yerin göğün zi- şanı var

Tabiat renge bürünür  
Aleme güzel görünür  
Karıncaya yerde sürünür  
Her canlının bir canı var

Dallarından düşer gazel  
Sevgi denen gülden güzel  
Kırk yıl hatırına özel  
Kahve ile fincanı var

İlimin yolu okumak  
Yazık olur cahil kalmak  
Ustalara çırak olmak  
Dükkanında mercanı var

Ayrı görmeyin insanı  
Dostunu düşmanı tanı  
Sevgidir kalbin imanı  
Edep erkân irfanı var

Başın kaldır bak yukarı  
Her yeri kaplamış nuru  
Şaşmaz ölçüsü ayarı  
Bu düzenin mizan'ı var

Yaratandır baş tacımız  
Hepimiz ona muhtacız  
Tuncay dahil birer kuluz  
Rehberimiz kurâni var

Tuncay Akdeniz

## **Gam ve keder**

Gam libası üzerime giydirdin  
Süsledin acıyla donattın beni  
Tatlı diye zehir aşı yedirdin  
Koydun kazanına kaynattın beni

Benim tutunduğum ince bir daldı  
Tuttu hoyratını üstüme saldı  
Kuş uçtu elimde kafesi kaldı  
Yıkık viraneye kapattın beni

Baharda kışını yaşattın bana  
Yaptığın yakışmaz sağ olan cana  
Bundan sonra güven olmaz ki sana  
Eğlencelik gibi oynattın beni

Kader ile daha girmem yarışa  
Şaşırtın yolumu sürdün yokuşa  
Bu Tuncay'ı yendin getirdin tuşa  
Tuttun meydanında sen yıktın beni

Tuncay Akdeniz

## Garibin

Ekme  için gurbet yolu tutarlar  
Örse temel tutmaz taşı garibin  
Çalışır emeğ  teri katarlar  
Bir kararda gitmez işi garibin

Gariplerin olmaz evi yuvası  
Dillerinden düşmez rızık duası  
Belki beş çocuğın budur babası  
Ocakta kaynamaz aş  garibin

Yokluk eser gariplerin başında  
Üşür donar zemherinin kışında  
Çoğ  evlenmemiş otuz yaşında  
Sağlam gözü olur şaş  garibin

Yokluğın ateş  yaktı kavurdu  
Sefalet rüzgarı esti savurdu  
Saymakla bitmiyor yürekte derdi  
Hep yaralı gezer döş  garibin

Kimsenin malında hiç gözü yoktur  
Hak hukuk adalet eşitlik haktır  
Aç susuz olsada yüzleri aktır  
Kurumaz gözünde yaşı garibin

Feryadı figanı fayda etmiyor  
Düşenin elinden kimse tutmuyor  
Yürekte derdine ilaç yetmiyor  
Kökünden sök l r diş'i garibin

Tuncay'a diyorlar çalış kardeşim  
Çileli günlerden kurtulmaz başım  
Bu ülkede bende bir vatandaşıım  
Dertlerden kurtulmaz baş  garibin

(09.12.1998)

Tuncay Akdeniz

## Garip garip

Yaradanın emri başımın taçı  
Derdi garip garip dil garip garip  
Ayrılık ölümden acımı acı  
Gurbet garip garip yol garip garip

Açmadım ellere yürek yaramı  
Çile listesinde gördüm sıramı  
Kaderin silgisi silmez karamı  
Zaman garip garip hal garip garip

Ateşden gömlekmış sevdanın adı  
Başa kadar kimin gülmüş muradı  
Keremi yandırdı aşkına odu  
Ateş garip garip kül garip garip

Bu dertli halimden kimseler bilmez  
Dilim figan eder yüreğim gülmez  
Yazım kışa döndü baharım gelmez  
Bülbül garip garip gül garip garip

Ferhatın engeli dağımış meğer  
Şirinin uğruna delmeye değer  
Leylânın sevdası ölümse eğer  
Mecnun garip garip çöl garip garip

Şu cihandan nice insanlar göçtü  
Yüreğimden; Nuhun gemisi geçti  
Kul Tuncay doyunca göz yaşı içti  
Dünya garip garip kul garip garip

Tuncay Akdeniz

## **Geceler**

Geceler bitmiyor uzun  
Issız geceler bitmiyor  
Uyku tutmaz oldu gözüm  
Sessiz geceler bitmiyor

Gökte yalnız kalmış güneş  
Ay yıldız olmuş arkadaş  
Gecelere açtım savaş  
Sonsuz geceler bitmiyor

Tatlıya tuz ekilir mi  
Ağu zehir içilir mi  
Yarsız gece çekilir mi  
Sensiz geceler bitmiyor

Yazar okur hecelerim  
Kabus dolu gecelerim  
Tuncay im yarsız neylerim  
Onsuz geceler bitmiyor

15.05.2001

Tuncay Akdeniz

## Gecemde

Hanı gönöl senden bir şey ummuştı  
Mehtabı olmayan ayı gecemde  
O uykusuz gözler bana uymuştu  
Hayalimde zülfün boyu gecemde

Her gün yanıyorum geçen anıma  
Sevdanı çektirdim tatlı canıma  
Hayalinden başka gelmez yanıma  
Sessiz sevdaların koyu gecemde

Nice sevdalılar yandı çölünde  
Kuşlar bile feryat etti gölünde  
Fırtına kopardın meltem yelinde  
Dalgaların dansı toyu gecemde

Uykudan uyandım rüyamı yordum  
Bu kabuslar nedir geceye sordum  
İsyân ettim aşkın kalbini kırdım  
Attığın okların yayı gecemde

Tuncay'ım karanlık her dem gecesi  
Aşkın okunmaz ki satır hecesi  
Bu aşkı sevdayı çeker nicesi  
Ahuzar figanın vayı gecemde

Tuncay Akdeniz

## Geçti benden

Otur beni dinle canla  
Tanışmamız geçti benden  
Oyalama beni anla  
Konuşmamız geçti benden

Vefasızlık düştü dile  
İkimizde çektik çile  
Ne söylesek boş nafile  
Görüşmemiz geçti benden

Hayır var demiştik işte  
Hayal yaşamışım düşte  
Aşkımız bitmiş görüşte  
Kavuşmamız geçti benden

Aramıza kader geçti  
Sevdamızı orta biçti  
Yollarımız ayrı düştü  
Barışmamız geçti benden

Her türlü nazına rağmen  
Kerem gibi ettin duman  
Sevda değil bu bir dümen  
Savaşmamız geçti benden

İhanetin var mı nazı  
Gönül olmaz buna razı  
Silinmez yazılmış yazı  
Yazışmamız geçti benden

Tuncay diyor bu son sözüm  
Aşka vefa etmez çözüm  
Teller küstü sustu sazım  
Yarışmamız geçti benden

Tuncay Akdeniz

## **Gelin et baba**

Kopardım dalından,sevdim bir gülü  
Soldurmam bağında,gülünü baba.  
Estirmem üstüne, rüzgarı yeli  
Bağında kırdırmam,dalını baba.

Bilirsin çalışan,başarır zoru,  
Bakarım bağına,şenlenir barı.  
Oğlun çiçek olsa,bende bir arı,  
Yaparım kovana,balını baba.

Bülbül aşık olur,gülü görünce,  
Figanı feryadı,değil eğlence.  
Sevene yakışır,gönül verince,  
Yeter ki giyindir,tülümü baba.

Kaderin silinmez,çizdiği izler,  
Dilerim her zaman,gülsün bu yüzler.  
Şevgiyi bitirir, yapmacık nazlar,  
Ele lal ederim,dilimi baba.

Kendini bilenler,düşmez tuzağa,  
Ayrılmam izinden,gitmem uzağa.  
Bağbancı olurum,kurduğun bağa,  
Yeşile boyarım,çölünü baba.

Baba yaşamadım,yazı baharı,  
Sevdim bir gönül e,verdim ikrarı.  
Yanan yüreğinin,olurum karı.  
Bilirim ar edep,yolunu baba..

Tuncay Akdeniz



## **Gelin et baba şiirine ithamımdır**

Bülbülüm gül için çekiyor hasret  
Ansızın karşına çıkarım gülüm  
Oğlumdan cesaret senden de gayret  
Sizi bir kafese tıkarım gülüm

İnsani gönül e bülbülü güle  
Bir mecnunum vardır salmışım çöle  
Ferhat ı görmüşler hep şirin ile  
Keremi ateşe yakarım gülüm

Misafir et anlatayım gerçeği  
Bizim evde vardır uğur böceği  
Boş vazo sevilmez yoksa çiçeği  
Van'nın kalesini yıkarım gülüm

Geceleri baksan yıldıza aya  
Onlarda tutulmuş kara sevdaya  
Çağırsan gelirim vallahı yaya  
Elbet çaresine bakarım gülüm

Tuncay dalgın,dalgın sizi izlerim  
Gerçeği ne zaman görür gözlerim  
Şaka yolu ile sivri sözlerim  
Gelinlik nişanı takarım gülüm

Tuncay Akdeniz

## Genç kızların rüyası

Hayallerim gerçek olsa  
Yakışıklı bey isterim  
Olmasın boyumdan kısa  
Fidan gibi boy isterim

Verdiğim emri tutacak  
Biraz kılıbık olacak  
Gece bebeğe bakacak  
Güzel ahlak huy isterim

İlk tercihim şehirliyi  
Olmasa zengin köylüyü  
Yiğit cesur yürekliyi  
Çiftlik gibi köy isterim

Kim ister ki kaynanayı  
Bağ bahçeli bir villayı  
Kapısında arabayı  
Marinalı koy isterim

Zengin birini bulursam  
Eğer kafaya alırsam  
İnşallah gelin olursam  
Lüks otelde toy isterim

Alışmışım ben rahata  
İstemem kavga şamata  
Kafa şişirir kaynata  
Az akraba soy isterim

16.11.1999

Tuncay amca hayırlısı  
Dır,dır etmesin anası  
Kuyumcu olsun babası  
Vekil ise oy isterim

Tuncay Akdeniz

## **Gerçeği görmeyen göz neme lazım**

Boşa yaratmamış arz ile arş-ı  
Gerçeyi görmeyen göz neme lazım  
Kıyamına durmuş ayı güneşi  
Secdeyi öpmeyen yüz neme lazım

Şu toprak bedenim ruhla uyandı  
Tenim yetmiş iki renge boyandı  
Sıra geldi büyük aşka dayandı  
Niyazı olmayan öz neme lazım

Mevlâ kula vermiş izani akıl  
Hayat bir öğretmen dünyası okul  
Çalış derslerine sende adam ol  
Gösterişe duruş poz neme lazım

Vatan için bitmez dünyada savaş  
Nice sineleri yaktı bu ateş  
Dostu akrabayı tüm kavim kardeş  
Birliği olmayan biz neme lazım

Benliğinden arın olma yabancı  
Beynini kemiren dinsin bu acı  
Kalbine giyindir merhamet tacı  
Gönül inciticek söz neme lazım

Kul Tuncayım daha kaçgün süren var  
Mevlâsına; Yunus gibi eren var  
Miracında öteleri gören var  
Hakikattan başka iz neme lazım

Tuncay Akdeniz

## **Gerek yok**

Kardeş dinlermisin kardeş sözünü  
Gafillere sataşmana gerek yok  
Besleme kargayı oyar gözünü  
Daha başka bir düşmana gerek yok

Söz gümüştür sükût altın değeri  
Otur dinle fazla gitme ileri  
Ariflerdir doğru sözün rehberi  
Cahilere danışmana gerek yok

Bu dünyadan kimse ibret almadı  
Kimseye sır verme sadık kalmadı  
Cahilde bir türlü adam olmadı  
Daha fazla konuşmana gerek yok

Hiç kimseye kalmaz dünya devranı  
Ona göre harca vakit zamanı  
Toprak yuttu ibretiyle karûnu  
Firâvunla yarışmana gerek yok

Deryanın üstüne geçit kurulmaz  
Bir el ile iki karpuz tutulmaz  
Yanlış görmeden doğru bulunmaz  
Tek başına uğraşmana gerek yok

Tuncay cehaletten sakın uzak dur  
Bir derdin varise var ehline sor  
Sen bir hasta isen mevlâda doktor  
Tabip tabip dolaşmana gerek yok

Tuncay Akdeniz

## Giderim

Bu dünyanın limanından yük aldım  
Engin bir ummana daldım giderim  
Yönüm belli değil şaşırdım kaldım  
Dönülmez bir yolu buldum giderim

Bu fanının ben sırrına ermedim  
Bir gün olsun iyi günün görmedim  
O güllü bağından güller dermedim  
Sonbahar harında soldum giderim

Gülen al giyinmiş yaslıda kara  
Gül için düşmüşüm figana zara  
Gülmeme bakmayın içerim yara  
Kaderden bir yara aldım giderim

Tuncay'ın kurumuş bakın dalına  
Yönümü çevirdim hakkın yoluna  
Mevla yardım eder düşkün kuluna  
Ben Mevla'ya teslim oldum giderim

Tuncay Akdeniz

## **Gönül**

### **GÖNÜL**

Ben dünyada yanar oldum  
Sende barı yanma gönül  
Gül idim açmadan soldum  
Benim gibi solma gönül

Kanma süsüne malına  
Bu gün değil bak yarına  
Bir gün el koyar canına  
Bu yalana uyma gönül

Fanidir öteden beri  
Mekan olmaz karayeri  
Nice yedi yiğit eri  
Bura baki sanma gönül

Tuncay in yazar kalemi  
Bilene ibret alemleri  
Her canlı tadar ölümü  
Haktan ayrı olma gönül

(08.11.1999)

Tuncay Akdeniz

## **Gönül bu**

Bir beden içinde bir can yaşıyor  
Gönül yüce dağın karına benzer  
Bilinmez menzile doğru koşuyor  
Gönül bir kalenin suruna benzer

Ne güneşe benzer ne yıldız aya  
Hükmediyor Sultan gibi dünyaya  
Gerçekte görünmez hayalı rüya  
Gönül kaf dağının turuna benzer

Dört mevsim içinde ikisi bahar  
Yazın yağmurları kışın karı var  
Aynı güle benzer renkleri solar  
Gönül sonbaharın harına benzer

Kul Tuncayım ömrün hayalle geçti  
O siyah saçlara bak aklar düştü  
Nice güller soldu renkler değişti  
Gönül umut bekler yarına benzer

Tuncay Akdeniz

## **Gönül den gönüle**

ZÜLKİKAR YAPAR KALELİ

Z ihinden dökülen duygu  
Ü züm salkım dalı gibi  
L alesi kokuyor sevgi  
F ilizlerin gülü gibi

İ lim deryasının gölü  
K arıştır denize seli  
A rının çiçeği gülü  
R enklerinin alı gibi

Y aralı yürek dermanı  
A riflerin bal kovanı  
P ussuz yolların kervanı  
A limlerin dili gibi

R iyasızdır doğru sözü  
K albindeki nurun özü  
A ydınlığa gider izi  
L okman hekim yolu gibi

E linden düşmez kalemi  
L eyla'yı kadir alemi  
İ lmi okul akademi Gönüllerin seli gibi

23.03.2005

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz



## Gönül.....2

Vuslatıdır gözden yaşımı döken  
Ezeli ahdinden döner mi gönül  
Sıfat-ı noksansız güzel var iken  
Başka bir sima-yı dener mi gönül

Eyüp gibi yaram kanar derinden  
Dilemem dermanı başka birinden  
Can evimi söküp alsan yerinden  
Yarsız yürek sizin diner mi gönül

Her mevsimin başka eser rüzgarı  
Aşk libası giyer yazı baharı  
Gülistana döner İbrahim narı  
Hakikat aşığı yanar mı gönül

Ey cemali güzel görünmez endam  
Yunus aşkı ile yanarım her dem  
Yakup hasretiyle yaş döker didem  
Akan göz yaşların diner mi gönül

Ruhumda hissettim rahmet buse'ni  
Aşk güldürür kaderine küseni  
Hayalimden çıkmaz gülün deseni  
Dikenin dalına konar mı gönül

Başka dert var mıdır ayrılık gibi  
Bu aşk deryasının derindir dibi  
Kul Tuncay olmuşum hasrete tabi  
Sevdanın ateşi sönermi gönül

Tuncay Akdeniz

## Gönül.....2

Yüksek uçma in engine  
Düşer birgün dara gönöl  
Bürün fitratı rengine  
Kalma yüzü kara gönöl

Yaratan var deme tekim  
Odur kün aleme hakim  
Veremezsin haşa hüküm  
Hakk yolunu ara gönöl

Sahipsiz sanma başını  
Yöneten var arz arş'ını  
Gör Yunusun göz yaşını  
Mevlâ'sına ere gönöl

Rehbersiz gidilmez yola  
Ne dilerseñ haktan dile  
İmandır yıkılmaz kale  
Yakmaz seni nara gönöl

Dayanırız her müşküle  
Derdin nedir kim ne bile  
Karşı durulmaz ecele  
Birgün gelir sıra gönöl

Ömür vadelidir bilki  
Dünya kula değil baki  
Karûna kalmadı mülkü  
Hiç güvenme vara gönöl

Kul Tuncayım biçareyim  
Benliği benden süreyim  
Aşk uğruna can vereyim  
Ben aşığım yâre gönöl

Tuncay Akdeniz

## **Gönölde sen varsın dilde sen varsın**

Hasretine gözüm yaşı aktıkça  
Deryada sen varsın selde sen varsın  
Aşk ateşi aşıkları yakdıkça  
Ateşde sen varsın külde sen varsın

Mevlânın sevgisi hakk için hak  
Nazar eyle birde şu Eyrene bak  
Zamanın hızından değilsin uzak  
Vuslat'ta sen varsın yolda sen varsın

Bu aşkın sevdası vermeden mola  
Gidiyorum hasret dolu bir yola  
Nice sır gizlemiş çiçekli dala  
Dikende sen varsın gülde sen varsın

Yaz bahar mevsimi verince huşu  
Bu aşkın sevgisi bitirir kışı  
Kıyamdan secdeye koyunca başı  
Gönölde sen varsın dilde sen varsın

Aşkın gönüllerde bitmez sevgisi  
Sevenin kalbine girmez kin küsü  
Arş-ından yayılır arz-a kokusu  
Rüzgarda sen varsın yelde sen varsın

Aşkıyla yanarken bu mecnun özüm  
Yâr leylâ'yı arar ufukta gözüm  
Bu aşkın sevdası beklerken çözüm  
Sahrada sen varsın çölde sen varsın

Kul Tuncayım aşkım hilâl yıldızı  
Sevdama hicransın yürekte sızı  
Bilirim vatansız koymasın bizi  
Bayrakta sen varsın alda sen varsın

Tuncay Akdeniz

## Gör

Gönül kaderine dargın  
Bir sevenin olan da gör  
Gurbet ateş yollar yorgun  
Yardan ayrı kalan da gör

Rahmet kokuyor baharı  
Çalışanlar yapar kârı  
Şevdalı çiçeğe arı  
Kovanına dolan da gör

Bülbüller dala konunca  
Sevdası kalbe vurunca  
Güllere aşık olunca  
Açan gülün solan da gör

Gönül bir pınardır akar  
Çağladı mı sevgi, kokar  
Hakk ateşi yürek yakar  
Aşk kapıyı çalan da gör

Çift yaratmış cins eşleri  
Gökte ki uçan kuşları  
Arar durur ağaçları  
Yavrusunu bulan da gör

Tuncayım hakka niyazım  
Kadere yok itirazım  
Koyun meler kuzum,kuzum  
Kokusunu alan da gör

Tuncay Akdeniz

## Gör Aleminde

Afet Rabbim acı kul halimize  
Seni hiç anmadık bir aleminde  
Uyduk o şeytanı kör nefsimize  
Hiç zikir etmedik nur aleminde

Ruha can veriyor her bir nefeste  
Biz özü kirlettik kutlu kafeste  
Düz yolu şaşırdık yanlış adreste  
Hep tersine döndük tur aleminde

İblisi melûnlar gelmez imana  
Adem nesli ile sığındık ona  
Nuhun gemisiyle vardık limana  
Hep aradık durduk yer aleminde

Varlık alemleri bilinmez kaçtır  
Bu sırrın sahibi ilahi güçtür  
Bütün mahlûkatı ona muhtaçtır  
Hiç ibret almadık sır aleminde

Kûranın sözüdür ilahi kelâm  
Beşeri insana diyorki İslam  
Tebessüm yüz ile candan bir selam  
Hal hatırı diyor sor aleminde

Hiç kapanmaz oldu büyüyen yara  
İnsanı değeri yok etti para  
Zenginlere esir olmuş fukara  
Hep kula kul olduk er aleminde

Makam mevki katta yüksek yerimiz  
Her tarafı sarmış nefs-i kirimiz  
Sanki nasırlaşmış hayâ derimiz  
Kaybettik edebi ar aleminde

Şeytana uyupta kıbleden saptık  
Her çeşit mikrobu batıdan kaptık  
Köşklerde namerde kölelik yaptık  
Hep battıkça battık var aleminde

Dünyamızı sarmış gaflet dalâlet  
Her tarafta kol geziyor cehalet  
Kul Tuncayım ister huzur adalet  
Rabbim kullarını gör aleminde

Tuncay Akdeniz

## Gören var gören

Kul benlik eyleme sakın ha sakın  
Bizi bizden iyi gören var gören  
Huzura çıkacak varmı yüz akın  
Lûtfunu kahrını veren var veren

Haysiyet kişilik insanı bağlar  
Alçağı yükseğı ibreti dağlar  
Yunus Rabbim diye özüyle ağlar  
Hakikat sırrına eren var eren

Daha tutulmadan; Nuh'u tufana  
Nefs'i arzuları bırak bir yana  
Eyyüp sabrı ile erdi rahmana  
Dertlinin derdini saran var saran

Donatmış yıldızı gümüş takıyla  
Doğayı süslemiş renkli dokuyla  
Arı çiçeğini tanır kokuyla  
Bu aşkı kalbine ören var ören

Şan şöhret sahibi olur bir insan  
Mührü; Süleymana kalmadı devran  
Ezelinden beri fani bu cihan  
Kara toprağına giren var giren

Nemrudu Firavun oldular asi  
Kârun'u batırdı servet belası  
Hakkın hiç değişmez anayasası  
Sûr-i kıyamet'i viran var viran

Kul Tuncayım kulluk etmem kuluna  
Ben aşığım Muhammedin(s.a.v) gülüne  
Yönümü çevirdim ALLAH yoluna  
Önümüzde rehber kûrân var kûrân

Tuncay Akdeniz

## Görün

Halk olan âlemi; Adem-i yerde  
O birine muhtaç cümle yı görün  
Gözlerinde yoksa gafleti perde  
Yukarı bak birde semâ yı görün

Bu fani'de kimse kalmaz ezeli  
Ne çirkini kalır ne'de güzeli  
Yel nefes üflerken titrer gazeli  
Ne hâle döndüğü sima yı görün

Gül dalında bülbül sesi dinledim  
Aşık oldum Yunus gibi inledim  
Tapduk içerdeymiş meğer bilmedim  
Vah deyip içtiğim bâde yı görün

Derdimden kimseye etmem şikayet  
Başım secde eder kalbim ibâdet  
Zikir edin diyor kelâmı Âyet  
O kimya yı ilaç devâ yı görün

Kul Tuncayım derdim aşkıyla yanmak  
Tamû yu görseydim korkardım mutlak  
Nirân'dan korkum yok o İlâhi hakk  
Aşkıyla yandığım Leylâ yı görün

Tuncay Akdeniz

## **Göster.....**

Ezeli ervahtan; Ademden beri,  
Dünyada kalıcı,kul varmı göster.  
Anasırdan başlar,vuslat seferi,  
Yolcusu olmayan,yol varmı göster...

Bilinmez öteler,sonsuzdur ezel,  
Doğanın içinde,renkleri güzel.  
Hazana dönüşür,al yeşil gazel,  
Yaprağı dökmeyen dal varmı göster...

Yaradan hoşlanır,güzel demekten,  
Kibiri gururu,sil at yürekten.  
İbret almaz isen,kazma kürekten,  
Toprağı kazmayan,bel varmı göster...

Makamlarda büyük,olsada katın,  
Manevi değerler,alınmaz satın.  
Hali değişecek,zatı sıfatın,  
Bundan başka daha,hal varmı göster...

Beşerin şerefi,sanmaki maldır,  
O kalbin lisanı,konuşan dildir.  
Can denen o ruhun,şekli bir güldür  
Açılıp solmayan,gül varmı göster...

Kul Tuncayım nedir,sendeki gaflet,  
İnsanlık gayemiz,hakka ibâdet.  
Eceli gününe, verilmez mühlet  
Dünyada susmayan,dil varmı göster...

Tuncay Akdeniz



## Gözümün gördüğü

Kömürün dumanı çöpün kokusu  
Tezeğin kokması bundan iyiydi  
İşe geç kalırsam patron korkusu  
Babamın kızması bundan iyiydi

Her sabah kalkarım ekmek kavgası  
Gece kuyruk bekler acil hastası  
İki simit ile öğlen sofrası  
Anamın çorbası bundan iyiydi

Can yakıyor gece kondu kirası  
Şehirde yaşamak bunun neresi  
Aslanın ağzında ekmek parası  
Köyümün çabası bundan iyiydi

Bayramlarda yetim garipler gülmez  
Komşu komşunun ismini bilmez  
Selam versen bile selamın almaz  
Köyümün komşusu bundan iyiydi

Araba kornası motorun gazı  
Kafayı şişirir taverna cazı  
Bozulmuş Türkçesi hep argo sözü  
Köyümün lehçesi bundan iyiydi

Tuncayım şehirde olmaz soranı  
Avrupalı gibi olmuş yabanı  
Anama benzetmiş moda babamı  
Kasketi sakosu bundan iyiydi

02.03.1996

Tuncay Akdeniz

## **Gurbet ellerde ağlarım**

Hasret kaldım vatanıma sılama  
Yaban gülü gibi soldum ağlarım  
Gelmiyor demeyin sakın balama  
Yüzölmez ummana daldım ağlarım

Gurbetin çilesi dertleri çoktur  
Bakarım yollara gelenim yoktur  
Ayrılık derdine bakmıyor doktor  
Başımı dertlere saldım ağlarım

Garip diye kimse bakmaz yüzüme  
Anam yok ki ortak olsun sızıma  
Geceleri uyku girmez gözüme  
Gurbet elde yalnız kaldım ağlarım

Hasretin acısı gurbetten beter  
Sılada yavrular burnumda tüter  
Yarım haber salmış durma gel yeter  
Acı dertleriyle doldum ağlarım

Kul Tuncay gurbette bu ömrüm geçer  
Ayrılık şerbeti hangi can içer  
Vatanı görmeden belki de göçer  
Kader sana küser oldum ağlarım

10.01.1997

Tuncay Akdeniz

## **Gurbet mektubu**

Köyümden bir mektup gelmiş adıma  
Gurbet mektubunda pul kokusu var  
Dedim sevdiğimin düşmüş yadına  
Gurbet mektubunda el kokusu var

Gariplere mekan olmaz burası  
Çıkamaz akıllardan köyü sılası  
Yar kokuyor mektubumun arası  
Gurbet mektubunda gül kokusu var

Bu gurbetin yok mu sonu durağı  
Her gün içilir mi zehir bardağı  
Mektubuna koymuş sevgi yaprağı  
Gurbet mektubunda dal kokusu var

Tuncayım gurbetten almış yarayı  
Zalim yardan uzak koymuş arayı  
Hasretine yaktım ana babayı  
Gurbet mektubunda kül kokusu var

Tuncay Akdeniz

## **Gurbet özlemi**

Acının acısı bu zalim gurbet  
Hasretin ilacı yaradan olsun  
Sizlerdeki özlem sılaya hasret  
Selamlar sevgiler sıladan olsun

Hasretin gözleri kalmış yollarda  
Bülbüller gülünü bekler dallarda  
Çile gam kederi hepsi kullarda  
Sabır-ı gayreti duadan olsun

Gurbette olana hasrettir vatan  
Anayı babayı çoktur unutan  
İster şahı olsun istersen sultan  
An sılayı-rahmi sıradan olsun

Emir onun haktır canlıya ölüm  
Ayrılığa razı olmuyor gönlüm  
Hasretliği çeken köydeki gelin  
Bir selamda ona aradan olsun

Tuncayın dertlidir içirim yara  
Bende dal kalamadı har kıra,kıra  
Benim işim kalmış yele rüzgara  
Dostlara da selam buradan olsun

Tuncay Akdeniz

## Gurbetin acısı

Gurbet bizi her tarafa dağıttı  
Vurdu zincirini bağlattın gurbet  
Ana babasını evlat unuttu  
Yaktın yüreğimi dağlattın gurbet

Ayırdı komşudan yad etti bizi  
İçime düşürdü acı bir sızı  
Babasını bekler gelinlik kızı  
Anayla kızını ağlattın gurbet

Yıllardır açılmaz evin kapısı  
Baykuşlara mekan olmuş çatısı  
Burnumda tütüyor sıla kokusu  
Gözümde yaşları çağlattın gurbet

Tuncay gurbet elde çekiyor acı  
Ayrılığın derler yoktur ilacı  
Kimi kardeşine yas tutar bacı  
Bazı acı haber yollattın gurbet

Hasret çekerim burada  
Aşılmaz dağlar arada  
Bekle yavrularım bekle  
Her birimiz bir diyarda...Hoyrat

Tuncay Akdeniz

## Gül Anada

### GÜL ANADA

Sevgi desen anada var  
Tatlı sohbet dil anada  
Her mevsimi yeni bahar  
Çiçek açmış dal anada

Ak sütüyle emzirirdi  
Hep kucakta gezdirirdi  
Kendi yemez yedirirdi  
Şeker şerbet bal anada

Yavrusu ana deyince  
Yanar içi gündüz gece  
Yaşlar döker ince,ince  
Damla,damla göl anada

Koyun kuzusuna meler  
Anasızlar gülmez ağlar  
Ana dese çağlar sular  
Dolar taşar sel anada

Her gül biter baharında  
Darda yetişir anında  
Yavru üşümez yanında  
Serin esen yel anada

Tuncayım yüzüm gülmüyor  
Eli başıma değmiyor  
Anasız sevgi olmuyor  
Koklanacak gül anada

26.01.1996

Tuncay Akdeniz

## Gül başka söyler

Aşığın sohbeti saz ile hoştur  
Derdini gamını tel başka söyler  
Sözün güzelliği dostluk barıştır  
Kulaktan dolmayı el başka söyler

Söz gümüştür sükût altından hastır  
Sözün eri olmak şeref namustur  
Kanmak ve kandırmak öze mahsustur  
Hakikat gerçeği dil başka söyler

Kaderin yazdığı yazı silinmez  
Sevda olmayınca dağlar delinmez  
Ariyla çiçeğin sırrı bilinmez  
Kovani peteği bal başka söyler

Gökyüzüne bulutları süs olur  
Dağların heybeti duman sis olur  
Rüzgarlar esince dala ses olur  
İnletir yaprağı yel başka söyler

Kainatın rengi kudret boyası  
Varlık Âleminin nurdur mayası  
Habibi Resulün İslam sevdası  
Muhammed\*aşkınlı gül başka söyler

Kün mahlûkat gider Mevlâ yoluna  
Ağacın meyvesi hasdır dalına  
Mevlâ yürü dese aziz kuluna  
Yunusun halini yol başka söyler

Kul Tuncay; Dünyası kalmaz insana  
Canım kurban yaşadığım vatana  
Şehitler renk vermiş kanından sana  
Şanlı bayrağımı al başka söyler

Tuncay Akdeniz

## **Gül bize doğru**

Kurumuş yeşermez gönül bağlarım  
Yağdır Rahmetinden sel bize doğru  
Bülbül gibi feryat eder ağlarım  
Dallarından gönder gül bize doğru

Hiç gazel dökmesin bağımda dallar  
Açmadan soluyor sevdiğim güller  
Şevdalar umutsuz perişan haller  
İhsanından gönder bol bize doğru

Canımdan özgedir önce vatanım  
Uğruna helaldir dökülen kanım  
Aşkına meftundur bu fakir canım  
Vuslatına göster yol bize doğru

Şehitten emanet ak yüzlü hilâl  
Zafer nişanımdır hedef istiklal  
Rabbim vatanıma vermesin zevâl  
Altaylardan estir yel bize doğru

Vatan için asil kanım akarak  
Şehit verdim yüreğimi yakarak  
Kul Tuncayım al bayrağa bakarak  
Ülkümüzden gönder kul bize doğru

Tuncay Akdeniz



## **Gül bulamadım**

Bülbülün sesini kattım sesime  
Aradım dalında gül buladım  
Kilitli kapısı bak kafesime  
İçinden çıkmaya yol bulamadım

Hicran kaleminin keskindir başı  
Ah dedikçe gözden döktürür yaşı  
Bu kaderin benle nedir savaşı  
Derdimi dökmeye kul bulamadım

Yazılmış özüme bozulmaz ferman  
Dertlilere demiş bulunmaz derman  
Kattım dertlerimi eyledim harman  
Savuracak rüzgar yel bulamadım

Geze,geze kayıp oldu izlerim  
Kesildi takatım dayan dizlerim  
Bir umut kapısı bekler gözlerim  
Elimden tutacak el bulamadım

Kader defterimden silinmez yazı  
Hicranı yarama bastılar tuzu  
Zehirdende acı cahilin sözü  
Muhabbeti tatlı dil bulamadım

Kul Tuncay arayan bulur Mevlayı  
Kalbime sır ettim aşkı sevdayı  
Kuş bile kendine yapar yuvayı  
Onu da kuracak dal bulamadım

Tuncay Akdeniz

## Gül delisiyim

Cümle alemini yaradan Hûda  
Leylâ sevdalısı çöl delisiyim  
Lütfu hoş kahrı hoş yaksada od'a  
Yunusun gitti yol delisiyim

Nûru aydınlattı gökleri yeri  
Cebrâil meleği verdi haberi  
Hakikatta hakkın son peygamberi  
Hirasından esen yel delisiyim

Gayrısını bilmem ben hakktan öte  
İki yolun biri gider cennete  
Her can dünyasından göçer ahrete  
Ölümden korkum yok hâl delisiyim

Hakkın aşıkları görür gerçeği  
Bülbül gülü seçmiş arı çiçeği  
Bu tatlı sevgiye bandım yüreği  
Hiç arı görmemiş bal delisiyim

Aşk badesi kadeh ile içilmez  
Güzeller içinden güzel seçilmez  
Aşık olmayınca çile çekilmez  
Gönüller coşturan tel delisiyim

Hoşgörü şiar'ım kendime göre  
Sabırla nefsimi ettim idare  
Gönülden köşk yaptım edepten töre  
Dostluğa uzanan el delisiyim

Mahlûkat cihana gelmeden evvel  
Hakikat gerçektir ebedi ezel  
Yaradan aşkıyla yaşamak güzel  
Aşk için çağlayan sel delisiyim

Vatansız yurt olmaz atama minnet  
Şehit vere vere kurmuşlar devlet  
Hilâli ülküsü yıldızı millet  
Bu şanlı bayrağın al delisiyim

Kul Tuncayım kulum niyazda dilim  
Doksandokuz renktir sevdiğim gülüm  
Türküm Müslümanım İslamdır yolum  
Muhammed kokulu gül delisiyim

Tuncay Akdeniz

## **Gül derdi bende**

Mecnun Leylasından bir buse ister  
Bir sevda aşkıyla çöl derdi bende  
Yâr hayal ettiğim cemalin göster  
Keremin yandığı kül derdi bende

Ferhatın aşkına dayanmaz dağlar  
Goncalar açmadan yeşermez bağlar  
Bülbül kafesinde zar eder ağlar  
Hazarında solan gül derdi bende

Güneşin batışı cana dokunur  
Gök yüzünde mahı inci takınır  
Tan ağarır emri felâh okunur  
Kelimeyi tevhid dil derdi bende

Kim inanır dersin hayal kurguya  
Ruh intikal eder gerçek yargıya  
Melekleri çeker o an sorguya  
Mehşer meydanında hâl derdi bende

Bilinmez hayatın en son dönemi  
Eceli yaranın bulunmaz em-i  
O emri bir anda bozar gündemi  
Gözlerden dökülen sel derdi bende

Gerçek aşk sahibi Yüce hakikat  
Cananla bir olmuş mülkü kainat  
Kul Tuncayım cemi bütün mahlûkat  
Hicretine giden yol derdi bende

Tuncay Akdeniz

## **Gül diye yazmış**

Bu gün bana yardan bir name gelmiş  
Mektubun içine gel diye yazmış  
Dökmüş yaşlarını kağıt ıslanmış  
Gözünün yaşını sel diye yazmış

Yar sensiz neyleyim boş viran bağı  
Bülbül gibi olmuş gülün aşığı  
Gül yerine koymuş kuru yaprağı  
Okusun koklasın gül diye yazmış

Çıkıyor içimden hasret acısı  
Ayrılığın kime olmuş faydası  
Yalnız çekilmiyor yarsız sılası  
Ayrılık adını yol diye yazmış

Bu Tuncay in senden uzak arası  
Senden ayrı koydu beni burası  
Senin kalbindeki sevgi yarası  
Seviyorum seni bil diye yazmış

Tuncay Akdeniz

## Gül gibi

Sevgi denen bir bahçenin gülüdür  
Alır seni sever koklar gül gibi  
İnsani sevdiren kendi dilidir  
Muhabbeti hoştur söyler bal gibi

Sevgi temeline koymuş taşını  
Sevdadan sevdaya salmış başını  
Gönül bir olunca bulur eşini  
Ömrü uzar günü olur yıl gibi

Her gülün dalında bir bülbül öter  
Taşa sevgi eksen üstünde biter  
Kırmasan dalımı o bana yeter  
Filizlenir ıskın verir dal gibi

Sevgi gönül bir elmanın yarısı  
Gönül bir çiçektir sevgi arısı  
Bu Tuncay da dertli kulun birisi  
Akar her dereden çağlar sel gibi

Tuncay Akdeniz

## Gül hatırına

Kainatı hergün seyreden canân  
Unutma benide al hatırına  
Leylânın aşkıyla mecnundur yanan  
Yandırma benide çöl hatırına

Seven gönlüm muradına ermedi  
Senden başka kimse bunu görmedi  
Yürekte birikti bu aşkın derdi  
Derdimin dermanı ol hatırına

Sensiz belli değil gece gündüzüm  
Dermansız dinmiyor bu yürek sızım  
Gurbet ellerinde kurumaz gözüm  
Akan yaşlarımı sil hatırına

Sinemde sızlıyor yaramın yeri  
Yanlızlığa mahkûm etti kaderi  
Vefasız dostların yokmuş haberi  
Şu gönül kapımı çal hatırına

İlâhi hikmetin ol ecel anı  
Gelmeden kurbanı adarım canı  
Dinlemez şeytanı yırtar fermanı  
Bağışla günahım kul hatırına

Hakikat gerçeğin farkına vardım  
Enbiyâ Resulün izini sürdüm  
Dosta doğru giden Yunusu gördüm  
Yaren et yanına yol hatırına

Ey kurban olduğum muhabbet demi  
Ol canlar canânı derdimin emi  
Sen hazan edersin yeşil çimeni  
O bahar kokunu sal hatırına

Sevgiyle donatmış semâyı arzı  
Kul Tuncay aşkına yandırdım özü  
Sahipsiz bırakmaz mahşerde bizi  
Muhammed\*Mustafa gül hatırına

Tuncay Akdeniz

## **Gül istemem**

Kervan gitmez katar yoktur  
Bundan sonra yol istemem  
Kara giydim derdim çoktur  
Bundan sonra al istemem

Yüreğe acılar sindi  
Bütün umutlarım söndü  
Bağım viraneye döndü  
Bundan sonra gül istemem

Gönül bağım talan oldu  
Açmadan güllerim soldu  
Kuru ağaç gövdem kaldı  
Bundan sonra dal istemem

Tuncay'ı haksızlık ezdi  
Tazelendi yaram azdı  
Arıyı çiçekler üzdü  
Bundan sonra bal istemem

Tuncay Akdeniz

## **Gül nerde senin**

Aşkın gemisine beni bindirdin  
Rotasız gidilmez yol nerde senin  
Açık yelkenleri neden indirdin  
Esmiyor rüzgarın yel nerde senin

Kendine tutmuşsun beni bakıcı  
Yüzden gülüyorsun içten yıkıcı  
Şevdalıyım dersin aşkın çok acı  
Ömrüme katacak yıl nerde senin

Sevgi dallarının gülü dökülmez  
Gönül söz dinlemez nazı çekilmez  
Sevgi çağıladı mı önü kesilmez  
Çağlıyorum dedin sel nerde senin

Tuncay i kandırdın yüze gülerken  
Sevgi güllerini soldurdun erken  
Ayrılmaz diyordun gül ile diken  
Seviyorum dedin gül nerde senin

Tuncay Akdeniz



## **Gül peygamberim s.a.v**

Ey; Enbiyalar serveri  
Senâdan aşığım sana  
Ahîr zaman peygamberi  
Sineden aşığım sana

Özün özümü okuyor  
Hasret sinemi yakıyor  
Güllerin cennet kokuyor  
Minadan aşığım sana

Rabbim dilerse yaratır  
Yokluğun yürek kanatır  
Kalbimi aşkın eritir  
Binadan aşığım sana

Bütün Enâm hakka yürür  
Sevgisiyle buzlar erir  
Yuvasında yavru büyür  
Anadan aşığım sana

Dünya kime kıldı vefa  
Yokluğun aleme cef  
Medet Muhammed Mustafa  
Kanîdan aşığım sana

Arıyorken gonca gülü  
Gönül bir eyledi yolu  
Aşk çölünde deli deli  
Sunadan aşığım sana

Bütün canlar hakka yürür  
Beden toprağında erir  
Ruhlar yeniden yeşerir  
Daneden aşığım sana

Kul Tuncayım fani kafes  
Birgün duracaktır nefes  
Hırâdan çağırır o ses  
Tanıdan aşığım sana

Tuncay Akdeniz

## **Gül tarif edemez bendeki aşkı**

Beni mecnun etti bir ahu gözlü  
Çöl tarif edemez bendeki aşkı  
Söylemem adını kalbimde gizli  
Dil tarif edemez bendeki aşkı

Ne gecesi belli nede gündüzü  
Baktıkça gözüme gülüyor yüzü  
Yunus aşkı gibi yakıyor özü  
Hâl tarif edemez bendeki aşkı

Gurbet gurbet gezer sevdalı başım  
Dağlar taşlar oldu sır arkadaşım  
Deryalara döndü akan göz yaşım  
Sel tarif edemez bendeki aşkı

Güzellerden güzel sevdiğim biri  
Doksan dokuz gülün miski amberi  
Çiçekten çiçeğe konsa da arı  
Bal tarif edemez bendeki aşkı

Mevsimler zemheri dağları beyaz  
Üryan üşüyorum geceler ayaz  
Kalbim secdesinde miraç'ım namaz  
Yol tarif edemez bendeki aşkı

Kul Tuncayım kulsun kulluğunu bil  
Nemrut ateşinde yanmadı Hâlil  
Nedir bu efganın ey dertli bülbül  
Gül tarif edemez bendeki aşkı

Tuncay Akdeniz

## **Gül vermez sana**

Aklı olan kanmaz dünya mülküne  
Kuru dikeninden dal vermez sana  
Muhtaç eder ateşine külüne  
Düşer isen kimse el vermez sana

Dünyası kalmamış asla bir kula  
Ölüm haktır ey can haberin ola  
Ecel söz dinlemez vermiyor mola  
Can kendi derdinde dil vermez sana

Çiçek den çiçeğe konuyor arı  
Kendine arıyı örnek al barı  
Yel vurur savurur faydasız varı  
Çalışmadan kimse mal vermez sana

Tuncay sende kulsun çok dikkat eyle  
Yarın hesap dasın doğruyu söyle  
Sevgisiz sevilmez kanunu böyle  
Gönül bahçesinden gül vermez sana

Tuncay Akdeniz

## **Gülden önce sevgi gelir**

Menziline varmaz bu yol  
Yoldan önce sevgi gelir  
Gülün hasretinde bülbül  
Gülden önce sevgi gelir

Menzili yok gelmez sonu  
Belli değil ayı günü  
Yakar durur canda canı  
Külden önce sevgi gelir

Ne düşündür ne eğlence  
Ne gündüzdür nede gece  
Dua dan zikirten önce  
Dilden önce sevgi gelir

Görünmez ateşi közü  
Sıcağı eritir buzu  
Yürek ağlattıkça gözü  
Selden önce sevgi gelir

Kokusu benziyor güle  
Sevene çektirir çile  
Mecnun leylam dese bile  
Çölden önce sevgi gelir

Ne bahardır nede hazan  
Sevenleri üzer bazen  
Ne esendir nede gezen  
Yelden önce sevgi gelir

Yerlere göklere sığmaz  
Onsuz bile güneş doğmaz  
Ateş yanmaz su kaynamaz  
Halden önce sevgi gelir

Kul Tuncayım bu hal başka  
Düşürür seveni aşka  
Benzemez saraya köşke  
Kuldan önce sevgi gelir

Tuncay Akdeniz

## Güldürmez

Gönül uzaklarda,hasret yurduna,  
Yuvasız kuşları,viran güldürmez,  
Sevdayı gizlesen,dağlar ardına,  
Ferhat'a deldirir,kerem güldürmez

Namert ile merdin,açık arası,  
Adalet içindir,vicdan davası.  
Malına katmışsa,yetim parası,  
Yığdığı varını,haram güldürmez

Kuzu yaylasında,koyun dağında,  
Sevenler buluşur,gönül bağında.  
Gencecik filizler,harın ağında,  
Taze bir fidanı,kıran güldürmez

Güvenme dünyada,servete vara,  
El içinde yüzün,çıkartır kara.  
Yığıdı mertliği,düşürmez dara,  
Mertliği arkadan,vuran güldürmez

Bülbülün içinde sevda yarası,  
Çileden çıkarır,gülün sevdası  
Şarp kaya içinde,keklik yuvası.  
Ona da tuzağı,kuran güldürmez

Tuncay kurban olsun,kadir bilene,  
Güven olmaz derler,yüze gülene.  
Ah çeker içinden,başa gelene,  
Ar eder içine,verem güldürmez

Tuncay Akdeniz

## **Güle Benzersin**

Taze fidan gibi uzamış boyun  
Çiçekli yapraklı güle benzersin  
Cennet meleşine benziyor huyun  
Bülbülün konuştuğu dala benzersin

Hastaya şifadır o tatlı dilin  
Dilerim babama olasın gelin  
İstemem solmasın bağında gülün  
Sabah esen serin yele benzersin

Şafaklarda doğmuş sabah yıldızı  
Huriye benziyor kaş ile gözü  
Kara kaş altında gülüyor yüzü  
Edepli erkanlı kula benzersin

Dizmiş gerdanına mercandan inci  
Güzeller içinde sensin birinci  
Sen türkü oldun bende besteci  
Tuncay in sazında tele benzersin

(12.11.2003)

Tuncay Akdeniz

## **Güllerde seni aradım**

Zaman uzun ömür kısa  
Yıllarda seni aradım  
Yönünü sordum Yunusa  
Yollarda seni aradım

Aşkın ile düştüm derde  
Sevdan ateş olmuş serde  
Mecnunun gezdiği yerde  
Çöllerde seni aradım

Baharın cemre yazında  
Gonca güllerin nazında  
Son baharın hazanında  
Dallarda seni aradım

Vatanımın toprağında  
peygamberin ocağında  
Şehitlerin bayrağında  
Allarda seni aradım

Gökte bulutlar ağlarken  
Toprağa rahmet yağarken  
Suları coşup çağlarken  
Sellerde seni aradım

Semavat-ı ol göklerde  
Secde ettiğim yerlerde  
Ufuklarda şehirlerde  
Yellerde seni aradım

Tuncay'a vardır toprağın  
Elvan çiçek açar bağın  
Hû deyince dal yaprağın  
Güllerde seni aradım

Tuncay Akdeniz

## **Güllere güzellik verir**

Her mevsimin bahar yazı  
Dallara güzellik verir  
Açar beyaz mor kırmızı  
Güllere güzelik verir

Rahmet nuru başka ziya  
Işık verir güneş aya  
Sevgi nakış sevda oya  
Tüllere güzellik verir

Belli değil görüntüsü  
Susmak bilmez iniltisi  
Seherlerin esintisi  
Yellere güzellik verir

Yıkılmasın gönül köşkü  
Bülbüllerin güldür meşki  
Leylâ ile Mecnun aşkı  
Çöllere güzellik verir

Yüreğinde aşkın közü  
Secdesinde olan yüzü  
Mevlâm diye çağlar gözü  
Sellere güzellik verir

Tarihlerde vardır izi  
Atam olmuş şehit gazi  
Bayrağımın ay yıldızı  
Allara güzellik verir

Kul Tuncayın yanar bağı  
Yüreğinde dinmez ağrı  
Yönelirsek hakka doğru  
Kullara güzellik verir

Tuncay Akdeniz



## **Güllerin kime yaradı**

Bağların çiçek açıyor  
Güllerin kime yaradı  
Günlerin çabuk geçiyor  
Yılların kime yaradı

Ne kahvedir nede fincan  
Akıbeti sonu viran  
Katar,katar gider kervan  
Yolların kime yaradı

Doğmuşuz ölmek üzere  
Ölümü vermiş bizlere  
Bir gün koyarlar mezara  
Malların kime yaradı

Tuncay fani diyor sana  
Toprağın doymuyor cana  
Sardırırsın beyaz dona  
Alların kime yaradı

Tuncay Akdeniz

## **Gülmüyor yüzüm benim**

Bu faniyi bekliyorum  
Hiç dinmiyor sızım benim  
Derdime dert ekliyorum  
Hiç gülmüyor yüzüm benim

Yedi yıl süründüm yerde  
Rabbim ilaç sürdü derde  
Kara yazılmış ak perde  
Silinmiyor yazım benim

Bendeki bu dertler bitmez  
İlaç sürsem fayda yetmez  
Gül olmasa bülbül ötmez  
Sevgi bekler kızım benim

Yaşamadım güle, güle  
Her günüm geçiyor çile  
Gezdirdiler ilden ile  
Yol bekliyor kuzum benim

Selam olsun dostlarıma  
Sevenler geldi yanıma  
Ateşi düştü canıma  
Hiç sönmüyor közüm benim

Tuncay diyor dünya bomboş  
Yollar uzun yolcu sarhoş  
Derde deva verene koş  
Coşmuş çağlar gözüm benim

Tuncay Akdeniz

## Gülsün kıssadan hisseler

Kalpte sevgi besle yeşersin dalın  
Arı gülsün çiçek gülsün bal gülsün  
Hakktan ayrılmasın insanlık yolun  
Edep gülsün haya gülsün yol gülsün

Zaman değerlidir geçirme boşa  
Bereket karışır her doğru işe  
Bir toplum içinde huzurlu yaşa  
Köyün gülsün kazan gülsün il gülsün

Bilmiyorsan eğer bilene danış  
Oku öğren öğret topluma karış  
Ehli sanatınla ilimle yarış  
Usta gülsün çırak gülsün el gülsün

Helalinden olsun kazancın kârın  
Namertlere muhtaç kalmasın yarı  
Hakk yolunda harca söndürsün nârın  
Amel gülsün ahret gülsün hal gülsün

Havasıyla suyu temiz vatanın  
Doğası güzellik yeşil ormanın  
Yakma yuvasıdır yaban hayvanın  
Ağaç gülsün kuşlar gülsün dal gülsün

Şükür sabır ihlas gümanın olsun  
Tatlı dil muhabbet mekanın olsun  
Hoş görüyle sevgi dükkanın olsun  
vatan gülsün millet gülsün al gülsün

Cihana örnektir Türk ailesi  
Ana baba kardeş torun dedesi  
Koru yıkılmasın ulvi kalesi  
Hayat gülsün ömür gülsün yıl gülsün

Kul Tuncay insanım ademden beri  
Yaradanın olsam sadık kamberi  
Kalplerden silelim nefreti kiri  
Sevgi gülsün saygı gülsün kul gülsün

### Cinaslı dörtlükler

Acıdır yara acıdır  
Yüreği yara acıdır  
Yeter sığın sen Mevlâ'ya  
O her yara ilacıdır.....Tuncay Akdeniz

Baltası dost baltası  
El zanneder baltası  
Yeşeren dalı keser  
Cahilin kör baltası...Tuncay akdeniz

Tuncay Akdeniz

## **Gülü ağılattın**

Acı hoyrat gibi estin bağıma  
Kırdırdın dalları gülü ağılattın  
Bahar mı getirdin gönül dağıma  
Döktürdün yaprağı dalı ağılattın

Sen batırdın benim yüzen gemimi  
Limana varmadan kestin önümü  
Ariyla gönderdim sana sevgimi  
Küstürdün çiçeği balı ağılattın

Bu sevda yürümez yaptığın nazla  
Senin yaptıkların kaderden fazla  
Senin için dövdüm bağrımı sazla  
Susturdun mızrabı teli ağılattın

Sinemi attığın oklar deldiler  
Arzu kamber kavuşmadan öldüler  
Leyla'nın aşığı mecnun dediler  
Yandırdın keremi külü ağılattın

Tuncay diyor sönmez aşkın közleri  
Gönülden silinmez sevgi izleri  
Anladım ki aşkın körmüş gözleri  
Kandırdın sevdayı çölü ağılattın

Tuncay Akdeniz

## **Gülü incitme incitme**

Arının sevdiği çiçek  
Balı incitme incitme  
Dikeni var seven gerçek  
Gülü incitme incitme

Konuşmak insana mahsus  
Söz var tatlı söz var habis  
Ortada yoksa bir husus  
Dili incitme incitme

Çiçeklerle iyi geçin  
Sevdiğiniz gülü seçin  
Bir tadımlık meyve için  
Dalı incitme incitme

Rabbim var verince azma  
Nifak katıp ara bozma  
Kibir gurur ile gezme  
Yolu incitme incitme

İnliyor göğsünde kafes  
Hû diyor aldığı nefes  
Doğru bildiğin yönde es  
Yeli incitme incitme

Aklın ermez hikmetine  
Kul Tuncay uy hazretine  
Sahibinin hürmetine  
Kulu incitme incitme

Tuncay Akdeniz

## **Gülüm haberin olsun**

Şu yaralı sinemin İlacı yok dünyada  
Tabib sarmaz kanıyor gülüm haberin olsun  
Ateşlere dönüştü aşkın ile bu sevda  
Yürek içten yanıyor gülüm haberin olsun

Aşk bende sevda bende aradığın daha ne  
Yaşadığın bu dünya çift kapılı bir hane  
Her ilkin bir sonu var olacağız virane  
Hayat bizi sınıyor gülüm haberin olsun

Koysan altın kafese vatansız bülbül ötmez  
Bu çileyi çekmeye her canın gücü yetmez  
Sevda çeken aşkın yürekte derdi bitmez  
Herkes dertsiz sanıyor gülüm haberin olsun

Gönlüme taht kuranı arıyorum her yerde  
Güneş battı ay doğdu,seher yıldızım nerde  
Gök yüzünde bulutlar açıldı perde perde  
Yâr tebessüm sunuyor gülüm haberin olsun

Ey yâr yaramıdeşme Eyyüpden beterim oy  
Bu dert beni öldürür toprağından ayır pay  
Belki bir daha doğmaz şafağından güneş ay  
Yıldızları söniyor gülüm haberin olsun

Tuncayım derdim sevda bilinmeli gereği  
Dilerim kabul olsun her aşkın dileği  
Sonsuza dek yanmasın sevenlerin yüreği  
Can pervane dönüyor gülüm haberin olsun

Tuncay Akdeniz

## **Gölümün naziresi**

Yaradan dan sonra sana muhtacım  
Bekleyenin vardır bil canım,canım  
Derdimin dermanı gönöl ilacım  
Yeter ki yanımda ol canım,canım

Takdiri kaderde böyleymiş yazım  
Daha büyümemiş üç körpe kuzum  
Geceleri sensiz uyumaz gözüm  
Sensiz zehir oldu bal canım,canım

Benim yaram senden derindir derin  
Gönlümün içinde başkadır yerin  
Her gün yaş dökerim var mı haberin  
Getir mendilini sil canım,canım

Yaradanım verir sana da yaşam  
Hasta kullarını etmez perişan  
Dua ediyorum bulursun şifan  
Kuru dalda açar gül canım,canım

Küçük kızın baba diye ağlıyor  
Kimi görse seni ondan soruyor  
Üç yavrumun boynu bükük duruyor  
Sensiz konuşmuyor dil canım,canım

20.07.1994

Tuncay Akdeniz



## **Gölüşünü Sevdığım**

Beni görüp çatma hilâl kaşını  
Nazlı nazlı gelişini sevdiğim  
Sevdan yaktı yüreğimin başını  
Zülûf yandan bölüşünü sevdiğim

Her gördüğüm yerde gezer delice  
Dedim naz ediyor beni görünce  
Göz oynatır kaş altından gülünce  
Alttan,alttan gülüşünü sevdiğim

Her sabah yoluma çıkıp bakıyor  
O mavi gözleri yürek yakıyor  
Gönül tezgahında aşkı dokuyor  
Elvan,elvan nakışını sevdiğim

Tuncay diyor engel vardır arada  
Sevenlerin aşkı ermez murada  
Bizim sevdamızda bekler sırada  
Selam verip alışını sevdiğim

Tuncay Akdeniz

## **Gün birer birer**

Sayısı bilinmez her geçen günün  
Zamanı geçiyor gün birer,birer  
Değeri kalmıyor o giden ömrün  
Her gün sayılıyor on birer,birer

Bir gün tutmaz olur elin ayağın  
Kandilin sönerse bitmiştir yağın  
Topraktan ötesi var mı durağın  
Çekilir bedenden can birer,birer

Geçen güne bakma düşün yarını  
Karun da yığmıştı dünya varını  
Sağlam temellere ör duvarını  
Her gün yıkılıyor han birer,birer

Tuncayım kendini ateşe yakma  
Hakikat yolundan kenara çıkma  
Riyakarın tatlı sözüne bakma  
Yanlış hatalardan dön birer,birer

Tuncay Akdeniz

## **Günahı yok aşkın diyordun**

Ben aşkı aradım,mavi gözünde,  
Kudretten verilmiş,nur diye sevdim.  
Te'bessümü gördüm,o mah yüzünde,  
Özünde ziyası,var diye sevdim.

Ruhum ferahlıyor,andığım yerde,  
Bu sevda uğruna,tutuldum derde.  
Derdi'min dermanı, lokmanı nerde,  
Dertliyim yara'mı, sar diye sevdim.

Yoluna baş koydum,ben bile,bile.  
Niyetim kavuşmak,solmayan güle,  
Ateşin'le yanıp,dönmüşüm küle  
Yangın yüreğime kar diye sevdim.

Ben sevdanı çektim,candan bıkmadan,  
Vaz geçmem aşkımdan canım çıkmadan  
Öldürsen'de ölmem,kalbe sıkmadan.  
Kalbimi içinden,vur diye sevdim.

Günahı yok aşkın,diyorlar bana,  
Aşk için bu canım,ekber kurbanı.  
Toprak olsa bile,dayanmaz buna,  
Biçare halimi,gör diye sevdim.

Tuncay'ım dönmüşüm,mecnûn deliye,  
Düştüm çöllere, bulayım diye.  
Şen ecel gönderdin, bana hediye,  
Ölsemde gam yemem,yar diye sevdim.

Tuncay Akdeniz

## Güzel

İnan bakışların dünyaya bedel  
Gözlerinin rengi elası güzel  
Ayırmam gözümü gelse de ecel  
Kırpikle kaşların arası güzel

Seviyorum derler sakın inanma  
Sevgisiz sevenin sözüne kanma  
Aslı gibi kerem külünde yanma  
Seven gönüllerde sevdası güzel

Sen olmuşsun güzellerin yıldızı  
Meyveli dalların vişne kirazı  
Al yanaklar elma gibi kırmızı  
Gülüşünde yanak busesi güzel

Sanki ceylanların yavru balası  
Gül ile yoğurmuş bunu anası  
Sevenlerin olduñ kara sevdası  
Sevdaya sunduğun badesi güzel

Tuncay Akdeniz

## **Güzelim benim**

Sevdamız düştü dile  
Boyu güzelim benim  
Yar etmem seni ele  
Soyu güzelim benim

Sevdaya saldım başın  
On beşi geçmiş yaşın  
Hilal a benzer kaşın  
Yayı güzelim benim

Sevdan eyledi deli  
Sevdim mecnun misali  
İkimiz aynı köylü  
Köyü güzelim benim

Sen çiçek bende arı  
İstemem dünya varı  
Tuncay'ın olsan yarı  
Toyu güzelim benim

Tuncay Akdeniz

## **Güzelim.....2**

### **GÜZELİM**

Beni aşık eden sevgiymiş meğer  
Senin hep böyle mi işin güzelim  
O mavi gözlerin övgüye değer  
Kirpiğine uymuş kaşın güzelim

Kerem derler aşk uğruna ölene  
Deli derler Leyla mecnun olana  
Ferhat derler dağı delip gelene  
Ağrıdan yüksek mi başın güzelim

Can yurduma koydun sevda ateşi  
Tutuştı yanıyor sol yanım başı  
Yalan mıydı damla,damla göz yaşı  
Dök üstüne sönsün yaşın güzelim

Ezelden ebede bitmez bu sevda  
Nuh'a bile gemi yüzdürdü suda  
Tuncayım faniye edersem veda  
Nişanımda kalsın taşın güzelim

Tuncay Akdeniz

## Güzelin aşkı sevdam

Gündüz hayalimde gece rüyamda  
Sen içirdin bana aşk bâdesini  
Güzel varmı senden başka dünyada  
Gönlüm arar durur yâr Leylâsını

Aşkın mâbedine olmuşum teslim  
Dilimde zikirsin gözümde selim  
Sensiz hayat bana ölmeden ölüm  
Yıkma bu gönlümün kalp hanesini

Kader sürgün etti gurbet ellere  
Kerem gibi yanıp döndüm küllere  
Mecnun sevdasıyla düştüm çöllere  
Sen azat eylersin aşk kölesini

Bülbül gibi aşık oldum gülüne  
Yunusun izinde gittim yoluna  
Hiç heves etmedim dünya malına  
İstemem sevgiden ziyâdesini

Firkatın yolları ermez menzile  
Bilirim yaradan yardır müşküle  
Ahvalim arz ettim mahcup yüz ile  
Varsa bir suçum al ifadesini

Kul Tuncay giyindim çile gömleği  
Sevenlerin açmaz gülü çiçeği  
Canımı almadan ecel meleği  
Kondur yanağıma yâr busesini

Tuncay Akdeniz

## **Haberin yok**

Üstün açık üşüyorsun  
Örtecekten haberin yok  
Bebek gibi büyüyorsun  
Gelecekten haberin yok

Derler bu çocuk okuyor  
Elleri kalem tutuyor  
Yarına nasıl bakıyor  
Soracaktan haberin yok

Avcılar avını kollar  
Ara sıra seni yoklar  
Korkuyorum gizli avlar  
Vuracaktan haberin yok

Tuncay geç kalmışım meğer  
Geçmiş zaman neye yarar  
Saat bozuk tutmaz ayar  
Duracaktan haberin yok

(13.11.2001)

Tuncay Akdeniz



## Haberin yokmu?

Uğruna yandığım o büyük aşkın  
Sevdamız bir güldü haberin yokmu  
Hüznü göz yaşlarım coşarken taşkın  
Dertlerimiz seldi haberin yokmu?

Mukaddes emanet azizmi aziz  
Vatan diye diye çarpar kalbimiz  
Hak ehline canlar sunan bizleriz  
Dökülenler aldı haberin yokmu?

Mübarek hasretim kanatsız uçar  
Akli bunu ermez irad-î naçar  
Rahmet müjdesiyle cennette açar  
Kardelenler soldu haberin yokmu?

Yüreklerde yangın lâvlara bakın  
Korkarım bu halde kıyamet yakın  
Huzuru mahşere başlamış akın  
Hicret bize yoldu haberin yokmu?

Uslar törpülenmiş fikirler yağır  
Kulağı duymazı sağırmı sağır  
Gelecek kaygılı bedeli ağır  
Düşler hicran doldu haberin yokmu?

Sınırsız kaygılar sardı her yeri  
Ben değil bizlere gelir haberi  
Fetih ordusunun yiğit neferi  
Nöbet bize kaldı haberin yokmu?

Kul Tuncayım böyle bendeki fikir  
Aşk közündə erir biter bu fakir  
Şinemi yaralar mübarek zikir  
İrşad-î hak oldu haberin yokmu?

Tuncay Akdeniz

## Habersiz

Bir güzel aşkıyla tutuldum derde  
Leylâ dan Mecnundan çölden habersiz  
Aşkim alev almış yanar sinemde  
Keremden ateşden külden habersiz

Eyyûbi yaramla yüreğim kanar  
Çeşm-i yaşım ile olmuşum pınar  
Hazreti aşkıyla sol yanımla yanar  
Hicretten vuslattan yoldan habersiz

O rahmet sevgisi alemleri besler  
Gülistanının gülü gönüller süsler  
Gül meşk-i aşkına bülbülü sesler  
Arıdan petekten baldan habersiz

Arş-ı semâvat'ı kudreti sevi  
Dü cihan yaratmış maddi manevi  
Cenneti irem'de yedik meyve'yi  
Ağaçtan yapraktan daldan habersiz

Seherinden eser teselli yeli  
Ruhuma dokunur o rahmet eli  
Sustur bu kalbimi ötmesin dili  
Bülbülden figandan gülden habersiz

Sanma ki sahipsiz iki cihanı  
Dolup boşalıyor hergün bu fani  
Birgün alacaktır verdiği canı  
Ağızdan dudaktan dilden habersiz

Ey deli gönlümün sevda meleği  
Kul Tuncaya sen öğrettin sevmeyi  
Birgün bana yâr eylese leylâyı  
Bugünden yarından kuldan habersiz

Tuncay Akdeniz

## **Hakikat aşkına öz vermeliyiz**

Muhabbet bağları kurma zamanı  
Sevgiye saygıya haz vermeliyiz  
Kalplerden silelim sis'i dumanı  
Dostluk kardeşliğe hız vermeliyiz

Mübarek aşkını eyledik sevda  
Yıkansın kalbimiz kevser-i suda  
Erenler veliler yüzdü ummanda  
Yunusca yollara iz vermeliyiz

Sevgidir yaşamın gerçek nedeni  
Her iki cihanın budur madeni  
Uyaralım senlik benlik edeni  
Gerçekleri gören göz vermeliyiz

Kâinatı sarmış rahmeti nûr'u  
Hirâ'dan duyurdu kutlu haberi  
İçinde saklıdır aşkın cevheri  
Ocağında yanıp köz vermeliyiz

Doksandokuz rengi vermiş gülüne  
Rabbim zulmeder'mi seven kuluna  
Kurân'ı rehberdir; İslam yoluna  
Resûlu zışana söz vermeliyiz

Şüheda şehide sorda söylesin  
Vatansız yurt olmaz bunu bilesin  
Düşmanın başına dertsin belâsın  
Bu vatan uğruna öz vermeliyiz

Kul Tuncayım koru bu emâneti  
Amel-i güzele müjde Cenneti  
Berzah'ında vardır ince sıratı  
Dünya hesabını düz vermeliyiz

Tuncay Akdeniz

## **Hakikat yolundan şaşarmı insan**

Gözünü doyurmaz dünyanın malı  
o nefsin peşinden koşarmı insan  
Hiç meyve verirmi söğüdün dalı  
Kanayan yarayı deşermi insan

İceli bekleyen bir can taşırız  
Üç günlük dünyada birgün yaşarız  
Her engeli sabır ile aşarız  
Şeytanın ağına düşermi insan

Dünya saltanatı süslü debdebe  
Nice şahlar göçüp gitti ebede  
En huzurlu yeri bir tek seccade  
İlmihâlsiz hayat yaşarmı insan

Gaflette olanlar bunu anlamaz  
Çağın bencileri yoluna uymaz  
O hakkın sesini kulağı duymaz  
Beşeri haddini aşarmı insan

Güvenme dünyada servete vara  
Zenginleri bile düşürür dara  
Nefsi inadıyla ak olmaz kara  
Kibiri gururla şişermi insan

Alın terin aksın örsün başına  
Marifetin örnek olsun işine  
Helal lokmasını bandır dişine  
Harami nirânda pişermi insan

Hakk dilerse eder ölüyü diri  
Ayırmıyor toprak zengin fakiri  
Kul Tuncayım sonsuz ebedir yeri  
Hakikat yolundan şaşarmı insan

Tuncay Akdeniz

## Hakikatı hakk biliriz

### HAKİKATI HAKK BİLİRİZ

Habibi Muhammed(\*) Allah resulu  
Hirâdan beslenir ruhumuz bizim  
Hakk batılı ayır bul doğru yolu  
İslam'ca yaşamdır dinimiz bizim

Nusret veren sensin Yüce Ya Rabbi  
Beytullah'dır secdemizin Mihrâbı  
İbni Sina,Yesev, Korkut,Farabı  
Temelden sağlamdır binamız bizim

Bilge kağan Atatürkten bu yana  
Çan veririz yurt vermeyiz düşmana  
İslam coğrafyası tüm Türkistana  
Türk islam yazılmış adımız bizim

Kürşadlar Yavuzlar Barbaros Sinan  
Türklük sevdalısı,İslâmca yanan  
Ertuğrul bey Osman Gazi Alparslan  
Söğüt'deki otağ hanımız bizim

Vatan kokusunu sevenler anlar  
Düşlerinde zafer gören sultanlar  
Fatih Ak Şemsettin Molla Güranlar  
Semâ'yı perseller tanımız bizim

Korkma sönmez diyor Âkif'in dili  
Bu yol Turanların bahadır yolu  
Şeyh Şamil-i Osman Batur köroğlu  
Dünyaya şan salmış namımız bizim

Peygamber dua'sı almış yiğitler  
Ey Başbuğlar ey aziz şehitler  
Hilâli yıldızı size şahitler  
Bayrağa renk vermiş kanımız bizim

Kurân da İslamın ince manâsı  
Hoşgörü Mevlana sevgi Yunusu  
Tapduk dergahının açık kapısı  
Gayri yere varmaz râhımız bizim

Ne ayrım yaparız nede seçeriz  
Her engeli sabır ile geçeriz  
Şehit şehadet-i yemin içeriz  
Düşmana eğilmez râmımız bizim

Ne Mutlu Türk'üm ben diyorken millet  
Yaşat ki yaşasın bu kutlu devlet  
Bu ocak tütecek bil ilelebet  
Milli birlik vatan davamız bizim

Kul Tuncay'a vatan yurt Anadolu  
Lehçesi sentezi Türkçedir dili  
Hürriyettir Cumhuriyet okulu  
Türklüğün marşıdır andımız bizim

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## **Hakikatı yola geldim**

Adem ile Şu cihana  
Levh-i kalem ile geldim  
Tutuldum Nuh'u tufana  
Hakikatı yola geldim

Tecelli etti kimyası  
Sudur toprağın mayası  
CoŐtu rahmetin deryası  
Rabbim diye dile geldim

Şu mavi sonsuza bir bak  
Her tarafı kuşatmış hakk  
Dal ũstünde titrer yaprak  
Bir nefeslik yele geldim

Açıldı sancağı âlem  
Cebrâil okuttu kelâm  
Cennet müjdesiyle selam  
Muhammedi\* güle geldim

İlim meyve veren ağaç  
Doyur kalbin kalmasın aç  
Eyyüp yarasına ilaç  
Sabır ile bula geldim

Rabbim diye ağlar gözler  
AŞkı ile yanar özler  
Sönmez bağrımdaki közler  
Yunus gibi hâle geldim

Kul Tuncayım dünyalık hiç  
Cennet mekan olsun sevinç  
Şu beşer nefsime kılıç  
Düşmanıma çala geldim

Tuncay Akdeniz

## Hakikatin gerçeği bu

Hakk hakikat yolunda, geçiyorsa bu mrn,  
Uyan artık uyandır,kalbindeki o gözü.  
Olma,Nemrdi fikir,ateş kadardır cürmün,  
İndiremesin yere; Asumandan yıldızı...

Doksan dokuz sıfatl,yaratılmış bir anda,  
Yeksân-ı nevi ruhlar,hayat bulmuş cihanda.  
şekil almış bir vücud,cismi Adem insanda,  
Hiç mi utandırmıyor,toprak olan bu yüzü...

Her aşığın sevdası,dnşmezki gereye,  
Hakktan emir olmasa,renk vermezdi çiçeğe.  
Baldaki sır aşkını,vermemiş her böceğe.  
Nebt iek açmadan,dinmez arıda sızı...

Âlem-i düzeninde,bak işliyor adâlet,  
Fitratında insanın,vardır güzel asâlet.  
Bu has ze yakışmaz,ne gaflet ne dalâlet,  
Cehletle kirletme,şerefli asil özü...

şu fani dünyasında,varmı olan bahtiyar,  
Her güneşin batışı,ömrü eyler ihtiyaç.  
Biter gençlik ağları,kışa döner yaz bahar.  
Kader ile baş başa,bil yaşarız son gözü

Kul Tuncayım yazmaya,yetmezki kağıt kalem,  
Günden güne büyüyor,içimizde dert elem  
İnsan olmak gerekir,velhsılı hakk kelâm,  
Sevdiğinden yaratmış,sev diye Rabbim bizi

Tuncay Akdeniz



## Hakikatın kimyası

Şu gören gözler için,Kainatı ibrettir  
Doğunca nuru zi-şan,aşkı sandım güneşti  
Ruhu can beden toprak,vücudum et kemiktir  
Doğum yaşam ölüm hak,sonu hakka dönüştü

İsmi-azâm adıyla can,verildi ruhuma  
Hangi güç yeter buna,bu yazgı onun işi  
Bendenimde ruh mahsun,kim girer günahıma  
O masmavi gözlerin,yürek yakar bakışı

Şafağımda kızıl kan,neden ağartmaz tanı  
Karanlığın gölgesi,gülen yüzüme düştü  
Gözümünden düşen yaştan,koptu Nuhun tufanı  
Hakikatın kimyası,iklim iklim değişti

Bu diyarı gurbetin,oldum garip kölesi  
Aşk emriyle tutuştu,yanar sinemin başı  
Derdi yürek yaralar,ayrılığın çilesi  
Bu hasretin acısı,ağlatır kurdu kuşu

Bu dünyaya meyletme,emek hebâya gider  
O aşkın sevgisidir,kalbindeki bu hûşu  
Nemruta yandaş olma,encamın zâyı eder  
Ümmetlere gül oldu,İbrahimin ateşi

Tuncayım aklım ermez o sonsuz ötelere  
Bu sevda haktır bana gözde kurumaz yaşı  
Ey hak yolun yolcusu ne bakarsın göklere  
Yere bak ibret çıkar bir mezar iki taşım

Tuncay Akdeniz

## Hakkın emri

Hak emir veriyor ademden beri  
İnançsız imansız kul olunur mu  
Kuranla gönderdi son peygamberi  
Rehbersiz kuransız kul olunur mu

Mevcutta var olan silinmez yazı  
Allah kulum diye yaratmış bizi  
Koymuş önümüze sünneti farzı  
Oruçsuz namazsız kul olunur mu

Bir gün göçeceksin fani dünyadan  
Mal mı götürecekt giden buradan  
Kırkta birdir ayır demiş yaradan  
Zekatsız kurbandsız kul olunur mu

Bilir yaratana bütün mahluklar  
Zikir eder bakın dalda yapraklar  
Allah,Allah diyor kalpten dudaklar  
Zikirsiz duasız kul olunur mu

Tuncay in kalbinde din ile iman  
Her iki alemde mutlu o insan  
Ruh bedenden ayrı kaldığı zaman  
Ahrete azıksız kul olunur mu

Tuncay Akdeniz

## Hakkın gerçeğini görenlerden ol

Alemler ötesi görünmez gaybı  
Hakkın gerçeğini görenlerden ol  
En Yüce değerdir hoşgörü sevgi  
Gönüllerde sevgi kuranlardan ol

Örtü fayda etmez arsız yüzüne  
Gitmeyelim eğri yolun izine  
İnanmayın namertlerin sözüne  
Mert gibi sözünde duranlardan ol

Hâl ehli olmayan anlamaz hâlden  
Cahile uyarsan şaşarsın yoldan  
Baş belâya girer edepsiz dilden  
Yanlışın farkına varanlardan ol

Kamil ol insana göster saygını  
Toplum ile paylaş fikir duygunu  
Geleceği düşün gider kaygını  
Her zorluğa göğüs gerenlerden ol

Üç günlük dünyada kimse barınmaz  
İnsan olan insan seçip ayırmaz  
Dünyalık hevesi gözü doyurmaz  
O nefsi hırsını kıranlardan ol

Kul kusursuz olmaz yanlış olur  
İncitmeden öğret doğruyu bulur  
Neme lazım deme başına gelir  
Kanayan yarayı saranlardan ol

Şu fani hayata demeden heyhat  
Helâl ocağında aşını kaynat  
Vatansız yurtsuz edilmez rahat  
O kahraman ceddin Turanlardan ol

Kul Tuncay gerçeği görür dünyada  
Dağlar taşlar bile durur kıyam'da  
Mahşerinde kim yetişir imdada  
İman ile hakka erenlerden ol

Tuncay Akdeniz

## Hakkın Selamı

Hak bize göndermiş sevgi selamı  
Bas bağrına koy sevdiğin taş olsun  
Kainatın bin bir çeşit alemleri  
Kendini bil koy dünyası boş olsun

Gündüz güneş gece ayla yıldızı  
Gecesi karanlık aydın gündüzü  
Sevenlere yeter demiş yer yüzü  
Sev seveni koy gönüller hoş olsun

Rahmetiyle toprakları sulanır  
Sular ses verince ağaç uyanır  
Dallar yeşillenir güller boyanır  
Yaz gelsin de bülbül güle eş olsun

O yüce katında haklanır haklar  
Akşamın koynunda sabahı saklar  
Yolundan gidenler yüzünü aklar  
Zamanı bil koy vakitler beş olsun

Kimse bilmez yaratanın işini  
Seven koyar secdesine başını  
Tuncay hak yoluna döker yaşını  
Hasret bitmez koy gönüller coş olsun

Tuncay Akdeniz

## Hâl güzel olsun

Kul benlik eyleme fanisin fani  
Erkân güzel olsun yol güzel olsun  
Hakikat aşkıyla yaşar insani  
Edep güzel olsun hal güzel olsun

Hata kabul etmez o adil mizân  
Mevkide makamda insanlık kazan  
Hiçbir zaman olma arayı bozan  
Lisan güzel olsun dil güzel olsun

Bu dünyada kalır dünyanın malı  
Kimseyi şad etmez kandırır kulu  
Hesabından geçer cennetin yolu  
Veren güzel olsun el güzel olsun

Mevlâ'ya sığınan olmaz tarumar  
Kışı yaşamadan gelir mi bahar  
Kâr edeyim derken eyleme zarar  
Mizân güzel olsun mil güzel olsun

Hakikat yolunda olmalı niyet  
İnsana şereftir zatı şahsiyet  
Vicdan ile cüzdân ister ciddiyet  
Helâl güzel olsun mal güzel olsun

Vatan namus inanç kutsi'dir anla  
Uğruna her zaman savaş düşmanla  
Gerekirse bedel ödenir canla  
Bayrak güzel olsun al güzel olsun

İbretine yeter gördüğün gerçek  
Mucizat-ı büyük küçük örümcek  
Arı gibi çalış gez çiçek çiçek  
Kovan güzel olsun bal güzel olsun

Alemi varlıktan ibret alalım  
Kul Tuncayım doğru yolu bulalım  
Sözle değil özden seven olalım  
Sevgi güzel olsun kul güzel olsun

Tuncay Akdeniz

## Hal kerem eyler Rabbim

Hakk; Kevserinden nur akar,her nefsin havuzuna,  
Has kulların kimyasına,dol kerem eyler Rabbim.  
Gark; oldum himmet bahrine,düştüm aşk niyazına,  
O lûtfeden,sevdiğine,dil kerem eyler Rabbim...

Kûtsi güzellikler vermiş; Aleminde insana,  
Niceleri geldi gitti,hep yenildi devrana.  
Asi nefsi şirk koşturdu,o küffar Firavuna,  
Hâlîlûllah ateşinden,gül kerem eyler Rabbim..

Şu imtihan dünyasında,ne yarın nede dünüz,  
Âlemi; Alem içinde,toprak olan bedeniz..  
Değişmez ruhu kimyamız,hakk divana döneriz,  
İki cihan arasında,hal kerem eyler Rabbim...

Veren Allah alır canı; Zaikatûl küllü meft,  
O Cenâb-i; Kibriyânın,gücüne yetmez kuvvet..  
Dilerse taşa can verir; Azameti o Hikmet,  
Oihsanı; Rahmetinden,bol kerem eyler Rabbim...

Kul Tuncayım sen beşersin,önce kendini yokla,  
Dön maddeden! .Maneviye,kalbin kirinie pakla.  
Herkesin yârı; Mevlâdır,sevdiğin gülü kokla,  
Doksan dokuz çiçeğinden,bal kerem eyler Rabbim..

Tuncay Akdeniz

## **Hale doğru yürüyorum**

Leylâ için mecnûn oldum  
Çöle doğru yürüyorum  
Kereminden ateş aldım  
Küle doğru yürüyorum

Şecdesine koydum başı  
İnletirim arz-ı arş-ı  
Korumuyor gözüm yaşı  
Sele doğru yürüyorum

Gidip geri dönülmeyen  
Menziline varılmayan  
Yerde gökte bulunmayan  
Yola doğru yürüyorum

Yusufum esir tutuldum  
Kör kuyulara atıldım  
Mısıra köle satıldım  
Nile doğru yürüyorum

Türlü haller doğada var  
Çöller susuz dağlarda kar  
Şenâ'sından eser rüzgar  
Yele doğru yürüyorum

Ey rahmeti güzel Yâ Râb  
Biçare yoluna tûrab  
Bûlbûlüm çeker ızdırap  
Güle doğru yürüyorum

Kul Tuncayım dünya fani  
Yaz baharın kıştır sonu  
Teslim ettim hakka canı  
Hâle doğru yürüyorum

Tuncay Akdeniz

## Haleti Ruhiye

Kün âlemler kâlûbelâdan beri  
Her an her saniye Allahı anar  
Hakikat ehlinin sadık kamberi  
Yüreği bir kudsî sevdaya yanar

Zamanla eriyor gün yavaş yavaş  
Sabahı akşamla ediyor savaş  
Kısacık ömürde hergün bir telaş  
Hicranla delinir yüreği kanar

Meyve'si olur mu kuru ağacın  
Dermansız dinermi yürekte acın  
Başı boş değildir uçan güvercin  
Oda gök yüzünden alçağa konar

Göz ile görülmez gizemli hâller  
Tek bir yöne gider o ince yollar  
Dünüm bugün yarın dedikçe kullar  
Hakikatı gerçek aslına döner

Kurân ötelerden veriyor haber  
Peygamber ümmete oluyor rehber  
Konuşan dilleri dedikçe ekber  
Can aşkı sineye bandıkça banar

Umut sabır olur gelen bahara  
Gülşanı düşürür bülbülü zara  
Kurtuluş çareni sen kendin ara  
O bendeki kalbi durmadan sınar

Kul Tuncay kendince ne yazarsan yaz  
Bu iklimde gönlüm üşüyen ayaz  
Bendeki emanet Muhammed-î haz  
Yâ Rabbim deyince akıyor pınar

Tuncay Akdeniz



## Halveti Alem

Sana bu zillet ardır,gerçeği bil arkadaş,  
Yaşadığın vatanda,nice şehit kanı var.  
Omuz omuza verip,savaştı efe dadaş,  
Geçmişine şahittir,Sakarya Dumlupınar...

Şehitlerin kanıyla,çizilmiştir bu vatan,  
Şenin yüceldiğin yer,o büyük baş komutan.  
Ülkü sadâkat ister,rahat uyusun atan,  
Vatanımın yarası,hala yürekte kanar...

Değışmez hakk yasamız,ülkümüz huzur barış,  
Nankörlüğe göz yumma,gerçeği mertçe konuş.  
Yaratandan ötürü,insan olmaya çalış,  
Şahı olsan cihanın,toprak bağına banar...

İdrak etmez gerçeği,beyni kirli man kafa,  
Sorsa ona öğretir,tarih denen sarrafa,  
Hakk adalet kutsidir,gelmek lazım insafa,  
Saltanatın hükmü yok,birgün olur tarumar...

Ahde vefâ bu'mudur,o dünümüz geçmişe,  
Hilekârlık karıştı,bugün yapılan işe.  
Yalakalık yandaşlık,her tarafta kargaşa,  
Adaletsiz düzenin,mizânında hile var...

Kul Tuncay kendine gel,biter verilen süre,  
Sevgi barışla yaşa"Ayet" hükmüne göre.  
Düşme nefis-i belâ'ya,imandan verme fire,  
Şaşırtmasın yolunu, o iblisi canavar...

Tuncay Akdeniz

## Hamit Olgun Coşkuntuna (Akrostiş)

Hakikati doğru gören  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA  
...Vatan için bir alp eren  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Aşkı vatan severliği  
...Hayalinde Türk birliği  
...Turanlığın önderliği  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Mazlumlara görse erir  
...İnsani insanca görür  
...Hak bildiği yolda yürür  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

İlim irfan bilgi sanat  
...Dertlilere şifa murat  
...Sağlık hizmetine kanat  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Tebessümlü güler yüzlü  
...Muhabbette tatlı sözlü  
...Eczacıdır öz Beykozlu  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Olgunlukta arif biri  
...Gönüllerdir makam yeri  
...Doyurur yetim fakiri  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Lokman hekimin yuvası  
...Dertlinin deva şifası  
...Düşkünün anne babası  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Gönlünde Allah sevgisi  
...Alp erenlerin ülküsü  
...Avrasya balkan türküsü  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Ulusuna ağız dildir  
...Barış kardeşliğe yoldur  
...İkramda sunulan baldır  
...Hamit Olgun COŞKUNTUNA

Nur kalplı temiz yüreği  
... Sevginin temel direği  
...Beykoz'un gülü çiçeği  
...Hamit olgun COŞKUNTUNA

Saygı değer kıymetli Ağabeyim Eczacı Sayın Hamit Olgun COŞKUNTUNA ya İthamımdır.Rahatsızlığımda bana 11 yıldır manevi desteğini ve sevgisini veren İlaçlarıma özen gösterip evime kadar gönderen dertlinin dertlerine ortak olan 25 yıldır tanıdığım gönöl dostuma bir hatıradır. Kendisine sevgi ve saygılarımı sunarım.

Tuncay Akdeniz

## Hanak

Dağları çiçekli mis gibi kokar  
Dertlere dermandır balı hanağın  
Sular yamacından çağlayıp akar  
Irmağa dönüşür seli hanağın

Kuzular meleşir kuşların uçar  
Irgatlar tarlada ekinin biçer  
Her yanın yeşillik güllerin açar  
Yeşile boyanır dalı hanağın

Kışlalarda kekliklerin seslenir  
Turna leylek ovasında beslenir  
Çayır çimen çiçeklerle süslenir  
İlk baharda açar gülü hanağın

Seni terk edeli gülmüyor yüzüm  
Hasretine yaşlar döküyor gözüm  
Ata baba yurdu sensin can özüm  
Sazı dertli susmaz teli hanağın

Her gittiğim yerde andım adını  
Aleme duyurdum hep feryadını  
Koydun yüreğime hasret odunu  
Gurbete uzanır yolu hanağın

Tuncayım gönlümde bir başka yerin  
İnsanın insana sevgisi derin  
Hiç bozulmamış edebin arın  
Osmanlı lehçesi dili hanağın

02.10.2002

Dostlar kaleminden

Gel gürkani şu sazına ver düzen  
Biraz vaktin varsa oraya uzan  
Yetiştirmiş böyle nice çok ozan  
İşte işi budur deli hanağın.....Aşık Gürkani

Tuncay Akdeniz

## Hasret

Gece gündüz sessiz.sessiz akarsın  
Sel olur gözümde dökülür hasret  
Yüreğimi için,için yakarsın,  
Sinemde bağrıma,dikilir hasret.

Ayrılık yolları,dumanlı puslu,  
Sevdayı küllerde arıyor aslı.  
Aşkının derdinden mecnunu yaslı,  
Sevda çöllerinde çekilir hasret.

Sabahın meltemi,eser serinden  
Aldım kokusunu,ben seherinden.  
Ah çeker tutuşur,yürek derinden,  
Yangın yüreğime,ekilir hasret.

Acı derttir her gün,kapımı çalan  
Yokluğundur beni hasrete salan  
Ayrılık gönlümü eyledi talan  
Çeksen yüreğimden sökölür hasret

Kul Tuncayım yetim kalmışlar gibi  
Okyanuslar derin görünmez dibi  
Tufan deryasında yüzdü Nuh nebi  
Azap tezgahında bükölür hasret

Gönderilen dost çiçekleri

Başımı yastığa koyduğum anda  
Geçmiş günlerimi saydığım anda  
Gurbet ellerine doydugum anda  
Ağıt olur birden yakılır hasret.....Ozan Şerafettin Hansu

Göle hasret bulut, suyunu eler  
Anadan ayrılrsa kuzular meler.  
İpekten olsa da dostu örseler  
Bir kelepçe olur takılır hasret.....Aşık cinasi.Ekrem Yalbuz

Sevdiğim ırakta kaldığı zaman,  
Gözlerim geçmişe daldığı zaman,  
Bir hasret türküsü çaldığı zaman,  
Hançer olup kalbe sokulur hasret.....Saadet Ün

Dolu yağdırarak karalı başa  
Dönderir mevsimi zemheri kışa  
Gurbet diyarında yaralı dölşe  
Paslı çivi olup çakılır hasret.....Şemsettin Dervişoğlu

Talihinde aşkın, karası varsa  
Alev alıp yanan,çırası varsa  
Yüreğinde sevda,yarası varsa  
Çıkıp yollarına bakılır hasret....Ozan EROL

Çeken bilir gurbet, hasret nicedir?  
Gündüzler gurbette bize gecedir  
Gariplerin gönlü kıldan incedir  
Yaş olup, gözlerden dökülür hasret...  
.....Mehmed İhsan USLU

Dinmez yüreğinin tam odağında  
Geçmez başlar bir anlık olduğunda  
Sanmam ki seni rahat bırakacak  
Hasret kendi hükmüyle koyduğunda....Kemal Tavlacı

Yel olur ruhuma esersin hasret,  
Yüreğime inip olursun kasvet,  
Birazcık huzuru bulmuş olurum,  
Yare ulaşmam olur ise kısmet.....Ümit Güngör

Tuncay Akdeniz

## Hasretin içimde

Yıllardır hasretin,içimde saklı,  
Gurbet aramızı,aralamış yar.  
Her sitem edişin,haklıdır haklı,  
Yazmış dertlerini,sıralamış yar.

Sabırlı ol canım,sabrın taşmasın,  
Gönlümün içinden,akan çeşmesin.  
Gözün ağlamasın,selin coşmasın,  
Hasretlik içimi,paralamış yar.

Yavrularım her gün,ağlar peşime,  
Sevmeden ayrılık,geldi başıma.  
Küçük yavrum girmiş,yedi yaşına,  
Ayrılık içimi,yaralamış yar.

Boşuna gezmişim,bunca yolları,  
Ömrümden harcadım,geçen yılları.  
Tuncayım içime gömdüm sırları,  
Eller beni sana,karalamış yar.

Tuncay Akdeniz

## **Hatırla beni**

Ey sevdiğim senden ayrı kalırsam  
Her akşam her gece hatırla beni  
Bir gün beni topraklara gömersen  
Her güneş doğunca hatırla beni

Ömür vefa etmez tükenir hayat  
Ben seni sevmiştim aşkına inat  
Senin göklere açamam kanat  
Her kuşlar uçunca hatırla beni

Ömrüme renk kattın sevgi tadıyla  
Sevgini tatmışım gönül canıyla  
Gül solar sevmedim gülün adıyla  
Goncalar açınca hatırla beni

Kul Tuncay sevgimiz dengi dengine  
Ayrılık olmasa doymam sevgine  
Birgün kalır isen kendi kendine  
Her kapı çalınca hatırla beni

Tuncay Akdeniz



## Hayatın içinden kıssadan hisseler

Daha dünyasına gülmeden evvel  
Bülbülün zarına dil etti beni  
Kader zindanında ödedim bedel  
Ayrılık gurbete yol etti beni

Ana baba Şefkâtine yaslandım  
Koca çınarları kurumaz sandım  
Hicrânî hüzüne yüreği bandım  
Akan göz yaşlarım sel etti beni

Gençliğimi hayal ile avundum  
Sevdaları mecnun diye savundum  
Bir güzel gönlüne sevgimi sundum  
Leyla diyarına çöl etti beni

Evlatlar dal oldu gönül bağına  
Siper olur dedim fani çağına  
Onlarda göz koydu gür ocağına  
Attı bir kenara hal etti beni

Kardeşleri lokman bildim yaraya  
Payı maldan varlık girdi araya  
Manevi sevgimi sattı paraya  
Yad yabancı gibi el etti beni

Arkadaşı dostu bildim hep kadim  
Güvendim sırrımı söylemez dedim  
Riyası yüzünden,kirlendi adım  
Geçmez akçe gibi pul etti beni

Şaşırttı yolumu,yoldan cehalet  
Nefsime maddeye,eyledim âlet  
Mührümü haksızca,kullandı gaflet  
Çaktı bir kıvılcım,kül etti beni

Kul; Tuncay unuttum,adem özümü  
Doyurmadı toprak bile gözümü  
Hazana çevirdi bahar yazımı  
Dünyada gülmeyen kul etti beni

Tuncay Akdeniz

## Her ilkin bir sonu var

Bin yaşasan gelir sonu  
Onunda bir zamanı var  
Her gün yaşarız o günü  
Bu dünyanın viranı var

Gözler yaşlı başlar eğik  
Tabutları taşıyor yük  
Ayırmadan büyük küçük  
İçinde genç civanı var

Dünyası kimseye kalmaz  
İnsan oğlu ibret almaz  
Gidenleri geri gelmez  
Hasretiyle yananı var

Hakkın huzurunda eğil  
Dünyasına verme meyil  
Ölüm gerçek yalan değil  
Ecel denen bir anı var

Hiçbir can değil ölümsüz  
Zengin fakir ünlü ünsüz  
Gider kefenli kefensiz  
Ahret denen cihanı var

Kalpten kötülük siline  
Güzeli kat ameline  
Mahşer günü var biline  
Hesap için mizânı var

Nefsini eyle müdafa  
Şeytanı sokar günaha  
Rabbim de yaklaş Allaha  
Tövbekârın gümanı var

Tuncay sanma herşey bomboş  
O! . Rahmeti verene koş  
Kâhrıda hoş lütfuda hoş  
Yüce Hakkın divanı var

Tuncay Akdeniz

## Her seher vakti

Arz ettim halimi esen rüzgara  
Yeller'ine baktım her seher vakti  
Yar Leylâsız onmaz bendeki yara  
Çöllerine baktım her seher vakti

Aşkın göllerinde sevda yeşerir  
Seven yâr dedikçe yürekten erir  
Bulutları gözlerime nem verir  
Sellerine baktım her seher vakti

Sineme çarpıyor kızıl cepheler  
Vuslatına uzak hasret öteler  
Sensiz aşılmıyor yokuş tepeler  
Yollarına baktım her seher vakti

Var'mıdır kurtaran ecelden canı  
Çırpınıp duruyor solumun yanı  
Bülbüle çok görme feryat figanı  
Güllerine baktım her seher vakti

Ey ulu çınarlar ey ulu dağlar  
Gök kubbe altında zümrüdü bağlar  
Her ağaç altında bir dertli ağlar  
Dallarına baktım her seher vakti

Bu can ruhum toprak olmadan beden  
Soran yok bu yürek inliyor neden  
Görmedim geleni ukbaya giden  
Hâllerine baktım her seher vakti

Candan aziz bildim vatani yurdu  
Namusum şerefim milletim ordu  
Minnet sana atam devleti kurdu  
Alları'na baktım her seher vakti

Kul Tuncay niyazla eyle sabahı  
Felâh'a çağırır emri İlahî  
Ezanlar okuyor Bilal vallâhi  
Kullarına baktım her seher vakti

Tuncay Akdeniz

## Her Şey onundur

Yoktan canımı can eden Allah  
Alamet nişanı mührü onundur  
Okudum inandım elhamdülillah  
Kuran in içinde sırrı onundur

Hayrölbeşer ile dünyaya geldim  
Şekil alıp bir bedene büründüm  
Canlılar içinde insan göründüm  
Alemde cihanın nuru onundur

Dünyayı bildiğim dönen küredir  
Kainatta bilmem yeri neredir  
Köprüsü vardır kıldan incedir  
Kıyamet gününün suru onundur

Tuncay in aklınca ettiği merak  
Rabbim her türlü noksandan ırak  
Gözünü doyurur bir avuç toprak  
Zamanı mekanı yeri onundur

Tuncay Akdeniz

## Hicrân'ın Sesi

Toprağın her zerresi,bedenimin temeli,  
Ruhum kafes içinde,dilim rahman diyordu.  
Bu fanı varlığını,cümle alem bilmeli,  
Kainatın içinde,adem cihan diyordu.

Alemleri yaratmış,cümlesini o nurdan,  
Bedenine kan vermiş,noksansız her damardan.  
Vücudum toprak olsa,ruh ayrılmaz bu candan,  
Yokluğunda bu canım,sensiz hicran diyordu.

Sevene uzak olmaz,şu kalbimin menzili,  
Senden başka yar olmaz,vuslatımın güzeli.  
Rüzgar dökünce yere,daldan sarı gazeli,  
Toprağına düşmeden,bu can kurban diyordu.

Yıkılmış bir bedenim,çıkmıyordu nefesi.  
Ellerimden tutunca,kesildi dilin sesi.  
Kulak sağır gözler kör,fanı hicran kafesi  
Son kararım toprağı,beden viran diyordu.

Kul Tuncayım istemem,köşkü sarayı hanı,  
Süleyman'a kalmayan,kime kalır bu fanı.  
Her ilkin bir sonu var,Nuh yaşadı tufanı,  
Deryasında kaptanı,emir ferman diyordu.  
\*\*\*\*\*

Dostlardan gelen dörtlükler

Gecemde gündüzümde, hayalimde düşümde,  
Bir nebze tatım oldun, ekmeğimde aşımda,  
Dört mevsimi yasadım, her geçen şu kasımda,  
Bir zaman of çekerek, yürek yaram diyordu...Dertliyürek

ye) Teşekkür ederim

Tuncay Akdeniz

## Hiç

İçimdeki derdi bilen olsaydı  
Ben derdimi ele açar mıydım hiç  
Kırık kalbim sevgilerle dolsaydı  
Aşkın sevdasını geçer miydim hiç

Kader beni yaktı aşkın oduna  
Baktırmadı bu sevdanın tadına  
Birde dava açmış sevgi adına  
Aşk köprüsünden geçer miydim hiç

Dallar viran olmuş yaprağı kalmış  
Üstünde gülleri açmadan solmuş  
Sevginin yerini ihanet almış  
Yoksa elden ele göçer miydim hiç

Tuncay acı dertten bıktım usandım  
Her yüze gülenin sözüne kandım  
Ayrılık hasreti hep kolay sandım  
Bilseydim zehrini içer miydim hiç

Tuncay Akdeniz

## Hiç kalmadı

Beni dünya dava etmiş  
Görülecek suç kalmadı  
Yükünü cana yüklemiş  
Götürecek güç kalmadı

Aldanıp gittim peşine  
Emek verdim her işine  
Saldı derdini başıma  
Dayanacak iç kalmadı

Güleni yok ağlayan çok  
Dertlilerin dermanı yok  
Bu canı hedef etti ok  
Verilecek hiç kalmadı

Bu Tuncay'ın geçti yaşı  
Dava açtı bana karşı  
O kazandı bu yarışı  
Alınacak öç kalmadı

Tuncay Akdeniz

## Hikmetini gör

Erenlerin meclisinde, ilim olur hal olur,  
Tapdukların kapısından, girde hikmetini gör.  
Kesme yeşeren ağacı, gölge olur dal olur,  
Aşk bağının gülü solmaz, derde hikmetini gör...

Güvenme ki devranına, zaman tersine döner,  
Süleyman'ı sultan olsan, herkes salına biner.  
Battal-ı; Zâloğlu Rüstem, nerde o adil Ömer,  
Bu manaya akıl fikir, yorda hikmetini gör...

Sen göremesin gözünle, seni gören biri var,  
Bu dünyanın ötesinde, daha yakın yeri var.  
Cennet Cehennem arası, birde ince sırrı var,  
Köprünü sırât suyuna, kurda hikmetini gör...

Enbiya Resul gönderdi, hep çağırdı yoluna,  
Yeri göğü yaratan var, dedi adem kuluna.  
Topraktır arz-ın kimyası, döner insan hâline,  
Şu yaratılmış farkına, varda hikmetini gör...

Onsekiz bin alemlerin, gayb-ı mülkü birimiş  
İklim iklim her mevsimi, renkleriyle ayırmış.  
Kul Tuncayım; Rabbim bize, emri firâk buyurmuş,  
Canı candan sahibine, verde hikmetini gör...

Tuncay Akdeniz



## Hilkatı hal

Külli tecelliyatın, ademi kul beşerim  
Şu fani aleminde, üryan-ı ruhum üşür  
Giydim ihlas libâsı, düsturları rehberim  
Çalap için divane, gönlüm gezer dolaşır

Şüphesiz kabul ettim, emaneti kübrâyı  
Lâ ilahe illallah, deyip andım Mevlâyı  
Divanına yön ettim, Beytullahî kâbeyi  
Baş secdeye değince, ruhum arşa ulaşır

Kainatı donatmış, hikmetiyle yaradan  
O her şeyden münezzehtir, anlıyorum Kûrandan  
Varlığını hissedip, beslenirim Hîrâ'dan  
Rahman Rahim aşkıyla, bu can yanar tutuşur

Çilesini çekmeye, gül aşkına bülbülüm  
Özüm! Rabbim deyince, titriyor yürek dilim  
El açtıkça divana, Yunusca çağlar selim  
Hakk yoluna turâbım, dünya beni zor taşır

Dünyasında gözüm yok, benlik değil şiarım  
İnsanlıktan başkası, hiçbir şey değil kârım  
Ecelinden korkum yok, asi nefis'dir efkârım  
Gün olur kulluğumla, kör şeytanı yarışır

Kul Tuncay nazar eyle, yer yüzünden o arşı  
Bilmem dilim dönermi, külli sual'e karşı  
Bugün varsın yarın yok, belki doğmaz güneşi  
Baki olan alem de, ruh rahmana kavuşur

Tuncay Akdeniz

## Hisse

İnsanlar bir fikir ayrı  
El içinde taşlanırım  
Ayrım yapan olur gayrı  
Ben birlikten hoşlanırım

Sevgi olur seven canda  
Yaşıyorsak bir vatanda  
Çalışmasak bir arada  
Ayrı,ayrı dışlanırım

Güvenmeyin dünya fani  
Çok misafir etti hanı  
Cahil isem eğit beni  
Pişmesem de haşlanırım

Ademdir insanın ilki  
Kime kaldı malı mülkü  
Ömrün kıymetini bil ki  
Gün geçtikçe yaşlanırım

Tuncayım yürü ileri  
Oku cahil kalma geri  
Cehaletin bitti devri  
Kalem tutsam güçlenirim

Tuncay Akdeniz

## Hissiyat

Kudreti hakimdir rahmeti miraç  
Bu mana sırrına ere bilirsen  
Zaferi kurtuluş bayramı sevinç  
Yaşayıp farkına vara bilirsen

Ezel ebediyet Rabbin Hüsna'sı  
On sekizbin alem onun aynası  
Mümine gülistan iman ihlası  
Girip de bağından dere bilirsen

Sırat-ı köprüsü benzer ummana  
Yolunu göstermiş Kurân da sana  
Kurtuluş ondadır sarıl Rahmana  
Nefsin arzusunu kıra bilirsen

Sidretül munteha gerçek adresi  
Kerim kitabımız hidayet dersi  
Arşın arasıdır yedi kat kürsü  
Gönül kapısından girebilirsen

Levh-i mahfuzunda Kurânı vardır  
Habibi Resul'de nuranı vardır  
Mihrabı secde de duranı vardır  
Varıp divanına durabilirsen

Kul Tuncay halimi düşündüm durdum  
Daldım tefekküre nefsim sordum  
Bende ki benliğin farkına vardım  
Uyanıp gafletten görebilirsen

Tuncay Akdeniz

## Hoş eyle

Allah kulum demiş sana  
Canım insanı hoş eyle  
Akıl vermiş her insana  
Aman imanı hoş eyle

Üstünde doğup büyümek  
Yolunda gezip yürümek  
Evim mekanım diyerek  
Azız vatani hoş eyle

Durmaz kalbin iniltisi  
Kulağımda onun sesi  
Ana baba yar sevgisi  
Canım sultanı hoş eyle

Tuncay insandır yorulur  
Gönül incinir darılır  
Kalp incedir tez kırılır  
Canım dükkani hoş eyle

Tuncay Akdeniz

## Hoşgörü

Enginlere uzar görünmez ucu  
Arzından arşına yoldur hoşgörü  
Kalbine giydirir merhamet tacı  
Kendini sevdiren kuldur hoşgörü

Fitne fesatların peşine gitmez  
Sevgidir boyası leke kir tutmaz  
Yardım sever iyiliğı unutmaz  
Düşeni kaldıran eldir hoşgörü

Edepten hayadan ayrılmaz izi  
Tebessüm ettikçe hep güler yüzü  
Ne mevsimi belli ne bahar yazı  
Kışın çiçek açan daldır hoşgörü

Alemi seyranda ediyor huşu  
Dilleri duada toprağı taşı  
Hak deyince bulut döküyor yaşı  
Gönüllerden coşan seldir hoşgörü

Mazlumu ezdirmez hakkını korur  
Zalimi söz ile ok gibi vurur  
Cömertliğı bilir sözünde durur  
Müşkülün haline dildir hoşgörü

Tuncayım dünyadan dersimi aldım  
Sevgiyi saygıyı insanda buldum  
Her gönül ile bir yoldaş oldum  
Sevgiyi bilene güldür hoşgörü

Tuncay Akdeniz

## **Hu der diller seni söyler**

Ey Yüceler den Yüceler  
Hû der diller seni söyler  
Bûlbûller ismin heceler  
Hû der güller seni söyler

Aşk badesini içerler  
Lâ mekâna el açarlar  
Dem edip candan geçerler  
Hû der hâller seni söyler

Hasret bitmez vuslat yeni  
Seviyorum bir tek seni  
Can terk etmeden bu teni  
Hû der yollar seni söyler

Yerler gökler evresinde  
Hayat ölüm devresinde  
Ağaçların gövdesinde  
Hû der dallar seni söyler

Aklın fikrin ermediği  
İki gözün görmediği  
Bir alemde durmadığı  
Hû der yeller seni söyler

Tuncay yaşar bir kafeste  
Güller solar deste deste  
Tevhid ile son nefeste  
Hû der kullar seni söyler

Tuncay Akdeniz

## Huyu güzelim

Aklımı aldın başımdan  
Baktıkça boyu güzelim  
Yedi yıl koştum peşinden  
Sahili koyu güzelim

İlk bahardır ova düzü  
Dört mevsim yaşatır yazı  
Sevgi dolu güler yüzü  
Yıldızı ayı güzelim

Gönlümdeki yüce dağsın  
Kalbimde solmayan gülsün  
Hayat dolu bir ömürsün  
Kahvesi çayı güzelim

Candan sadıktır eşine  
Hamarattır her işine  
Sanki bal katmış aşına  
Çorbası suyu güzelim

İnsanlara ayırım yapmaz  
İyilikten geri durmaz  
Hürmetinde kusur yapmaz  
Yaptıkça huyu güzelim

Çınar gibi açmış dalsın  
Sabah esen serin yelsin  
Tuncay'ın sevdiği yarsın  
Sevdikçe soyu güzelim

12.11.1978

Tuncay Akdeniz

## Huzur yeri secdedir

Semâ değil; Lâ-mekâna elini,  
Açmak istiyorsan,yeri secdedir.  
Kuş gibi dallarda,yorma dilini,  
Uçmak istiyorsan,yeri secdedir.

Sidretül-makamı,dostun didarı,  
Haşır,neşir yeri,ruz-u mahşeri.  
Cenneti ırmağı,ab-u kevseri,  
İçmek istiyorsan,yeri secdedir.

Eyyüp yarasının; Mevlâdır emi,  
Nuh gibi yapmasan, tufana gemi.  
Sırat-ı müstakim,ulvi umman-ı,  
Geçmek istiyorsan,yeri secdedir.

Müslümana mirâç,farz vacip sünnet,  
Sev canânı candan,eyle ibadet.  
Nirânı cehennem,nurânı cennet,  
Seçmek istiyorsan,yeri secdedir.

Yaradan her canı,yakmaz ateşe,  
Ateşi tutmaya,gerektir maşa.  
Şeytanın şerrinden düşme telaşa,  
Kaçmak istiyorsan,yeri secdedir.

Meyletme dünyaya,bu ömür biter,  
Karşılıksız kalmaz,döktüğün o ter.  
Sana ihlas iman hasadı yeter,  
Biçmek istiyoran,yeri secdedir.

Kul Tuncay ağyara,eylemem minnet,  
Emin müminlere,müjdedir cennet.  
Ahret azığır,halis ibadet,  
Göçmek istiyorsan,yeri secdedir.

Tuncay Akdeniz



## İbaret

Dünyada ne kadar yaşasan yaşa  
Sayılı günleri ay'dan ibaret  
Ecel birgün mutlak gelecek başa  
Ömür bir nefeslik hay'dan İbaret

Ezelden böyledir yalan bu fani  
Kim sürmüş dünyada demi devranı  
Gücün yetmez durdurmaya zamanı  
Her ok'un menzili yay'dan ibaret

Tükenirken zaman zaman hayatın  
Hükümsüzdür devri bu saltanatın  
İster deryalarda yüzsede yatın  
Dünya sermayesi fay'dan ibaret

İnsan ol insanca itibar kazan  
Fazlayı noksanı düzeltir mizan  
Her akılda olmaz fikri bol izan  
Kimi ehil kimi toy'dan ibaret

Altın dolu olsa sarayın hanın  
Ömürüne ömür katmaz insanın  
İki tadı vardır yaşayan canın  
Hayat acı tatlı pay'dan ibaret

Kainatta herşey dengi dengine  
Alemler bürünmüş kendi rengine  
İnsanları düşmüş dünya cengine  
Şu nefis dediğin huy'dan ibaret

Kul Tuncayım ibretiyle bakarak  
Görmedim dalından düşmeyen yaprak  
Üstünü örtecek bu kara toprak  
Uç günlük dünyası vay'dan ibaret

Tuncay Akdeniz

## İbret Al

Ay güneşı ışıık eder dünyaya  
Şu direksiz semalardan ibret al  
Canlılar muhtaçtır suya havaya  
Yağan yağmur bulutlardan ibret al

Toprağında türlü nebat bitince  
Tomurcuk dalları çiçek açınca  
Gece gündüz çalışıyor karınca  
Türlü,türlü nebatlardan ibret al

Kainatta bu düzeni kurduran  
On sekiz bin alemini sığdıran  
Arıya çiçekten balı sağdıran  
Peteğinde kovanlardan ibret al

Tuncayım kendimi bildim bileli  
Varlığı bilinmez sonsuz ezeli  
Toprak ayırmaz ki çirkin güzeli  
Hava deniz karalardan ibret al

Tuncay Akdeniz

## İçmeden önce bir düşün

### ÖNCE BİR DÜŞÜN

Her saki elinden mey'i  
İçmeden önce bir düşün  
Dost bildiğin her kapıyı  
Açmadan önce bir düşün

Çeker perdeyi aradan  
Her şeyi görür yaradan  
Bir beyazı bir karadan  
Seçmeden önce bir düşün

Meyletme fani dünyaya  
Engin ol girme havaya  
Bir yuvadan bir yuvaya  
Uçmadan önce bir düşün

Haya nikabı örtmeli  
Gönülde sevgi artmalı  
Mizani hassas tartmalı  
Ölçmeden önce bir düşün

Can çıkmadan çıkmaz huyu  
Görünmez kazdığı kuyu  
Her dereden akan suyu  
Geçmeden önce bir düşün

Sabırdır her ilmin başı  
Aynadır elinin işi  
Zay etmeden has kumaşı  
Bıçmeden önce bir düşün

Kul Tuncay fanisin fani  
Veren birgün alır canı  
Değişmeden sesin tonu  
Göçmeden önce bir düşün

Tuncay Akdeniz

## İhanet

Senin için bağda solmuştur gülüm  
Bundan sonra deremesin sen beni  
Kereminde sonu olmuştur ölüm  
Bundan sonra göremesin sen beni

Sabah yeli gibi eserdim serin  
Kalbimin içinde başkaydı yerin  
Gecem sabah olmaz var mı haberin  
Bundan sonra saramasın sen beni

O geçen günleri nasıl unuttun  
Bir gecelik gibi beni uyuttun  
Kurumuş yuvamı temelden yıktın  
Bundan sonra öremesin sen beni

Tuncayım düşündüm inceden ince  
Vefasızın aşkı güldürmez bence  
Seven gönül bakmaz güzele gence  
Bundan sonra sevemesin sen beni

Not bu şiirim ihanet edilmiş bir arkadaşın anısıdır.okusun!

Tuncay Akdeniz

## İklim

Bin yıl ömür verseler,baki kalanı göster  
Ötesini görmeze,geçte birdir tezde bir.  
Yaşama doyum olmaz,ölümünü kim ister  
İklimini bilmeze,kışta birdir yazda bir

Akşam batan güneşi,belki doğmaz sabaha  
Dokuz yüz elli yıllık,ömür yaşattı Nuh'a  
Gidenleri dönmüyor,bu aleme bir daha  
İbretini almaza,binde birdir yüzde bir

Kâftan kâfa hükmeden, düşer küfre zillate  
Sineğe gücü yetmez,kafa tutar millete  
Karun da sahip idi,dünya vara devlete  
Aç gözleri doymaza,çokta birdir azda bir

Günden güne eritir,fani belini büker  
Nefse hakim olmayan,ömrüne günah eker  
Hakkı hak bilmezlerin,şeytan ipini çeker  
Akı selim olmaza,sözde birdir sazda bir

Nice aşıklar içti,bu aşkın badesini  
Vuslatına varmadan,yıktı can hanesini  
Nazar eyle görürsün,kalan viranesini  
Değerini bilmeze şalda birdir bezde bir

Tuncayım yaratana,ayandır arz-i hali  
Bana nasip olmasın,hayırsız dünya malı  
İnsanlığı sevenler uzatır sevgi dalı  
Hakk yolunu bilmeze,gülde birdir közde bir

Tuncay Akdeniz

## İl il Birlik destanı

Türk milletine yok asla izmihlal  
Ölmek var dönmek yok hedef İstiklal  
Dalgalan bayrağım ey şanlı hilal  
-Al bayrak altında Türk'üm kardeşim  
-Korkma sönmez diyor istiklal marşım

Türk milleti yendi yedi devleti  
Kurdular Türkiye Cumhuriyeti  
Atatürkü önder seçti milleti  
-Çanakkale Samsun zafer güneşim  
-Türküm Kürdüm çerkez lazım dadaşım

İstanbul güzellik katar vatana  
Başkent Ankara dan Edirne van'a  
Konya da Mevlânâ sevgiden yana  
-Evliya ereni Yunus göz yaşı  
-Türk İslam aşkıyla deli sarhoşum

Kars Ardahan Iğdır Ağrı Erzurum  
Gümüşhane Bayburt Rize Trabzon um  
Artvinde Çoruh İzmir de gedizim  
-Yedi bölgesinde yedi kardeşim  
-Anadolum vatan toğrağım taşım

Erzincan Bitlisi Bingöl Tunceli  
Malatya Elazığ Keban'ı gölü  
Dicle Fırat Diyarbakır ın gülü  
-Ben Anadoluyum yiğit kardeşim  
-Ben Alparslan ım ben malazgirt Muşum

Kayseri de sönmez Sinan ışığı  
Adıyaman erenlerin aşığı  
Bilecik de ecdadımın beşiği  
-Söğütte çadırım otağ kardeşim  
-Hakk tan başkasına eğilmez başım

Peygamberler şehri Şanlıurfası  
Hakkari Mardini Hatay kalesi  
Osmaniye Şırnak Siirt kilis i  
-Halil sofrasını kurmuş kardeşim  
-Rahman ocağında kaynıyor aşım

Karaman Aksaray Niğde Nevşehir  
Ahi Evran ocağıdır Kırşehir  
Evliyâ diyarı han Eskişehir  
-Dergahı deminde canlar kardeşim  
-Yunusu ereni Hacı Bektaşım

Balıkesir Bolu Aydın Manisa  
Isparta Burdur u yeşili Bursa  
Denizli Uşaktan Yozgat Sivas'a  
-Veyse li köroğlu aşık kardeşim

-Yedi bölgesinde ozan sırdaşım

Kastamonu Tokat Afyon Kütahya  
Karabük Bartın Düzce Sakarya  
Çankırı Çorumu aşık Amasya  
-Ferhatı Keremi Mecnun kardeşim  
-Aşkıyla düzlenir sevda yokuş um

Sinop Giresun'dan Ordu doğu'ya  
Tekirdağ Kırklareli serhat Trakya  
Gaziantep Mersin Muğla Antalya  
-Çukurova Adana da kumaşım  
-Sütçü imam ben Kahraman Maraşım

Marmara güzeli şirin Yalova  
Kocaeli kurmuş körfezde yuva  
Kırıkkale kuvvet verir ordu'ya  
-Batmanda petrol um sanayi işim  
-Zonguldak da kara elmas gümüşüm

Ne mutlu ben Türk'üm diyen Türkiye  
Selam olsun şehirliye köylüye  
Kul Tuncay dan destan size hediye  
-Seksen bir ilinde bacı kardeşim  
-Türkistan da iklim iklim nakış ım

Tuncay Akdeniz

## İlahi hikmeti hakktır

Kudretiyle kainatı yaratmış  
Herşeyden münezzeh hikmeti haktır  
Akıl fikir vermiş ara bul demiş  
Yüce Rabbin lütfu ihsani çoktur

Hidâyet eylemiş sana Yaradan  
Bakta ibretin al arş-ı Âlâ'dan  
İbadet kurtarır başı bela'dan  
Allah'ın rahmeti ruh'a azıktır

İster Musevi ol ister İsevi  
O ruz-u mahşerde haklar her nevi  
Kainatın rengi mavidir mavi  
Ol rahmeti nuru beyazdan aktır

Var servet dediğin günah yüküdür  
İster nefsine uy istersen kudur  
İslamca yaşamak büyük ülküdür  
Tutunacak bundan başka dal yoktur

Haramdan sakınmaz el ayağını  
Üzümlü ye diyor sorma bağını  
Gider Beytullahta döver bağrını  
İmandan bihaber midesi toktur

Ya Rabbim deyince gözler ıslanır  
O rahmet nuruyla kalpler beslenir  
Ezanları Allah diye seslenir  
Miraç'ın yoluna namaz buraktır

Vicdanında yoksa edep hayası  
Yaptığı her halt'ın çıkar foyası  
İdrak etmiyorsa bunu kafası  
Bilki o şeytanı gizli tuzaktır

Kul Tuncay bu dünya ibret insana  
Ne Karuna kaldı ne Firavuna  
İbrahimi Nemrut attı nâr'ına  
Cenab-ı Allah'ın gücü kudretti

Tuncay Akdeniz



## İlahi-tecelli

Varmı bir yerde noksanlık,yukarı bak yukarı,  
Kudretinin nakışından,kün yarattı cihanı.  
Onsekiz bin alemdedir,onun vech-i didar'ı,  
Topraktan alır rengini,adem deneni insanı...

Kainatın MELÎK'idir,Fazl-ı ism-i A-zamı,  
Ezeli ebed-i sonsuz,hakktır mülkü nizamı.  
Zâhir'idir her katresi,Ab-ı kevser zemzemi,  
Nuh Nebiyi düşünürsen,kula ibret tufanı...

Sidretül-Müntehâ makam,arş'ın yüksek katıdır,  
Zebûr Tevrât İncil Kurân,Hakikat kitabıdır.  
Enbiyası Nebilere,kelâm-ı hitabıdır,  
Ahîr zaman peygamberi,Muhammed-e Kurânı...

O herşeyden münezzehtir,O Rahmani Rahimdir,  
Bir hücrenin var oluşu,arzı yeri semâ'dır.  
O her canın cânânıdır,o herşeye Kadir'dir,  
Onsekizbin alemin var,görünmez ki mekânı...

Kudretinin nakışıyla,bezer iken semâyı,  
Mahlûkatın varlığına,yaşam kıldı dünyayı.  
Kul Tuncayı kul yaratmış,Hakk bilir hak Mevlâyı  
İnsanoğlu bir fanidir,can veren alır canı

Tuncay Akdeniz

## İnan

Dost bildiğim beni unutmaz sandım  
Ne arıyor nede soruyor gülüm  
Her güzel sözüne inandım kandım  
İhanet kalbimi kırıyor gülüm

Bu haldir yaramı derinden deşen  
Nice hedeflere çok oldum nişan  
Yaratan kulunu etmez perişan  
Düşeni Rabbimiz koruyor gülüm

Mumdan ışık ummak değildir çözüm  
Diktiğim o bağlar vermiyor üzüm  
Özümlle aynıdır görünen yüzüm  
Şükür ar edebim, duruyor gülüm

Kalbimi kapadım kibir yalana  
Can kurban ederim kıymet bilene  
Mecnun derler gerçek aşık olana  
Gönlüm sevdiğini arıyor gülüm

Baba hatırası kıymam fincana  
O ikrâm kahveler ders oldu bana  
Her taşı benzetmem inci mercana  
Yüzler renkten renge giriyor gülüm

Herşeye kadirdir yüce yaradan  
Rabbim ayırmamın edepten ardan  
Huzuru mahşerde korusun nardan  
Ne ekersen onu veriyor gülüm

Kul hatasız olmaz yanılır bazı  
Bende kış yaşadım baharı yazı  
Tuncayım hakk yola çevirdim özü  
Aşkın ile gönlüm eriyor gülüm

Tuncay Akdeniz

## **İnanmam**

Talan ettin benim gönül bağımlı  
Serin esen yellerine inanmam  
Yol vermez aşayım umut dağınlı  
Menzili yok yollarına inanmam

Yalan dünyasına fani dediler  
Dünyaya gelenler geri döndüler  
Gül istedim bana diken verdiler  
Sevenleri yok güllerine inanmam

Bilir sevmesini hakka erenler  
Nice tahtlar yıktı güzel cerenler  
Muradını almaz gerçek sevenler  
Leyla'sı yok göllerine inanmam

Kalkmıyor aradan kara perdesi  
Zehirden acıdır aşkın badesi  
Tuncay in içinde yanar sinesi  
Yalanı çok kullarına inanmam

Tuncay Akdeniz

## İnce ince

Baktım dünya aynasına  
Görüyorum ince,ince  
Beni koymuş tavaına  
Eriyorum ince,ince

Mekan tuttum gurbet eli  
Bekliyorum hasret yolu  
Gönüllerden sevgi gülü  
Deriyorum ince,ince

Kış yaşattı baharını  
Neyleyim dünya varını  
Yıkık hayat duvarını  
Örüyorum ince,ince

Giydiren giymem tacını  
Deşti yaramın ucunu  
Tatlı canıma acını  
Karıyorum ince,ince

Ne inceyim ne kabayım  
Ne ağırlık ne darayım  
Hesap için sıradayım  
Duruyorum ince, ince

Neyleyim dünya malını  
Kim giymiş ipek şalını  
Sevene aşkın gülünü  
Veriyorum ince, ince

Günahsız geldim cihana  
Derdi gamı düştü bana  
Beşerim bazı günaha  
Giriyorum ince,ince

Yerlerin göğre çağrısı  
Geçmiyor yürek ağrısı  
Hak yoldur yolun doğrusu  
Arıyorum ince,ince

Uyandır o kalp gözünü  
Dergahına dön yüzünü  
Erenlerin aşk izini  
Sürüyorum ince ince

Yazık oldu kırk beş yıla  
Konamadım ben bir dala  
Tuncay çıkmış uzun yola  
Yürüyorum ince,ince

09.11.1994

Tuncay Akdeniz

## İncinir

Habersiz girme bağına  
Görürseler hal incinir  
Değme dalın yaprağına  
Koparırsan gül incinir

Yapıcı ol gönül kırma  
Söğüt dalı vermez hurma  
Çalışan arıyı yorma  
Kovanında bal incinir

Sevilendir doğru sözlü  
Ayıplanır iki yüzlü  
Hava atıp olma hızlı  
Yüz utanır dil incinir

Kötülüğü terk ederek  
İyiliği bilmek gerek  
Temelinde yoksa direk  
Yıkılırsa bel incinir

Tuncay diyor hakkı bilmek  
Bu zamanda adam olmak  
Gönülden gönüle dolmak  
Olamasan kul incinir

Tuncay Akdeniz

## İncitme...

Yaratılmış kul biriyim,beşeri insan benim,  
Eyyûp gibi sabırlı ol,o rahmanı incitme.  
Esiri gurbeti fani,toprak olacak tenim,  
Ruh bedende emanettir,o cismani incitme.

Sen ilmi aziz edersen,candan aziz can yoktur,  
Zemm edip yerme kınama,cezası gayet çoktur.  
Uymasa asi nefsine,vicdanlar temiz paktır,  
Tabiata nazar eyle, asuman-i incitme.

Haktan ayrı olanların,dünyasıdır zamanlık,  
Ben insanım diyen insan,akıbeti viranlık.  
Düşenlere el tutmaktır,bizde asıl insanlık,  
Perişandır biçaresi, o hicrânı incitme.

Nedir sendeki bu efkâr,bulunmaz mı dermanı,  
Muhannete mihnet etme,yazandır o fermanı.  
Kula kulluk yaratmamış,aleminde insanı,  
Sarılmaz ki dil yarası,o bir canı incitme

Tuncay neyler malı mülkü,kime kalmış bu fanı,  
Hüküm etsen dünyasına,Nuh yaşadı tufanı  
Ehli sanatın olmanın,çıraklıktır her yanı,  
Ustaları bizim için,zer-nişanı incitme.

(Zemm=kötülük)

Dostlar kaleminden Dörtlükler

\*\*\*\*\*

Güzel yazar Tuncay kardeş,hoş sefalar getirmiş.  
Dünya ki bir meşgaledir,bir ömür bitirilmiş.  
İnsan oğlu koyar gider, kalanı seda imiş  
Hep öğrenme yolundayız,çırakları incitme.....Süleyman BAŞTÜRK  
(e) Teşekkür ederim

Böylesine bir sevdanın, dalmışım didarına.  
Ol Muhammed ümmeti, umudum kaldı yarına.  
Deli Gönlüm çoş etti, bu sevdanın efkarına.  
Ol habibim gönlünden, o zer-nişanı incetme....Aşık KORHANİ  
(‘ye) Teşekkür ederim

Tuncay Akdeniz

## İnsan fanidir fani

Varmı bir yerde noksanlık,yukarı bak yukarı,  
Mahlûkatı hayat için; Rahmandır o Rahim-i.  
Onsekiz bin alemdedir,onun vech-i didar'ı,  
Kudretten alır rengini,varlık denen cismanî...

Kainatın MELÎK'idir,Fazl-ı ism-i A-zamı,  
Ezeli ebed-i sonsuz,hakktır mülkü nizamı.  
Zâhir'idir her katresi,Ab-ı kevser zemzemi,  
Nuh Nebiyi düşünürsen,tufan görmüş ummanı...

Sidretül-Müntehâ makam,arş'ın yüksek katıdır,  
Zebûr Tevrât İncil Kurân,Hakikat kitabıdır.  
Enbiyası Nebilere,kelâm-ı hitabıdır,  
Ahîr zaman peygamberi,Muhammed-e Kurânı...

O herşeyden münezzehtir,O Rahmani Rahimdir,  
Her hücrenin var oluşu,arzı yeri semâ'dır.  
O her canın cânânıdır,o herşeye Kadir'dir,  
Gayb-ı alemi bilinmez,görünmez ki mekânı...

Lûtfu'da hoş azabıda,biri gül biri diken,  
Elestünün farkında ol,canda canan var iken.  
Kul Tuncayım görmezmisin,toprağı mezar iken,  
Hiç aldanma mala mülke,insan fanidir fani...

Tuncay Akdeniz



## İnsan ve İnsanlık için

Beşeri alemi birdir yaradan  
Ezeli ebedi bili verelim  
Yarın göçüp gideceğiz buradan  
Tebessümle yüze gülü verelim

Hakikatı bilen insan olmalı  
Arayıpta doğru yolu bulmalı  
Senlik benlik değil sevgi dolmalı  
Gönülden gönüle yolu verelim

Ayet ayet inen çağrıyı dinle  
Kurân sedasıyla yürekten inle  
Edebi terbiye saygı sevginle  
Selam verip selam alı verelim

Nasıl ki seçilmez akı karadan  
Kaldıralım seni beni aradan  
Hepimiz insanız eşit sıradan  
Merhaba deyince eli verelim

Hakk adalet varken suç olmak niye  
Düşman değiliz ki öç almak niye  
Biri tok yatarken aç ölmek niye  
Bu nefis kirini sili verelim

İnsan ol insanca topluma karış  
Hoşgörü sabırla sevgiyle yarış  
Kardeşce bir yaşam getirir barış  
Güç birlikten olur kolu verelim

Rabbimizin sonsuz rahmeti nuru  
Ruhunda ki iman söndürür nârı  
Kul Tuncay akarken kevser pınarı  
Hakkın ırmağından dolu verelim

Tuncay Akdeniz

## İnsan'ı

O Rahman aşkıyla yaşarken âlem  
Neden bunu bilmez beşer insanı  
Zâhir'i doğrular ayet-i kelâm  
Gerçeği görmeden şaşar insanı

Ezeli sonsuzdur yüceden yüce  
Zamansız mekansız yolları ince  
Gündüzlere veda ederken gece  
Bir günde dünyası boşar insanı

Güneşi üşütür deryayı yakar  
Yerleri gökleri bir anda yıkar  
Dilerse nehirler tersine akar  
Bu sırrın hikmeti aşar insanı

Masal değil gerçek mezar taşları  
Akıtır gözlerden hüznün yaşları  
Sanma yüksek uçar huma kuşları  
Yüksekten alçağa düşer insanı

Ademi vücud'un topraktır adı  
Ruhuna verilmiş cennetin tadı  
Eğer terk etmese nefs-i inadı  
Nîrân'ı nârında pişer insanı

Kul Tuncayım hakikatı bilmeli  
Her nereye baksam onun Cemâli  
Dokunsa gönlüme o güzel eli  
Mâna ikliminde yaşar İnsanı

Tuncay Akdeniz

## İnsanlığı öğren

Hakk kapısından içeri  
Gir de insanlığı öğren  
Kalpten kalbe sevgileri  
Ör de insanlığı öğren

Açık olsun gönül yolu  
Riyadan sakındır dili  
Dostluğa uzan eli  
Ver de insanlığı öğren

Geçim derdinde fukara  
Zengini şımartır para  
Kanıyorsa açık yara  
Sar da insanlığı öğren

Kırmayın yeşeren dalı  
Garibe gölgedir çalı  
Hastayı mağdur sefili  
Gör de insanlığı öğren

Devlet malı deniz derya  
Kurbağa doymuyor suya  
Zaman böyle değil rüya  
Yor da insanlığı öğren

Önce sahip çık vatana  
Namertten dost olmaz sana  
Birlik sofranı meydana  
Kurda insanlığı öğren

Kuleler katlar konaklar  
Komşusuz kalmış sokaklar  
Aç halinden bilmez toklar  
sor da insanlığı öğren

Kutsaldır Allah'ın evi  
Madde değil aşk manevi  
Tuncayım gönlüme sevi  
Karda insanlığı öğren

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## **İnsanlığın amacı ol**

Uslan insanoğlu uslan  
Asi nefsin kırbacı ol  
Kendine gel hakka yaslan  
Hakk yolun hak miraç-ı ol

Nefreti kini şilelim  
Büyük küçüğü bilelim  
Hem sevelim sevilelim  
Dertlilerin ilaç-ı ol

Doğru olsun hak mizanın  
Onunla işler düzenin  
Haksızlık edip ezenin  
Zalimlerden davacı ol

Okul kitap verir bilgi  
Çocuğuna göster ilgi  
Ver eline kalem silgi  
Eğitim'e aracı ol

Büyük küçük olsun yaşın  
Kimseye değmesin taşın  
Eğilsin secdeye başın  
Yaradana dua'cı ol

İnsanoğlu beşer kuldur  
Bencillik perişan haldir  
Gönül kırma yüzler güldür  
Gül veren gül ağacı ol

Oyalan Tuncay oyalan  
Yaşadığın dünya yalan  
İyiliktir sana kalan  
İnsanlığın amacı ol

Tuncay Akdeniz

## İnsanlık hali

Şu dünya hayatı zorlu bir çaba  
Müşkülü haline şükredeceksin  
İki kabın suyu dolmaz bir kaba  
Azını çoğunu fark edeceksin

Hükümle sürülmez dünyanın demi  
Her limana varmaz bindiğin gemi  
Kulun kula deva olmaz merhemi  
Eyyûb-î gayretle sabredeceksin

Hatasız kul olmaz insanlık hali  
Huzur barış ister toplum ahali  
Vatanını seven bunu bilmeli  
Sevgiyle gönüller fethedeceksin

Akıllı insansın konuşan duyan  
Göz ile görensın gafletten uyan  
Makamı serveti kurtuluş sayan  
Nefsi arzuları terk edeceksin

Haktır İsmi-azam Ayet-i kürsi  
Oku öğren demiş ilmi bu dersi  
Şileceksin kalpten dünyalık hırsı  
İman ihlas ile zikredeceksin

Gücün yetmediği kaldırma taşı  
Ömür biter bitmez dünyanın işi  
Belki yarın doğmaz batan güneşi  
Varlığı yokluğu fikredeceksin

Kul Tuncay riyadan arındır dilin  
Hakikat izinden ayırma yolun  
Aşığdır bülbül sevilen gülün  
Bu sevgiyi kalbe zerkeceksin

Tuncay Akdeniz

## İnsanoğlu

Şu Cihanda cismi ile  
Yalın koşar insanoğlu  
Cesareti azmi ile  
Zoru aşar insanoğlu

Dünya denen cenk yeridir  
Malı mülkü el kiridir  
Helâl kazanç yüz teridir  
Döker yaşar insanoğlu

Hak yolundan dönmez geri  
Olursa sözünün eri  
Cehaletin çemberini  
Kırıp taşar insanoğlu

Yıllar ömür aşındırır  
Derin derin düşündürür  
Diyar diyar taşındırır  
Dertle coşar insanoğlu

Yoksa eğitim bilgisi  
Cahil kalır her bölgesi  
Dil bilmez kısılır sesi  
Bazı şaşar insanoğlu

Oku bilgini çok eyle  
Kötü huyunu yok eyle  
Doymaz gözünü tok eyle  
Akli beşer insanoğlu

Zamanı düşürür dara  
Olma akıldan fukara  
Güvenme servete vara  
Bazı düşer insanoğlu

Tuncay güvenme cahile  
Sanada çektirir çile  
Şu toprağı kazma ile  
Kendi eşer insanoğlu

Tuncay Akdeniz

## İrsal-i Mesel

Hakkın kudret sırrıdır,azameti kainat,  
Alemlerin Rabbi var,yeri göğü boş değil.  
Mülkü ona emanet,odur yöneten kuvvet  
İlmi hikmet kuvveti,yapılası iş değil

Beşeri dedikleri,o ademin kendisi  
Beden etle kemiktir,ruhtur canlı dirisi  
Gıdasından yaşama,halk eyledi birisi  
Ruhtur canın sevgisi,gönül kalbi taş değil

O her şeyi kusursuz,mizân ile paylaşan  
Gecesi gündüzü yok,kün alemdir çalışan  
Karıncada bir candır,yaşam için uğraşan  
İlim ruhun gıdası,boş durması hoş değil

Kul Tuncay kendine gel,imtihandır burası  
Kul kulluğu bilmese,kapanır hakk kapısı  
Neyleyim altın tası,içilmese çorbası  
Herkes yan yana yatar.bir birinden baş değil

Tuncay Akdeniz

## İsak Özlü (Akrostiş)

İlahi o sevgin yanar özümde  
...Mevla'na yüreği İsak ÖZLÜ dür  
... Cennetin nurunu gördüm yüzünde  
...O hakkın meleği İsak ÖZLÜ dür

Sevdiğine odur gülleri veren  
...Unutur mu seni bir kere gören  
...Dostluk temeline sevgiyi ören  
...Sadakat direği İsak ÖZLÜ dür

'Açtıkça sayfayı, gülüyor yüzüm  
...Duygu yükledikçe ağlıyor gözüm  
...Kardeşim deyince diniyor sızım  
...Duygunun eleği İsak ÖZLÜ dür

'Korur hep garibi,kimseler bilmez  
...Kalbine yazılan sevgiyi silmez  
...Kardeşimde dostluk bakıdır ölmez  
...Kalbimin kapağı İsak ÖZLÜ dür

Özü sözü doğru değerli insan  
...Ağzındaki kelam en kutlu lisan  
...Allah her işini eylesin ihsan  
...Dostluğun bileği İsak ÖZLÜ dür

'Zemzemle yıkanmış yüreği paktır  
...Karın beyazından dostluğu aktır  
...Sevmek diyor bize ezelden haktır  
...Aşıklar derneği İsak ÖZLÜ dür

'Lâle zar bahçesi gülleri solmaz  
...Su olsa namerdin tasına dolmaz  
...Riyakar dönekle hiç işi olmaz  
...Doğruluk durağı İsak ÖZLÜ dür

'Üzerime ışık dostun sevgisi  
...Aydınlatan nurdur, özde bilgisi  
...Tuncay Akdeniz'in sana övgüsü  
...Kardeşlik örneği İsak ÖZLÜ dür

Tuncay Akdeniz



## İsmi azam aşkına

Ey İlahi Yüce Rabbim,kün alemin sahibisin  
Esma-i Hüsna aşkına, de Lâ İlâhe İllallâh.  
Rahmetini esirgeme,lütfu kerem ihsanısın  
El Cebbâr-u vel Gufransın,ol Yaradan Yüce Allah

İsmi Azam-ı aşkına,yarattı kün kainâtı,  
Toprağa düştü halıkı,kurulmadan dehr-i devlet.  
Cismanına verilmeden,daha ruhun ruhsatı  
O hikmeti Rahmanıdır,ademe verdi risalet

Ol Levh-i Mahfuz kalemdir,İlahi Kurân-ı kelâm  
Vahiy'le gelen sürûru,anıyorken Hakkı mutlak  
Aşkıyla arayan buldu,onda felah onda selam  
Ey Kainatın sahibi; ezel ebet cenab-ı Hakk

Müminlerin Miraç'ı dır,huzurun yeri secdesi;  
Hakikatı hak bilene,kudsi bir hürmettir namaz.  
Hakkın emri kullarına,mümine cennet müjdesi,  
İnsan ol imanla yaşa,gafiller bunu anlamaz

Aldatmasın varlık seni,sen cennetine layıksın,  
Terk et nefsi emareni,Nefs kirini çıkarmaz su! .  
Kul Tuncay sen bir fanisin,bugün varsın yarın yoksun  
Sır içinde sırrı vardır,her canda ölüm korkusu.

Tuncay Akdeniz

## İstanbul

### 34-İSTANBUL-34

Harikalar şehri dünya gözünde  
Osmanlı mirası malı İstanbul.  
Peygamber duası vardır özünde  
Bayrağın,sancağın alı İstanbul.

İmarı Sinan'dan, ne güzel yapı.  
İslam'ın özüne, kesilmiş tapu.  
Kıyamete kadar, açık bir kapı.  
Dünya aleminin, yolu İstanbul.

Fatihler, Sinanlar,senin izinde.  
Şehitler bağrında,hak niyazında.  
İslam'ı eserler,cami tarzında,  
Evliya,alimin,gölü İstanbul.

Otuz altı sultan,karmış harcını,  
Fatih'in elinden.giymiş tacını.  
Al bayrak süslemiş,kale burcunu,  
Şehit kanlarının seli İstanbul.

Türkler ezelinden,sana sevdalı,  
Şehit toprağının,olmaz bedeli.  
Bütün şehirlerin,sensin güzeli,  
Türkiye'nin lale,gülü İstanbul.

Haliçten denize,çekilmiş suru,  
Boğazında vardır,iki hisarı.  
Limanda gemiler dolu ambarı  
Ticaretin eli,kolu İstanbul

Camiler,saraylar,hisarlar süsü.  
Mavi denizleri,yeşil örtüsü.  
Boğazın incisi,iki köprüsü,  
Bir ağacın,iki dalı İstanbul

Yedi tepelerin,uyur dizinde  
Gemiler oynaşır,deniz yüzünde.  
Anadolu kokar,senin özünde,  
Bin bir çiçeğin,balı İstanbul.

Uluslar arası,hava meydanı  
Denizle çevrili,her iki yanı.  
Turgut reislerin,oldun limanı,  
Denizde kaptanın,mili İstanbul.

Türkiye'nin sensin,hanı konağı,  
Taş,toprağı altın,göçler durağı.  
Çalışan insanın,geçim kaynağı  
Kazması küreği,beli İstanbul

Türkiye'nin gözü kaşı burası  
Asya Avrupa'nın merkez ortası  
Medeniyet şehri, ilim yuvası  
Bilim dünyasının dili İstanbul.

Tuncay'ın gönlünde sevgisi saklı  
Şairin gözünde manzaran farklı  
İlçeler sayısı, farzlara denkli  
Otuz iki ilçe, ili İstanbul.

Tuncay AKDENİZ

.

Tuncay Akdeniz

## İsyankar oldum

Can evine sığmıyor,gönlüm sana sevdalı  
Ya esir et yanında,ya çöllere sal beni  
Nehirlere karıştım,akan sular misali  
Ya benimle çağlarsın,ya edersin sel beni

Sabah doğan güneşi,yar koynunda gizlemiş  
Gecelerin hüznünü,karanlıklar izlemiş  
Bilemedim aşk mıdır,gönül seni özlemiş  
Ya kabul et sevgimi,ya gönülden sil beni

Baharını bekledim,bülbül gibi zar dilim  
Dallarında incitmez,yaprağını bu yelim  
Beni senden ayırmaz,gelse ecelle ölüm  
Ya sevgimi anlarsın,ya ölmüştür bil beni

Sevdalar yaşanmasa,aşklar ateşe döner  
Gönüller arasına,kara perdeler iner  
Yıkılır hayallerim,umut mum gibi söner  
Ya sevdana katarsın,ya edersin kül beni

Sen düşürdün içime,sönmez aşkın közünü  
Kaç yıldır çekiyorum,bu sevdanın nazını  
Bu Tuncay'ı bitirdin,sen tutmadın sözünü  
Ya gönülden seversin,ya edersin el beni

Tuncay Akdeniz

## İşimiz bu

Asırlardır insanlığı bilmedik  
Biz sıcak yuvayı buza çevirdik  
Yalakalık yaptık riya söyledik  
Bire sıfır ektik yüze çevirdik

Sevgi dedik kırdık gülün dalını  
iekten toplardı arı balını  
Sandıksız beşiksiz koyduk gelini  
Yaktık ormanları köze çevirdik

Tabiattır insanlığın aynası  
Bak doğanın güzel temiz havası  
Toprak mahlûkatın rahmet kapısı  
Değiştik rengini boza çevirdik

Sevgi saygı hürmet terbiye bizde  
İnsanlık öğretir başkası sözde  
Görmeden boyandık rezalet dizde  
Oğlanı bezedik kıza çevirdik

Tuncay söyler kimse tutmaz sözünü  
Türk olan Türk değişmez ki özünü  
Hain gösterir mi gerçek yüzünü  
Şaşırdık hedefi öze çevirdik

10.09.2004

Tuncay Akdeniz

## İz belli değil

### İZ BELLİ DEĞİL

Düşüne,düşüne aklım karıştı  
Gidişi şaşırdık iz belli değil  
Bu nasıl açılım nasıl barıştı  
Sınav belli değil tez belli değil

Hedefi çevirdik hayalde öze  
Gözleri kaydirdik arkadan geze  
On ikiden vurduk her iki göze  
Nişanı şaşırdık gez belli değil

Gözlere aldandık o süslü kaşla  
Akılsız kafayla gezdik bu başla  
Yardık başımızı saymadık taşla  
Eğri belli değil düz belli değil

Güneşi bıraktık yetindik ayla  
Çobansız sürüye neylesin yayla  
Hatır gönül yaptık bir bardak çayla  
Riyakar dilinde söz belli değil

Kanadı kırıklar bile uçuyor  
Namert şerbetinden gelen içiyor  
Kış mevsimi bile çiçek açıyor  
Baharı boyadık yaz belli değil

Mazlumu ezenler kesilmiş dayı  
Cehalet körlüğe olmuştur bayı  
Alımı bilgini ettiler zayı  
Vaazı şişirdik haz belli değil

Uyanık uyandı çıktı düzlüğe  
Çare bulamadık bu yobazlığa  
Tilkiler dadanmış bizim sazlığa  
Ördeği avlamış kaz belli değil

Malına sahip ol atalar demiş  
Altının yerine satarlar gümüş  
Doğal renkler bir birine karışmış  
Karayı ak ettik boz belli değil

İmdat dedim gelmediler çağrıya  
İnanmadı kalem çekti doğruya  
Reçete yazdılar sözde ağrıya  
İlaç'ı karışık doz belli değil

Çok sadık bildiğim nefsine uydu  
Mazlunun yetimin hakkına kıydı  
Ütanmaz yüzsüzler devleti soydu  
İzini kaybettik toz belli değil

Beyaza ak dedik siyaha kara  
Bu kafa yüzünden çekildik dara  
Kuyruğa dizilip gittik iftara  
Lezzetine baktık tuz belli değil

Tuncay biraz acı kattım satıra  
Nasihatim olsun inat k.....?  
Yarası olana benden hatıra  
Resimleri çektik poz belli değil

Tuncay Akdeniz

## İz belli olsun

Kudretten kimyası et kemik beden  
Göster cevherini öz belli olsun  
Herşeyi duyandır yoktan var eden  
Dil dudak arası söz belli olsun

Kaderden yazılır alın yazımız  
Dermansız dinermi yürek sızımız  
Çirkinmi güzelmi kalbi özümüz  
Göster cemalini yüz belli olsun

Gülsüz nasıl yaşar bülbül kafeste  
Hayatın çilesi ayrı bir beste  
Bağın viran olur en son nefeste  
Baharı yaşadın güz belli olsun

Yandırsan bağrını aşkın közüne  
Aşk bahara benzer sevda yazına  
Hicran kışa benzer hüznün güzüne  
Güzele baktığın göz belli olsun

"Muhammed"-i eşiğine yaslanır  
Yunus Mevlâm diye hakka seslenir  
Seven gönül aşkı ile beslenir  
Yandığın ateşde köz belli olsun

Dinmeyen bir sızı soluma düştü  
İsm-i Azam ismi dilime düştü  
Kul Tuncay vuslatı yoluma düştü  
Dü cihan arası iz belli olsun

Tuncay Akdeniz



## İz..

Bir fidan dik ağaç bitir  
Dallar seni hatırlatsın  
Sevenlere çiçek götür  
Güller seni hatırlatsın

Aşkımızın yok durağı  
Sevdası deldirir dağı  
Hasret ıslatır toprağı  
Seller seni hatırlatsın

Sevgi saygıdır hoşgörü  
Çağırırsa seni biri  
Yönün çevir ona yürü  
Yollar seni hatırlatsın

Hiç meyve verir mi söğüt  
Oku demiş kalbin eğit  
İlmin kardeşidir öğüt  
Diller seni hatırlatsın

Hünersiz el ne iş yapar  
Gider yanlış yola sapar  
Eğitsen elinden tutar  
Eller seni hatırlatsın

Tuncay fani der buraya  
Çıksan da yıldıza aya  
Bir iz bırak hafızaya  
Kullar seni hatırlatsın

Tuncay Akdeniz

## İzi kerem yolu kerem

Şu insanı ruh beden  
Özü kerem solu kerem  
Aşk yolunda tükenenin  
İzi kerem yolu kerem

Aşık olur can cancâna  
Ateş düşürür sevdana  
Erir biter yana yana  
Közü kerem, külü kerem

Hasret dolu içim dışım  
Deli divane sarhoşum  
Bir güzele vurulmuşum  
Nazı kerem hali kerem

Göremezsem o gül yüzün  
Can evimi kaplar hüznün  
Şu dünyalık ömrümüzün  
Mazı kerem yılı kerem

Yunus gibi aşık olan  
Varip dergahını bulan  
İblis ipinden kurtulan  
Gözü kerem seli kerem

Sevgisi gelince dile  
Bülbüller seslenir güle  
Hazan düşmüş ise dala  
Güzü kerem yeli kerem

Kul Tuncay aşkla yanarım  
Ozanlık benim efkârım  
Hüzün çalıyor tanburum  
Sazı kerem teli kerem

Tuncay Akdeniz

## Jandarmanın Anısı

Yüz elli beş yıldır görev başında  
Tarihe geçmiştir şanın jandarma  
Kırmızı mavisi vardır döşünde  
Karışmış vatana kanın jandarma

İlkesini yazmış adilli olmak  
Haksızlığa karşı hakkı savunmak  
Adaletli olup eşit davranmak  
Vatanda bellidir namın jandarma

Jandarma var iken bu ocak sönmez  
Sınırları belli vatan bölünmez  
Şehitler verilir toprak verilmez  
Dünyaya yayılmış ünün jandarma

Görevden dönmeden göreve koşar  
Şimşek gibi çakar sel olur coşar  
Sizinle bu millet huzurlu yaşar  
Tatil siz geçiyor günün jandarma

Adanmış canını vatana yurda  
Yağmur çamur demez soğuk da karda  
Nerde dara kalsak hazırdır orda  
Engel yoktur açık önün jandarma

Afet yangın sele hemen ulaşır  
Ayrım yapmaz canla başla çalışır  
Tuncay in derdini böler paylaşır  
Hatıramdan çıkmaz anın jandarma

Bu şiiri oğluma ve bütün Askerlere armağan ediyorum

Tuncay Akdeniz

## Kaderim

Sevdiğimden uzak koydun aramı  
Kökünü ömrüme saldı kaderim  
Derinden derine deştin yaramı  
Üstüne acıyı çaldı kaderim

Sürdün diyar,diyar giydirdin kara  
Bağrımda acısı yüreğim yara  
Güneş görmez aya mahkûm fukara  
Karanlığa sebep oldu kaderim

Garip olan gurbet elde eğleşir  
Arı çiçek,çiçek gezer söyleşir  
Benim yüreğime hasret yerleşir  
Bunca derdi bana buldu kaderim

Tuncayım derdimi dizdim sıraya  
Beni gam kederi aldı araya  
Derman bulunmazki böyle yaraya  
Sevdamı elimden aldı kaderim

Tuncay Akdeniz

## Kadın

Kadınsız dünyada,yaşam olur mu?  
Beşeri alemin,şanıdır kadın,  
Kadınsız gönüller,sevgi bulur mu?  
O şah damarın kanı'dır kadın

Gönüller sevgisi kalplerin gülü  
Sevenine karşı olmuştur deli  
Dört mevsim içinde, kurumaz dalı,  
Elvan,elvan rengin,tonu'dur kadın.

Koymuşlar adı'nı,aşkın kadını  
Yaşam senden alır,gerçek tadını  
E-nel haktan almış, (Ana) adını  
İnsanın anası, canı'dır kadın

Ömür boyu bitmez elinde işi  
İlk bahar gibidir hep yazı kışı  
Başına taç etsin sevdiği kişi  
Aile'nin ana yönü'dür kadın

Kadının önemi,değil sekiz mart.  
İşte beni deli,ediyor bu dert  
Mahşerde kadına,zor değil sırat.  
Cennet ehlinin,ünü'dür kadın.

Tuncay'ım değişmem,güneşe,aya  
Neslime olmuştur en güzel maya.  
Hayatıma hayat,kalbime ziya,  
Ömür boyu sevgi günü dür kadın.

08.03.2004

Tuncay Akdeniz

## Kainatı Alem

Alem-i Kainat

O alemlerin alemi,göz ile görünmez bize,  
Her nefes alıp verince,can içinde yürek sızlar.  
Görünenlerini görmek,ibrettir her gören göze,  
Arş'tan Arz-a rahmet yağar,onu görmüyor gözsüzler

Ol nurunun ziyadesi,semavatın mavi rengi,  
Doksan dokuz sıfat ile, göze haz verir ahengi  
Arşında alemi çoktur,var mı kainatın dengi  
Geceye karanlık yağsa,şafaktan doğar gündüzler

O mihr-i nuru doğunca,Ya Rabbim dedi kainat,  
Alemler kıyama durdu,secde etti kün mahlûkat.  
Rahmeti arza yağınca,yeşil giyindi tabiat.  
İhsanına şükür etsek,gülümser ağlayan yüzler

Alemde varlık olmasa, kim duyardı nidâsını  
Görünmez zât sıfatların,kim çözerdi ma'nâsını  
Son peygambere gönderdi, ilmi kelâmın hasını  
Himmet Muhammed Mustafa,can ruhum lütfunu özler.

Hikmeti hakim kalemi,Levh-i den yazar katibi.  
Ezelinden ebedine,rehber oldu Resul nebi,  
Kul Tuncayım kendine gel,katma şeker ile şebi  
Bir şeyler yazayım dedim,tarifine yetmez sözler

Kelime anlamı

Mihr.....Muhabbet sevgi aşk

Şems..Güneş

Kamer. ay

Tuncay Akdeniz

## Kalemdir

Güç aldıkça güçlenir,akıl fikir dimağım  
Konuşamaz dillerin,arz-ı hali kalemdir  
Karanlığın ışığı,önde aydınlık çağım  
Cehaleti yok eden, aklın yolu kalemdir

Hakkı hakça yazarsın,yanılmaz sende mizan  
Kainatta değişmez,alemdede aynı düzen  
Adaletin ölçüsü,fermanı sensin yazan  
Asırlarca değişmez,ilmin eli kalemdir

Dertlerimin ortağı,dallarımın yaprağı  
Kağıtların üstünde,ellerimin çırağı  
Şevdaların mekanı,aşıkların durağı  
Önündeki ırmağın, geçit salı kalemdir

Öğrendim sırlarını,levh-i kalem yücesin  
Kılıçlardan keskin, sırlarından incetin  
Aydınların güneşi,kutuplarda gecetin  
Bilimlerin ummanı, derya gölü kalemdir

Tuncay der arzı-hal,ahvalimi yazarım  
Duygular dile gelir,alemleri gezerim  
Dostlukları güldürür,düşmanları üzerim  
Vazolara konulan,solmaz gülü kalemdir

Tuncay Akdeniz

## Kanunu böyle

Hak bize göndermiş sevgi selamı  
Kurmuş dünyasını boşun üstüne  
Yaratmıştır bin bir çeşit alemini  
Kurmuş gönülleri hoşun üstüne

Gök yüzünde sayısızdır yıldızı  
Gecesine ayar etmiş gündüzü  
Canlısına mekan olmuş yer yüzü  
Kurmuş temelleri taşın üstüne

Mevsimleri renkten renge boyanır  
Bahar gelir her canlısı uyanır  
Ağaçlar ses verir dallar sulanır  
Kurmuş sevgileri eşin üstüne

Alemi varlığa verilmiş haklar  
Cemi cümlesini toprağı saklar  
Karanlık geceyi sabahı aklar  
Kurmuş vakitleri beşin üstüne

Toprak gizler bulutların yaşını  
Hakkın bilemesin sen bu işini  
Gönül bir sevdanın bekler başını  
Kurmuş ocağını aşın üstüne

Tuncay 'a dünyası güzel göründü  
İnanları saray köşkle övündü  
Biri eğlencede biri dövündü  
Kurmuş ayrılığı yaşın üstüne

Tuncay Akdeniz



## Kara kaderim

Yastığım taş oldu yorgan toprağı  
Serdi minderimi yere kaderim  
Yeşermez gönlümün dalı yaprağı  
Yazmış ikbalımı kara kaderim

Sinemi yaktıkça bu aşkın narı  
Yükledi üstüme gamı efkârı  
Çok dolaştım gurbet denen diyarı  
Bulmadı derdime çare kaderim

Eyyübu yarama ilaç kâr yetmez  
Yürek acımadan can belli etmez  
Düşenin elinden dost bile tutmaz  
Attı beni bir kenara kaderim

Mecnunu Leylanın çölüne saldım  
Şirin'in aşkıyla dağları deldim  
Aslı'nın aşığı Keremi oldum  
Yandırdı sevdami nâra kaderim

Yusuf gibi kaldım; Mısırda köle  
Aşktan nehir oldum akıttı nile  
Bülbül gibi figan ederken güle  
Hasret koydu gül-i zara kaderim

Herşeye kadirdir yoktan var eden  
Eder mi beni hiç hiçe yâr eden  
Kul Tuncay'a bu dünyayı dar eden  
Saldı human'ımı zora kaderim

--(Human; İnsan,beşeriyet)

Tuncay Akdeniz

## **Kara toprak**

Dünya baki değil haşa  
Gideceğin kara toprak  
Kim yaşadı baştan başa  
Döneceğin kara toprak

Hayat denen tatlı acı  
Ayrılacak kardeş bacı  
Ölümün yoktur ilacı  
Bulacağın kara toprak

Lezzet çok dünya tadında  
Namin şanın var adında  
Öleceksin en sonunda  
Olacağın kara toprak

Kimi dertli kimi gülsün  
Dünya kadar varın olsun  
İster atlas ipek giysin  
Saracağın kara toprak

Gitmek istemez buradan  
Herkes geçecek sıradan  
Çağıracaklar oradan  
Varacağın kara toprak

Tuncay mı bur da kalacak  
Hayat böyle mi sürececek  
Her doğan bir gün ölecek  
Duracağın kara toprak

Tuncay Akdeniz

## Karanlığın Işığı

MUHAMMED (S.A.V)

Allah,ü téalanın nuru yüzünde  
Rahmeti alemin dili Muhammed (s.a.v)  
Kalbi temiz sudan duru özünde  
İslam'ı alemin yolu Muhammed (s.a.v)

İkram sofrasıydı ibret bazında  
Bereketi çoktu zerre azında  
Ezildi ezmedi durdu sözünde  
Sert rüzgarın serin yeli Muhammed (s.a.v)

Temiz berrak sözü hak niyazında  
Yardıma koşardı burak hızında  
Hasan Hüseyin,i torun dizinde  
Candan cana yakın eli Muhammed (s.a.v)

Geceler ışıktı onun gözünde  
Merhamet kaynardı karda buzunda  
Babalık sevgisi Fatma kızında  
Tuba ağacının dalı Muhammed (s.a.v)

Adalet kaynardı hep kazanında  
Hakkı hak tartardı hak mizanında  
Oku öğren çalış demiş lafzında  
Evliya alimin gölü Muhammed (s.a.v)

Hak aşkına yanar çölün düzündü  
Sıddık Osman Ömer Ali izinde  
Allah'ın kudreti vardı gürzünde  
Yiğit cesur asker kolu Muhammed (s.a.v)

Azamet mühür,ü var omuzunda  
Hak kitabı kuran nur havuzunda  
Davut Musa İsa hak nazarında  
Rabbinin habibi kulu Muhammed (s.a.v)

Kıyamete kadar parlak yıldızı  
Ümmetinden çıkmaz onun yaldızı  
Muhammed kucağı üşütmez bizi  
İslam'ın sevilen gülü Muhammed (s.a.v)

Başak Akdeniz

Not.bu şiir kızım Başak Akdeniz' in (Peygamber efendimizin) üzerine  
bir çalışmasıdır.

Tuncay Akdeniz

## Karayer

Hikmeti bilinmez geldin aleme  
Her canlıya mekan oldun karayer  
Bir yandan başladın bizi yemeğe  
Kendine eğlence buldun karayer

Türlü,türlü renklerine büründün  
Canlılara nimet olan üründün  
Bu aleme gayet güzel göründün  
Bazı kızdın bazı güldün karayer

Adem ile Havva sana geldiler  
Üstünde bir zaman devran sürdüler  
Süleyman'ın emrinde kuşlar dediler  
Mührü Süleyman dan aldın karayer

Zamanı devranı geçti elekten  
Emir fermanını almış felekten  
Toprak anlamaz ki rica dilekten  
Başımızı derde saldın karayer

Bu dünyası sana canlar satıyor  
Ağız açmış canlı cansız yutuyor  
Sabahsız gecede sessiz yatıyor  
Koynumdan yavrumu çaldın karayer

Haberini sala verdin duyurdun  
Anamı babamı benden ayırdın  
Kul Tuncay'ı acı ile doyurdun  
Yedi sülalemi sildin karayer

Tuncay Akdeniz

## Kardeşlerime

Hasta düştüm dermanımı ararım  
Bu hasta halımı soran kardeşim  
Ateş bastı harareten yanarım  
Derindir kanıyor yaram kardeşim

Eller yavrusuyla gezer dolaşır  
Benimkiler baş ucumda ağlaşır  
Kan vermeye kardeşlerim ulaşır  
Kendini yollarda yoran kardeşim

Yirmi temmuz gün verdiler salıya  
Çevirdim yönümü yüce Mevla ya  
Rabbim ilacını sürdü yaraya  
Kanayan yaramı saran kardeşim

Tuncay hasta yatar sizleri üzer  
İster kağıt kalem vasiyet yazar  
Babamın yanında açın bir mezar  
Akıbeti sonum viran kardeşim

20.07.1994

Tuncay Akdeniz

## Karınca kararınca

Dünyaya gelmişiz, sormayın niçin,  
Alemde varlığın, boşu boş değil.  
En güzel yaşamak, insanlık için,  
Sevgisiz yaşamın, hoşu hoş değil.

Çalışmaktır, insanların amacı,  
Çalışan düz eyler, dağı yamacı.  
Terini silmese, parmağın ucu,  
Tuttuğun temelin, taşı taş değil.

İyi düşün taşın, bastığın yere,  
Aldığın nişanın, hedefi nere!  
Öyle bir iş tut ki, vicdana göre,  
Hep bana diyenin, işi iş değil.

Şu fani dünyada, güzelce yaşa,  
Verdiği zamanı, harcama boşa.  
Fakirlik yoksulluk, gelirse başa,  
Mihnet kazanının, aşısı aş değil.

Sabahları bakın, doğan güneşe,  
Alemi başlıyor, sevgiyle işe.  
Ezanlar ruhlara veriyor neşe  
Zamanı bilmezin, beşi beş değil.

Her şeyin mûbahtır, demiş güzeli,  
Ona göre olsun, işin ameli.  
Adalettir bir devletin temeli,  
Adilsiz düzenin, başı baş değil.

Alıştırma gözün, kötü bakışa,  
Çalışanı şekil veriyor taşla  
Tuncay hazırlığın, var mı bu kışa,  
Yazın gölge hoşun, kışı kış değil.

Tuncay Akdeniz

## Karma Karışık

### KARMA KARIŞIK

Geçmişimi anlatamam çocuğa  
Tarihi karışık yazı karışık  
Televizyon dediler uydular çağa  
Ekranı karışık dizi karışık

Ormanı çevirdik arsaya düze  
Bütün atıkları saldık denize  
Radyasyon yayıyor patlayan füze  
Dumanı karışık tozu karışık

Hastayız düşmüşüz can derdimize  
Doktorlar parasız bakmıyor bize  
Mide ilacını yazdılar göze  
Reçete karışık dozu karışık

Giydiğimiz avrupanın modası  
babası bıyıksız aynı anası  
Kulağı küpeli erkek hangisi  
Oğlanı karışık kızı karışık

Ağzı sulandıkça dalmış lezzete  
Yediği ekmeği atıyor çöpe  
Hiç karnı doyar mı sorun bu ite  
Mayası karışık tuzu karışık

Avrupada kostümünü diktirir  
Kargaları bülbül diye öttürür  
Şanı şöhreti kaset sattırır  
Müziği karışık cazı karışık

Vergisiz kazancı takmış oltaya  
Kim demiş ki sap olamaz baltaya  
Günah diyen hortum taktı bankaya  
Eğrisi karışık düzü karışık

Ömründe uymamış sünnete farza  
Yetmişinden sonra başlar niyaza  
Sokakta laf atar kadına kıza  
Doksanı karışık yüzü karışık

Yüz,yüze gelende Allah,a şükür  
Sırtını dönünce görüyor hakir  
Tuncay haksız'isem yüzüme tükür  
Sohbeti karışık sözü karışık

16.04.2003

Tuncay Akdeniz

## Kars Ardahan Iğdır

Kars Ardahan Iğdır kurmuş derneği  
Ayrılmaz üç kardeş il serhat Kars'ım  
Yüz on dört dernekle sevgi örneği  
Sevene verirler gül serhat Kars'ım

Kars'ın mirasıdır gizemli anı  
Kağızman da tuzun bir başka tadı  
Selim digorun da muhabbet çayı  
Dostluğa uzanan el serhat Kars'ım

İnsanları sever dostluk barışı  
Şehitler diyarı Sarıkamışı  
Doğu cephesinde vatan savaşı  
Vermemiş bayrağı al serhat Kars'ım

Arpaçay ak kaya susuz ortası  
Eğitim öğretim ilim yuvası  
Ozanlar insanın gönül aynası  
Ustası çırağı tel serhat Kars'ım

Ardahan doğunun gözü bebeği  
Kaşarıyla ünlü yeşil göle yi  
Aşıklar ustası şenlik babayı  
Çıldırın rumuzu göl serhat Kars'ım

Meşe Ardahan in hanak ovası  
Damalla beraber beştir kazası  
Avrasya, ya açık Posof kapısı  
Dünya'ya uzanan yol serhat Kars'ım

Iğdır in ovası geniş uzunca  
Kara koyunlu Aralık tuzluca  
Cennetten bir köşe meyveli bahçe  
Gülüyle beraber dal serhat Kars'ım

Tuncay derneklerin gönül üyesi  
Çiçekten bal yapar Kafkas arısı  
Bal yiyenin derler olmaz ağrısı  
Dertlilere derman bal serhat Kars'ım

23.02.2000

Tuncay Akdeniz



## **Kat arasında**

Mekanımız oldu beton arası  
Unuttuk toprağı kat arasında  
Sarmış sokakları çöpün kokusu  
Unuttuk doğayı kat arasında

Duvarla bölünmüş mekanlar aynı  
Yad yabancı gibi olmuşlar gayrı  
Komşuluk edilmez kalmamış saygı  
Unuttuk komşuyu kat arasında

Dört duvar içinde sürülmez hayat  
Arkadaş bulunmaz edesin sohbet  
İşlemiş ruhuna yalanla gıybet  
Unuttuk doğruyu kat arasında

Köyde ağa derler şehirde sayın  
Kravat boynunda o köylü beyin  
Salonda eğlence hep danslı düğün  
Unuttuk halayı kat arasında

Gürültü şamata hastaya yazık  
Alt katta cenaze üstünde müzik  
Yönetim değişik idare bozuk  
Unuttuk yasayı kat arasında

Kimisi kahvede kimisi barda  
Babası camide oğlu hovarda  
Edebi gizlilik kalmamış bur da  
Unuttuk saygıyı kat arasında

Tuncayım tükendi sabır gayretim  
Karalamak değil benim niyetim  
Anasız babasız kimsesiz yetim  
Unuttuk orayı kat arasında

Tuncay Akdeniz

## **Kattı beni**

### **KATTI BENİ**

Kırk beş yıldır çaresizim  
Dertlerine kattı beni  
Ne umman nede denizim  
Sellerine kattı beni

Bazı keder bazı gamda  
Sevgi aradım insanda  
Arı gibi bir kovanda  
Dallarına kattı beni

Bazı güldüm bazı kızdım  
Açılmaz düğümü çözdüm  
Rüzgarın önünde tozdum  
Yellerine kattı beni

Tuncay gözden olmuş irak  
Kara toprak yeşil yaprak  
Bundan öte var mı durak  
Yollarına kattı beni

(25.08.2000)

Tuncay Akdeniz

## **Kattık Karıştırdık**

İki bine girdi bizim yılımız  
Devir belli değil çağ belli değil  
Mikroplar çoğaldı hasta çoğumuz  
Hasta belli değil sağ belli değil

Köyünü terk eden şehir,e geldi  
Ovası kıyısı hep parsel oldu  
Ormanın yerini siteler aldı  
Tepe belli değil dağ belli değil

Ormanı kalmamış bozkır yaylası  
Oksijeni bitmiş kirli havası  
Köylünün ekilmez olmuş tarlası  
Bostan belli değil bağ belli değil

Tuncay kurtulamaz illetten dertten  
Küf mantar çıkıyor süslü paketten  
Hormon radyasyon kaptık yemekten  
Pişmiş belli değil çiğ belli değil

Tuncay Akdeniz

## Kendi kendime

Bilmem nasıl anlatayım derdimi  
Sağ gözün sol göze faydası yoktur  
Hak katında insan bildim kendimi  
Bencilliğin öze faydası yoktur

Akıl ile geldim insan olmaya  
Gönülleri gezdim sevgi bulmaya  
İrfan çeşmesine gittim dolmaya  
Riyakarın söze faydası yoktur

Güzellik verilmiş haktan insana  
Kul hakkıyla demiş gelmeyin bana  
Kuranla peygamber rehber imana  
İnançsızın köze faydası yoktur

Gönlümü bağladım seven birine  
Kalpleri donatmış iman nuruna  
Sevenleri sesler kendi turuna  
Yanlış yolun ize faydası yoktur

Gündüz güneş gece ayla yerindim  
Yer yüzünde alem ile süründüm  
İnsanlara insan gibi göründüm  
Eğrisinin düze faydası yoktur

Alemlere tek bir dille konuşan  
Senin yokluğunda halim perişan  
Kul Tuncay'a gülüp haddini aşan  
Çok gülenin yüze faydası yoktur

Tuncay Akdeniz

## Kendine Gel

Acı dertler bir birini kovarken  
Acılara isyan ettim boşuna  
Karanlığı ışıklarım boğarken  
Gündüzü geceye sattım boşuna

Kaderin yazdığı yazı silinmez  
Ne zaman güldürür oda bilinmez  
Aramasan nasip kısmet bulunmaz  
Bülbülü kafeste tuttum boşuna

Şu mezarın hele bir bak taşına  
Kimisi girmemiş daha yaşına  
Nebi dil öğretti uçan kuşuna  
Ben kendi kendime bittim boşuna

Tuncay çaresizlik çözülmez değil  
Yeter ki sen Rabbin önünde eğil  
Benlikle gururla olma sen cahil  
Aklını fikrime kattım boşuna

Tuncay Akdeniz

## **Kırmızı gül kokuşundan tanırım**

Alemi alemden güzelsin güzel  
Kırmızı gül kokuşundan tanırım  
Ebedi sonsuzda ezelsin ezel  
Kainatı nakışından tanırım

Doksan dokuz ismi dillerde beste  
Şakıyorum bülbül gibi kafeste  
Gözlerim yollarda kulağım seste  
Şu nabzımın atışından tanırım

Kurban için kabul eyle divana  
Can nedir ki ekber ederim sana  
O gözlerin benzer ahu ceylana  
Tatlı tatlı ülbakışından tanırım

Kim abat olmuş ki fani dünyada  
Balık bile aşık sana deryada  
Gül solarken dilim düştü feryada  
Bülbüllerin ötüşünden tanırım

Yığıldı üstüme dertler kamburu  
Bıraktım bir yana sazı tamburu  
Yanaştı limana akşam vapuru  
O güneşi batışından tanırım

Yâr,yâr aşk deyince yeşerir fidan  
Kul Tuncayım özden adem ol adem  
Zikreyle; Mevlâyı gönülden her dem  
O Yunusu yakışından tanırım

Tuncay Akdeniz

## Kıssa dan hisse 2 Gül Bebek

İnsan oğlu yaratılmış,kün mahlûkatın en hası;  
Filde heybetli bir candır,narini zarif kelebek.  
İdraki kıt şoursuzun,bedene yük kafatası.  
Kabarır öfke duygusu,der kırılın çarkın felek.

Enbiyası Nebileri,şu yer yüzünün serdarı,  
Mevlâya aşık olana,vermiş risâlet-i mührü.  
Firâvunu helâk etti,Musanın dua'sı nûr-u,  
Ateşini gül yapan var,zayı olmaz hiçbir emek.

Mührü sultana kalmayan,kim yaşamış ezel ebet.  
İyiliğin kötülüğün,bir bedeli vardır elbet.  
Adalet mülkün temeli,nedir bu gaflet dalâlet,  
Rıziksız can yaratmamış,aslana ceylanı yemek.

Aşağı bak yukarı bak,var mıdır noksan olanı,  
Kula lazım ihlas iman,şeytanı şerdir yalanı,  
Evveli var ahiri var,göster bir baki kalanı.  
Dünyası bir mezarıymış,ister bez sar ister ipek.

Ey aşk ehli adem oğlu,sarıl yaradan Allaha,  
Muhammed şemsi doğmuşken,yönünü dön kıblegâha.  
Kul Tuncay yolsuz rehbersiz,çıkamasın bil felâha  
Oyalar oyna gül bebek,var mı solmamış bir Çiçek,

Tuncay Akdeniz

## Kıssadan hisse eylül güzüdür

İnsanın cemali yüzüdür sanma  
Gerçek güzelliği kalbin özüdür  
Her yüze gülenin sözüne kanma  
En doğru olanı mert'in sözüdür

Nasıl ki gecenin vardır gündüzü  
Er kişi tutmalı verdiği sözü  
Her toplumda huzur bozar arsız  
İki yüzlü utanmazın yüzüdür

Ey madde zengini iman fakiri  
En güzel değerdir sevgi hoşgörü  
Hakikatı öğren izin de yürü  
Yönü doğru olan yolun düzüdür

Âdem oğlu insan sâdık olmalı  
Arayıpta doğru yolu bulmalı  
Sakin kandırmasın dünyanın malı  
Nefsini azdıran doymaz gözüdür

Hakkı hak bilmektir en kutlu sevi  
Rahmetle süslenir gönüller evi  
Bu gün zahirdesin yarın uhrevi  
En makbul olanı secde niyazdır

Oku öğren öğret bir eser bırak  
Alimle cahili ayırır bu fark  
İlimsiz fensiz dönermi bir çark  
Her bir eser sanatkârın tezidir

Kul Tuncay bu cana sığmıyor beden  
İsanca yaşama var mı bir neden  
Ey bahar yazı mı gülistan eden  
Dökülen gazeller eylül güzüdür

Tuncay Akdeniz



## Kızım

Kopardı bağımdan eller gülümü  
Yaktın yüreğimi dağlattın kızım  
Ayrıldın evimden çektin elini  
Sonunda başını bağlattın kızım

Büyüttüm besledim verdim emeği  
Aldılar elimden canım bebeği  
Nasıl dayansın ki baba yüreği  
Giderken peşine ağılattın kızım

Bebeklik elbisen hatıra kaldı  
Çıkarıp baktıkça gözlerim doldu  
Şaksıda güllerin renkleri soldu  
Her gece kendini söylettin kızım

Tuncayım ayrılık geldi başıma  
Karışamam yaratanın işine  
Allah bağışlasın seni eşine  
Sonunda beni de çağılattın kızım

21.07.2000

Tuncay Akdeniz

## Kızıma nasihat....2

Dilerim üzmesin; Ana babayı  
Tatlı yiyip zehir kusan var kızım  
Mevlam korsun sana güzel yuvayı  
İnşallah olursun bahtiyar kızım

Bir derdin olursa bilene söyle  
Aklın yetiyorsa hem fikir eyle  
Edebince yaşa şehirle köyle  
İnsanı şereftir namus ar kızım

Önce kendin sonra çevreni tanı  
Damarında vardır.Türk İslam kanı  
Haramlardan koru emanet canı  
Sakin aldatmasın dört duvar kızım

Sakla sırlarını duymayan duyar  
Birine bin ekler,aleme yayar  
Asil terbiyedir,edep namus ar  
Her zaman olasin tövbekâr kızım

En güzel değerdir ahlak fazilet  
Olmayan yerlerde bitmez cehâlet  
Göze hoş görünür her süslü alet  
Sakin kandırmasın sahtekâr kızım

Hakikat yolundan yönün şaşırma  
Nefsine uyupta sabrın taşıрма  
Riya ile adın dile düşürme  
Şerefin kirletir riyakâr kızım

Özde sözde bir ol demiş erenler  
Erdemine hayran olsun görenler  
İyi kötüyü seçer yarenler  
Gerçek dostluk ister vefakâr kızım

Bir işi yapmadan önce bir düşün  
Yazına aldanıp üşüme kışın  
Dört mevsimlik olsun her zaman işin  
Dalın çiçek açsın her bahar kızım

Kul Tuncay kızına etti nasihat  
Sakin bozulmasın asil asalet  
Bir defa yaşanır bu fani hayat  
Sende olacaksın ihtiyar kızım

Tuncay Akdeniz

## Kimliğim

Türkü Kürdü lazı kardeş biliriz  
Türkiyemin toprağında kimliğim  
Vatan millet bayrak için ölürüz  
Şehitlerin yatağında kimliğim

Dünyaya bedeldir Türk'ün ordusu  
Hiç kimseden yoktur asla korkusu  
Mehmetçikler korur vatan namusu  
Peygamberin ocağında kimliğim

Allah,nidasıyla göğü inleyen  
Üç kıtada nal sesleri dinleten  
Türk olamaz Türklüğümü kirleten  
Yavuzların otağında kimliğim

Beş vakit okunur mabetde ezan  
Eserin yaşıyor duy mimar Sinan  
İstanbul fatihi Fatih sultan han  
Fatihlerin kızağında kimliğim

Düşmanları dize getiren erler  
Şehit bedelidir bu kalan yerler  
Türklüğümü inkar eden nankörler  
Çanakkale boğazında kimliğim

Türklükte yer olmaz haram zillate  
Örnek olmuş bütün cihan devlete  
Cumhuru hür laik cumhuriyete  
Atatürkün çocuğunda kimliğim

Tuncay diyor Türklük onurum şanı  
Bayrağının rengi damarda kanım  
Vatanın uğruna feda bu canım  
Ay yıldızlı bayrağında kimliğim

Tuncay Akdeniz

## **Kitap Oku**

Okuyanı cahil koymaz  
Okudukça yücelirim  
Sevgisine doyum olmaz  
Okudukça genç kalırım

Cehaletten çok korkarım  
Dağılır gamım efkarım  
Bilmesem ona sorarım  
Okudukça güç alırım

Gönüllere ışık tutar  
Sevgilere sevgi katar  
Alanlara ilim satar  
Okudukça hecelerim

Tuncay severek okuyor  
Yaprağı ilim kokuyor  
Hecesi nakış dokuyor  
Okudukça incelirim

Tuncay Akdeniz

## **Korkuyorum**

### **KORKUYORUM**

Doğru varken eğri yola  
Sapanlardan korkuyorum  
Çıkar için kulu kula  
Şatanlardan korkuyorum

Kötülüğün yoktur sonu  
Aldatırsa onu bunu  
Cehaletin mikrobunu  
Yapanlardan korkuyorum

Düşünmez bugün yarını  
Yıkar gönül duvarını  
Vatan güzel ormanını  
Yakanlardan korkuyorum

Bozma kuşun yuvasını  
Unutmaz can yarasını  
Adaletin binasını  
Yıkanlardan korkuyorum

Tuncay sen doğruyu ara  
Ona buna sürme kara  
Bir günde bana iftira  
Atanlardan korkuyorum

Tuncay Akdeniz

## **Kosovanın İnsanı**

Dünyada bozulmaz Türk'ün yuvası  
Savaş görmüş kosovanın insanı  
Bebekler babasız ağlar anası  
Feryat etmiş kosovanın insanı

Katil miloseviç soktu savaşa  
İnsanlık ayıbı bitmez kargaşa  
Dünya çağırıyor uymaz barışa  
Şehit vermiş kosovanın insanı

Savaşta bebekler öldüğü zaman  
Seyirci kalmıştır o hain yunan  
Gizlenmişti insan hakkı savunan  
Yavrum demiş kosovanın insanı

Tuncay diyor içim yanar burada  
Türkün barış gücü gitti orada  
Her zaman her yerde hava karada  
Huzur bulmuş kosovanın insanı

15.03.1999

Tuncay Akdeniz

## Köydeki Anılar

Bu gurbeti böyle acı bilseydim  
Babamın sözüne uymak isterdim  
Ayrılığı bir bilene sorsaydım  
Çekmez acısını caymak isterdim

Özlemişim köyün yayla dağını  
Çiçekler süslerdi ova bağını  
Tel peyniri yoğurt tereyağını  
Anamdan yaylada kaymak isterdim

Her gün dikizlerdim ocak başını  
Közüne dizerdim kuzu döşünü  
Kesme çorbasını ayran aşını  
Oturup sofrasında doymak isterdim

Yaz sıcağı biçiminde tırpana  
Gece kalkar sap çekerdik harmana  
Çift öküz koşardık kara sabana  
Tarla çayırını yığmak isterdim

Buğdayın sapını harmana yaysam  
Dövene at koşup üstüne binsem  
Yığının dibinde biraz dinlensem  
Başımı döşüne koymak isterdim

Koyun yayar çıkar idim dağına  
İçer,içer doyamazdım suyuna  
Çoban kaval çalar kara koyuna  
O kaval sesini duymak isterdim

Okusunlar diye yazdım yarına  
Tuncay dan hatıra kalsın toruna  
Fazla uzatmadım geldim sonuna  
Daha fazlasını saymak isterdim

Tuncay Akdeniz

## Köydeki bacım

Derdini yüklemiş gurbet canıma  
Binmişte sırtımdan inmiyor bacım  
Otuz yıldır gelemedim yanına  
Ayrılık içime sinmiyor bacım

Ne hayalle kurdun sevdiğin bağı  
Kader gülsüz koydu dalı yaprağı  
Gelsem öpeceğim bacı toprağı  
Sanma ki kardeşin yanmıyor bacım

Gurbette görmedim yüzü gülteni  
Yanıma uğramaz gidip geleni  
Kimse sormaz gurbet elde olanı  
Gidenler geriye dönmüyor bacım

Yetimlerin yüzü gülmezmiş bacı  
Kaderin yazdığı acıdan acı  
Yedi yıl sızladı yaramın ucu  
Bendeki acılar dinmiyor bacım

Genç yaşımda kader büktü belimi  
Hiçbir bayram öpemedim elini  
Tuncay yanıp bitmiş savur külünü  
İçimdeki ateş sönmüyor bacım

Tuncay Akdeniz



## **Köyümüzü unuttuk**

Köyleri bırakıp şehir e dolduk  
Sılamızı köyümüzü unuttuk  
Komşu akrabadan biz ayrı kaldık  
Anamızı babamızı unuttuk

Çalışırdık tarlasına bağına  
Doyulmazdı yaylasına dağına  
Çoban kaval çalar kara koyuna  
Yazımızı güzümüzü unuttuk

O yaşlı anamın bükülmüş beli  
Oje bilmez nasır kınalı eli  
Gelini tezgah da dokurdu halı  
İşimizi gücümüzü unuttuk

Geçim derdi düştük gurbet peşine  
Çoğu hasret kalmış köyde eşine  
küçük kızı gelmiş yirmi yaşına  
Oğlumuzu kızımızı unuttuk

Tuncay söyler böyle boşu boşuna  
Hasret kaldım toprağına taşına  
Doyulmazdı köyün ayran aşın  
Tadımızı tuzumuzu unuttuk

Tuncay Akdeniz

## **Köyün güzeli**

Beni deli ettin köyün güzeli  
Ağa kızımı sın soyan kurbanım  
Divanına gelip yüzün görmeli  
Güzelliğın başka hu yan kurbanım

Zülûf yana düşmüş siyah perçemli  
Kaşların altında gözler sürmeli  
Beni mecnun ettin deliden deli  
Giyinmiş bezenmiş boyan kurbanım

Başında yazması ince oyalı  
Kudretten lebleri baktım boyalı  
Başımı döndürdü yüzün cemal-i  
Hayal mı gerçek mi rüyan kurbanım

Seyrana mı çıktın giydin alını  
Gelin gibi kınalamış elini  
Tuncay-a uzatsan sevgi gülünü  
Seviyorum seni uyan kurbanım

08.11.1978 ardahan

Tuncay Akdeniz

## Köyünden kentine ile merhaba

Güzel Türkiyemin güzel insanı  
Köyünden kentine ile merhaba  
Ayşe Fatma Mehmet Seyit Hasanı  
Öz Türkçe konuşan dile merhaba

O susuz çöllerin yeşil libası  
Habibullah Resul Nebiler hası  
Gönül bahçemizin solmaz lâlesi  
İslamın sevdiği güle merhaba

Şehit emaneti vatan güzeli  
Değmesin üstüne namahrem eli  
Yakışmış rengine yıldız hilâli  
Bayrağa renk veren ala merhaba

Kanıma bedeldir vatan çilesi  
Dillerde söylenir yanık türküsü  
Dede Korkut sazı ozanın sesi  
Mizrapla konuşan tele merhaba

Alemleri seyran edip gezenler  
Hece hece mana yazan ozanlar  
Hakikat aşkını kalbe yazanlar  
Secdeye bükülen bele merhaba

Arşından arzına tebessüm sunar  
Toprağın bağrına rahmeti iner  
Doğanın ruhuna haz verir bahar  
Bülbüle gül veren dala merhaba

Fidana dönüşür kuru bir nüve  
Çayır çimen ile süslenir ova  
Binbir çiçekleri dertlere deva  
Arının yaptığı bala merhaba

Bu ne ihtişam bu ne temaşa  
Mevlam istedikçe can verir taş  
İbrahimi Nemrut attı ataşa  
O odu söndüren sele merhaba

Yaşadığım vatan şehit bedeli  
Yaratan emrine şükür demeli  
Tuncayım hislerim açık besbelli  
Bu aşkı yaşayan kula merhaba

Tuncay Akdeniz

## Kul ağlamaz mı

Yüce Rabbim sana açtım elimi  
Yürek Hû deyince dil ağlamaz mı  
Yüzüm yok demeye âciz hâlimi  
Mevlâm gel deyince yol ağlamaz mı

Aşkına meftunum kalûdan beri  
Sevgisi kuşatmış yeri gökleri  
Söz verdim Leylâma dönemem geri  
Mecnun yar deyince çöl ağlamaz mı

Rabbin hikmetinde sonsuz hudutlar  
Topraklar su ister rahmet bulutlar  
Yeşersin boy versin bütün umutlar  
Bülbülün zarından gül ağlamaz mı

Eli boş yüz kara gönderme bizi  
Dünya hevesine kandırma bizi  
Azabı ateşde yandırma bizi  
Huzuru mahşerde hal ağlamaz mı

Bu dünyanın yükü ne ağır yüktü  
Asi nefse uymak belimi büktü  
Gönül sarayımın çatısı çöktü  
Ocağı sönünce kûl ağlamaz mı

Ah çekip ağlarım ben zârı zârı  
Ne yazı yaşadım nede baharı  
Her yönden esiyor Eylöl rüzgarı  
Dökünce yaprağı dal ağlamaz mı

Ezel ebet hakktır dünya bir kafes  
Kul Tuncay maddeye eylemem heves  
Üç günlük yaşamın sonu bir nefes  
Hâlî müşkül olan kul ağlamaz mı

Tuncay Akdeniz

## Kul ben olsaydım

Yağan karlar gibi,yağsaydım beyaz,  
Eriyip,eriyip,sel ben olsaydım.  
Yunusca gönülden,eylesem niyaz,  
Hakkı zikir eden,dil ben olsaydım...

Yusuf hasretiyle,yollar gözleyen,  
Gurbet ellerinde,bağrı sızlayan.  
Aşkın odu ile, yürek közleyen.  
Mecnun sevdasına,çöl ben olsaydım...

Cehâlet yoluma,kurmasa engel,  
Tapduk dergahına,deseler gel,gel.  
Aşk için canımla,öderim bedel,  
Kerem gibi yanıp,kül ben olsaydım...

Şeytanı batıla,etmese maşa  
İkilik edersem,çarpsınlar taş.  
Mirâçta; Resûlu,çağırdı arşa,  
Tûrabına giden,yol ben olsaydım...

Hakk için çağlasa,gözümün yaşı,  
Kıyam durup eysem,secdeye başı.  
Haramlardan uzak,yapsam her işi,  
Alan değil veren,el ben olsaydım...

Kibirde gururda,küçülen olsam,  
Pınarlardan sebil,içilen olsam.  
Gönül bağlarında,açılan olsam,  
Kuşların konduğu,dal ben olsaydım...

Bülbül gibi figan,etsem o güle.  
Türk; İslam yaşayıp,uysam; Resule.  
Vatanın derdiyle,çeksemde çile,  
Şehitler safında,al ben olsaydım...

Allahtan korksaydım,hakkı bilmekten,  
Elenip geçseydim,nefs-i elekten.  
Hesap sorulmasa,yedi göbekten,  
Sırât-ı mizânda,yel ben olsaydım...

Kul Tuncayım kalbe,sevgi katsaydın,  
Hakk bildiğin doğru,yöne gitseydin.  
Bir akçeye; Bin deveyi gütseydin,  
Veysel gibi sadık,kul ben olsaydım...

Tuncay Akdeniz

## Kul gibi

Gidenler gelmiyor öteden beri  
Bitiyorum günler aylar yıl gibi  
Seven aldığını vermiyor geri  
Yaşıyorum gazel dökmüş dal gibi

Anlatamaz beni bendeki dilim  
Aşkın ateşiyle yanıyor gönlüm  
Gül türküsü ile öten bülbülüm  
İnliyorum figan zarı dil gibi

Nuh nebinin tufanına tutuldum  
İbrahim aşkıyla nâra atıldım  
Muhammedin\* ümmetine katıldım  
Yürüyorum uzun ince yol gibi

Bana haz vermiyor dünyanın işi  
Secdeden başkası vermiyor hûşu  
Hû deyince gözüm döküyor yaşı  
Akıyorum ummanlara sel gibi

Kul Tuncayım kul ol adem-i yerde  
Melekler secde'de melûn-u şerde  
Yunus sevdasıyla düşmüşüm derde  
Bekliyorum kapısında kul gibi

Tuncay Akdeniz

## **Kul neye yarar**

Bağlarıma emek verdim süsledim  
Bülbüller konmasa dal neye yarar  
Kalbimin içinde sevgi besledim  
Alıp koklamasan gül neye yarar

Hayat boyu yolum düştü çıkmaza  
Hayat güzel ama yaşamak ceza  
Canım,canım dedim kadir bilmeze  
Sevmeyi bilmeze kul neye yarar

Sevgidir hayata beni bağlayan  
Gönül verip sevdiğini almayan  
Kaynağından pınar gibi çağlayan  
Çağlayıp coşmasa sel neye yarar

Tuncayım geçirdim boşa dünyayı  
Gündüze yormuşum gece rüyayı  
Otuz yıldır terk etmişim sılayı  
Gitmesen sılaya yol neye yarar

Tuncay Akdeniz

## **Kul ol ki fitratın haddini bilsin**

Kul ol ki fitratın haddini bilsin  
Yaradan lutfuyla eder merhamet  
Berzah Âleminde ölü değilsin  
Rabbim diyenlere verilir ruhsat

Rahmetini dile boyun bükerek  
Koy başın secdeye titresin yürek  
Niyetin vuslatsa yolculuk gerek  
Tefekkür ehline zor değil sırât

Aklın marifeti insan olmaktır  
Arayıpda doğru yolu bulmaktır  
Yaradanın emri ona uymaktır  
Hakk dine çağırır kelâmı ayet

Öyle bir kuvvet ki yoktur ortağı  
Göklere savurur taşı toprağı  
Ölüyü diriltir öldürür sağı  
Ruhları yeniden diriltir rahmet

Hakikat yolunu göstermiş Allah  
Muhammed Mustafa Ya Resulullah  
Müminler deyince elhamdülillah  
Her iki cihanda şad olur ümmet

O sonsuz Rahmeti Âleme yeter  
Kul Tuncay aşkıyla yandıkça tüter  
Ömür sayılı gün biran da biter  
Rabbimden niyazım dileğim cennet

Tuncay Akdeniz



## **Kul yaralıydı (O anki duygularım)**

Haber salamadım seven canlara  
Kesildi hatlarım tel yaralıydı  
Neşeyle girmiştim yeni yıllara  
Ömür bitti sandım yıl yaralıydı

Hasta yatağına koymuştum başı  
Acı dertler oldu can arkadaşı  
Unuttu sanmayın dostu kardeşi  
Konuşamaz oldum dil yaralıydı

Dostların sevgisi dünyaya değer  
Son şiirim olsun ölürsem eğer  
Dinmedi acılar sızlıyor ciğer  
Kırıldı kanadım kol yaralıydı

Ecel konmuş sandım can odağıma  
Dolu yağdı yamacıma dağıma  
Ayrılık rüzgarı esti bağıma  
Döküldü yaprağım dal yaralıydı

Alnıma yazılmış silinmez yazı  
Değişmiş bende yaşamın tarzı  
Hakka teslim ettim bendeki özü  
Hasta yatağında kul yaralıydı

Tüm dostlara selam olsun buradan  
Sağlık sıhhat versin size yaradan  
Haberim olmadı yazdan bahardan  
Solmuştu bahçemde gül yaralıydı

On bir yıldır dinmez yürekte sızı  
Sabır edenlerin gülermiş yüzü  
Bu Tuncay ölmeden unutmaz sizi  
Yazmadı kalemim el yaralıydı

15.01.2006

Tuncay Akdeniz

## Kulları için

Hakikat yolunu göstermiş Allah  
Kuranın hikmeti kulları için  
Şükür Müslümanız elhamdülillah  
Kelime tevhiti kulları için

Rahmeti alemin üstünü örter  
Verdiği nimetler artarda yeter  
Ömür kısa yoldur biranda biter  
Bu dünya hayatı kulları için

Aklın marifeti insan olmaktır  
İnanıp da doğru yolu bulmaktır  
Yaradan in emri ona uymaktır  
Allah in rahmeti kulları için

Öyle bir kuvvet ki yoktur ortağı  
Hareket ettirir taşı toprağı  
Ağaçta dalların yeşil yaprağı  
Alemleri ibreti kulları için

Tuncay diyor hakka doğru yönümüz  
Allah in yolunda açık önümüz  
Sevgiyle donanmış güzel dinimiz  
Farzıyla sünneti kulları için

Not aksanları vurmuyor özür dilerim

Tuncay Akdeniz

## **Kurban olduğum**

Canımı yoktan var eden  
Birine kurban olduğum  
Yolumu doğru gösteren  
Sırrına kurban olduğum

Ol habibin ulu şanı  
Azamet mührü nişanı  
Ona indirdi kurani  
Nuruna kurban olduğum

Gezdirdi arşı alemini  
Yok idi kağıt kalemi  
Hıradan aldı selamı  
Pirine kurban olduğum

Bir çalıda öter bir kuş  
Yuvası var içi bomboş  
Kahrıda hoş Lutfüda hoş  
Darına kurban olduğum

Yardım et Tuncay kuluna  
Aldanmam dünya malına  
Gidelim Hakkın yoluna  
Turuna kurban olduğum

Tuncay Akdeniz

## Kutsî Sevdam

Kimler ne derse desin,sen ben aşk arasında  
Kaşla gözün arası,yollar sırât köprüsü  
Gönül deli divane,bülbül gül davasında  
Dalların goncası güzel,başlar bir aşk öyküsü

Gökte uçan kuş değil,yerde çırpınan kanat  
Şu toprağın koynunda,yanlız bırakır hayat  
Şirini görmek için,dağları deldi Ferhat  
Mecnun Leylâyı arar, çöller sevda türküsü

Gönül verdiğim güzel,akıl koymadı başta  
Şu nefsi arzum ile,ruhum kalmış savaştta  
Ey sevdamın sahibi,gözümü koyma yaşta  
Ecel konsa göğsüme,yarsız çıkmaz nefesi

Kutsi emanet vermiş,can yaratan ol Yüce  
Sol yanımda bir yara,kanar inceden ince  
Zahiri aleminde,görünür gündüz gece  
Baki değil dünyamız,sır alemleri ötesi

Kul Tuncayım eğmedim,Haşa gayriye başı  
Himmetlere adanır secde'deki göz yaşı  
Muammâ imar eder,makberlerin her taşı  
Her üryanı bedenini,toprak olur örtüsü

Tuncay Akdeniz

## Küserim

Ömür boşa geçmiş,körü körüne,  
Aynalara bakar, yıla yanarım.  
Baykuşları konmuş, bülbül yerine,  
Kuşlarına bakar, dala yanarım.

Aşk sevdaya,kader doymaz oyuna,  
Koca kurt oyuncak,olmuş koyuna.  
Ayaklarda uymuş,kafa huyuna,  
Kamburuma bakar, yola yanarım

Gönül kuşlarının, uzun kanadı,  
Mecnun sevdasını, çölde sınadı.  
Aslı sevdasına keremi yandı  
Dumanlara bakar, küle yanarım.

Hasretini çektim,yolun uğruna,  
Çiçeği incittim, balın uğruna.  
Dikene katlandım, gülün uğruna,  
Sevenlere bakar, güle yanarım.

Düşenlerin olmaz,dostu soranı,  
Yardan başka, saran olmaz yaranı.  
Teselli edenler, açar ara'nı  
Sözlerine bakar, dile yanırım

Zamana yenildi,o deli devran,  
Umutlar tükenmiş,gönüller viran.  
Tipi boran ile savrulmaz harman  
Rüzgarına bakar, yele yanarım.

Tuncay neye baksa,karma karışık,  
Hangi yöne gitsem,yollar dolaşık.  
Ellisinden sonra, olursan aşık,  
Tamburuma bakar, tele yanarım.

Tuncay Akdeniz

## Küstü Bana

Sevdiğime daldan gülü kopardım  
Almadı sevdiğim gül küstü bana  
O yarin aşkına beste yapardım  
Yazmadı kalemim el küstü bana

Güvendiğim dağın başı kar imiş  
Umudum kalmadı hayal düş imiş  
Anladım ki yalvarışım boş imiş  
Boşuna gezdiğim yol küstü bana

Gönül deli sevenlere yerindi  
Bana ayrılığın yolu göründü  
İki seven birbirinden ayrıldı  
Dökmedim derdimi dil küstü bana

Dedim Tuncay sevmek senin neyine  
Tövbe olsun daha varmam köyüne  
Kederlendim sazı eldim elime  
Çalmadı mızrabı tel küstü bana

Tuncay Akdeniz

## **lailaheillallah**

### **LÂ İLÂHE İLLALLAH**

Yoktan var eden kudret,El-melik ismi budur!  
Kâinatın aynası,Lâ ilâhe illallah.  
İsm-i azam denilen,kalbin ilk sesi hû'dur!  
Budur kalbin cilâsı,Lâ ilâhe illallah.

Er-Rahim güzel ismi,sonsuz ebet ezeli,  
Bu güzel isim ile,yeşil giyer gazeli.  
İhsani bol ayırmaz,sever çirkin güzeli,  
Alemlerin libası,Lâ ilâhe illallah.

Yücelerin yücesi,erdirendir Er-Rafi,  
Melekleri safında,hep gözetir etrafı.  
Lâ mekanda! zamanız,işler onun gergefi,  
Budur Esmânın hası,Lâ ilâhe illallah.

Varlığı hiç değişmez,ezel ebede bak,  
Yokluğu kabul etmez,zâtı gerçeği El-hak  
Gönüller huzur bulur,kalppler olur nuru pak  
Müminlerin ihlâsı,Lâ ilâhe illallah

Tuncayım gücüm yetmez,tarife akıl fikir,  
Kul kulluğunu bilip,hakka ederse şükür.  
Za-yi olmaz zerresi,katında hiçbir zikir,  
Fatıha'nın manası,Lâ ilâhe illallah.

Tuncay Akdeniz

## Lâli-Zar

Hasretine dayanmıyor gözlerim  
Ağladıkça gözden ettin seli zar  
Ayrılığa dayanamam özlerim  
Bekledikçe dili ettin lâli zar

Sevdan dolaşıyor damarda kanda  
Ayrılık bir yanda hasret bir yanda  
Baharı bekleyen bülbül figanda  
Söyledikçe sözden ettin dili zar

Bu vuslatın bana gelmez sırası  
Tutuşmuş içimde sevda çırası  
Kereminde vardır aslı yarası  
Ben yandıkça közden ettin külü zar

Sitem yakışmıyor sitemi bırak  
Aşkım çöllerinde yar sevdan kurak  
Ben seni sevmeden sen oldun ırak  
Mecnunu Leyla ya ettin deli zar

Tuncayım dünyadan göçüp gitmeden  
Ben unutmam seni sevdan bitmeden  
Kuruttun dalımı bülbül ötmeden  
Sen bağımı viran ettin gülü zar

Tuncay Akdeniz



## **Libası güzel**

### **LİBASI GÜZEL**

Gönül dostlarının dildir aynası  
Muhabbette sözün cilasası güzel  
Bülbülün figanda güldür sevdası  
Has bahçede gülün libası güzel

Umutlar yaslanır gönül dağına  
Sevdayı gönderir gam otağına  
Sararsan sevgiyi aşk yaprağına  
Mecnunlara çölün Leyla'sı güzel

Yaratan incitmez seven kulunu  
Arıya yaptırır tatlı balını  
Gönül bahçesinin kırmaz dalını  
Sevilmeye gülün lalesi güzel

Bu düzeni kurmuş sonsuz engine  
Suları boyamış mavi rengine  
Bütün yaratıklar dengi dengine  
Alemde varlığın cümlesi güzel

Tuncay için dünya virandır viran  
Allah sevgisidir kalbimi saran  
Yavruları için anadır yanan  
Her kuşun kendine balası güzel

Tuncay Akdeniz

## Lira

### LİRA

Kaçıran kaçırdı ipin ucunu  
Lira seni değerinde tutmadık  
Sıfırı tüketen bilir suçunu  
Lira seni değerinde tutmadık

Unuttular geçmişini dününü  
Dünyaya yaymıştık lira ününü  
Sıfır ile kestiler senin önünü  
Lira seni değerinde tutmadık

Bir zamanlar kuruş para var idi  
Arkandaki sıfırların büyüdü  
Enflasyon yedikçe lira eridi  
Lira seni değerinde tutmadık

Yokuştan aşağı indin inişe  
Sıfırlar yaramaz oldu bir işe  
Yeniden eskiye döndüler başa  
Lira seni değerinde tutmadık

Neler çektin sen doların elinden  
Euro anlamaz ki senin dilinden  
Tuncay gidecektir aynı yolundan  
Lira seni değerinde tutmadık

Tuncay Akdeniz

## **Mavi gözlüm**

Saygıyla anarız bütün cihanda  
Hasretin dinişı yok mavi gözlüm  
Umuda yolculuk bekler limanda  
Bu yolun dönüşü yok mavi gözlüm

Ufuktan doğmuyor Samsun güneşi  
Hep düşman ettiler kavim kardeşi  
Yüreğimi sarmış özlem ateşi  
Yıllardır sönüşü yok mavi gözlüm

Vatanımı sarmış züll canavarı  
Bir bir yıkılıyor asrın duvarı  
Zalim sürdü bizi yokuş yukarı  
Bu yolun inişı yok mavi gözlüm

Hergün bir umudu yana yatırdık  
Kurduğun düzeni yıktık batırdık  
Sabahı olmayan yerde oturduk  
Gecenin güneşi yok mavi gözlüm

Kovduğun düşmanlar doldu vatana  
Nöbetini tutmak şart oldu bana  
Şehitlerle ölmek isterdim ama  
Tabutun geniş yok mavi gözlüm

Tuncay diyor yetim kalmış yurdumuz  
Atam izindedir millet ordumuz  
Hergün dökülüyor şehit kanımız  
Millet uyanışı yok mavi gözlüm

Tuncay Akdeniz

## **Mehmet Şahan hocama hitaben**

MEHMET ŞAHAN HOCAM'A HİTABEN

Hakk ile şakıyan yüreği zarif  
Muhabette tatlı dil Mehmet hocam  
Aşk ehli bir insan arıfmi arif  
Gönülden gönüle yol Şahan hocam

Yüce Rabbimizden besler aşkını  
Hoş görüyle süsler gönül köşkünü  
Bülbüle gül verir bile kış günü  
Yuvasız kuşlara dal Mehmet hocam

Hakkın dergahında yanar sinesi  
Dostluğa açıktır ihvan hanesi  
Kalbindeki sevgi Yunusun süsü  
Yarenler yoldaşı hal Mehmet hocam

Mehmet Şahan hocam teşekkür sana  
O güzel gönlünde yer vermiş bana  
Sizi tarif etmek yetmez lisana  
Kalbimde solmayan Gül Mehmet hocam

Ummanı deryadır mana âlemi  
Nakış nakış hece işler kalemi  
Tuncay'a şifadır dostça selamı  
Dostluğum kadimdir bil Mehmet hocam

Tuncay Akdeniz

## **Mehmet TEKECİ Hocamla Hasbihal -4**

### **NE OLDUĞUN ANLADIM**

Analar nice,nice, yiğit beyler doğurmuş,  
Tuğ olduğun anladım,yüreğine er gerek.  
Zirvesine çıkılmaz,kışın gayet ağırmış,  
Dağ olduğun anladım,üzerine kar gerek

Kadir kıymet bilene,bu canım olsun feda,  
Gönül muhabbet ister,hatır bir bardak suda.  
Gününü gün edenler,uymuş cümbüşe uda,  
Çağ olduğun anladım, edep haya ar gerek.

Garip yetim ezenin,gözlerine mızrağım.  
Hak yiyenin yoluna,gizli engel tuzağım,  
Senlik benlik edenin,sohbetinden uzağım,  
Ağ olduğun anladım,tutmasına zor gerek

Gök yüzünde yıldızı,gecesine haz verir,  
Eser yeli rüzgarı,bulutlara hız verir.  
Rahmet yağar toprağa,fazla verir az verir  
Bağ olduğun anladım,almasına ter gerek.

Tuncayım karışamam,yaratanın işine,  
Hak yolundan ayrılıp,gitmeme nefsin peşine,  
Aşkı sevda olanın,sızı düşer dişine,  
Sağ olduğun anladım,gül vermeye yar gerek..

Tuncay Akdeniz

## **Mehmet TEKECİ Hocamla Hasbihal-1**

O Zİ-ŞAN

Sabavetten aşığım,o ser-veri aleme,  
Yüreğime köz düştü,aşk pınarı akmadan.  
Güle ismini yazdı,sorun levhû kaleme,  
Mevsimlere güz düştü,yaz baharı çıkmadan.

Gül cemalin görmeye,zikir,zikir anarım,  
Dili yanmış susuzum,içip,içip kanarım.  
Can yeleği sendedir,giydirmesen yanarım,  
Kismetime az düştü,şükür duru lokmadan.

Gülmekte ağlamakta,gözlerin yaşı sensin,  
Rahmeti aleminin,toprağı taşı sensin.  
Ezani Muhammedin beş vakit başı sensin,  
Can ruhuma haz düştü,tarumarı yıkmadan.

Ol habibi anarken,hakikat tevhit gerek  
Resulü Muhammede,doğruya hakka erek  
Şefaatcim Muhammed,Allah,Allah diyerek  
Bedenime iz düştü,böcek arı sokmadan.

Affet Ya Resûlallah! ,gücüm yetmez methine,  
Yaratıldık o zi-şan,hep senin hürmetine.  
Tuncayım can adadım,o sonsuz rahmetine,  
Mehmedime söz düştü,ateş harı yakmadan.

Tuncay Akdeniz

## **Mehmet TEKECİ Hocamla Hasbihal-2**

### **SİZİ YANILTMAM HOCAM**

Rehberime hatipsin,gece gündüz okursun,  
Doğruyu göster bana,izi yanıltmam hocam.  
Açmışsın tezgahını,has ipek mi dokursun,  
Saracağın üç arşın,bezi yanıltmam hocam.

Bencileyin bir garip,geziyorum avare,  
Ayrılığın derdinden,içte yürek bin pare.  
Vuslatımın muradı,gitmek ister o yare,  
Koy bu sevdamı yansın,közü yanıltmam hocam

O derdimin dermanı,çektirmiyor hiç acı,  
Ondan gelen her emir,baş üstüne baş tacı.  
Başı kar olan dağın,yeşil olur yamacı,  
Gösteriše bezenip,gözü yanıltmam hocam.

Mehmet hocam yaramı,indirirsin derine,  
Kerem gibi yanarım,koyma mecnun yerine.  
Yeminim var dönemem,söz kesmişim birine,  
Halim ona ayandır,özü yanıltmam hocam.

Tuncayım yaralarım,derindir içten kanar,  
Kırmayın dallarımı,belki kuş gelir konar.  
Fanide boy gösteren,hey gidi koca çınar,  
Devrilmiştir deseler,sizi yanıltmam hocam.

Tuncay Akdeniz

### **Mehmet Tekeci Hocamla Hasbihal-3**

Bulutlar üstünde,sevgi arama,  
Onlarda dönüyor,sele Mehmet'im  
Dikenlerden ilaç,olmaz yarama  
Bülbüller seslenir,güle Mehmet'im

Sevene gösterir,Allah hoşunu,  
Çir onun koynuna,yasla başını.  
Özüm ağlar gözüm,döker yaşını,  
Damlalar dönüyor,göle Mehmet'im.

Aşk dediğin nice,çınar devirdi,  
O sevdalı kollar,kime ne verdi.  
Dinle anlatayım,bende ki derdi,  
Keremler dönüyor,küle Mehmet'im.

Koymadı aşkımda,mutluluk neşe.  
O gönül dediğin kırılan şişe,  
Aşkı yakıp sakın,verme ateşe,  
Dumanı karışır yele Mehmet'im

Kader kelepçeyi katmış koluma,  
Tuncayım dönemem,sağdan soluma.  
Güz mevsimi bülbül,konmaz dalıma  
Gönül dönmüş sahra çöle Mehmet'im

Tuncay Akdeniz



## **Mehmet TEKECİ Hocamla Hasbihal-5**

### **NELERİ VAR**

Alemlerin alemine,Hakkın güneşı doğarken,  
Hikmeti sual olunmaz,yücesinde neleri var.  
Ben bilirim benliğimi,bu aklım fikri boğarken,  
Akşama batan güneşi,gecesinde neleri var.

Hak yoluna döktüğün yaş,koyun ıslatsın dizini,  
Secdesine eğdiğin baş,nur eder o gül yüzünü.  
İbrahim'in gül eyledi,ateş alev o közünü,  
Alemlerin o sahibi,nicesinde neleri var...

Bulutlar aşka gelince,yaş döker selleri çağlar,  
Tebessüm etse eğilir,kıyamına durur dağlar,  
Güneş ağaca vurunca,giyinir al yeşil bağlar  
O nebatların oluşu,goncasında neleri var.

İmanın gönül kalesi, kutsaldır ilahi yapı,  
Altı binden de ziyade,içinde var nurlu kapı.  
Rehberimiz kûrânıdır,can yoluna haktır tapı,  
İlk emrinde oku demiş,hecesinde neleri var.

Doğum ölüm arasına,kurmuş zamansız saati,  
Solun güllerine benzer,dünyasının bu hayatı.  
Kul Tuncayım inanırım, o yaratmış kainatı,  
Akar gözlerimin yaşı,incesinde neleri var...

Tuncay Akdeniz

## Memleketim Ardahan'a hasretim

Ana yurdum ata yurdum can yurdum  
Serhat Ardahanım il-e hasretim  
Hasretine gurbet elde düş kurdum  
Gurbetten silaya yola hasretim

Unuttum sanmayın can gardaşları  
Vatan için şehit düşmüş başları  
Bir fatiha bekler mezar taşları  
İmanlı ihlaslı dile hasretim

Allah'a ayandır yok benim suçum  
Hasret ateşiyle yanıyor içim  
Kırk yıldır gurbette ağırdı saçım  
Kura'nın coştığı sele hasretim

Ödenmez sıra-yı rahmi diyetim  
Kader gurbet elde bıraktı yetim  
Yaralarım kanar sızlıyor etim  
Derdimin dermanı bala hasretim

Yüreğimde dinmez acıyan ağrı  
Bir selam gibidir her gelen çağrı  
Hergün el açarım Mevlâya doğru  
Ardahandan esen yele hasretim

Ah deyince coşar hasret yaşları  
Bir damlası düşse deler taşları  
Yaylasında öten göçmen kuşları  
Turnaya sunaya göle hasretim

Ozanlar şehrinin can serhat ili  
Mecnun gibi sevdan ediyor deli  
Aşığın sazıyla konuşur dili  
Mizrapla inleyen tele hasretim

Posof Hanak Damal Çıldır Gölü  
Serhat boylarında düşmana kale  
Kul Tuncay derdimi getirdim dile  
Yiğit mert insanı kula hasretim

Tuncay Akdeniz

## Menekşem

Şu gönlümün lale sümbülü gülü  
Benziyorsun mor çiçeğim menekşem  
Her çeşit meyvenin yaprağı dalı  
Süslüyorsun nar çiçeğim menekşem

İlk bahardan aldım senin müjdeni  
Kelebek yapılı zarif bedeni  
Korkarım güneşi eritir seni  
Eriyorsun kar çiçeğim menekşem

Yeşile boyanmış kuru çöllerin  
Elvan,elvan olmuş bağda güllerin  
Allara boyanmış gördüm dalların  
Süzüyorsun nar çiçeğim menekşem

Gönüllerde aşkın sensin sevdası  
Seninle süslenir yayla ovası  
Gönüller sultanı dağlar ağası  
Geziyorsun kır çiçeğim menekşem

Tuncay'ı görünce gülüp geçersin  
Sevda pınarından sende içersin  
Şanma ki dört mevsim çiçek açarsın  
Üzüyorsun nur çiçeğim menekşem

Tuncay Akdeniz

## **Merhaba dostlar merhaba**

Antoloji sitesine  
Merhaba dostlar merhaba  
Sevgi saygı hepinize  
Merhaba dostlar merhaba

Kültür antoloji com da  
Şair şiir bir arada  
Muhabbet dostluk burada  
Merhaba dostlar merhaba

Sitedeki yayıncılar  
Yönetici yapımcılar  
Okuyucu yorumcular  
Merhaba dostlar merhaba

Ziyaretçi üyelere  
Hanımlara ve beylere  
Gönüllerden gönüllere  
Merhaba dostlar merhaba

Şairlere yazarlara  
Yöresinde ozanlara  
Sitedeki gruplara  
Merhaba dostlar merhaba

Bu Tuncay'ın son durağı  
Sevenlerin gönül bağı  
Hocası usta çırağı  
Merhaba dostlar merhaba

Tuncay Akdeniz

## **Merhaba merhaba**

Birbirini sevip sayan  
Kullar merhaba merhaba  
Sevdiğine saygı duyan  
Güller merhaba merhaba

Hakktan batılı ayıran  
Yetim öksüzü koruyan  
Halkın sesini duyuran  
Diller merhaba merhaba

Kalbi vatan için atan  
Atamızdır şehit yatan  
Bayrağını elde tutan  
Allar merhaba merhaba

İnsanlığa örnek olan  
İlmi'ne saygı duyulan  
Dosttan dosta selam salan  
Haller merhaba merhaba

Zorlu engelleri aşan  
Acı dertleri paylaşan  
Yunusca gezip dolaşan  
Yollar merhaba merhaba

Gök kubbe gibi kuşatan  
İnsanı sevip yaşatan  
Düşenin kolundan tutan  
Eller merhaba merhaba

Aleminde gör gerçeği  
İpek örüyor böceği  
Arılar işler çiçeği  
Ballar merhaba merhaba

Cennete benzer tabiat  
Kuşları çırpıyor kanat  
Çağlar Kızılırmak Fırat  
Şeller merhaba merhaba

Kul Tuncayım Türkistana  
Edirnedен Ardahana  
Anadoludan her yana  
İller merhaba merhaba

Tuncay Akdeniz

## **Merhaba.....3**

Türkiyem ozan yatağı  
Sazı çalanlar merhaba  
Burası şair otağı  
İlham alanlar merhaba

Yasevin yeli gibi  
Dede kortuk teli gibi  
Has Türkçenin dili gibi  
Sözü olanlar merhaba

Dostluk ile muhabbeti  
Hoşgörü sevgi hürmeti  
Yüreginde yar hasreti  
Aşka gelenler merhaba

Gönül gözü engin gören  
Yunus dergahına giren  
Mevlanaca öğüt veren  
Sevgi salanlar merhaba

Ayrı bakmayız insana  
Değer veririz her cana  
Sevgimiz sığmaz cihana  
Aşkı bulanlar merhaba

İkilik yok dinimizde  
Namertlik yok özümüzde  
Dönellik yok sözümüzde  
Hakkı bilenler merhaba

Adem diyarından geldik  
İbrahim milleti olduk  
Kurânla; Hakk yolu bulduk  
İlme dalanlar merhaba

Peygamber kokusu amber  
Olalım; Veyseli kamer  
Dosttan dosta selam gönder  
Yüzü gülenler merhaba

Sevdalara çöl olalım  
Seilmeye gül olalım  
Hoş sohbetli dil olalım  
Yaşın silenler merhaba

Tuncay dertli seslenirim  
Hakk aşkıyla beslenirim  
Göz yaşıyla ıslanırım  
Kalbe dolanlar merhaba

Tuncay Akdeniz

## **Merhamet eyle**

Gözümdeñ yaşım süzölür  
Seline merhamet eyle  
Vermesem seven özölür  
Gölüne merhamet eyle

Figanı vermiş bülbüle  
Onunda çektiğı çile  
Seherde yalvarır güle  
Dalına merhamet eyle

Ayrılık başın belası  
Sevdadır aşkın karası  
Hasretin uzak arası  
Yoluna merhamet eyle

Görmedim yazı baharı  
Bağıma eser rüzgarı  
Yaprağıını döktü harı  
Yeline merhamet eyle

Sevgidir aşkın turası  
Elinde sevda asası  
Mecnunun Leyla sevdası  
Çölüne merhamet eyle

Sevda dağ başında kardır  
Derde derman olan yardır  
Uğruna bir yanan vardır  
Kölüne merhamet eyle

Tuncay'ın tekdir niyeti  
Kara yerdir akıbeti  
Allah'ım koru milleti  
Kuluna merhamet eyle

Tuncay Akdeniz

## Metmet TEKECİ (akrostiş)

Mehmetçik deyince bulunmaz dengin  
.....Bayraktaki aldir Mehmet Tekeci  
.....İlim deryasıdır bilgisi engin  
.....Bilgisinde seldir Mehmet Tekeci

Elif ile başlar sabah işlere  
.....Yaz bahar gibidir soğuk kışlara  
.....Dalda yuva yapar garip kuşlara  
.....Müşküllere haldır Mehmet Tekeci

Haklıları korur haksızı sevmez  
....Riyakar döneğe hiç taviz vermez  
.....Namert ikramının balını yemez  
.....Adalette mildir Mehmet Tekeci

Merhametli özü temiz yüreği  
....Dinimizin ana temel direği  
....Hiçbir mevsim solmaz gülü çiçeği  
....Kokusuna yeldir Mehmet Tekeci

Erdeminde emin yok kibir gurur  
.....Sever yetimleri mazlumu korur  
.....Esen rüzgarlara hep karşı durur  
.....Çınar gibi daldır Mehmet Tekeci

Terbiye soyundan almış huyunu  
....Kevser ırmağından içmiş suyunu  
....İkram sofrasında içtim çayını  
....Arı çiçek baldır Mehmet Tekeci

Tende yüreğine sevgiyi katar  
....Gönlünün içinde hep dostluk yatar  
....Düşkünün mazlumun elinden tutar  
....Ellerinde güldür Mehmet Tekeci

Ehli sünnet yolu gönüller eri  
-Has bahçenin solmaz gülü amberi  
-İyilik yardımdan kalmıyor geri  
-Düşkünlere koldur Mehmet Tekeci

Kevser'le yıkanmış benziyor güle  
.....Açmış bahçesinde her türlü lâle  
.....Ashabı kiramdan gelen sülale  
.....Mevla'sına kuldur Mehmet Tekeci

Ezanında sesi sese katıyor  
.....Sahursuz iftarsız oruç tutuyor  
.....Gönül pazarında sükût satıyor  
.....Doğruluğa dildir Mehmet Tekeci

Can dostluğu candan yakın insana



..... Seni tarif etmek sığmaz lisana  
.....Ezelinden kardeş demiştim sana  
.....Refakatim yoldur Mehmet Tekeci

İlahi sevgidir özde bilgisi  
....Vefakârlık dostluk Allah vergisi  
....Tuncay Akdeniz in böyle övgüsü  
.....Başkent gibi ildir Mehmet Tekeci

Tuncay Akdeniz

## **Mevlâm güllerine bizi çağırır**

Aşıklar derdine bulunmaz derman  
Mevlâm çöllerine bizi çağırır  
Eyyübü yara'ma ararım İokman  
Mevlâm ellerine bizi çağırır

Aşkın meftunuyum enel-i hakk'tan  
Zalimler anlamaz gûnahtan af'tan  
İbrahimle giydim ateşden kaftan  
Mevlâm güllerine bizi çağırır

Çihani alemde duyduğum gerçek  
İsmaili kurban kesmemiş bıçak  
Doksandokuz daldan derdiğim çiçek  
Mevlâm ballarına bizi çağırır

O hikmet ışığı yanıp sönüyor  
Baktım kûn alemler semah dönüyor  
Erenleri dergahın'da yanıyor  
Mevlâm hâllerine bizi çağırır

Çileli gönlüme bulunmaz çare  
Mansuru çektiler darlardan dara  
Yazımız yazılmış senâ'yı tûra  
Mevlâm kollarına bizi çağırır

Habibi sevgisi kalbe girince  
Hakka zikir eder bile karınca  
Bûlbûl bağlarında gülü görünce  
Mevlâm dallarına bizi çağırır

Mihman olsam o sarayı yapına  
Yüzüm sürsem eşîğine kapına  
Kul Tuncay ismimi yazsan tapuna  
Mevlâm yollarına bizi çağırır

Tuncay Akdeniz

## **Mevlâna.....**

Ne olursan ol gel demiş canlara  
Birliğin evveli ön'dü Mevlana  
Aydınlık yarına mutlu günlere  
İslami yaşatan yön'dü Mevlana

Bir topluma cahil diye kör diye  
Öğretmeden demiş bakma hor diye  
Cümlesini kucaklayıp bir diye  
İnsani aleme cem'di Mevlana

Yol hakikat yolu rehberi kûrân  
Habibi Resulden dua buyuran  
Sevgisiyle gönülleri doyuran  
Hakkın dergahında dem'di Mevlana

İlim deryasıdır mesnevi sözü  
Hakkın dergahında yanardı özü  
Hoşgörü sevgiyle cem eder bizi  
Şeb-i arus gibi gün'dü Mevlana

Hiç naçar kalırmı mürşide uyan  
Sadık bir dost olur sözünü duyan  
Kul Tuncayım sende gafletten uyan  
Aşkın yarasına em'di Mevlana

Tuncay Akdeniz

## **Mikdat Balın Mektubuna cevaben**

Dost Dostunu unutmurmu

Okudum mektubunu,üstüne yaşım akar,  
Unutmam ki dostları,sorduğumu bilirsin.  
Açıp bağrıma baksan,içi hep hasret kokar,  
Hasretini kalbime,sardığımı bilirsin.

Ben bilirim doluyu,sorgulama boşuna,  
Sen yuvayı kurarsın,bağındaki kuşuna.  
Dost dostunu sorunca,gider onun hoşuna,  
Gerçekleri hayır a,yorduğumu bilirsin

Sitem etsen darılmam,dert çekenı bilirim,  
Seven dostun yoluna,kurban olur ölürüm.  
Halim sana ayandır,yoksa yanan gelirim  
Kader tuzak yoluna,kurduğunu bilirsin

Ezelinden yazılmış,silinmez kara yazım,  
Dünya küçük dediğin,hiç varında yok gözüm.  
Sevdiğini bilirim,sensin benim can özüm  
Yüreğime mührünü,vurduğumu bilirsin

Tuncay'ın hep bağında,meltemin yelin eser  
Kurumuş toprağıma,sevgi yağmurun çiser,  
Senin gibi can dostta,kim darılır kim küser.  
Merhemini yarama,sürdüğümü bilirsin

Tuncay Akdeniz

## Milli ruh birleşti, anakkalede

### ÇANAKKALE'DE..4

Tarifi yok ruhunda ki o anın  
Herkes lkdaştı Çanakkale de  
Kan ağlarken kara bahtı vatanın  
Milli ruh birleşti anakkalede

Bindokuzyz onbeş tarihi zaman  
Cephelerde aman vermez ken düşman  
Yer kızıl gökleri sarmıştı duman  
Haçlı Yezitleşti Çanakkale de

Garbın kalleşleri azdı kudurdu  
şheda şehitler vatan diyordu  
Krşatlar kükredi oldu bir ordu  
Aşk arş'a ulaştı Çanakkale de

Diyordu yürekler ağlasa yasla  
Ağ susuz yaşarız vatansız asla  
Karalar denizler boyandı alâ  
Gözlerimiz yaştı Çanakkale de

Yeniden dirildik estirdik sazık  
Bozuldu haçlının kurduğu tuzak  
Bu Türkler yenilmez diyordu anzak  
Haçlılar kalleşti Çanakkale de

Bedir de Hamza'nın sır arkadaşı  
Can siper oldular düşmana karşı  
Mermiyi fırlattı seyit onbaşı  
Topumuz grleşti Çanakkale de

Her cephede vatan için savaştı  
İstiklalin zirvesine ulaştı  
Evliyalar saflarına karıştı  
şehitler glleşti Çanakkale de

Aziz vatamın en kutsal yeri  
Fatiha kokuyor şehit makberi  
Peygamber dua'sı almış her biri  
Gök kubbe tlleşti Çanakkale de

Ey Türk milletinin cennet diyarı  
şehitlerdir bu vatanın mimarı  
İcdat atamızın son yadıgarı  
Herkes can kardeşti Çanakkale de

Kul Tuncay vatana feda canımız  
şehitlere vardır minnet borcumuz  
Cihana yayıldı Türklük gücümüz  
Zafer destanlaştı Çanakkale de

Tuncay Akdeniz

## **Mor çiçeğimi**

### **MOR ÇİÇEĞİMİ**

Gönlümdeki gülün renkleri başka  
El değmiş incitmiş kır çiçeğimi  
Bir güzel düşürdü beni bu aşka  
Duydum el koparmış kar çiçeğimi

Gözlerinde vardı gece uykusu  
Kokladım gülünü yayla kokusu  
Daha on beşinde ceylan yavrusu  
Duyum el aparmış mor çiçeğimi

Baktım gül dalında bülbülün eli  
Toplamış eline sevdiğim gülü  
Korkarım incitir rüzgarın yeli  
Ben varmadan dermiş har çiçeğimi

Tuncay senden ayrı her günü tatsız  
Kalbim yaralıdır gönlüm umutsuz  
Kerem yanmış mecnun çöllerde susuz  
Verinde saklasın yar çiçeğimi

Tuncay Akdeniz

## **Möö inek gibi**

Möö inek gibi

İnanmam arsızın sözleri yalan  
Döndükçe dönüyor fır dönek gibi  
Ben insan tanırdım zehirli yılan  
Asalak dolaşır vız sinek gibi

İmanlı görünür imana gelmez  
Firavun ruhludur hak dini bilmez  
O nefret kirini içinden silmez  
Dışarda görünür has ipek gibi

Nankörün gözleri gerçeği görmez  
Yalar çanağını yaladım demez  
Hayvanı huyuna akıl sır ermez  
Sinsice saldırır aç köpek gibi

Şeytanca geçinir bilinmez feli  
Yılan gibi zehir kusuyor dili  
Kursasını besler haçlının yalı  
Haramdan geçinir sırtı pek gibi

Vicdanı şereften kirlimi kirli  
Cinsini öğrendim değilmiş yerli  
Ben adam bilirdim sırtı semerli  
Akıldan yozlaşır bir binek gibi

Kul Tuncayım tatlı sözüne kandım  
Kendim gibi gördüm bir insan sandım  
Öküz oğlu öküz dedi inandım  
Meğer danalıy mış mö inek gibi

18.02.1999

Tuncay Akdeniz



## Muhabbet

Allah'ın verdiği aşkı paylaştık  
Bağımızda açan güldür muhabbet  
Uzakları yakın edip kavuştık  
Deryamıza geçit saldır muhabbet

Birlik sofrasını hakça kuralım  
Gönül meclisinde safta duralım  
Cahil hedefini sözle vuralım  
Kılıçlardan keskin dildir muhabbet

Yokları var eden İlâhi kudret  
Ancak yardım ondan umulur medet  
Derdi olan ile edelim sohbet  
Düşeni kaldıran eldir muhabbet

Öyle bir sevda ki yandıkça yanar  
Kuş bile sevdiği dallara konar  
Hasretlik yarası yürekte kanar  
Gönülden gönül'e yoldur muhabbet

Gözünü doyurmaz dünyanın süsü  
Bir gün kesilecek bu dilin sesi  
Vatansız neyleyim altın kafesi  
Garip kuşlarına daldır muhabbet

Dostun muhabbeti dostla hoş olur  
Kul Tuncay'a yaren olur yaş olur  
Aç kalbimi doyurmaya aş olur  
Gönül sofrasında baldır muhabbet

-----  
Dostlardan gelen inciler

-----  
Harama uzanmaz asla bir milim.  
Böyle gördü gözüm, bunu der dilim.  
Tuncay dedikleri bir derya, ilim.  
Onun kaleminde boldur muhabbet.....Dr İrfan YILMAZ

Tuncay Akdeniz

## Mukaddesat aşkım

Kan barut kokuyor zamanı çağın  
Kıracağım tetik çeken parmağı  
Suçu ne doğacak masum çocuğun  
Zalimler taşırdı yine bardağı

Kıtadan kıtaya gezdik piyade  
Hakktan gelen emre olduk amâde  
Şehidim var cennetinde ziyâde  
Kanımla sularım yine toprağı

Allahın ihsani lütfu kemâli  
Bir sevgi büyüttüm eli kınalı  
Asrı sancağımın üçtür hilâli  
Söğüttedir ecda'dımın otağı

Balkanda Kafkasda doğu Çin'deyim  
Nerde bir Türk varsa hep içindeyim  
Tüm dünyayı kiskandıran gerçeğim  
Kuracağım Turan kızıl elma'yı

Devranı zamana olmuş hükümran  
Firavun Musaya okuyor ferman  
Hakkın aşığıdır Halil-i Rahman  
Helâl bana İsmail'in bıçağı

Canım kurban Türk İslamın uğruna  
Esir olmam karanlığın ağına  
Gerekirse çağ açarım çağına  
Şahlandımı bozar hain tuzağı

Fetih arzusuyla yükselen niyaz  
İstiklâl uğruna zafer büyük hâz  
Mustafa Kemalın askeriyiz biz  
Ne mübarek peygamberin sancağı

Kul Tuncay bu canım vatana feda  
Sen ben o değil bir Çanakkalede  
Şehitler abidesi can Türkiyem de  
Dalgalanır ay yıldızlı bayrağı

Tuncay Akdeniz

## **Naat.. Muhammed Mustafa s.a.v**

Ey aşk-ı habibi nur'u Enbiyâ  
Mukaddem-i kâinatı Kibriyâ  
İki cihan şems-i zi-şanı ziya  
-Sendeki güzellik sendeki Rahmet  
-Ne aleme benzer nede cihana

Nebiler nebisi enbiyâ hası  
Ey fahri alemin sen Mustafası  
Beşeri ümmetin sevgi deryası  
-Sendeki güzellik sendeki şefkat  
-Ne bahrine benzer nede ummana

İlâhi kelâmı Kûrân mü-cize  
Rabbimiz'den onu getirdin bize  
Gül kokunu sürdürdün sen kalbimize  
-Sendeki güzellik sendeki haslet  
-Ne huriye benzer nede gılmana

Dehşet yaşar iken halk-ı cihanı  
Kalpler çırpınırken gelecek anı  
Yerlerin göklerin nur'u zi-şanı  
-Sendeki vuslat sendeki hasret  
-Ne Yakûba benzer nede Kenân'a

Rahmeti alemin Hakk peygamberi  
Muhammed Mustafa serveri yâr'i  
Canların cânânı aşkın mimarı  
-Sendeki mühür sendeki adalet  
-Ne sultana benzer ne Süleymana

Cümle mahlûkata sen oldun sirac  
Mahşer günü sana muhtacız muhtaç  
Dilersen yeşerir kuruyan ağaç  
-Sendeki devâ sendeki tababet  
-Ne dermana benzer nede Lokmana

Şefâat eylersin hazreti rahman  
Kurân'ın hükmünce emir buyuran  
Kul Tuncay'ı hakk yoluna çağırın  
-Sendeki güzellik sende Nübüvvet  
-Ne bayrama benzer nede kurbanı

(Sallallahu aleyhi vesellem)

Tuncay Akdeniz

## Nâatı Şerif Gül Muhammed Mustafa

Buluşurken; Miraç'ta,ezel kadar uzaktan,  
Can cânânla özümüz; Gül Muhammed Mustafa.  
O Vâhiy melekleri,müjde verirken Hakk'tan,  
Aşkı ile sevdamız; Gül Muhammed Mustafa...

Çağırdı; Ol Kibriyâ.Sidretül-müntehâ'yâ,  
Aşığım sana dedi,NUR güzelim Enbiya,  
O mübarek gönlünü,bağladı hakk Mevla'yâ,  
Secdesinde yüzümüz; Gül Muhammed Mustafa...

Alemler meşk içinde,kainatta dönerken,  
Bütün hamd-ü senâlar; Hakk Rahmana giderken.  
Yüce Allah kelâm'ı,ayet ayet inerken,  
Kurân'ıyla cüzümüz; Gül Muhammed Mustafa...

Yüz üstü devrilirken,müşriklerin putları,  
Ebediyyen sönerken,cehâlet umutları.  
Çöle hayat verirken,o rahmet bulutları,  
Her mevsimde yazımız; Gül Muhammed Mustafa...

Yüce Rabbûl Âlemin,Habibim dedi sana,  
Miraç'ında Namazı,rahmet kıldı insana.  
Kavuşturdu ümmeti,o Rahim-i Rahmana,  
Feyzi himmet hazımız,Gül Muhammed Mustafa...

Berzah sırât arası,kurulacak mahşeri,  
Sancağının altında,ümmet eyle beşeri.  
Ey nebiler nebisi,yolumuzun rehberi,  
Hakka giden izimiz; Gül Muhammed Mustafa...

Yüce Rabbim sığındık,sonsuz merhametine,  
Bizi mağfiret eyle,Habibin hürmetine.  
Kavuştur tüm ümmeti,onun şefaatine,  
Hesap günü gizimiz,Gül Muhammed Mustafa

Ol kadir gecesinde,gezdi "Kün" âlemini,  
Mümkün değil anlatmak,dil ile kemâlini.  
Kul Tuncayım göreyim,gül yüzlü cemalini,  
İki cihan gözümüz,Gül Muhammed Mustafa...

(SALLALLAHU ALEYHİ VE SELLEM)

Tuncay Akdeniz

## **Nasihatım sana kızım**

Gönlümün bağında açan bir gülsün  
Gül den başka renge bürünme kızım  
Öğren ellerinde marifet olsun  
Sakın başkasına yerinme kızım

Göster hünerini işle oyanı  
Nakış,nakış süsle güzel yuvanı  
Sevgiyle karşıla seni seveni  
Tekinsiz yerlerde gezinme kızım

Edepli erkanlı el sana bakar  
Taze gül dalında mis gibi kokar  
Çok yüze gülenler yuvanı yıkar  
Sakın el sözüne güvenme kızım

Sabır gayretli ol kendi işine  
Ailece otur sofr a başına  
Fazla gidip gelme kapı komşuna  
Faydasız şeylere özenme kızım

Tuncay im nasihat ettim kızıma  
Hisseden payını alır özüne  
El oğludur dayanamaz nazına  
Sakın gösterişe bezenme kızım

Tuncay Akdeniz

## **Nazlanma gönöl nazlanma**

Seven gönüller üşütmez  
Buzlanma gönöl buzlanma  
Sanma ki kimse işitmez  
Gizlenme gönöl gizlenme

Ne yazdın oku satıra  
Dokunma gönöl hatıra  
Ağır gelirse fatura  
Sızlanma gönöl sızlanma

Dikkat etmesen sözüne  
Kurt dalar koyun kuzuna  
Güvenme yolun düzüne  
Hızlanma gönöl hızlanma

Bu devrandır böyle döner  
Mazlumlari herkes döver  
Ah amanı üstün siner  
Tozlanma gönöl tozlanma

İhanet eder vefasız  
Dünya varlıklı sefasız  
Malı var evlat hayırsız  
Nazlanma gönöl nazlanma

Canlılar olsa kalıcı  
Hiç olmazdı can alıcı  
Dara kalanda duacı  
Vızlanma gönöl vızlanma

Herkese eşit kanunu  
Kandıramaz kimse onu  
Bu hayatın vardır sonu  
Sazlanma gönöl sazlanma

Tuncay'ın kendine sözü  
Arsızın utanmaz yüzü  
Kamerası çeker bizi  
Pozlanma gönöl pozlanma

Tuncay Akdeniz

## **Nazlım nazlım**

Seherlerde bana doğru eserdin  
Serin,serin esen yel nazlım,nazlım  
Seni görmeseydim hemen küserdin  
Elimde beklerdim gül nazlım,nazlım

Bitmiyor gönlümün gamı efkârı  
Yarsız ben neylerim yazı baharı  
Sen bir çiçek olsan bende bir arı  
Kovanlarım bekler bal nazlım,nazlım

Aşk gönül işidir değil eğlence  
Sevene yakışır gönül verince  
Bülbül aşık olur gülü görünce  
İkimizi bekler dal nazlım,nazlım

Silinmez kaderin çizdiği izler  
Geleceği görmez aşk kokan gözler  
Seni kandırmasın o tatlı sözler  
Aşkın gözü kördür bil nazlım,nazlım

Ben gerçek sevdayı sardım bedene  
Mecnun derler aşk yoluna gidene  
Kader gülmez vefasızlık edene  
Kıyamete uzar yol nazlım,nazlım

Tuncay diyor seni sevmek kararım  
Sensiz her geçen gün benim zararım  
Ateşinde kerem gibi yanarım  
Benden sana kalır kül nazlım,nazlım

Tuncay Akdeniz

## **Ne verdin dünya**

Eğreti temelin çatısız yapın  
Yuvamı yaptırdın malından dünya  
Adresin bulunmaz kilitli kapın  
Hep geri çevirdin yolundan dünya

Derdi gamı içimize doldurdun  
Açmadan gülümü erken soldurdun  
Gül istedim dikenleri yoldurdun  
Ayrı koydun beni gülünden dünya

Ne istesem boş çevirdin elimi  
Yükledin derdini eğdin belimi  
Ağlamadan sen çağılattın selimi  
Güller mi koklattın dalından dünya

Tuncay diyor yedin,yedin doymadın  
Dalga geçtin sen bizimle oynadın  
Ateş oldun kazan gibi kaynadın  
Şallar mı giydirdin alından dünya

Tuncay Akdeniz



## Ne yıllar gördüm

Dünya yaşamına,ömür yetmiyor,  
Efkarlı bakışla,ne yıllar gördüm.  
Yüreklerde yanan,hasret bitmiyor,  
Ayrılığa giden,ne yollar gördüm.

Dertliden dertlidir belalı başım  
Dağlar taşlar oldu benim sırdaşım  
Aşığım mecnunum sevda yoldaşım  
Uğruna gezdiğim ne çöller gördüm

Varlığı bilinmez karışık alem  
Sevgiyi sevdayı yazandır kalem  
O insan bildiğin almaz bir selam  
Hatıra uzanan ne eller gördüm

Bedendeki ruhum aşkla beslenir  
Kuş kafes içinde dala seslenir  
Edepler boyanır haya süslenir  
Arında ihramsız ne kullar gördüm

O tatlı dillerin sözüne kandım  
Özünü öz bildim özümdür sandım  
Döktüğü yaşına gözümü bandım  
Yağmur sevdasına ne seller gördüm

Sürmesen kalbine güzellik harcı  
Rabbim can verendir alacak borcu  
Tuncay kulsun olma gönül kırıcı  
Acı tatlı söyler ne diller gördüm

Tuncay Akdeniz

## Nebiler nebisi gül Resulallah

Cihan-i alemin,son peygamberi,  
Kâinat; Nuranı,cennet amber-i.  
Nebiler nebisi; Ahmet muhtarı,  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh.  
-O lafzî kelâma,dil Habibullâh...

Server-i; Enbiyâ,hakk peygambersin,  
Alem-i dahili,irfân edersin.  
Sünnet-i seniye,ilimdir dersin,  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh.  
-Yolun ümmetine,yol Habibullâh...

Yolun; İnsanlığa,en güzel örnek,  
Sevginle şenlenir,seven her yürek.  
Dilsizler dillenir,Rabbim diyerek,  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh.  
-Bülbülün sevdiği,gül Habibullâh...

Allahın aleme,sonsuz rahmeti,  
Hükümsüzdür kula,dünya nimeti.  
Hakk yolu öğretir,hadis sünneti,  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh.  
-Binbir çiçek açan,dal Habibullâh...

Karanlığı boğar,nuru şafaklar,  
İkliminde uçar,kanatsız kuşlar.  
İlk bahara döner,zemheri kışlar  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh.  
-Sevginle canlanır,çöl Habibullâh.

Aleme nur oldu,kutlu doğuşu,  
Aşkın ile yanar,yürekler başı,  
Hasretinden çağlar,erenler yaşı,  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh...  
-Gönlümde gözümde,sel Habibullâh

Kul Tuncay tutulmuş; Hû denen derde,  
Göçer bu faniden,kapanır perde.  
Hakk mizân kurulur,mahşer-i yerde.  
-Muhammed; Mustafa,Ya Resûlallâh...  
-Şefâatin diler,kul Habibullâh...

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## Nerdesin

NERDESİN \*\*\*\*\*

Ne Lokmandır nede ilaç çaresi  
Gece gündüz perişanım nerdesin  
Sensiz hiç dinmiyor yürek ağrısı  
Ay bakışlı bir zî-şanım nerdesin

Sensiz hayat hergün bana işkence  
Dertli bu gönlümde bitmez düşünce  
Şevdam bir ummandır dibi derince  
İnci yakut zerni-şanım nerdesin...

Ayrılık hicran'ı bağrımı deldi  
Umutlarım başka bahara kaldı  
Gönül çiçeğimin renkleri soldu  
Güllü bağım gülü-şanım nerdesin

Sırtımdan çıkmıyor çile gömleği  
Kader bana haram etti gülmeyi  
Kapımı çalmadan ölüm meleği  
Doksan dokuz ismi şanım nerdesin

Mevlam sevgisini vermiş her cana  
Mecnunlara döndüm aşığım sana  
Bülbül gibi düştüm zara figana  
Güller ile konuşanım nerdesin

Ayrılık derdine kim bulmuş çare  
Bu fani gurbette kaldım biçare  
Tuncayım bir selam göndersem yâre  
Lâ mekânsız nur'u şanım nerdesin

Tuncay Akdeniz

## Nesli Asımız diyor

Kahramanca destan yazan öz ırkım  
Vatana kurbandır bu canlar diyor  
İstiklâl uğruna kürşattır farkım  
Sulh için döküldü bu kanlar diyor

Candan aziz kutsal vatan toprağı  
Bir milleti devlet yapar bağrağı  
Yeterki çökmesin Türklük otağı  
Ezanlar okutur Furkanlar diyor

Demirden dağları körükle deldik  
Altaydan Balkana yürüdük geldik  
Türklüğün kökünü cihana saldı  
Et tırnak gibiydik o anlar diyor

Bu Mülkün sahibi Cenabi Allah  
Zişan-ı Habibi o Resulullah  
Gaza meydanında tekbiri Felâh  
Zaferler kazanır hakanlar diyor

Çağlar boyu hizmet ettik barışa  
Küffari zalimler soktu savaşa  
Diz çöktü önümde geldiler tuşa  
Bu Türkler yenilmez o çanlar diyor

Ezeli düşmandır garb-i cehalet  
Asırlardır çektik acı sefalet  
Türk İslama şandır asil adalet  
Ömer-i faruku nişanlar diyor

Vahdet-e adanmış yiğitçe nefer  
Fetih orduları başlattı sefer  
Türkler esir olmaz demiş peygamber  
Makberinde yatan civanlar diyor

Tuncayım canımı zalimler yaktı  
Tarihler boyunca kanımız aktı  
Uyan Türküm şimdi ilk kurşun vakti  
Hasanlar seyyitler ak hanlar diyor

Tuncay Akdeniz

## **Neye yarar**

Gezdim dünya alemini  
Bana kalmaz neye yarar  
Vermiş kağıt kalemini  
Yazsam silmez neye yarar

Bu fani kimseye kalmaz  
Gelen dertli yüzü gülmez  
Dertlerime derman vermez  
Halden bilmez neye yarar

Viranedir mekan yerin  
Su vermesin kuyun derin  
Kalbin katı yüzün serin  
Yüzün gülmez neye yarar

Şimşek gibi ateş çaktın  
Nice ocakları yaktın  
Tuncay söyler karşı çıktın  
Dedin olmaz neye yarar

Tuncay Akdeniz

## **Neyin kaldı bana**

Sevgime karşılık vermedin Leyla  
Neyin kaldı bana çölünden başka  
Sevdamlara mekan dağlarla yayla  
Neyin kaldı bana elinden başka

Sevdanın elinden ummana daldım  
Mecnun çöllerinde çaresiz kaldım  
Kerem oldum sana aşkına yandım  
Neyin kaldı bana külünden başka

Bülbül gibi sende güle mi küstün  
Açmadan güllerim dalımı kestün  
Hep sam yeli gibi bağıma estün  
Neyin kaldı bana yelinden başka

Tuncay'ın halını görsen gözünle  
Paylaşırız dedim aşkı seninle  
Hep beni incittin acı sözünle  
Neyin kaldı bana dilinden başka

12.11.1978

Tuncay Akdeniz

## Nizamî Âlem ülkümüz

Asırlar evveli tarihi zaman  
Altaydan şahlandı tayımız bizim  
Oğuz handan Atatürk'e uzanan  
Necip bir millettir soyumuz bizim

Alparslan Fatih'den Osmanlı hana  
Kanunu Yavuzdan Mimar Sinana  
Medeniyet yaymış bütün cihana  
İlim sanat nakkaş oyamız bizim

Söğütten seslenir gazi Ertuğrul  
Kulak ver sözüne yerinden doğru  
Sen Türkoğlu Türksün özünle yoğrul  
Çeliktir bükülmez yayımız bizim

Neslin oğuz senin ey Türk milleti  
Kıtalarda kurdun cihan devleti  
Dinin İslam \*Muhammedin\* ümmeti  
Ol şehri Ramazan ayımız bizim

Hoca Yesevi'den Hacı Bektaş  
Şu geçen zamanı harcama boşa  
Yunusun aşkıyla insanca yaşa  
Hoşgörü sevgidir payımız bizim

Şehitlik rütbesi verilmiş bize  
Ölmeden ölümü alırız göze  
Yedi düvel geldi önünde dize  
Yirmidört boy oğuz kayımız bizim

Aziz vatan Anadolium toprağı  
Dalgalanır ebet ezel bayrağı  
Şahlandı mı bozar hain tuzağı  
Gökte ki yıldızlar sayımız bizim

T.C.dir kimliği Türkçe dilimiz  
Yedi bölge seksenbir'dir ilimiz  
Türkiyemi temsil eder alımız  
Türk milleti bayan bayımız bizim

Kul Tuncay insanım topraktır benim  
Hakkın Emâneti yücedir dinim  
Sevgi hoşgörünün şiarı benim  
Sabır sadakattir huyumuz bizim

Tuncay Akdeniz

## **O Birdir derim**

Bu aklıma sorsam,zamanı yeri,  
Lâ mekâna kerim,o kadir derim.  
Kainat ışığı,sönmez feneri,  
Gecesine doğan,o bedir derim

Boşuna uğraşma,şifre hurafen,  
Akı kara etsen,beyazdır kefen.  
Zerreyi delmeye,yetermi bu fen  
Vardığın sonuca,o nedir derim.

Bir düşün başına gelen belayı  
Akı boş işlerle eyleme zayı  
İsterse bir anda yıkar dünyayı  
İsrafil düdüğü o surdur derim

Rahmani terk edip nefsine uyup  
Helâli bırakıp haramla doyup  
İnsana yakışmaz bu çirkin ayıp  
Hakkı hak eden o birdir derim

O vuslatın yolu sonsuz semada  
Bir yanı ayrılık bir yanı veda  
Şenin bildiğin yer deryada ada  
Önündeki umman o sudur derim

Tuncayım ayrıya olmaz niyazım  
Yürekte titreyen,bir candır özüm,  
Haktan başkasını,görmüyor gözüm  
Her iki cihanda o nurdur derim

Tuncay Akdeniz



## O bize andan yakın

KÜLLÎ TECELL-İ (O bize candan Yakın)

Küllî tecell-i azam'ın,akıl almaz işini,  
Kainatın kün sahibi.o bize günden yakın.  
Kudretinin nişanıdır,nur kaplamış arşını,  
Alemini halk eyledi,o bize dünden yakın.

Yarattı rahmet nurunu,o vacibül-vücuddur  
O bezm-i alem mekândır,ruhlar orda mevcuttur  
Orda deryası bir damla,zerresi bir varlıktır  
Alemini ervahtan beri,o bize andan yakın

Kudretiyle sevdiğine,bezm-i alem yarattı  
Cehennemi ateşiyle,cenneti nur donattı  
Ademine ruh verince,iblisini şaşırttı  
Var oluşun nişanesi,o bize candan yakın

Bezedi adem cisminde,urbasına büründük  
Sebebi nefs-i olarak,lezzetine yerindik  
İblisine aldanarak,cennetinden sürüldük  
Cihanda yaşama döndük,o bize kandan yakın

Zerre,zerre bir nüveden,canlı bir şekil aldık  
İntikal edip anaya,nice zahmete saldı  
Dokuz ay dokuz gün'ü,demi zamana kaldık  
Etten kemikten yapısı,o bize mimden yakın

Haramdı yeme içmesi,yaşamı etti mübah  
Öyle bir ulvi makam ki,orda işlenmez günah  
Gecesi gündüzü olmaz,orda başkadır sabah  
Doğusu yok batısı yok,o bize yönden yakın

Durmadan yazan kalemler,elbet mürekkep iğeri  
Bir ağacın budağından,bir dal bin çiçek açar  
Alemler içinde alem,zamanı böyle geçer  
Gidenleri geri dönmez o bize bundan yakın

Sur üflenince duyulur,melekül mevt nidası  
Bir uzun yolculuk başlar,berzah sırat arası  
Orda iki mekan vardır,ya nuran ya nar'ası  
Bir bütün yekün oluruz,o bize künden yakın

İlahi emir gelince,bütün mevta dirilir  
Burda yaptığın amelden,orda hesap görülür  
Aynı yüz aynı simada,ruhu geri verilir  
Aynı beden aynı vücut,o bize tenden yakın

Habibini ol gecesi, o sesledi miraca  
Kelâmını okutturdu,ayet,ayet her gece  
İlmi mana bilmeyenler,yazamaz ki bir hece  
Levh-i kalemidir yazan,o bize nûndan yakın

İnsanı vücut şereftir,kendini bilenlere  
Ruh beden ile gidecek,o mahşer denen yere  
Kaç kere öldük dirildik,emir vâki bin kere  
Ezeli ebedi haktır,o bize önden yakın

Kainattan ibretin al,nazar eyle engini  
Alemleri içinde,çeşitlenmiş dengini  
Doksandokuz ismi şanı,gül bürünmüş rengini  
Sayısızdır mahlûkatı,o bize cemden yakın

Alemini dolaştım,gezindim adım,adım  
Rabbimiz bir Resul hak,Kûranına inandım  
Tuncay adım.İslam dinim,kapısına dayandım  
Bilinmez ki akıbetim,o bize dinden yakın

Tuncay Akdeniz

## **O Canımın cananı**

Hakikat aşkına, aşık bu canım,  
Canandan başkası,öz olmaz bana,  
Mevsimsiz gül açmaz dalda fidanım  
Bahardan başkası yaz olmaz bana

Rahmet kapın açtın, her dileğime.  
Bereket bol verdin,sen emeğime.  
O sevgini kattın, can yüreğime  
Nurundan başkası göz olmaz bana

İsmi andıkça,kurumaz yaşıım,  
Senden gayrisıyla,olmaz bir işim.  
Rahmetine nâil,olmak uğraşıım.  
Turundan başkası haz olmaz bana.

Hoş tebessüm eder,cümle aleme,  
Hiç yüz çevirmesin,sana gelene.  
Yönümü dönerim,o hakk kîblene,  
Secdenden başkası yüz olmaz bana

Kul; Tuncay beşerim, çoktur günahım,  
Rahmetinden kulu, eylemez mâhrûm.  
Fani bir bedenim, ecel-li ruhum!  
Topraktan başkası,bez olmaz bana..

Tuncay Akdeniz

## O Gece

Gönüller coşunca akıttı seller  
Damladan deryaya döndüm o gece  
Dünyadan semaya kalkınca eller  
Teslimiyet hakka sundum o gece

Melekler semadan inmişler hacca  
Muhammedi vuslat etmiş mirac'a  
Oruç'a başlamış bakın ağaca  
Ruh bedenden çıkmış sandım o gece

İftar sofrasına sundular hurma  
Hasretine kanat çırpın o turna  
Kevser havuzunda altın bir kurna  
Zemzem pınarından kandım o gece

Künde varlığına bir karar kıldım  
Faniyim aşkına lâli- zar oldum  
Arzından arşına seyrana daldım  
Can beden içinde nemdim o gece

Bu yazıyı yazan levh-i o kalem  
İsmi niyazla andı tüm alem  
Kadir gecesiydi alınan selam  
Hakkın dergahında demdim o gece

Tuncay otur kendi haline ağla  
Gönlünü o lütfu güzele bağla  
Hakkın ateşiyle yüreğin dağla  
İbrahim narıyla yandım o gece

Tuncay Akdeniz

## O gözler

Aşkına mı küstün sevda çiçeğim  
Yüreğimi içten yakar o gözler  
Sensiz bu deryayı nasıl geçeceğim  
Sessiz ırmak gibi akar o gözler

Vuruldum gözlerin o karasına  
Bu can dayanır mı her damlasına  
Şen beni düşürdün aşk sevdasına  
Üzerime şimşek çakar o gözler.

Koy boynunda bu kollarım yorulsun  
Beni yargılasan divan kurulsun  
Aşkta günah varsa hesap sorulsun  
Koluma kelepçe takar o gözler

Kurtulayım dedim aşkın darından  
Sevdalı korkar mı tamu narından  
Hep sevda çağıladı aşk pınarından  
Korkarım bendimi yıkar o gözler

Tuncay diyor ayrılmasın sevenler  
Hanı bir birine o gül verenler  
Toprağında ayrı yatar girenler  
Bir gün üzgün,üzgün bakar o gözler

Tuncay Akdeniz

## **O günler**

Mutlu olurum seninle  
Günlerini unutamam  
Ömür boyu sen benimle  
Yıllarını unutamam

Aynı fikir düşüncemiz  
Seninle geçti günümüz  
Solmasın hayat gülümüz  
Dallarını unutamam

Bu güzellik sende sonsuz  
Dudaklarım kalmaz susuz  
Sensiz her gecem uykusuz  
Kollarını unutamam

Tuncay diyor bu son sözüm  
Senin elindedir çözüm  
Hasret yaşı döker gözüm  
Sellerini unutamam

Tuncay Akdeniz

## O kız

Güzel sesli bizim gölün turnası  
Ötüşünde o kız gelir aklıma  
Elinden düşmezdi suyun kovası  
Tutuşunda o kız gelir aklıma

Sevdiğimi bilmiyordu babası  
Kızı benden kıskanırdı anası  
Hiç solmazdı ellerinin kınası  
Yakışında o kız gelir aklıma

Gün ikindi akşam vakti olunca  
Yuvasına çekilirdi karınca  
Karanlık gecede sessiz kalınca  
Yatışında o kız gelir aklıma

Bu Tuncay in umutları sönünce  
Bende sevgi bitmez ömür boyunca  
İki seven bir araya gelince  
Bakışında o kız gelir aklıma

07.07.1977

Tuncay Akdeniz

## **O köydeki anam**

Bağlamış beline gayret şalını  
Bitmez elindeki işi anamın  
Yoksulluk fakirlik bükmüş belini  
Kurtulmaz çileden başı anamın

Çiçek,çiçek gezmiş yapmış balını  
Hep dolu tutardı un çuvalını  
Tutumlu ol demiş düşün yarını  
Temelde sağlamdı taşı anamın

Özü sözü doğru yalan söylemez  
Ana emeklerin çoktur ödenmez  
Zehir versen lezzetine doyulmaz  
Derdime dermandır aşı anamın

Anadan ayrılmaz körpe kuzular  
Yavrum can dedikçe bağı sızılar  
Döker göz yaşını dizini ıslar  
Dönüşür sellere yaşı anamın

Tuncay diyor cefakardır analar  
Anam,anam diyor yetim kalanlar  
Anasız üşümüş yazın yavrular  
Yaz ayına benzer kışı anamın

Tuncay Akdeniz



## **O sonsuz sonunu bilen olmamış**

Haktan nida gelir dirilir hercan  
Ölümüne çare bulan olmamış  
Ademinden beri var olan insan  
Bu fani cihanda kalan olmamış

Enel-haktan beri döner bu devran  
Güneş doğar batır yorulmaz zaman  
Hani hükümdarı mührü Süleyman  
Ötesinden beri gelen olmamış

Hele düşün asrı zamandan beri  
Alemler donatmış gökleri yeri  
Halk edilen hakka dönecek geri  
O sonsuz sonunu bilen olmamış

Ruhu bir hayatın yok hatırası  
Yüreklerde kanar elim yarısı  
Vadesi dolanın gelir sırası  
Ecelinden mühlet alan olmamış

Terk eder benliği başlar âhu zâr  
Serin,serin eser acı bir rüzgâr  
Toprağın bağrında ibreti mezar  
Ezelden gerçeği yalan olmamış

Kün Âlemler secde eder ALLAHa  
Kul Tuncayım bende girdim bu safa  
Ey ümmeti! Muhammedi Mustafa  
Kurânsız Rehbersiz gülen olmamış

Tuncay Akdeniz

## Oğul

Bağımı bahçemi bıraktım sana  
Ben çiçeğim sende arısın oğul  
Aylar senin olsun gün yeter bana  
Sende muradına eresin oğul

Temelsiz binayı temelden ördüm  
Bu temel üstüne binamı kurdum  
Esen rüzgarlara ben karşı durdum  
Kendine bir yuva kurasın oğul

Bu dağları deldim taşları söktüm  
Elim nasırlaştı belimi büktüm  
Varımı yoğunumu ben sana döktüm  
Sende gerçekleri göresin oğul

Fidan gibi daldan dala aşlandım  
İplik gibi tezgahlarda işlendim  
Ayaklarım gitmez şimdi yaşlandım  
Elime bir baston veresin oğul

Aslından utanma akraban ara  
El yamandır seni düşürür dara  
Dost kazan şerefın artırmaz para  
Dökülen yaşımı silesin oğul

Tuncay im derdimi ben sana açtım  
Açıldım ummana gezdim dolaştım  
Gemi gibi bir limana yanaştım  
Mezarıma bir taş dikesin oğul

21.01.1998

Tuncay Akdeniz

### **Oğul.....III**

Hakk yoldan ayırma izi  
Hakk kapısı birdir oğul  
Utandırma o pak yüzü  
İlahi aşk nurdur oğul

Sevilendir insan hası  
Kalbinden sil kiri pası  
Giyin İslamı hırkası  
Hicret yolu dardır oğul

Azdırmasın nefsi madde  
Hakk emrine ol amade  
Sözündeki her ifade  
Edep haya ardır oğul

Kul denen kusursuz olmaz  
Dostum dersin daran gelmez  
Ana baba yeri dolmaz  
Zor gününde vardır oğul

Tabiat güzel doğası  
Aldatır seni dünyası  
Eksik olmaz fırtınası  
Tipi boran kardır oğul

Salim ol incitme Nâs'ı  
Sarılmaz ki dil yarası  
Varsa kulun hak davası  
Hesap vermek zordur oğul

Zevke zorlar arkadaşın  
Saymadık taş yarar başın  
Kul Tuncay der iyi düşün  
Dost düşmanın vardır oğul

Tuncay Akdeniz

## Oğula nasihat

İlmihal halinde varsa noksanlık  
İrşad kapısına varan ol oğul  
İnsana özünden gelir insanlık  
Yunusca Mevlaya eren ol oğul

Zehirden acıdır sevdanın hâli  
Keremdir ateşdir aşkın bedeli  
Gül için ağlatma sakın bülbülü  
Gönül yarasını saran ol oğul

İklim iklim rahmet kokusu salan  
Güldür mevsiminde açılıp solan  
Güzeller içinde güzeli olan  
Her iki cihana nuran ol oğul

Hakk yönüne doğru çevir yolunu  
Koy çiçekten arı yapsın balını  
Kesme meyve veren bağın dalını  
Has bahçeden gülü deren ol oğul

Baş a bela olur cahil arkadaş  
Sevgiyle saygıyla insana yaklaş  
Güvendiğin dostla derdini paylaş  
Muhabbet bağını kuran ol oğul

Nefsine uyupta gönüller yıkma  
Helâli bırakıp harama bakma  
Mideni doyurmaz rızasız lokma  
Dertlinin derdini soran ol oğul

Yaratana sığın asi olmaktan  
Koru şerefini kullaktan utan  
Atandan emanet sana bu vatan  
Düşmanına karşı duran ol oğul

Kul Tuncayım sözüm atma yabana  
Çok öğütler verdi babamda bana  
Şer verde sır verme dedi düşmana  
Yaşamın boyunca Turan ol oğul

Tuncay Akdeniz

## Oku öğren yavrum

Cehalet ateşi yakmadan özün  
Aslın temelini sorsana yavrum  
Eğitim al senin güldürür yüzün  
Engin ufukları görsene yavrum

Hayat bir denizdir dalgalı derin  
Yürüt gemini de göster hünerin  
Okul yönün olsun hocan rehberin  
Bahçesinden güller dersene yavrum

Önünde engelli uzundur yollar  
Eğitimi vardır açık okullar  
Yönün değiştirir bayağı kullar  
Gerçeğin farkına var sana yavrum

Hatanı bil yanlış doğruyu ayır  
Aç karnını değil kalbini doyur  
Oku adam olda sesini duyur  
Sevgi bağlarına girsene yavrum

Cumhuriyet diyor siz için barış  
Elinde kalemin ilmin le yarış  
Bilim dünyasında topluma karış  
İlim yuvasını kur sana yavrum

Tuncay diyor yavrum benziyor güle  
Hazırdan var olmaz çekmeden çile  
Gönül gitmek ister uzun menzile  
Varıp menziline ersene yavrum

06.01.1986

Tuncay Akdeniz

## **Ol eder**

Alan odur veren odur  
Cansızdan canlı ol eder  
Çeşit,çeşit bitki vardır  
Diken çalıyı gül eder

Karada gemi yüzdürür  
Dümeni kendi döndürür  
Buluttan yağmur indirir  
Damla,damlayı sel eder

Yolun uzun bitmez senin  
Ne yana dönmüşsün yönün  
Yüksek dağlar keser önün  
Düzler dağını yol eder

Tuncay hakka çevir yüzün  
Bu dünyadan doymaz gözün  
Hayırlıdır çoktan azın  
Yakar malını kül eder

Tuncay Akdeniz

## **Olsun !**

Varsa bir sanatın göster hüneri  
Marifetin işin aynası olsun  
İnsan bir fanidir ölmez eseri  
Bırak nesillerin mayası olsun.

İnsan değer bulur güzel amelle  
Her müşkül çözülür sabrı azimle  
Söz bilmesen otur sessizce dinle  
Buda erdemliğin payesi olsun.

İman libasını giydir kalbine  
Götür emaneti ver sahibine  
Ruh'en hasta isen uy edebine  
Nefsi dertlerinin devası olsun.

Ne güzel söylemiş Resulû nebi  
İlim bir ummandır derindir dibi  
Sende oku öğren her insan gibi  
Vatana millete faydası olsun.

Dost olmak istersen gönül erine  
Verdiğin her sözü getir yerine  
Yaz hatırasını kalp defterine  
Buda kadimliğin vefası olsun.

Helâline haram katmaz karınca  
Hakk yoldan ayrılma ömür boyunca  
Çalışmadan bayrak dikilmez burca  
Zaferin kurtuluş gayesi olsun.

Rabbim sevdiğini düşürmez dara  
Kul Tuncay noksanı kendinde ara  
Sen gönlünü bağla sevdiğin yere  
Aşkın bu sevdanın meyvesi olsun

Tuncay Akdeniz

## **Olsun.....**

Varsa bir sanatın göster hüneri  
Marifetin işin aynası olsun  
İnsan bir fanidir ölmez eseri  
Bırak nesillerin mayası olsun.

İnsan değer bulur güzel amelle  
Her müşkül çözülür sabrı azimle  
Söz bilmesen otur sessizce dinle  
Buda erdemliğin payesi olsun.

İman libasını giydir kalbine  
Götür emaneti ver sahibine  
Ruh'en hasta isen uy edebine  
Nefsi dertlerinin devası olsun.

Ne güzel söylemiş Resulû nebi  
İlim bir ummandır derindir dibi  
Sende oku öğren her insan gibi  
Vatana millete faydası olsun.

Dost olmak istersen gönül erine  
Verdiğin her sözü getir yerine  
Yaz hatırasını kalp defterine  
Buda kadimliğin vefası olsun.

Helâline haram katmaz karınca  
Hakk yoldan ayrılma ömür boyunca  
Çalışmadan bayrak dikilmez burca  
Zaferin kurtuluş gayesi olsun.

Rabbim sevdiğini düşürmez dara  
Kul Tuncay noksanı kendinde ara  
Sen gönlünü bağla sevdiğin yere  
Aşkın bu sevdanın meyvesi olsun

Tuncay Akdeniz



## On Bir Ayın Sultanı

Merhaba üç ayların,hoş geldin Ramazanı,  
Kalbimizi pak eden,on bir ayın sultanı.  
Yüceler yücesinin,eşsiz rahmet ihsanı,  
Hakikati hak eden,on bir ayın sultanı.

Bir güneş gibi doğdun,İslam alem bahtına,  
Teşrifinle hoş geldin,gönlümüzün tahtına.  
Yetiştin ruhumuzun,sağlık ve sıhhatına  
Yüzümüzü ak eden,on bir ayın sultanı

Gönüller sana doğru,çağladıkça coşuyor,  
İlahi haz içinde,can bedende yaşıyor.  
Bereketi nimeti,soframızdan taşıyor,  
Aç gözleri tok eden,on bir ayın sultanı

Çok şükür kavuşturdu,seni bize o didâr,  
Oruç namaz niyazla,yaşıyoruz bahtiyar.  
Bu mutluluk sevinci,paylaşır genç ihtiyar,  
Dostlukları çok eden,on bir ayın sultanı.

Kul Tuncayım olmuşum,dert içinde derbeder,  
Sen gelince dağıldı,gönüllerden gam keder.  
Dualar okundukça,melekler bayram eder.  
Kin nefreti yok eden,on bir ayın sultanı.

Tuncay Akdeniz

## Onun....

İlk onu görmüştüm pınar başında  
Bakışı gözümde gitmedi onun  
Boyu fidan gibi on beş yaşında  
Hayalı sinemden çıkmadı onun

İçimden çıkmıyor o aşkın izi  
Aşkımıza şahit akşam yıldızı  
Kalbime yazmışım silinmez yazı  
Ellerim elini tutmadı onun

Aşkımıza karşı yakmadı ışık  
Gezdirdi peşinden yollar dolaşık  
Mecnunda Leyla ya olmuştu aşık  
Çöller sevdasına yetmedi onun

Tuncay a yükledin derdi veremi  
Senin için yaktım kendi kendimi  
Senden başka saran olmaz yaramı  
İçimde sevdası bitmedi onun

Nice sine dosttur diye inandım  
Ne yazık ki fazlasıyla aldandım  
Sen mecnun deyince keremi andım  
Dünyada ocağı tütmedi onun.....Aşık Gürkan

Tuncay Akdeniz

## **Ormanını koru**

Balta vurduk kestik kanat kolunu  
Doğasını seven korur ormanı  
Defter kalem yaptık kuru dalını  
Yavrusunu seven korur ormanı

Altın gibi değerini bilmeli  
Yananın yerine fidan dikmeli  
Bebek gibi kucağında sevmeli  
Yuvasını seven korur ormanı

Sanayide hizmet eder vatana  
Manzarası güzel güler insana  
Oksijeni boldur karışır kana  
Havasını seven korur ormanı

Tuncay'ım olmuşum doğa âşığı  
Şoframızın süsü çatal kaşığı  
İnsanlığa tuttu ilim ışığı  
Dünyasını seven korur ormanı

Tuncay Akdeniz

## Oy dilo dilo yaylalar

Her türlü dümen dönüyor  
Yanan kandiller sönmüyor  
Ampuller kaçak yanıyor  
Ay diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Medyadaki arsızları  
O edepsiz nursuzları  
Kasadaki hırsızları  
Soy diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Ülkede huzur bozana  
Terör estirip azana  
Çakal şeklinde gezene  
Pay diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Boş ver deyip geçenleri  
Hep yanlış seçenleri  
Keyif çatıp içenleri  
Mey diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Emekli geçime muhtaç  
Hasta alamıyor ilaç  
Garip yetim yoksulu aç  
Vay diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Çiftçi esnaf iflas etti  
Mağduriyet cana yetti  
Tarım hayvancılık bitti  
Köy diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Makarnayla yaşıyorsa  
Eş eşini boşuyorsa  
Övünerek şişiyorsa  
Huy diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Sefil yaşar ilkel çağda  
Çalışırlar bahçe bağda  
Zenginleri ulu dağda  
Kay diye diye oyalar  
Oy dilo dilo yaylalar

Tuncay sen çeneni kapa  
Soyguncular alır kupa  
Bak eşeğin doğdu sığa  
Tay diye diye oyalar

Oy dilo dilo yaylalar

Tuncay Akdeniz

## **Ozan Mikdat balın çağrısına cevaben....**

### **ARKADAŞ**

Sevgi saygı can dostlara  
Selamımı sal arkadaş  
Yaşlar kattım bulutlara  
İki gözüm sel arkadaş

Aylardır çekerim çile  
Acı dinmez yüzüm güle  
Yanmadan dönmüşüm küle  
Savuruyor yel arkadaş

Gözüm ağlar gülmez yüzüm  
Hep çileli geçti yazım  
Kaderine küsmüş sazım  
Çalmıyor ki tel arkadaş

Gönlüm nehir gibi çağlar  
Dost deyince gözüm ağlar  
Bar vermiyor viran bağlar  
Göndereyim gül arkadaş

Biliyorsun halim yaman  
Bekliyorum kalksın duman  
Biraz sabır biraz zaman  
Döneceğim bil arkadaş

Hastalık sınav demektir  
Emrine şükür etmektir  
Şabrın sonu selamettir  
İmtihanda kul arkadaş

Ozan balım yazmış çağrı  
Dinmiyor ki acı ağrı  
Yönelmişim hakka doğru  
Uzak yakın yol arkadaş

Tuncayım bitmez efkârım  
Gelmiyor ki yaz baharım  
Çiçeksiz dolaşır arım  
Göndereyim bal arkadaş

24.09.2007

Tuncay Akdeniz

## **Ozan Şerafettin Hansu kardeşimin Şiirine Hitaben**

### **GURBETE SELAM**

Dost okudum satır,satır hecenı  
Allah, Allah diyen dilin var olsun  
Gurbet almış senin gündüz geceni  
Dostum ayın günün yılın var olsun

Kardeş şahit oldun yalanım yoktur  
Yüreğim yaralı dertlerim çoktur  
Dostluk bize ebet ezelden haktır  
Boynuma sardığın kolun var olsun

Bu güzel hediyen dünyaya değer  
Vefa kârlı dostlar sadıkmış meğer  
Hakkını helal et üzdüysem eğer  
Koca çınar gibi dalın var olsun

Gecemin üstüne şafağın atmış  
Kardeşim derdini derdime katmış  
Sanmayın gurbette bizi unutmuş  
Dost eline giden yolun var olsun

Gönül mektebinde yazdım okudum  
Aşkın tezgahında sevda dokudum  
Dil bilmezdim bülbül gibi şakıdım  
Gül veren bağında gülün var olsun.

Ozan han su bana bir selam salmış  
Vatanım dedikçe gözleri dolmuş  
Sılasından uzak gurbette kalmış  
Muhabbetin tatlı balın var olsun

Sevgili kardeşim ozanım han su  
Gariplerin gurbet eldir yuvası  
Kul Tuncay'ın boldur dostta duası  
Bana şiir yazan elin var olsun

12.06.2006

Tuncay Akdeniz

## Öğren

Nice bin yaşasan gelecek sonu  
İnsanlığa örnek olmayı öğren  
İlim deryasının derin ummanı  
Yeterki gölüne dalmayı öğren

Ne dilersen dile Mevlâdan dile  
Sevdası mecnunu düşürdü çöle  
Bülbülün davası bitmez gül ile  
Çileli derdini bilmeyi öğren

Yaradana bağla takatsız özü  
Dilinden düşürme hakka niyazı  
Her iki cihanda güldürür yüzü  
Arayıp hakk yolu bulmayı öğren

Her işe acele eyleme karar  
Kâr edeyim derken eylersin zarar  
Kırılan bir gönül teselli arar  
Ağlatmadan önce gülmeyi öğren

Malına güvenip hırsınla azma  
Şah olsan toprağın kazacak kazma  
Anaya babaya düşküne kızma  
Hatır sorup gönül almayı öğren

Kul Tuncay neylersin altın kafesi  
Nefsini doyurmaz dünya maddesi  
Çağırır vuslata Davud-i sesi  
Ölümünden evvel ölmeyi öğren

Tuncay Akdeniz



## **Öğrenemedik biz bir yaşamayı**

Şu yalan dünyası fanı insana  
Öğrenemedik biz BİR yaşamayı  
Çanımızı siper ettik vatana  
Öğrenemedik biz SER yaşamayı

Her şafaktan yeni birgün doğarken  
Karanlığı doğan güneş boğarken  
Arşından arzına rahmet yağarken  
Öğrenemedik biz TUR yaşamayı

Dost görünüp düşman gibi iblisi  
Cennetten ademi kovdurdu nefsi  
Şabırdır dünyanın tatlı meyvesi  
Öğrenemedik biz NUR yaşamayı

İnsan insanları hor görmemeli  
Çirkini güzeli hep Allah kulu  
Yaratan katında hepsi sevgili  
Öğrenemedik biz YAR yaşamayı

Yokmu derler sende Allah korkusu  
Kimisini basar gaflet uykusu  
Bu dünyanın bitmez dedikodusu  
Öğrenemedik biz SIR yaşamayı

Nice sır gizlemiş kara toprağa  
Bir bakın kuruyan dalda yaprağa  
Bir fidan dikmedik bahçeye bağa  
Öğrenemedik biz GÜR yaşamayı

Vatan Millet Bayrak en büyük değer  
Siper et gövdeni uğruna can ver  
Şen mertoglu mertsin ülkün münevver  
Öğrenemedik biz ER yaşamayı

İnsanı yaşamın gülüdür sevi  
Hoşgörü sevgidir gönüller evi  
Madde ile değil yaşa manevi  
Öğrenemedik biz HER yaşamayı

Her çiçekten bal yapan arı\'dır  
Petekdeki cevher hakkın sırrıdır  
Ahlak güzelliği iman Nuru\'dur  
Öğrenemedik biz AR yaşamayı

Tuncay\'ı anlasa her akli selim  
Haksızlığa isyan ediyor dilim  
Gücü yettiğini eziyor zalim  
Öğrenemedik biz HÜR yaşamayı

Tuncay Akdeniz

## Öğretmen-2

Sevgi yuvasına bende alıştım  
Bilgi öğrenmeye yöndür öğretmen  
Öğretmenle ilk okulda tanıştım  
Okul öğrenciye öndür öğretmen

Okul öğrencinin temel yuvası  
Öğretmen çocuğun ana babası  
Öğrenciye katar ilim mayası  
Ana baba gibi candır öğretmen

Öğretmenim tutar benim elimi  
Bülbül gibi konuşturur dilimi  
Fidan yetiştirir sever gülünü  
Aydınlık ziyası nurdur öğretmen

Öğretmenler cehaletle savaşır  
Gece gündüz durmaz candan çalışır  
Dertlerime ortak olur paylaşır  
Damarda dolaşan kandır öğretmen

Öğretmendir insanlığı öğreten  
Birlik beraberlik fikir üreten  
Bilim makamını sensin yöneten  
Cehalete karşı surdur öğretmen

Tuncay okumasa cahil kalırdım  
Kalem tutmasaydım mahcup olurdum  
Öğretmensiz kitap nasıl okurdum  
Sevgi saygım size vardır öğretmen

Tuncay Akdeniz

## Öğretmenim

Aşkın kalemini almış eline  
Yazan kalemlere el öğretmenim  
İlim kuşağını sarmış beline  
Karanlığa ışık yol öğretmenim

Eğitim demişler çıkmış sefere  
Fatih Sinan gibi varmış zafere  
Oku,oku demiş yazmış bin kere  
Beşikten çocuğa dil öğretmenim

Tarihler boyunca hayat ömürsün  
Medeniyet ışığı ilmi lidersin  
Toprakları kazar fidan dikersin  
Gönül bahçesinde gül öğretmenim

Okuyup yazmayı öğrettin bana  
Sevgini değişmem bütün cihana  
İlim ile emek kattın vatana  
Hilâlim yıldızım al öğretmenim

Eğitim,öğretim kutlu zaferin  
İlim medeniyet büyük eserin  
Kalbimin içinde kutsaldır yerin  
Tuncaylar unutmaz bil öğretmenim

24.11.2004

Tuncay Akdeniz

## Ömrümce

Gül aşkıyla coşar bülbülün sesi  
Zarını dilime kattım ömrümce  
Bilirim aşığın dert sermayesi  
Her türlü acıyı tattım ömrümce

Hakk'tan başkasına etmedim biat  
Nefsi arzulara attım bir tokat  
Hırsımı kabartmaz asla maddiyat  
Gönlümden kibiri attım ömrümce

Hakikat gerçektir değil kinaye  
Dü cihan hayatı sanma hikâye  
İnsan gibi insan yaşamak gaye  
Sanmayın gaflette yattım ömrümce

Altmış yıldır başta ağardı saçım  
Her an hicretine hazırdır göçüm  
Bilmem af olurmu günahım suçum  
Duman duman özden tüttüm ömrümce

Altaydan yürüdük kızıl elmaya  
Alparslan'la geldik Anadoluya  
Ülkümle karıştım ben bu alaya  
Türkiyemi mekan tuttum ömrümce

Mehmetçikler ceplerde koşardı  
Türk milleti her zorluğu başardı  
Cumhuriyet ilkeleri yeşerdi  
Atamın izinden gittim ömrümce

Bayrak sevgisini katmışım cana  
Dede'mide şehit verdim vatana  
Koroğlu gibiyim mertlikten yana  
Haksıza kaşımı çattım ömrümce

Yeşeren sevgiler gönlüme dolar  
Bilirim akmadan durulmaz sular  
Dost vardır dostunun başına güler  
Bazı kem sözleri yuttum ömrümce

Aşkın denizinde yemişim vurgun  
Hayatta kimseye olmadım dargın  
Gönül kapım açık uğrayın hergün  
İçinden maddeyi sattım ömrümce

Kul Tuncayım beni anlayan anlar  
Dilerim sevgiyle yaşasın canlar  
Murat alsın Leylâ seven mecnunlar  
Aşkın sevdasıyla bittim ömrümce

Tuncay Akdeniz

## Ömrümün

Dönerken dünyanın devranı çarkı  
Üç günden ibaret yılı ömrümün  
Bozulur temeli yıkılır barkı  
Bir türlü doğrulmaz beli ömrümün

Hayatın yolları çıkılmaz yokuş  
İnsan ol insanca kulluğa yakış  
Sevgiyi kalbine ör nakış nakış  
Rabbime açılır eli ömrümün

Vazgeç geç artık şu hayalı hülyadan  
Farkı yoktur bir gecelik rüyadan  
Bir tadımlık bir nefeslik dünyadan  
Birgün uğurlanır salı ömrümün

Şu arz-ın meydanı büyük bir alan  
Gördünmü içinde hiç baki kalan  
Ezeli ebettir hep daim olan  
Dünya ötesidir ili ömrümün

Eceli yokluğa taşırken yine  
Secdemin yönüdür Mekke Medine  
Şükür olsun yaşadığım her güne  
Muhammed Mustafa\*gülü ömrümün

Ey Arş-ın sahibi Nûran Allahım  
Kâinat nizam-ı kuran Allahım  
Kalbimize sevgi ören Allahım  
HÜ deyince çağlar seli ömrümün

Kul Tuncayım budur ahvali halim  
Tefekkür gömerken toprağa ölüm  
Vuslattan ziyâde zikir de dilim  
Her vakit niyazda dili ömrümün

Tuncay Akdeniz

## Ömür boyu bitmez özdeki sevgi

Aşkı sevdiğinle yaşat beraber  
Ömür boyu bitmez özde ki sevgi  
Kırma gönülleri olsun münevver  
Bitmez bir sevdadır nazda ki sevgi

Hayalini gece gündüz kuruyor  
Yar dedikçe dil kalbini yoruyor  
Yokluğunda bir birini arıyor  
Hasretin yaşıdır gözde ki sevgi

Seven sevdiğini sadık bilmeli  
Şirin için Ferhat dağı delmeli  
Biri Leyla biri mecnun olmalı  
Sevdanın sesidir sazda ki sevgi

En büyük aşk kainatın arası  
Göklerde mavisi yerde karası  
Her mevsimin ayrı ayrı sevdası  
İlk bahardan başlar yazda ki sevgi

Birbirine selam alıp verenler  
Gönül dostu olur cümle yarenler  
Muhabbetle aşk sırrına erenler  
Hakikat aşkıdır közde ki sevgi

Kul Tuncay bilinmez belki abdâldır  
Hakka teslim olan biçare kuldur  
Bu bende ki sevda başka bir hâldir  
İlahi bir aşktır hazda ki sevgi

Tuncay Akdeniz

## Ömür dediğin

Ey gönül bu dünya fanidir fani  
Ayı günü yıldır ömür dediğin  
Başına yıkılır demi devran'ı  
Bir nefeslik yeldir ömür dediğin

Yaratılmış kulsun akıl erisin  
Zâhir'de yok olsan ruhu dirisin  
Mutlak hakikatın ebet yeri sin  
Bir seferlik yoldur ömür dediğin

Yaradan var diye sarıl imana  
Çok firavun yenik düştü zamana  
Nuh gibi gemini bağla limana  
Tufanı bir saldır ömür dediğin

Rahmet nimetini yaymış yaradan  
Nice zengin fakir göçtü buradan  
Kim abat olmuş ki puldan paradan  
Ateş ile küldür ömür dediğin

İftira riyadan koru dilini  
Tövbe et dua'ya kaldır elini  
Cahil meclisinden ayır yolunu  
Acı tatlı dildir ömür dediğin

Yunus gibi hakka bağla özünü  
Aşkın ateşiyle yandır közünü  
Her iki cihanda güldür yüzünü  
Ulvi bir hâldir ömür dediğin

Kul Tuncay baktıkça aklım şaşıyor  
İnsanlar toprağa insan taşıyor  
Dalından yapraklar birbir düşüyor  
Açıp solan güldür ömür dediğin

Tuncay Akdeniz

## Önce bir düşün

### ÖNCE BİR DÜŞÜN

Her saki elinden mey'i  
İçmeden önce bir düşün  
Dost bildiğin her kapıyı  
Açmadan önce bir düşün

Çeker perdeyi aradan  
Her şeyi görür yaradan  
Bir beyazı bir karadan  
Seçmeden önce bir düşün

Meyletme fani dünyaya  
Engin ol girme havaya  
Bir yuvadan bir yuvaya  
Uçmadan önce bir düşün

Haya nikabı örtmeli  
Gönülde sevgi artmalı  
Mizani hassas tartmalı  
Ölçmeden önce bir düşün

Can çıkmadan çıkmaz huyu  
Görünmez kazdığı kuyu  
Her dereden akan suyu  
Geçmeden önce bir düşün

Sabırdır her ilmin başı  
Aynadır elinin işi  
Zay etmeden has kumaşı  
Biçmeden önce bir düşün

Kul Tuncay fanisin fani  
Veren birgün alır canı  
Değişmeden sesin tonu  
Göçmeden önce bir düşün

Tuncay Akdeniz



## Önce yurt lazım

Dinimizde var mı hiç ayrı gezmek  
Birlik için vatan lazım yurt lazım  
Yakışır mı ecdat atayı üzme  
Önümüze birer rehber kurt lazım

Türk ten başka kimse derdini bilmez  
Yıkanmış beyinler yaşını silmez  
Seni düşman gören darına gelmez  
Dertlerine derman önce Türk lazım

Yakışmaz şanıma hiç boyun bükme  
Emeksiz kazançtan var olmaz ekmek  
İlkemiz bellidir insanı sevmek  
Kardeş lazım yiğit lazım mert lazım

Ayrımcılık böler ayrı düşürür  
Cehaletin yolu aklın şaşırır  
Çaresizlik dertler taştan aşırır  
Hak hukuk adalet beşli şart lazım

Geçmişe bak biraz derinden düşün  
Şehit mirasıdır toprağın taşın  
Asırlardır düşman bırakmaz peşin  
Bahar için şubat peşi mart lazım

Oğuz boylarından gelen bu millet  
Dokuz asır önce kurulmuş devlet  
T.C.yazılı kimlik Cumhuriyet  
Milli birliğimiz önce fert lazım

Dostluğa barışa sevgimiz vardır  
Bizi bölenlere yerimiz dardır  
Tuncay'ın vatani bayrağı birdir  
Gerekirse vatan için sert lazım

Tuncay Akdeniz

## Ötürü

Hiç bitmedi benim benle uğraşım  
Edebi hayadan ardan ötürü  
Bir türlü beladan kurtulmaz başım  
Berduşluk alemi hırdan ötürü

Bulamadım akıl fikir dengimi  
Uyduramam her ortama rengimi  
İnsan ayırıyor zaten zengini  
Kendini beğenmiş vardan ötürü

Hakim ol diline gelmesin bela  
Cahile nasihat etsen nafile  
Sırrını söyleme böyle gafile  
Dostun düşman olur sırdan ötürü

Mazlumu düşkünü ezen ezene  
Düşman olur doğruları yazana  
Lanet olsun adaletsiz düzene  
Satar şerefini kârdan ötürü

Kimsele farklı değil bakışım  
İnsanca yaşamak dünya görüşüm  
Cahili zanneder hergün sarhoşum  
Edepsiz alemi şerden ötürü

Zalimler meydanda nara atıyor  
Güçlüler güçsüze kafa tutuyor  
Her taşın altında yılan yatıyor  
Kusar zehirini mârdan ötürü

Kul Tuncay ömrünü geçirme boşa  
Sığın yaradana düşme telaşa  
Cehâlet her zaman belâdır başa  
Görmez gerçekleri körden ötürü

Tuncay Akdeniz

## Övünme

Övünme ey insanoğlu  
Başımızda ak bulunur  
Başımız oraya bağlı  
Boynumuzda hak bulunur

Dünyasıdır gece rüya  
Ömür benzer akar suya  
Sana bana aynı yuva  
Kimisinde çok bulunur

Dört mevsim ikisi bahar  
İlki bardır sonu da har  
Yazın yağmur kışında kar  
Arasında fark bulunur

Hasretle yürek dağlanır  
Aşklar sevdaya bağlanır  
Gönül sevgiyle dolanır  
Sellerinde ark bulunur

Kul Tuncay'ın çok günahı  
Yerde kalmaz yetim ahi  
Tahtından indirir şahı  
Tövbesinde terk bulunur

Tuncay Akdeniz

## Övünsün

Yaratandan başka cânân yok bana  
Hakikat sırrına eren övünsün  
Her iki cihanı ibret insana  
Hakk'tan aldığını veren övünsün

İnsan arınmasa nefs'i kirinden  
Kalbi yaralanır güzel yerinden  
Kurtulamaz tamu denen derinden  
Cenneti güzele giren övünsün

Hükmü sultan olsan fani cihanda  
Kârunu'da yere battı bir anda  
Can vefâ arama şöhrette şanda  
O aşkı yüreğe karan övünsün

Hakk kelâm'ı haktır ayeti emir  
Dilerse taşlara bile can verir  
Beşikten mezara kadardır ömür  
Bu dünyada devran süren övünsün

Kul Tuncayım insan olduğun kadar  
Hakkı hakikatı bildiğin kadar  
Şu fani alemde kaldığın kadar  
İnsanlık farkına varan övünsün

Tuncay Akdeniz

## Özüm seni arıyor

Ey canımın canânı, varmadan can berzâha  
Yolum Rabbim deyince izim seni anıyor  
Seven ben sevilen sen, sığınırım dergaha  
Solum Rabbim deyince, özüm seni anıyor

Secdesine eğilen Ademdir benim adım  
Yaradanın aşkına Râhmansın Râhim dedim  
Gül cemâlin içindir bülbül gibi feryadım  
Dilim Rabbim deyince sözüm seni anıyor

İklim iklim yayılır bedenime ağrısı  
Can ruhumu titretir, o aşkımın çağrısı  
Damla damla çağlayıp taşırsam okyanusu  
Selim Rabbim deyince gözüm seni anıyor

Söyleşirken miraçta ismi semâda Ahmed  
O zîşan-ı nuruyla Âlem buldu hidayet  
Çağırırken Hakk dine ol Habibi \*Muhammed\*  
Gülüm Rabbin deyince hazım seni anıyor

Düşünecek sebep yok, nerde olsan o görür  
Aklın yorma öteye o cansıza can verir  
Kul Tuncay kendine gel birgün bitecek ömür  
Hâlim Rabbim deyince közüm seni anıyor

Tuncay Akdeniz

## Özüme sorun

Kurtaramam bu gurbetten başımı  
Çektiğim acıyı özüme sorun  
Yıllarca akıttım boşa yaşımı  
Dökülen selleri gözüme sorun

Yaramı sarmayın koyun kanasın  
Canım acılara nasıl dayansın  
Gurbet ateşinin içinde yansın  
Yanan ateşlerin közüne sorun

Bülbül gibi bende güle muhtacım  
Bir türlü bitmiyor içimde acım  
Kader defterinde birikmiş borcum  
Takdiri ilahı yazıma sorun

Tuncay mekan tutmuş bu gurbet eli  
Sevdikleri için oluyor deli  
Garibin derdini anlatır teli  
Bitmeyen derdimi sazıma sorun

Tuncay Akdeniz

## Özün desin Allah Allah

Ey rahmeti sonsuz Hüda  
Nûr dağından geldi nida  
Güzelin güzeli onda  
Cûzun desin Allah Allah

Hakk aşkıyla kalbin besle  
Sevdanı sevgiyle süsle  
Gülüne bülbülü sesle  
Yazın desin Allah Allah

Açıldı rahmet kapısı  
Giyelim İslam libası  
Çağırır Davud-i sesi  
Sözün desin Allah Allah

Üç aylar tatlı meyvesi  
Derde derman her danesi  
Açılsın gaflet perdesi  
Gözün desin Allah Allah

Allah deyip gözün yaşla  
Secdesine varan başla  
Ezan ile her gün beşle  
Hazın desin Allah Allah

Adil olmalı her işin  
Harama deymesin dışın  
Yoksulu doyursun aşın  
Tuzun desin Allah Allah

Bak noksansız şu düzene  
Sakın düşme hüsnü zana  
Dikkat eyle; Hakk mizâna  
Düzün desin Allah Allah

Ey Muhammedi\*ümmeti  
Müjdedir sana cenneti  
Yakmadan bu emaneti  
Közün desin Allah Allah

Kul Tuncay nefsinle yarış  
Ölmek değildir kurtuluş  
Kabristanlar nakış nakış  
Gizin desin Allah Allah

Tuncay Akdeniz

## Özünü bilmez

Akılsız beyine bağırdı bağır  
Bildiğini okur sözünü bilmez  
Taş bile yerinde dengince ağır  
Ne oldum delisi özünü bilmez

Her kötünün vardır iyi bir yanı  
Sabır etmeyenin sıkılır canı  
Baş yaparsan rota bilmez kaptanı  
Şaşırır yolunu izini bilmez

Dengede tutmasan çoğu ve azı  
Kalabalık yerin çok olur tozu  
Akşamın güneşi eritmez buzu  
Kışın üşümeyen yazını bilmez

Her türlü oyunu, oynar yarışır  
G  
Yel savurur toz buluta karışır  
Taşırır bardağı dozunu bilmez

Sen adam bilirsın gördüğün tipte  
O ise oynuyor her iki ipte  
Herşeyden habersiz sınıyor dipte  
Ateşin külünü közünü bilmez

Tuncay diyor böyle velhasıl zaman  
Rüzgarın önünde durur mu saman  
Gönlünde yok ise inançla iman  
Utanacak yerde yüzünü bilmez

Tuncay Akdeniz



## Peygamber ve nebiler

İlk peygamber adem gelmiş  
Nuru allah'ın aşkına  
İlk annemiz Havva olmuş  
Yarı Allah'ın aşkına

Havva anamızdan doğmuş  
İlk bebek dünyaya gelmiş  
Oğlu Şit peygamber olmuş  
Biri Allah'ın aşkına

Adem dünyasından göçer  
Nuh'a kadar zaman geçer  
İdris nebi hülle biçer  
Piri Allah'ın aşkına

Nuh'un gemi tamam olur  
Her canlıdan bir çift alır  
Tufan için sur vurulur  
Suru Allah'ın aşkına

Nuh'un oğulları kalır  
Ayrı,ayrı kavim olur  
Salih peygamberi gelir  
Sırrı Allah'ın aşkına

Zülkardeyen kalden kavmi  
Halil İbrahim rahmanı  
İsmail'e koç kurbanı  
Varı Allah'ın aşkına

İsak Yakup Yusuf delil  
Sabır ile Eyyübü bil  
Yarasına hekim cibril  
Diri Allah'ın aşkına

Hızır yetişir her yerde  
Musa Tevrat ile turda  
Asasıyla kalmaz darda  
Turu Allah'ın aşkına

Davut Zeburu tanıttı  
Kafirler iftira attı  
Yunusunu balık yuttu  
Toru Allah'ın aşkına

Davut oğlu Süleyman'ı  
Allah yolu onun şanı  
Kuşlar ile konuşanı  
Zarı Allah'ın aşkına

Lokman hekim Danyel yuşa  
Üzeyir Zekerya Yahya

İncil inmiştir İsa'ya  
Soru Allah'ın aşkına

Muhammed ile kuranı  
Gönderdi son peygamberi  
İslam'ın doğmuştur nuru  
Duru Allah'ın aşkına

Ademinden nihayete  
Zaman uzar kıyamete  
Tuncay'ı sesler davete  
Koru Allah'ın aşkına

Ademden Son peygamberimiz Hz Muhammed (A.S) ma kadar peygamber ve nebilerin  
Geliş sırasına göre yazdım Hata ve yanlışlardan dolayı özür dilerim hata varsa lütfen  
İkaz etmenizi rica ediyorum saygılar

Tuncay Akdeniz

## **Rabbim**

El açtık yüce katına  
Eller Rabbim,Rabbim diyor  
Toplandık kubbe altına  
Yollar Rabbim,Rabbim diyor

Kalpleri nuru süslüyor  
Yer gök sesini dinliyor  
Ağaç da yaprak inliyor  
Dallar Rabbim Rabbim diyor

Sayılmaz gökte yıldızı  
Gece ediyor gündüzü  
Çağlatıyor iki gözü  
Seller Rabbim Rabbim diyor

Tuba ağacın adıdır  
Meyvesi cennet tadıdır  
Gülde sevginin dalıdır  
Güller Rabbim Rabbim diyor

Yüce kuran hürmetine  
Uy peygamber sünnetine  
Rahmeti tüm ümmetine  
Diller Rabbim Rabbim diyor

Tabiat başlar niyaza  
Kış mevsimi döner yaza  
Kul Tuncayım uydum farza  
Kullar Rabbim Rabbim diyor

Tuncay Akdeniz

## Ramazan 2

Hakikat çağırır uyandır özü  
Rahmeti alemin nuru ramazan.  
Her iki cihanda güldürür yüzü  
Ukbada söndürür narı ramazan.

Bu mübarek ayın bak ahengine  
Gönüller boyanır gülün rengine  
Rahmetin kokusu iner engine  
Onbir ayın ilk baharı ramazan

Mümine yakışmaz günaha girmek  
Eğer istiyorsan murada ermek  
Dertlilere emdir sadaka vermek  
Müşkülün yoksulun yârı ramazan

Mevlâ kullarına güzel yâr iken  
Borcu eda eyle vaktin var iken  
Güzel amel cana mülkü kâr iken  
El-Vedûd yolunun turu ramazan

Mabetler süslenir kulluk yarışta  
Gönüller güllenir sevgi barışta  
Mağfiret bolları nefisler uğraşta  
Rahmetin ayındır şehri ramazan

Bu ayda açılır Rahmet kapısı  
Yayılır aleme amber kokusu  
Oruçlu ruhların olmaz korkusu  
Cennet bahçesinin bârı ramazan

Hakk çağırdı Resulleri Miraçta  
Cennet müjdeledi geri dönüşte  
Tuncay Tefekkürde dil yakarıştı  
Kadir gecesinin sırrı ramazan

Tuncay Akdeniz

## Rengi Rengine

Ey beni adem-i akıllı insan  
Göz üstünde kaşlar rengi rengine  
Kelâm-ı kitabî hazreti kurân  
Elif diye başlar rengi rengine

Gayb-ı esrarını nihan eyledi  
Arz ile arş'ını cihan eyledi  
Ademi topraktan insan eyledi  
Kul cenneti düşler rengi rengine

Ervâh-ı ezelden yazılır kader  
Hakkı bilen hakkın izin gider  
İlahî kudreti tecelli eder  
Ezel ebet işler rengi rengine

İnsan akli ermez bunu yapmaya  
Güneşinden ziya verir dünya ya  
Gündüzden geceye yıldızdan aya  
Bak âlemde eşler rengi rengine

Esrarı çözülmaz sırdır kâinat  
Zahirden görünür âlemi sıfat  
Hava toprak su ayrı bir sanat  
İçindeki taşlar rengi rengine

Kudretten renk alır kara toprağı  
Doğasını süsler bahçesi bağı  
Al yeşil giyinir dalı yaprağı  
Yaz baharı kışlar rengi rengine

Kul Tuncay hayatı harcama boşa  
İnançlı imanlı insanca yaşa  
Mevsîmî baharı dönmeden kışa  
zaman vakit beşler rengi rengine

Tuncay Akdeniz

## **Sabır ve Sadakat**

Aşk için canını nâra  
Atmak için yürek lazım  
Bülbül gibi gül-i zara  
Ötmek için yürek lazım

Aklı ermişse kemâle  
Yürü kulum der hak yola  
Varlık maddesini pula  
Satmak için yürek lazım

Hakikat yolunda yürü  
Ol sabır sadakat eri  
Bir akçeye binbir sürü  
Gütmek için yürek lazım

Kimseye olmadan dargın  
İsyansız çileyi yorgun  
Terini emeğe her gün  
Katmak için yürek lazım

Nefes alıp vermek başka  
Aşk sırrına ermek başka  
Kalbe sevgi örmek başka  
Tatmak için yürek lazım

Kurutma gönül bağı  
Dosttan kesme ayağını  
Her gecenin şafağını  
Yırtmak için yürek lazım

Tuncay yürü doğru râh'a  
Seni çıkarır felâha  
Yunus gibi ol dergâha  
Gitmek için yürek lazım

Tuncay Akdeniz

## Sarıkamış şehitleri 22 Aralık 1914

SARIKAMIŞ ŞEHİTLERİ:  
(22 Aralık 1914)

Bir vatan uğruna doksan bin şehit  
Kars Sarıkamışta vatan diyordu  
Afeti tufanı yaşarken yiğit  
O zemheri kışta vatan diyordu

Yüce ismi bir dağ Allahu ekber  
Mehmetçik cephede çaresiz bekler  
O an inliyordu yer ile gökler  
Umutsuz bakışta vatan diyordu

Ölüm çığlıkları çıktı semâ'ya  
Can kurban ettiler milli davaya  
Kurtlar kuşlar bile durdu dua'ya  
Her hakka varışta vatan diyordu

Varmıdır bir yiğit bu kadar cesur  
Ne korku ne düşman etmedi tesir  
Kahramanca hakka oldular esir  
Canlar haykırıpta vatan diyordu

Tipi kar boranlı o soğuk günler  
Rüzgarın sesinden dağları inler  
Bu aşkın sırrını bilenler anlar  
Diller yakarıpta vatan diyordu

Kahraman yürekli mehmetçik yiğit  
Kurşunsuz yarasız düşmüştü şehit  
Donmuş bedenlerde bitmemiş ümit  
Her sonsuz gülüşte vatan diyordu

Bahtsız coğrafyanın acı tufanı  
Savaşmadan yendi doksanbin canı  
Ruhları şad olsun cennet mekanı  
Melekler alkışta vatan diyordu

Tevhidi toprağa canla yazanlar  
Bayrağınız inmez susmaz ezânlar  
Tuncay gibi destan yazan ozanlar  
Her dökülen yaşta vatan diyordu

Tuncay Akdeniz

## **Sayısı birdir**

Hesabını yapsan sonuç çıkmıyor  
Toplasan çıkarsan hepsi birdir  
Varlığına senin rakam yetmiyor  
Bu mülkün temeli yapısı birdir

Bir kubbe içinde bellisiz yönler  
Ay güneş yıldızı içini süsler  
Dünyasında belli gece gündüzler  
Mimari ustası tapusu birdir

Çekirdek topraktan suyunu alır  
Kök salar dal verir bir fidan olur  
Bir?  
Sayısı bilinmez çatısı birdir

Tuncay diyor dünya fanidir boştur  
Aklını sırrına yormak zor iştir  
İki yol arası göz ile kaştır  
Gireceğin yerin kapısı birdir

Tuncay Akdeniz



## Seferi Tarik

Nuh gemi saldı derya'ya  
Ey kul kendine yol ara  
Aç yüreğin bu manâ'ya  
Tufanı değil mâcera

Yol inanmak yol itikat  
Her hicretin sonu vuslat  
Yeniden başlar bir hayat  
En son durakmış mâverâ

Hakka kavuşmaktır zikir  
Eyyüp'deki sabır şükür  
Rabbine eyle tefekkür  
Ulaştıran var Didarâ

Kavuşmaz maşrıkla mağrip  
Dertliler çileye talip  
Kader tuzak yollar garip  
Yusufu sürdü Mısırâ

Kutlu sevda gelir dile  
Mecnunu salan var çöle  
Leylâ için çeker çile  
Ateşsiz yanar mı çıra

Açmadan sevgi gülleri  
Rûzgar kırıyor dalları  
Şafakta doğan kulları  
Ecel yoklar ara sıra

Kul Tuncay'daki bu efkâr  
Hem gizlidir hem aşıkâr  
Solumda bir ateş yanar  
Sönmez kavuşmadan yâre

Tuncay Akdeniz

## **Sel oluruz birlik ile**

Damla damla birikince  
Göl oluruz birlik ile  
Açılırız gonca gonca  
Gül oluruz birlik ile

Göğsünde iman kuvveti  
Hakça korur emaneti  
Coşunca Turan hasreti  
Sel oluruz birlik ile

Çıkarız altay dağına  
Çağ açarız biz çağına  
Türk'ün sönmez ocağına  
Kül oluruz birlik ile

Türk dönermi hiç sözünden  
Tanır düşmanı gözünden  
Gider Atatürk izinden  
Yol oluruz birlik ile

Türk'ün kalesi yıkılmaz  
Damardan kanı çekilmez  
Yiğit bileği bükülmez  
Kol oluruz birlik ile

Vatan için er oluruz  
Şehitliği hakk biliriz  
Ölür ölür diriliriz  
Al oluruz birlik ile

Türkistanın lehçesine  
Öz türkçenin türkçesine  
Ozanların gür sesine  
Dil oluruz birlik ile

Kul Tuncayım önce vatan  
Çanakkaleyi unutan  
Yazarız yeniden destan  
Hâl oluruz birlik ile

Tuncay Akdeniz

## Selam olsun

Aşkıyla düştüm,sevdaya,  
Nuranlara,selam olsun.  
Yunuslar ağlar; Mevlâya,  
Erenlere,selam olsun...

Çağlarken; Rahmet selimiz,  
Şükür doluyor gölümüz.  
Açarken sevgi gülümüz,  
Derenlere selam olsun...

Hakka bağlarsan özünü,  
Yaşamasın gam hüznü.  
Ecdat; Atanın izini,  
Sürenlere selam olsun...

İbrettir,cümle alemi,  
Oku öğren; Hakk kelâmi.  
Ellere ilim kalemi,  
Verenlere selam olsun...

Katma ak ile karayı,  
Ölümden düşün orayı.  
Hele kanayan yarayı,  
Saranlara selam olsun...

Kapama gönül yolunu,  
Düşenin tutun elini.  
Yetim garibin halini,  
Soranlara selam olsun...

Yüzlere sahte güleni,  
Şeytanlıkta çok bileni.  
Vatana hain olanı,  
Yerenlere selam olsun...

Ana baba kardeş bacı,  
Sevgisi başımın tacı.  
Dostluk dar günün ilacı,  
Yarenlere selam olsun..

Tuncay şaşma doğru yolu,  
Tüm insanlar Allah kulu.  
Biz diye zengin yoksulu,  
Görenlere selam olsun...

Tuncay Akdeniz

## **Seli gibi**

Gönül çağlamış akıyor  
Kar suları seli gibi  
Aşk ateşi can yakıyor  
Mecnunların gölü gibi

Yoramadım rüyasını  
Kim yaşamış dünyasını  
Aşk yakarsa lambasını  
Alev uzar dili gibi

Yandırır ateşe köze  
İnandırır tatlı söze  
Engel çıkar önümüze  
Sarp geçidin yolu gibi

Haktan ara kısmetini  
Ferhat sevmiştı şirini  
Aslı yaktı keremini  
Savrulursun külü gibi

Tuncay in var inandığı  
Açılmaz gönül sandığı  
Olursan dalın konuğu  
Sevilirsin gülü gibi

Tuncay Akdeniz

## Sen nasıl dünyasın

Bizimle oynarsın her türlü oyun  
Sen nasıl dünyasın nasıl zamansın  
Var olduktan beri değişmez huyun  
Sen nasıl dünyasın nasıl zamansın

Ömür bitirirsin dönen çarkında  
Ettin eğlencelik oyun parkında  
Gülen ağlayanın değil farkında  
Sen nasıl dünyasın nasıl zamansın

Büyükler saygısız küçük sevgisiz  
Unutmuş gülmeyi bendeki bu yüz  
Hayale bakıyor bizdeki o göz  
Sen nasılsın dünyasın nasıl zamansın

Gezdirdin peşinden yoldan yollara  
Dalımızda diken oldun güllere  
Sevdayı sır ettin saldın çöllere  
Sen nasıl dünyasın nasıl zamansın

Bahar yaşamadan kış ettin yazı  
Sen ayırdın benden sevdiğim kızı  
Mutluluk yerine hep acı sızı  
Sen nasıl dünyasın nasıl zamansın

Gezdirdin gurbette sen diyar,diyar  
Garibi ezdirdin zalim bahtiyar  
Sonunda toprağı ettin bize yar  
Sen nasılsın dünyasın nasıl zamansın

Kul Tuncay'da sana çok sitem etti  
Nice insanların gülmeden gitti  
Çilen çeke,çeke hayatım bitti  
Sen nasıl dünyasın nasıl zamansın

Tuncay Akdeniz

## **Sen olmadan**

Hangi başda bir gl görsem  
Girilmiyor sen olmadan  
Koparıp elime alsam  
Verilmiyor sen olmadan

Beyazlardan beyaz aksın  
Yıldız gibi çok parlaksın  
Sensiz geceler ne yapsın  
Çekilmiyor sen olmadan

Olmuşum aşkın delisi  
Ben mecnun sende leylası  
Kalbimdeki aşk çivisi  
Söklmyor sen olmadan

Tuncay deli divaneyim  
Yıkık dökük viraneyim  
Hayatı nasıl seveyim  
Sevilmiyor sen olmadan

Tuncay Akdeniz

## **Sen sıradasın**

Dünya nöbetini biz devir aldık  
Her kes nöbet tuttu sen sıradasın  
Ölüm yokmuş gibi hep baki sandık  
Yolun sonu bitti sen sıradasın

Süsüne aldanıp tozar gezersin  
Nakkaş gibi bu dünyanı bezersin  
Bir gün birisine mezar kazarsın  
Onu toprak yuttu sen sıradasın

Kanunu böyledir ezelden beri  
Geçen günü kimse alamaz geri  
Başımızda dönen ecel çemberi  
Nice ocak yıktı sen sıradasın

Kimseye mülk olmaz fani burası  
Tuncay'ında ölmüş ana babası  
Bana da gelecek bir gün sırası  
Ölen öldü gitti sen sıradasın

Tuncay Akdeniz

## **Senden sonra**

Senin için yandı tutuğu gönlüm  
Senden sonra bana gül haram olur  
Seni benden ancak ayırır ölüm  
Senden sonra bana el haram olur

Sabah yeli gibi esersin serin  
Gönlümün içinde bir başka yerin  
Gecem sabah olmaz var mı haberin  
Senden sonra bana kol haram olur

Günüme ay kattın yıl verdin bana  
Çiçekten balını yığdın kovana  
Zehir koysan tatlı olur sofrana  
Senden sonra bana bal haram olur

Kul Tuncay'a oldun sen gündüz gece  
Yar yari sevmese aşk olmaz bence  
Ölüm ayırım yapmaz yaşlıya gence  
Senden sonra bana al haram olur

Tuncay Akdeniz



## **Seni senden iyi göreni güzel**

Hayat bir sınavdır sarıl Allaha  
Seni senden iyi göreni güzel  
Akşamın gecesi çıkmaz sabaha  
Hakikat sırrına ereni güzel

Hakikatsız hayat beyhuda çaba  
Dökülen su dolmaz geri bir kaba  
Emiri hükmünce çeker hesaba  
Haklının hakkını soranı güzel

Zaman üstü onun sonsuz ziyası  
Her sabahın hikmet dolu gayesi  
Aşk uğruna yanar seven sinesi  
Ahu göz bakışlı cereni güzel

Dünya baki değil sağ olan cana  
Yaratılmış her can döner rahmana  
Dökülünce mahşer günü meydana  
Firdevsi cenneti iremi güzel

Çiçeğin özüdür arının balı  
Dikenin var diye incitme gülü  
Hicretine giden zorludur yolu  
Ol Yüce divana varanı güzel

Tuncay kulluğumdan eylemem tasa  
Gelen gider hakka böyledir yasa  
Şu ömür dediğin üç günden kısa  
O canı Canâna vereni güzel

Tuncay Akdeniz

## Seni Seni

Seviyorum ayrılamam eşimden  
Koklarım severim gül seni, seni  
Allah ayırmasın seni başımdan  
Kalbimde saklarım bil seni, seni

Gönlümde yaşayan ulu çınarsın  
Açar kollarını beni sararsın  
Bağımda gül gibi açar kokarsın  
İncitmez dalımda yel seni, seni

Yar eyledim seni köyümün kızı  
Gönlümün sultanı sabah yıldızı  
Yaratan ayırmaz inşallah bizi  
Böyle anlatıyor dil seni, seni

Tuncay'dan hatıra kalsın bu anı  
Bir gün ömrümüzün gelecek sonu  
Hangimiz kalırsa okusun bunu  
Kalbimde saklarım bil seni, seni

.....Kaş altında gözümsün  
.....Hayat boyu ömürsün  
.....Sen kalbime girmişsin  
.....Kalbim nasıl unutsun

Tuncay Akdeniz

## Senin Elinde

Ya yüzümü güldür ya öldür bitir  
Bu aşkın fermanı senin elinde  
Yaralı gönlüme sormamış hatır  
Bu aşkın dermanı senin elinde

Aşık oldum bağındaki gülüne  
Sevdan ile düştüm susuz çölüne  
Can adadım al bıçağı eline  
Bu aşkın kurbanı senin elinde

Bülbül figan eder aşkın bağında  
Talan var dediler yar otağında  
Kerem gibi yandım aşk ocağında  
Bu aşkın dumanı senin elinde

Tuncayım düşmüşüm kader ağına  
Bir haber gönderdim yar konağına  
Dedim güllerimi diksin bağına  
Bu aşkın fidanı senin elinde

(12.11.2004)

Tuncay Akdeniz

## Senin için

Gemisiz derya geçilmez  
Bende geçtim senin için  
Öldürür zehir içilmez  
Bende içtim senin için

Elledin yaramı deştin  
Ne dedim de eli seçtin  
Bilmeden ateşe düştüm  
Bende piştım senin için

Garibe mekan sorulmaz  
Akımadan sular durulmaz  
Sevgisiz yuva kurulmaz  
Bende göçtüm senin için

Tuncay kalmış el amana  
Çok yalvardım yaradan a  
Derman için geldim sana  
Derde düştüm senin için

Tuncay Akdeniz

## **Senin senin**

Emirsiz eser mi rüzgarın yelin  
Gönüllere esen yel senin,senin  
Alemlere rahmet yağmurun selin  
Denizler ırmaklar sel senin,senin

Cebrail getirdi haktan selamı  
Hırasında okutturdu kelamı  
Rahmeti kapladı cihan alemini  
Hakikat a giden yol senin,senin

Yaratmış aleme gece gündüzü  
Göklerde sayısız parlak yıldızı  
Güneşsiz canlının güler mi yüzü  
Hakka şükür eden kul senin,senin

Tuncay diyor Allah her şeyi sever  
Bütün mahlukatı hep ona döner  
Kainatın sonsuz güneşi fener  
Gecesi gündüzü yıl senin,senin

Tuncay Akdeniz

## Senmisin

Hasret bitmez gelmedin,gözüm kaldı yolunda  
Ayrılık haberini,salan canan senmisin  
Bahar gelmiş gül açmaz,bülbül bekler dalında  
Ahu zar feryat eden,güle figan senmisin

Dalgalarla boğuşan,ummandaki bu gemi  
Vuslatına yol almış,hasret yakar sinemi  
Ateş düşer yüreğe,yakar seven ademi  
Keremin ateşiyle birtek yanan senmisin

Bekleyişim faydasız,hasret kalbi yoruyor  
Hoyrat düşmüş bağıma,kalan dalı kırıyor  
Kaderine esir olmuş,gönül sevgi arıyor  
Bu aşkın badesini,içip kanan senmisin

Arıyorum seveni,yardan özge kimim var,  
Tez getirir ölümümü,ömür denen bu rüzgar,  
Vay bestesi çalıyor,avazına son bahar  
Bu hicrâna yüreği,birtek banan senmisin

Kul Tuncayım gurbeti,bu ömrümü tüketti  
Gecelerin çilesi,gündüzümü zay etti  
Daha doğmam sabaha,o güneşi kaybetti  
Ayrılığı zor bilmek.birtek sanan senmisin

Tuncay Akdeniz

## Sev beni

Sev beni  
Aşkın gözü kördür görmez önünü  
Gören gözle göreceksen sev beni  
Esen yeller değiştirir yönünü  
Doğru yöne eseceksen sev beni

Seven razı olmaz ayrı düşmeye  
Aşk dediğin benzer akan çeşmeye  
Her ummanda geçit olmaz geçmeye  
Deryalardan geçeceksen sev beni

Aşkın günahı yok olmaz tövbekâr  
Dört mevsim içinde ikisi bahar  
Bülbül gülü için eder ahuzar  
Her mevsimde açacaksan sev beni

Yaratanın tutmak haktır emrini  
Yürekte saklarsan aşkın yerini  
Bu gün değil yarın için ömrünü  
Aşk uğruna vereceksen sev beni

Değeri çok bize o giden dünün  
Dünyayı kaplasa servetin ünün  
Aşk üstüne eğer içmişsen yemin  
Sevdasını çekeceksen sev beni

İhanettir aşkın belini büken  
Gülünü sevene batarmı diken  
Tuncay diyor bize ölüm var iken  
Ömür boyu seveceksen sev beni

10.01.2003

Tuncay Akdeniz

## Sevda değilmi

Akıl ermez aşk işine  
Yazdıran sevda değil mi  
Mecnunu Leyla peşine  
Gezdiren sevda değil mi

Bülbül hasret olmuş güle  
Kavuşamaz çeker çile  
Göz yaşları döner sele  
Süzdüren sevda değil mi

Gönlünde sevda yarası  
Vuslatın uzun arası  
Tutuşur canın ortası  
Közdüren sevda değil mi?

Sevenler arar yarını  
Nebatlar verir barını  
Arzu kanber mezarını  
Kazdıran sevda değilmi?

Ferhat gibi aşıkları  
Ayrı düşmüştü yolları  
Şirin için o dağları  
Bezdiren sevda değil mi

Tuncay sevdalı ezelden  
Anlamaz çirkin güzelden  
Dal ayrı kalır gazelden  
Üzdüren sevda değil mi

Tuncay Akdeniz



### Sevdiğim.....3

Derdimi dökmeye geldim beyana  
Gönlümü bağladım bire sevdiğim  
Bende düştüm bülbül gibi figana  
Hasretin düşürdü zara sevdiğim

Hicrâna düşürme zar eder dilim  
Dökülmüş hazanı kurumuş dalım  
Erişsin baharın açılsın gülüm  
Mevlâm yuvamızı kura sevdiğim

Aşık derler kerem gibi ölene  
Can kurban ederim halden bilene  
Takdirden kaçılmaz başa gelene  
Çektirme seveni dara sevdiğim

Sensiz bana oldu yaşamak haram  
Her gün yüreğimde kanıyor yaram  
Zaten kader ile açıktır aram  
Yazdırma yazımı kara sevdiğim

Aşkın sevdalara beni gark eder  
Gönlüm sevgin ile gamı terk eder  
Ne hicrânı nede derdi fark eder  
Ellerin yaramı,sara sevdiğim

Ömür boyu seni düşündüm durdum  
Gecede gündüzde hayalin kurdum  
O sevgi mührünü kalbime vurdum  
Yakma yüreğimi nara sevdiğim

Kul Tuncayım beşer ademdir özüm  
Tebessüm etmesen gülmez kalp yüzüm  
Ya Rabbim deyinçe çağlar bu gözüm  
Hasret koyma beni tura sevdiğim

Tuncay Akdeniz

## Sevdiğim.....4

Ey aşkına aşık olduğum canân  
Salma beni gam efkâra sevdiğim  
Sevda ateşidir solumda yanan  
Kerem gibi yakma nara sevdiğim

Seven sevdiğini nasıl unutsun  
Aldığım her nefes cana umutsun  
Yerde toprağımsın gökte bulutsun  
Hasret koyma yaz bahara sevdiğim

Rüzgar sedasında geliyor çağrı  
Hergün koşuyorum meçhule doğru  
Sinemde sızlıyor dinmeyen ağrı  
Yürekte kanıyor yara sevdiğim

Ne günlerim belli ne hafta ayım  
Hasretinle hergün kara yastayım  
Aşk derdine düşmüş ağır hastayım  
Bülbül gibi düştüm zara sevdiğim

Kul Tuncayım bilemedim sevmeyi  
Sensiz viran olmuş gönlümün evi  
Tek dileğim yâr koynunda ölmeyi  
Umut kalmış bir mezara sevdiğim

Tuncay Akdeniz

### Sevdiğim.3

Mecnun gibi saldın yâr beni çöle  
Hasretinle sel olurum sevdiğim  
Uğruna ummanlar geçilir bile  
Deryalara sal olurum sevdiğim

O hilâl kaşların ahu gözlerin  
Aklımı başımdan aldı sözlerin  
Yüreğimde sönmez yakan közlerin  
Yanar yanar kül olurum sevdiğim

Sam gibi esiyor başıma hüzün  
Bağrımda inliyor dinmeyen sızın  
Her ne yana baksam görünür izin  
Ayağına yol olurum sevdiğim

Her türlü acıya dayanır bağrım  
Feryadım figanım güledir çağrım  
Toprağın bağrında diner bu ağrım  
Ömür biter lâl olurum sevdiğim

Uzaklardan bakma ellerin uzat  
Kader defterime alda bir göz at  
Şu mahkum gönlümü eylesen azat  
Dergahına kul olurum sevdiğim

Kul Tuncay aşığım duysun alemi  
Aşk yazsam yetmez kağıt kalemi  
Konuştursan perde perde telimi  
Mizrabına el olurum sevdiğim

Tuncay Akdeniz

## Sevdiğime sitem

Sabah yeli gibi serinden esen  
Estin acı,acı yoldurdun beni  
Fistanına olsam al güllü desen  
Giymeden üstüne soldurdun beni

Can oy can oy.....  
Sende benim gibi solasın yar oy

Kalbimden silinmez sevdanın izi  
Dertli aşıkların güler mi yüzü  
Ben sensiz neyleyim kemanı sazı  
Ayarsız düzensiz çaldırdın beni

Gönlüm söz dinlemez aşkına yandım  
Aşkın pınarından bir yudum kandım  
Derdimin devası ilacı sandım  
İçirdin zehirsiz öldürdün beni

Tuncayım derdimi üst üste dizdim  
Kırk beş yıldır aynı derdi nen gezdim  
Aşkını kalbimin içine yazdım  
Gönül defterinden sildirdin beni

Tuncay Akdeniz

## Sevene kadar

Vurmuşsun kalbime aşkın okunu  
Çıkarmam aşkımız sürene kadar  
Kapatsan yüzüme gönül kapını  
Beklerim önünde vurana kadar

Aşkın kitabını yazsam okunmaz  
Seven gönül cefasından yakınmaz  
Kerem olan ateşlerden sakınmaz  
Beklerim karşılık verene kadar

Yakar yüreğimi sevdanın koru  
Söndürmeye yetmez dağların karı  
Döşmüşüm sevdana yandırma barı  
Gönül muradına erene kadar

Tuncayım yürekte dinmiyor sızı  
Kalbimden silinmez o aşkın izi  
Kerem ateşiyle yaksan özü  
Öldürsende ölmem görene kadar

23.01.1996

Tuncay Akdeniz

## Sevenlerin

Sevda ateşinin külü keremde  
Savurur külünü har sevenlerin  
İlacı yok derler hasta veremde  
Yüregine yetmez kar sevenlerin

Sevenler düşermiş dermansız derde  
Aslı kerem mecnun Leylası nerde  
Aşkı seven çekmez araya perde  
Etme dünyasını dar sevenlerin

Hayat yaşanır mı aşksız sevdasız  
Geceler yar bekler gözler uykusuz  
Aşkı ilan etmiş gönül korkusuz  
Fermanı elinde var sevenlerin

Aşka hayat verir sevda pınarı  
Gönül bir çiçektir sevende arı  
Bülbüller gül için bekler baharı  
Açılır dalında bar sevenlerin

Verdim ikrarımı sevmek kararım  
Sevdam bir ummandır yoktur kenarım  
Tuncayım derdime derman ararım  
Sarar yarasını yar sevenlerin

Tuncay Akdeniz

## Sevgi

### SEVGİ

Gönülden silinmez sevginin izi  
Yüzümü güldüren sevgidir sevgi  
Ayırma yaradan sevgiden bizi  
İnsanı sevdiren sevgidir sevgi

Sevgi bir çiçektir sevende dalı  
Seven çiçeğinden yaparmış balı  
Tabiat giyinmiş yeşili alı  
Rengini verdiren sevgidir sevgi

Gönülden severim gerçek seveni  
Gülü seven ayırmaz ki diken  
Ferhat'a sorun sevda çeken  
Dağları deldiren sevgidir sevgi

Tuncayım bu ömrüm birgün bitecek  
Dünyası fani ahreti gerçek  
Ölürsem kabrime getirme çiçek  
Keremi öldüren sevgidir sevgi

14.02.2004

Tuncay Akdeniz

## **Sevimsiz kul ettin beni**

Kader çok katı yüreğin  
Sevimsiz kul ettin beni  
Bükülmez senin bileğin  
Değersiz pul ettin beni

Rüzgarın acı esiyor  
Yaprak dallara küsüyor  
Günlerin ağır basıyor  
Aylara yıl ettin beni

Hasta ettin yataktayım  
Ne gezer ne ayaktayım  
Ocağında yanmaktayım  
Közüne kül ettin beni

Her geleni yedin nice  
Tuncay'a sıra gelince  
İplik gibi büktün ince  
İğneye tel ettin beni

Tuncay Akdeniz



## Sevindin mi

Bülbül dalını sevmedi  
Gül üzüldü sevindin mi  
Elin elime değmedi  
Bel üzüldü sevindin mi

Kader ile ben dargınım  
Bilirsin sana vurgunum  
Peşinde gezdim yorgunum  
Yol üzüldü sevindin mi

Bulut gibi göğ'e çıktın  
Üzerime şimşek çaktın  
Çağlayıp bendimi yıktın  
Sel üzüldü sevindin mi

Tuncay'ın bu bahtı kara  
Hasret koydun bayramlara  
Aşkımı yazdım kumlara  
Çöl üzüldü sevindin mi

Tuncay Akdeniz

## Sevki Sevilesin İnsanlık Olsun

Mevki de makam da dönse'de çarkı  
Var mı kulun kuldun üstünlük farkı  
Ne olursa olsun inancı ırkı  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Göründüğün gibi özün bir olsun

İnsana düşmandır nefis ile kibir  
Acizliği bilmek en büyük zikir  
Yaratılmış canı görmeyin hakir  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Dün ile bugün sözün bir olsun

İnsanın gönlünde aşktır manevi  
Ayırma seveni kutsaldır sevi  
Gönül dergahımız Allah'ın evi  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Sevgi barış dostluk izin bir olsun

Hoşgörüyle sevgi solmaz gülümüz  
Güzelliğe beste yapar dilimiz  
Yunusu Mevlana irşat yolumuz  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Hakkın dergahında közün bir olsun

Ebedi değiliz fani bu diyar  
Var mıdır? dünyada mesut bahtiyar  
Bugün gençsin yarın eder ihtiyar  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Her iki cihanda yüzün bir dolsun

Sığın yaradana kul desin Rabbim  
Muhammedi ümmet gül desin Rabbim  
Secdesine eğil dil desin Rabbim  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Ezelden ebede haz'ın bir olsun

Ehli mahir olsan fende bilimde  
Sevgi barış vardır gerçek ilimde  
Kul Tuncayım yürü hakkın yolunda  
...Sev ki sevilesin insanlık olsun  
...Hakikat yolunda düzün bir olsun

Tuncay Akdeniz

## Sitem

### SİTEM

Karanlık gecenin sandım gündüzü  
Sabah güneşinin eşi sen,misin  
Kuyumcu dükkânı sarrafın kızı  
Pırlanta yüzüğün taşı sen,misin

Seversen eritir toprağı taşı  
Bulut aşka gelir döker göz yaşı  
Masal değil gerçek bu hakkın işi  
Yükseklerde huma kuşu sen,misin

Koy diyorsun sevda aşkına yansın  
Bülbül dile geldi bahar uyansın  
Ağustos ayında sisli dumansın  
Yoksa zemherinin kışı sen,misin

Kestin selamını sonsuz vadesiz  
Son kararın bu'mu olasin mutsuz  
İnsafın kurusun huysuz vicdansız  
İnsanlardan üstün kişi sen,misin

Tuncay diyor seven gönülden sever  
Kerem aslısına can feda eder  
Hicran gözyaşları mermeri deler  
Güzeller güzeli başı sen,misin

Tuncay Akdeniz

## Siyaset

Yamanın üstüne tutar mı yama  
Deliğin üstünü deldi siyaset  
Geliri bağlamış vergiye zam a  
Kremalı kaymak oldu siyaset

İşçi memur sokaklarda yürüyor  
Emekli köylüsü esnaf eriyor  
Siyasiler dalga geçip gülüyor  
Bunları kafadan sildi siyaset

Amerikan ile ırak kavgalı  
Türk askeri vatanında olmalı  
Siyasiler çözüm yolu bulmalı  
Kredi sözünü aldı siyaset

Bazı siyasının gülüyor yüzü  
Kancayı atanın kalıyor izi  
Gelir kaynakları orman arazi  
Geçimin yolunu buldu siyaset

Oy zamanı vatandaştan sayıldım  
İş kurarken kapılardan koyuldum  
Emekliyim kuyruklarda bayıldım  
Cenaze namazı kıldı siyaset

Vardır bu milletin şerefi şanı  
Ölünceye kadar korur vatani  
Tuncay in damarda kalmadı kanı  
Garibin üstüne daldı siyaset

Tuncay Akdeniz

## Somada

Yine elem oldu kömür karası  
Neden önlem almıyoruz somada  
Türkiyeyi yasa boğdu acısı  
Yürekləri dağlıyoruz somada

Maden esir almış ova dağları  
Öldürüyor diri diri saçları  
İsli kömür kurutuyor bağları  
Açılmadan soluyoruz somada

Yürekləri göz yaşları yorarken  
O civan canları toprak sararken  
Genç ihtiyar sevdiğini ararken  
Çoluk çocuk meliyoruz somada

Emekçi verirken yaşam savaşı  
Yuvaları yaktı ölüm ateşi  
Kimisinin daha onbeşti yaşı  
Ağıt yakıp inliyoruz somada

Sabah işe giden dönmedi geri  
Daha kurumamış yüzünün teri  
Duyanlar yıkıldı acı haberi  
Feryat figan ağlıyoruz somada

Kesildi takatlar tutmuyor dizler  
Dinmiyor acılar yürekler sızlar  
Düğünü görmeden gelinlik kızlar  
Bağrımızı deliyoruz somada

Gerçeği görüyor bakan gözümüz  
Hergün vuruluyor içten özümüz  
Mevkiye makama geçmez sözümüz  
Kader deyip ölüyoruz somada

Acı büyük bayrak indi yarıya  
Hiç zevâl gelmesin daha somaya  
Çareler aransın kanan yaraya  
Neden sessiz kalıyoruz somada

Derdimize yetmez kalem kağıtlar  
Analar yakmasın daha ağıtlar  
Ruhunuz şad olsun işçi şehitler  
Size rahmet diliyoruz somada

Kul Tuncay acıyı yaşayan anlar  
Dilerim yanmasın bir daha canlar  
Duysun sesimizi duymaz insanlar  
Milli birlik oluyoruz somada

Tuncay Akdeniz

## **Sonsuz sanma sonu var**

Şonsuz sanma sonu var,bir gün bu ömür biter,  
Üç günlük dünyasında,kim yaşar bu hayatı.  
Var olan aleminde,ibretler bize yeter,  
Yapılacak iş değil,kim yapar bu sanatı.

Alemine ervahtan,rahmi ma-derden geldim,  
Kün mülkünü yarattı,çünkü o demde oldum.  
İbrahimin narından,o an kıvılcım aldım,  
Süleyman'a kalmayan,kim sürer saltanatı.

Ey beşer aklın yorma,boş işlerin boşuna,  
Bak ela göz üstünde,o gözlerin kaşına  
Sev seni sevmeyeni,gider onun hoşuna  
Varsın kullar bilmesin,elindedir ruhsatı.

Leylâ olsun yoldaşın,mecnuna yeter çöller,  
Yüzmeyi bilmeyene,derin olur bu göller.  
Sevgi eksen taşına,kışın gül açar dallar,  
Bilirsin sınırsızdır,Yüce Rabbin rahmeti.

Hece,hece okunur Allah ismi her yerde  
Yedi kattır makamı,arası perde,perde  
Tuncayım aklım almaz,kudreti gücü nerde  
Aç gözün nazar eyle,direksizdir kainatı..

Tuncay Akdeniz

## Sor

Bana çileni çektirdin  
İnanmasan yıllara sor  
Gözden yaşımı döktürdün  
İnanmasan sellere sor

Mecnun gibi deli oldum  
Ferhat gibi dağı deldim  
Kerem gibi yanıp öldüm  
İnanmasan küllere sor

Yaratandan yoktur üstün  
Bağımda dalımı kestir  
Poyraz gibi yaman estin  
İnanmasan yellere sor

Tuncayım gurbeti seçtim  
Acı çekip zehir içtim  
Sevdiğimden ayrı düştüm  
İnanmasan yollara sor

Tuncay Akdeniz

## Sordum Dünyayı

Kaşımın altında,gözler yan yana,  
Düşündüm dünyadan,ne kalır bana.  
Hayat dersi verir,dünya insana.  
.....Neyi var neyi yok,sordum dünyayı,  
.....Bükülmez dediler,çeliktir yayı

Şu gören gözlerin,seyrine bakar,  
Arının balından,bir ibret çıkar.  
Sular bile kendi,yönünce akar.  
.....Neyi var neyi yok,sordum dünyayı,  
.....Bin bir deresinden akıyor suyu.

Bu gidişat beni,bir gün yoracak,  
Var mı dünyasında,baki kalacak  
Her gün söndürüyor nice bin ocak  
.....Neyi var neyi yok,sordum dünyayı,  
.....Kanunu değişmez böyledir huyu.

Ne kadar yaşasam,bükülür belim,  
Bir gün solacaktır,dalında gülüm.  
Her canlının sonu,biliriz ölüm.  
.....Neyi var neyi yok,sordum dünyayı,  
.....Bir avuç topraktır o gözün payı.

Kul Tuncayım başım,kar ile duman,  
Kendine güvenme,el senden yaman.  
Kimseye kalmıyor devrân-ı zaman.  
.....Neyi var neyi yok,sordum dünyayı,  
.....Üstü açık dibi derin bir kuyu

Tuncay Akdeniz



## **Sorma baba sorma**

Sorma baba sorma zamanı bana  
Yiğitlik kalmadı eri çekilmiş  
Anlaşılan kaldık ahır zamana  
Edebi kalmamış arı çekilmiş

Bozulmuş yaylanın suyu havası  
Koyunsuz kuzusuz dağı ovası  
Yıkılmış çoğunun baba yuvası  
Yüzlerden emeğin teri çekilmiş

Naylondan yapılmış kokar mı gülü  
Dala hasret kalmış kuşu bülbülü  
Ormanın yerinde yangının külü  
Kırlarda çiçekten arı çekilmiş

Binalar yapıldı çöplük çoğaldı  
Adalet kalmadı vicdan dağıldı  
Köprüyü geçerken imam boğuldu  
Cemaat peşinden geri çekilmiş

Sanayi artığı doğayı pisler  
Havayı kirletmiş bacadan isler  
Metan gazları monoksit sisler  
Canlısı kalmadı diri çekilmiş

Hastalık çoğaldı yaralar sızlar  
Seralar motorlar zehirli gazlar  
Bunlar yetmez gibi arttı yobazlar  
Topraktan bereket varı çekilmiş

Tuncayım zamana çizdim bir resim  
Fazla poz versem kesilir sesim  
Ölüsüne yaptılar tören merasim  
Nursuzun yüzünden nuru çekilmiş

Tuncay Akdeniz

## Sormadın

Gurbet bitmedikçe hasret uzuyor  
Araya ayrılık düştü sormadın  
Yaram derin günden güne azıyor  
Dertlerin yaramı deşti sormadın

Uğruna çektiğim bunca acıyı  
Ortak ettin bana dinmez sancıyı  
Senin için yaktım kardeş bacıyı  
Gece gündüz gözüm yaştı sormadın

Ayrılık içime büyük dert olmuş  
Kervanım yollarda yorulmuş kalmış  
Yüreğime sanki ateş kor dolmuş  
Yandı bu yüreğim pişti sormadın

Çektiğim acıyı sineme gömdüm  
Yanan ateşlerin közüne döndüm  
Döktüğüm yaşların seliyle söndüm  
Gözümdeki yaşlar coştu sormadın

Açtığın içimde derin bir yara  
Halımı arz ettim yele rüzgara  
Senin için düştüm figana zara  
İmdadıma eller koştu sormadın

Tuncay yaralarım düştü derine  
İlaç deva etmez senin yerine  
Senden başka minnet etmem birine  
Sanki bu yüreğim taştı sormadın

Tuncay Akdeniz

## Söylemediler

Düşündünmü neden ağarmış saçlar  
Sordum yıllarına söylemediler  
Son nefes üfleyen ebedi göçler  
Sordum yollarına söylemediler

Ruhumu okşuyor hazan-ı bahar  
Meçhulde bekleyen bizi biri var  
Her yönden esiyor delice rüzgar  
Sordum yellerine söylemediler

Dağların koynunda derin yamaçlar  
Bağrında yatıyor tok ile açlar  
Ey koca çınarlar civan ağaçlar  
Sordum dallarına söylemediler

Gerçek aşktır hakka yapılan zikir  
Kimi vardan kimi imandan fakir  
Kimi verdiği etmiyor şükür  
Sordum mallarına söylemediler

Erenleri girer hâlden hâllere  
Sevda aşıkları düşer çöllere  
Kerem gibi yanar döner küllere  
Düştüm hâllerine söylemediler

Ebedi mekanı gerçek bir diyâr  
Bir yanı kış yaşar bir yanı bahar  
Bülbülün dilinden düşmez ahu zar  
Sordum güllerine söylemediler

Kul Tuncay yaşarım zikir niyazla  
Bazende ağlarım ayrı bir hazla  
Bende bu dert varken mutluluk fazla  
Sordum kullarına söylemediler

Tuncay Akdeniz

## **Söz bozulmuş**

Evlat baba lafı tutmaz  
Bizim evde söz bozulmuş  
Çok yıkadım kiri çıkmaz  
Ârsızlarda yüz bozulmuş

Kalkınmamız böyle olmaz  
Yerli malı kimse almaz  
Avrupa namazın kılmaz  
Kefendeki bez bozulmuş

Bindikleri taksi dolmuş  
Yollar buna özel olmuş  
İşimiz Allah a kalmış  
Trafikte hız bozulmuş

Repçi popçu grup kurmuş  
Sanki bizde şarkı yokmuş  
Bizimkiler geri kalmış  
Çalgılardan saz bozulmuş

Kimse kimseyi duymuyor  
Oğul babayı saymıyor  
Terbiye versen almıyor  
Edep erkan öz bozulmuş

Taşıyorlar file,file  
İkramı yok boş nafile  
Misafire güle,güle  
Çorbadaki tuz bozulmuş

Tuncay der böyle olmasan  
Geçmiş den örnek almasan  
Şu çevreni korumasan  
Havadaki toz bozulmuş

Tuncay Akdeniz

## **Sözde dilin kadrini bil**

Duyanlar ayıplar bizi  
Sözde dilin kadrini bil  
Eğrilerin şaşar izi  
Düzde yolun kadrini bil

Hasret çeker gurbet elde  
Gözlerimiz kalır yolda  
Sevilecek güller dalda  
Dalda gülün kadrini bil

Sevgin yoksa sevme boşa  
Yaz baharın döner kışa  
Keremi yaktı ateşe  
Közde külün kadrini bil

İlim yapmaya okumak  
Kolay değil usta olmak  
Tuncay olamadı çırak  
Sazda telin kadrini bil

18.11.2004

Tuncay Akdeniz

## Sözüm var

Ben insan olarak geldim cihana  
Ayak basılmamış geniş düzüm var  
Nimet bilmezlere kısmet bahane  
Bakarsan bağına tatlı üzüm var

Doğumdan başladı bendeki dava  
Her türlü nimetin hepsi bedava  
Yer gök arasında süslü bir oda  
Açılmaz kapısı sırlı gizim var

Boşa sabun ezdim çıkmayan kire  
Ömrümü tükettim nafile yere  
Hatırlanır ölüm günde bin kere  
Can evimde çeşit, çeşit sızım var

Nefis ile arzu kalmış arada  
Ey vahin anlamı yoktur burada  
Ebedi mekanı vardır orada  
Orda yarışacak bir can özüm var

Kendini bilmez asla sözüm yok  
Riyakara, şer atana çözüm yok  
Bundan sonra dünyasında gözüm yok  
Hakka doğru giden yolda izim var

Halimiz hocaya kaldığı zaman  
Elinde oyuncak din ile iman  
Öteye varmadan ediyor duman  
Adalet kanunla biten sözüm var

Kabuğun altında büyümüş yırtık  
Yıkanmış beyinler zihinler örtük  
Yıkasan da çıkmaz yerleşmiş artık  
Gerçekleri gören iki gözüm var

Tuncayım bunları yazma boşuna  
Karışıklar yaratanın işine  
Hiç bakmazlar mezarlığın taşına  
Üç beş tahta yedi metre bezim var

Tuncay Akdeniz

## Su

Havada denizde yerde  
Toprağın kardeşi sudur  
İlaç gibi deva derde  
Yaşamın güneşi sudur

Akıllar sırrına yetmez  
Faydasını saysan bitmez  
Ocak yanmaz baca tütmez  
Bu hayatın başı sudur

Susamışlar içer gani  
Söndürür ateş yangını  
Yıkar temizler her yanı  
Güzelliğın eşı sudur

Yüce Rabbbin hediyesi  
Zemzemdir suların hası  
Kalpten siler kiri pası  
Gönüllerin hoşu sudur

Gece gündüz durmaz akar  
Bak seyrine ibret çıkar  
İnancın gül gibi kokar  
İnsanlığın beşı sudur

Her kese faydası çoktur  
Buharlaşıır temiz paktır  
Soğuk yağar beyaz aktır  
Mevsimlerin kışı sudur

Rahmet sular dağı taşı  
Bereketin sudur başı  
Susuz dönmez çarkın dişı  
Fabrikanın işi sudur

Tatlı şerbet can ilacı  
Hak kevseri olmaz acı  
Soframızın su başı tacı  
Yoksulluğun aşısı sudur

Tuncayım hakka niyazım  
Hararettten yanar özüm  
Son nefeste bile lazım  
Dudak ister yaşı sudur

Tuncay Akdeniz

## **Sultanı şad eyler bizi**

### **SULTANI ŞAD EYLER BİZİ**

Hakk bildim yüce Mevlayı  
Nuran-ı şad eyler bizi  
Donatmış arş-ı alayı  
Cihan-ı şad eyler bizi

Kainat-ı veriyor haz  
Rabbim ol demeden olmaz  
İnce düşünmeli bir az  
Kûran-ı şad eyler bizi

İki cihan hükümdarı  
Bilir âhları vâhları  
Yukarılardan yukarı  
Divan-ı şad eyler bizi

Dünya denen içi bomboş  
Zaman ile doğru yarış  
Hakk yolunda gerçeğe  
İman-ı şad eyler bizi

Fakir zengin hepsi farkız  
Asla olmayın gönülsüz  
Bülbül hiç yaşarmı gülsüz  
Canan-ı şad eyler bizi

Kışın yağar karı beyaz  
Berekettir baharla yaz  
Kimine çok kimine az  
Harman-ı şad eyler bizi

Saygı duymalı kuluna  
Gidilmeli hakk yoluna  
Şu fani mülkü malına  
vatan-ı şad eyler bizi

Sevgiyle topluma karış  
Amelinle güzel çalış  
Bilmesen bilene danış  
İrfan-ı şad eyler bizi

Hakk gerçeği ebet ezel  
Kul Tuncaya diyor gel gel  
Güzellerden daha güzel  
Sultan-ı şad eyler bizi

Tuncay Akdeniz



## **Sultanım**

Senin için her engeli yıkarım  
Aşk engeli yıkılmıyor sultanım  
Kalbime vurduğun oku saklarım  
Hiç acısı duyulmuyor sultanım

Aşk yelleri dallarımı kırıyor  
Kalbim senin için deli oluyor  
Kapatmışım bir kafese duruyor  
Kalbe kilit vurulmuyor sultanım

Senden başkasını sevmiyor kalbim  
Ayrılığa razı olmuyor gönlüm  
Beni senden ancak ayırır ölüm  
Can canandan ayrılmıyor sultanım

Kul Tuncay ezeli bu bahtım kara  
Aşkın yaralamış can pare pare  
Gönül yarasına sendedir çare  
Aşk yarası sarılmıyor sultanım

Tuncay Akdeniz

## Sultanım.....2

Mevsimler hazana döndüğü zaman  
Gülleri solmamış dalsın sultanım  
Yüreğime dertler sindiği zaman  
Yaramı saracak elsin sultanım

Bülbüller seslenir güle seherde  
Bir gülün aşkına tutuldum derde  
Sevda ateşiyle yandığım yerde  
Mecnu'nu sevdama çölsün sultanım

Şu garip gönlümün bitmez feryadı  
Çile olmuş benim sevdamin adı  
Yüreğimde yanar keremin odu  
Külümü savuran yelsin sultanım

Gurbeti yol ettim çileyi yoldaş  
Can yurduma dertler oldu arkadaş  
Senin yokluğundur bendeki telaş  
Vuslatı yoluma yolsun sultanım

Beni hedef etti aşkın silahı  
Yüreğimden vurdu gül yüzlü mahı  
Belki bu ömrümün olmaz sabahı  
Gözlerimden akan selsin sultanım

Ömrümün vadesi dolduğu zaman  
Eceli kapımı çaldığı zaman  
Rabbim emaneti aldığı zaman  
Tevhidi imana dilsin sultanım

Kul Tuncayım yukarı bak yukarı  
Derdimin dermanı gözümün nuru  
Yaşatıyor yazı kışı baharı  
Dört mevsim solmayan gülsün sultanım

Tuncay Akdeniz

## Susta dinle yüreğim

Aşk deyince yanıyor,solumdaki yüreğim  
Bülbülün gül çilesi,çiçekdeki tendedir  
Bu fani dünya senin,haydi büyü bebeğim  
Aşkın tatlı meyvesi,hâsılası dindedir

Sanma ki evsiz barksız,üryan beden üşüyor  
Susta dinle yüreğim,alem hakka koşuyor  
O ummanı deryada,canlı bile yaşıyor  
Bir hücrenin zâhiri,kün bâtını nemdedir

Vicdanlar tekin değil,dikkat eyle pusuya  
Yusufdan güzeli yok,attılar kör kuyuya  
Timsahların göz yaşı,ceylan indirir suya  
Avcının merhameti,tuzakdaki yemdedir

Çağ huysuz devran fettan,hükmeder kâftan kâfa  
Şeri fesat zihniyet,kaş göz eder etrafa  
Adli sicil dosyanı,faş eder her tarafa  
Benim bu garip gönlüm,malûm çile gamdadır

Sanma hayat eğlence,günü gün eder bar'da  
Bırakmaz nefsi şeytan,ten eğlenir kalp zorda  
Bu çılgınlık aşk değil,hesap günü var orda  
İki cihan cenneti,ol dergahı demdedir

Ademoğlu kul Tuncay,işin gücün eğlenmek  
Zarif zarif uçuyor,on gün yaşar kelebek  
Her ilkin bir sonu var,neye yarar vah demek  
Beyhude geçen ömrüm,bil kabahat sendedir

Tuncay Akdeniz

## **Süre varmıdır**

Bel büküldü siyah saçım aklaştı  
Benim gibi bahtı kara varmıdır  
Gün ikindi akşam vakti yaklaştı  
Geri döndürmeye çare varmıdır

Bir gülün aşkıyla tutuldum derde  
Bülbül gibi figan ettim seherde  
Tabibler diyor'ki yaran nerende  
Bundan daha derin yara varmıdır

Sabah doğan güneş akşam sönüyor  
Gündüz gece hergün beni sınıyor  
Taşsız değirmeni susuz dönüyor  
Bu nöbetten başka sıra varmıdır

Kiminin yüreği içten yanıyor  
Kimi zevki için büyük oynuyor  
Deryada kurbağa suya duymuyor  
Daha böyle usûl töre varmıdır

Fâş etme dünyanı nefsinden sakın  
Yan yana mezarı aç ile tokun  
Sen hakkı bilmesen hakk olmaz yakın  
Bundan daha büyük fire varmıdır

Kul Tuncayım bende fani insanım  
Her can gibi ölüm tadacak canım  
Ya Rabbim af eyle varsa noksanım  
Bilmem yarın için süre varmıdır

Tuncay Akdeniz

## Şair Mikdat Bal (Akrostiş)

Memleket deyince göze dokunur  
...Ah dedikçe seldir Şair Mikdat bal  
...Türkiye de şiirleri okunur  
...Ulusuna dildir şair Mikdat bal

İlahi güzellik nurdur özünde  
...Doğruluk iyilik vardır sözünde  
...O Mevla ya aşık yanar közünde  
...Yaratana kuldur şair Mikdat bal

Kalbine işlemiş Allah sevgisi  
..Yok dünya malında onun hevesi  
..Birliğe çağırır seven herkesi  
..Vatanına ildir şair Mikdat bal

Dededen toruna diyor bu vatan  
...Aziz toprağında şehittir yatan  
...Birlik beraberlik elinden tutan  
...Ölçüsünde mildir şair Mikdat bal

Aşkın ocağında sönmüyor közü  
..Riyakara karşı gülmüyor yüzü  
..Muhabbette tatlı sohbeti sözü  
..İkramında boldur şair Mikdat bal

Tarifi zor hecelerle el ele  
..Elinde kalemler geliyor dile  
..Bülbülleri sesler bağında güle  
..Konulacak daldır şair Mikdat bal

Bir babadır sevgi dolu yüreği  
...Sert görünür yaradılış gereği  
...Hiç incitmez karıncayı böceği  
...Gariplere koldur şair Mikdat bal

Adaleti bilir sözünde durur  
...Mazlumu ezdirmez yetimi korur  
...Dönelere serttir kalemle vurur  
...Dostluklara beldir şair Mikdat bal

Lazım değil diyor dünyanın malı  
...Şiirin hecenin kalemin dili  
...Tuncay'a gönderdin teselli gülü  
...Solmayan bir güldür şair Mikdat bal

Tuncay Akdeniz

## Şair Mikdat balın Mektubuna Cevap

BAŞKASINA ÖZENE KALDIK

Zamana uyanda değişmiş asıl  
AB birliğine özene kaldık  
İşimiz Allah'a kalmış velhasıl  
Önümüze kuyu kazana kaldık

Dertlerim çaresiz candan bezerim  
Elli yıldır aynı dertle gezerim  
Gerçeği yazarsam sizi üzerim  
Basında riyayı yazana kaldık

Cadde sokaklara kapçaklar dolmuş  
Kimi candan kimi malından olmuş  
Aslanların yeri tilkiye kalmış  
Dostluk arasını bozana kaldık

Hortumcuyu yandaşları gizlemiş  
Rüşvetten önde torpil fazlaymış  
Borç gırtlakta ekonomi düzeydeymiş  
İ.M.F peşinde gezene kaldık

Sağlık hizmetleri sözde birleşti  
Yandaşçılar makamlara yerleşti  
Yeşil kartlar dünyasını değiştirdi  
Fakiri yoksulu ezene kaldık

Memurun işçinin yamandır halı  
Esnafın tezgahta satılmaz malı  
Vergi can yakıyor hayat pahalı  
Derimizi soyup yüzene kaldık

Yakaya yapışmış harç ile vergi  
Ne ile alacak öğrenci dergi  
Seyirlik açılmış fuarla sergi  
Vergi defterini çizene kaldık

Baştakiler bol keseden atıyor  
Büyük balık küçükleri yutuyor  
Çiftçiye bakanlar kafa tutuyor  
Emektar köylüye kızana kaldık

Sözde enflasyonun kesilmiş hızı  
Gülmeyi unutmuş fakirin yüzü  
Birine uymuyor birin sözü  
Yalanla bizleri üzene kaldık

Göstermelik siyasetin oyunu  
Lastiğe çevirdi yasa kanunu  
Tuncay'ın bilmezler bunlar huyunu  
Ömersiz adalet düzene kaldık

Tuncay Akdeniz

## Şair Mikdat Balın özü

Çözülmez sır mıdır gizemli adı  
Doğruyla yoğrulmuş özün kardeşim  
Ben yazayım siz tanıyın mikdat ı  
Hak yolunda senin izin kardeşim

Benliği kendine etmez marifet  
Muhabbette sözü tatlı bir şerbet  
Gönül safrasında başka bir lezzet  
Alana ibrettir sözün kardeşim

Düşünce duygusu derinden derin  
Sabah yeli gibi meltemi serin  
Gidin bahçesinde gülleri görün  
Güllük gülistanlık yazın kardeşim

Kalbine kuranın nurundan dolmuş  
Nefsi o resulün közündeyanmış  
Yunus gibi hakka bir aşık olmuş  
Sevdası bürümüş gözün kardeşim

O nurlu bakışın benim gönlümde  
Dallar çiçek açmış sahra çölünde  
Vatanına hasret gurbet elinde  
Bağ bahçeli ova düzün kardeşim

Kovanında gizli arı peteği  
Gönül bahçesinin gülü çiçeği  
Yazmasam bilinmez balın gerçeği  
Kardan beyaz aktır yüzün kardeşim

Can kardeşim şair sen mikdat balsın  
Gönül bahçesinde solmayan gülsün  
Tuncay dan armağan hatıra kalsın  
Dünya yalan ahret bizim kardeşim

Tuncay Akdeniz



## Şair Mikdat balın söylesin şiirine cevap

Dünyaya bedeldi bu güçlü devlet  
Gücümüze kafa tutan çoğaldı  
İnsanlığa örnek asil bir millet  
Dışarıda bizi satan çoğaldı

İnsanlık adına bulunmaz farkım  
Türklük soyumuzdur öz be öz ırkım  
Beyinsiz kafalar istiyor bakım  
Soykırım yorumu yapan çoğaldı

Fatihler yüzdürdü karada gemi  
Çok çabuk unuttuk geçmişî dünü  
Gittiğimiz yolun belirsiz yönü  
Bazı yanlış yola sapan çoğaldı

Kimsede kalmamış sevgiyle saygı  
Yarınlar umutsuz gelecek kaygı  
Ömersiz adalet işlemez yargı  
Savunmasız masum yatan çoğaldı

Arasan bulunmaz kafada dengin  
Her çeşit boyaya boyanır rengin  
Fakiri fakir zengini zengin  
Servetine servet katan çoğaldı

Herkes birbirini sever sayardı  
Girdiğin makamda bir saygı vardı  
Amirin sözüne memur uyardı  
Yağlı çamuruna batan çoğaldı

Ne söylersen söyle utanmaz yüzü  
Rezalet diz boyu üzüyor bizi  
Haramdan beslenir o din yobazı  
Besmelesiz lokma yutan çoğaldı

Komşu komşusunu kimse sormuyor  
Anayı babayı evlat saymıyor  
Kırkta biri olan zaten vermiyor  
Yardım torbasını kapan çoğaldı

Şehirlere dalmış kapkaç çapulcu  
Her gün gördüğümüz manzara acı  
Ekranı fal bakar medyumcu falcı  
Şeytanlara bile tapan çoğaldı

Toprağından bile rızık kesildi  
Farkında olmayan nankör nesildi  
Bereket kalmadı nasip kısıldı  
Ekmekleri çöpe atan çoğaldı

Masumları zalim görüyor hakir  
Adalet düzensiz işliyor fikir

Tuncay yalan isem yüzüme tükür(!)  
Ayarsız düzensiz notam çoğaldı

Tuncay Akdeniz

## Şairler

Şairin gönlünde duygular başka  
Gönülden gönüle yazar şairler  
Filizlenir dalı dönüşür aşka  
Gönülden gönüle gezer şairler

Şairlerin gönlü sel olur çağlar  
Mecnun için çöller ferhata dağlar  
Yazsa duygusunu yetmez sayfalar  
Gemisiz ummanda yüzer şairler

Duygusuyla gam kederi demlenir  
Nerde güzel görse ona imrenir  
Gönülleri coşar gözü menlenir  
Hasrete yolları uzar şairler

Duygusu geziyor arşı alemi  
Denizler mürekkep ağaç kalemi  
Ondaki fikirler deler sinemi  
İnceden inceye süzer şairler

Tuncayın herkese açık kapısı  
Yıkılmaz binası kalem yapısı  
Satılmaz cevherdir gönül kutusu  
Görüntüsüz resim çizer şairler

Tuncay Akdeniz

## Şanlı Bayrağım ıı

Yurdumun her yeri şehit makberi  
Vatan için akan kanı bayrağım  
Çanakkale Türkün şanlı zaferi  
Türkiye'min kutlu günü bayrağım

Türk'e layık gördü seni yaradan  
İslam dinim besleniriz Hirâ dan  
Azmi bırakmadık rahmet Hûdâ'dan  
Tecelli ettiği anı bayrağım

Ay yıldızı gökten rengi kanımdan  
Uğruna şehitler verdik canımdan  
Kurtuluş güneşi doğdu Samsundan  
Muzaffer zaferin dünü bayrağım

Al rengin bedenim beyaz kefenim  
Beşikten mezara muhtaçtır tenim  
İlim medeniyet ışığı benim  
Tarihi kültürü fen i bayrağım

Uğruna içtiğim bozulmaz yemin  
Gökler yıkılsa da delinse zemin  
Kanının rengidir şehit dedemin  
Çiğnetmem düşmana seni bayrağım

A.B.D'nin sömürüdür sanatı  
Kudurup duruyor o kahpe batı  
Türk'ü haçlı tanır çökmez bu çatı  
Bizans soylarının kini bayrağım

Edirne Ardahan vatan dedikçe  
Hilâli yıldızı dalgalandıkça  
Bu sevgi kalplerde daim oldukça  
Bu asil milletin ünü bayrağım

Adın bağımsızlık adın hürriyet  
Zaferle kuruldu bu Cumhuriyet  
Kul Tuncayım ecdat atama minnet  
Türkiye'min şeref şanı bayrağım

Tuncay Akdeniz

## **Şaşar insan oğlu şaşar**

Her zorluğa sabır eder  
Aşar insan oğlu aşar  
Yanılır bilmeze gider  
Şaşar insan oğlu şaşar

Akıllıdır gönlü zengin  
Gururlanmaz olur engin  
Yollar uzun ayak üzgün  
Koşar insan oğlu koşar

Dertleri var çeşit,çeşit  
Yüklesen götürmez taşıt  
Bir dokunsan bin ah işit  
Coşar insan oğlu coşar

Beşikten mezara kadar  
Örse,örse bitmez duvar  
Dağlar kadar yığsa da var  
Düşer insan oğlu düşer

Tuncay kuldur olur muhtaç  
Dünya malıdır ihtiyaç  
Karnı doysa gözleri aç  
Beşer insan oğlu beşer

Tuncay Akdeniz

## Şaşar kalırsın Kıssadan hisse

İlmi mana söz bilmesen  
Lisanda şaşar kalırsın  
Ariflerden ders almasan  
İrfanda şaşar kalırsın

Şu aleme eyle nazar  
Kimi aç kimi tok gezer  
Sermayesiz kurma pazar  
Dükkanda şaşar kalırsın

Hile katarsan mizâna  
İşlerin girmez düzene  
Haram koyarsan kazana  
Sofranda şaşar kalırsın

Mevlâdan kesme gümanı  
Lütfundan verir ihsanı  
Aramasan sen Rahmanı  
Tufanda şaşar kalırsın

Hakktan dile derde emi  
Kaptansız yürümez gemi  
Hele bozuksa dümeni  
Ummanda şaşar kalırsın

Tuncay çıkar bundan hisse  
Hakk yol varken gitme terse  
Yaşadığın gün biterse  
Divanda şaşar kalırsın

ustalardan inciler

Ömür biter sona erer  
Mevta da kabrine girer  
Münker Nekir sual sorar  
Berzahda şaşar kalırsın\*\*\*\*\*Hatice Hantal

teşekkür ederim Hatice bacım  
r

Tuncay Akdeniz

## Şehidin

Kanıyla çizdirdi vatana hudut  
Bölünmez vatani yerdir şehidin  
O şanlı adına dikmişiz anıt  
Burcunda bayrağı surdur şehidin

Kıbrıs ta Kore de verdi savaşı  
Söylet Çanakkale sarı kamışı  
Suladı kanıyla toprağı taşı  
Cennette ruhları nurdur şehidin

Şehitlik şereftir dediler bize  
Karadan topları saldı denize  
Sahip olun dedi hilal yıldıza  
Vatani milleti birdir şehidin

Şimşek gibi çaktı gürledi coştı  
Çanakkale benim dedi savaşı  
Kanları sel oldu dereler taşı  
Bayrağı emanet yârdır şehidin

Ey kutsal ocağın yiğit mehmedi  
Bu aziz vatanın çavuş seyyidi  
Yüreklerde yaşar şanın ebedi  
Göğsündeki iman sırdır şehidin

Üç kıtada vardır şehitler izi  
Tarih den silinmez yazdığı yazı  
Tuncay şehit dese ağlıyor gözü  
Nöbetini tutan vardır şehidin

\*

Dostlardan inciler

Bayrakta ay yıldız, renkte kanımız,  
Ülkenin dört yanı, hepsi canımız,  
Korku, dehset oldu, artık animiz,  
Türk milleti sandır, hürdür şehidim! ...dertliyürek

Tuncay Akdeniz

## Şehidin mektubu

Sizlere emanet ettim vatanı  
Devletim milletim başın sağ olsun  
Yediden yetmişe nöbet tutanı  
Ordu askerimiz paşam sağ olsun

Bölük,bölük askerimiz çoğaldı  
Vuruldu hedefler düşman dağıldı  
Baş ucuma arkadaşlar yığıldı  
Bayrağım vatanım taşım sağ olsun

Terhisime üç ay zaman kalmıştı  
Eşimden bir mektup bugün gelmişti  
Bebeğimin yaşı yeni dolmuştu  
Analar babalar eşim sağ olsun

Ayşe Fatma bacı diyorlar vatan  
Bir oğlum var onu ederim kurban  
Tuncayım göz yaşım durmuyor inan  
Şehitlik şereftir yaşam sağ olsun

Tuncay Akdeniz



## Şehir

Taş toprağı altın şehir  
Babayı bizden ayırdı  
Yaşamı eyledi zehir  
Hastayı gözden ayırdı

Temel tumaz oldu taşı  
Hep kötüye gitti işi  
Ayırdı kırk yıllık eşi  
Anayı kızdan ayırdı

Karşı,karşı konakları  
Kilitlidir kapıları  
Tanımazlar komşuları  
Kumaşı bezden ayırdı

Gezerler tatil günleri  
Kreş bakar bebekleri  
Yenilmez ki yemekleri  
Kebabi közden ayırdı

Parfüm kokar sokakları  
Ruj boyalı dudakları  
Dedi kodu lak,lakları  
Sohbeti sözden ayırdı

Tuncay der şehir burası  
Karışık köyü kazası  
Her kültürün var yöresi  
Aşığı sazdan ayırdı

Tuncay Akdeniz

## Şehit Dedem

Bu ülkeyi vatan yapan  
Şehit düşmüş rüştü dedem  
Döneklerdir yoldan sapan  
Yemin içmiş şehit dedem

Düşmanın bozuk niyeti  
Yenilir mi Türk milleti  
Yeniden kurmuş devleti  
Savaş görmüş şehit dedem

Tarihten silinmez yazı  
Atamızdır Türk oğuzu  
Sarıkamış'ın ayazı  
Şehit vermiş şehit dedem

Nişanımdır hilal yıldız  
Bozkurtlar olmuş kılavuz  
Dokuz asırlık soyumuz  
Böyle gelmiş şehit dedem

Çanakkale deki yerler  
Allah,Allah demiş erler  
Kan ile taşmış dereler  
Düşman yenmiş şehit dedem

Kimseye boyun eğmemiş  
Düşmanı yerlere sermiş  
Suyundan esire vermiş  
Böyle yapmış şehit dedem

Tuncay şehit torunuyum  
Dedem ile onurluyum  
Geleceğin yarınıyım  
Hakka ermiş şehit dedem

Tuncay Akdeniz

## Şeyhmus Sevilmez (Akrostiş)

Şenlendi bağlarım sesin duyunca  
..Solmayan gülümdür Şeyhmus Sevilmez  
..O anı unutmam ömür boyunca  
..Ağızımdaki dildir Şeyhmus Sevilmez

En güzel hediye gönderdin bana  
...Binlerce teşekkür yetmez ki buna  
...O sevgini kattım damarda kana  
...Bedenimde koldur Şeyhmus Sevilmez

Yiğitlik cömertlik onun özünde  
....Tebessüm gülücük vardır yüzünde  
....Yalan dolan bilmez erdir sözünde  
....İnci mercan laldır,Şeyhmus Sevilmez

Her sabah kalkınca işine gider  
....Birliğe barışa önder bir lider  
....Mazluma düşküne hep yardım eder  
....Çınar gibi daldır Şeyhmus Sevilmez

Mazlumları sever yetimi korur  
.....Esen rüzgarlara hep karşı durur  
.....Engin gönüllüdür onda yok gurur  
.....Gönüllere yoldur Şeyhmus Sevilmez

Umman deryasıdır enginden engin  
....Sevgide saygıda bulunmaz dengin  
....Duygu düşünceden fikirden zengin  
....Yazan kalem eldir Şeyhmus Sevilmez

Sabır temelinde sağlamdır taşı  
...Bunun dergahının sevgidir başı  
...Sofrasında yenir ekmegi aşı  
...İkramında baldır,Şeyhmus Sevilmez

Sevgiyi koyarsan kaynar buzunda  
...Hiçbir çiçek solmaz senin güzünde  
...Sadakat kaynıyor dost kazanında  
...Müşkülüne haldır Şeyhmus Sevilmez

En büyük sevgisi vatan sevgisi  
...Milletine vardır sevgi saygısı  
...Hasreti özlemi bayrak duygusu  
...Şehidine aldır Şeyhmus Sevilmez

Van dan Edirne ye vatanım diyor  
....Huzurlu oldukça yüzü gülüyor  
....Vatan şehit verse özü ağlıyor  
....Duygusuna seldir Şeyhmus Sevilmez

İnsanlar içindir gerçek sevgisi  
...Cehalete ışık yoldur bilgisi

...Ahlakı güzellik hakkın vergisi  
... l  s nde mildir  eyhmus Sevilmez

Lale bahçesinden g l n  dermi   
...Mutluluk üstüne sevgiyi kurmuş  
...Sevdayı sır etmiş murada ermiş  
...Gayretine beldir  eyhmus Sevilmez

Merhamet doludur cömert yüreği  
...Gönüller ba ının temel dire i  
...Yedi bölge dört mevsimin  i e i  
...Kokusuna yeldir  eyhmus Sevilmez

E rinin namerttin yüzüne bakmaz  
...Hakkını hak bilir yolundan çıkmaz  
...Riyakar d ne in suyunca akmaz  
...Erdeminde g ld r, eyhmus Sevilmez

Zalimlik yapanı hiç mi hiç sevmez  
...Yi idi er bilir hakkını yemez  
...Uğruna ser verir sırrını vermez  
...Vatanına ildir, eyhmus Sevilmez

Bu  iirim canım kardeşim  eyhmus SEV LMEZ e ithamındır

Tuncay Akdeniz

## Şikayet

Bunca çile yeter bana  
Gönlüm güzel hoş istiyor  
Canım kurban bu vatana  
Sağlam temel taş istiyor

Kırk yıldır dövdüm dizimi  
Kesmedi ağrı sızımı  
Kaş derken oydu gözümü  
Gören gözler kaş istiyor

Köylünün ekin tarlası  
Kapalı ekmek kapısı  
Çoğaldı işsiz ordusu  
Yarın için iş istiyor

Var olanın tuzu kuru  
Ezeldi işçi memuru  
Emekli yetim mağduru  
Doyuracak aş istiyor

Ulusal milli geliri  
Peşkeş çekti birileri  
Gösterin yatırım yeri  
Faturalı fiş istiyor

Bir birine çekti yağı  
Parsel etti orman dağı  
Meyvesiz koydular bağı  
Dallarında kuş istiyor

Kesilsin yardım torbası  
Sarılsın yoksul yarası  
Evinde yansın sobası  
Üşütmeyen kış istiyor

Model aldık Avrupa'yı  
Unuttuk dost akrabayı  
Korkarım yıkar yuvayı  
Hayat boyu eş istiyor

Kanun yasaya uyarım  
Vatandaşım hak ararım  
Tuncay diyor son kararım  
Adil lider baş istiyor

Tuncay Akdeniz

## **Şu dünya dediğin boştan ibaret**

Yaradana kulluk insan'dır eden  
O zaman kadim ol ahd-ü peymânda  
Ruhuyat uhrevi topraktır beden  
Emanet bu canı koyma ziyanda

Rahmani Rahimdir dedi nebiler  
Kurtuluşa eren Rabbim dediler  
Rahmeti olmadan hangi yüz güler  
Cenettin müjdesi vardır Kurânda

Hakim ol nefsine içme zehrini  
Temiz tut her zaman gönül şehrini  
Kaptırma şeytana iman mührünü  
Nirân'a yazarlar adın divanda

Çirkini güzeli alemi ibret  
Birisi tamu'dur birisi cennet  
Şu dünya dediğin boştan ibâret  
Dü cihan meyvesi tevhit imanda

Kudretten renk alır bu kara toprak  
Aşkın hakk'a olsun yeşersin yaprak  
Beşikten mezara kadardır durak  
Var mı baki kalan fani cihanda

Hazana dönmesin yaz baharımız  
Kışın iyileşmez yürek yaramız  
Bugün yarın derken gelir sıramız  
Kurtuluşun yolu hepsi Sübhanda

Kul Tuncay'a kalmaz fani bu hayat  
Mevlâ'ya kavuşmak sabır sadakat  
Her can mevt olacak diyor hakikat  
Ecel gelir canı alır bir anda...

Tuncay Akdeniz

## **Şu fani ömrümün birazı kaldı**

Soldu goncalarım bahar çağında  
Geriye mevsimin son güzü kaldı  
Ne gül kaldı ne ötüşen bağımda  
Yerinde hicrânlı bir mazi kaldı

Mecnun sevdasıyla düşürdü çöle  
Leylânın aşkına oldum kul köle  
Ölmeden öldürdür beni bu çile  
Şu fani ömrümün birazı kaldı

Gözlerimden önce yüreğim ağlar  
Beni duymazmısın ey vefasız yar  
Söze nefesim yok duygularım var  
Sadece kalemin avazı kaldı

Güllerin dalında baykuşlar öter  
Hüzün dikenleri bağrıma batar  
Ne güneşi doğar ne şafak atar  
Canımda şifasız marazı kaldı

Yaramın içinde Eyyubün kurdu  
Didemden dökülen vuslatın derdi  
Viraneye döndü gönlümün yurdu  
Mutlak hakikatin enkazı kaldı

Tuncayım gurbette halim perişan  
Hicrân yarasıdır derdimi deşen  
Ruhuma eceli gösterdi nişan  
Dilimde Rabbimin niyazı kaldı

Tuncay Akdeniz

## Şükür

Rabbim her güzellik bahşetmiş bize  
Emrine uyunca hal olur şükür  
İlahi nur vermiş her iki göze  
Dökersen yaşını sel olur şükür

Melekleri memur etmiş geceye  
Kalemler elinde döker heceye  
Yapılan ameller ayan yüceye  
Ayetler okunur dil olur şükür

Dilerse dal verir kuru ağaca  
Rahmeti yayılır sınırsız uca  
Arzından arşına yol var miraca  
Kandilli geceyle gül olur şükür

Dünya benim deyip olmayın emin  
Ahrette şenlenir imanlı mümin  
Cennetine nasip eylesin amin  
Sıratın üstünden yel olur şükür

Üstüne giymişse İslam libası  
Kalbinden silmişse o kirli pası  
Yüzünü parlatır nurun cilasası  
İmanında yeşil dal olur şükür

Hecerrül-esvettir kâbe de taşım  
Makamı yönüne eğilir başım  
Gönüller huşuda akar gözyaşım  
Zemzeme karışır bal olur şükür

Tuncay boş söz ile hakka varılmaz  
Durgun sular akmayınca durulmaz  
Her geçit üstünde köprü bulunmaz  
Sıratsız cennete yol olur şükür

Tuncay Akdeniz



## T c

T.C sinden başka kimlik taşımam  
Türkçesinde T.C yazı da T.C  
Türkiyemden başka yerde yaşamam  
Milleti'de T.C özü de T.C

Atatürkle güldü milletin yüzü  
Türk adıyla dünya tanıdı bizi  
Al bayrak üstünde hilâl yıldızı  
Bayrağı da T.C hazzı da T.C

Türk ün hiç kimseden olmaz korkusu  
Kahraman milleti güçlü ordusu  
Dostluğa barışa açık kapısı  
Mertliğide T.C. sözü de T.C

Dini dili ırkı nedir sormayın  
Hepsi vatandaşdır akıl yormayın  
Kardeşi kardeşten ayrı görmeyin  
Gelini de T.C kızı da T.C

Edirne Ardahan İzmirde Van'a  
Hepsi şehit vermiş aziz vatana  
Çanakkalede yatıyor yan yana  
Şehidide T.C gazi de T.C

T.C damgalıdır nüfus kimliğim  
İsmim Tuncay İslam yazılı dinim  
Türk'ü Kürd'ü hepsi bir millet benim  
Çerkezi de T.C lazı da T.C

Tuncay Akdeniz

## Tabibim

Hergün döküyorum,derdi kaleme,  
Kanayan yarama,bir bak tabibim.  
Bu günün dünyası,kalmış zalime,  
Yarınımız olmuş,merak tabibim...

Sahtekâr dünyada,büyük rol aldı,  
Riya cambazları,hayli çoğaldı.  
Hakk yolunu bilen,az insan kaldı,  
Şeytana olmuşlar,çırak tabibim...

Mecusi fikirler,özü kaybetti,  
Firavunlar nesli,çita yükseltti.  
Birileri yedi,binler seyretti,  
Gözü doyurmuyor,toprak tabibim...

Kin ile beslenen,kalpler çok katı,  
Asi nefislerin,niyeti kötü.  
Pek uzun değildir,dünya hayatı,  
Sevgi iklimleri,çorak tabibim...

Allah kullarını,düşürmez dara,  
Belki kabuk bağlar,kanayan yara.  
Renk renk çiçek açan,baksan bahara,  
Dallarda titreşir,yaprak tabibim...

Kul Tuncay secdeden,ayırma başı,  
Yeter ki batmasın,sevgi güneşi.  
Yaksa bedenimi; Nemrut ateşi,  
Canımı acıtmaz,firak tabibim...

Tuncay Akdeniz

## **Tarla**

Allah'ın bize nimeti  
Nasip etmiş bu tarladan  
Çiçekteki renk hikmeti  
Nasıl bitmiş bu tarladan

Sofralarda türlü yemek  
Nimetlerin başı ekmek  
Almak için edin emek  
Ekmek yemiş bu tarladan

Bitmiş türlü nebatları  
Kırdaki çiçek otları  
Bütün canlı varlıkları  
Onlar doymuş bu tarladan

Tuncay unutma yarını  
Yığdın tarladan varını  
Alacak bir gün canını  
Kefen sarmış bu tarladan

Tuncay Akdeniz

## Tek Sevdığım Gül Göründü

(Ben değil ALLAH'ım bilir)

Sürgün oldum gam şehrine  
Gurbet ele yol göründü  
Düşmüşüm sevda derdine  
Kaderime çöl göründü

Beşerlikten çok günahım  
Kalmadı başka penahım  
Medet sanadır Allahım  
Keremine kül göründü

Dünyaşı doğuştan yalan  
Gençliğimi etti talan  
Şu ömrümden arta kalan  
Dergahına çul göründü

Nefs-i hırsını kabartmış  
Kör gözler uykuya yatmış  
Duydum Karûn yere batmış  
Baş belâsı mal göründü

Dile gelir dağlar taşlar  
Secdeye eğilir başlar  
Mevlam deyip döker yaşlar  
Ağlamaya sel göründü

Dünya gaye olmuş burda  
Düşün kıyama duranda  
Nefes duracak bir anda  
Tevhid-ine dil göründü

Tuncayım çektiğim hasret  
Birgün bitecek bu gurbet  
'Muhammed'dedikçe ümmet  
Tek sevdiğim gül göründü

(Ben değil ALLAH'ım bilir)

Tuncay Akdeniz

## Televizyon

Bu televizyon laşkalaştı  
Kumanda el el dolaştı  
Bizim evde kaş göz şişti  
Bu kanalların yüzünden

Evde tartışma başladı  
Hanımda beni suçladı  
Yüzümü çayla haşladı  
Bu dizilerin yüzünden

Ninem sinemaya daldı  
Sıkıştı önünde kaldı  
Dedem hızlı namaz kıldı  
Bu filimlerin yüzünden

Okuldan öğrenci kaçtı  
Çizgi filime yetişti  
Küçüğü balkondan düştü  
Bu çizgilerin yüzünden

Gençler modaya uyuyor  
Avrupa cazı çalıyor  
Babaya kafa tutuyor  
Bu popcuların yüzünden

Bebek çikolata gördü  
Ağladı mama istedi  
Tuttu ekranı gösterdi  
Bu reklamların yüzünden

Evde bulaşık yığıldı  
Çay suyu demlik soğuldu  
Bardak tabaklar kırıldı  
Bu yarışmanın yüzünden

Tuncay tek başına kaldı  
Hanım çocuklar bir oldu  
En sonunda evden kovdu  
Bu televizyonun yüzünden

14.10.1997

Tuncay Akdeniz

## Teselli

Mülk olmaz canıma fani viranı  
Râm ile teselli ettim ben beni  
Arasam bulunmaz derdim lokmanı  
Em ile teselli ettim ben beni

Nerde o cihanı ademi Hâki!  
Bu can bu bedene kalmazki baki  
Aşkın badesini sunmuyor saki  
Gam ile teselli ettim ben beni

Halk-ı âlem hayran aşkın gülüne  
Canı ekber ettim; Hakk'ın yoluna  
Göz yaşlarım döndü Yunus seline  
Nem ile teselli ettim ben beni

Hakk aşkı doludur bu gönül yurdum  
Benlik gaflettemi düşündüm durdum  
Otağı erenler yurduna kurdum  
Dem ile teselli ettim ben beni

Mecnun sevdasıyla gezerim böyle  
Bilmem feryadımı duyarmı Leylâ  
Kırma dallarımı merhamet eyle  
Sam ile teselli ettim ben beni

İyyüp'den beterim Rabbime ayan  
İncitmem kurtların ey beni duyan  
Kul Tuncay eyledim ahvali beyan  
Mim ile teselli ettim ben beni

Tuncay Akdeniz

## **Teslim ol Yüce Allaha**

Ey nefs-i islah etmeyen insan  
Meyletme dünyaya olursun viran  
Önünde rehberin kelâm'ı Kûrân  
-Tut emrini sakın girme günaha  
-Teslim ol rahmeti sonsuz Allaha

Kul çeki düzen ver dünya haline  
Bu hayat bir daha geçmez eline  
Şirk koşmak yakışmaz zikir diline  
-Aldanma söylenen hurafe lâfa  
-Vakit varken sığın Yüce Allaha

Uyandır gafletten uyuyan gözü  
Hakikat yolundan ayırma izi  
Bir anda karanlık eder gündüzü  
-Belki güneş doğmaz yarın sabaha  
-Teslim ol yaradan Yüce Allaha

Emeksiz tarlada bitermi ekin  
Aş ekmek istersen bir fidan dikin  
Rahmeetsiz yeşermez toprakta kökün  
-Her zahmetin sonu çıkar felâha  
-Teslim ol yaradan Yüce Allaha

Nefsine uyupta kanma şeytana  
O melûn düşmandır ezelden sana  
Nifak eker yaşadığın vatana  
-Boşuna sarılma nefsi silaha  
-Teslim ol yaradan Yüce Allaha

Azını bilmesen tükenir hazır  
Adaletsiz yerde bozulur huzur  
Mazlumun darına yetişir hızır  
-Her iki dünyanı eyleme cefa  
-Teslim ol yaradan Yüce Allaha

Ey kurban olduğum İlâhi yüce  
İbreti alemin küçük karınca  
Kul Tuncay Dünyada düşme sen borç'a  
-Yarın gideceksin mahşerde af'a  
-Teslim ol yaradan Yüce Allaha

Tuncay Akdeniz

## Teslimiyet

Ol kudretin kimyasıym  
Has toprağın özüyüm ben  
Mahlûkatın en hasıym  
Adem insan yüzüyüm ben

İnsan yokken ağaç vardı  
Dalında ki meyve sırdı  
Cennetten Ademi sürdürd  
Ol emrine razıym ben

Kainâtı sonsuz evren  
Sahibine gönül veren  
Enbiyâ Nebiler eren  
Bu hakk yolun iziyim ben

Doğum yaşam sonu ölüm  
Hakka ayan fani halim  
Ne fen bilir nede ilim  
Levh-i kalem yazıym ben

Emir haktan yüce dağlar  
Yer yüzünde denge sağlar  
Biri güler biri ağlar  
Bu alemin gözüyüm ben

Kün alemi gören vardır  
Lütfû kahrı veren vardır  
Yunus gibi eren vardır  
Aşıkların közüyüm ben

Yüce Rabbim senden medet  
Hakk peygamberim Muhammed(S.A.V)  
Kul Tuncay'ı eyle ümmet  
Ayağının tozuym ben

Tuncay Akdeniz



## **Teslimiyet -İtaat**

Zaman fani bıkarak su gibi akıp geçer  
Rabbim bu bıareyi muhtaç etme dermana  
Aka açık yüreğim,koyma benide naçar  
Himmetine kul eyle,yandırmadan nırana

u divane gönlüme,söz geçirmek ne mkl  
Ol keremin ateşi,dm yakar solumu  
Can yönelmiş ebede, Rabbim sen yüzüme gl.  
Sırât-ı Mstakimde,kolay eyle yolumu

İzzeti dergâhına,geldim yüzü sürmeye  
O Rahmeti nurunla,hayatlandır ruhumu  
İçi boş kalbim kara,ar ederim girmeye  
Lütfunda hoş Kahrında,af eyle günahımı

Yerlerinden göklere,Rahimdir inâyetin  
Rabbim sabır skn ver,kul fakirin âcize.  
Kalbimizin nurudur,ihsan-ı hidayetin  
Rahmetine muhtaız,yolumuz çıksın düze

Kul Tuncay lm sana,can damarından yakın  
Aldanma emvaline,süsle kalbin imanla  
Ruz-u mahere kadar,yatanlara bir bakın  
Var oluun yokluğ,gerçekleşir zamanla

Tuncay Akdeniz

## Tezkir hatırlatma

Gördüğünü göremesin bir daha  
Alemd e gerçeği gören ol gören  
Akşamın gecesi çıkmaz sabaha  
Hakkın huzunda duran ol duran

Hakikatsız hayat beyhuda çaba  
Dökülen su dolmaz geri bir kaba  
Mahşeri gününde çeker hesaba  
Hesabını doğru veren ol veren

Zaman üstü onun sonsuz ziyası  
Her sabahın hikmet dolu gayesi  
Aşk uğruna yanar seven sinesi  
Sevgiyi kalbine ören ol ören

Çiçekle hoş geçin tatlıdır balı  
Diken i var diye incitme gülü  
Dergahına gider Yunus'un yolu  
Hazreti Mevlâya eren ol eren

Güzel yaşam için ömür lûtfeden  
Ruh'dan ayrılmadan cismânı beden  
Müşkülü haline isyan etmeden  
O nefsine kilit vuran ol vuran

Dünya baki değil fani insana  
Gönülden bağlıyız biz yaradana  
Benlikten arınıp birlikten yana  
Gönül otağını kuran ol kuran

İnsan ayırmaya var mı bir neden  
Senlik benlik edip küçümsemeden  
Fakir zengin sizi bizi demeden  
İnsanlık farkına varan ol varan

Rabbim ihsan etmiş türlü nimeti  
Kul Tuncayım dile Hakktan Rahmeti  
Allah sevdiğine verir Cenneti  
Açıp kapısından giren ol giren

Tuncay Akdeniz

## Toprak

Kainata arzı eylemiş mekan  
Dünya aleminin yeri topraktır  
Üstünde bulunur her türlü dükkan  
Bu mülkün temeli varı topraktır

Bilinmez sırları yedidir katlar  
Arzında bitiyor türlü nebatlar  
Elvan,elvan güller yeşil yapraklar  
Kırmızı mavisi sarı topraktır

Soğuğu sıcak ateşi odu  
Sayılara döksem sayılmaz adı  
Her türlü meyvenin çeşitli tadı  
Elması ayvası narı topraktır

Topraktan yarattı insan ademi  
Suyunda yüzdürdü Nuhuna gemi  
Bu Tuncay in olur toprak bedeni  
Ebedi mekanda yarı topraktır

() 26.06.2000

Tuncay Akdeniz

## Topraktır

Kainatta varlığı,yaşam dolu dünyası,  
Yer yüzünün dengesi,dağı taşı topraktır.  
İnsandaki vücûdun,toprak ana mayası,  
İlk yaratmış ademi,arkadaşı topraktır.

Her ayıbı kapatır,güzelliği o sağlar,  
Doğasına renk katar,yeşil giyinir bağlar,  
Bir birine bağlanmış,ibreti sana dağlar,  
Yaratılmış her canın,uğraş işi topraktır

Bilinmiyor kıymeti,her canlıyı o besler,  
Güzelliği haz verir,dünyasını o süsler.  
Son sevdiğin yar olur,açar bağrını sesler,  
Ebedi mekanında,yar yoldaşı topraktır.

Her neresine baksak,üzerinde bir anı,  
Bu güzel dünyamızın,çöle dönmesin sonu.  
Uğruna canlar verdik,yurt edindik biz onu,  
Dünyada insanların,hep savaşı topraktır.

Tuncayım yüzüm güler,gözde yaşımız diner,  
Toprak derde devadır,işlemek ister hüner.  
O bir cevher madendir,o her şekil e döner,  
Hayatta her canlının,ekmek aşısı topraktır.

Tuncay Akdeniz

## **Toyunu görelim**

El sözünün güzel kızı  
Seç de toyunu görelim  
Baldan tatlı el pekmezi  
İç de toyunu görelim

Güzel uslumudur huyu  
Kimlerdendir aslı soyu  
Şenin gibi var mı boyu  
Ölç de toyunu görelim

Elin dili söyler boşa  
Aldanma hayale düşe  
Kargada benziyor kuşa  
Uç da toyunu görelim

İki dağın arasına  
Köprü kurmuş deresine  
Sular akıyor tersine  
Geç de toyunu görelim

Silinmez yazılan yazı  
Biliyor mu çoğu azı  
Beş vakittir hak namazı  
Beş de toyunu görelim

Bilmiyorlar neyin nesi  
Kursak ta kalır hevesi  
Gizli kapalı neresi  
Aç ta toyunu görelim

Tuncay güvenme varına  
Kimseler gelmez darına  
Birde cahilin toruna  
Düş'te toyunu görelim.

Not.Görücü gözüyle evlenen bir gence uyarı.....! ! !

Tuncay Akdeniz

## Tuncay'a hitap

Kim ne derse desin sana  
Sen kendini üzme Tuncay  
Saygın sonsuz her insana  
Sen saygını bozma Tuncay

Seven dostlar sana yeter  
Cahil dost düşmandan beter  
Çıkar için seni satar  
Bilmez ile gezme Tuncay

Sevmek için insan çoktur  
Gönüllerde sınır yoktur  
Allah emri kuran haktır  
Sen yolundan azma Tuncay

İyilik yap bilen bilir  
Bir gün gelir seni bulur  
Adam isen adın kalır  
Dosta kuyu kazma Tuncay

İnsan olur adam olmaz  
Nasihat verirsin almaz  
Dipsiz kaba doldur dolmaz  
Dolmuyorsa kızma Tuncay

Eğri doğru olur insan  
Doğrular eğilmez inan  
Tuncay da yanılır her an  
Kendin doğru yazma Tuncay

13.05.1995

Tuncay Akdeniz

## Turan Orak (akrostiş)

Tükenmez sevgisi var yüreğinde  
...Dört mevsim solmayan gül Turan Orak  
...Sönmeyen ışık nur direğinde  
...Aydınlığa giden yol Turan Orak

Ufuklara kadar açık perdesi  
...Engin duyguların sır düşüncesi  
...Aşk sevdasıdır sevgi hecesi  
...Duyguya kaleme dil Turan Orak

Riyasız bildiği yönler eser  
...Abu hayat gibi tatlı bir kevser  
...Gönülden gönül e sevgiyi çiser  
...Meltemiyle esen yel Turan Orak

Allah'ı andıkça gülüyor yüzü  
...Doğruyla yoğrulmuş canda can özü  
...Düşeni ezene sert olur sözü  
...Yetimlere kanat kol Turan Orak

Nur kaplamış sevgi dolu yüreği  
...Sevginin yıkılmaz temel direği  
...Mazlumun garibin katık çöresi  
...Sofrasına ikram bal Turan Orak

Ok olur gururu nişansız vurur  
...Namertleri sevmez hep uzak durur  
...Adaletli olur doğruyu korur  
...Dostluğa uzanan el Turan Orak

Rızasız bahçeye izinsiz girmez  
...Sevgisiz dalların gülünü dermez  
...Sevdasız aşkların nazını sevmez  
...Sevgi güllerine dal Turan Orak

Arkadaş dostlukta bulunmaz eşi  
...Katar gönüllere sevgi barışı  
...Şehit için gözden akıtır yaşı  
...Duyguyla çağlayan sel Turan Orak

Kalbinde saklıdır Allah sevgisi  
...Ahlaki güzellik hakkın vergisi  
...Mertlikte yüreği yiğit birisi  
...Tuncay kardeşindir bil Turan Orak

Tuncay Akdeniz

## Turnalar

Aşkın od-u yaktı aşık özümü  
Kerem gibi döndüm küle turnalar  
Dertli dertli çaldım gönül sazımı  
Name name döktüm tele turnalar

Canân-ı can katar sevdiği cana  
Aşkını gizlemek ar olur bana  
Bir selam da benden söyleyin ona  
Varın gidin güle güle turnalar

Kuş bile sevdiği dallara konar  
Sevdalı yüreğin yandıkça yanar  
İki gözüm olmuş sanki bir pınar  
Coştukça karışır sele turnalar

Nasıl anlatayım derdimi size  
Sözüm geçmiyor ki ağlayan göze  
Nere gitsem yolum çıkmıyor düze  
Dost bildiğim çıktı hile turnalar

Canımda sınıdı kader gücünü  
Her seferde benden aldı öcünü  
Vurdu paraladı yürek ucunu  
Sürdü beni elden ele turnalar

Bağrımın yarası tazedir taze  
Baharı görmeden yaz döndü güze  
Firakın ateşi düştü bu öze  
Daha yavrularım balâ turnalar

Kul Tuncay Mevlaya bağlıdır başım  
Hâlîk-ı ezelden beri sarhoşum  
Aşkın vurgunuyum yaralı döşüm  
Bu sevdıyla düştüm dile turnalar

Tuncay Akdeniz



## Turnam

Arşat doğru kanat açın  
Konma balçık göle turnam  
Avlak yerden yüksek uçun  
Sakin verme mola turnam

Avcılar acımaz cana  
Zalimler doymuyor kana  
Acısıyla yanar ana  
Yetim kalır bala turnam

Kandırmasın yaz baharı  
Çiçeğinde yoksa arı  
Bülbül öter zarı zarı  
Figan eder güle turnam

Aşık olan durmaz uslu  
Mecnunu Keremi yaslı  
Yar dediğin Leyla Aslı  
Muradını dile turnam

Ele güne kalma muhtaç  
İman İhlas olsun inanç  
Doğru yönündedir miraç  
Devam edin yola turnam

Kader yüzüne gülmedi  
Yemene giden gelmedi  
Sevenler murad almadı  
Konma sahra göle turnam

Dalgalanır al bayrağı  
Anla bu şehit toprağı  
Nerde varsa Türk otağı  
Selam durun al'a turnam

Tuncay'a sesiniz efkâr  
Aşk meftunu yürek yakar  
Bu dünyada vefasız var  
Minnet etmen kula turnam

Tuncay Akdeniz

## **Türk coştumu coşar**

Haramı kattırmaz helal vatana  
Bu milletin sabrı taşı mı coşar  
Laf ettirmez toprağında yatana  
Şehit anasını deştin mi coşar

Üç kıtada vardır atının izi  
Bütün dünya böyle tanıyor bizi  
Türk'e laf atanın utanır yüzü  
Osmanlı aklına düştü mü coşar

Yalakalar yağlar beraber yürür  
Beslediğin köpek üstüne ürür  
Azana dersini bu millet verir  
Azanlar yolundan şaştı mı coşar

Bazı dış güçlerin gizli oyunu  
Meydanlarda gösteriyor boyunu  
Daha öğrenmemiş Türk'ün huyunu  
Haksızlık haddini aştı mı coşar

Harita üstünde bölmüş yurdumu  
Hainlere budur yapan yardımı  
Mehmetcik aklına bunu koydu mu  
Damarında kanı şişti mi coşar

Öyle azizdir ki bu Türk devleti  
İlelebet var olacak milleti  
Tuncay ölse torun tutar nöbeti  
El ele verdikçe coştı mu coşar

Tuncay Akdeniz

## **Türk doğdum Türk ölürüm....**

Asil; Türkün oymağı.Oğuz kayıdır boyum,  
Türk İslâmı yaşayan,necip milettir soyum.  
Özümde yiğitlik var,asla değişmez huyum.  
-Hîrâdan aşka geldim,göğsü iman doluyum,  
-Muhammede(\*) meftunum; Yesevinin yeliyim...

Fetih ordularının,yeşil bere fesiğim,  
Gaza meydanlarında,kürşatların hasıyım.  
Dünya coğrafyasında; Türkistanın sesiğim.  
-Altaylardan balkana,oğuzların koluyum,  
-Dede korkut atanın,kültürünün teliyim...

Anadolu vatanım,şehitlerden emanet,  
Minareli mâbetler,eder dine şahadet.  
İslâmiyet getirmiş,yer yüzüne adalet.  
-Adaletli Ömerin; Hakk mizânı miliyim,  
-Ebûbekir Osmanı Zülfikârı Aliyim...

Türkü Kürdü Çerkezi,kardeşliği biliriz,  
Milli birlik ruhuyla,bir araya geliriz.  
Vatan için yaşarız,vatan için ölürüz.  
-Memleket sevdalısı; Çanakkale gülüyüm,  
-Mehmetçiğin cephede,tetik çeken eliyim...

Doğruluktan yanayım,haksızlığa gelemem,  
Zulme arka çıkıpta, sinsi şeytan olamam.  
Vatan şehit verirken,buna suskun kalamam.  
-Haksıza isyan eden,yiğit koç köroğluyum,  
-Ser verir sır vermeyiz,vatan için deliyim...

Vatan için bu millet,öldü öldü dirildi,  
Kurtuluş savaşına,milli karar verildi.  
Türkiyemin temeli,şehitlerle kuruldu.  
-Ya İstiklâl Ya ölüm,Atatürkün yoluyum,  
-Bayrağıma renk veren,yıldız hilâl alıyım...

Kul Tuncayım olmuşum; Hakk Mevlânın aşığı,  
Ruhumuza can verir,Yüce Kurân ışığı.  
Her ilmin başkentiyim,medeniyet beşiği.  
-Türkçe okur yazarım,öz türkçenin diliyim,  
-Türk doğdum; Türk ölürüm,Yaradanın kuluyum...

Tuncay Akdeniz

## Türkiyem

### TÜRKİYEM

Vatanımsın canım gibi severim  
Öz Türkçe'dir ana dilin Türk,iyem  
Bir başka güzellik senin köylerin  
Seksen vilayetli ilin Türk,iyem

Doğudan batıdan sınırı belli  
Üç tarafı denizlerle çevrili  
Al bayrağı sınırlarda dikili  
Şehitler kanıdır alın Türk,iyem

Alpaslan fatihler hepsi Osmanlı  
Mimari eserin inci misali  
Türk'ün üç kıtada eseri dolu  
Her kıtaya gider yolun Türk,iyem

Ormanı tarlası bahçeler bağı  
Kızıl ırmak Fırat çağlar ırmağı  
Ovası yaylası çiçekli dağı  
Sevilmeye yeter gülün Türk,iyem

Türkiye İslam'ın gönül kalesi  
Nebiler evliya yeri burası  
Sevgiyle kaynaşır yoksul ağası  
Çalışana yeter çölün Türk,iyem

Tuncayım vatana bağlı kalırım  
Yetmişinde bile asker olurum  
Düşmanına karşı hedef dururum  
Bükülmez bileğin kolun Türk,iyem 30.08.1999

Tuncay Akdeniz

### Türkiyem 3

Çanakkale yazdı dünyaya destan  
Yiğit kahramandır özün Türkiyem  
Kutsal toprağında şehittir yatan  
Sarıkamış yürek sizin Türkiyem

Ey kudreti sonsuz Yüce Celâli  
Eşir ettirmedi yıldız hilâli  
Ödenmiştir bu vatanın bedeli  
Nice savaş görmüş mazın Türkiyem

Şehit emaneti bu cennet vatan  
Ruhunuz şad olsun bağrında yatan  
Kurtuluş gününü bayram yaşatan  
Zaferiyle güldü yüzün Türkiyem

Çok harpler yaşadı taşın toprağın  
Şakaryada kan akardı ırmağın  
İstiklâl zaferin şanın bayrağın  
Muzaffer nişanın gazi'n Türkiyem

Acı tatlısını çektik savaşın  
Ezanın susmadı okundu marş'ın  
Doğdu şafaklardan zafer güneşin  
İstiklâl marşındır gizin Türkiyem

Mabetlerden susturmadın ezanı  
Milli marşın yazdı Akif ozanı  
Türkiye bağımsız dedi lozanı  
Yedi düvel bilir tezin Türkiyem

Türk İslamı yaşar rehber Kûranın  
Medeniyet yaymak en büyük şanın  
Payitaht ülkesin bütün cihanın  
Her kıtada vardır izin Türkiyem

Otağındır Ertuğrulun söğüdü  
Beşiğinde nice hanlar büyüdü  
Garp bilmezken medeniyet ne idi  
Dünyaya ışıktır gözün Türkiyem

Osmanlıdan Atatürk'e uzanır  
Yiğitlik mertlikle güven kazanır  
O Türklük şanına dünya özenir  
Hakka doğruluktur sözün Türkiyem

Cephede savaştı alp yiğitleri  
Şehitler inletti yeri gökleri  
Tarihe gömdüler kara günleri  
Ozanlarla inler sazın Türkiyem

İlelebet vatan baki kalacak  
Türk gençliği nöbetini tutacak

Gelinlerle bu ocağın tütecek  
Nene hatun gibi kızın Türkiyem

Atatürk'ü önder seçti milleti  
Kuruldu Türkiye Cumhuriyeti  
Kul Tuncayım koru bu emâneti  
Edirnedен Kars'a bizim Türkiyem

Tuncay Akdeniz

## **Türklüğümü ne sandın**

Ey gafiller duyun sizedir sözüm  
Türklüğü ülkemde bensiz mi sandın  
Toprağında yatan şehitler özüm  
Şehitlik ruhumu cansız mı sandın

Türklük gururumdur eğilmez başım  
Yıldızı gözümdür hilali kaşım  
Yaşamım özgürlük İstiklal marşım  
Türklük damarımı kansız mı sandın.

Şehit haberidir bağrımı ezen  
Beş vakit okunur ülkemde ezan  
Dinsizler ruhumu sıkıyor bazen  
Kendin gibi bizi dinsiz mi sandın

Ülkemde dolaşma ey gafil sersem,  
Şoyunu bilirim,ölsen gebersen.  
İnsan değilsin ki,dersini versem,  
Unutmam geçmişi,dünsüz mü sandın.

Dünya bilir Türk'tür asıl adımız  
Her karış toprağı şehit kanımız  
Parolam İstiklâl yaşam bağımsız  
Önderimiz belli,önsüz mü sandın

Ağzın kan kokuyor,bilirim zalim  
İşin çıkarıcılık,yaptığın zulûm.  
İnsansın demeye,varmıyor dilim,  
Kendine dünyayı,sonsuz mu sandın.

Gözü dönmüş nankör, kurnazdır fende,  
Haramdan kazanır, beslenir inde,  
Hakkı hak bilmektir,bizdeki dinde  
Rehberimiz belli,yönsüz mü sandın.

Tuncayım sevgiye,açık nazarım.  
Altaylardan balkanlara uzarım.  
Fatiha kokuyor,şehit mezarım,  
Dinimi elifsiz,mimsiz mi sandın.

\*\*\*\*\*

Dostlar kaleminden dörtlükler

Dünya bilir lakin bazısı bilmez.....  
Şehidin ardında yaşını silmez.....  
İstiklâl deyince cemali gülmez.....  
Herhalde vatani sahipsiz sandı.....Osman GENÇ

Tuncay Akdeniz

## Türklüğümün kimliği

Oğuz bilge kağan,soyu nesebi,  
Dünyada asildir,milleti Türkün.  
Şehitler gaziler,Atatürk gibi,  
Zaferi destandır,hizmeti Türkün...

Altaydan balkana,kolu uzanır,  
Geçmişine bütün,dünya özenir.  
Fatih yavuz gibi,unvan kazanır,  
Mührü sultandır,devleti Türkün

Üç kıta kuşattı,fetih ordusu,  
Önünde diz çöktü,haçlı belâsı.  
Yıkıldı; Bizansın,hayal dünyası,  
Çağ açıp çağ kapar,bozkurtu Türkün...

Kırımı,Balkanı,bütün kâfkası,  
Mukaddesât aşkı,vatan sevdası,  
Türk İslam birliği,milli davası.  
Asırlardır böyle niyeti Türkün...

Barbaroslar gibi,ummanda yüzer,  
Yer yüzünde fitne,fesatı sezer.  
Turandır ülküsü,yiğitçe gezer,  
Düşmana depremdir,şiddeti Türkün...

Haram kabul etmez,sütü mayası,  
Ar namus şereftir,asil hayası.  
Peygamber ocağı, kutlu yuvası,  
Doğuştan askerdir,Mehmeti Türkün..

Resulü Ekremdir,hakk yol buyuran,  
Medeniyet ilmi,kelâm-ı Kurân.  
Bu inanç gücüdür,daimi duran,  
Türk; İslam ruhudur,serveti Türkün

Yesevi ilmiyle,özü beslenir,  
Korkut kopuzuyla,ozan seslenir.  
Yunusun aşkıyla,gözü ıslanır,  
Erenlerin feyzi,himmeti Türkün...

Ey Ecdât atayı,bu gün unutan,  
Şehit vere vere,yurt oldu vatan,  
Ruhunuz şad olsun,kahraman atam.  
Ebedi makamdır.cenneti Türkün...

Atatürk diyor ki,her Türk bilmeli,  
Şehitlerdir,bu vatanın bedeli.  
Kul Tuncayım,gerekirse ölmeli,  
Şehit verir bitmez,nöbeti Türkün...

Tuncay Akdeniz



## **Türküler Yazdım**

### **TÜRKÜLER YAZDIM**

Acı dertler gam ortağı  
Kuluna türküler yazdım  
Seven için aşar dağı  
Yoluna türküler yazdım

Bükülmez aşkın bileği  
Her gönül ün var dileği  
Mecnundur sevda örneği  
Çölüne türküler yazdım

Geleceği nerden bile  
Kismet deyip çıkar yola  
Bülbül hasret kalmış güle  
Dalına türküler yazdım

Sevdayla yürek dağlayan  
Hasrete gözdür ağlayan  
Tuncay dır coşup çağlayan  
Seline türküler yazdım

14.06.2003

Tuncay Akdeniz

## **Türk'üm ben**

İlahi aşkımla sevgi harcını  
Gönülden gönüle karan Türk'üm ben  
Uç kıtaya medeniyet burcunu  
Dikip kalesini ören Türk'üm ben

Yiğitlik mertlik var asil kanımda  
Leke yoktur bu günüm'de dünüm'de  
Baş egmedim namertlerin önünde  
Zulmün karşısında duran Türk'üm ben

Türk İslamca hakk dinimi yaşarım  
Hakkın dergahında yanar pişerim  
Her zorluğu sabır ile aşarım  
Haksızlığa göğüs geren Türk'üm ben

İşgal altındaydı güzel yurdumuz  
Yeniden dirildi milli ruhumuz  
Ya İstiklâl ya da ölüm andımız  
Vatan için şehit veren Türk'üm ben

Bu vatan uğruna ödedik bedel  
Sınırlar çizildi atıldı temel  
Ulu önderimiz Mustafa Kemal  
Özgürlüğe mühür vuran Türk'üm ben

Ülkemde susmadı okunan ezan  
Atatürk yeniden kurdu bir düzen  
Ülkümün farkını anladı lozan  
Köhne çarklarını kıran Türk'üm ben

Cumhuriyet milli hayat yasası  
İlkeleri ülkümüzün esası  
Vatan millet bayrak aşkı sevdası  
Bağımsız bir devlet kuran Türk'üm ben

Kul Tuncayım asil millet soyumuz  
Türk'ü kürdü çerkez bir bayrağımız  
Her millete vardır sevgi saygımız  
Türkistan birliğim turan Türk'üm ben

Tuncay Akdeniz

## Türkün Askeri

Milli ordumuzun koç yiğitleri  
Sadıktır vatana Türk'ün askeri  
Sulh olur millete şanlı zaferi  
Can katıyor cana Türk'ün askeri

Şehit emaneti bastığı toprak  
Aşkı vatanıdır sevdası bayrak  
Göğsü iman dolu kalbi nûru pak  
Sığınır Rahmana Türk'ün askeri

Vatana estirmez hüzün rüzgarı  
Zemheri ayında eritir karı  
Yurduna getirir yazı baharı  
Benzer gülistana Türk'ün askeri

Peygamber övgüsü vardır ünün'de  
Yedi düvel diz çökmüştür önün'de  
Şehitlik var fitrâtında genin'de  
Korkudur düşmana Türk'ün askeri

Güneş gibi ziya verir dünyaya  
Kutsal görevinde düşmez hataya  
Şehitlik aşkıyla gider cepheye  
Döner kahramana Türk'ün askeri

Ne ayırım yaptırır nede ayırır  
Samimidir selam verir çağırır  
Sofrasında düşmanını doyurur  
Birdir her insana Türk'ün askeri

Onaltı devletin kutlu sancağı  
Peygamberin ocağıdır otağı  
Asırlardır bağımsızdır bayrağı  
Yenilmez cihana Türk'ün askeri

Ya istiklal ya ölümdür zaferi  
Tuncay'ı ağlatır şehit haberi  
Baba kardeş kimisine eş biri  
Dönüşür destana Türk'ün askeri

Tuncay Akdeniz

## **Türkün Farkı**

Evrensel dünyaya açık kapımız  
Dostluk olan yerde ırkına bakma  
Her kıtaya gider bizim yolumuz  
Doğu batı güney şarkına bakma

İnsanlığı bilir insan severiz  
Bize taş atana ekmek veriniz  
İkicilik yapma demiş atamız  
Fitne fesat düzen şirkine bakma

Din dil ırk ayrımı yapmaz azında  
İsayım Musayım İslam özümde  
Yürürüz Muhammed kuran izinde  
Üstüne giydiği kürküne bakma

Aramıza girip düzen bozanlar  
Dost görünüp kuyumuzu kazanlar  
Ajan gibi aramızda gezenler  
Düzen bazın dönek çarkına bakma

Tuncay in vatani güzel yurdumuz  
Atamın izinde gider yolumuz  
Dünyaya bedeldir bizim ordumuz  
Sahtekarın fazla farkına bakma

Tuncay Akdeniz

## Umudum var

Mevlâm sana halim ayan  
Yarınlardan umudum var  
Zaman durmak bilmez uyan  
Yarınlardan umudum var

Kul içinde kaldım naçar  
Kuşlar kanat ile uçar  
Dost bildiğin kapın açar  
Yarınlardan umudum var

İster isen olma yoldaş  
Dağ taş bile olmuş kardeş  
Olurum sana arkadaş  
Yarınlardan umudum var

Yaşamaya hayat değer  
Geç kalmışım neye yarar  
Her gün eylemişim zarar  
Yarınlardan umudum var

Tuncay diyor olsun neşem  
Gelen ağam giden paşam  
Her şeyden güzeldir yaşam  
Yarınlardan umudum var

24.08.2003

Tuncay Akdeniz

## UMUT GÜL (Akrostiş)

Umut gül deyince sevginin özü  
\_\_\_kolay değil insan olmak kul olmak  
\_\_\_vatanım deyince ağlıyor gözü  
\_\_\_kolay değil beyaz olmak al olmak

Muhterem dostluğa biçilmez paha  
\_\_\_umutlar dünyaya gelmez bir daha  
\_\_\_duygular denizi engin bir deha  
\_\_\_kolay değil tarih olmak yıl olmak

Umut demek dostluk sevgi barıştır  
\_\_\_belki arkadaşır belki kardeştir  
\_\_\_belki hasret belki gözlerde yaşır  
\_\_\_kolay değil hasret olmak sel olmak

Tebessüm ettikçe güler yüzüme  
\_\_\_Çok met etsem yalan derler sözüme  
\_\_\_sen dört mevsim çiçek oldun özüme  
\_\_\_kolay değil arı olmak bal olmak

Gönlünden akıyor duyguyla hüznün  
\_\_\_sevdayla coşuyor her iki gözün  
\_\_\_Mecnunun yolundan ayrılmaz izin  
\_\_\_kolay değil kerem olmak kül olmak

Üzülme derdine bulursun derman  
\_\_\_yamacın da sevda başında duman  
\_\_\_türküler dilinde elinde keman  
\_\_\_kolay değil mızrap olmak tel olmak

Lale bahçesinin sevilen gülü  
\_\_\_Umut gül deyince sevginin dalı  
\_\_\_Tuncay diyor budur dostumun halı  
\_\_\_kolay değil umut olmak gül olmak

-----  
Dostlardan gelen inciler  
-----

Tuncay der ki kalbe kor düştüğü an,  
\_Bir dumanı var ki alevden yaman,  
\_Ayrılık rüzgarı estiği zaman,  
\_Kolay değil yaprak olmak yel olmak.....Dr.İrfan Yılmaz.

Tuncay Akdeniz

## Unutma Kendini

Şehit torunuyuz var mı haberin  
Biz Anadolu'ya girenlerdeniz  
Dokuz asır geçmiş tarihi derin  
Üç kıtada atı sürenlerdeniz

Bu nesilden hangi torun utanır  
Böyle iman güce kimler dayanır  
Haçlı nın soyları çok iyi tanır  
Egede defteri dürenlerdeniz

Vatan için olduk çılgınca deli  
Can verdik koruduk hilâli alı  
Söyletsen tarihi konuşur dili  
Vatan için şehit verenlerdeniz

Metehan oğuzlar kayıdır boyum  
Semerkand şehridir ilimde kuyum  
Altaydan Tunaya asildir soyum  
Haksızlığa göğüs gerenlerdeniz

İslam'ın mührünü vurmuş kapına  
Fatih Sinanların bakın farkına  
Medeniyet yaymış dünya çapına  
Nakış,nakış desen serenlerdeniz

Ülkeler fethedip namını salmış  
Yedi düvel bundan dersini almış  
Sevgiden barıştan hep yana olmuş  
Barış kardeşliğe yarenlerdeniz

Tuncayım ne mutlu diyorum Türküm  
Türk İslam yolunda dönecek çarkım  
Peygamber övgüsü almış bir ırkım  
İlimli ihlaslı erenlerdeniz

Tuncay Akdeniz

## Unutma Yavrum

Dünyaya aldanıp hayal arama  
Cefakar babanı unutma yavrum  
Bilirim dermandır evlat yarama  
Sen babana derman aratma yavrum

Yokluğun içinde büyüttüm seni  
Almasan terbiye el kınar beni  
Deryalarda oldum sana bir gemi  
Sakin kaptanını yanıltma yavrum

Alçaklı yüksekli olur bu dağlar  
Baba yavrusuna kurmuştur bağlar  
Nice Padişahlar yaptı saraylar  
Sakin ışığını karartma yavrum

Tuncay diyor belki düşer kalkarım  
Yokluk değil cahillerden korkarım  
Nerde yalan duysam hemen çıkarım  
Başkasına namert tanıtmama yavrum

Tuncay Akdeniz



## Unutmam seni

Kerem sevdasıyla yârin aşkına  
Yandığın da bile unutmam seni  
Şu ömrümün bir buselik meşkine  
Kandığın da bile unutmam seni

Gücüm yetmez dur diyemem zamana  
Vakit vade var mı sordum lokmana  
Aşk gemisi yaklaşınca limana  
Bindiğim de bile unutmam seni

Bülbülü ağılatır sevdiği gülü  
Birték seni söyler kalbimin dili  
Ağılatsanda beni sonsuz ezeli  
Dindiğim de bile unutmam seni

Her günümün rengi geceden beter  
Sevdam alev almış dumanım tüter  
Söndürmeye hangi güç kuvvet yeter  
Söndüğüm de bile unutmam seni

Sevdam ile oldum deli divane  
Dünyası bir alem halim virane  
Divanında semah gibi pervane  
Döndüğüm de bile unutmam seni

Kul Tuncayım işte son vasiyetim  
Ey sevgili beni bırakma yetim  
Sevmek günah ise candır diyetim  
Sunduğum da bile unutmam seni

Tuncay Akdeniz

## Usandım

Sağ yaşarken ölü gezdim dünyada  
Ben beni bilmedim ben den usandım  
Çözüm bulamadım ben bu kimyada  
Aktı gözüm yaşı nem den usandım

Bütün alemleri Allahı anar  
Yüreğim bu kudsî sevdaya yanar  
Kün yaşamın sonu Ukbaya döner  
Bu sırrı bilmezi cem den usandım

Bilinir hep ona çıkıyor yollar  
Birgün susacaktır konuşan diller  
Boşuna değildir çırpınan hâller  
Hicrânla kavrulan dem den usandım

Kavuşmak uğruna döndüm pınara  
Umutlarım kaldı gelen bahara  
Hazanda tutuldum deli rüzgara  
Yaprağımı döken sam dan usandım

Ezelden Ebede o hükmü haktır  
Gerçeyi görmeze karası aktır  
Noksanlık aramak büyük günahtır  
Su-izan gafleti gam dan usandım

Kul Tuncayım haktan ayrılmaz yolum  
Yüce Rabbimize ayandır halim  
Yürektedir yaram kanıyor solum  
Derdime devâsız em den usandım

Tuncay Akdeniz

## Usandım III

Sen nasıl tabibsin yokmu ilacım  
Ben yaramı sara sara usandım  
Yürek pare pare dinmiyor acım  
Şu sineme vura vura usandım

Şu yaralı gönlüm olmuş tarumar  
Virane yurduma gelmiyor bahar  
Esme deli deli ey badi rüzgar  
Dallarımı kıra kıra usandım

Yüreğime derdi gamı koyunca  
Hicranla yaşadım ömür boyunca  
Aşık oldum sevemedim doyunca  
Hayalini kura kura usandım

Sevda aşk ızdırap bir tufan gibi  
Dökülür dilimden gazelhan gibi  
Ruhumu kuşatmış canda can gibi  
Bu dert beni yora yora usandım

Kul Tuncay yüreğim hasret kokuyor  
Yaralı gönlümden hüznün akıyor  
İhanet sevdama kurşun sıkıyor  
Hedefin de dura dura usandım

Tuncay Akdeniz

## Usandım gardaş

Adaletsiz bir düzenin  
Başından usandım gardaş  
Haram pişiren kazanın  
Aşından usandım gardaş

Şimal cenûb garbı şark'ı  
Kimin kimden üstün farkı  
Şu devranın dönen çarkı  
Dışından usandım gardaş

Kendini sofu sayanın  
Yetim hakkını soyanın  
Şükür demeden doyanın  
Huş'undan usandım gardaş

Dertlinin kanar yüreği  
Yıkılmış gönül direği  
Gözleri görmez gerçeği  
Şaşından usandım gardaş

Bala şeker katan razı  
Haram lokma yutan razı  
Alan razı satan razı  
İşinden usandım gardaş

Köşe dönmek olmuş sanat  
Zenginleri zaten abat  
Gücsüzü yeniyor kuvvet  
Tuşundan usandım gardaş

Hicabi ar'a büründüm  
Altmış yıldır hep süründüm  
Mutluymuş gibi göründüm  
Düşünden usandım gardaş

Hiç kimseye olmaz kinim  
Türk yaşarım İslam dinim  
Leke kabul etmez genim  
Fişinden usandım gardaş

Kul Tuncayım bende ferdim  
İnsanlıktır büyük derdim  
Dostum dedim gönül verdim  
Taşından usandım gardaş

Tuncay Akdeniz

## Ustadım

### USTADIM

Koydun yüreğime ateşi közü  
Tavasında eriyorum ustadım  
Hak bilirim haktan ayırmam gözü  
Dünyasını görüyorum ustadım

Cahil kalemine neylesin kağıt  
Bin nasihat etsen almaz bir öğüt  
Çırak et yanında beni de eğit  
Acemice örüyorum ustadım

Adalet deyince vicdanın işi  
Yolundan gidenler en kutlu kişi  
Hak deyince titrer dağ ile taşı  
Kıyamına duruyorum ustadım

İçimize düştü çağın vebası  
Kabul görür cehaletin duası  
Namertin sırtında yiğit abası  
Nankörleri dürüyorum ustadım

Bu düzen bu gidiş sıktı canımı  
Nice mazlumların emdi kanını  
Ben yiğit tanırdım gördüm damını  
Babasına yoruyorum ustadım

Sen dedikçe hep gülüyor yüzüme  
Vardan öte kulak tıkar sözüme  
Ağustosda kar yağıyor düzüme  
Zemheriye giriyorum ustadım

Tuncay düşündükçe sabrım taşıyor  
Elim bazen nasırları kaşıyor  
Doğru yolda ayaklarım şaşıyor  
Öylesine yürüyorum ustadım

Tuncay Akdeniz

Tuncay Akdeniz

## Utanmaz

Kul hakkıyla gelme demiş yaratan  
Yoksulu fakiri ezer utanmaz  
Fitne fesatlığı yayar durmadan  
Günah denizinde yüzer utanmaz

Nerde çıkar varsa hemen diz çöker  
Yalakalık edip tatlı dil döker  
Şeytan ile gezer yüze hu çeker  
Abdestsiz namazsız gezer utanmaz

Tükürsen kirlenmez kirli yüzüne  
Şeytan bile kanar tatlı sözüne  
Safları kestirir o cin gözüne  
Fala bakar nuska yazar utanmaz

İrkçilik yaparak yuvalar yıkar  
İnsanlığı bilmez çıkara bakar  
Her pislik içinden durulur çıkar  
Sinsi sinsi kuyu kazar utanmaz

Şirk koşar Allahın yoluna gitmez  
Şeytanı içinde kötülük bitmez  
Lanet olsun desen o bile yetmez  
Firavunlar gibi azar utanmaz

Çıkar için renkten renge boyanır  
Ne hakk yola gelir nede inanır  
Görenlerde bunu imanlı sanır  
Basma nasırına kızar utanmaz

Kul Tuncay ömrünü harcama boşa  
Bu fanı dünyada insanca yaşa  
Allah kötülerini vermesin başa  
Kurulu düzeni bozar utanmaz

Tuncay Akdeniz

## Uyarmadı deme

Elim kolum bağılı gücüm yetmiyor  
Derinden derine düşüyor bunlar  
Tatiller geziler neden bitmiyor  
Düz yollarda bile şaşıyor bunlar

Avrupa'nın isi sarmış bacayı  
Gelir diye halka takmış kancayı  
Kimse unutmaz ki zamlı acıyı  
Kabuklu yarayı deşiyor bunlar

İşçi köylü esnaf çalışan darda  
İhracat ürünü çürüyor bur da  
Yatırımlar için kim geldi yurda  
İthal hurdaları taşıyor bunlar

Kapkaçlar cadde sokağa dalmış  
İyilik yerini zorbalık almış  
Doğrunun yerine yalaka dolmuş  
Önlerine kuyu eşiyor bunlar

Ormanları satıp yaptılar arsa  
Sattı savurdular elde ne varsa  
Milli gelir olmuş hep kara borsa  
İhale peşinde koşuyor bunlar

Geçim için gelirimiz düşüyor  
İçim kan ağlıyor aklım şaşıyor  
Vurguncular yurt dışında yaşıyor  
Birde gururlanıp şişiyor bunlar

Gitti kapı,kapı gezdi dolaştı  
Seksen yıllık düşman ile barıştı  
Terör içimizde yine karıştı  
Gidip uyuzları kaşıyor bunlar

Geleni gideni çektirdi çile  
Sağ solu denedik boşa nafiye  
Kırk yamaya uyduk biz bile,bile  
Şimdi bir birini boşuyor bunlar

Her türlü çorabı ördün başıma  
Bin bir türlü vergi kattın aşıma  
Hangi yüzle çıkacaksın karşıma  
Şimdi soğuşumla üşüyor bunlar

İ.M.F.miz varken vekil neyime  
Seçimden seçime uğrar köyüme  
Bir vali yetiyor zaten ilime  
Bütçeyi yedikçe coşuyor bunlar

Gücü yetmedikçe vurdu palana  
Tuncay inanır mı daha yalana

Sen beni değiştin ağa olana  
Koydum kazanıma pişiyor bunlar

Tuncay Akdeniz



## Uyma

Hayatın farkına varsa bir kişi  
Fani dünyasında azana uyma  
Akıl fikrin yolu yücedir başı  
Hakkın şifresini çözene uyma

Rüzgarla konuşur tipiyle eser  
Bulutla barışır yağmurla kusar  
Kendini görmeden gölgeye küser  
Vurmadan savrulan tozana uyma

Kıskanır çiçekten arıyı sinek  
Yediğini inkar ediyor döneğ  
Sandalsız denizde çekiyor kürek  
Denizsiz karada yüzene uyma

Cahilin kilimi yüzlerde allık  
Alimin halısı ayakta yolluk  
Samuru üstüne giyinmiş çulluk  
Dalından dökölür hazana uyma

Verdiğine eğer eylersen şükür  
Elinden tutarsan aç kalmaz fakir  
Gösterişe kabul olur mu zikir  
Riyakar peşinde gezene uyma

Çıbanlı yaranın başını deşme  
Faydasız işlerin peşine düşme  
Alemin içtiğı tektir bir çeşme  
Biri iki diye yazana uyma

Kainata tarif yetersiz imkan  
İnsanlar arzını eylemiş mekan  
İçinde bulunur her çeşit dükkan  
Seyirlik pulunu düzene uyma

Tuncayım insanım beni de anla  
Gönüller içinde yaşar bir canla  
Sevgiyi paylaş ak damla,damla  
Fitne fesat ara bozana uyma

Tuncay Akdeniz

## Uyuma Türkoğlu uyan uyandır

Dörtbir yanımızı düşmanlar sardı  
Yüce Türk milleti yürüttü ordu  
Kan barut içinde kurtardı yurdu  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Vatana dökülen asil kanındır

Düşman pusu kurdu bir seher vakti  
Düşman birlikleri karaya çıktı  
Çanakkalede çok kanımız aktı  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Şehitleri anmak ahdi vefândır

Türkler kucak açtı sevgi barışa  
Müttefik devletler soktu savaşa  
Doğuda tutulduk zemheri kışa  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Sarıkamış şehitleri atandır

Yedi düvel Türkten dersini aldı  
Çekildi düşmanlar haddini bildi  
Sıra Moskov ile Yunan'a geldi  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Soyundan başkası sana düşmandır

İzmir, Maraş, Antep çok acı gördü  
Ermeni doğuda kudurdu durdu  
Türkü Kürdü çerkez dersini verdi  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-El ele vermenin tam zamanıdır

Sakarya Afyon'dan döktük Yunan'ı  
Çıkardık vatandan kalan düşmanı  
Her cepheden geldi zafer nişanı  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Burcuna bayrağı diken hasandır

Cepheden cepheye azimle koşan  
O iman gücümüz gösterdi nişan  
Zulmü çarka değdi düşman perişan  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-O büyük zaferler senin şanıdır

Milli ruhumuzla verdik el ele  
O azgın düşmanı getirdik yola  
Yeniden kavuştuk yıldız hilâle  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Yüce Türk milleti asil soyundur

Asil soydan gelir yüce ırkımız  
Allahın izniyle döner çarkımız  
Yaşa Türk milleti, şanlı ordumuz  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır

-Yaşadığın vatan sıcak yuvandır

Mehmetcik cephede gözler her yanı  
Atatürk başında ordu erkânı  
Şarktan garbe savundular vatani  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Gücüne güç katan Yüce imandır

Hakk tecelli etti söndü bu ataş  
Düşürdük düşmanın içine telaş  
Türkün zaferiyle sonlandı savaş  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Tarihe yazdığın şanlı destandır

Yurdumuz Türkiye bilmeyen yaban  
Ülkende yeşerdi yeniden fidan  
Şenlendi dağ taşı kuruldu oban  
-Uyuma Türkoğlu uyan uyandır  
-Dünyaya ün salan Türklük şanıdır

Hakikati batılından ayırdık  
Şanımızı tüm cihana duyurduk  
Cumhuriyet kurduk güneş doğurduk  
-Uyuma Tuncayım uyan uyandır  
-Uğruna can feda aziz vatandır

Tuncay Akdeniz

## **Ülkümüzde Atatürk'ün mührü var**

Oğuzlardan beri öz Türkçesiyle  
Dilimizde Atatürk'ün mührü var  
Türk İslam yaşarız ezan sesiyle  
Halimizde Atatürk'ün mührü var

Kûrân rehberimiz İslam sentezi  
Peygamber yolundan ayrılmaz izi  
Dünyaya yayarken tüm sevgimizi  
Gülümüzde Atatürk'ün mührü var

Dünyaya bedeldir Türk'ün her biri  
Yediden yetmiş vatan perveri  
Halkına yaşattı büyük zaferi  
Alımızda Atatürk'ün mührü var

Milli birlik oldu millet el ele  
Kutlu sefer için çıktı bu yola  
Zaferine şahit bak Çanakkale  
Yolumuzda Atatürk'ün mührü var

Kuruldu Türkiye Cumhuriyeti  
Atatürk'ü önder seçti milleti  
Batı bilmez iken medeniyeti  
İlkemizde Atatürk'ün mührü var

Edirne Ardahan vatan toprağı  
Dalgalandı her ilinde bayrağı  
Şehirde köyünde kurduk otağı  
İlimizde Atatürk'ün mührü var

T.C.kimliğimde bellidir resmim  
Mehmet oğlu Tuncay Akdeniz ismim  
Şehit dedem gibi kahraman cismim  
Ülkümüzde Atatürk'ün mührü var

Tuncay Akdeniz

## **Var baba**

Güneş doğmaz kar erimez  
Bekle zamanı var baba  
Dağın başına varılmaz  
Gitme dumanı var baba

Gariplere tuzak kurma  
Yiğidi arkadan vurma  
Hatır için gönül kırma  
Senden yamanı var baba

Yıllar uzun ömür kısa  
Kapatmış kuşu kafese  
Kulak verin çıkan sese  
Daha yuvamı var baba

Sırdır iki yol arası  
Yalan fanidir burası  
Seçilir akı karası  
Orda divanı var baba

Tuncay sen Mevla'nı ara  
Alemleri çıkmış tura  
Bir gün üflenirse sura  
Burda dünyamı var baba

Tuncay Akdeniz

## **Var mı dosttan dosta selam gibisi**

Kanun yol adalet,farz-ı Nebevi,  
Varmı yazan Levh-i,kalem gibisi.  
Gönül dergahımız.ALLAH'ın evi,  
Var mı güzel çağrı,kelâm gibisi.

İdraki fikidir,insan da akıl,  
Yunus'da ki gönül,ilmi bir okul.  
Gel diyor Mevlana,kim olursan ol,  
Var mı dosttan dosta,selam gibisi.

Muhammed Mustafa,İslamın gülü,  
Ebubekir,Osman,Ömer-i,Ali.  
Çağırır felaha,habeş Bilâli.  
Var mı güzel İslam,âlem gibisi.

Farabi,Yesevi,örnek ilimde,  
Mimar Sinan usta,fende bilimde.  
Anadolum nakış,nakış elinde,  
Var mı böyle desen,kilim gibisi.

Türk'ün tarihine dünya özenir  
Girdiği meydanda zafer kazanır  
Alparslandan Atatürk'e uzanır  
Var mı Anavatan sılam gibisi

Vatanın uğruna girdik savaşa  
Minnet şehitlere seyyit çavuşa  
Zaferle kavuştuk sevgi barışa  
Var mı hilâl yıldız al'ım gibisi

Kul Tuncayım Türk'üm ülkümüz Turan  
Düşman karşısında yiğitçe duran  
Haksızın başına gürzünü vuran  
Var mı koç köroğlu balam gibisi

Tuncay Akdeniz

## **Var tükenir**

Az içinde çok aranmaz  
Çok içinde var tükenir  
Hazıra dağlar dayanmaz  
Azar,azar yer tükenir

İster sultan ister paşa  
Dünya ile bütün yaşa  
El yamandır vurur tuşa  
Yenilirsen zor tükenir

Yerinde kullan harcını  
Kaçırma ipin ucunu  
Üstüne olan borcunu  
Öder isen ver tükenir

Aldanma dünya süsüne  
Heves katar hevesine  
Sözün geçmese nefesine  
Edep erkân ar tükenir

Tuncay yaşıyorsun nice  
Ömür denen kıldan ince  
Kalmaz ihtiyara gence  
Birer, birer er tükenir

15.05.1999

Tuncay Akdeniz

## Vasiyet

İnsana vasiyet ölüm getirmez  
Vefasız uzanan ele dokunma  
Orasına kimse bir şey götürmez  
Helaldan olmayan mala dokunma

Bitmeyen yollarda umutsuz gezdim  
Adımı deftere dertlidir yazdım  
Belki de bilmeden gülümü üzdüm  
Bağında olmayan güle dokunma

Bir gün hakka döner isem yüzümü  
Yetim koyar isem körpe kuzumu  
Gelin edemesem çifter kızımı  
Beyaz giydir ama tüle dokunma

Tuncay bu faniye geldim giderim  
Hakkımı sizlere helal ederim  
Kalanlara uzun ömür dilerim  
Sizi ağlatırsam sele dokunma

Tuncay Akdeniz



## **Vatana sahip olalım**

Vatan bizim can yurdumuz  
Sınıra sahip olalım  
Taşı toprağı malımız  
Varına sahip olalım

Göz dikmişti yurdumuza  
Ege de döktük denize  
Güç verelim ordumuza  
Erine sahip olalım

Tarih yazmıştır bu vatan  
Uç kıtada at oynatan  
Uğruna şehittir atan  
Serine sahip olalım

Türklük bize ulvi şandır  
Yaşayan milleti hürdür  
Allah yolu inanç birdir  
Turuna sahip olalım

Gökte uçan pilotumuz  
Karada şanlı ordumuz  
Deryalarda kaptanımız  
Pinine sahip olalım

Dalgalansın bayrağımız  
Ay yıldızlı nişanımız  
Rengidir şehit kanımız  
Suruna sahip olalım

Sevgi barıştan yanayız  
Hep bir ocak bir yuvayız  
Yarın dede olacağız  
Toruna sahip olalım

Gelir düzgün,gider bozuk  
Yazık bu millete yazık  
Rantiyeyi yaptık azık  
Terine sahip olalım

Ne bey kaldı nede sayın  
İş görmezler yoksa dayın  
Makamsız oynanır oyun  
Barına sahip olalım

Edirnedен Ardahana  
Şehit verdik bu vatana  
Atandan mirasdır sana  
Yerine sahip olalım

Tuncay der birlik olalım  
Gelin el ele verelim

Dostu düşmanı bilelim  
Yarına sahip olalım

30.08.1998

Tuncay Akdeniz

## Vatani içtima

Allah ihsan eylemiş,sana en güzel yurdu  
Türkistan erenleri,toprağını yoğurdu  
Peygamber ocağını,koru diye buyurdu  
....Gök kubbene sahip çık,çökmesin kutlu çatı  
....Ezeli düşmanların,Amerikan ve batı

Cennetinden bir köşe,tabiatın dokusu  
İmar etmiş toprağı,mabetlerin yapısı  
Peygamberin yeliyle,yayılır gül kokusu  
....Bilâl-i ezân sesi,yaşa maneviyat-ı  
....Kıyama dur secde et,kudursun siyon batı

Dedem Korkut kopuzla,Türkçe çalıp söylerken  
Yunus dertli dolabı,Çalabıyla inlerken  
İdil,Volga,Seyhandan,Tunaları dinlerken  
....Ey köroğlu yiğitler,şahlandır sen kır atı  
....Çamlıbeller bizimdir,kudursun mason batı

Şüheda şehitleri,can sunarken vatana  
Can verdi sır vermedi,baş eğmedi düşmana  
Hangi güç kuvvet yeter, göğsündeki imana  
....Son rütbemiz şehitlik,peygamberin ruhsatı  
....Yaşatki Türk İslamı,kudursun o şer batı

Sarıkamışın kışı,yürekten yaktı bizi  
O gün Çanakkalede,Türkü Kürtü çerkezi  
Tüm cihana duyurdu,kahraman adımızı  
....Milli birlik aşkıyla,tuttu vatan nöbeti  
....Yedi düvel diz çöktü,kurdurdu durdu batı

Bütün Anadoluyu,düşman korkusu sardı  
Kara günler üstüne,tan yeniden ağardı  
Nene hatun analar,ne yiğitler doğurdu  
....Kuvay-i Milli ruhu,uyandırdı milleti  
....Bu birlik karşısında,şaşırdı kaldı batı

Düşün neler yapmıştı,söğütteki çadırlar  
Nesillere nam saldı,asil soylu atalar  
Cephelerde savaştı,vatan için Kürşatlar  
....Vatanına sahip çık,koru mukaddesatı  
....Türke ezelden düşman,Amerikan ve batı

BilAtatürkbaşlattı,kurtuluş savaşını  
Destanını ozanlar,Akif yazdı marşını  
Lozana imza koydu,kırdı garbın dişini  
....Bağımsızlık yolunda kurdu Cumhuriyeti  
....KulTuncayım koruyun,bu kutsal emaneti

Tuncay Akdeniz

## Vay Eyler beni

Fani dünya ile,kaldım baş başa  
Aşkın çemberine yay eyler beni  
Vuslatım el sürmek,o kara taş  
Mukaddes makamı say eyler beni

Başımı hasretin,dumanı sardı,  
Ayrılık hedefi yürekten vurdu.  
Viraneye döndü,garipler yurdu,  
Sevenler oturmuş,vay eyler beni

Asumanı seyran,eder bakarım,  
Nehirlerde suya,katsan akarım.  
Ben canımı seven,için yakarım.  
Bazı volkan bazı fay eyler beni

Güzeli sevmektir,benim hünerim,  
Mübarek kim ise ona dönerim.  
Sabahları yanar,akşam sönerim,  
Gecesi gündüzü pay eyler beni.

Sevenler istemez,başka ustalık,  
Aşkı deryalarda,arıyor balık.  
Kul Tuncay'a sevmek,olmuş hastalık,  
Hayıflar dikenini zay eyler beni.

Tuncay Akdeniz

## Vazifem

Doğruluk insanın temel taşıdır  
İkrarı diliyle söz ile olur  
Kulun inanması gönül işidir  
Ameli inancı haz ile olur

Dünya gölgesinde kendin gizleme  
Kara sinek gibi boşa vızlama  
Kışı yaşamadan bahar gözleme  
Güllerin açması yaz ile olur

Ne gündüzü gündüz nede gecedir  
İki yol arası kıldan incedir  
Ne kadar yaşarsan sonun nice dir  
Ebedi yolculuk bez ile olur

Tuncay sen içinden sil bu gafleti  
Makamına götür farzı sünneti  
Bize hediyesi hazır cenneti  
Sıratan geçmesi farz ile olur

Tuncay Akdeniz

## Vefasız

Senin için ben bu, aşkı bitirdim,  
Hoyrat bahçemize,daldı bu sene.  
Deli oldum ben,aklımı yitirdim,  
Açılan gülümüz,soldu bu sene.

Aşkımız düşmüştü,alem diline,  
Beni sürgün ettin,macnun gölüne  
Yaktın ocağında,kattın külüne,  
Sevdamız yarıda,kaldı bu sene.

Aklıma düşende,yemez içmezdim,  
İhanet olmasa,senden geçmezdim.  
Yoksa ayrılığa,kefen biçmezdim,  
Ayrılık vadesi,doldu bu sene.

Silmedin içinden,hırçın hırsını  
İhanetin kimden aldın dersini.  
Ben doğruyu yaptım,sende tersini,  
Başımı dertlere,saldı bu sene.

Tuncayım düşürdün,vefasız aşka,  
Sevdamın yarası,yürekte başka.  
Kerem gibi yanıp,bitseydim keşke  
Acı dertler beni,buldu bu sene.

Tuncay Akdeniz

## Vekilim

Vekili gönderdik millet adına  
Yeminine sadık kalır vekilim  
Umarız çalışmaz kendi namına  
Dileriz sözünde durur vekilim

Her dönem dinledik boş nasihat ı  
Kendine kullandı geçen fırsatı  
Sabırlar tükendi attık tokat ı  
Geçmiş den dersini alır vekilim

Özelleştirmenin bırak peşini  
Çoğu kayıp etti hazır işini  
İşçi memur esnaf sıkılmış dışını  
Emekliye çare bulur vekilim

Uyduk İ.M.F.ye bu hale geldik  
Kesildi büyüme küçüldük kaldık  
A.B.de elinde oyuncak olduk  
Unutmaz geçmişi bilir vekilim

Al bayrak içinde yıldız hilali  
Dünyada bulunmaz eşi emsali  
Sağ sol çare değil birlik olmalı  
Hizmetinde eşit olur vekilim

Tuncay im kızarım beni ezene  
Kimse karışmasın bizim düzene  
Taviz vermez aramızı bozana  
Azana dersini verir vekilim

Tuncay Akdeniz

## Veresiye

Hiç akıl yordunmu buna,kara cahilden dost olmaz  
Almış güle taş vuruyor,çilene yoldaş görünür  
Koyma akıl akıl olmaz,öğüt versen bile dolmaz  
Meclisi bilmez cahiller,ehli irfan baş görünür

Mevlasını bilen kullar,aldanmaz dünya varına  
İlmi altın olanların,bakırı satmaz yarına  
Elhi sanat ustaları,inci işler duvarına  
Gerçek sarraf olmayana,inci mercan taş görünür

İrşad ile haşrolmayan,nefs ile düşer davaya  
Kainattan ibret çıkar,aç gözünü bak semaya  
Kalbini ilimle donat,özünü dön hak mevlaya  
Akı bu sırra ermeze dolu bile boş görünür

Söz gümüşdür sükût altın,dilini tut boş konuşma  
Bilmemezlik ayıp değil,cahile akıl danışma  
Karayı ak etmek zordur,bilgelik edip yarışma  
Usta çırak ayrı renktir,o kendini nakkaş görür

Hem aşık ol hemde şair tanıma aşkı sevdayı  
Hakka aşık olan gönül istemez fani dünyayı  
Mevla özümüzü bilir aşık etti kul Tuncayı  
Ömür ihtiyar olunca,her mevsimi kış görünür

Tuncay Akdeniz



## Vicdan

Kendini akıllı sandı  
Acemice toydu vicdan  
Rantı duyunca uyandı  
Doyan ile doydu vicdan

Herkese eşit demişti  
İnsanı insan bilmşti  
Alay edip çok gülmüştü  
Adam bile kıydı vicdan

Kendi değil dil ağırdı  
Kara demişti yoğurdu  
Öküz buzağı doğurdu  
Böyle akla uydu vicdan

Doğrular asla eğilmez  
Eğrinin yönü bilinmez  
Gökteki yıldız sayılmaz  
Onu bile saydı vicdan

Koyma akla uyulur mu?  
Kurt kuzuyla yayılır mı?  
Çiğ yumurta soyulur mu?  
Onu bile soydu vicdan

Tuncay etrafına bakın  
Dikenlerden gülü sakın  
Hedefine olma yakın  
Kafasına koydu vicdan

Tuncay Akdeniz

## **Virane eyledi hal beni beni**

Çağırsam yılları geriye dönmez  
Aylara günlere böl beni beni  
Leylâsız derdimin acısı dinmez  
Divane eyledi çöl beni beni

Dünya güzelleri beni eşlemez  
Yârdan başkasını gönlüm düşlemez  
Mecnun yüreğime kurşun işlemez  
Hicrân kalemîyle del beni beni

Şu alem içinde çeksemde çile  
Kimin derdi vardır kimler ne bile  
Aşk desen taşlara gelirdi dile  
Figana düşürdü gül beni beni

Cihanı yurdunda ettim ikâmet  
Ahvâli halimden değil şikâyet  
O sendeki aşktır bendeki niyet  
Virane eyledi hal beni beni

Mevlâ kullarını eylemez kemter  
Vuslatına varan yolları göster  
Dertliler dermanı Lokmandan ister  
Tamu defterinden sil beni beni

Rabbim sen kadersin cümle âleme  
Kul Tuncayı hak mizânda eleme  
Bir emir ver bahtı yazan kaleme  
Yazsın dergâhına kul beni beni

Kemter: Biçare, zayıf, düşkün  
Baht :kader, ikbal yazı

Tuncay Akdeniz

## Vuslat zamanı

O Rahmeti ziyâ verir cihana  
Alemleri coşar vuslat zamanı  
Gönül menzil alır biner kervana  
Umut dağlar aşar vuslat zamanı

Kimi gurbet elde ah çeker bekler  
Kimi dert üstüne derdini ekler  
Yerde mahlûkatı gökte melekler  
Can dostuna koşar vuslat zamanı

Bir tebessüm etse yeşerir dallar  
Yâ Rabbim deyince açılır güller  
Gönüller şad olur şakar bûlbûller  
Kol kanatlar şaşar vuslat zamanı

Eser gönüllerde güzelin yeli  
Sevdalar tûllenir görünür çölü  
Keremle mecnunun değişir hâli  
Yâr koynunda yaşar vuslat zamanı

Bilmem ki duyarmı Rabbim çağrımı  
Sevdan ile yanan gör bu bağrımı  
Kul Tuncayım durmaz gözüm yağmuru  
Sel bendinden taşar vuslat zamanı

Tuncay Akdeniz

## Ya hu

De(Lâ İlahe İllallah)  
Söz ile diyelim Yâ Hû  
Muhammeden Resulullah  
Haz ile diyelim Yâ Hû

Hem zahirde hem bâtında  
Noksanlık yok sıfatında  
Şu gök kubbenin altında  
Göz ile diyelim Yâ Hû

Aşkın bahrinde yüzenin  
Mirâç'ta arş-ı gezenin  
Kurân'ı kalbe yazanın  
Cüz ile diyelim Yâ Hû

Dünya ahret dü cihansın  
Hem deryasın hem limansın  
Çan içinde sen canânsın  
Öz ile diyelim Yâ Hû

Nerde Süleyman-ı sultan  
İbrete yeter kabristan  
Solmadan gülü gülistan  
Yaz ile diyelim Yâ Hû

Mahşerin yoktur gölgesi  
İnler durur can nefesi  
Şîrâttır yolun incesi  
İz ile diyelim Yâ Hû

Ol Kâlû Belâdan beri  
Kâinatın sönmez nuru  
Beytûl makam secde yeri  
Farz ile diyelim Yâ Hû

Gelen üryan giden üryan  
Tuncay gafletinden uyan  
Yunus gibi aşkıyla yan  
Köz ile diyelim Yâ Hû

Tuncay Akdeniz

## Ya Rabbi II

Kalbimize; Yüce Mevlâ aşkını  
Örenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ  
Cenneti cemali güzel köşkünü,  
Görenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ

Kün ihsan ettiği ol rahmetine  
Kainat ziyası nur hürmetine  
Habibi Muhammed şefâatine  
Erenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ

Dünyada güvenme güç'e silaha  
Bu yollar çıkarmaz seni felaha  
Secdeyi safında yön Beytûllaha  
Duranlardan eyle bizi YÂ RABBÎ

Etmelisin verdiği şükrünü  
Dilinle doğrula kalbi zikrini  
Hakkın gerçeğine akli fikrini  
Yoranlardan eyle bizi YÂ RABBÎ

Nefsine uyupta düşme gaflete  
Bugün dünyasında yarın ahrete  
Mahşeri alemden sonra cennete  
Girenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ

Kaldırma yüzlerden edep hayâ'yı  
Unutturma bize ana babayı  
Beşikten mezara kutlu yuvayı  
Kuranlardan eyle bizi YÂ RABBÎ

Dalâlet'e bıraktır ma insanı  
Azabından koru verdiğin canı  
Adalette haksız olan vicdanı  
Yerenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ

İslah eyle asi olan kulları  
Açık eyle sana varan yolları  
Gönül bahçesinden sevgi gülleri  
Derenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ

Tuncay'a can veren yaradan Hûda  
Kalp İhlas dil dudak can sana feda  
Hesabını kolay ulu divan da  
Verenlerden eyle bizi YÂ RABBÎ

Tuncay Akdeniz

## Ya Rabbim

Rahmetinle nur yüklenir her cana  
Ben kulunum özüm sensin Ya Rabbim  
Toprağından sen çevirdin insana  
Ben kulunum yüzüm sensin Ya Rabbim

Sonsuz Rahmetiyle işliyor düzen  
Herşeye kadirdir bozulmaz mizân  
Beşeri aklıma verdin sen izân  
Ben kulunum hazım sensin Ya Rabbim

Hikmetindir kainatı gök yüzü  
Sana bağlı kün alemin can özü  
Bize verdin görmek için bu gözü  
Ben kulunum gözüm sensin Ya Rabbim

Akıl verdin fikir ile dil ile  
Aşkı verdin sevda ile gül ile  
Gönül verdin erdem ile hal ile  
Ben kulunum közüm sensin Ya Rabbim

Aşkın sevdasıyla döşmüşüm çöle  
Derde derman murat sensin her kula  
Aşığınla aşık oldum ben güle  
Ben kulunum izim sensiz Ya Rabbim

Kul Tuncayım bir günahkâr özüm var  
Emsiz geçmez sol yanımda sızım var  
Şükür olsun Resûl ile cûzum var  
Ben kulunum düzüm sensin Ya Rabbim

Tuncay Akdeniz

## Yakma

Gönülden çekersin aşkı sevdayı  
Sazında inleтип telini yakma  
Aşk elinden içemesen badeyi  
Uğruna dökülen selini yakma

Ahu zar figanı vermiş bülbüle  
Onunda çektiğı cefayla çile  
Çekme sevdasını boşa nafile  
Şevda ateşiyile çölünü yakma

Her gönül çekemez aşkın nazını  
Geceye gündüze katar hüznü  
Uykulara hasret koyar gözünü  
Ömrünü tüketip yılını yakma

Sevgi sevda denen hepsi aşktadır  
Ne baharda nede kara kıştadır  
Sevgi ile gönül aynı yaştadır  
Soldurup dalında gülünü yakma

Tuncay diyor uzat sevgi elini  
Hayatın sonuna götür yolunu  
Seviyorsan gerçek aşkın gülünü  
Büyüt o fidanı dalını yakma

Tuncay Akdeniz

## **Yakma ormanı**

Vatanı seversen yakma ormanı  
Ağaç ziyan olur dal ziyan olur  
Bebegine bedel bir dal fidanı  
Sevgi ziyan olur gül ziyan olur

Erozyona karşı korur toprağı  
Sessizce konuşur dalı yaprağı  
Ormanlardır her canlının konağı  
Arı ziyan olur bal ziyan olur

Ormanını koru dönmesin çöle  
Bülbülü seslersin daldaki güle  
Hiç maruz kalmasın afete sele  
Yağmur ziyan olur göl ziyan olur

Kestiğin yerine dik bir fidanı  
Alırsın oksijen temizler kanı  
Elinde kalemdir defterde anı  
Kağıt ziyan olur pul ziyan olur

Tuncayım kıyamam bir tek dalına  
Orman neşe verir şehir köyüne  
Çeyiz olur al duvaklı geline  
Yeşil ziyan olur al ziyan olur  
07.08.2000

Tuncay Akdeniz



## Yalanmı

Ne dedimde küstün bana  
Sözümmü yalan söyledi  
Kaş göz ediyordum sana  
Gözümmü yalan söyledi

Sabır ettim kız nazına  
Aşkımın dedim yüzüne  
Şevdanı kattım özüm  
Özümmü yalan söyledi

Gecemin zühal yıldızı  
Gönlümün cilvesi nazı  
Dedim gelsin bahar yazı  
Güzümmü yalan söyledi

Gönlümüz sevda çağında  
Güllerin açmış bağında  
Gamzelerin yanağında  
Yüzümmü yalan söyledi

Tuncaya zor gurbet eller  
Kavuştursun bizi yollar  
Adın türkü etmiş teller  
Sazımmı yalan söyledi

Tuncay Akdeniz

## Yar Güzelim

Kurân-ı mübarek ayet  
Özümde bilinmez niyet  
Fani dünya yalan hayat  
Öteleri sır güzelim

Kutsal nurlu Hirâ dağım  
Muhammed-i gönül bağım  
Mevlâ diyen dil dudağım  
Bülbül gibi zar güzelim

Ne dilersen hakktan dile  
Kalbine girmesin hile  
Dergahında çeksen çile  
Yakmam diyor nâr güzelim

Seherinde eser yeller  
Bülbüle gül sunar dallar  
Mevlam diye öter diller  
Hakk yolumuz bir güzelim

Büyük küçük olsun yaşın  
Aklın varken iyi düşün  
Secdeye eğilsin başın  
Kalbe dolar nur güzelim

Kul Tuncay'ın gönül süsü  
Hakktan verilmiş sevgisi  
Bilinmez yerdir ötesi  
Yardımcımız yâr güzelim

Tuncay Akdeniz

## Ya'Rab

İlahi ateşin yanar özümde  
Gönülden inanan kul eyle YARAB  
Hak için dökülen yaşı gözümde  
Akıt ırmağından sel eyle YARAB

Hakkı hak bilip,hak yolda yürüdüm  
Bu aşkın közünde yandım eridim  
Sana kavuşmaktır en büyük derdim  
Yandır ocağında kül eyle YARAB

Sevgiyi sevdayı vermiş bu cana  
Aşkı ilan ettim sevdamla sana  
Rahmet kokun gelir rüzgarla bana  
Sıratın üstünden yel eyle YARAB

Gezdim yollarını ben diyar,diyar  
Hayaline aşık ruhum bahtiyar  
Gönül taze fidan beden ihtiyar  
Gönülden gönüle yol eyle YARAB

Kulum kul hakkını nasıl öderim  
Bağışlansam sevinerek giderim  
Hakkım olanlara helâl ederim  
Rahmetin kullara bol eyle YARAB

Allah,kurân Resulune inandım  
Tuncay ezan sesi ile uyandım  
Beş vakitin renkleriyle boyandım  
Muhammed gülüne dal eyle YARAB

Tuncay Akdeniz

## Yarama

Sendeki ilaç deva etmez derdime  
El vurup acılar,verme yarama  
Çok acılar çektim kendi kendime  
Alıp neşterini vurma yarama

Sel olsan akmasın kuru dereme  
Azdırdın yaramı döndü vereme  
Sonunda çevirdin beni kereme  
Ateşle közünü karma yarama

Bende dertler türlü,türlü farklıdır  
Kime sorsam dedi senden haklıdır  
Sır ettim açamam gizli saklıdır  
Mihnet kalemiyle girme yarama

Sevgin kattım damarıma kanıma  
Aşkın libasını sardım canıma  
Küstü sevenlerim gelmez yanıma  
Hicran sargısını sarma yarama

Tuncay aşık olmuş seven birine  
Oda yanımdadır şükür emrine  
Başkası haramdır onun yerine  
Faydasız ilacı sürme yarama

Tuncay Akdeniz

## Yaratan Allah

Birini birine sevdiren Allah  
Gönül ü yaratmış hoşu yaratmış  
Her şeye kadersin yaradan Allah  
Akılı yaratmış başı yaratmış

Alemde varlığın hareket eder  
Uyar kuralına bir hıza döner  
Denge olmasaydı tutmazdı ayar  
Doluyu yaratmış boşu yaratmış

Akıl almaz düşündürür bizleri  
Su ile doldurmuş göl denizleri  
Dört parçaya bölmüş bak mevsimleri  
Yazını yaratmış kışı yaratmış

Türlü organ aza var bu bedende  
Emir komutası hepi si onda  
Her türlü güzellik yapmış insanda  
Kipriği yaratmış kaşı yaratmış

Çekirdekten türlü nimet bitirir  
Azık eder alemine yetirir  
Her canlısı mekan tutar oturur  
Toprağı yaratmış taşı yaratmış

Kul Tuncay a mekan olmaz burası  
Bir gün ayrılığın gelir sırası  
Benim içimdeki hasret yarası  
Gözümü yaratmış yaşı yaratmış

23.06.2000

Tuncay Akdeniz

## **Yaratan birdir**

Yarattı cihanı var oldu alem  
Direksiz yapıyı durduran birdir  
Levhü mevcu atan yetmiyor kalam  
Kağıtsız kalemsiz yazdıran birdir

Dört melek huzurda safa geçtiler  
Ölçtü tarttı değerini biçtiler  
Ademi aleme insan seçtiler  
Ruhunu bedene verdiren birdir

Şekil alıp bir bedene büründü  
Her canlıdan üstün lisan verildi  
Ruh verilip cansız beden dirildi  
Cansız canlıya döndüren birdir

Hayrül beşer diye dünyaya geldim  
Tuncay im kendimi kul diye buldum  
Hakikat yolunu kuranda buldum  
Hakkın kitabını indiren birdir

Tuncay Akdeniz

## Yaratandan başka yarıistemem

Dünyada sevgiyle,yaşama doyun  
Yaratandan başka,yârı istemem  
Her günü kıyamet,faniler duyun  
Ölmeden ölmüşüm suru istemem

Öteden bihaber,dünya arsız  
Ölümü unutmuş,doymuyor gözü  
Böylesi ediyor huzursuz bizi  
Sabrım taşı başka, soru istemem

İsyanım var böyle,kederden gamdan  
Bu dert bitiriyor,beni bir yandan  
Sevgi olan yerde, geçerim candan  
Kalbi kara dili,duru istemem

Terbiye yoksunu hayasız arsız  
Ölçü mizan bozuk vicdan ayarsız  
İnsana topluma kalan duyarsız  
Gözü gören kalbi körü istemem

Haşa alan var mı ecelden süre  
Bu nasıl yaşantı bu nasıl töre  
Günü gün ediyor dünya'ya göre  
Gül dünyası ateş koru istemem

Kârın kadar olsa varlık dünyası  
Vatana millete yoksa faydası  
İçilir mi haram tasın çorbası  
Sultana kalmayan varı istemem

Ne güzel sedâdır Allahû ekber  
İman farzın olsun sünnet peygamber  
Sevgi paylaşalım gelin beraber  
Secdesinden başka yeri istemem

Bismillah yazılı başta Kûran'a  
Yer gök secdesinde durur divana  
Kul Tuncay etmeden veda cihana  
İmansız Kûransız ömrü istemem

Tuncay Akdeniz

## Yardım Eli

Yardım etmeyi severiz  
Yardımlara hız verelim  
Yokluk halinden biliriz  
Çok vermesen az verelim

Gelin ele,ele veriniz  
Yardımda yarış ediniz  
Böyle emreder dinimiz  
İncitmeyen söz verelim

Bütün gönüller bir ola  
Elin uzat düşkün kula  
Koşturmayın sağa sola  
Yarasına bez verelim

Dertlerine çare bulmak  
Düşeni tutup kaldırmak  
Gönül alıp hatır sormak  
Tebessümlü yüz verelim

Gidenleri geri gelmez  
Dünya fani bize kalmaz  
İnsanlık iyilik ölmez  
Bunun için tez verelim

Sakin gülmeyin komşuna  
Senin de gelir başına  
Muhtaç kalırsın aşına  
Ekmek peynir tuz verelim

Tuncayım acılar biter  
Düşenin elinden tutar  
Geçmişim toprakta yatar  
Hayrı için biz verelim

Tuncay Akdeniz



## **Yaren dediler**

Sevenlere dağlar taşlar yol olur  
Yollarına sordum yaren dediler  
Kerem aslı için yanar kül olur  
Küllerine sordum kerem dediler

Aşk elinden sevda çeker gönlümüz  
Çıkamaz yola benzer bizim önümüz  
Yaprak üşür dalda solar gülümüz  
Dallarına sordum viran dediler

Seven bilir sevdalının halından  
Herkes gitmiş bu sevdanın yolundan  
Bülbül ayrılır mı gülün dalından  
Güllerine sordum ören dediler

Tuncay diyor bitirelim sevdayı  
Yeter çekilmiyor bu aşkın yayı  
İsterseniz değiştirin dünyayı  
Kullarına sordum verem dediler

Tuncay Akdeniz

## **Yarınlardan umudum var**

Dayan bu canım dayan  
Yarınlardan umudum var  
Durmak bilmez geçer zaman  
Yarınlardan umudum var

Kul içinde kaldım naçar  
Kuşlar kanat ile uçar  
Dost dediğin kapın açar  
Yarınlardan umudum var

İster isen olma yoldaş  
Dağ taş bile olmuş kardeş  
Bulurum bende arkadaş  
Yarınlardan umudum var

Yaşamaya hayat değer  
Dünya eşit değil meğer  
Zaman bozuk tutmaz ayar  
Yarınlardan umudum var

Tuncay diyor yoktur neşem  
Gelen ağam giden paşam  
Her şeyden güzeldir yaşam  
Yarınlardan umudum var

24.08.2003

Tuncay Akdeniz

## Yarim

Can canandan ayrılır mı  
Sevgim değil boşa yarım  
Yar gibisi bulunurmu  
Taç ederim başa yarım

Sevginin olmaz bitimi  
Ağlatır düşkün yetimi  
Bilsen aşkın kıymetini  
Eksen biter taşa yarım

Bakışın aklımı almış  
Yaradan güzellik vermiş  
Uzun saçlar bele inmiş  
Kirpik uymuş kaşa yarım

Tuncay diyor her şey boştur  
Yari nen yaşamak hoştur  
Gönül denen uçan kuştur  
Uçurmasak arşa yarım

(12.11.2002)

Tuncay Akdeniz

## Yarim yarim

Türküler yakmıştım senin adına  
Sensiz okunmuyor bil yarim,yarim  
Sen olmadan bakmam lezzet tadına  
Sensiz yenilmiyor bal yarim, yarim

Neler çektim ayrılığın elinden  
Ne hayattan korktum nede ölümden  
Seven ayrılır mı seven yanından  
Sensiz sevilmiyor gül yarim,yarim

Yeni girmiş idim aşkın çağına  
Güller dikmiş idim sevgi bağına  
Yazmıştım aşkımı gül yaprağına  
Dökmüş yaprağını dal yarim,yarim

Tuncay a yüzünü neden çevirdin  
Sen aşk duvarını yıktın devirdin  
Sevgi istiyordum acını verdin  
Konuşmaz söylemez dil yarim,yarim

Tuncay Akdeniz

## Yaslanma

Kendini bilmezin burnu havada  
Cilalı boyalı tipe yaslanma  
Kendi belli değil yağı tavada  
Döneğin tuttuğu ipe yaslanma

Vatanım milletim benim özümdür  
Birlik olmak için çaba lazımdır  
Şarkısı türküsü ozan bizimdir  
Özünü bırakıp popa yaslanma

Sonradan görmeler bir şey sanırlar  
Gölgesine güler yamaç bayırlar  
Çok yobaz otlattı sulu çayırlar  
İçi boş mayasız küpe yaslanma

Spor dostluk dedik gittik maçlara  
Hiç yüzünden maruz kaldık suçlara  
Oda kalmış tribünde ki güçlere  
Yuvarlak dönerdir topa yaslanma

Terazi tartısı doğru tartmıyor  
Onun için gelir kazanç artmıyor  
Hileyle yapılan temel tutmuyor  
Ölçüsüz ayarsız çapa yaslanma

Tuncayım başımın bunlar belası  
Dalımı budadı nadan baltası  
Şeni beni uyuttu sahte boyası  
Özünü görmeden sapa yaslanma

Tuncay Akdeniz

## Yaşa

Hayat bir çiçektir yeşeren dalda  
Zamanın renkleri solmadan yaşa  
Umut bir seraptır sahrada çölde  
Azmi gayretinle yılmadan yaşa

Asumanı sarmış rahmet kokusu  
Toprak hava sudur yaşam gıdası  
Gözün kapamasın gaflet uykusu  
Hayal deryasına dalmadan yaşa

Gerçek oyunları sahneler saklar  
O sahteci roller nefsinin yoklar  
Şeytanca atılır sinsice oklar  
Hedefine nişan olmadan yaşa

Enbiya erenler kulların hası  
Giyindir kalbine iman hırkası  
Boynuna tuzaktır nefis halkası  
Ölümünden önce ölmeden yaşa

Bilirsin kutsaldır insan hakları  
Önüne engeldir şer odakları  
Düşürür tuzağa genç çocukları  
Başına bir bela gelmeden yaşa

Hedefini koru düşmana karşı  
Bir kararda gitmez dünyanın işi  
Cefa çekmeyenin kaynamaz aşısı  
Haramına kepçe salmadan yaşa

Kul Tuncay yarını bu günden düşün  
Dar gününde kimse olmaz yoldaşın  
İster dostun olsun ister kardaşın  
Ele güne muhtaç kalmadan yaşa

Tuncay Akdeniz

## Yaşa bakılmaz

Hoş söyle sözünden ibret alsınlar  
Sorup öğrenmede yaşa bakılmaz  
Bilmesen halim ol adam sansınlar  
Doluyu bırakıp boşa bakılmaz

Kainat direksiz baksana arşa  
Benim diyen ile çıkılmaz başa  
Çivi inat ile çakılmaz taşa  
Zamana faydasız işe bakılmaz

Élinkinden senin hayırlı azın  
Kışını düşün gelecek yazın  
Seninde çorbada olsun bir tuzun  
Yetimi doyuran aş a bakılmaz

Sözde doğru isen olmasın pişman  
Kaynağı var ise kurumaz çeşmen  
İyiden kötüyü ayırır seçmen  
Gözler görüyorsa şaş a bakılmaz

Canım kurban olsun kadir bilene  
Deli derler alay edip gülene  
Ağlar gibi gözlerini silene  
Bağrına bastığı taşa bakılmaz

Korudum besledim sor sofrasına  
Var devleti oldum boş kasasına  
Lokman hekim gibi her yarasına  
Kafesinden uçan kuşa bakılmaz

Anladık kötüye savurdun estin  
İyinin bağında dalını kestini  
Dar günümde beni sormayan dostun  
Geniş de gelende hoş a bakılmaz

Tuncayım bilmeden kalbini kırdım  
Aklım erdiğince düşündüm durdum  
Çıkılmaz yol nedir bilene sordum  
İlim aklın yolu baş a bakılmaz

Tuncay Akdeniz

## **Yaşa Cumhuriyet yaşı Atatürk**

Yurduma getirdi sevgi barışı  
Yaşı Cumhuriyet yaşı ATATÜRK.  
Varmı bu bayramın benzeri eşı  
Yaşı Cumhuriyet,Yaşı ATATÜRK..

Her dem karşısında oldu zilletin  
Bağımsızlık hakkı dedi milletin  
Dalı çiçek açtı Cumhuriyetin  
Yaşı Cumhuriyet yaşı ATATÜK:

Vatan dedi namus dedi ar dedi  
Bu millete eşit dedi hür dedi  
Cümlesini kucaklayıp bir dedi  
Yaşı Cumhuriyet yaşı ATATÜRK

Çanakkalede ders verdi batıla  
Cumhuriyet kavuşunca şekile  
Türk çocuğu devam etti okula  
Yaşı Cumhuriyet yaşı ATATÜRK.

Necip bir milletim özbe öz Türküm  
Peygamberin övdüğü yücedir ırkım  
Dünya var oldukça dönecek çarkım  
Yaşı Cumhuriyet,Yaşı ATATÜRK.

Tuncayım yarınım dünüm bu günüm  
Türklük şerefimdir islamda dinim  
Türkiye vatanım bayrağı şanım  
Yaşı Cumhuriyet,Yaşı ATATÜRK..

Tuncay Akdeniz



## Yaylalar

Hani çimenlerin kurumuş bağlar  
Açılan güllerin solmuş yaylalar  
Derelerin akar suların çağlar  
Gözlerinden akan selmiş yaylalar

Eksik olmaz dağındaki karların  
Pare,pare olmuş yamaç yanların  
Kimsesi yok boş bekliyor hanların  
Yuvasına bay kuş dolmuş yaylalar

Her günün geçiyor figan zari nen  
Dağların boyanmış beyaz karinen  
Sevenin yok eğlenesin yari nen  
Dağın taşın yaban olmuş yaylalar

Baharda çiçeğe arı seslerdin  
Ovasında koyun kuzu beslerdin  
Allar giyer üzerini süslerdin  
Tuncay senden ayrı kalmış yaylalar

12.07.1984 Ardahan

Tuncay Akdeniz

## Yazan O Kalem

Levhü-den kaderi yazan o kalem  
Rehberi kûrana otuz cüz yazdı  
Akıla fikir e sığmaz bir alem  
On sekiz bin yere biri haz yazdı

Kainatta varlık zerreden küre  
Alemini dizmiş sıraya göre  
Ay güneş yıldızı hepsi bir yere  
Yekûn defterine yolu düz yazdı

Tomurcuk dallardan veriyor sürgün  
Baharı bekleyen sevdalar gergin  
Gaflet uykusundan uyanır bir gün  
Arıya çiçeği balı öz yazdı

Hakkın huzurunda nemlenen gözler  
Ruh beden içinde yürekler sızlar  
Azını çoğunu bilmeyen gizler  
Mizanda kefeye iki göz yazdı

Kâf dağı denilen sırların ardı  
İki taş arası bir mezar vardı  
Bebekler beşikte gözleri yordu  
Mahşeri kıyamet günü giz yazdı

Her cemi cümlesi cemâle hayran  
Kesilir kurbanlar edilir seyrân  
İlim sofrasında tastaki ayran  
İnsana muhabbet dile söz yazdı

Alemi seyrana daldığı gece  
İlmi, manasında kélâmdır ince  
Akşamı sabahı beşe bölünce  
Kıyamda secdeyi yeri arz yazdı

Tuncayım hayatım acı ve tatlı  
Yorulmuş bedenler canlar umutlu  
Ahlaki güzeller her yerde mutlu  
Terbiye edebi ar'a yüz yazdı

Bu şiir Sevgili hocam Zülfikar YAPAR KALELİ nin Yüz üstüne yüz koydu şiirinin esintisine yazılmıştır

Tuncay Akdeniz

## Yazık

İlim bir şeyler arıyor  
Yazık zamana,zamana  
Kitaplar rafta duruyor  
Yazık yazana,yazana

Atom toplar patlayınca  
İnsanlık bitiyor bence  
Her gelene bir tabanca  
Yazık düzene, düzene

Devran güzel var zemini  
Kaptansın yürüt gemini  
Kilitleme sen dümeni  
Yazık gezene,gezene

Tuncay yazıp okumasa  
Geçmişini anlatmasa  
Şair şiirler yazmasa  
Yazık ozana, ozana

Tuncay Akdeniz

## Yedi yıl

Kader vurdu bana gizli tokat'ı  
Benim ezelinden kara yazım var  
Kalmadı dizimin gücü takat'ı  
Yedi yıldır acı geçen özüm var

Başımda bekledi kardeşim bacım  
Ana yok baba yok artıyor acım  
Söyleyin doktora yok'mu ilaç'ım  
Acı dinmez yüreğimde sızım var.

Bir zamanlar gezemedim süründüm  
Bazen hasta bazen iyi göründüm  
Yerde gezen karıncaya yerindim  
Daha seviyecek üç de kuzum var

Kaderin engeli kesti önümü  
Yaradan Mevla ya döndüm yönümü  
Yavrular görmesin acı günümü  
Çeyiz ister evde iki kızım var

Tuncay diyor kader büktü belimi  
Deyin yare gelsin tutsun elimi  
Yar gelmeden kabul etmem ölümü  
Söylenecek ona bir çift sözüm var

18.07.1994

Tuncay Akdeniz

## **Yel vurur harman savurur**

Gücün yetmez bu dünyaya,emeklerin gider boşa  
Yenilmez bir pehlivandır yıkar seni vurur tuşa  
Güvenme ki mal mülken,çevirir toprağa taşa  
Yel vurur harman savurur,şiş gibi dizdirir köze  
Bu günden düşün yarını,bir gün saracaklar beze

Şu alemin bak haline, malını yığma yanına  
Veremesen sen hesabı, borcunu yazar adına  
O dünyana yazık olur,yandırır seni narına  
Yel vurur harman savurur,şiş gibi dizdirir köze  
Az iste dünya malını,bir gün saracaklar beze

Bu dünya imtihan yeri,sonunu kimse bilemez  
Alma mazlumun ahını göz yaşı karın doyurmaz  
Yeme öksüzün malını haramdır sana yaramaz  
Yel vurur harman savurur,şiş gibi dizdirir köze  
Yıkma gönül duvarını bir gün saracaklar beze

Tuncay defterin tutulur hesabın ona yazılır  
Hakkın mahkemesi vardır orda mizanı kurulur  
Hakça tartılır ölçülür adalet yerini bulur  
Yel vurur harman savurur şiş gibi dizdirir köze  
Bozma ölçün ayarını bir gün saracaklar beze

15.08.1998

Tuncay Akdeniz

## Yer yer

Alemler koşuyor Emri Rızaya  
Uhrevi veraya yaslanır yer yer  
Alda bir şey yükle bu hafızaya  
O nefs-i arzular uslanır yer yer

Bilmem hep böylemi öteden beri  
Ukbaya gidenler dönmüyor geri  
Belkide uykuda yoktur haberi  
Rahmetiyle ruhlar süslenir yer yer

O nuru zi-şanı rahmeti yayar  
Alemi mahlûkat nizama uyar  
Zerresinde bile bozulmaz ayar  
Dünyadaki gözler puslanır yer yer

Her sabah güneşi doğup batarken  
Pervanesi gece gündüz dönerken  
Yorgun bedenlerde ömür biterken  
Her tarafta gözler ıslanır yer yer

Meftunu oluşum malum o gülün  
Suçlamayın derdi çoktur bülbülün  
Nefesi olsaydım habes Bilâlin  
Mabetten ezanlar seslenir yer yer

O sendeki hali bilir seninle  
Yunusun aşkıyla yürekten inle  
Neyzenin sesiyle matem dinle  
Dem olur gönüller hislenir yer yer

Tuncayım değişmez ruhumun rüştü  
Bendeki bedenin rengi değişti  
Toprağa bakınca aklım karıştı  
Herkes bu gıdadan beslenir yer yer

Tuncay Akdeniz

## Yeterki Gül Olsun

Soldurma bahçende açan gülünü  
Seven olur koy dalların gül olsun  
Yak kınayı olsun aşkın gelini  
Al duvaklı süslü kemer bel olsun

Gündüz hayalinde gece düşünde  
Sahrada ovada dağın başında  
Gönül gezer bir güzelin peşinde  
Sar kolların koy mekanın çöl olsun

Bülbüle güzeldir gülün goncası  
Sevenlerin bitmez yürek acısı  
Sevda tüter iki gönül bacası  
Seven varsa koy dumanın yel olsun

Çiçek açsın meyve versin dalların  
Sevgisiz kalmasın açan güllerin  
Bir gönülde sergilersen pulların  
Aşk sözüne koy dillerin lâl olsun

Gönül sarayının aşktır incisi  
Sevenlerin gündüz olur gecesi  
Seven gönül arar çiçek bahçesi  
Deren olur koy dalların gül olsun

Her isteyen eremez ki murada  
Nice gemi yüzdürdüler karada  
Gurbet elde diller başlar feryada  
Hasret ağlar koy gözlerin sel olsun

Zemheri ayı'nın soğuk ayazı  
Şevdayı üşütmez kar'ın beyazı  
Özün hakka karşı varsa niyazı  
Köz ordaysa koy bedenın kül olsun

Kul Tuncayım çokeledi elekler  
Hakk katında zayı olmaz emekler  
Koru beni ecel vakti melekler  
Uyan varsa koy Allah'a kul olsun

Tuncay Akdeniz

## **Yeterki sev**

Salına,şalına giden güzelim  
Gideceğin yola kervan olurum  
Gönül pazarında al ver edelim  
Varacağın yere mekan olurum

Gizle aşkımızı eller duymasın  
Seni benden başka seven olmasın  
Yaralıysan yaran kimse sarmasın  
Ben senin derdine derman olurum

Yemin ettim imanıma dinime  
Sevdamızın kimse geçmez önüne  
Çağırsan gelirim mutlu gününe  
Yıllar aylar günler zaman olurum

Tuncay bağlamıştır sana gönlünü  
Senin için göze aldım ölümü  
Aslı gibi savursan da külümü  
Kerem gibi yanar duman olurum

Tuncay Akdeniz



## Yetmedi sana

Bu canımı feda ettim yoluna  
O gezdiğim yollar yetmedi sana  
Bülbül gibi hasret koydun dalına  
O verdiğim güller yetmedi sana

Hep sevdanı geçtim can pahasına  
Sevdamı kapattın aşk kasasına  
Mecnun oldum onun her yarasına  
O yattığım göller yetmedi sana

Dermanımsın dedim yaramı deştin  
Gül verdim içinden rengini seçtin  
Aşka köprü oldum üstümden geçtin  
O döktüğüm seller yetmedi sana

Ben nehir in oldum sen kuru dere  
Kilim halın oldum sen serdin yere  
Şeker balın oldum kattın zehir e  
O süzdüğüm ballar yetmedi sana

Tuncay'ı katlandı bin bir cefaya  
Aşkın ihaneti varmaz sefaya  
Aslı kerem için vurdu kafaya  
O yandığım küller yetmedi sana

Tuncay Akdeniz

## Yetmez'mi

İnsanlar içinde ben dertli kuldum  
Dillerinde söylettiğin yetmez mi  
Eridim çukurdan çukura doldum  
Sellerinde erittiğin yetmez mi

Gülistan bağıma düştü kırağı  
Dalımda soldurdun yeşil yaprağı  
Menzilinde yol gösterdin ırağı  
Yollarında sürüttüğün yetmez mi

Harman ettin beni kardın samana  
Can emanet onu katmam yabana  
Deştirdin yaramı döndü çibana  
Ellerinde çürüttüğün yetmez mi

Bu hayatımı hep çevirdin drama  
Sen kara perdeyi çektin arama  
Hangi ilacını sürdün yarama  
Kollarında seyrettiğin yetmez mi

Bir gün olsun güldürmedin yüzümü  
Sevdasına kör etmiştim gözümü  
Tuncay diyor bunun yoktur çözümü  
Çöllerinde bu ettiğin yetmez mi

Tuncay Akdeniz

## Yıllar ne yapsın

Yıllarca yaşadım kederle gamla  
Kader acımasız yıllar ne yapsın  
Gözlerimden akar yaş damla,damla  
Ağlayan gözlere seller ne yapsın

Gurbet eli mekan tutar gidenler  
Boynu bükük durur hasret çekenler  
Gül yerine koklanır mı dikenler  
Sevgisiz gönül e güller ne yapsın

Kader içerimi delmiş derinden  
Pare,pare etmiş oymuş yerinden  
Bülbül ayrı kalmış bağda gülünden  
Bülbüller konmasa dallar ne yapsın

Tuncayım acıyı iyi bilirim  
Kaderine küsmüş dertli şairim  
İfadem tükendi işte şiirim  
Çalmıyorsa sazım teller ne yapsın

Tuncay Akdeniz

## Yıllara sor

Bana çileni çektirdin  
İnanmasan yıllara sor  
Gözden yaşımı döktürdün  
İnanmasan sellere sor

Beni ilden ile ittin  
Sevdanın yolunda bittim  
Mecnun gibi deli ettin  
İnanmasan çöllere sor

Koyunsuz koydun dağımı  
Talan ettin sen bağımı  
Daldan döktün yaprağımı  
İnanmasan yellere sor

Sen düşürdün beni derde  
Merhametin senin nerde  
Sevgimi çiğnettin yerde  
İnanmasan güllere sor

Derin dedin aşkın dibi  
Sevmenin bumu sebebi  
Tuncay yanar kerem gibi  
İnanmasan küllere sor

Tuncay Akdeniz

## Yok

Gelen vurdu giden vurdu  
Be adamla aramda yok  
Sağlam elde Türk'ün yurdu  
İmansızda kuranda yok

Özümden sır vermem asla  
İstersen kargayı besle  
Arsız edeple sesle  
Hayasızda imanda yok

Şirk koşamam haşa ona  
Candan yakın oldum cana  
Sardırarak beyaz dona  
Azrail den korkanda yok

Kulak tıkar feryadıma  
Yetişen yok imdadıma  
Yemin içmiş vicdanına  
Hiç sözünde duranda yok

Allah'ın rahmeti bol,bol  
İster yağmur ister kar ol  
Ne verseyse odur kabul  
Şükür edip ananda yok

Kul Tuncay'ı sardı merak  
Vatan bütün var mı bir fark  
Adalet için giymiş frak  
Hatırımı soranda yok

Tuncay Akdeniz

## Yok yok

Bu bahçenin bağlarına girilmez  
Ağacı yok dalları yok gülü yok  
Bu meydanın pazarından alınmaz  
Pazarı yok malları yok pulu yok

Sabahın güneşi akşam batıyor  
Her doğan canlıyı toprak yutuyor  
Bu toprakta nice canlar yatıyor  
Mezarı yok canları yok éli yok

Bu hekimde derde derman sürülmez  
Her gönül e zevki sefa verilmez  
Elbisesi yoktur libas giyilmez  
Kumaşı yok pulları yok alı yok

Aklı olan dünya zevkine dalmaz  
Çalışan dersini ikmal a kalmaz  
Her mevsim içinde çiçekler olmaz  
Arısı yok balları yok dalı yok

O kutlu makamdan dünyaya geldim  
Tuncay dertsiz idim dertleri buldum  
Alemi varlığa bir insan oldum  
Vatanı yok kulları yok ili yok

Tuncay Akdeniz

## **Yoksa kul cihana boşuna gelir**

Nefsine doymayan kibir hırsını  
Terbiye et hakkın hoşuna gelir  
Alemden almasan ibret dersini  
Her türlü felaket başına gelir

Aldanma her gözün akan yaşına  
Dost görünür zehir katar aşına  
Her türlü belayı açar başına  
Buda namertlerin işine gelir

Bilmediğin yere atma taşını  
O saymadığın taş yarar başını  
Nankörle paylaşma ekmek aşını  
Alışır her zaman peşine gelir

Hakk için hakkı sen haktan dile  
Katında zay olmaz çektiğin çile  
Her işin başında varsa besmele  
Tükenmez bereket aşına gelir

Uyandır gafletten doymaz gözünü  
Çalışan çok eder rızkın azını  
Yazın güldürmesen kışın yüzünü  
Yoksa zemherinin hışmına gelir

Kul Tuncay asildir ecdat görgüsü  
Sakin açılmasın edep örtüsü  
Unutma ki vardır ahret sorgusu  
Yoksa kul cihana boşuna gelir

Tuncay Akdeniz

## **Yol Bizim için**

Akıl fikir ilim vermiş insana  
Mevlayı zikire dil bizim için  
Bir gün varacaksın yüce divana  
Hak katına giden yol bizim için

İnsanlığa rehber etmiş kuranı  
Ararsan bulursun derde dermanı  
Tut elinden kaldır demiş insanı  
Düşeni tutmaya el bizim için

Mevla'nın yönüne eğilse başlar  
Dallarıyla zikir eden ağaçlar  
Hakka karşı gözden dökülen yaşlar  
Gönülden çağlayan sel bizim için

Yağmur bulutları şimşek çakanda  
Alırsın ibretin arşa bakanda  
Arıların sırrı gizli kovanda  
Verdiği nimeti bal bizim için

Kulun Tuncay kullarından birisi  
Güzeli çirkini hakkın sevgisi  
Boşa gitmez amellerin iyisi  
İrem bahçesinde gül bizim için

Tuncay Akdeniz



## **Yol bulamadım**

Ötesine gittim beri dediler  
Doğrusuna giden yol bulamadım  
Seviyorum dedim başa güldüler  
Mecnun olmak için çöl bulamadım

Gül dedim bülbülün dilleri susmuş  
Dal dedim bağban kökünden kesmiş  
Bal dedim arılar çiçeğe küsmüş  
Aradım kovanda bal bulamadım

Hayanın yüzünden edep çekilmiş  
Sevgi bahçesine nefret ekilmiş  
İkram sofrasına riya dökülmüş  
Doğruyu konuşan dil bulamadım

Adalet yerinde kinler yatıyor  
Çıkarına göre taraf tutuyor  
Muhtarına kızan köyü satıyor  
Valisine göre il bulamadım

Tuncay diyor sözün kısası budur  
İki yüz olmanın anlamı nedir  
İnsan varlığının özü sevgidir  
Sevgisine göre gül bulamadım

Tuncay Akdeniz

## Yol gizli gizli

Kudretten yaratmış arş-ı aleml  
Gayb-ı alem sırdır bil gizli gizli  
Enel hakktan beri yazar kalemi  
O kelâmı yazan el gizli gizli

Hükmü insan olduk giydik o tacı  
Kimya ile yaptık her tür ilacı  
Lokmanlar yetmedi çok çekti acı  
Ezelden ebede hâl gizli gizli

Şeytanı baş vurur türlü hileye  
Atom füze atar arş-ı alaya  
Nemrudu Firavun düştü belaya  
Halil-i nârında gül gizli gizli

Her iki cihanın Nûr'u Muhammed  
Sidretül makamda etti muhabbet  
Hürmetine gökten yağdırdı rahmet  
Miracına giden yol gizli gizli

Kul beşeri kulsun ara Mevlâ'yı  
Her iki cihani eyleme zayı  
Mahşeri meydanda gör içtimayı  
Çekilir hesaba kul gizli gizli

Kul Tuncay olmuşum aşkın turâbı  
İçirdim gönlüme sevda şarabı  
Ruhumu titretir hakkın mızrabı  
Kalbim inler durur tel gizli gizli

Tuncay Akdeniz

## Yol hatırına

Senlik benlik edip insan ayırma  
Allahın sevdiği kul hatırına  
Sevmesende demiş kalbini kırma  
Gönülden gönüle yol hatırına

Fikri düşünceyle yürüt akılı  
İrfan meclisidir ilim okulu  
Kalem alim eder kara cahili  
Okut kelâm öğret dil hatırına

Sahipsiz zan etme semâyı arzı  
Uyandır gafletten uyuyan gözü  
Aşkı beyan eder dilin niyazı  
Dikende sevilir gül hatırına

Yaratılmış kulu görmeyin hakir  
İnsani şerefi kirletir kibir  
Zengini fakiri ayırmaz kabir  
İnsanı incitme mal hatırına

Bin bir dertlerini içine gizler  
Görünmez yarası yüreği sızlar  
Acımadan canı ağlarmı gözler  
Akan yaşlarını sil hatırına

Bir fidan dikelim büyüsün ağaç  
Sahraya dönmesin dağlarda yamaç  
Birgün gölgesine kalarız muhtaç  
Ormanlar yanmasın dal hatırına

Kul Tuncay emanet sana bu vatan  
Can vermiş uğruna o şehit atan  
Bayraktır milleti bir devlet yapan  
Milli birlik olun al hatırına

Tuncay Akdeniz

## **Yol önemlidir**

Varamasın yolsuz yere gitmeye  
Menzile yetmeye yol önemlidir  
Çıkıp mahkemeye derdin dökmeye  
İfade vermeye dil önemlidir

Uyan insan oğlu gaflete dalma  
Seni doyuracak bir dilim elma  
Onu da bağcıdan izinsiz alma  
Kırkta biri için mal önemlidir

Bu dünyada baki kimler kalacak  
Bütün canlı varlık ölüm tadacak  
Hesabi olandan hesap soracak  
Onu da vermeye hal önemlidir

Tuncay kendisini ölçüp tartmasa  
Hakkın huzuruna doğru varmasa  
Hatıra dokunup gönül kırmasa  
Yarın hak katında kul önemlidir

Tuncay Akdeniz

## **Yoldan ayrı kaldıkça can**

Neyleyim altın kafesi  
El'den ayrı kaldıkça can  
Bülbülerin susmaz sesi  
Gülden ayrı kaldıkça can

Beni dertler esir aldı  
Seni seven bir can kaldı  
Bahçemdeki herşey soldu  
Daldan ayrı kaldıkça can

Nur cemâlin gözüm görmez  
Yolum menziline varmaz  
Seven muradına ermez  
Çölden ayrı kaldıkça can

Yeşermiyor gönül bağı  
Yanar durur dil dudağı  
Kurumuş akmaz ırmağı  
Nilden ayrı kaldıkça can

Herşeyin sahibi MEĻİK  
Hûdadır yaratan HĀĻİK  
Hiç susuz yaşarmı balık  
Gölden ayrı kaldıkça can

Nerde ansan orda hazır  
Seven gönül bulur huzur  
Yetişmez darına hızır  
Yoldan ayrı kaldıkça can

Kul Tuncayım dinmez sızım  
Hakk yoldan ayrılmaz izim  
İnler durur gönül sazım  
Halden ayrı kaldıkça can

Tuncay Akdeniz

## Yolu gösterir

Gül alıp vermenin bağı burası  
Gönülden gönül e yolu gösterir  
Gurbet kuşlarının olmaz yuvası  
Tutunacak yerde dalı gösterir

Baharla doğası yeşil süslenir  
Anası süt verir yavru beslenir  
Gönül aşka gelir bire seslenir  
Dalda bulbüllere gülü gösterir

Sarmaşık gülleri sarar goncayı  
Ne gündüzü bilir nede geceyi  
Hayat bilmez geçen yılları ayı  
Ömürler bitince yılı gösterir

Gerçeği görünmez fani dünyanın  
Yalanları olmaz baksan aynanın  
Gözü görmez derler aşkı sevdanın  
Divaneler gibi çölü gösterir

Tuncay bir gönülde kılmışım karar  
Aşkımdan sonrası ömrüme zarar  
Kuş bile sevdiği dallara konar  
Yetmişinden sonra deli gösterir

Tuncay Akdeniz

## **Yolumuzda Hakikatın izi var**

Allah deyû deyû aşkla çağlarız  
Selimizde erenlerin gözü var  
Ecelinden önce ölür ağlarız  
Halimizde sadıkların özü var

Onun gurbetinde kün cihan sıla  
Her ne olursan ol gel diyor yola  
Mana aleminde ses verir kula  
Dilimizde hakk kelâmın sözü var

Hoca Yesevi'den beri bu yana  
Hacı Bektaş gönül dostu Mevlana  
Bal yapıyor Yunus aşkı kovana  
Gülümüzde çiçeklerin hazı var

O hakkın sesini kalbiyle duyar  
Gönülden gönüle hep sevgi yayar  
Onun mizanında bozulmaz ayar  
Milimizde hak mizânın düzü var

Yüce Yaratan dan besler aşkını  
Hoş görüyle beşir eder meşkini  
İlim ile süsler gönül köşkünü  
Elimizde Kerim kitap Cüz'i var

Kalplere giydirir merhamet tacı  
Dertliye şifadır sabır ilacı  
Muhabbet Ney sesi dindirir acı  
Sılamızda ol dergahın tezi var

Yunus gibi hoş görüyü anarız  
Mevlana aşkıyla sema döneriz  
Sevdasıyla kerem gibi yanarız  
Külümüzde sevdaların közü var

Zühtü takva ile süsler yüreği  
Hakk adına neşir eder gerçeği  
Aşıkların solmaz gülü çiçeği  
Gönlümüzde her iklimin yazı var

Mahşeri imtihan değil hikâye  
Tuncay hisse almak en ulvi gaye  
Hakikat Tarık'ı İslama paye  
Yolumuzda (Muhammedin) \*izi var

Tuncay Akdeniz

## Yolumuzda Mevlana'nın İzi var

Allah deyu deyu aşkla çağlarız  
Halimizde Mevlananın özü var  
Ecelinden önce ölür ağlarız  
Selimizde Mevlananın gözü var

Onun gurbetinde kün cihan sıla  
Her ne olursan ol gel diyor yola  
Mana aleminde ses verir dile  
Dilimizde Mevlananın sözü var

Hoca Yesevi'den beri bu yana  
Hacı Bektaş gönül dostu Mevlana  
Bal yapıyor Yunus aşkı kovana  
Gülümüzde Mevlananın hazı var

O hakkın sesini kalbiyle duyar  
Gönülden gönüle hep sevgi yayar  
Onun mizanında bozulmaz ayar  
Milimizde Mevlananın düzü var

Yüce Yaratan dan besler aşkını  
Hoş görüyle beşir eder meşkini  
İlim ile süsler gönül köşkünü  
Elimizde Mevlananın tezi var

Manevi şifadır onun ilaci  
Kalplere giydirir merhamet tacı  
Muhabbet Ney sesi dindirir acı  
Telimizde Mevlananın sazı var

Yunus gibi hoş görüyü anarız  
Mevlana aşkıyla sema döneriz  
Sevdasıyla kerem gibi yanarız  
Külümüzde Mevlananın közü var

Zühtü takva ile süslü yüreği  
Hakk adına neşir eder gerçeği  
Asırlardır solmaz gülü çiçeği  
Gönlümüzde Mevlananın yazı var

Evrensel görüşü değil hikâye  
Tuncay hisse almak en ulvi gaye  
O hakikat yolu İslama paye  
Yolumuzda Mevlananın izi va

Tuncay Akdeniz



## **Yolunu gözleyenler Övünsün**

Örnek olsun herkese, bu dünyada her işin,  
Hakikatlı yolunu, izleyenler övünsün.  
Karanlığa ışık ol, hiç batmasın güneşin,  
Yokluğunda yüreği, sızlayanlar övünsün

Hafizalar silmesin, bu dünyalık cismini,  
İbret için asarlar, duvarlara resmini.  
Şerefine yaşatsın, o nesiller ismini,  
Asırlarca ömrünü yüzleyenler övünsün

Sağlığında sevdiğin can dediğin dostların  
Vefasızlık edipde yüz çevirmesin yarın  
Kardeşi kardeşine düşman etmesin varın  
Bir birinin hakkını düzleyenler övünsün

İyi oyna sahnede, rol aldığın oyunu,  
Takdir etsin seyirci, güzel ahlak huyunu.  
Senden sonra kalanlar, yaşatsınlar soyunu,  
Anıların yaşatıp, özleyenler övünsün...

Kul Tuncayım İnsan ol, kimse seni yermesin,  
Özün sözün bir olsun, kimse leke sürmesin.  
Bugün varsın yarın yok, kul hakkım var demesin,  
Rahmet deyip yolunu, gözleyenler övünsün...

Tuncay Akdeniz

## Yorulmuş

Gönülden gönül e selam  
Söylenmiyor dil yorulmuş  
Kağıda ne yazsın kalem  
Yazılmıyor el yorulmuş

Rüzgarlar acı esiyor  
Önünü dağlar kesiyor  
Gözleri sitem basıyor  
Ağlamıyor sel yorulmuş

Gönülleri hüznün basmış  
Gülen yüzler surat asmış  
Bülbüller dallara küsmüş  
Seslemiyor gül yorulmuş

Bağbancı terk etmiş bağı  
Hoyratlar dökmüş yaprağı  
Gülleri yakmış kır ağı  
Süslemiyor dal yorulmuş

Aşka sevda inat etmiş  
Sevgiye ihanet katmış  
Arasında sevgi bitmiş  
Sevilmiyor çöl yorulmuş

Giydirmiş kahırdan yelek  
Bükülmüyor çelik bilek  
Mihnet ile rica dilek  
Bilinmiyor hal yorulmuş

Namertlik girmiş serine  
Sözler gelmiyor yerine  
Güvenmiştik seherine  
Esilmiyor yel yorulmuş

Tuncay girmiş kafesine  
Herkes düşmüş hevesine  
Kulak tıkanmış sesine  
Dinlenmiyor kul yorulmuş

Tuncay Akdeniz

## Yüce Rabbim Aşkına Dua

Yüce Rabbim Rahmet buyur  
Allahû Ekber aşkına  
Kalbimi sevginle doyur  
Ol ismi Gaffâr aşkına

Donattığın Evrene bak  
Lütfunda hakk kahrında hakk  
Cennetinden koyma uzak  
Ahmed-i muhtar aşkına

Habibin sevgili yârı  
Alemlerin rahmet nuru  
Hatırına bizi koru  
Siddık-ı Ekber aşkına

Helâli harami bilen  
Rahmetinle eyle gülen  
O hakka için adil olan  
Faruk-u Ömer aşkına

Feyz-i İrfan edip ozan  
Osman! Kerim kitap yazan  
Yâ Rabbim susmasın Ezân  
Hidayet perver aşkına

Yer yüzünde varken zûlmet  
Hayberî bozan cesaret  
Türk İslamı Muzaffer et  
Haydar Ali-yâr aşkına

Dünyamızı sarmış duhan  
Zalimlerin zûlmü yaman  
Tuncay'a diletme aman  
Şûheda makber aşkına

Tuncay Akdeniz

## Yüce Ya Rabbi

Yaratan yaşatan var eden Allah  
Şu mülkü cihanı nur eden Allah  
Yaratılmış canı yâr eden Allah  
...Görünür gerçeyi bilinmez gayb-ı  
...Her şeye kadirsin Yüce Yâ Rabbi

Vahiy ile emir buyuran sensin  
Kur'anla hükmünü duyuran sensin  
Bütün mahlûkatı doyuran sensin  
...Böyle emrediyor; Hakkın kitabı  
...Rahmansın Rahimsin Yüce Yâ Rabbi

Gerçeği beyan'dır Âyeti sure  
İslam-i yaşarız kafaya göre  
İnsani değerden verdikçe fire  
...Arsızın kalmamış arı edebi  
...Bunlarıda islah eyle Yâ Rabbi

Dünyayı sarsarken zulmün depremi  
Her tarafı sarmış çağın veremi  
Yaratılmış cana yârdır Keremi  
...Yolumuza rehber Enbiya Nebi  
...Ayırma yolundan bizi Yâ Rabbi

Bozulmuş düzenin temel yasası  
Doğru işlemiyor hukuk masası  
Kulu kula köle etmiş parası  
...Zalimleri olmuş insan kasabı  
...Bunlarada fırsat verme Yâ Rabbi

Artık tutulmuyor büyük sözleri  
İbretlerde uyarmıyor bizleri  
Gerçeği görmüyor şaşı gözleri  
...Nefsi doymaz olmuş şeytana tabi  
...Bunlarada ihsan eyle Yâ Rabbi

Tuncay'a mülk olmaz dünyası yalan  
Bırakıp gidiyor vadesi dolan  
İki taş bir mezar geriye kalan  
...İnceden incedir Ahret hesabı  
...Kolay verenlerden eyle Yâ Rabbi

Tuncay Akdeniz

## **Yücesiyle dost eyledim bu canı**

Rahmetin Nurudur ruhumda ki öz  
Yücesiyle dost eyledim bu canı  
Muhabbetin hası kelâm-ı her cûz  
İncisiyle dost eyledim bu canı

Ademinden beri gayptır ötesi  
Tufanı alemdi Nuhun gemisi  
Habibi Resulu o gül nebisi  
Kokusuyla dost eyledim bu canı

Ey ilâhi aşka gönül verenler  
Enbiyalar evliyalar erenler  
Dergahında dem eden yarenler  
Yunusuyla dost eyledim bu canı

Yaşadığım dünya süslü bir kafes  
Maddenin şekline eylemem heves  
Üçgünlük ömrümün sonu bir nefes  
İhlasıyla dost eyledim bu canı

Rabbim gönüllere güzellik eker  
Sevgisiyle zehir olur bal şeker  
Eyyüp yarasıyla Yâ sabır çeker  
Acısıyla dost eyledim bu canı

Muhammed zi-şanı dala gül eyle  
Kul Tuncayı ümmetine kul eyle  
Hicretimi Cennetine yol eyle  
Secdesiyle dost eyledim bu canı

Tuncay Akdeniz

## Yüz o yüz değil

O gülen yüzlerin kaşları çatık  
Bizim güldüğümüz yüz o yüz değil  
Doğrular içine yalanlar katık  
Bizim duyduğumuz söz o söz değil

Zamanına göre insanlar bir hoş  
Gündüzleri mutsuz geceler sarhoş  
Gül dalına konmuş virane bay kuş  
Bizim bildiğimiz öz o öz değil

Saygının yerini ihanet almış  
Sevginin yerine kin nefret dolmuş  
Büyük küçüklere oyuncak olmuş  
Bizim gördüğümüz poz o poz değil

Gündüzü görmeyen uyumaz gece  
Anlamaz cahile neylesin hoca  
Göz boyamak için gidiyor hacca  
Bizim yandığımız köz o köz değil

Yaratıcı haktır rehber kuranım  
İnancıma peygamberi nişanım  
Bir gün toprak olur cansız bedenim  
Bizim giydiğimiz bez o bez değil

Tuncay sen ömrünü harcama boşa  
İsterse canlıyı döndürür taşa  
Ağustos ayında girersin kışa  
Bizim sevdiğimiz yaz o yaz değil

Tuncay Akdeniz

## Yüzüm yok demeye Nur arıyorum

Günü meçhul belki çıkmam yarına  
Rahmeti makberden yer arıyorum  
Ruhsuz bedenimi atın narına  
Can Canânı güzel yâr arıyorum

Terk ettim dünyaya arzu nefsimi  
Kendime ayırdım nurlu kısmını  
Cenneti alâda gülün resmini  
Gidipte görmeye tur arıyorum

Şeytanlar gülerek karşına çıkar  
Uyarsan sözüne beynini yıkar  
İffetsiz dilinden iftira akar  
Kadımı vefâ'dan sır arıyorum

Bu dünyanın yükü ağır debdebe  
Vur nefsine kilit bağlan sebebe  
Birgün gidecektir her can ebede  
Azabı darına sur arıyorum

Gözüne dünyası güzel görünür  
Nefsini kabartır kine bürünür  
Ne söyleyen inadına direnir  
Yarenim yoldaşım pir arıyorum

Kul Tuncay vasfını sen eyle eda  
Semek bile bâat ediyor su'da  
Ey Rabbül Âlemin Mevlâ'yı Hüdâ  
Yüzüm yok demeye Nûr arıyorum

Tuncay Akdeniz

## Zahiri aleminde

O Zâhir-i Batındır,zâtı görünmez haşa,  
Ademi kul yaratmış,biraz düşün derinden.  
Gök kubbenin içinde,bak hikmeti güneşe  
Görünür sıfatları; Evrenin her yerinden.

Kudretinden oluşur,her varlığın hücresi,  
O Rahmani Rahimdir,beyanı Haşr Suresi.  
Enbiyaları duyar,vahiy'le gelen sesi,  
Var oluşun nedeni,belli Âlemlerinden.

Kalü belâdan beri,insan hakim cihana,  
Kimi Rahmana döndü,kimi uydu şeytana.  
Halil-i İbrahimi,Nemrut attı nirâ'na  
Ya Rabbim diyenleri,belli peygamberinden.

İnsan oğluna ibret,sır dünyası bu hayat,  
Hakkı ayır batıldan,şirk-i şeytana inat.  
Ruhuyatın cismanî,gerçeğidir Kâinat,  
Bugün varsın yarın yok,arın nefsi kirinden.

Mesnetsiz bu alemde,yaşanır mı boş gibi,  
Mevlâ irşadın olsun; Yunus'u derviş gibi.  
Kul Tuncay yaşıyorum,ölmeden ölmüş gibi,  
Ebet hayat ukba'dır,iç havz-ı kevserinden...

Tuncay Akdeniz



## **Zalim gurbet**

Memleket hasreti gurbetin zoru  
Benim gibi viran olasın gurbet  
Sen benden ayırdın sevdiğim yarı  
Gül yerine diken yolasın gurbet

Can dayanmaz oldu senin derdine  
El vurdukça yaram indi derine  
Tuttun zehir verdin ilaç yerine  
Allah dan belanı bulasın gurbet

Her gelene attın çelikten kanca  
Geçilmez yolların sırattan ince  
Güller mi koklattın yaşlıya gence  
Açılmadan sende solasın gurbet

Tuncay-i ayırdın ana babadan  
Anlamasın zalim aşktan sevdadan  
Ayırdın çoğunu sevdiği yardan  
Benim gibi yalnız kalasın gurbet

Tuncay Akdeniz

## Zaman aynası

Kendimi bilseydim yazar okurdum  
Cahilin atması sözden usandım  
Işık tutan olsa doğru bakardım  
Önünü görmeyen gözden usandım

Her şeyin bellidir haddi sınırı  
Atamadık içten kini gururu  
Korkaklara kurban ettik cesuru  
Maskeli cilalı yüzden usandım

Doğruların her dem rast gelir işi  
Arif meclisinde ölçülür kişi  
Hatır sayıl olmuş cahil görüşü  
Ateşsiz mangalsız közden usandım

Mazlumun sırtından inmiyor küfe  
Adaleti doğru ölçmüyor kefe  
Haksızlığa karşı attım hedefe  
Arpacığı bozuk gezden usandım

Geçmiş unutmüş ne güzel hayat  
Kendisi tazeymiş eskisi bayat  
Kestaneden çıkmış değişik surat  
Aslını bilmeyen özden usandım

Ak günde göz diker kilerde hurca  
Her şeyi yerinde dengince harca  
Cırcır böceğine güler karınca  
Kışın soğuk sıcak yazdan usandım

Ar namus aynadır edep de haya  
Huylunun huyunu kapatmaz boya  
Süt bozuksa ona neylesin maya  
Aslını bilemeyen özden usandım

Tuncay hata ettim canları üzdüm  
Elli yıldır aynı dert ile gezdim  
İnceden eledim inceden süzdüm  
Eğriden usandım düzden usandım

7.07.1996

Tuncay Akdeniz

## Zaman içinde zaman

### ZAMAN İÇİNDE ZAMAN

Kış yaşayan gönlüme,yaz baharı beklerken  
Gün sıcakı görmeden,geçmiş bahar çağlarım  
Figan eden bülbülü,gül teselli ederken  
Çiçekleri açmadan,viran oldu bağlarım

Yaşadığım dünyama,ne tuzaklar kurulur  
Özledığım her şeye,beni ettiler muhtaç  
İyileri ararken,kötüleri durulur  
Ben merhamet dilerken,diller zehirli kırbaç

Şu biçare halime,çile çektiren hayat  
Siz keyfinize bakın garipler masum yaşar  
Beden yorgun hal müşkül,bilmem kimde kabahat  
Dünya ibret aynası bana vay demek düşer

Mukaddes emanetin,olduk sadık bekçisi  
Adı Adem denenin,hepsi oldu imtihan  
Sonsuz ömür yaşanmaz,gelir mana elçisi  
Yerler gökler şahittir,birgün kopacak tufan

Gündüzlerin koynunda,gece yatar uykuya  
O güneşi doğmadan,gülmez cihanın yüzü  
Yıldızları sönerken,gerçekleşir bu rüya  
O sonsuz ötelerde,meçhul gece gündüzü

Herkesin yâri Mevla,kime kalmış bu devran  
Kul Tuncayım güvenme,şu fani ziynetine  
Viran etti tahtını,o Süleyman-ı zaman  
Şah olsan bile derler,er kişi niyyetine

Tuncay Akdeniz

## Zaman ve Evre

Bakma Şu dağların sisli haline  
Başından dumanı yel alır gider  
Yarsız güller diken olur geline  
Tüketir ömrünü yıl alır gider

İklimlerdir her mevsimin azası  
Çağlar pınarların kudret gözesi  
Mis kokunca tabiatın goncası  
Arılar çiçekten bal alır gider

Asumandan bulutları seslenir  
Sadet giyer tabiatı süslenir  
Toprağından her canlısı beslenir  
Çalışan nasibi bol alır gider

Düşünen gerçeği görürse eğer  
İnsanı insana verirse değer  
Sevgiyle yaşamak yüceymiş meğer  
Herkes sevdiğine gül alır gider

Bu sırrı çözemez ne akıl ne fen  
Dünyalık varlığı üç arşın kefen  
Hep bir yerde yatar gariple efen  
Zengini fakiri sal alır gider

Tuncay her dereden akıtır suyu  
Yinede değişmez bu nefsin huyu  
Derindir şeytanın kazdığı kuyu  
Herkes bildiğine yol alır gider

Tuncay Akdeniz

## Zaman ve İnsan

Her akşam olunca güneş batıyor  
Sabahı ekiyor zaman insanın  
Gecenin koynunda hüzün yatıyor  
Boynunu büküyor zaman insanın

Geride bıraktık geçen hayatı  
Ne tahtları kalmış ne saltanatı  
Ölümü bekliyor güz kasım patı  
Yaprağı döküyor zaman insanın

Her sabah bakınca aynı gök yüzü  
Akşam törpülüyor bu ömrümüzü  
Farkında değiliz satıyor bizi  
Ömrünü söküyor zaman insanın

Tersine dönüyor yel değirmeni  
Çarkında eziyor yer seni beni  
Bunun belli değil uzununu eni  
İpini çekiyor zaman insanın

Rüzgarı esiyor bilinmez yere  
Ocağında kaynar susuz tencere  
Sonsuza açılmış camsız pencere  
Hayale bakıyor zaman insanın

Ne havaya sığdık nede karaya  
Çiçeği çok gördük kırdı arıya  
Hayalı boyadık siyah haliya  
Bilmeden dokuyor zaman insanın

Tuncay'ın önünde bitmez engeller  
Ateşin içinden uzar alevler  
Gerçeği bilinmez gizli belgeler  
Görmeden okuyor zaman insanın

Tuncay Akdeniz

## Zaman zaman

Her can bu acıyı gizlice çeker  
Sezer hislerini gizler toprağa  
Gözleri vuslata göz yaşı döker  
Süzer dertlerini gizler toprağa

İklim iklim mevsim yaşar tabiat  
Bu hayat içinde bütün mahlûkat  
Her canlıya atar elsiz bir tokat  
Kazar kürekleri gizler toprağa

Buradan bilinmez ötenin sonu  
Su ister leblerin gelir o anı  
Gülen bir tarafın ağlayan yanı  
Çözer iplerini gizler toprağa

Bilinmezi bilmek hakkın işidir  
Sanma öteleri gerçek dışıdır  
Zaman değirmenin iki taşıdır  
Ezer dane dane gizler toprağa

Bir tadına bakın yaptığı balın  
Arıdan çiçekten ibretin alın  
Her bahar açsada nisanda gülün  
Tozar eylülleri gizler toprağa

Gözü görmez başa çöken dumanı  
Hayatı anlarız ecel zamanı  
Her canlı verecek bu imtihanı  
Yazar bir kenara gizler toprağa

Kul Tuncayım ömrün geçirme boşa  
Hakikati hakk'tır etme endişe  
Şu fani dünyada ister bin yaşa  
Üzer bir tarafı gizler toprağa

Tuncay Akdeniz

## Zamaneler var

Ararken sefayı düşme cefa'ya  
Ne müşkülü halde zamâneler var  
Şahı sultan olsan fani dünya'ya  
İbreti Âlem-i viraneler var

Gerçek olan haktır bul doğru yolu  
Bilki meyve vermez her ağaç dalı  
Doyurmaz gözünü dünyanın malı  
Sofulukta hüner divaneler var

Devreder mülkünü dede toruna  
Bu gelenek devam eder yarına  
Çağırsan ses vermez biri birine  
Lambaları sönük ne haneler var

Ehli hal olanın aşkıdır sevdası  
Gerçekleri gören olmazlar asi  
Gök kubbe altında mabetler hasi  
Secdeye işaret minâreler var

Rabbim akıl izan vermiş insana  
Kaptansız gemiler varmaz limana  
Arındır nefsinu uyma şeytana  
Sarhoş eden gizli meyhaneler var

Kul Tuncayım kader yazgım silinmez  
Kuru sevda ile aşık olunmaz  
Sanma ki derdime çare bulunmaz  
Dertlilere derman eczaneler var

Tuncay Akdeniz

## **Zor içinde**

### **ZOR İÇİNDE**

Yaz baharı kış yaşadım  
Gül mevsimi har içinde  
Ağustosunda üşüdüm  
Tipi boran kar içinde

Özüm yanar kimse bilmez  
Gözüm ağlar yüzüm gülmez  
Dar günüme dostum gelmez  
Müşkül halim zor içinde

Haksız ile işim bitmez  
Karşı gelsem gücüm yetmez  
Doğru atsam kabul etmez  
Yener beni zar içinde

Görene bak sen görene  
Hak sahip çıkar erene  
Şükür etmiyor verene  
Kimi gezer kör içinde

İbret alsan şu dünyayı  
Her canlı emer anayı  
Gör deryada balınayı  
Oda bile tor içinde

Madde denen verir fire  
Bin eylesen döner bire  
Dilleri varmaz zikire  
Kimi yaşar var içinde

Tuncay der Allah kerimdir  
Kara bahtım kaderimdir  
Beni söyleten derdimdir  
Yaşıyorum dar içinde

Tuncay Akdeniz



## **Zor Yaşarım can dostlarım olmasa**

Kaderimi yazdım ben hece,hece,  
Ne gündüzüm belli ne gecem gece.  
Gönül bağladığım,yüceden yüce.

-Vuslatıma yol uzun ömür kısa!  
-Zor yaşarım güle aşkım olmasa.

Sen düşürdün bu sevdayı özüme  
Koy aşkın karışsın yanan közüme  
Nurundan nur vermiş iki gözüme

-Vuslatıma yol uzun ömür kısa  
-Zor yaşarım sele aşkım olmasa

Ateşlerde kerem gibi pişirsen  
Ferhat edip dağlar ardı aşırısan  
Leyla çöllerine mecnun düşürsen

-Vuslatıma yol uzun ömür kısa!  
-Zor yaşarım çöle aşkım olmasa.

Koy Tuncay'ı kerem narında yansın  
Aşkım sevdasına doyupta kansın  
Gecenin koynundan sabah uyansın

-Vuslatıma yol uzun ömür kısa!  
-Zor yaşarım küle aşkım olmasa

Tuncay Akdeniz

## **Zormu bunu anlamak**

İnsan aciz bir varlık,ömür sahte bir hayat,  
Bir zerre nüvesinden,rızık doğurur toprak.  
Nev baharın içinden,gül sunuyor tabiat,  
Meşkten önce aşk varmış,zormu bunu anlamak...

Zaman gizli bir vakit,ne yer belli ne zemin,  
Kün kâinat alemi, dedi Rabbim gayb senin.  
Ölüm tadan o ruhlar,değilmiydi ademin,  
Neden kalbin kararmış,vay hâline ey ahmak...

Her yerde kudret eli,kadîrdır Hayyû-Kayyûm,  
Atom füze yaparken,kafamda'ki bu beynim.  
Bütün ruhlar ağlarken,düşünmez mi ben neyim,  
Dün dünyalık bezerken,bugün viran o konak...

Bir hüsranksi son vakti,biter artık hayalin,  
Ebedi hayat için,salih olsun amelin.  
O Rahmeti sonsuzdur; Kadîr-i Zülcelâlin,  
O dehşeti anında,hiç yanarmı dil dudak...

Ölüm kutlu bir miras,kul olan insanına,  
Bilirim bir hâlim yok,azab-ı ihsanına.  
Kul Tuncay gireceksin,mahşeri sınavına,  
LA İLAHE İLLALLAH,de! Muhammed Resul hakk...

Tuncay Akdeniz